

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیاژ: بهدران شههمهه حبیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولیر

بهروه جیهانی شیعیی چهاند شاعیریک

بهره و جیهانی شیعری چند شاعیریک

که مال غه مبار

ناوی کتیب: بهره و جیهانی شیعری چند شاعیریک
نووسینی: که مال غه مبار
بلاو کراوهی ئاراس- ژماره: ۷۹۲
هه له گری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
دهر هینانی هونه ریی ناوه وه: ئاراس ئه کره م
به رگ: مریه م موته قییان
چاپی یه که م، هه ولیر ۲۰۰۸
له به پروه به رایه تیی گشتیی کتبخانه گشتیی هکان له هه ولیر ژماره ۱۶۷۸ ی سالی ۲۰۰۸ ی
دراوه تی

بەرچاۋ روۋنى

ژيان دياردهيهكى كىپى مەيىۋى بى جۈۋلە نىيە، ھەمىشە لە گۆرانكارىدايەو مەرۋف ئەو بوونەۋەرەيە كە لە شىۋەي ئاۋ خۇي دەنۋىنى ۋ دەپزىتە گۆمى ژيان بۇ ئەۋەي بۆگەن نەكات ۋ خۇي نوئى بكاتەۋە. ژيان ۋ ژيارىش ھەمىشە لە مەلەننىيەكى توندو تىژدان لەگەل مەرگدا، ژيان گەرەككىيەتى بەرگى كۆن دادرى ۋ بەرگى تازە بكاتەبەر، ھەرۋەھا مەرۋقىش ھەر بەم شىۋە لە گۆران ۋ خۇ نوئىكرەنەۋەدايە، بەردەوام شتى نوئى دادەھىنى ۋ شتى نوئىش ۋەردەگرى، ئەو مېشكەي لە قاوغى كۆن ۋ پېشۋودا دەرنەچى ژەنگ دەگرى ۋ بە بىرىكى سەلەفى مامەلە لەگەل بىرى نوئى ۋ ژيانى نوئى دەكات ۋ دەبىتە كۆسپ ۋ تەگەرە لەبەردەم گۆرانكارى ۋ پېشكەۋتندا. پېشكەۋتنى مەرۋقىش لە كىرنەۋەي دەرگاۋ پەنجەرەكانەۋە بۇ سەر ھەۋاۋكەشى نوئى ۋ سازگار بەدى دەكرى، پى بە سىيەكانى ئەو ھەۋايە فېنك ۋ پاراۋە ھەلمژى ۋ ھەۋاكەي ژوورەكان دەركات كە ھەناسەدان ۋ ھەناسە ۋەرگرتن تىكەلى يەكتر بىۋون، لەم رۋانگەيەۋە نووسەر بەر لە ھەموۋ كەسى پېۋىستى بە خۇ گۆرىن ۋ خۇ تازەكرەنەۋە ھەيە، ھەرگىز گۆرىنى رېبازى ھزرى نووسىن ۋ ۋەرگرتنى زانبارى نوئى ۋ نووسىن بە عەقلىكى كراۋەي ۋالا بۆي نابتە مایەي تىرو تۋانچ تىگرتن ۋ تۆمەتباركرەنى بە ھەلپەرسى، ئەمە رېۋرەسىمى ژيانە ۋ ئەمرۋ ئەمۋىيە ۋ دۋىنى دۋىنىيە. لېرەدا دەمەۋى بلىم كە ئايا خۇ گۆرىن ۋ خۇ نوئىكرەنەۋەي ھەر لە خۇيەۋە دەبى، يان پېۋىستى بە جۆرە خۇراكىك ھەيە كە وزەۋ تۋانا بەۋ نوئىكرەنەۋە بېخشى. لام وايە بەقەد ئەۋەي خۋاردن دايەنەۋى ژيان بەردەۋامبوونە، ھەر ئاۋاش مېشك پېۋىستى بە خۇراكىكى تايبەتى ھەيە ئەۋىش خۇيەننەۋەي بەردەۋامە، خۇيەننەۋەش كىلى كەسايەتى رۆشنىبەرە، كە چ دەخۇيەننەۋەۋە چۆن دەخۇيەننەۋەۋە تا چ رادەبەكىش سوود لە خۇيەننەۋەۋە ۋەردەگرى. بۆيە دەبى جىۋاۋزى لە نىۋان خۇيەننەۋەۋە رۆشنىبەر بکەين. رۆشنىبىرىش بە باۋەرنامەي بالا نىيە، ھىشتان مامۇستاي ۋا ھەيە لە زانكۇدا ۋانە

دەلئەۋە بىست سال لەمەۋبەر چى ۋتۆتەۋە ھەمان بابەت دەلئەۋەۋە لە قابە كۆنەكە دەرنەچى ۋ ئەۋ ماۋەيە شتىكى ۋاي نەخۇيەننەۋەۋە كە بىخاتە سەر خەرمانى پېشۋوى، بۆيە زۆرچا قوتابىيەكان گلەيى لەم مامۇستاۋ ئەۋ مامۇستاۋە دەكەن كە زانبارىيەكى ئەۋتۆيان لا نىيە بتۋان سوود بېخشىن، ئەۋە لەكاتىكدا زانكۇ ۋەك بالاترىن مەلەبەندى رۆشنىبىرى نابتە سەرچاۋەي تىشكەدانەۋەي زانستى ۋ ھزرى بەپى پېۋىست ۋ بەپى گۆرانى ژيارى، ئەگەر مامۇستاي زانكۇ بە زانبارى نوئى مېشكى خۇي دەۋلەمەند نەكات- كە باسى مامۇستاي زانكۇ دەكەم، مەبەستم نووسەرىشە- كە زۆر دەنووسن ۋ كەم دەخۇيەننەۋە، بۆيە ئەۋ نووسىنانەي كە ناۋيان دەنن لىكۆلىنەۋە، يان تۆزىنەۋە، ناچنە خانەي نووسىنى بەھىزو بەپىز ئەگەر بەسەرچاۋەي پى بەھا دەۋلەمەند نەبن. سەرچاۋەي زۆرىش نىشانەي قوۋلى ۋ وردى ۋ دەستپاكي نووسەرەۋە مایەي متمانە پىكرەن ۋ دەستخۇشى لىكرەنە. شتى باشىش بۇ خۇي ھاۋار دەكات. (د. سوھىر قەلەماۋى) كە باسى مامۇستاۋەي (تەھا حوسىن) دەكات دەلئ: كە ۋانەي دەۋتەۋە، لە ھەر ھۆلىكى ۋانە ۋتنەۋەدا جۆرىك ۋانەي دەۋتەۋە، بۆيە قوتابىيەكانى دى لە ھۆلەكانى ترەۋە دەھاتن گۆيىان لى دەگرت ۋ پى سەرسام دەبوون كە چۆن شىۋازى ۋانە ۋتنەۋەۋە جۆرى زانبارىيەكان ۋ ئالوگۆر پىكرەننىان كەسايەتىيەكى تايبەتتىيان پى بەخشىبوۋ، جىگەي رېزلىنن ۋ شكۆمەندى بوۋ.

ھۆنراۋى رەگ داکوتان و خۆشەويستى خاك و مروڧ

لە كۆ شىعەرى داربەرۋى مەدھەت بىخەودا

ھەر شاعىرى كە كۆمەلە ھۆنراۋەيەك دەخاتە بەردەمى خويىنەر، دەبى لە بەرھەمى دىكەيدا جۆرە ھەنگاۋىك بەرھەم پىشكەوتن و سنوور شكاندى پىشۋى بەھائى، ئەگىنا پىويست بەو ناكات كە شىعەر بەسەريەكدا كەلەكە بكات. ھەر تەنيا بۆ ئەوۋى بلىين بەرھەمى ھەيە، سەرچاۋى ھۆنراۋى ويشك نەبوۋە، لەم چەند دىرەدا ئەوۋم مەبەستە كە دەبى شاعىر ئاگاي لە رىچكەي شىعەرى خۆى بى، ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ بابەتى نوپىترو بەپىزتر بىنپتە بەرھەم، لە زەمىنەيەكى دىكەدا پى دابىنى (مەدھەت بىخەۋى) شاعىرىش لەو شاعىرانەيە كە تائىستا جگە لە كۆمەلە ھۆنراۋى «دار بەروو» سى كۆمەلەي دىكەشى بەچاپ گەياندوۋە: «زەنگى كاروان، رابەرى ژيان، ورشەي ئاۋات»

ئەگەر لە شىعەرەكانى پىشۋى مەدھەت بىخەودا جۆرە مۆرك و شەقلىكى راپۆرتى و شىۋە رووكەشى بەدى بگەين، ئەوا لەناۋ شىعەرەكانى «دار بەروو»دا، ئەم دياردەيە ھەست پى ناكەين، ھەر بۆيەش چەند ساللىك لەمەوبەر چاۋم بەچەند پارچە شىعەرىكى شاعىر كەوت تەنيا چەند كۆپلەيەك سەرنجيان راپكىشمم و تام و بۆى شىعەريان پى بەخشىم، ئەو حالە بە چەند دىرپىك راي خۆم بەرامبەريان دەربرى و ئەوۋم راگەياند كە خۆزىا ھەموو ھۆنراۋەكانى شاعىر ئاۋابان. لىرەدا مەبەستم كىشانى بازنەيەك نىيە بۆ شاعىر كە نابى لىي دەرپچى، ۋەك بلىي وىستبىتەم چەند مەرجىكى تايبەتى بۆ شاعىر دابنىم كە دەبى پەيرەويان بكات. نەخىر. ۋەك كۆلردج دەلى: «ئەگەر شىعەر چەند بىكەيەكى ھەبى لە دەرەۋەدا بەسەريدا بسەپىنرەن ئەوۋە لە شىعەر ناكات، بەلكو بەرھەم خاسىەتى مىكانىكى دادەبەزى (۱)، بەلام مادامەكى خويىنەر لايەنىك بى لە داھىنانى شاعىر، رەخنەگر بۆى ھەيە چەند تىبىنىيەك دەربرى كە پرۆسىسە داھىنانەكە زياتر خەست بكاتەۋە پتەوترو بە پىزترى بكات،

ئەويش ۋەك دەربرىنى راي تايبەتى نەك بەشىۋەي سەپاندىن.

شاعىر لەم كۆمەلە شىعەرەيدا، شاعىرى رەگ و رىشەيە، شاعىرى خۆ بەستەۋەيە بە خاك و خۆل، بەشىۋەيەكى جەدەلى لق و پۆپى گول و دارو درەخت بەرەگ و رىشەۋە دەبەستىتەۋە، زۆرچار وشەي رەگ لە شىعەرەكانىدا بەدى دەكەين، ئەم خاسىەتەش لە شىعەرى «بىخەۋى»دا نىشانەي ھۆشمەندى و خۆشەويستى نىشتىمان و ئادەمىزادە، مايەي كۆلنەدان و خۆراگرتن و ھەلوپىست نواندەنە، سەرچاۋى رەسەنى و گەرانەۋەيە بۆ سەرچاۋە روۋنەكان و كانياۋە سازگارەكان.

ئىليا ئىھرىنپورگ بەپاپلۆ نىرۋداي گوت: تۆ وشەي «رەگ» لە شىعەرەكانىدا زۆر دوۋپات دەكەيتەۋە، ئەم رەگ و رىشە زۆرە لەبەرچىيە لە شىعەرەكانىدا ھەن؟ پاپلۆ نىرۋدا لە ۋەلامدا گوتى:

«من ناتوانم بژييم ئەگەر لە خاكەكەم خۆيدا نەبى، من ناتوانم بژييم بى ئەۋەي قاچ و دەست و گويم لەسەر خاكى نىشتىمانەكەم دانەنيم، من ناتوانم ھەناسە بەم بى ئەۋەي ھەست بە سوۋرانەۋەي ئاۋ و سىبەرى نەكەم، من ناتوانم نەش و نوما بگەم بى ئەۋەي ھەست بە رەگەكانم نەكەم كە لەناۋ قورى رەشدا لە خودى دايك، لە كرۆكى بىنەچەدا دەگەرپىن». (۲)

ئەۋەتا مەدھەت بىخەۋە لە ھۆنراۋى «رەگ»دا تابلۋيەكى ئەۋتۆمان بۆ دەكىشى، پەيوەندىيەكى نەپچراۋ لە نىۋان چلو پۆپى دارو دەۋەندايە، كە بوۋنى رەگ و رىشە ھۆى بىنەرەتى ئەۋانە، كە ئەۋان لە رىگەي رەگەۋە ھەلدەچن و بۆ ئاسمان دەكشىن بە شىنەي با دەكەۋنە سەما، دەبى ئەۋە بزائن كە لەسەر بۆشايى نەۋەستاۋن، ھەر بۆيەشە دەبى ئاگايان لە بالندەكان بى، لانەيان لى تىك نەدەن، لەخۆيان بايى نەبن، نەكەۋنە گيانى ئەۋ بالدارانەي كە بەۋ ئومىدەۋە دەژيان چلەكان بىنە پەناگاۋ سىبەر و دالدىيان، لقەكان بەرگرن:

ورىابن وريا چلەكان

ئىمە نەبىن كەي ئىۋە ھەن(۳)

شاعىر بەدۋاي رەسەنايەتيدا دەگەرپى، كە لەسەر رەگى خۆى بروپتەۋە، بەلام بە

مەرجى مایەى خۆشبهختى و پروگەشى بى، رەسەنايەتییەك ھەرچەند پاییزی گەلا
پیزان بېشىئۆینى و بیوهرىنى، برویتەووە پاییز بېهزىنى، رەسەنايەتییى ھىرۆ بى:

ئەگەر ویستتان

رەسەنايەتى ون نەكەن

سەیرى بنجى ھىرۆ بکەن (۴)

«داربەرۆ» بىخەو ئەوئەندە رەگى بەخاکدا رۆو چووە، ئەوئەندە خۆى داکوتاو،
ھەرچەند رەشەباى شووم ھىرشى بۆ ھىناو، گەلايەکانى وەراندووە، لق و پۆپەکانى
تیک شکاندووە، بەلام مەرجى بنەرەتى مانەووە رەگە، رەگىكى چەسپاوى پەل بلاوى
بەتین:

بەلام ھەرگىز نەیتوانیووە ناشتوانى

داربەرۆویک لە رەگ و ریشە دەرېئى (۵)

ھەر بۆیەشە داربەرۆو بۆتە ھەوئىنى سرووشى شاعیران، رەمزو ھىماى خۆ
بەستنەووە بە خاک و خۆشەویستی، نیشانەى نەبەزىن و ورە بەرنەدان، سەرچاوى
بەرچاوى رۆونى و ئومىد بوون بەدوا رۆژ.. مادامەكى خاک لە ئارادابى، ھەشە
بىپارېزى و خۆى لەبەر زەبرو زەنگى رۆژگارى ناھەموار رابگرى، بۆى بېیتە
سەنگەر و بەرگرى لى بکات.

دەنگى سروشت، دەنگى شاعیرە، ھەست و نەستى دەرۆونییەتى، وەك بلىنى
واقیعی سروشت لە خۆیدا دەبىنیتەووە، سروشتەكە رەمزىكە بۆ مرۆقى ھاوار لى
ھەلسا، ھەر مرۆقى بى و لەھەر شوئىنك بى، بەلام مرۆقىكى نەبەزىوى چۆك
دانەداو، كە سەرەراى ئىش و ئازارو ژيانى وھىشوومە پر ئەشكەنجەو زرىكەو
قیزان، ھىشتا ھەر قىت وەستاووە خۆى راگرتووە:

كۆلكە دارىكى بچووكىش

بەوئەنى دەستىكى قوچا

قىت وەستابوو لەئىوانیان (۶)

ئەم كۆلكە دارە بچووكە لە ھۆنراوھى «بەرى ئەگەرەكان چۆن دینە رۆو» دا دەبیتە
دار بەرۆویەكى گەورەى قەد ئەستوروى رەگ داکوتاو كە رەشەباكان دەبەزىنى،

تریفەى دووریش لەشكرى تارىكى دەشكىنى، رازى دیمەنى دەنگدارو قوولى چاوى
ھەژارەكان لاوھەكان دەھەژىن، كە مەسەلەكە ئاوابى، ئەگەر لە دەرياش بدەن ترسیان
نییەو بەسەر شەپۆلەكاندا زال دەبن. ئەو ھاوکیشەییەى بىخەو دەبن بە زنجیرەییەكى
ئەلقە نەچراوى توندو پتەو رىگەى بۆ ھەنگاو خۆش دەكەن، جۆرە بەرچاوى رۆونییەك
بە مرۆف دەبەخشن.

وشە لای شاعیر شتىكى پىرۆزە، ھى ئەو نییە بخرىتە بازارى مەزادکردن، یان
رۆویكى سەختە بە خۆیەووە بگرى، وشەى لەئاستى فریودان و پایەو ساماندا چۆك
دانادا... وەك رىبوارىكى ماندووى رىگەى دوور تینووى ئاوە، دەیەوئ تاسەى
تینوویەتى خۆى بشكىنى، كە چاوى بەئاویكى رۆونى سارد دەكەوئ پر بەدل
ئارەزووى نۆشکردن و ھەناو فینك كەردنەوھى، بەلام كە زانى كانیەكە «لاك» بى
تیداىە توخنى ناکەوئ ئەگەر لەسەر حیسابى خنكان و مردنیشى بى، ئاوەتا شاعیر
دەلى:

بەلام كە زانرا كانیەكە

«لاك» بى تیاپە

تینوو نزیكى ناکەوئ

بەلى رازى وشەش وایە (۷)

بەستنەووەى كانى بەتینوو لایەنى بەرچاوى و دیاریى ئاوەكەو دەرک پىكردن بە بوونى
لاك لەناویا و پەيوەندى وشە بە شاعیرو نووسەر، چۆنیەتى مامەلەكەردن لەگەلیدا،
جۆرە موعادەلەكە لەلای خوینەر ساز دەكات، شاعیر بەشئۆیەكى مەنتىقى ماقوول
مەسەلەكە شى دەكاتەووە، مەسەلەكەى مادى بە مەسەلەكەى مەعنىوى
دەبەستیتەووە، كە تینوو نایەوئ ھەناوى ھەلقراوى گەرم داھاتووى خۆى بە ئاویكى
بۆگەن فینك بکاتەووە تینوویەتى خۆى پى بشكىنى، با ئاوەكەش لەرۆالەتداروون و
ساردبى، ھەرۆھا وشەش ئەوئەندە پىرۆزە لای شاعیر، رازو نیازی دەبى لەناو دىرى
گەشو رستەى بەپىزو ھىژادا دەرېرېن، ھەرچەندە شاعیر نەيوستووە كە دیوى
ناوہوو دەرہووى مەسەلەى وشە روون بکاتەووە، بەلام سەرە دەزووہكەى بەدەستەووە
داو، شاعیر بىرەكەى بەخەست و خۆلى دارشتووەو مەرجى ھونەرى پەپرەو کردووە،

لیره‌دا وشه‌که‌ی «غاندی» م‌دیتته‌وه بیر که بهرام‌بهر رۆژنامه‌دا گوتوو‌یه‌تی: «رۆژنامه
ژمه‌ خواردنیکه، گه‌وره‌ترین تاوان له‌م ژمه‌، یان ژه‌راوی کردنیه‌تی».

هۆنراوه‌ی «په‌روانه» نیشانه و په‌رمزی گیان به‌ختکردنه له‌پیناوی خۆشه‌ویستی و
عیشقیکی پیروژدا، ته‌نیا خویین رشتن، یا نازار کیشان نییه له‌پیناوی مه‌سه‌له‌که‌دا،
به‌لکو مردنه‌و گیان توونا کردنه، ئە‌گه‌ر «خه‌ییام» خۆی به‌ په‌روانه‌یی دابنئ که
ده‌یه‌وی به‌رووناکی بگات و گه‌یشتنه‌که‌شی سووتان و له‌ناوچوونیه‌تی که ده‌لئ:

مصباح قلبی یستمذ الضیاء

من طلعة الغید ذوات البهء

لکننی مثل الفراش الذی

یسعی الی النور وفیه الفناء (۸)

ئه‌وا لای «سه‌عدی» ده‌بیتته‌ دهرسیک بۆ مه‌لی به‌یانی خۆشخوان که داوای لی
ده‌کات دهرسی دل‌داری له‌ په‌روانه فیر بیت که گیانی ده‌سووتئ و ئاوازی تیا نامینئ
و ده‌بیتته‌ زوخال:

ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز

کان سوخته را جان شدو آواز نیامد (۹)

به‌لام په‌روانه‌ی بیخه‌و پیشیل ده‌کرئ و هه‌ر دهنه‌خشی، ئە‌م قوربانیدانه‌ی ده‌بیتته
مایه‌ی دهرس و یادگار، دهرسی شه‌یدای خۆشه‌ویستی، خۆشه‌ویستی رووناکی
تاراده‌ی شه‌هیدبوون له‌ پیناویدا، یادگاریکی گه‌شیش جئ دیلئ به‌ رۆژ له‌م گول بۆ
ئه‌و گول ده‌فرئ و دم ده‌نیتته‌ ناو ده‌می گول، به‌ شه‌ویش هه‌ر دل‌داری رووناکییه‌و
عه‌وداییه‌تی ئە‌گه‌ر له‌ پیناویشیدا بسووتئ و گیانی به‌خشی، چی تیانیه‌ مادامه‌کی
شه‌هیدی عیشق و دل‌داریه‌:

خیرا خیرا وه‌کو شه‌یدا

بالئ ناسک له‌ چرا ئە‌دا

ئه‌سووتئ و ئە‌که‌وئته‌ خوار

پیشیل ئە‌کرئ و هه‌رد ئە‌نه‌خشی

جئ دیلئ وانه‌و یادگار (۱۰)

ئه‌گه‌ر په‌روانه وانه‌و یادگار جئ بیلئ، ئە‌وه وشه‌کانی شاعیر ئە‌گه‌ر له‌پیتی ئامانجه
پیروژه‌کانیاندا بشمرن، بی سه‌رو شوین نین، به‌لکو خاوه‌نی ناسنامه‌ی خویانن،
چونکه له‌ ریگه‌یه‌کی پیروژو به‌رزدا ده‌جنگن و ریگه‌ ده‌برن:

وشه‌کانی من نیشانچین

بۆ ئامانجی به‌رزو دووری مرۆف و ژین

له‌ریگادا جه‌نگاوهرن

بازنه‌ی ئاسۆیه‌کان ده‌برن

به‌دوای بزهی راستی لیوی

لات و کلۆله‌کان ویتلن

گه‌ر بشمرن

ناسنامه‌که‌یان جئ دیتلن (۱۱)

که‌ قین و ژان و نازاره‌کانی چه‌وساوه‌کان دینه‌ که‌ف و کول و هه‌لده‌چن، که‌ به‌رووی
ئه‌هریمه‌نی به‌دکار دهنه‌قنه‌وه، دار و به‌رد و که‌ژ و چپاش له‌گه‌لیاندا دهنه‌قنه‌وه،
سروشیتیش زۆرداری و سته‌مکاری به‌خۆیه‌وه ناگریت، ئە‌ویش تیکه‌ل به‌ رق و کینه‌ی
چه‌وساوه‌کان ده‌بی و زۆرداری ته‌فرو توونا ده‌کات:

کاتئ چاوی چه‌وساوه‌کان

ده‌بن به‌ گر و به‌ پشکو

بۆ په‌نجه و داوی سته‌مکار

کاتئ هاوارو ژانه‌کان

کو ده‌بنه‌وه

هه‌رد و دار و که‌ژ و چیا

ته‌نانه‌ت رووبارو ده‌ریا

وه‌کو بۆمبا ئە‌ته‌قنه‌وه (۱۲)

ئه‌گه‌ر گه‌لای دره‌خته‌کان له‌ وه‌رزی گه‌لا ریزاندا بشوه‌رن و له‌ په‌گورپیشه‌ی
داره‌کاندا دوور بخرتنه‌وه، به‌لام هه‌ندیکیان له‌ دایکیان جیا نابنه‌وه، ده‌بن به‌ په‌ین و
زیاتر تین و تاو و گورو خۆ راگرتن به‌ دایکیان ده‌به‌خشن، ئە‌مه‌ش نیشانه‌ی
په‌سه‌نایه‌تی و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه به‌ نه‌ژادو بنه‌چه‌:

هه‌ندی دهبن به خاک و تین
بۆ ره‌گه‌کان
تا‌کو دایکیان زویر نه‌بی
تا پینان نه‌لین نار‌ه‌سه‌ن (۱۳)

خۆشه‌ویستی خاک و خۆل ئه‌وه‌نده لای شاعیر گه‌وره‌و پیرۆزه که به‌هیچ کلۆجی
نابئی پیاو لئی بیزاری و لئی دابچری و دوور که‌ویته‌وه، هه‌رچه‌نده جارویار له
هه‌ندی شویندا تووشی ئه‌شکه‌نجه‌و ئازاریش بووی، نیشتییمان ئه‌وه‌نده گه‌وره‌و
فراوانه هه‌موو لایه‌ک ده‌گرێته‌وه‌و باوه‌ش بۆ گشت که‌س ده‌کاته‌وه... نیشتییمان وه‌ک
ده‌ریا وایه هه‌موو پروبارو قه‌لبه‌زو ئافگه‌و جوگه‌و جو‌یباره‌کان به‌خۆیه‌وه ده‌گرێ و
گشتیان یه‌ک ده‌خا، دژ به‌گشت ناحه‌زان و نار‌ه‌سه‌نان خۆل و لم و ماسی تیکه‌ل
ده‌کات:

دلی فراوانی ده‌ریا
گشت ئاوازی خوړو هاژهی
پروبارانی دۆل و چیا
له‌گه‌ت خۆل و لم و ماسی
تیکه‌ل ئه‌کاو یه‌کیان ئه‌خا
دژی ئه‌وه‌ی کانیاهه‌که‌ی
به‌ر به‌رد ئه‌دا (۱۴)

زۆر له هۆنراوه‌کانی ناو «دار به‌روو» شقلی پۆسته‌ر به‌ خۆیان‌وه ده‌گرن، له‌ریگه‌ی
وینه‌کیشانی دیمه‌نی ورد وردی تابلوی هونه‌رمه‌ندانمان پینشکیش ده‌کات. تابلویه‌ک
که‌ جوانی و نازداری سروشت و ئافره‌تیکه‌ی شوخ و شه‌نگ نه‌بی که‌ دل‌رفین بی
سه‌رچاوه‌ی سرووشی شاعیری، به‌لکو تابلویه‌ک له‌ناخه‌وه کارت تۆ بکات و
بته‌ه‌ژینی... تابلویه‌ک له‌ناو هه‌زاران تابلوی هونه‌رمه‌ندان، که‌ شاعیر خۆی
هه‌لبژیره‌و سه‌رپشکه‌ وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی کارامه‌ی هیژا سه‌یری ده‌کات، دوا‌ی
وردبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر قوول بریاری خۆی ده‌دا:

گه‌را گه‌را
له‌دوا‌ی گه‌لی وردبوونه‌وه
دیمه‌نی له‌پیکه‌ی زبرو
دوو چاوی قوول
یه‌که‌م خه‌لاتی برده‌وه (۱۵)

له‌ راستیدا جو‌ره تابلویه‌کی ئاوا‌ی یه‌که‌م خه‌لات برده‌وه‌ی به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که
شاعیر هه‌ستیکی هونه‌رکاری قوولی هه‌یه، شیوه‌ی روکه‌شی رازاوه‌و ئارایشکراو
کاری تۆ ناکات، به‌لکو کاریکی هونه‌ری داهینه‌رانه ده‌یجولین، که‌ دیمه‌نی له‌پیکه‌ی
زبرو دوو چاوی به‌قوولا چووی روویکی چرچ و سیس و ژاکاوه... به‌م شیوه «بی‌خه‌و»
له‌ واقع نزیک ده‌بیته‌وه‌و ئه‌م جو‌ره واقیعه هه‌لده‌بژیرێ که‌ خۆی مه‌به‌ستی
پۆمانسییه‌تی له‌گه‌ل تیکه‌ل ده‌کاو واقیعه‌کی دیکه‌ی لێ دروست ده‌کاته‌وه... ئه‌م
هه‌لبژاردنه‌ی شاعیر له‌وانه‌یه کاریکی نه‌گونجاو بی، یا به‌لای هه‌ندی که‌سه‌وه
کاریکی نائاسایی بیت، به‌لام وه‌ک شیلی له‌ کتیه‌که‌ی «به‌رگری کردن له‌ شیعر» دا
ده‌لی: «شیعر شته ئاساییه‌کان و لێ ده‌کات که‌ خۆیان و بنوین وه‌ک بلایی
نائاساین».

ژیان لای شاعیر دیارده‌یه‌کی وه‌ستاوی چه‌سپاوی نییه، به‌لکو له‌ گۆرانکارییه‌کی
ته‌واودایه، کاروانی ریگه‌ی هات و نه‌هاتیش هه‌ر چه‌نده تووشی که‌وتن و نشوستی
بی هه‌ر ده‌گاته‌ی، مادامه‌کی بروای به‌خۆیه‌تی، وه‌ک چۆن ئاوی پروباراوی کۆن
کۆن له‌گه‌ل خۆی هه‌لده‌گرێ و هی نوپی دینه‌سه‌ر، ژیانیش ئاوا هه‌میشه به‌رده‌وام
ده‌گۆرێ، کۆن ده‌روات و نوێ له‌دایک ده‌بی، له‌ ئاوه‌مه‌ی هه‌موو کۆنیکدا نوێ چه‌که‌ره
ده‌کات، شیعریش ده‌بی بابه‌تی تازه به‌خۆیه‌وه بگرێ و له‌ نوێ بوونه‌و دا بی:

کاروانی رپی هات و نه‌هات
ئه‌گاته‌ی
ئاوی پروبار له‌یه‌ک شوین بی
له‌ چرکه‌بیکه‌ی هی کۆن ده‌روا
هی نوێ دی (۱۶)

شاعیر لەم کۆمەڵە شیعەرەیدا تەقەلایەکی باشی داوه که به شیوهی شیعری پۆستەر دیمەن و وینەیی ریکوپیکمان بۆ بکیشی، بیروپرای خۆی له بۆتەیی تابلۆیە شیعرییەکاندا، قالد بکاتەوه، وهک هۆنراوهی «هەلمات، هەور، ئاسۆ، ورشه، برووسک، کاروان کوژە، دەبان و پینووس، کل و بیر، شارپگا، هیرۆ، گرهو... هتد».

زۆربەیی هۆنراوهکانی ئەم کۆمەڵەیی بەردەستمان دەمانخەنە سەر ئەو رایەیی که شاعیر هەنگاوی گورجی بۆ پیشەوه ناوه، سەرکهوتنیکی باشی وه دەس هیناوه، ئەم راستییەش وامان لێ دەکات رایەکی دیکەمان بەرامبەر به شاعیریەتی «دار بەروو» هەبێ که لهگەڵ رایەکانی پیشوومان جیان، ئەویش ئەوهیه که شاعیر توانیویەتی ئەم جارە زەمینەیهکی دیکە بۆخۆی دیاری بکات و جی پیتی خۆی لهسەر بکاتەوه.

پاش ئەم هەلسەنگاندنە بۆمان هەیه چەند تیبینییهکی تایبەتی بەرامبەر هەندی لایەنی شیعەرەکان دەربرین که شاعیر فەرامۆشی کردوون، هیوادارین له بەرهەمی داها توویدا چارهسەریان بکات بۆئەوهی هۆنراوهکانی خەستەر و قوولتر بن. لەو تیبینیانەمان ئەوانەیی خواروه دەستنیشان دەکەین و بەپەله بەسەریاندا تێ دەپەڕین.

بۆ ئەوهی بیروباوهری شاعیر و وینە شیعرییهکان له باوهشی دارشتنیکی قوولی پتەو خۆیان بگرنەوه، دەبی شاعیر ئەوهنده خۆی بهسەروا نهبهستتەوه بۆ نمونە:

له هۆنراوهی «گزنک»دا کۆتایییەکهی به «هەتا هەتا» دیت، ئەوه لهکاتیکدا هەر لهبەر ئەوهی سەرۆای «پهیتا پهیتا» له شیعەرەکهدا هەیه. ئەگەر «هەتا هەتا» نەشبێ باشتەر له نرخێ هۆنراوهکه کهم ناکاتەوه ئەگەر به نرختری نهکات.

یان له شیعری «هیرۆ» دا که دەلی:

هیرۆیهکانی هەلۆهران

وای زانی توونابوون نەمان

(توونا بوون و نەمان)یهک واتان، نەمانهکه زیادهو پێویست به بوونی ناکات.

یان له شیعری «کل و بیر»دا:

کوولهکهی دنیایان شکاند

کۆتیاپساند

به لای منهوه «کۆتیاپساند» زیادهو بێ ئەم دەستهواژهیه مانایهکه خەستەر پتەوتره.

یان له هۆنراوهی «بریکهیی چاو» دا که دەلی:

به لām بریکهیی چاوهکانتان

برووسکی هەوری به هاره

زەنگ و دەنگیکی به کاره

سپیدهی جهژنی چهوساوهو

سەرکهوتنی تیدا دیاره

«پرستهی زەنگ و دەنگیکی به کاره» زیاده، ئەگەر له جیاتی برووسک «ههوره تریشقه» بوايه جی پیتی خۆی بوو، که زەنگ و دەنگیشی لهگەڵ بێ، به لām مادامهکی برووسکی هەوری به هاره که بریکهیی چاوهکانه و بریکهکه سپیدهی جهژنی چهوساوهیه، پێویست به پرستهی ناوبراو ناکات، ئەراگۆن گۆتەنی: «جوانترین هۆنراوه کورتترینان» به تایبەتی که شاعیر ریکهیی بابەتی پۆستەری گرتووه.

تیبینی دووهم ئەوهیه که شاعیر جاروبار هەندی وینەیی شیعری دووپات دەکاتەوه، ئەم خاسیهتەش لهسەر حیسابی شاشکردن و که لهبەر تیکهوتنی کۆمەڵە شیعەرەکه دەبی، وابزانم هۆنراوهیهکی رهسەنی به پێزو خەست و خۆل له دەیان هۆنراوهی دیکه باشتەر که پرسته و وینە و دیمەن و بیرێ ناو شیعری دیکهیان تیدایه و دووپات دەبنەوه، لێرەدا مەبهستم ئەوهیه که شاعیر دەبی ناگای لهبەر پیتی خۆی بێ، ئەو وینە و دیمەنانە خەتە ناو چوارچێوهی هۆنراوهی دی که له هۆنراوهیهکدا به کاری هیناون. بۆ ئەم بۆچوونانەمان چەند نمونەیهک دەخهینه روو:

شاعیر له هۆنراوهی «هیرۆ»دا دەلی:

به لām هیرۆی بهرزو رهسەن

دوای وهیشوومه و تۆف و زریان

لهسەر رهگی خۆی ژیايه وه

لهسەر هەر بنجی به دەیان

هەمان وینە له هۆنراوهی «بهری ئەگەرەکان چۆن دیتە روو» دا دووپات دەبیتهوه:

ننهگر ويستان

رهسه نايه تي ون نه كه ن

سه يري بنجي هيرو بكن

يان له هونراوهي «تابلو» دا نه وينه مان نيشان ده دات:

ديمه ني له پيكي زيرو

دوو چاوي قول

له هونراوهي «كام سه چاوهي سرووشي بير» دا شاعير ده لي:

به لام لاي من

رهنگ دزراوان

قوولي چاوان

.....

زبري ناو له پي زامدارو

خوين تيزاوان

هروه ها له هونراوهي «سوړاغ» دا ده لي:

ههندي وشه ي ناو په راسوو

قوولي چاو بوو

نالهي گياني «سي» ي خوراو بوو

جاريكي ديكه ش چاومان بهم وينه يه ده كه وي:

ناوازي نالهي ناو سينه ي

پر زووخاوان

له كو تايدا نه وه ده سه لمينم كه له ناو «دار به رو» دا ههندي هونراوهي تر هه بوو پيوست بوو شيبان بكه مه وهو به چاوي ليكولينه وه مامه له يان له گه لدا بكه م، به لام له ترسي دريژداري پشت گويم خستن، ده بي نه وهش بليم «مه دحت بيخه و» ي دار به رو، بيخه وي زهنگي كاروان و رابهري ژيان و ورشه ي ناوات نييه، به لكو بووه به شاعيريكي ديكه كه پيناسي شيعري پر وينه ي ورده كاري و تابلوي هه مه رهنگي بابه ت پوسته له هه گبه ي شيعردا هه لگرتووهو پيشكي شيمان ده كات. نه گهرمن وهك

رهخنه گريكي ش نه دريمه قه له م با به خوينه ريكي باش بژميردريم و هيوادارم تا راده يه كه تواني بيم برياري خوم له سه ره هونراوه كاني بده م. نيلزا تريوليه گوته ني: «له ناستي هه ره به ره مه يكدو دوو نووسه ره له نارادان، نه و نووسه ره ي به ره مه كه ه ي داهيتاوه و خوينه ر»

نيسان ي ۱۹۸۴ هه وليتر

په راويژه كان:

۱- پروانه «الشعر بين الواقع والابداع»، صبيح ناجي القصاب

۲- مذكرات بابلو نيرودا «اعترف بأني قد عشت»

ترجمة الدكتور محمود صبح، ل ۲۴۶

۳- دار به رو: مه دحت بيخه و، ل ۴۲

۴- هه مان سه چاوه: ل ۵۳

۵- هه مان سه چاوه: ل ۴۱

۶- هه مان سه چاوه ك ل ۳۳

۷- هه مان سه چاوه: ل ۱۶

۸- پروانه: رباعيات الحيام- ترجمة احمد رامي

۹- گلستان: ل ۷

۱۰- دار به رو: ل ۷۳

۱۱- هه مان سه چاوه: ل ۷۵-۷۶

۱۲- هه مان سه چاوه: ل ۸۶-۸۷

۱۳- هه مان سه چاوه: ل ۸

۱۴- هه مان سه چاوه: ل ۹

۱۵- هه مان سه چاوه: ل ۱۰

۱۶- هه مان سه چاوه: ل ۸۸

۱۷- پروانه «اراعون شاعر المقاومة»

۱۸- الثقافة الاجنبية، ژماره (۳) ل ۲۱۸ .

.....

(.....

دەر وه

(بازلله له روومه تی درهخت و شهقام و په نجه ره و دارتیل و هه تیوه کانی ناو کۆلانه جوانه کان ده وه شیننی دروشمی دیواره کان یه که یه ده که ون یان مندال هه تیوه کان له دیوار دایده پچرینن دهیئالیننه خۆیان)

خهونی ناو ئه وه موو دروشمانه

ئه گهر هه بی ده بی چی بی

.....

(.....

دەرگای خودم

له رووی تابلۆ و جغاره و چرا داخست

چوومه دهری

منی وروکاسی سیپریانی هه آدیتر

بی ئازاوهی کۆلانه جوانه کان ئه و بلیمه ته راماره ی ناو تابلۆی ژوره که مم هونه رهنده که به هه له پیشکیشی کردم ماوهیه که ئه و رامانه ییم له بیرکردنه وهم مراندوه خه ریکم بیشکینم بیهینمه پیاسه یه کی دهمه و پوژئاوا)

ریکی کۆلانه ناشیرینه کان

سه رسامی کهن

بخه وینه وه

ناریکی کۆلانه جوانه کان

هه راسانی کهن

ریکی ناخه وی

ناریکی

کۆلانه جوانه کان

درو و شهر و دهسته مۆیون ده یان پاریزی

پروسه ی به شیعرکردنی دیارو نادیا ری پرووداو له جهسته ی نامۆیدا

له شیعی که لکیشی سه باج ره نجه دردا

که لکیش

مندال هه کانی روژه لات

چووینه گه شتی نوستن

له م خه ونه دا به چی ده گهن

.....

(.....

دایکیان پیلوی گهرم لیکده دا

(برژانگی ئه ستیره و برژانگی ئه و په نجه یان تیکه هه لکیشا برژانگی ئه ستیره نه رمنه رم په نجه ی به ره و به یان کیشایه وه بوشایی پیلوی ئه و پر بووه وه چوه قوژاخه ی ئیفلیجی نوستن به بینینی یه که مین دیمه نی خه ون رووبار له شووشه ی په نجه ره ی ده کشا په یکه ر ده موچاوی تیدا ده شوشت هالوی هاری له ده می دهرده پری دارستان بیابانی داخراو بوو گۆرانی تیدا نه ده گوترا)

منیش که لکیشی نیوان به رزی و نزمی

ژووری خودم

پیلوی په نجه ره ی که وتوو

دەرگا خه نجه ر

میوانداری شه وی مردوو

نیوه چاوی پی نووقاندم

چرام له ژیر تابلۆ داگیرساند

جغاره یه زدانی کپی

کۆلانه ناشیرینهکان

مندالیتی و دهسته مۆ نه بوون و پاکی

خه تیکم له گه ل په نجه کانی پروبار جووت کرد

ره گه کان ئاوه کانیاں دامه وه

که پرژانده بومه بنیان

(بالنده کانی ناو پرچی ره گه کان بالیاں کرده وه دوور که وتنه وه نامه یه کیان به لکی

داریکه وه بو جی هیشته توم یه که م دیری کیژه هه ژاره کان ئیژن پاشاکان کۆلیته کانیاں

پیس کردین)

منیش ره گه کانی خۆم گواسته وه ناو ئاو

مالم له ناو به له م

مندالکان گه مان ده که ن

(گیای که ناری به له مه که ده رین له وه نه وزی چاوه پروانی وشکی ده که مه وه له

نانه یه کدا بو بالنده کانی ده نیرمه وه)

پاشاکان له ناو لوولی ماری که وی ده سترن

کیژه خرۆشاوه کانی پاژنه پی ته قیوو سه مای خۆشین

پاشاکان له ناو لوولی ماری هار ده خه ون

کیژه بیزاره کانی پاژنه پی دایساو

سه مای ناخۆشین

پاشاکان گو له گه نم

به سینگی کیژه خرۆشاوه کان وه ده که ن

پاشاکان گو له گه نم

له سینگی کیژه بیزاره کان ده رین

ئه ی سه ما ترپه ی پیت چ دهنگیکی ترسناکه

ئه ی سه ما ترپه ی پیت چ دهنگیکی پرووناکه

پیت له کام درهخت ده که یه نه ره گ

سه رت له کوی

به سۆزی سۆراخ ژه هراوی کراوین

ژیان بریتییه له ساکاری و ئالۆزی

ماوه ته وه

ئه م گومانه بپاریزین

ته رمیک له سه ر شوسته پاکه ت ده فروشی

په نجه گه وه ی پیم

مرد

په نجه گه وه ی ده ستم

ژیا

(ماریکی په لکه زیڕینه یی کلکی هه وه سی له گه ل په نجه گه وه ی ده ستم خه واند

که لله ی هابیلی کرده هیلانه هیلکه ی تیدا ترووکاند قابیل خواردنی کۆمه لیک سه ده ی

له ناو لوولاقی هابیل خستوه)

په نجه گه وه ی پیم

هابیل

په نجه گه وه ی ده ستم

قابیل

ئێواره یه کی دوا ی باران په لکه زیڕینه مندالیکی بلویر فروشی فراند پیلآوه کانی

له بهر ده رگا لی جیما پیلآوه کانی بۆنی بالنده ی مرداریان ددا په یامبه ریکی سر

له دوا نامه ی به رزی و نزمی دیره کان له ده ستمی چاوی به ربوو بیته وه)

گیژهن له تووکی بالنده ی مردار

چه پۆکی شکا

مه له وان گۆرانی په رینه وه ی گوت

مانگی په نجه ته زیو
له تووکی شه مشه مه کویره گهرم نه بووه وه
تریفه که ناری بوون
که نار بوونی
شه پرکه ریکی په نجه له شه پر خوساو
له نیوان نه مبهری شه پرو نه و بهری شه پر
په نجه ی به ناوی دۆزه خ ده کرایه وه

نیواریه که ته لیسمی مه سیح بنمیچی ژیر زه مینی هه لکیشا نه و فووه ی مریه می
دووگیان کرد قووته که ی پوکرده وه منداله که هه تاو دهستی بو پراوه شانند خه و بهری دا
پیلاره کانی به پیی گچکه ببوونه وه)

زهنگی لاوانه وه
تاسه ی

بینین

چیژ

به رکه وتن

بیستن

بوون

به هیز دهکات

هه تاو گهرم داها ت

هه زاران نار ه زووی بیباک

له دۆزه خ دیل کراون

نه فسانه ی دۆزه خ ده ته قینمه وه

(له ناوازی ته قینه وه بالنده ی مردار بالی هه لدا بو نه و بو شاییه ی گهر د وونی تیدا
بالق بوو دیده نی له چه مانه وه ی خاچ رووخوش کرد مانگی هه لاتوو دهرگاوانی
بو شایی)

مردوو مانگی نیستای که وتوو ه

له کولانی ناینده و رابردوو
که مان له گه ل درهختی نه پینی دهکات

رووبار ده می داچراوانی ناده م
به رده کانی روخی
ددانی که وتوو ی
که لاوه کان مه مکی هه وا
مندالی لاسار له ناوی
ناوینه له روژ راده گری
چاوی بالنده ی پی دنوو قینی

(له نیوان دوو شاتان کانی کم به تهرم کویر کرده وه چوومه گه شتی شه پرو دژواری
بارانی هه وری تنک و نه ستوور له ردینم جوگیان کرد له چه ناگه م دهرچوون
گه رامه وه شاننه کانی نه مبهرو نه و بهری کانی گوپکه یان نارهنجوکی دا کیژ ه
هونه رمه ندیک پیشنیاری کرد شریتی یه که مین پیشانگای له که لاوه ی مه مکی هه وا
له ده می مقه س بنی په نجه کانی بو نارنجوک نارد له گو شه یه کی که لاوه له هه وایدا
په نجه کانی فرییدا تابلو هه لبزپرکا ناده می زاده کانی ناو تابلو له ده می جوکه
که میکیان پییه کانیان به ره لالی ناو ناو کردوو ه که میکی تریان ده ستنوویژ دهرگرن
که میکی تریشیان کفنیان هه لوه شانندوه ته وه دهیشون کیژ ه هونه رمه نده که ش نه لقه ی
له ناو هه لده هینی له په نجه ی هه لده کی شنی نه لقه ی نارنجوکی شنی به ددانه
که وتوو ه کانی ناده م تاوانده وه دایه کارگه کردیانه ناسنی سه ر زیرابی کولانه
نوستوو ه به خه به ره کان منداله کان پریان کرد له هه رای تی ناواری بوون)

چاوی بالنده له ناوینه دیل

کویر هاواری کهوت

خاوه ند

له مانگ نزیک بووه وه

شەو لەناو شیعریکی بەرکیش و سەرۆا دانیشت

گای فێ لێهاتوو

بەدەنگی ئاشنا مانگ هەلفرێنە

بەلێوی پەنجەرە

چرئووی کەواندوو

چاوی مورووی لە روخسارم نقووم

بە ئاگایی

بیرە خەو

نوستن

دەژمێرئ

گەمە ئیوارە

ئاسوودەبی

تارمایی سۆزگەچلێن

سپ

کەوی لە درەختی خەندە مردوو داتاشراو

مۆسیقا لە ئەندێشە پشکفت

بالی لە سەری سالی داوی

پەردە قەرەوێلە

ئەو یادانە تاسە خاوەکەنەو

لەناو چلەکانی

پەيامی گەلا پیتین پەریشانانی کردوون

کەو

پەردە دادەنەو

لاش دەدات

گلۆپ دەکاتەو

دەمرینیتەو

قەیتانی پیلای میوان شل دەکاتەو

تووندیش

قەفەسی کۆلانەکانی رۆژەلات

لکی پەنجە می مندال

قەفەسی کۆلانەکانی رۆژئاوا

لکی ئاسن

(کەو لە کەللە گەرمی گەران بالی شۆرکردەو جوانیی و ئالۆزی دەنووی قاسپە
پیلێکنا تەپلە جگەرە راکیشایە بەردەمی دەنکە زەنگیانە چاوی بۆ ناو تەپلە
شۆرکردەو ئاگری جگەرە داوەشان رۆبەری بازنەیی تەپلە دوورپانی پیکەو
گریدان و لیکبوونەو جەمسەری سەرو و خوارو بوو بە ئاگری جگەرە دوورپانی کون
کرد خۆلەمیشی لە کون هیشتەو هەور گەوالەیهکی دابوو و برووسک شەهید بوو
کەویش

بەتوندی بالی هەلدا مورووکانی چاوی کەوتە دەستی مندالیکی گۆرانییێژ)

گۆرانییێژیکم سەرسام

لەناو کفن یان کەژاوه

گۆرانیم ون

ژوورم لە

ئاگر

خۆل

ئاو

با

کەپکە مار بنمیچی

پانکەم پیوه شۆرکردەو

چاوی ئەستێرە لە هینلەگی پەنجەرە دیل
 فرمیسک بەرەللا
 بە دلۆپەیی
 بەردی حەوشە هەلکەو
 کەو مەلاشووی کانی هەلداپەو
 پتیە زیوینەکانی منداڵ تیندا ئازاد
 قولپی هەلقولان بە نکالی بازنەیی دا دەدات
 پەنجەیی پردنیمانگی لیگیر
 تانی وێرانەیی تاسەیی تریفە
 تریفە کویتسانی گیا نوستوو
 ئەستێرە بە دەستی راست بگەشتنەو
 گەشتم
 ئا
 بەدەستی چەپ مۆنبکەوی
 گەشتم
 نا
 گەشتی
 ئا
 نا
 پتیەکانم دەسپێرمە ریگا
 پرچم بە شەونمی ئەستێرە تەر
 پەری کەوم لە پەنجەتی پیم گریدا
 ئەستێرەیی گەش
 چاویکم
 ئەستێرەیی مۆن

چاویکم
 چاوی گەشت کەلای ناو پەرداخیک ئاو
 بەخشندە بیخواتەو
 لە کەلینی پەنجەیی منداڵ کە لا غلۆر بیتەو
 خواوەند بوئی نەگیری
 لە ناخ بەردەبیتەو
 غاری دا
 سیبەری نەمری دۆزەخ دوورکەوتەو
 ئامیلکەیی چاوی وشک
 سەری بەگرانی خستە نەرمایی شانی
 لە رۆژ راما

 لاری و ستوونی رۆژ
 سیبەر کورت و درێژو تەنک و ئەستووور دەریژن
 سیبەرم ناشت
 هیژی خۆم دایە تارماییە برادەرەکم
 میژوو بەرستە بوون
 پیریم
 ئەمرۆ لەدایک بوو
 دوینیش لیم تۆرا
 کات لکە داریک بوو
 قەلەپەشی
 دەنووکناگر
 چرنووکخۆل
 بالئاو
 سینگبا

بۆ ھیلانەى خۆى بردى
شویڭ لکە دارىڭ بوو
قەلە رەشى

دەنووکئاگر
چرڭنووکخۆل
بالئاو

سىڭبا

ھیلانەى خۆى تىدا دانا

(ئەو شەقامەى ئىوارە جوانى لىيەو بەرستەى تەماشام و دەدەم بەھەمان شەقام
لۆژە لۆژ دەگەریمەو ناو خانووە نارېكەكەم مندالەكان شىرىنى دەستم وەردەگرن
بەرئومدا پىناكەنن)

(ئەو شەقامەى ئىوارە ناشىرىنى لىيەو بەرستەى تەماشام فرى دەدەم بەھەمان
شەقام لۆژە لۆژ دەگەریمەو ناو خانووە بلورىنەكەم مندالەكان شىرىنى دەستم
وەرناگرن بەرئومدا پىدەكەنن).

مندالە ھونەرماندەكان
برژانگى كات دەردەكېشن
كۆپرى شویڭ جوانىيە
مندالە ھونەرماندەكان
برژانگى شویڭ دەردەكېشن
كۆسەبى كات جوانىيە
كۆپرى جوانىيە

شەپۆلى با دەيكوژى
كۆپرى ناشىرىنى
دەستى رەش دەيژىڭىنى

مندالەكانى رۆژھەلات

گوللەش دەزانن بۆنكەن

مندالەكانى رۆژھەلات
گولڭش دەزانن بتەقېڭن
سىماى كات ھەلبىزكا
ئاوڭىنى شویڭ گەچال
مندالەكان گۆرانىيان ماوہ

۱۹۹۲ ھەولتېر-۱۹۹۳

ئەركى شاعىر تەنبا پرۆسەى بەشىرەردى ديارو نادىارى رۇوداۋ لە جەستەى
نامۆيىدا شىكرەنەو ھە لىكۆلئىنەو ھەى واقىع نىيە، بەقەد ئەو ھەى كە ياخىبوونە لەو
واقىعەى بەزۆر سەپىنراو ھە، تەقەلادانە بۆ ھەلۆھەشاندنەو ھە بىناكردنەو بە نەخشەو
كەرەستەى نوڭ، بەو تىروانىنە گەشېنىيەى كە ھەنگاۋ بەرەو دوارۆژى مرۆقى ئەو
وچەيە دەنى كە بە پاكى بۆ ژيان خولقاۋە، ھىشتان ژىنگەو دەقەرۋ جىھانى دەرەو
دىۋى ناو ھەيان پىس نەكردو ھە نەشېواندو ھە. لەم رۋانگەيەو «سەباح رەنجەدەر»

يەكەم ھەنگاۋ داۋى و ھەر لە سەرەتاۋە خۆى توۋشى جۆرە سەرکېشىيەك دەكات
و ھەك پرۆژەيەكى شىعەر نامىز كە خۆى ھەلتەكاندن و بىناكردنە. كە بە چاۋى خۆى
دەبىنى زەمىنەى شىعەر ئەمرۆ شەقار شەقار بوو ھە تەختايى زمان تارىك و لىلەو
رەنەقى تىدا نەماۋە، زمانى رۆژانەى ئاخافتن زمانىكى ئاسايى و بى دەسەلاتە،
دەيەۋى تۆى نوڭ لەناۋ كەلېن و ورزى زەويەكەدا برۆڭىنى. بۆيە پەنا دەباتە بەر
سەرکېشىيە زمانىكى تايبەتى كە بتوانى بە وزەو ھىزىكى بەگورۋ بە خور تەعبىر لە
ھەست و نەستى ناو ھەى قوۋل بى سنوورى خودى خۆى بكات، ئەم سەردەمەى
ئىمەى بە تەواۋەتى خەرىك و جەنجال و ئالۆز كرو ھە. ئاۋىتەكردنى دوو وشە و
دارشتىيان بەيەك وشە، واتە

«كەلكېش» داھىنانىكى نوڭىە لە فەرھەنگى كوردىدا. «كەل» بەواتاى: كەژ، كىۋ،
شاخ، ھەرۋەھا بەواتاى «جۆرى ھەيوانە كىۋى» بىش دى. ھەردووكېش بەماناى
«جۆشېن» دىن. لىرەدا پرسىارى دېتە پىش: مادامەكى سەر مەلېندى مېشك و
ھۆش و عەقل بى و مرۆڭ پەلكېش كات، بۆ ناكرى (كەل) بە ھەردوۋ مانا كەيەو
مرۆڭ پەلكېش كات؟ جا تەۋزىفكردى (كەل) ھەك بوونەۋەرىكى شاخاۋى و (كەل) بە

مانای که ژو کیو وهک بوونه وهریکی بی گیان، بوونی کۆکه ره وهیه کی هاوبه شی نیوانیان «جۆشین» ئەم دوو حالته جۆره کردن به شهخس واته ته شخصیک دهره خسینی که سیفته تی مرۆف به و دوو بوونه وهره بی گیان و گیانله به ره دهبه خشن، بارودۆخیکی له بارو گونجاو سازده کهن، فرههنگی نوپی شیعر، وشه ی ئاوا لهم جۆره به خۆوه بگری و به گهرمی پیشوازی لی بکات.

دوا به دوا ی سه رناوی ئەم دهقه، هه ره له یه که م ههنگاوه وه سه رچلییه کی تر سه ره له ده داو شاعیر دوو ریگا دهگریته به رو له به رده م ده رگای خیتابی شیعریی خۆیدا رامان دهگری، ئیمهش وهک خوینه ر خۆمان له ئاستی دهقیکدا به دی ده که یین که له دوو ئاستی جیادا خۆی دهنوینی. بۆیه هه موو کلیلی ده رگا که ناکاته وه. ئەو خوینه ره ی که نابله ده و له خویندنه وه ی دهقی لهم جۆره رانه هاتوه، له به ر ده رگا ده وه سته ی، خۆی له به رده م ده رگایه کی ده خراودا به دی ده کات، به لام خوینه ری به له دو راهاتوو و خاوه ن فیکرو هزری سه ره به خۆ، که خۆی ره خنه گریشه، شیوا ی ئەوه یه کلیلی ده رگا که بگریته ده ست و زیره کانه والای کات و چه ند جار یک بیت و بچی و بیته ده ره وه و بگه ریته وه ژو ره وه.

چونکه ده بی ئەو راستییه بوتری که ئەم دهقه له وه زیاتره که دارپشته که ی شه و کوپرانه و په لاره کوپری و خۆنه وه یستانه بی، وهک یه که م جار خوینه ر وای دیته به رچاو، به لکو له ژیر رکیفی نه خسه کیشانیکی ئەندازه بی توکمه یه، هه یکه له دهقه که پشت به ئەنتروپۆلۆژی و سوسیۆلۆژی و میژوو و فهلسه فه ی ژیان ده به سته ی.

پروبه پرووی ئەو پرسیارانه ده بیته وه که ده میکه له می شک و ده روونی مندا ل و لاوه کاندایه نگیان خوار دۆته وه. ده چیته ناو ئەزمونیکی جیا له هی تر. به لام به پیی چه مکیک پیویستییه کی شیلگی رانه په لکی ششی ده کات بۆ گو پین و دروست کردنی شتیکی نو ی که خه ونه خۆشه کانی مندا له کانی دوارۆژی تیدا گه شه بکات.

ئەم دهقه به ره رچدانه وه ی ئەو جۆره بۆچوون و زیهنیییه که گو ران به شتیکی چه تمی له قه له م ده دات که له خۆیه وه دیته دی و پیویستییه کی سروشتییه.

به کورتی و به کوردی پرۆژه یه کی تاییه تییه له دهقی شیعریی کوردیدا. چه ند جار یک- به رله وه ی ده ست بۆ قه له م به رم - ئەم دهقه م خویندنه وه. جۆره گومانیک

سه ره تاتکی لی لی کردم که رهنگه هی خودی شاعیر نه بی، هه ره ئەم نیگه رانییه ش وای لی کردم به و سه رچاوانه دا بچمه وه که پیشتر له مه ی شاعیرانی نو یخوازی پرۆژه لات و پرۆژاوا خویندبوومه وه و پیرای چه ند ژیده ریکی تر که په یوه ندییان به نو یکردنه وه نو یخوازی هه بوو. پاش خویندنه وه توژینه وه قوولبونه وه ی چه ند مانگیگ شتیکم لی هه لئه کرا ند که ته نانه ت به ئاسته م وه رگرتن و گواسته نه وه ی میکانیکی به ره مه ی شاعیرانی تری تیدا بی. هه رچه ند هه ندی خه م و په ژاره و موعاناتی هاوبه ش له نیوان شاعیراندا هه ن که له یه کتر نزیک ده بنه وه، یان جیا ده بنه وه، به لام مۆرکی کارتی کردنی شاعیرانی تری به سه ره وه دیار نییه له شاعیرییه تی و په سه نی بخه ن، ئەم بۆ چوونه شم ئەوه ناگه یه نی که شاعیر ئاوری له سامان و که له پووری خۆمالی و نه ته وایه تی و جیهانی نه دا وه ته وه سوودی لی نه بی نیون، یان به پیی تیروانی نی خۆی ته وزیفی نه کردوون.

دوا ی ئەوه ی که به ته و او ته ی دلنیا بووم که هی خودی شاعیره، زیاتر به ره گو پیشال و تانوپۆی ده قه که دا پرووچووم و کاتیکی زۆرم بۆ ته رخان کرد، به قوولی و پشووییه کی درێژ په ل به او ییم و له گه لیدا چه ند جار یک بمرم و چه ند جار یکیش بژییمه وه. خویندنه وه دوا ی خویندنه وه، حاله تیکی تاییه تی لا ره خساندم، تا ده هات بالای ئەم قه ناعه ته ی که «سه باح ره نجده ر» زیاتر له دوو ساله ی له جیهانی ئەم دهقه که دا ژیاوه و شه ونخوونی بۆ کردوه، هیچ به دووری نازانم سنووری واقعی به زان دووبی و تووشی حاله تی «ئیشراق».

و خه وبینی و رۆیا یه کی تاییه تی بوونی و له ناو خودی ده قه که دا سو فی ئاسایه ک تو ابیته وه، وه جدو خۆشه ویستی ده قه که و خۆ ته رخان کردنی بۆ ئەم پرۆژه یه: مرۆفکی تر، شاعیریکی تر، داهینه ریکی تری هینابیته دونیا وه که وزه و چالاکییه کی فیکری و رۆحی داهینانی وای لا ره خسان دووبی که خۆ له هه ندی لایه ن بدات و خوینه رو ره خنه گر نه گاته به رده م حاله تیکی تاییه تی، ئەم دهقه زاده ی هه لچوون و داگیرسانی رۆحیکی ساته وه ختی نییه. ئەنجامی سو زی کاره ساتیکی جه رگبری شیکردنه وه تیگه یشتن و قوولبونه وه وه گه ردوون و میژووی مرۆف لهم دونیا یه ئالۆزو جه نجاله دا، که مرۆف خۆی گه ردیله یه کی ه یجگار وردی له دایکبووه و گو زه ر ده کات.

(په نجلدەر) یش، وهک ئەو گهر دیله بچکۆلهیه له ناو ئەم دهقهو دونیایه دا که جاری گوزهری نه کردوهه خودی پیش خۆی دهمرینێ و دهبیته مرۆفیکێ زۆر هوشمهندی خودی خۆی، بۆیه بهیه کجاری خۆی ناداته بهر شهپۆلی نائومییدی و بێ هوودهیی و دست شوشتن له ژیان. سهبارته به رهخنه گریکی وریاو شارهزازه دهمیکه ده رگا له سهه چهند ئاستیک دهکاتهوه، ههه ئهه حالهتهش وادهکات که نهتوانین پیشبینی و نوقلانهی هیچ شتی بکهین تا دهگهینه بنهتاکهی.

که پێی دهنیته ناو جیهانی شاعیر سهیر دهکهی دهقهکه له سهه بنچینهی نوێکردنهوهو نوێخوازی بینا کراوه، زمانی خوازه (مجاز) ی پهیرهو کردوه، خۆی له شیوازی راپۆرتی و خیتابی و راستهوخۆ وه دور گرتوه، داهینانهکهی به یارمهتی وشه ی ناراستهوخۆی پر له تیلنیشان (تلمیحات) ی فیکرهکهی بهرجهسته کردوه، ئەم دیاردهیهش به پروونی لهم دهقهیه دا به پروایهکی پتهوهوه خۆی دهنوینی، ههه وهک ئاماژهه بۆ کرد زمانی دهقهکه زمانی خوازه «خواستنهوهو دریکه» یه ههه ئهه شیوازه مهجازیه شه وا له خویتهر دهکات به وردی ههنگاوبنی و به عهقیکی کراوهو تیرامان و بیرکردنهوهیهکی قوول له ئاستی دهقهکه دا بوهستی و پێ به پێ ماملهت و سهو دا له گهه ههه ههنگاوێک بکات که داهینهری دهقهکه حیسابی تایبهتی بۆ کردوه بهرلهوهی هیچ جوهره جوولهیهک بکات. تهوزیفکردنی ئەنثروپۆلۆژیاو میتۆلۆژیاو سۆسیالۆژیا له تهک مرۆقهه به رهو روانگهیه کمان دهبات و پیمان دهلی و پیمان دهسهلمینێ: ئەگهه رابردوو بارو ئەرکیکی سهخت و گران بی، ئیستا به ئیش و ئازارتو دژوارتره، راکردنیش له میژوو، له واقیع و به رههه لاکردنی جلهوی خهونی بی زهمینهی له بارو خهیاالی فهنتازی کاریکی بی سوودو پووجهه، بۆیه شیکردنهوهو تیکشکاندنی واقیع یاخیبوون و گواستنوهی خود بۆ بابهت، کردنی بیستراو به بینراو، رووداوی نادیار به دیار، نائاسایی به ئاسایی، گونجاو به ناگونجاو سهه دهفتهری بنچینهی فیکری دهقهکهن و پیداوایستی فهلسهفه ی شاعیرن به رانمبهه مرۆف و بوون و گهردوون.

منداله کانی رۆژه لات
چووینه گهستی نوستن

لهم خهونه دا به چی دهگهه
(.....)
(.....)

گهشت جیهانبینییه، جیهانبینیش چاوکردنهوهو خۆ رۆشهنبیر کردنه، شیکردنهوهی شتهکانه چوونه ناو ئەزموونه نوپیهکان. کورد وتهنی: کهش و ههواو کهش گۆرینه و گواستنوهیه له حالهتیکی مهیین و دوره په ریزی، بۆ حالهتی بزاف و زیندوووی و دینامیکیهتی ژیان. گهشت زۆر شت جیبهجی دهکات، دژی تاریکی گیانهو زۆر شتی بۆ روون دهکاتهوه بۆیه دهقهکه له سهرهتاوه تا کۆتایی گهشتیکه به ناو جیهان که له کرۆکدا دهبیته سروودیک بۆ نگینی شکۆداریی بزاف و داستانی وهسفی زهوی و ملامانی و جووری خه لک و رهوش و خاسیهت و هه لسوکهوت و باری سایکۆلۆژیان.

کردنهوهی دووکهوانی به قهه یهک نیشانهو هیما ی دیاریبوون و نادیا ری خهونهکهیه، ئەو هاوکیشهی شاعیر دروستی کردوه لهنگه ری ههردوو خهونهکهی پێ راکرتوه، گومان و دلنیا یی بوون. کردنهوهی کهوانه ی یهکهه: دانهخستنی و والا کردنی بۆ سهه هی دووهم. داخستنی کهوانه کهی دووهم تیکه لبوونی ههردوو حالهتهکهیه، وهک زینده خهونیک، به لام دانانی پینج خال بۆ ههردوو حالهتهکه به شداریکردنی ههه پینج ههستی مرۆقه له تهعبیر کردنی خهونهکه به ههردوو مهو دایه که یهوه «دیارو نادیار».

ئهم کارهش یاریهکی هونهرییهو مهغزاو جهوهه ری تایبهتی فیکریی شاعیر بهرجهسته دهکات. دایکه که هیما ی بوون و ژیا نه، خهون دهبینی، خهونیش حالهتیکی دهروونییه، ههروهها یهکهه خهون به «رووبار» به مانای زهمه ن دی که پهیکه ری ئەزهلی هاروها ج دهموچاوی تیدا دهشوشت.

ئهم پهیکه رهش که خودی مرۆقه ته مسیلی سهههتای بوون و گهردوون دهکات، ههه له سهههتاوه ویرانکاری له گهه ل خۆی دینی و سروشت دهشیوینی و ئازادی تیدا خهفه دهکاو دهکه ویتته گیانی هاو په گهزی خۆی که بۆ ئەو هاتوته دنیاوه که بژی و ئاوه دانی بکاتهوه، نهک بهشی مال و ویرانی و ده ره دهه ری و ئەشکه نهجهو کوشتن و برین بی.

داخستنی داستانی بیابانی بئ گۆرانی- هیمای ویرانی و خهفه کردنی دهنگی راستی و ئازادییه- بهرجهسته کردنی ئەم حالهتانه بهگشتی هیمای و ئاماژهیه بۆ قورئانی پیرۆز که بۆچی خوا مرۆفی خولقاندوووه؟

خوا فهرمووویهتی:

وان قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون.

قورئانی پیرۆز: سوورتهی «البقرة» ئایهتی (۳۰)

«واته که خوا فهرموووی به فریشتهکان ئەمهوی له عهززا جینشیننی دابنیم که ههموو ئیشیکی چاک و خراپی پئی بکری. فریشتهکان عهززی بارهگای خویان کرد سیرو کاکلهی چیهی تۆ له عهرز گهلی دروست ئەکهی که چاکه و خراپهیان پئی بکری و که ئیفساد بکا له عهززا، کردهوی نار هوا بکا و خوینی بئی تاوان بریژی؟ ئیمه گهلیکین، بهردهوام ئامادهین بۆ تهسبیحی زاتی تۆ، بهیانی گهوهیهی و پاکی تۆ له عهیب و نهقص له گهڵ سوپاس و ستایش و ههیشه نهفسی خۆمان پاک ئەکهینهوه له تاوان له بهر خاتری تۆوه له بهر رهزای تۆ، خودا له وهلامیانا فهرموووی: من گهلی ئەسراری وا ئەزانم ئیوه نایزانن»

بروانه تهفسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز

عبدالکریم مدرس دایناوه

بهرگی یهکه. چاپی دوهم.

چاپخانهی ئۆفیسیتی «حسام» بهغدا ۱۹۸۵ ل: ۶۰، ۶۱.

بهپیی ئەم ئایهتهو لیكدانهوی «سروشتی مرۆف» له خۆرسکهوه هارییه، ئەمه قهدهری مرۆفهو نمونهی خولقاوهکهی ئەزهلیهتی مرۆفه، که دهبی پابهندی نهخشهبی بۆی کیشراوه و تادهمری لپی دهرنهچی، واته هه شتی که دهیکات ناچاره «مسیر»ه و بهدهست خۆی «مخیر» نییه. بهلام مرۆف لای «رهنجدهر»ی شاعیر مندالی بئی گهردو هونهرمهندی سروشت و خۆشهویستی ژیان و پالنهوانی ههلهتهکاندنی واقعیی دهستکردی بهزۆر، بیناکردنهوهو نوێکردنهوهی ئارهزوومهندانیه که خویان

چارهسهری خویان دهستنیشان دهکن. دوابه دواي دیمهنی خهونهکه، شاعیر خۆی دهبیته پالنهوانی دیمهنه دراماتیکییهکان که بهدواي یهکا دین، دهچپته ناوجهرگهی مملانییهکی توندوتیژ، مملانیی نیوان شهس تهوهره: «بهززی و نزمی»، «تاریکی و پروناکی»، «نهخۆشی و...» ژووری خودی شاعیر که بهرجهستهی کردوه، لهراستیدا خودی شاعیره، ئەو بازنهیهی که بۆی کیشراوهو بهزۆر تیتی ئاخینراوه. پیلووی پهنجهرهی ژوورهکه که شاعیر «خودی خۆیهتی»، کهوتوووه، واته چاوی لهنیوان نووقاندن و کردنهوهدايه، حالهتی بۆرژانه، دهرگای ژوورهکه خهنجهره، چوونه دهرهوه، بهرهو جیهانی واقعی پر مهترسییه، شهویکی مردوووه. جیهانی دهرهوه شهویکی تاریک و تنۆکهو ئەنگوست چاوه. نیوه چاو نووقاندن- ئاماژهیه بۆ بۆژران و شاعیر دهچپته حالهتی زینده خهون.

ئیکسسواری ژوورهکه.

چرا: داگیرساندنی بۆ پرده ههلمالینه له پرووی شته شاردرارهو نهینیهکان.

تابلۆ: هیمای پاکی و بئی گهردی و بهدواي راستی گهراوه.

جغاره: خه م پهوینیه

یهزدانی کپی: خۆ بهستنهوهیه به شتیکی غهیبی و بئی پهزژین و ئومید بوونه به دهربازبوونی خود.

شاعیر به زمانی دهلالهت دیمهنی ژوورهکهی بۆ کیشاوین. ژووره تاریکهکه خودی دهروونی شاعیر. جیهانی تاریکییه. داگیرساندنی چراکه له ژیر تابلویهکهدا، پروناکی خستنه سهر ئەو راستیهیهکه شاعیر بهدواي عهودالنه. که دۆزینهوهی خودی ناوهوهی شاعیر و دهروبهره تهنگه بهرهکهی ناو ژوورهکهو دهرهوهی بهرفراوان و والایه. ههروهکو بۆدلیر دهلی: «نییه له پهنجهرهیهکی رۆشنکراوه به مؤمیک قوولترو تهماوتر و ئەفراندنتر و گهشتر بئی»

الحداثة: ج(۱)

تحریر مالکم براد بري وجیمس ماکفارلن

ترجمة: مؤید حسن فوزی

دار الحرية للطباعة - بغداد ۱۹۸۷ ل: ۴۲

لهو شتانهی که شاعیر په نایان دهباته بهر له م دیمه نهدا من به پالنه وانیکي شکسته و نائومیدم دپته بهرچاو، به لام له ریگه ی ته وزیفکردنی چراکه وه مه ودای نائومیدی دهبړی، به ره و ئومیدو هیوا به نه فسه سیکي درپژوه ههنگاو دهنی، له م گه شته ی ناو خویدا، پیویستی به خه م و په ژاره ره وینی دهرونی خو ی هیه. بویه جگه ره ده کیشی، ههروه ها یه زدانه کپییه که ش په زمی پشت به ستنه و ئومید په یادکردنه وه ک حاله تیکي دهرونی که نائومیدی چه که ره ی تیدا کردبی و ده ستیک هه بی له پشت واقیعه وه لهو کیشه ی تپی که وتوو ه دربازی کات.

تاریکی - هه ره سه هینان- نائومیدی: هه رس ی ته وهره په زمی بی ده سه لاتی مروفن. چرا داگیرساندن- جگه ره کیشان- یه زدانی کپی: سمبولی به ئومید بوونن. که واته ململانیه که له نیوان جه ده لیه تی سی ته وهره ی به رانم بهر سی ته وهری تره. نه مه یه جه وهره دیوی ناوه وه ی پالنه وانه که، که (سه باح په نجده ر) که لکیشه.

«که لکیش» پالنه وانای ناو ململانیه نیوان خه ون و واقیعی ده ستکردی به زور سه پینراوه. تادی کیشه که ی توندتر ده بی، هه لپه ی چوونه دهره وه ده کات. ده یه وئ له خودی خو ی دهرچی و بچپته قاوغیکي ترو خو ی به گه ردوونی دهره وه دا ببه ستیته وه «به ستنه وه ی عه قلی ئینسانیش به گه ردوونی دهره وه، وا له مروف ده کات که رای خو ی بگور ی لهو شوینه ی هه یه تی له دونیادا. وینه ی شیعر ئامیز، یان شیوه کاری، به تایه تی که دو توخمه یه ک ده خات، که عه قل به توخم و ره گه زی هیجگار دوور له یه کتری له قه له میان دها. زورجار ئیشراقیکي نه ینی له بار که پیداویسته دهره خسینی.

الحدثاء: ح (۲)

تحریر مالک براد بري وجیمس ماکفارلن

ترجمه: مؤید حسن فوزی

دار الحرية للطباعة - بغداد ۱۹۹۰

ل: ۲۹۵-۲۹۶ .

له دیوی دهره وه ی ژووره که ی شاعیردا «با» که توخمیکه له توخمه سه ره تاییه کانی بوون ، به پی بچوون و بروای مروفی سه ره تاییه به هیزترین و تیژره وترین و به ده سه لاترین توخمه که دار له سه ر په ردو نا هیلی و نیشانیه ویدا کردنه.

به ئاره زووی خو ی په لاماری بی ده سه لاتان دها که «درهخت و شه قام و په نجه ره و...ن» هه مووشیان بی په رژیین و له ژیر په حمه تی ئه ودان. دروشمه کان که په زمی راپه رین و شوړش و ته قینه وه ی خه ونی خو شن، به زهبری بایه که هه موویان ده که ون، یان منداله هه تیوه کانیش له دیوار دایده چپرین و له بهر پیروزی له خو یانی ده ئالین. دوا ی ئه م دیمه نه دراماتیکیه پرسیار ی سه ر هه لده دا «خه ونی ناو ئه م دروشمانه، نه گه ر هه بی ده بی چیبی؟

.....)

(.....

خه ون له ده لاله تی خویدا، هو ی دوزینه وه ی نادیاره، زانینی غه ییه، خه ونیش روونادات نه گه ر له حاله تی جیابوونه وه نه بی له جیهانی هه ست پیکراودا. هه ر ئه م خه ون جیهانیکي نو ی دروست ده کات و جیهانیش به له دایکبوون نو ی ده بیته وه. که واته هه ر وه کو نه دؤنیس ده لی: «خه ون و رؤیا بایه خ به پاکیزه یی جیهان دده ن.

خه وینین بایه خ به وه دده ت که هه میسه جیهان به نو یی خو ی بمینته وه، وه ک بلای به رده وام له سه ره تادا دروست ده بی. لیره دا مروف په سته له جیهانی هه ست پیکراو، چونکه جیهانی چریه، واته جیهانی یه ک جوړو ئاساییه. خه ریکبوونیش به جیهانی نادیارو شوینی نو یکردنه وه ی به رده وامه به و سیفه ته ی که نه گه ر و ئیحتیمالی هه میسه ییه».

أدنیس - الثابت والمتحول - صدمة الحداثة

الطبعة الاولى - دار العودة ۱۹۷۸ ل ۱۱۶ .

وادیاره تائیسنا دروشمی نه یوانیوه خه ونه گه شه کانی مروف بینته دی، وپرای ئه و هه موو قوربانای و مال ویرانی و نه شکه نجه و دهره سه رییه. جا ده بی ئه و خه ونه چ بی و چون بی؟ هیشتان پرسیاره که به رده وامه و بی وه لامه. ئه و دوو بوشایییه ی ناو که وانیش به رجه سته کردن و نا به رجه سته کردنی خه ونه که یه. واته دیاره و دیارنییه، تاریکه و رووناکیشه، که واته تا دی کیشه که زیاتر قوول ده بیته وه. دهرگا داخستن و چوونه دهره وه گواسته وه یه کی به بیرو له شه، گورانیکه له ژیان (که لکیش). هیشتان وروکاسه و له به رده م سپرپانیکي هه لدره. لیره دا شاعیر له ریگه ی فلاشباکه وه،

دهگه پښتو په سهر و كه لكيشي نيوان بهرزي و نزمي و نه خوښي، كه سپريپانه كهن. پهرده دادانه و هې خودي پالوانه كه يه كه خودي شاعيره و ناشكر اكر دني واقيع و پروناكي خستنه سهر كه لپن و قوژبنه نه پښتپه كانه.

هينانه دهره و هې مروځه نه زه لپه كه يه كه ناو تابلويه كه يه، كه به پراستي بهرجه سته نه كرابوو.

دهه پښتپه دهره و هې، له ومختيكي دهمه و روژناوا. بهيني پروناكي و تاريخي، بهره و بينيني دوو واقيعي هاوډو ناكوك. نه و پامانه ي شاعير كه له نه نجامي فريو خوار دني بهر ده ست تابلويه و هې گيري خوار دبوو له بېر خوي با ته و هې. رهمزه نه بهر ديه كه نه خاته بهر دم نه هم واقيعي كه هې شتانه روا له ت هم موو شته. شاعير واقيعي هه ستيپكرا و هې كه له شيوه ي موعاده له يه كي جه بري بهرجه سته ده كات:

كولانه ناشيرينه كان ————— ◀ بهره و مالي هه ژاره كان.

كولانه جوانه كان ————— ◀ بهره و مالي بوژروا كان.

سهر سامكردن ————— ◀ هه راسانكردن.

كولانه ————— ◀ ريكي ————— ◀ هه ژاره كان ————— ◀ ناخون = عه وډلي زانيني پراستين.

كولانه ————— ◀ نارپكي ————— ◀ بوژروا كان ————— ◀ ناخون = له ترس و هه ربه شهي هه ژاره كان.

كولان ————— ◀ جوانه كان ————— ◀ بوژروا كان = درو و شهري و ده سته مو بوون.

كولان ————— ◀ ناشيرينه كان ————— ◀ هه ژاره كان = مندالپتي و ده سته مو نه بوون و پاكي.

ليروهه پراستپه جه و هه ربه يه كان دهره كه ون، شته به روا له ته كان په رده يان له سهر لاده دري و زور انباز يه كه يي نيوان:

«واقيعي سه خته كاري و قو لپري» و «پاكي و بي گهردي و خوږاكري» زياتر خوي دهنو پښي. «كه لكيش» ده سته مو و ده سته رو ي بيروبا و هري گنده لي بوژروا بووه و فريوي خوار دوه. جوگه له يه كه له رووباره كه بو ره گه كان پاده كيشي. ليره دا «رووبار» هيمايه بو «زهمنه» پاكيشاني خه تيك له و رووباره، به ستنه و هې زهمنه بوژروايه، به زهمنه هې هه ژاره كان، به لام ره گه كان كه نيشانه ي ره سهنين، خو له و زهمنه دهره ترا پښن. بالنده كانيش كه رهمزي نازادي و ياخيوونن دوور ده كه ونه و هې نامه يه كي

پراستي بو شاعير جي ده هيلن و هوشيار ي ده كه نه و هې كه هې كيژه هه ژاره كانه وله نامه كه دا حقيقي ته بوژروا و پاشا كان ناشكرا ده كه ن كه كوخته كان يان پيس كردون. شاعيريش ره گه كان ي خوي ده گوږ پښتو و هې ناو و ناو و هې ته قسيكي ديني بو نه و هې جيهاني شته كان پاك بكا ته و هې، كردار و گو تار و ميژوو نووسين بشواته و هې. به لاي «باشلر» هوه «سروشتي ناو سروشتيكي دايكانه يه و سروشتيش هيمايه بو دايك و نافر هتان، په پوهندي به دايكه و هه يه». خو نه گهر واشبي نه و اه كه لكيش و منداله كان له دهره و هې دايك و نافر هتان خويان ترانندوه له مه و داي دايكه كه يان و له و زهمنه خويان جيا كردو ته و هې كه به هې خوياني نازانن. «مه سيح به دوي دهره با بوون له ناو جاويداني شاديدا گه را، كه چي بوودا له نه و تراننه كو تايپه كه ي له ريگه ي دهرچوون له باز نه ي زهمنه و نه بووندا دپته دي، گه را» كه لكيش و منداله كان و ره گي دره خته كان و بالنده كان له باز نه ي زهمنه ي پښووي باو دهرچوون. خو پاك كردنه و هې به ناو رهمزي نه و ته عميده يه كه به دهره ي خوي ريگه خوش ده كات بو له دايك بوون يكي تازه. نه هم ته عميده ش نيشاره ته بو كتيبي پيرو ز - الكتاب المقدس - كه له م رووه «پولس» ي په يامبه ر و توويه تي:

«أما تعلمون أن الكثير منا بسبب من تعميدهم إلى يسوع المسيح إنما تعمدوا إلى الموت»

الكتاب المقدس: العهد القديم والعهد الجديد

دار الكتاب المقدس في الشرق الاوسط بيروت - 1987

هه لبه ته ته عميديش به ره و مردن ژيانه و هې به بي بيروبا و هري مه سيحيه ت، ته عميد به ناو دږي ناگره و رهمزي نه و ته عميده يه كه به دهره ي خوي ريگه به ره و له دايك بوون يكي نوي ده خو لپښي. «دانتي» يش هه له م روانگه يه و هې سه يري پاكبوونه و هې ده كات و ده لي:

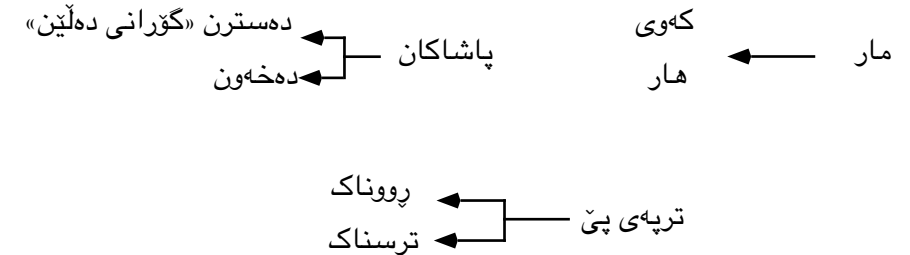
«شياوي نه و هې به ره و نه ستي ره كان هه لكشيم، نه مه يه گوزر كردن بو مه مله كه تي مردنيكي تر».

نه لبه ته مردنيكي تريش زيندو بوونه و هې كه نوپه به خو سپاردني نامه يه كي نوپه بو چا ككردني دنيا. جاويداني ژيان ي مروځيش دوي زيندو بوونه و هې. وادياره مانه و هې (كه لكيش) و منداله كان له ناو به له مه كه دا، ماوه يه كي زوري خاياندوه، له ناو

ئاۋەكەدا بەلەمەكە وەستاۋەو لەگەل زەمەنەكەى واقىعدا نەچوۋە. نەكەوتۇتە بەر رەوتى ئەو، ھەرچەند كە گىانەكان ۋەك ئەلىتوت دەلى: «موغاناتيان ھەپە چونكە حەز بە پاككردەنەۋە دەكەن، ھىواۋ بەئومىد بوونيان لە موغاناتەكانيان دا ھەپە».

ئەگەر وەستان لە دەرەۋەى كات بەپى ھەندى بۆچوون «نەمىرى و نەژى» بى، بەلام (بەلەم) رەمزىكە بۇئارامگرتن و دان بەخۇنان «ضبط النفس» دەركردى قەۋزەش لە دەورى بەلەمەكە كە نىشانەى زەمەنىكى درىژە: ھەرۋەھا وەستان لەناۋ بەلەمەكەو دوركەۋتەۋە لە پۇخى رووبارەكە، ھىماپە بۆ رەتكردەنەۋەى زەمەنى بۆرۋاۋ گۆرپىنى و خواستنى زەحمەتىكى نوپىە.

ھىستان كەلكىش و مندالەكان لە وەنەۋزى چاۋەرۋانيدان، بەكامىراى چاويان چەند لەقتەيەكمان لەو دىمەنە پر ھاۋدژەمان بۆ دەكىش و دەمانخەنە بەردەم واقىعى ئاشكراۋ نەپنى روۋە والكان و دەمامكراۋەكان. ئەم جۆرە ھاۋتەرىبىيەش دژەكارى پى دەوترى.

شاعىر لەو دىمەنەى پىشۋو دوو دىومان بۆ يەكلايى دەكاتەۋە.

دىۋى دەرەۋە: دەرخستنى روۋە دەمامكراۋەكانى پاشاكان و بۆرژۋاكان = خروشانى ئەلقە لە گۆى و چلكاۋ خۆران
دىۋى ناۋەۋە: دەرخستنى كرۆكى بورژۋا ۋەك مارى ھاج ۋەھراۋى = نارەزايى و تەقىنەۋە بەرانمەريان.

كۆتايى دىمەنەكە، حالەتە درامىيەكەى نىۋان بۆرژۋاۋ نەيارانىان:
تەپل لىدەرو زورنا ژەنەكان = نان دەخۆن

نەيارەكان و بىزارەكان = نانىان لى دەسىنرى.

شاعىر بەرانمەبەر ئەۋەى بەچاۋى خۇبىنى لەگەل خۆى دەكەۋىتە پىرسىار، لەنىۋان گومان و دلنبايىدايە. ھىستان بەتەۋاۋەتى كىشەكەى بۆ ساغ نەبۆتەۋە. بۆيە ەۋدالەۋ خەرىكى سۆزاخكردەنە. داكوتانى پىيەكانى لە رەگى چ درەختى؟

ماناى خۆ بەستەنەۋەيە بەزەمىنەى واقىع. دوو دالەۋ نازانى چ شوپنى بكاتە پىگەيى بتوانى لىۋەى ھەنگاۋىنى. سەر لەكوئى؟ سەر كە بەرەو ئاسمانە، بالگرتنىكى رۆمانسىيانە، تىكەلكردنى پى لەگەل سەر، ئاۋىتەكردى واقىع و فىكرە، ئەگەر بە ساكارى پى بنىتە واقىع.

بەلام بە فىكر ئەۋەندە ساكارىيە. ژيانە كە لاي ئالۆزە، بەلام ئەۋەى دەمىنەتەۋە پاراستنى گومانەكەيە، واتە ھىستان خۆى ساغ نەكردۆتەۋەو گومانەكەى بەردەۋامە، بەپى فەلسەفەى «دىكارى» پىش گومان بنچىنەى دلنبايىيە.

مرۆف مافى خۆيەتى كە گومان لە واقىع ۋەك زەمىنەۋ ژىرخان بكات، فىكرىش ۋەك سەرخان. ئەگەر ژىرخانەكە ساكار بى و بەئاسانى بكرى پى بخرىتە سەر، سەرخان ئالۆزە، بەلام شاعىر لەناۋ پىرسىار و گوماندايە. دوۋحالەتى بەرانمەبەر بەيەكمان بۆ دەكىشى، «پى» زەمىنەكەى رەگەكەى واقىعە. «سەر» ھەلكشانە بەفىكر بەرەو بەرزايى، بەستەنەۋەى پى بەسەر، واقىع بە فىكر دەگەيەنى. يان بلين تىكەلاۋكردى فىكرو واقىع نىشانەى ھوشيارى و زىنگى شاعىرە. ئەم ھەلوپىستەش خۆى لەخۆيدا گواستەۋەو گۆرانە لە تىروانىنى شاعىر كە بەرەو ھەلكشانەۋ لە ژىرەۋە دەست پى دەكات ئەوسا بۆ سەرەۋە، لە پىۋەۋە بۆ سەر، ئەم پەيوەندىيەش، پەيوەندىيى كرانەۋەى دەلالەتى دەقى بى كۆتايىيە، بەم شىۋە دەقەكە لە ئاستى روالەتيدا داخراۋە، بەلام لە راستيدا تەكانىكە بەرەو ژوور، بەرەو بى سنوور، ئەمەش يارىيەكى ترى شاعىرە لەگەل دەقەكەيدا.

ژيانىش ھەرۋەكو شاعىر بۆى چوۋە: ھەردوۋ دىۋ بەخۆيەۋە دەگرى، ھاۋدژى يەكن: ساكارى و ئالۆزى. لەم دىمەنەدا زەمىنەى بوون دپتە كايەۋە. لەسەر بنچىنەى رەگورپىش و سەر، سەرەتاۋ بنەتا.

لپرەدا جۆرە پىرسىارىك سەر ھەلدەدا: ئىمە گىرۋدەى داۋى سۆزىن. ئەم سىفەتەش

لهگه ل خوینی هه موو رۆژه لاتیبه ک به تایبه تی کورد تیکه لآو بووه . بۆیه به ئەقل بێر ناکهینه وه ، که وتوینه ته نیوان ساویلکهیی و ئالۆزی ، نیوان سۆزو ئەقل . نیوان گومان و دلنیا بوون .

ئیمه گومان دهکهین به لام ناتوانین ، به ئاشکرا دهبرین . دهبی وهک نهئینییهک بیپاریزین . بۆیه خوومان له ئاستی کیشهیهک بهدی دهکهین ، که کیشهی فهلسهفهی ژیان و بوون و گهردوون و میژوووه . دهبی سه ره تاکه ی چ بی و بنه تاکه ی چۆن بی ؟ چۆن گومانه که وهک نهئینییهک بیپاریزین تا به ته واوه تی گه شته که به منداله کانی رۆژه لات بسپییرین ، که ئەوان له دوودلی و گومان ده ربازین ، ده رگای به ره و جیهانیکه نوی والاکن .

«تهرمیک له سه ر شوسته پاکه ت ده فرۆشی» یه که مین نیچرو قوربانیدانی دهستی بورژوازی ده سه لاتدار دیمه نی تهرمیکی مردووی زیندوووه . لیره دا (تهرم) هیمایه بۆ ئەو کاره که نارهی سه رچاوه ی ژیا نی لئ براوه ، رژی می دیکتاتۆری شووره ی مه زنی چینی بۆ بنیاتناوه که نه توانی لئوه ی بپه رپه ته وه بۆ سه رچاوه که . بۆیه : په نجه ی گه وره ی پی که زه مینه ی کارکردنه ، مردووه ، هیزو وزه ی تیدا نه ماوه په نجه ی گه وره ی ده ست : ژیا ن «پاکه ت فرۆشته» وهک سه رچاوه ی ده رامه ت . له دیمه نی یه که م ته رمه که شه خسیکی نادیاره «غایب»ه ، له دیمه نی دووه مدا راناوی نادیار ده بیته راناوی قسه که ر ، که ده بیته واقیعی هه رکه سی له و چوارچێوه دا خو ی به دی ده کات .

په نابردنه به ره به ستنه وه ی دوو ره گه ز به یه کتره وه ته نیا ویکچوونی مه عنه ویه که کو یان ده کاته وه . به لام ویکچوونیکه ماقووله . لیره دا به م بۆچوونه ته رمه که درکه یه و ئیدیۆمه بۆ کارکه نار . له ئەنجامدا په نجه ی گه وره ی پی و ده ست له وه زیفه ی بایه لۆژی خو یان ده رده چن و وه زیفه یه کی تریان پی ده درئ . یه که میان ده بیته ره مزی مرۆقی کوژراو ، دووه میان پیاوکوژ .

په نجه ی گه وره ی پی ← هابیل ← کوژراو ، مردوو

په نجه ی گه وره ی ده ست ← قابیل ← پیاوکوژ ← تیکده ر

لیره دا خاسیه ت و شه هوه تی پیاوکوژی و ویرانکردن و سروشت شیواندن له پشتی ئاده مه وه ده چپه ته ره گو ریشه ی نه وه ی ئاده م . جی نشینه که ی که (قابیل) ه

ناره زوو و حه زی خو په رسته ی و شه هوه تی نامرۆقانه له ده روونیدا چه که ره ده که ن و ململانیه ی له مه ر هاوسه ریه تی هه ردوو خوشک «به بودا و ئەکلیما» یه کیکیان له ویتر جوانتره ، زه مینه ی گیانی بریا نه و هاو خوین و به ئاسووده یی پیکه وه ژیا ن له ق ده کاو ده ستی تاوانبارانه ی (قابیل) کاره ساتی ده قه ومینئ که هه تا ده بیته ریچکه و شوین بۆ توخمی مرۆف ، پشتاوپشت له وه چه یه که وه بۆ وه چه یه کی تر ده بیته میرات و جیگر و به هه شته که ی ئاده م و هه وا ده بیته دۆزه خ و ویرانه خاک .

لیره دا ده مه وی وسته یه ک به کم که له دیمه نی یه که مدا په نجه ی گه وره ی پی ته رمه که مردوووه له کار که وتوووه ، که خو ی نیوه مرۆفه ، به لام هیچ مه ترسییه کی به داوه نییه . په نجه ی گه وره ی ده ستیش مایه ی ژیا ن و به گژدا هاتنی ئەو واقیعه یه که باریکی تایبه تی سه پاندوو یه تی و ره مزیکه بۆ گوزه رانکردنی شه ره فه مندانه ی به کۆله مه رگی وم له که چ نه کردن . به لام له و دیمه نه ی به داواوه ی پی وه زیفه که هه ر به ته واوه تی ده گۆرئ و مه ودا یه کی تری پی ده درئ . که مۆرکی ویرانکردن و کوشتن و تاوان به خووه ده گرئ .

«قابیل» کۆمه لیک سه ده ی له ناو لوولاقی هابیل «خستوو» ئەم رسته یه درکه یه بۆ ویرانکردنیکه هیجگار درێژخایه ن ، بۆ شه هوه ت و ناره زوو ی کار به ده ستی ده سه لاتداری بی ویژدان بۆ تیکدانی ولات و ویرانکردنی و قریکردنی مرۆف .

هابیل ← کیلگه ی ئەزموونگه ری پرۆسه ی کوشتن و ویرانکردن و تاقیگه ی جینۆسایده .

قابیل ← پرۆزه ی به رده و امبوونی ژیا ن بۆ تاوانی مرۆفکوژی و ویرانکاریه .

به م پییه قابیل ره مزی هه رچی دیکتاتۆرو خوینریژ هیه له جیهاندا . هه ر له م ساته وه که (هابیل) ی برای خو ی ده کوژئ ، مه رگه ساتی مرۆقایه تی ده ست پی ده کات .

دوای خو پاککردنه وه به (باران) که ره مزی به پیتی و نه ش و نوما کردنه و تیروانینیکه سه رکه وتنه نه ک ژیرکه وتن . په لکه زیڕینه که ره مزی فاکوفیک و که شوفسی بۆرژوایه مندالیکه بلویرفرۆش که هیمایه بۆ هونه رمه ند ، ده فرینی ، ئەم بلویرژنه ئاماژیه بۆ حه زره تی (داود) به بلویره که یه وه راستییه کانی به خه لک راده گه یاند . لیره دا بلویرفرۆش نیشانه و هیما ی بانگه شه ی نازادی و سه رفرازیه .

شاعیر به پرسته یه کی هیجگار خهست و خوّل کوشتنه که ی به دهستی بوژواوه بهرجهسته دهکات.

پیتالوهکانی بونی بالندهی مرداریان دهدا

خاسیه تهکانی خوازه ئامیزو کوپوونه وهی دوو شتی ناکوک، سیسته می په یوهندی سه ره به خو دهره خستنی، لیره دها بو شاییه کی شیعری هاو وینه بو پانتایی وینه کیشان هه یه که وشه که چهند مه و دایه ک به خووه دهگری.

دهستی چاو: خواسته وهیه بوژوا بالنده که ده کوژی که هیمای نازادی و راستیه. چاویش له وه زیفه ی بینینی و روونای گواسته وه دهرده چی و مه و دایه کی تری پی دهری.

له گهرداوه که مه له وانه که که خاوه ن ئه زمونه ده په ریته وه. سه رفراز ده بی. مانگی په نجه ته زیو، درکه یه بو کزی و بی تریفه یه له تووکی شه مشه مه کویره گه رم نایینه وه. تووکی شه مشه مه کویره خواسته وه یه. تریفه ی مانگ نامینی په نابردنی مانگ که روونای و شته شاردر او هکان دهرده خات، له ترسی خوی شه ره زری لی هاتووه، ده چیته ژیر بالی شه مشه مه کویره به پی نه ریتی سیاسی و کو مه لایه تی ته نیا له تاریکه شه ودا دهرده چی، ئه ویش ده چیته پال ئامرازهکانی تری بوژوا، له تاریکی شه ودا دهرده که وئی و نه خشهکانی جیه چی دهکات.

شه وه که زیاتر تاریک ده بی مملانی نیوان خوی چاکه «ئه هریمه زدا» خوی شه ره «ئه هریمه ن» دهست پی دهکات. شه پرکه ره که که ئه هریمه نه و خو وره و شتی شه پرکردنه به ئوی دۆزه خ په نجه ی کرایه وه. زیندوو کردنه وهی مروّف لای شاعیر به ته له سمی (مه سیح) له قه لّم دهدا، ته نانه ت بنمیچی ژیر زمین که درکه یه بو (سه ری گوړ) هه لده داته وه. به لام خوادوهندی پیروژ «رب المقدس» که شاعیر به زمانی ده لاله ت به پیای مریه م ناوی ده بات، چۆن په یفی خو ی مه سیحی هینا دنیا وه، ئاواش منداله هونه رمه نده که ی زیندوو کرده وه. لیره دها به پیویستی ده زانم وه که ئه ده بیکی به راوردکاری له ئاستی زینده و کرده وهی «لعازهر» به پیی بوچوونی شاعیری گه وره ی عه رب- خه لیل حاوی- و زیندوو بوونه وهی ئه م بلویر فرۆشه هونه رمه نده ی ده قه که ی (سه باح ره نجه در) ویسته پی بکه م و هه لویستی هه ردوولا به رانم بهر واقعی ژیان

روون بکه مه وه. (لعازهر) هه ره وه کو کتیبی پیروژ - الکتاب المقدس - بو مان ده گپریته وه مردووه (مه سیح) دوی سی روژ زیندوو ده کاته وه. به لام له ده قه که ی (خه لیل حاوی) دا «لعازهر له ره وتی گشتی ده قه که دا- ژیانکی نو ی نییه، به لکو له دایکبوونه بو مردن و هیژیکه بو ئه و نه ش و نوما کردنه. هه ره شه و لیشاوی (ترس و تو قین) ه و به م شیوه هه مو نه ش و نوما یه کی نو ی له «لعازهر» دا ده بیته توندو تیژییه کی قوولترو، ره شه کوژییه کی دل ره قانه ی ژیان. هه موو دهرکه وتنیکی نو ی، هه موو زیادبوونیک له له شی مردووی ژیان تی گه راوه ده بیته کاری شه ره خوازی و بهرجهسته کردنیکی نو یی ترسناکی داهاتوو:

مروّفیکه به مانای دینامیکییه وه، به مردووی له ناوه ره و کدا ده گه ریته وه، مه سیح نه ی توانی زیندوو کاته وه. له پواله تدا زیندوو بووه، له کرۆک و گه وه ره دا مردوو. چونکه هن زکردن به مردن له دهر وونیدا به سه ر ئاره زوو کردنی ژیاندا زال بوو.

خلیل حاوی - الرؤيا الانبعاثية والتجربة الفلسفية.

بقلم: ماجد السامرائي

مجلة الاقلام، العددان ۱۱-۱۲ ت ک ۱۹۸۹

خه لیل حاوی به چاویکی ره شبینانه دهر وانیته ژیان، بو یه «لعازهر» ی شیواندوو و- مسخ- کردوو. که له ژیان بیزاره و نایه وئی جاریکی تر زیندوو بیته وه. به لام (سه باح ره نجه در) به پیچه وانه ی ئه و به چاویکی گه شبینانه سهیری ژیان و دواروژ دهکات، له م رووه وه له چهند خالی کدا له خه لیل حاوی جیا ده بیته وه و جیهانی خو ی ده سه لمینی:

۱- پایه و پله ی زیندوو که ره وهی مناله هونه رمه نده که خوی پیروژه و کردگاری مه سیحه که فوو له که ره نای سوور دهکات و دنیا ته خت دهکات، هی زیندوو کردنه وهی لعازهر مه سیحه.

۲- منداله که ماوه یه کی درژی به سه ر مردنه که ی، یان کوشتنه که ی رابورد، که چی لعازهر سی روژ بوو.

۳- زیندوو بوونه وهی بلویر فرۆشه که وه که خو ی نییه، به لکو نه ش و نوما ی کردوو «پیتالوه که ی به پیی بچووک بیوه». ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که ئه م بو چوونه ئومید بوونه به ژیان نو ی و شارستانیته نو ی، واته زیندوو بوونه وه یه کی غه بیی نییه.

به قهده ئه وهی زیندوو کردنه وهی راستیییه، ئازادییه. که بۆرژوا مراندوویه تی. ئهم زیندوو کردنه وهش هه چهند مۆرکی ئایینی و که له پووری خودی مرۆفایه تی به خۆوه دهگری، به لام چه مکی لاهووتی پێوه دیارنییه.

۴- منداڵه که هیز و پیزی زیاتر بووه، بۆ ئه وهی بتوانی چاکتر رووبه پرووی فرتوفیل و توند و تیژی بۆرژوا ببیته وه. ئا ئه مه یه مه ودا برین له ئه ده بدا، که له شاعیریکی عه رهبی ناودار تیپه رکات و له روانگه یه کی نوێخاوانه پروانیتته جیهانی ئه مرۆ و دواپۆژ.

له رووی ده لاله تی و شه وه:

هه تاو: راستیییه، ژیانه له م رووه وه حاجی قادری کۆیی ده لئ:

مه رگ و ژین میسلی سیبه ر تاوه

ئه وهی باقی بمینی هه ر ناوه

واته ژیا ن هه تاوه، مردن سیبه ره، خه وتنیکی جاویدانییه. ده ست راوه شاندن زمانی خاوزه یه. خه وبه ریدا: واته زیندوو بۆوه. زهنگی لاوانه وه: هاتنه وه یه بۆژیا ن. نیشانه یی رۆژی زیندوو بوونه وه یه به پێی چه مکی مه سیحیه ت، لای موسو لمانه کان نه فخی سوور لی ده درئ. ده توانم بلیم تاکه ده رباز بوون و سه رفرازی لای شاعیر له ناو مردندا یه. چونکه هه ر له مردنه وه رهنگه له دایکبوونیکی دووم بێ ته کایه وه. مردن و له دایکبوونی دووم ده وری گه رانه وهی نه مری و جاویدانی ده ره خسینی، که نیشاندانی به رده وامبوونی زه مه نی بی سنوره. که مرۆفیش بێ ته وه. تاسه ی هه ر پینج هه ست ده کات.

«بینین. بیستن، چیژتن. بۆنکردن. ده ست لیدان»

- هه تاو گه رم دا هات- نیشانه یی ده رکه وتن و به تاو بوونی خۆره، بۆیه شاعیر ده یه وئ زووتر دنیا یه که بگۆرئ و زوو ته خت بی. بۆیه بۆ رۆژی هه لسانه وه ژیا نه وه. په له ده کات:

«ههنگاوی درێژی به رزه خ ده ته قینمه وه»

له نیوان نه فخی سووری دنیا و ویرانکردن و نه فخی زیندوو بوونه وه هه ستانه وه چل

سآله، ئه و چل سآله له فه لسه فه ی ئیسلامیدا پێی ده لئین به رزه خ - به رزه خ- له م چل سآله دا گه شه ده وه ستی که چی مندا له هونه رمه نده که له ما وه ی چل سآله که دا گه شه ده کات و راست ده بیته وه.

«پفی پیاوی مریه م، قۆرته که ی پر کرده وه»

واته خوا به یه که م نه فخی سوور دنیا یی سه ره و ژیر کردو ته خت کرد. مندا له که هه تاو ده ستی بۆ راوه شانده خه و به ری دا: واته زیندوو بۆوه هه ستایه وه.

زیندوو بوونه وه ی مندا له بلویر فرۆشه که وه ک شاعیر گه ره کیه تی زوو رۆژی هه لسانه وه ی دابی، به ده ستی خۆی ئه و ژیا نه بره خسینی. ده یه وئ، ههنگاوی درێژی به رزه خ که چل سآله کورت کاته وه به رزه خیش مه ودا یی نیوان دنیا و زیندوو بوونه وه یه. له کاتی مردنه وه یه بۆ زیندوو بوونه وه، هه روه ها بر وایه له نیوان سه ره تا رو دوا یی، یان گومان و دنیایی.

تائیره قۆناغی یه که می گه شته که دوا یی دئ، که ده توانین به میژووی رابردوو له قه له می بده یین.

که با لنده مر دابوو که زیندوو ده بیته وه. ئه و با لنده ی ره مزی راستی و ئازادی و سه رفرازییه. جاریکی تر رو ده کاته وه گه ردوونی بالقبوو، دنیا یه کی تر. به لام چ دنیا یی؟ ئه و دنیا یی که سه ده ی بیسته مه و هیچ جیا وازی له گه ل زه مه نی پێشوو نییه. ئاماده بی، ئیمه ش له گه ل شاعیری گه ره یی تورک «نازم حیکمه ت» بلئین:

خۆشه ویسته که م

ئێستا ناخه وین

تا پاش سه د سا ل له خه و هه ستین

- نه خیر

سه رده مه که م نامترسینی، راشنا که م

من رۆژی له رۆژان په شیما ن نیم که زوو هاتوومه ته ئه م جیهانه

من شانازی به وه وه ده که م

ئه وه نده م به سه

که من له سه ده ی بیسته م بم و

لهگه لئو پياوانهم من لهگه لئانم و
من له پيناوی جيهانتيكي نويدا دهجهنگم
كؤمه له هؤنراوهی «الناظرون الى النجوم»

رووبه پروبوونه وهیهکی تر دیته کایه وه، خاچی چهماوه، پیشیل کردنی بنه ماو
سه رها تاکانی مه سیحه، مانگی هه لاتوش دهرگه وانی بوشایییه که جیهانی تیدا بی
تریفه و پروناکییه. ئەمجاره یان له دایکبوونه که به پیچه وانه وه مردوه، جیهانی به
مردویی له دایک ده بی - مردوو مانگی ئیستای بی پروناکییه، به لام له نیوان رابردوو
و ئاینده، که نیوان که ئیستایه، عه دالی نه پینیه کانه، دهیه وئ بگاته ئەنجام، بویه
شاعیر له شیوهی فلاشباک ده مانگه پینیتته وه دواوه، به ره وه سه ره تای گه ردوو و هک
بلایی دواي زیندوو بوونه وه که ی ته قاننده وهی «به رزه خ» هه مان گه ردوونی پیشوو
جاریکی تر سه ره هه لده داته وه، له چه مکی تیکدان و ویرانکاری و قرانی مرؤف خوئی
دهنوینتی:

رووبار ده می داپچراوی ئادهم
به ردهکانی رۆخی
ددانی که وتوو
که لاوهکان مه مکی هه وا

مندالی لاسار له ناوی ئاوینه له رۆژ دهگرئ

رووباره که ره مزی - زهمه ن - ه. زهمه نیکی مردوو، که وتنی ددان به پیی لیکدانه وهی
خه ون مردنه وه کو فرۆید ده لئ: «زۆر شیکردنه وه لیکدانه وهی میلییی بۆ خه ون
راست بوون»

«به ردهکانی رۆخی ددانی که وتوو»

سمبۆلی مردن و ویرانه خاک و دابرانی ته واو زهمه ن و نازهمه نه هه وا که ره مزی
ژیان و نوپبوونه وهیه، ئەویش که مه مکی سه رچاوهی ژیا نی مرؤفه، داچۆراوه ژیا نی و
نوپبوونه وهیه، ئەویش که مه مکی سه رچاوهی ژیا نی مرؤفه، داچۆراوه و پوک بۆته وه.
ئهمه ش نیشانه ی نه زۆکی ویشک و برینگیه، گیانتيکی گرفتار و نه زۆکه، پیوستی به
دهربازبوونه، مرؤفی بوشیش که لاکیکه ئەگه ر به مانای خوازه بی، یان له سه رناستی

گیانی وشه بی، که دنیا که دیناییه کی ویرانه مرؤفه که شی هه ر ده بی، مرؤفیکي بوش
بی، به لام ده بی بوشایی مه مکه که پر بکریتته وه. که پری ده کاته وه؟ مه گه ر کچه
هونه رمه نده که نه بی که له ره گه زی دا ک هه وایه، کچیش هیما ی ژیا نی و
به رده و امبوونه و نوپکردنه وه ئه فراندنه به تاییه تی که هونه رمه نده بی و بۆ هونه ر
خولقابی. منداله لاساره که ش که له ریگه ی راست لایداوه، فریوی خواردوو، بالنده
پیرۆزه که ده ستگیر ده کات به فرتوفیلی تیشکی ئاوینه که که له چاوی ددها، ئەمه ش
یاریه که جو ره فیلیکه مندالی لاسار په نای ده به نه به ر بۆ راوکردنی بالنده،
کو پیرکردنه وه ی کانی به تهرم نیشانه ی قوربانیدانه له پیناوی له دایکبوونی زهمه نیکی
نوئی، هه روه ها خو پاککردنه وه یه به بارانی هه وری ته نک «نمه باران» و هه وری
ئه ستوو «پیزنه» خو ترانزه له زهمه ن، بویه بارانه که به ته واوی دهیشوونه وه پاکی
ده که نه وه.

هه ردوو (شاتان) هی ئەم به رو ئه و به ر، سمبۆلی شارستانیته تی و ژیا نی رۆژ هه لات
و رۆژئاوان، وادیاره شارستانیته تی هه ردوو لا گه یشتوو نه ته لووتکه، چونکه دره ختی
شاتان بالترین دره خته. به لام ئەم شارستانیته تی و ژیا ره، جگه له ویرانکردن و مرؤف
کوشتن چی له گه ل خوئی هیناوه... داری شاتان له جیا تی ئەوه ی به ریکی سوو ده خش
بگری، نارنجوکی گرتوو، نارنجوکی نیشانه ی شارستانیته تی مرؤف نییه، هه ول و
ته قه لای نییه بۆ ئاوه دانکردنه وه به خته وه ری. ئەم واقیعه بۆرژوا خولقاندوو یه تی و
شانازی پیوه ده کات، واقیعیکه به رواله ت جوان، به جه وه ریش ره فزی تیکدان و
کوشتن و ویرانکردنه.

وادیاره دیمه نی گوپکه ی نارنجوکه که سه رنجی کیزه هونه رمه نده که راده کیشی،
لی ده کاته وه که وه ک تابلویه کی نایاب له و پینانگایه هه لئواسی، له بوشایییه که ی
مه مکی هه وادا کردویه تییه وه، به لام نارنجوکه که وه ک مه قه س په نجه کانی ده قرتینی.
جاریکی تر پاکبوونه وه و زیندوو بوونه وه گووران خو دهنوینن. رهنگ و روخساری
ده ماکراو خو دهرده خات، به لام له سه ر چ بنکه یه که؟ ئەلبه ته له سه ر فرت و فیل و
قۆلبری و چه واشه کردن ژیا نی نوئی دادمه زری. به هوی ئەم ژیا رو شارستانییه تییه
دوو رووه، ژیا نی ئابرووی ده تکی و تامی نامینی. بویه ئاده میزاده کانی ناو تابلویه که

که پهمزی پهمسناپه تییه خو پاک دهکه نه وه، دستنویژ دهگرن، کفن هه لده وه شیننه وه کیژ هونه رهنه دهکه ئەلقه ی دهزگیرانیه تی له ئاو هه لدینن خو ی پاک دهکاته وه، هه پینج په نجه قرتا وه که ی وه کو پیشوویان لی دیته وه وه دهگه رینه وه شوینی خو یان، کیژه که به دهزگیرانه که ی خو ی شاد ده بیته وه وه ئەلقه ی نارنجو کیش به ددانه که وتوو هکانی ئادهم ده توینیته وه. ده کریین به پارچه ئاسن و سه ری زیربه کانی پی دهگرن، مندال هکان له ژیان بیزارن و خو یان به نامۆ له قه لهم ده دن.

هاوته ری بی نا کوکی نیوان وشه کان.

ههور ← ته نک

ههور ← ئەستور

کو لانه ← نووستوو

کو لانه ← به خه بهر

شاتانه کان ← ئەمبه ر ← نارنجو ک

شاتانه کان ← ئەوبه ر ← نارنجو ک

چاوی بالنده له ئاوینه دیل

دیلی هاوار که وت

ئهم حالته فلاشباکه بو گرتنی بالنده که، که مندال که به زهبری تیشکی ئاوینه که دیلی کرده وه، هه چهنده ده جریوینن، بی سووده هاواری که وت، واته دهنگی شل

بوو. بی سوو بوو

دهستی خوا وه ند

له مانگ نزیک بو وه

شه و دانیشته ← واته تاریک بوو

گای فی لیها توو که نیشانه ی هاری و زهنگی دهسه لاتی زورداره، داوای لی ده کری مانگه که له خسته به ری و هه لفرینن، به زمانی لووس و دهنگی ئاشنا وای لی بکات خو ی حه شاردا. هه لفراندن: خواستنه وه یه، بو بالنده به کاردی نه که بو مانگ. بو گا ها روها جه که مانگه که هه لفرینن؟ بو نه وه ی شه وه که زیاتر تاریک بی و شته کان

بشاردرینه وه. که وه که مؤمیا کراوه، رهمزه بو بوژوای بو ش و بی گیان و بی هه ست. به لیوی په نجه ره چرنوکی دادا وه. واته هه لنیشتوو ه چاوی مؤزوو واته (چاوی ده سترد)، به لام هه رسی حالته له پال هوانی روودا وه کان (شاعیر) به وی دهکات.

شاعیر ← به ناگایی

شاعیر ← بیره خو ← نیوان به ناگایی و بی ناگاییه.

شاعیر ← نووستن

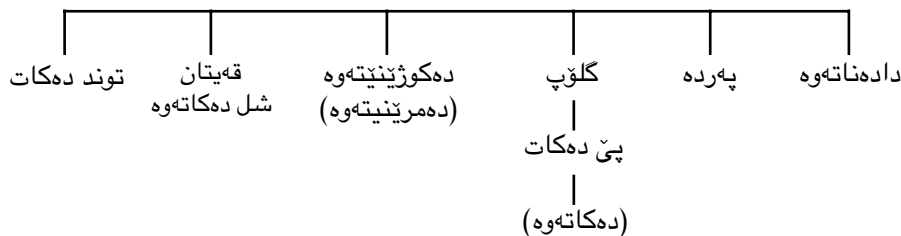
گه مه ی ئیواره ← تاریک و روون = ئاسووده بیت ← هاوژ

تارمایی ← تاریک = سپ ← هاوژ

درهختی خنده مردووی داتاشراو، زهرده خه نه ی سهخته ی بوژوایه، ده مامکرده.

سه ری سال جه ژنی له دایکبوونی مه سیح، شه وی یه لدا. جه ژنی نه ورژن، ژیان تی گه رانه وه. لی ره دا شاعیر نه وه ده رده خات، سه ری سال وهرزی گه لا پتینه، به لام بوژوا نایه وی په یامه پیروژه که به پاکی ئەنجام بدری بو یه په رده ی یاده کانی تاسه خاو دهکاته وه و لاشی ده بات، چرا پی دهکات، ده شی کوژینیته وه. قهیتانی پیلاوی میوان به تایبه تی میوانی مندالان «بابا نوئل» که سه ری سال سه ردانی مندالان دهکات و دیارییان پیشکیش دهکات، شل و توند دهکاته وه. هیشته ان دل هراوکی و نیگه رانی و شپه رزه بی کاری خو یان ده که ن، که وه که سمبو له بو بوژوا دوو رووه، هه ر دوو رووه که ش ده توانین له م خسته یه دا ده ریخه یین.

که و (بوژوا)

شاعیر لهه کۆپلهیه دا زمانه که هی خهست کردۆته وه و زمانی نوێی به کارهیناوه.
له باتی بلێ: په ردهش لاده دا ده لای لاشده دا

گلۆپ: دهکاته وه. واته (پێ دهکا)

دهمرینیتته وه. واته (دهکوژینیتته وه)

له باتی بلێ توندیشی دهکات. ده لای توندیش

قه فهسی کۆلانه کانی پۆژه لات

لکی پهنجهی مندال ← واته نه رم و شل (هیمنی و ئاسوودهیی قه فهسی
کۆلانه کانی پۆژئاوا)

لکی ئاسن ← واته رهق (سهختیی و توندوتیژی)

لیردها هاوته ریپی هاودژ دیته کایه وه

پۆژه لات ← پهنجهی مندال

پۆژئاوا ← ئاسن

بۆرژوای چاو دهستکرد، چاو دهبریتته زهوی، جه مسه ری باکور و باشوور پیکه وه
گری دها، خوێ له ناو تهپله که بچوکه دا دیته بهر چاو، واته هه موو دنیا لهو تهپله
بازنه یییه تهنگه به ردها به دی دهکات. ئەمهش نیشانهی تهسکبینی و چلایسی و
خۆپه رستی پۆرژوایه، که بهرژه وهندی هه موو دنیا له ناو خودی خۆیدا دهبینی. که
دهفری مۆروه کانی چاوی دهکه ویتته دهست مندالێکی دۆراو، مندالێکی ره سهن و بی
گهرد هه لده خه له تی و دهدری. به داوه شانندی ئاگری جگه ره که، بازنه یی زهوی
دووریان (ئهم سهرو سهری دنیا) پیکه وه گری دها.

لیکبوونه وهی جه مسه ری باکوور و باشوور و پیکه وه گری دانیان ناکۆکییه کانی
ناوخوێ بۆرژوایه. به ئاگری جگه ره که دووریانه که کون دهکات.

خۆ له میش: نیشانهی مردنه. لیردها بۆرژوا مردن به دوای خوێ جی دیلی.
به رانمبهر ئه و ناوانه، باران دهباری بۆ گونا هه شووشتنه وه، که چی برووسکه شه هید
دهبی، چه خماخه ی نامینی، بۆرژوا دهیه وی لهه حاله ته دا خوێ ده ربا زکات، هه ردوو
چاوی دهکه وه دهست مندالێکی فریو خواردوی دۆراو.

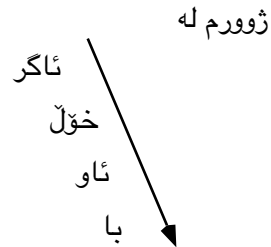
هاودژهکان

جوانی ← ئالۆزی

گریدا ← لیکبوونه وه

سه روو ← خواروو

رووبه رووبوونه وهی ئه و هه لۆیسته ی بۆرژوا، شاعیر دهخاته به ردهم گه ران به دوای
پاستی، به لام سه رسامه و دوودله له نیوان گومان و دلنیا یی، ژیان و مردن دایه -
گۆرانییه که وه «کفی، یان که ژاوه» ره فزه بۆخه ونه که به ره و مه رگ، یان که ژاوه ی
سه رکه و تن.

ژووره که ی له م چوار توخمه پیکدی، هه ر چوار توخمیش به و شیوه دایرشتوون بۆ
ناخه وه دهچن، ئهم لار بوونه وه یه بۆ ناوه وه نه که ده ره وه. توخمه کانی ش له شیوه ی
هونه ریکی ره وان بیتی که پیتی ده لێن (پێچان و بلاو کردنه وه) خو ده نوین. له جیاتی
ئه وه ی به ران بهر یه ک بن تیکه لێیه کی کردوون، بۆیه من بۆ به ران بهر یه کتری
ده یان گویز مه وه:

← ئاگر

← ژووره که ← خۆل

هاودژ

← ئاو

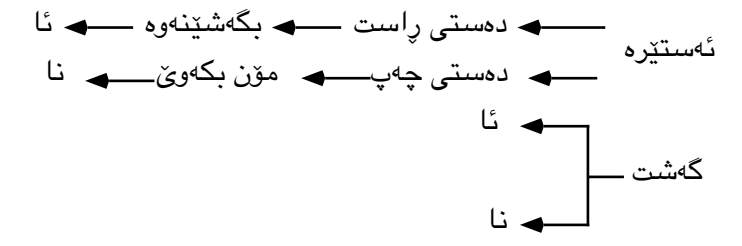
← با

ئهم چوار توخمه ش گه ردوون پیکدین، شاعیر ئه وه نده ی بچووک کردۆته وه، له
بازنه ی ژووریکدا خو یان ده نوین.

كەپكە مار ژوورەكەى لى داگيركردووه. ماريش نيشانەى خراپەو بەدكارىيە. ناچارىشە خۆى پى ھەلواسى. ئەستىرەكە رەمىزى ئاشتى و پروناكىيە، ژوورەكە ھىلەگبەندە نايەلى پروناكى ئەستىرەكە بگاتە لاي شاعير، چاوى ئەستىرە دىلەو فرمىسك بۆ خالى شاعير دەرىژى. بورژوا جارىكى تر كانىيەكەى بەبەرد كويزكراوھى كردهو، زەمەنى ھاتەو. لەناو زەمەنەكەدا مندالەكان پاك بوونەو. ھەلقولانى ئاوى كانىيەكە پۆخى بازەنەى دروست دەكرد مانگەكە پەنجەى ردىنى گير بوو لەناو ئاوەكە، كانىيەكە بى تريفەى مانگ ويرانە. تريفە كوستانى بى گيايە. پىداچوونەوھىەكى رەوانبىژى:

◀ دىل ▶ مەلاشو ھەلدانەو ھە ▶ كردهوھى مەلاشو
چاو
فرمىسك ▶ بەرەللا گيا نوستوو: نەراو، دركەيە.

لەو زەمەنە نوپىيەدا كە مندال تىيدا پاك بۆتەوھو ئازادە- منداليش نيشانەى تىروانىنى گەشبنى دوارۆژە- زەمەنەكە بەرە بەرە دەبىتە بازەنەى مەودايەكەى فراوان دەبى و ھەموو دنيا دەگرىتەو. شاعير جارىكى تر خۆى لەنپوان ھەردوو بەرداشى بلۆكى رۆژئاواو رۆژھەلات، ئوردوگاي بەناو سوشىيالىزم و ئوردوگاي سەرمايەدارى، نىوان پىشكەوتن خوازو كۆنەپەرست بەدى دەكات، بەلام ئاخۆ لە گەشتەكەيدا پشت بە كاميان بەستى؟ شاعير دوودلە. ئەستىرەكە رابەرى كاروانە لە گەشتەكەدا، ئەستىرەى ھەردوولايە. شاعير دەيەوئ ھەردوولايان ببنە ئەستىرەكەو رابەرو رىنمايى بكن بۆيە ئەستىرەكە: بە دەستى راست بگەشیتەو، واتە پشت بەستن بە بلۆكى رۆژئاوا. بە دەستى چەپ مۆن نەكەوئ. واتە پشت بەستن بە بلۆكى رۆژھەلات، ئوردوگاي بەناو سوشىيالىزم. لە گەشتەكەيدا لەنپوان (ئا) و (نا) دايە.

دووپاتبوونەوھى ئا، نا. چەند جارىك جوانى و خىرايى و كتوپرى دەردەخەن. مروقىش بوونەوھى نارەزايىيە ھەر وھكو ماكس شيلەر دەلى «مروؤف جيا لە ھەموو بوونەوھران دەتوانى بلى ئا، بەرانمبەر واقع» شاعير نارەزايى خۆى دەدەبىرئ و لەم سنوورەش ھەر دەردەچئ و نارەزايىيەكەى دەبىتە كارىكى شوژشگىرئانە و تىروانىنىكى ھەلگىرئانەوھو ھەلۆھشانەنەوھو بىناكردنەو. شاعير خۆى دەخاتە بەر شەپۆلى ھەردوو رىچكەكە:

◀ ئەستىرەى گەش ▶ واتە: چەپ ▶ چاويكى ▶ زياتر ئومىد پى بوون.
◀ ئەستىرەى مۆن ▶ واتە: راست ▶ چاويكى ▶ ئومىد پى بوون.
كە چاوى گەش دەبىتە كەلای ناو پەرداخ و بەخشندە بىخواتەوھ لە كەلنى پەنجەى مندال غلۆردەبىتەوھ. سىبەرى نەمرى دۆزەخ دوور دەكەوئتەوھ. واتە ھەقىقەتى سەرمايەدارى گوايە شتىكى ئەزەلى و جاويدانى و نەمرىيە دوور دەكەوئتەوھ. تراويلكەى چاوى وشك، كە ھىشتان نەبۆتە راستى بەسەرىكى لار لەرۆژ واتە راستى رادەمىنى. دەيەوئ بگاتە راستى. لە رۆژ رامن «واتە: ھەقىقەت» رەنگدانەوھى ھەقىقەتەكەش سىبەرەكەيەتى، بەلام لاي شاعير شىواوھ. يان بلىن ئەم سىبەرە بە سىبەرىكى راستەقىنە لەقەلەم نادا وھك خۆى مەبەستىەتى، پىي وايە لەرووى فیزیايىيە واتە لەسەر زەوى بەھەلە لەدايك بووھ. بۆيە دابەشكردنى سىبەرى رۆژەكە بەم شىوھ دەكىشى بە دووريشى نازانم لى تىكچووبى و پەى پى نەبردووبى، يان بۆ مەبەستى تايبەتى نەخشەكەى كىشابى بەم شىوھى خوارەوھ:

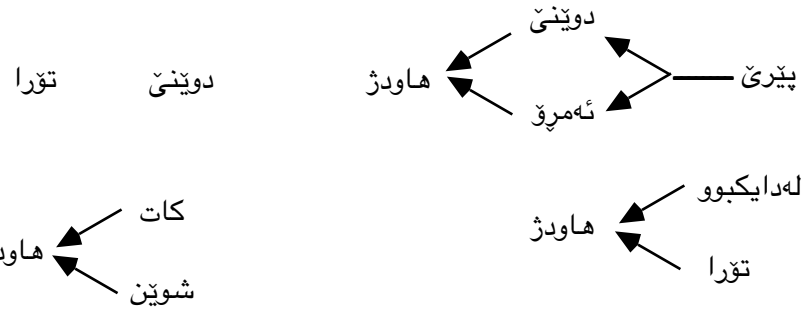
سىبەرى رۆژ (خۆر) لارى- كورت - تەنك- ستوونى- درىژ- ئەستور
لەسەر زەوى بارى فیزیايى جيايەو بەپىچەوانەوھىە:

سىبەر- لارى - درىژ- ئەستور- ستوونى- كورت- تەنك
كە ھاوكىشەكە لاي "سەباح رەنجدەر"ى شاعير پىچەوانە دەبىتەوھ مپژوو ھەلەدوواسرى، شتەكان دەشپونىرىن و ھىشتاش چىنى دەسەلاتدار بەردەوامە لە چەوساندنەوھى مروؤف. ناومىدى لاي شاعير دەگاتە رادەيى تەنانەت رۆژە (خۆر)يش ئەو رۆژە راستىيەنىيە كە بە سىبەرەكەى قايل بى و بەم رەنگدانەوھى خۆر رازى نابى و دەلى:

(سښه رم ناشت) تارماييېهک دهکاته برادرې خوځې، له ئەزموونې فيزياوېشه وه
 ئەزموونې تېروانين سهر هه لدهدا، ئەزموونيش په يوه ندييه کې توندو تۆلې به خودی
 شاعيره وه هه يه. ئەم تارماييېهش تاکه ريگايه که بۆ عه ودا ل بوونی خه ونه که.

که واته به تېروانينيکی تره وه د پروانتيته ميژوو پيړي و دويني ئەمرو بېرسته
 ميشکييه وه دهکات، ليسان دهکو لپته وه. (رسته ي ميشک) دهرکردني ميشکه له
 وه زيفه ي خوځې بۆ وه زيفه يه کی تر.

پيړي ئەمرو له دايک بوو
 هه ردووک يه کن

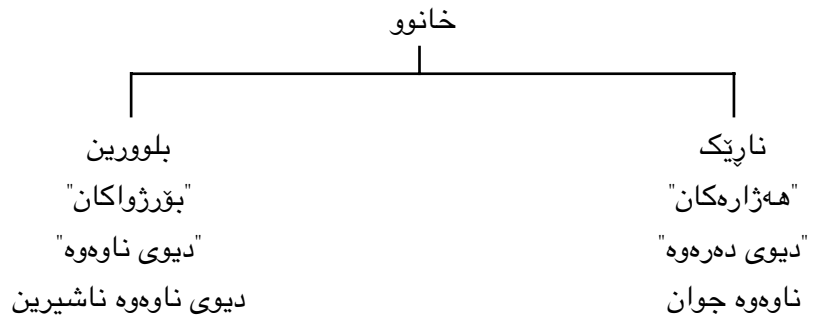

(زهمه ن) قه له ره شه هه چوار توخمه کانی سروشت ده بات قه له ره شيش نيشانه ي
 به دوومی و چاره گرانييه.

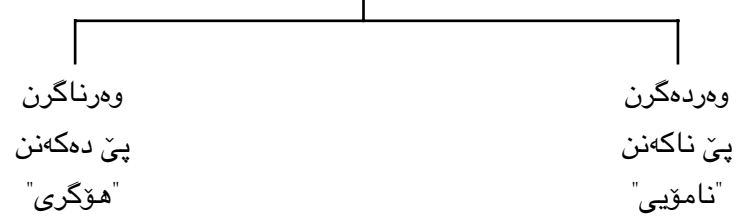
(واته: قابيل) شوينيش هه روها ده بيته (هابيل) مؤلگه ي ويرانکاری. واته:
 به ستنه وه ي کات و شوين به زهمه نى (قابيل و هابيل). هه ردووکيشيان به پي ئه
 نه خشه يه ي وينه يان بۆ کيشراوه به هه چوار توخمه کانيانه به ره وه د پروونی شاعير
 پرو ده چن. که واته لپرده (کات و شوين) ي ئەم گه ردوونه بوونه مؤلکی قه له ره ش.
 ئەگه ر قه له ره شيش گه ردوون بخاته ژير رکيفی خوځې ده بي چ حاله تیک بره خسي؟
 شاعيري که لکيش چ جوړه سه ودا يه ک بکات. بابزانين بۆ کويمان ده بات؟

هيشتان هي زي خوځې دا و ته تارمايييه برادره که ي، رهنگه مه به ستي ئەو فيکرو
 هزره بي که جار ئي ئي نائومي د نه بووه به لکو پينمايي بکات و خه ونه که ي و خه ونی
 منداله کان بينتيته دی. شاعير به ره وه جيهانتيکی ناموي ههنگاو دهنی، زياتر ئەو

نامويييه ش له هه ستي منداله کانداهه دی دهکات و نه خشه ي ئەو ديمه نه ي
 رهنگدانه وه ي واقيعه به رجه سته دهکات که ناکوکييه نه يني و ئاشکراکان و، ديوي
 دهره وه و ناوه وه ي ناو کومه لگای جيھانی ئەمرو ن:

شيريني و منداله کان

دهرکيشانی برژانگی شوين - خواستنه وه يه (استعاره)

شوینی شوبهاندوو به مرو ف

دهرکيشانی برژانگی کات ← خواستنه وه يه

کاتی شوبهاندوو به مرو ف

هه ردوو حاله تيش ره تکرده وه ي کات و شوينه، (درکه يه) منداله کان به و گه ردوونه
 رازی نابن و ده يانه وي بيگورن. لپرده کوتايی و سه ره تايه کی تر ده ست پي ده کات.

جيھانه که به رسته وه دهکات و له بهر چاوی مندالان هه لیده واسی که مامله تيکی
 نوپی له گه لدا بکه ن، ئەوانيش له گه ل کات و شويندا به م نه خشه ي خواره وه سه ودا
 ده که ن:

بەرەو كۆتايى پېھىنانى گەشتى خەونەكە پەلكىشمان دەكات، لە ناديارىيەو بەرەو بەرجەستە كردن و رەخساندى، كۆتايىيەكەش بەو جيا دەكرىتەو كە شتىكى هيناو ھاوكتىشەى تىدايە لە نىوانى دوو دژ، لەرېگەى ئاويتە كردن و جياكردنەو هەيو لە نىوان رەتكردنەو و پى قايىل بوون. ژيان و مردن. پياو و ژن. تاد.

رەنگە شتە ھاو دژو ناكۆكەكانم بەرزتزين پلەى ھاىرمۆنىەت بېرەخسىن وەك (ئەرەستۆ دەلى) ھەرەھا بىروراي (فرۆيد) دەگرىتەو لە ھاوتايى دوو دژ لە زانستى دەرووندا.

بېروانە "الحدائە" بەرگى يەكەم ل: ۷۸

بۆيە لووتكەى گەشتەكەو كۆتايىيەكەى و لووتكەى سەرکەوتنى ئەم دەقە لەو دەدا خۆى دەنوئى وەك شىللى دەلى:

«شاعير ئەو شاعيرەيە كە شتە نا ئاسايىيەكان بكا تە ئاسايى، رىبازى رىپاليزمى سىحراوئىش ھەر لەم كۆتايىيەدا خۆى دەدۆزىتەو. ئا ئەمەيە دوايىن ديمەنى ئەو مەملانىتە دوور و درىژەى گەشتە پى رووداوەكە دەراماتىكىيەكان... گەشتى خەوبىنن:

مندالەكانى رۆژ ھەلات گوللە دەرانن بۆنكەن

مندالەكانى رۆژ ھەلات گۆلئىش دەزانن بتەقئىن

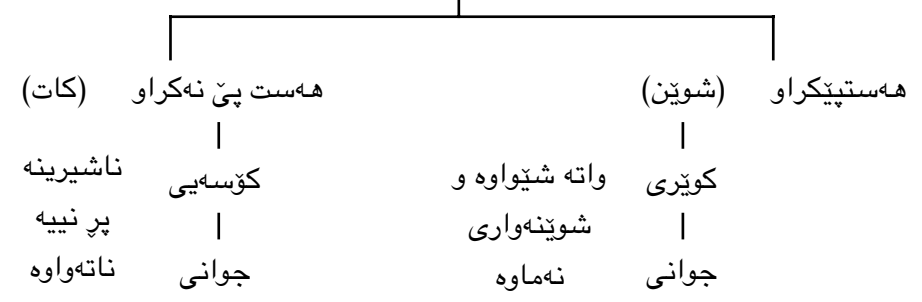
سىماى كات ھەلبىزكا

ئاوئىنەى شوئىن گەچلا

مندالەكان گۆرانىيان ماو

«سىماى كات» خواستەنەو هەيو و سەرەتاو بەردەوامبوونى گۆرانىيە- گۆران و بەردەوامبوون و لەدايكبوونىكى نوئىيە، (كات و شوئىنە) واتە بەردەوامبوونى مندالەكان و گەشتەكان و خەون و ھەزەكانىيان و ھەنگاوانانە بەرەو دوارپۆژى مرقۇفایەتى كە نەسىماى كاتى تىدا بشىوئى و نە ئاوينەى شوئىنئىش بگەچلى. شاعير بەشىوئىيەى زمانەكەى بۆ ترپەى ژيان تەرخان كىردو، كە لەژيان و گەردوون و

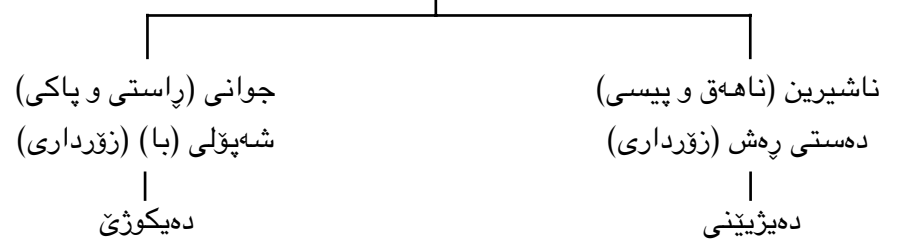
جیھان

مەوداكانىيان دەكات، لىرەو ھەرەكو ئالان بۆسكىە دەلى:

«ئەزموونى ھەمەلايىيە، بەرى پىششىبىنى و حىساب و بلىمەتى و

كۆپ

ھەردووكيان لە يەك خاسىيەتدا بەرجەستە دەكات كۆسەيى كات خوازەى بەرەللايە -مجاز مرسل- چونكە كۆسەيى بۆ شتى ديار دەبى نەك ناديار، بۆ شوئىن دەبى.

ھەردو ديمەنەكە كە شىوئىنراون، ناكۆكن لەگەل يەك. ئالوگۆر دەكرىن، لە كاتەو ھەيو بۆ شوئىن، لە شوئىنەو بۆ كات، ھەردووكيان ئەو گەردوونە نىن كە كەلكىش و مندالەكان گەرەكەنە. شتە ئاسايىيەكان شىوئىنراون، پىچەوانە بوون و چوونە ناو بازەيەكى تر، كە مرقۇف تىدا نامۆيە، بۆيە خوازەى بەرەللا بەكارھاتووە كە خاسىيەتى جياكراوئىيە، يا پابەند بە شتىك ديارى دەكات، يان بەھۆى شتەكەو، مەبەستەكە، يان كارتىكردنى بۆ جوورى شتەكە دياردەكات.

ھەز دەكەم پى لەسەر ئەو دابگرم كە كەلكىش. واتە: «سەباح رەنجدەر»

بەردەوامبوون و ئارامگرتنە، خودى تەعبىرى پەسەنە كە مرۆف لە
 رۆوبەروو بوونەوهى مرۆف بۆ قەدەرى خۆى و چارەنووسى خۆى بىتەوه،
 گوللە ← بۆن دەكەن گول ← دەتەقین ئەمە خۆى لەخۆیدا
 نامۆبى كەردنى شەكان و حالەتەكانە

بەلام بەرەو شوین و كاتىكى لەبارو روخساندىكى ئىجابىيانەى بەرەو پىشەو بەردى
 رەوتى ژيان. تەنانەت ستهى: «منداڵەكان گۆرانىان ماوه» نىشانەى بەردەوامبوونى
 گەشتەكەيه كە وشەكانى لىك جيا نەكردۆتەوهو هەمووى وەك چەند ئەلقەيهك
 بەيهكترى بەستۆتەوه.. ئەم پىنووسە تايبەتییە دەلالەتى بەردەوامبوونە. وەچەكانى
 دوارۆژ ورە بەرنادەن. گۆرانىيەكانىان هەر ئەمەشە دەمانخاتە بەردەم واقىعەىكى
 نوئى، وپراى هەموو نوشستى و چۆكدادان و وپرانە خاك و ئاوارەبى نامۆبى...
 ئومىدەكە لە ناخى دەروونى شاعىردا چەكەرەى كردوو: «منداڵەكان گۆرانىيەكانىان
 هەر ماوهو- دەمىنى».

كەواتە منداڵەكان بەتەواوتى پاك بوونەتەوهو شىاوى ئەوون جىهان بگۆرن جيا لە
 كىزەكانى رۆوبارى «تایمس» لە كۆمىدىاى خواوەندى دانتي كە داوى پاكبوونەوهو
 دەرچوونىان لە خاوينگەكە گۆرانىيەكانىان نامىنى، كەچى منداڵە ياخيەكانى ئەم
 دەقەى «سەباح رەنجەر» هەر چەند دەمىكە پاك بوونەتەوهو لە ئاوهكەدا دەرچوون
 كەچى گۆرانىيەكانىان بەردەوامەو بەرووى ئىش و ئازارو كارەساتەكان دەتەقنەوه.

هەريەك لەو منداڵانە وەك رامبۆ دەلى:

« من ئەو كەسەم لەناو ئازاردا گۆرانى دەلیم»

لەم كۆتايىيەدا هەست بە پووجەكردنەوهو هەرسەهینانى شارستانىەتى و ژيارى
 رۆژئاوا و رۆژھەلات دەكەين. ئەم حالەتەش دەركاگردنەوهيه لەرووى هۆشمەندى.

«گەردوون بەتەواوتى رەگەزىكى بى شومارە لەنىوان چالێك و چالێكى
 تر. سووتاندنى سەرمایەدارى و شارستانىەت و ژيارى بۆرۆژا لەپىناو
 هۆشمەندىيەكى ناوهوى نوئى لە پىوهرى رۆچیدا بەسەر سىستەمى باو
 نەك بۆ بەرژەوهندىيى خۆ، بەلكو بۆ بەرژەوهندىيى گەلەكەى و جىهان

هۆشمەندىيەكى ناوهويه كە تواناى دۆزىنەوهى تىپروانىنى جىهان و
 پىزىلانى هەيه، ئامانجەكەى شۆرشە لەپىناو بەرزكردنەوهى مرۆف بۆ
 ئاستىكى تەواو لە معيارى بۆ پىشەوه چوون كە واى لى بكات پىشتر لەو
 راستىيەى داوى دەركى پى كەردبوو تى بگات، ئەویش ئەويه كە دنيا
 بەهەشتىكە مرۆف بۆ ئەوهى هاتۆتە دنياوه كە بەئازادى و بەختيارى بژى
 واى وپران نەكات كە بىكاتە دۆزەخىك مرۆف نەتوانى تىدا بحەسىتەوه».

بروانە: بىتريبن مدخل الى كافافي

كازانتزاكيس. ريتوس.

ترجمة: سعاد فرح

دار مدارات للنشر عمان - الاردن ١٩٨٥

هەر لەم روانگەيهوه «سەباح رەنجەر» ى شاعىر ئەو مرۆقەى بۆ كىشواوين كە
 هەموو خاسىيەتەكانى دوارۆژى تىدايه. خۆى خەون بەو نموونەيه دەبىنى لەپىگەى
 وپنەكىشانى خەون و خولياى منداڵانى رۆژھەلات. مرۆقى راستەقىنە ئەو مرۆقەيه كە
 دەتوانى ببى بە شتى، بوونەوهرى خۆى بسەلمىنى و شتىكىش ئەنجام بەدات. ئەو
 چارەنووسەى لە كۆتايى ئەم دەقەدا شاعىر بۆ منداڵانى دەستنىشان كردوو.

«چارەنووسى مرۆقە، لاى (سان جۆن پىرس) درامىيەتى رۆوبەروو
 بوونەويه بە خود، كە ناوى دەنى بارگرانى لە مرۆقايەتى، ئەو
 بارگرانىيەى كە لەو رۆژەى هاتۆتە سەر دنيا بەرگەى گرتوو لە هەموو
 كات و شوپىندا، وەكو گەورە دەبى و هەست بە دەسلالاتى دەكات بەسەر
 گەردووندا. لە ئاستى هەرسەهینانى مرۆقى نوئى و سەركەوتنى جارى
 بروا هینانى قوولەكەى بە يەكىتى مۆرووى بەشەرى و يەكىتى ئىنسانى
 دەدا.

سان جون پيرس

اناباز - منفى وقصائد اخرى

الدار العربية للكتاب. ترجمة وتقديم

علي اللواتي ل ٦

خۆ ئەگەر - ئلیت- لەسەر حیسابی ئەمرۆ سەر بە دوینی و رابردوویی، شاعیرەکی ئیمە لەسەر حیسابی ئەمرۆ و دوینی و رابردووی سەر بە دواڕۆژە خۆی لە جیهانی نەمرۆ دوینی دەرنازینی و بە جیهانی سبە دەبەستیتەو. قایل نییە بەو جیهانی که هەیهو بوو و چۆتە ناو لاپەرەکانی مێژوو. دەیهوێ دەرمانی بۆ چارەسەرکردنی دەرەکان بدۆزیتەو بۆیە لەم هۆنراوەیدا شاعیر هەلەشەو لاسار...

«دەبی له پیناوی ئەپستمۆ لۆجیدا»

پروانە: "الحدائة". بەرگی یەکەم ل: ۲۹۴

پاشبەند

لەناو ئەم دەقەدا لەرووی ئەرکۆلۆژییەو، بەپیتی توانا بنکۆلی ئەو وتووێژە بەسەر یەکترو کەلەکە بووانەم کردوووە کە پێگەیهکی پەيوەندیدار بەخۆو دەگرن و زەمینەیی پەيوەندییەکانی واقیعی رووداو و ئەفسانەیییە، جگە کە پێگەیی خەیاڵکراو و وێنە کێشراو لە خەونەدا یەکانگیر دەبی و تیروانینی دواڕۆژ دەرەخات ئەم دەقە دەقیکی شمولییە، گێرناوەی گەردوون و سەرخواکردنەو هیه لەو ململانێیە توند و تیزەیی کە پشت بە تیوری مانەو بۆ بەهێزترە نەک چاکتر بەهۆی وێنەو شەخسیەت چنن دەبەستی، ئەم بۆچوونەش رەنگدانەو هێریازی فەلسەفی

«نیتشە» یە. دەقی هەمەلایەنەش بەرای مارکۆز

چەمکی رەگەزو توخمە سەرەتایییەکانی ئەزموون، مەودای شمولیان هەیه، مەودای فەلسەفی و مانای ژیاریان هەیه.

لەرستیدا ئەم دەقەیی کە شیمان کردوووە رووناکیمان خستە سەر لە هەندێ دیمەندا مۆرکی ئەفسانەیی و پیداپوونەو هێ شۆینەواری مێژوویی و سیاسی و کۆمەلایەتی و ئابووری و نەتەوایەتی. داستانیکە رەنگدانەو هێ سەدەیی گواستەو هیه وەک دیمەنیکێ شاردراو هێ تەقەلای وەچەیی هۆشمەند و زرنگ و بەرەو پێشەو چوو بۆ دەرنازکردنی ئەم گەردوونە، واتە رێگە خۆشکردن بۆ بەکارهێنانی توندو تیزی بۆ کردنی مادە بە گیان بەتیکۆپیتکدانی دامو دەزگا گەندەل و هەرەسەهێناناوەکانی بۆرژوا بۆ بەرژوونەیی مەوۆ. شاعیر هەلەپەیی ژیاکتیکەبارو رۆحیەتیکی نوێیە کە

باوهری پێیان هەیهو دەکەوێ پشت ئەو واقیعیی بەرچاومان بۆیە ئەم هۆنراوەیی تەمسیلی گەردوون دەکات لە ئەلفییهو تا بای. مردن تێید نەفی ژیا نیه بەلکو رەخساندنیەتی. لەم روووەو ئەم دەقە وەک

هونەرێکی رەسەن شۆرشگێرە، نەک بەشۆینەوارە سیاسییه راستەو خۆیەکانی بەلکو هەلتەکاندنی ئەو بێنەمایانەیی کە بۆ چوونە باوەکانی واقیعیان لەسەر بنیاد دەکری، بۆیە لەرووی پێشخستنی هۆشمەندی ئینسانی شۆرشگێر دەبی، ئەمرۆ ئەم رایە دەسەلینیی کە - هونەر- هەر وەکو سەبارەت بە مێژووشەو وایە. رەگەزێکی بزاقە بەرەو کۆمەلگایەکی عادیل ترو عاقلانی تر. پاشان لەراستیەکی قوولترو مەزنتر دەکات.

وضع النقد الجديد الى البنيوية

ترجمة: صبار سعدون السعدون . الموسوعة الصغيرة

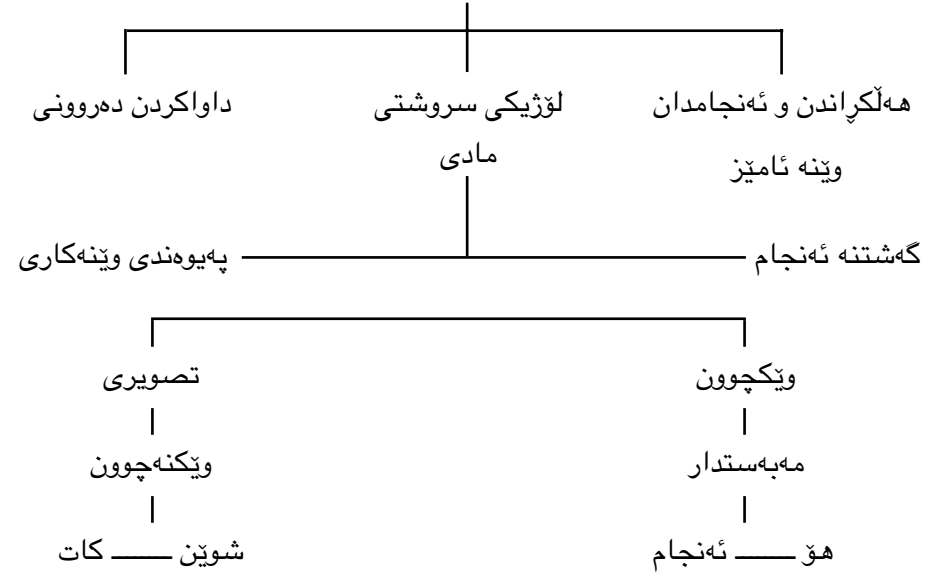
دار الشؤون الثقافية العامة- وزارة الثقافة والاعلام ل ۲۸، ۲۹

ئەم دەقە چەند ئاستیک بەخۆو دەگری. شێو هێ ئەنتۆلۆژی گێرناوەو مەنەلۆژی ناو هوی دوو قۆلی کە مێشکی قسەکەر خۆی دەنوینیی دۆزینەو ئەو هۆکارو فاکتەرە سوسیۆلۆژی و رۆشنبیریانەیی کە پالیان بە شاعیرەو ناو کە پەنا بەریتە بەر جیهانی ئەفسانەو رەمز، کە رەمزی شیعەر سەنگی تاییبەتی خۆی هەیه لە ئەزموونی شیعردا. ئەو رەمزانیی کە هەریەکیان بە ئاستیک ئەزموونگری تەواو دەبن.

۱- من سەیری ئەم دەقە ناکەم کە درێژە بە حیسابی ئەو بۆشایی داگیری کردوو.

بەلکو بەو شێو سەیری دەکەم کە رەنگیک جیاکراوەی پر لە وزەیی درامییە، وێنەییکی پانۆرامای هەمەلایییە، جۆری بیناکردن لە هۆنراوەیی نوێی کوردیدا پێشکێش دەکات. پەيوەندی لەنیوان رەمز و مانا لای شاعیر، زیاتر پەيوەندی زەینییە- پەيوەندی لەویکچوون و خوازەو درکەو جوانناسییە- پەيوەندی شەدا هەلکراندن و ئەنجامدان و لۆژیکیی سروشتی و داواکردن دەو دەبینی، ئەمانەش لای خۆیان پەيوەندیان لێ دەبیتەو، کە دەتوانن بەم جۆرە دا بەشیا بکەین.

پهيوهندی زهینی میڭک

۲- شاعیر ئەو وشانەیی بەکاریان دینێ له چوار چپۆه‌ی وشەیی نامۆ، نااسا، دانراو (داتاشراو)، خوازه خۆ دەنوین، نه مانای نهریتی و عورفی باون، نه مانای فەرهنگی، مانایه‌کی دهلالهت خوازیان هه‌یه له‌شپۆه‌ی درکه‌ی وه‌سفراوه.

ئاو: زهمەن. خۆ پاککردنه‌وه

دهست: ژيان. تاوانکردن

پى: مردن. ويرانکاری

قابيل: پياوكوژ

هابيل: كوژراو، ويرانكراو

به‌هه‌م: نازمه‌ن. چوونه ناو ئاو، خۆ پاککردنه‌وه. دان به‌خۆنان، خۆگرتن (ضبط النفس)

پاست: بلۆکی پۆژئاوا. کۆپه‌رست

چهپ: بلۆکی پۆژه‌لات. سوشیالیستی، پيشکه‌وتنخواز.

دداکه‌وتن: مردن، ويرانه‌خاک

بۆشایی مه‌مکی حه‌وا: نه‌زۆکی

مردن: ژيانه‌وه

قه‌له‌رەش: رابه‌ر... تاد

۳- په‌يوه‌ندی وه‌سفی (بۆتیقی)، وه‌سفی بنیادنان و په‌يوه‌ندییه‌کانی ناوخۆ ده‌کات. ئەو بنه‌مایانه‌ی که حوکمی گۆرانکارییه‌ خودییه‌کان ده‌کهن.

له‌ روانگه‌یه‌کی نوپوه‌ بایه‌خ و گرنگی به‌کاری فرماني بوون له‌سه‌ر بنچینه‌یی بوونی خۆی و بوونی دژکه‌ی (نه‌بوون) له‌ شپۆه‌ی خواسته‌وه‌ به‌خۆوه‌ ده‌گرێ. ئەم حاله‌ته‌ش واده‌گه‌یه‌نی که ئەم کاره فرماني بوون و نه‌بوونی تیدایه. به‌قه‌د ئەوه‌ی پشپۆی خواسته‌وه‌ی تیدایه. به‌م شپۆه چمکه‌کانی بوون و نه‌بوون ده‌گۆرین.

هاونه‌ریتی دژکار - به‌رانبه‌ر یه‌ک-

چهپ ← راست ده‌ست ← پى

ئا ← نا ئاو ← ئاگر

پى ← سه‌ر با ← خۆل

دیل ← به‌ره‌للا گه‌ش ← مؤن

دادانه‌وه ← لادان

کردنه‌وه ← مراندن

شلکردنه‌وه ← توندکردن

جوانی ← ناشیرینی، ئالۆز ← ساکار

کورت ← دريژ، لاری ← ستوونی... تاد

ته‌نک ← ئەستور

۴- شاعیر که ده‌بینی و هه‌ست ده‌کات ئەو به‌هایانه‌ی پيشتر بر‌وای پى ده‌کردن هه‌موویان ده‌شپۆینرین و هه‌ره‌س دین. ده‌بی وشه‌و رسته‌ی وا سازیکات که له‌گه‌ل ئەو واقیعه‌ بگونجین گه‌ره‌کیه‌تی.

۵- بینای شیعره‌که که تۆکمه‌و توندو تۆله، به‌چه‌ند یاسایه‌کی وردو ریکوپیک

چەسپ بوو. شەو کوپیری و عەفەویەت و خۆنەویستی تیدا جیگایان نابیتەو، نەسوریالییەو نەمیکانیکى و نەبەرەللابی، چەند یاسایەکی کلاسیکی دیسپلین کراو.

۶- ناوەرۆکی ئەم دەقە بەگشتی بەندە بە نوشستی و نووچدانی مرۆف و ئیش و ئازار تیکشکان و پارچە پارچەبوون، کیشەکەش هەر لە سەرەتاو لەنیوان مرۆف و مرۆفدا و نیو جیهانەکەى دایە. هەمیشە پێ بەخشینی دەورە بە مرۆف و هەول و تەقەل دانە بۆ تیگەیشتنی ئەزموونی میژوویی لە بەرەبەیانى میژوو، ئەویش بە پۆلینکردنی ئینسوکلۆپیدیایەکی بەرفراوان و خۆ دۆزینەو لەم جیهانەدا.

۷- لە هەندى شوپن لەرووی تەقاندنەوێ وشەو، دارپشتنى پەیفى تازە و سیستى پیزمان بەرەو نووسینی پەلى سفرمان دەبات، واتە بەرەبەرەکانى گریمانەکانى پێشووی چەسپاو دەکات. جۆرە نووسینىکى تایبەتى (لەرۆوی ریزمان و رینووس و نەبوونی خالبەندى) یەو سازدەکات، کە لەزمانى ئاخاوتنى گشتى و لەهەمان کاتدا زمانى تایبەتى دوور دەکەوێتەو. سەلب و شیوازی دیار نەبووی تیدایە. بۆ نمونە:

دەستى: لەجیاتى گۆرانى دەلى، یان ستران دەبیژى.

دەئالیننە خوین: لەجیاتى لەخوینى دەئالین

لەرۆوی رینووسەو:

بۆینەگیرى: لەجیاتى بۆی نەگیرى

پەنجەیردینما نگیلگیر: پەنجەى ریدینى مانگى لى گیر

کانیویرانە بیتاسە یتریفە: کانى ویرانە بى تاسەى تریفە

سەرسامیکەن: لەجیاتى سەرسامى کەن

لاشەدا: لەجیاتى لاش دەدا

مرداریانەدا: لەجیاتى مرداریان دەدا

فیلهاوو: لەجیاتى فى لپهاوو... تاد

مندالەکانگۆرانیاوماو: مندالەکان گۆرانیاوماو

مەسەلەکە لێردەدا تووپردانى گوزارەو پەیف نىیە بەقەد ئەوێ رەتکردنەوێ شیوازی کۆنە کە لەکار کەوتوو، لەرێگەى تەقاندنەوێ زمانەو، دەبى شاعیر دەربى هەست و نەستى خۆى بى.

۸- شاعیر ئەو وشانە لیک جیا دەکاتەو کە یارمەتى بینیمان دەدەن: «تەرمیک لەسەر شوسته پاکەت دەفرۆشى» ئەو وشانەى یاریدەى کارکردنمان دەدەن: (پەنجەى گەرەى دەست ژیا).

۹- بەلای منەو «سەباح رەنجەر» یەکەمین شاعیرى کوردە کە شیوازی شاعر و پەخشانى لیک گریداو. بە هەردوو شیوازی کیشەکەى خۆى چارەسەر دەکات. هەر لە سەرەتاو تەقەلای داو تەعبیر لە هەرشتى بکات کە رووی داوو پروودەدات و ئەنجامەکە زالبوونی هۆشمەندییە بەسەر هەموو خودى خۆیدا. بەمەو دەبیته هۆى ئەوێ کە بەلای ئیمەو مانای هەبى. لەرێگەى بەکاهینانى دوو جۆرە شیوازی (شاعر و پەخشان) زیاتر بایەخ بە تریە و ئیقاعى ناووە دەدات، گوێ ناداتە زەنگى مۆسیقای دەرەو... زیاتر گونجانى ئاواز و وشە ئامیزى گەرەک نىیە بەلکو شوشتنەوێ وشەکانە لە ناووەداو تەقاندنەو پێکردنەوێ بە مەودای نوێ. بەم پێیەى شاعیر ئەو پەیرەو دەکات کە:

هۆنراوێ نوێ دەستى کردوو بەوازەینان لە ئیقاعى دەرەوێ شاعرى کلاسیکی چۆتە ناو بۆشاییەک کە پیشتر پاوان کرابوو، تا ئەو کاتە بۆ پەخشان و لق و پۆیەکانى بوو.

د. کمال خیری بک- حركة الحداثة في الشعر العربي المعاصر دراسة حول

الاطار الاجتماعي للاتجاهات والبنى الادبية دار الفكر- بيروت ۱۹۷۱

شاعیر هەولێ داو دەمین و رووداوێکان وەک گریدان و بەستەنەوێ ئەلقەى زنجیر بەیەکەو بەستیتەو لە چوارچێوەى یەکیەتى بابەتى شاعرەکە. هەر وشەیهک بەو پەری هیزو وزە پێ بکاتەو، ئەگەر ئەم حالەتەش ببیتە هۆى لەنگەر تیکچوونی ریتى ریکوپیەک و رەوانى شیوازی کلاسیکی و تەقلیدی و ئاسایی هەر ئەم رەوتەى شاعیر وای کردوو واز لە شاعرى خیتابى و پینمایى و ئاکارى (اخلاقى) بێنى بەو سیفەتەى ئەم جۆرە شیوازانە شاعیرى نین. کەواتە تیکەلکردنى پەخشان و شاعر

لەم دەقەدا هەنگاویکی نوێیە لە شیعری کوردیدا، لە شیعری جگە لە هی کوردی ئەم شیوازە باوە و پێشتر هەنگاویان بۆ هەڵبەناوە بۆ نموونە ئەدوونیس و سان جۆن پیرس و... تاد. مادامەکی ئەم شیوازەش رەوا بۆی، شاعیر مافی خۆیەتی پەپەرەوی بکات کەواتە مەملەکەتی شیعەرمان کردە هونەرێکی ئەدەبی لەگەڵ پەخشاندن لە زۆربەیی خاسیەتەکانی زمانەوانی بگۆنجی و بەچەند خاسیەتێکی شیوەی سنوورداری نەبێ لێی جیا نایتەوه.

النص الادبي من ابن الی ابن،
عبد الملك مرتاض الجزائر ١٩٨٣ ١٧٧

هەر لە روانگەی ئیقاعەوه تێبێنی ئەوه دەکەین کە مەنتیق لۆژیکی دەقەکە بەرە بەرە نەش و نوما دەکات. دیمەنەکان دوابەدوای یەکتەر دین و پەپەرەییەکی نەپچراو لە نێوانیاندا هەیە. لەوانەیه دیوی دەرەوهی دەقەکە وا هەست پێ نەکە، بەلام ئیقاعی ناووهی زنجیرەیی وێنە و دیمەن و نەخشەیی رووداوێکان رێک دەخات.

هەر وەکو ئاماژەم بۆ کرد (کەلکێش)ی شاعیر، سەرکێشییەکی وای لێ کردووه ئەوەندە بایەخ بەرێزمانی باو نەدا، چونکە دەررونی پرە لە وزەیی تەعبیرکردن لە جیهانی نوێ. شیعری ئەمرۆش لای شاعیر نەفرەتکردنە لە کۆن و ئێستای باو. خۆشەویستییه بۆ شتی نوێ و چاوەروان نەکراو.

١٠- «دەقەکەیی بۆتە مەیدانی ئەپستەمۆلۆژی پانتایی، بۆتە ناوچەیهک لەناو چەکەکانی کاری هزر ئەمەش تەقەلایەکە بۆ رەوا بۆ دەق. راستییەکی، پشکی بوونی و قەوارەیی خۆی بەرجەستە دەکات. ئاوێنەیی واقیع نییە، بەلکو شیکردنەوه و خۆپێندەوهی مەوداکی گێرانەوهی رووداوێکانیەتی.

بروانە: التجربة الخالقة

١١- شاعیر نەبویستوو ئەو وشانەیی بەکارهێنان و مەودایەکی تری پێ بەخشوون زیاد لە وزەو بەرگەگرتنی خۆیان باریان بکات و لە پەلۆپۆیان بخت، بەلکو وای لێ کردوون کە کاریگەرێتیەتیان بەرەوام بێ و دەوری خۆیان لە رەوتی دەقەکەدا بپێن. بۆ نموونە چاو لە وەزێفەیی فسیولۆژی خۆی دادەبڕی و لە بینین و گواستنەوهی رووناکی و تاریکی دەچیتە قالمی بەرەمەهێنان «بەرستەیی

تەماشامەوه دەکەم». «چوو قۆزاخەیی ئیفلیجی نووستن» کە بەرۆالەت بزاف و چالاکێ تێدانییە، کەچی خەون بینینی تێدا بە «رستەیی مێشک» وەزێفەیهکی مادی لەجیاتیی مەعنەوی پێ دراوه.

١٢- ئەم دەقە بە سووکی تەماشاکردنی دوینۆ و ئەمرۆیە، دان بە نوشستی و نائومیدی و چۆکدادان نانی. تەسەوفی ئێستاتیکێ جێگەیی بێرکردنەوهی گێروگرفتەکانی واقیع و گۆرینی شتە رزێوو گەندەلەکانە، هەلۆهشاندنەوهی واقیعی سەپێنراو و بیناکردنەوهیەتی بەگیانیکێ نوێخووانەیی گەشبێنانەیی دوارۆژ خواز.

١٣- ئەم دەقە دەرگای و الایە بۆ سەربوون، دەرکێ، رەنگە بۆیە بەکارهێنانی شیوازی خووانکارێکی رەوا بۆ زۆربەیی هەرە زۆری شیوازی دارشتنی خوازە ئامێزی بەخۆوه دەرگێ (P.B.SHELLY) «شیللی» لە نووسینیکی ناوداری بەناوی بەرگریکردن لە شیعەر پێی وایە کە خودی زمانی شیعری لە کرۆکیدا خوازە ئامێزە»

بروانە: بیتربینی: مدخل الی - کارانتراکیس
ریتوس - دار منارات للنشر عمان الاردن ١٩٨٢

١٤- لەرووی بنیاد و رۆنانی دەقەکەوه: لێکجیابوونەوه و لێک ترازانی خودی شاعیر لە رابردووه، لە واقیعی بەرچاو و ئاوێتەبوون و تیکەلاو بوونی خودی شاعیره لەگەڵ تریهیی دوارۆژ لەرێگەیی پەنابردنە بەر خەونی خۆی و مندالەکان و بیناکردنەوهی خود و دۆزینەوهیەکی نوێ لە واقیعی داها توودا. هەلۆهشاندنەوهی واقیع و بیناکردنەوهی بە کەرستە و شیوه و رەنگ و روخساریکی نوێوه، بەکورتی پرۆسەیی ئەم دەقە چوونە ناویەک و لێکترانە، تیکەلاو بوونی تریه و ئیقاعی خودە لەگەڵ ئیقاعی ئەفسانەیی لە خودەوه بۆ بابەت، لەناووه بۆ دەرەوه، لە تاییەتمەندییهوه بۆ هەمەلایی، لەکەمەوه بۆ زۆر، لە سەرەتایییهوه بۆ ژیاڕی، ئاوێتە بوونی تەبایی نێوان ئیقاعی خود و خەونەوه، لێکترانانی نێوان تریه و ریتمی خود و تریه و واقیعه. هەر وهه رەخساندنی مرۆقه وەک بەهایەکی بالایی گەردوونی. شاعیر لەگەڵ ئەوهش بەپرواهێنانی بە مرۆف و تیکۆشانەکی دەگاتە لووتکەیی تەعبیرو دوارۆژی مرۆفی لەسەر دادەمەزێنێ، وێرای ئارەزوومەندانەیی

گومانی ناسایی و ئەو شینگێرییە قوولە دەردەبەری کە شاعیر لێرەدا ھەر لێرەدا لە
بروای سووفی نزیک دەکاتەو»

سان جون بیرس
اناباز- منفي وقصائد اخرى
الدار العربية للكتاب ۱۹۸۵ ل ۶
ترجمة وتقديم علي اللواتي.

لەم دەقەدا دەتوانین دایکروونی سەرئەنجام و تێڕوانینی بەرەو پێشەوێ چوون «وسەنکرونی
سەرئەنجام و تێڕوانینی ھاوکاتی» بەدی بکەین نوێخوارییە کەشی «لە روانگەی
شیوەکاری و کێشدار و پەخشانی ئامیز نابینرێ، بەلکو لەپووی ئەوێ کە لەپێشەوێ
بەر لە ھەموو شتێ ئەزموونێکی نوێیە لە تێڕوانینیکی نوێی مەرۆف و جیھانەوێ
دەردەچێ لە نزیکبوونەوێ نوێی شتەکان و زمانێکی نوێی شیعریدا خۆی دەنوێنێ».

ادونیس: مقدمة شكل القصيدة العربية ل ۱۰

ئەم نوێخوارییەش تەعبیر لەگیانی سەردەم و تێپەرکردنی دەکات. گیانی سەردەم
بەواتای شوێن و کات و رۆشتبیری نا، بەلکو بەرجەستەکردنی خەم و پەژارەو
دڵپراوکی و نیکەرائی مەرۆف و دەربازبوونی، لەو چوارچێوەی بە زۆر بۆی کێشراوەو
سنووری بۆ دانراوە. ئەگەر بمانەوێ پێناسە نوێخواریی بکەین و ئەم پێناسە لەم
دەقەدا دەستنیشان بکەین و بیکەینە سەرچاوەیەک ھەر وەک «ئەلبیرسی» پێشانیان
دەکات

«دەبێ نە لە گۆرانکارییەکانی فرۆمداو نە لە بەرەبەرە ونبوونی دیسپلینەکانی دێرە
شیعەرەکاندا بۆی نەگەرێین بەلکو وەزیفە رەفتاری شیعریدا، شاعیری نوێ چ
سوودێک نابینێ کە تەعبیر بە شیعەر بکات، لەوێ دەکرێ بە پەخشانیکی، ئەو
دەبەوێ شتی بلی کە تەنیا دەتوانێ بە شیعەر بیلێ. واتە بە لۆژیکی زمانی باو
ناکرێ»

الاتجاهات الادبية في القرن العشرين ل ۱۳۷ و ۱۳۴

بروانه: الاقلام ژماره (۱۱، ۱۲) تشرین یدووم و کانونی یەکەمی ۱۹۸۹ بابەتیک بەناوی «تأثیر
المذهب الرومانسي في شعر نازك الملائكة» پراویزی (۳۹).

۱۵- پروبەروو بوونەوێ نیتوان خودو جیھان، بزاقێکە بەرەو گۆران. شاعیر دەنگی
خۆی دەکاتە دەنگی پێغەمبەری ئەم سەردەمەییە کە بۆرژواو رۆژھەلات و رۆژئاوا
پشتیان تێ کرد.

خۆی دەکاتە پالەوانێکی راستەقینەو پەیامێکی نوێ دەگرێتە ئەستۆ، چونکە ئەو
بەھاو نموونەیی کە بەدوایان کەوتبوو ھەموویان پیس کراون و ھەرەسیان ھێناوە.
ھەر ئەمەش بناغەیی تێڕوانینی بەرانمبەر واقیعدا.

ئەگەر لەسەرەتادا ھەلوێستی پالەوانی قەلەکەو مندالەکان بەرانمبەر جیھان
تێڕامان و دوورە پەریزی و مەیین بی، بەرە بەرە پڕۆژە شیعرییە کە دەگۆرێ و بەرە
بزووتنەوێ کردەوێ خۆرەخساندن و ھەنگاو ھەلێنان دەچێ.

ئەزموونی ھەستکاری، یان دەروونی شاعیر بەروداوی میژووویی، یا بە دیاردەیی
میژووویی، وامان لێ دەکات کە لە خوێندنەوێ دەقەکاندا جۆرە لەزەتیک وەرگرتن وەک
ئەو لەچەشەییە لە مەتەل ھەلێنان دەیبینن.

۱۶- ئەم دەقە بەجۆرێ چارەنووسی مەرۆفمان بۆ بەرجەستە دەکات کە لە درامیەتی
پروبەروو بوونەوێ دەبێ. ئەو درامیەتەیی کە بارگرانی سەرشارانی لەوێ مەرۆف
ھاتۆتە سەر دنیا، لە ھەموو کات و زەمانێکدا کە گەرەو فراروان دەبێ، ئەو
ھەستە دەکات کە دەسلەلات بەسەر گەردووندا دەگرێ، لەئاستی چۆکدادانی
مەرۆفی ھاوچەرخی بەرانمبەر گۆرینی جیھان و بەرەو پێشەوێ بردنی ھەردەم
یاخییە. بریواو متمانە بەو وەچەییە دەکات کە بۆ گۆرین و بیناکردنەوێ مەرۆف و
جیھان خولقاو، واتە وەچەییەکی نوێخواری.

«نوێخواریش لای شاعیر ھونەری دوورخستنەوێ توندە لە کۆمەل، ھونەری
پێویستی، مالتاواپی لە جیھانی واقیعی و ژیاوی دەکات، لەجیاتی ھەردووکیان
پشت بەجیھانی گۆرائی ئامیزی رووچووی ناو خەیاڵ و ئەندیشە دەبەستێ کە لەپەک
کاتدا دەسلەلاتی ئەفراندن و تێکشکاندن ھەیە.

الحدثا: بەرگی دووم. ل ۲۷

بەگشتی دەقەکان قوولبوونەوێ لە چۆنیەتی گەردوون و بوون، لە بزاقی مەرۆف و لەو

بازنه‌یه‌ی بۆی کیشراوه، شاعیر له ماهیه‌ت و گه‌وه‌ه‌ری گه‌ردوون گه‌یشتوووه

«هیچ شتیکیش خاسیه‌تی راستی به‌خۆوه ناگرێ بێ تیگه‌یشتن و پێزلینان و هه‌زم کردن نه‌بێ له هۆش و گووشمان. مرۆف خۆی، مه‌له‌بندی گه‌ردوونه، ده‌رک پیکردنی ئینسانیش ئه‌و هۆکاریه که مرۆف له‌گه‌ل گه‌ردوونادا یه‌ک ده‌خات».

التجربة الخلاقة ل ١٥٧

ئه‌گه‌ر شاعیرانی پێشوو به‌هۆی به‌ره‌و پێشه‌وه چوونی شیکاری و ویکچوون خوازوه شتیکیان سازکردووی، شاعیرێکی وه‌ک «سه‌باح رهنجده‌ر» که شاعیرێکی نوێخوازه، له‌وانی تری زیت‌کردووه، به‌پێ نانه سه‌ر به‌ره‌وپێشه‌و بردنی نالۆژیکی واقیع و گۆرینی واقیعه‌که، له‌خه‌ونه‌وه و به‌رجه‌سته کردنی و، له‌سه‌ر ئاستی ماکرو سیولۆژییدا واقیع و مرۆف شی ده‌کاته‌وه بۆیه سوسیولۆژییه‌تی ده‌قه‌که کپ و مه‌یوییه، به‌لکو دینامیکیه، له‌پێگه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی شوین و کاتدا، بایه‌خ به‌ ئاویته کردنی کۆمه‌لایه‌تی و چه‌شنه‌کانی کۆمه‌لگا‌کان ده‌دا. له‌ناو زه‌ماندا، له‌ کۆمه‌ل ده‌کۆلیته‌وه و شی ده‌کاته‌وه. ئیقاعی ناوه‌وه‌ی ده‌قه‌که وه‌کو ئالوگۆرکردن، سه‌ره‌وژێرکردن، دارشتن، ئاویته‌کردن، دووپاتکردنه‌وه، پاش و پێش خستن به‌خۆوه ده‌کرێ. ئه‌م ته‌قه‌لایه‌ش له‌ ئه‌نجامی گۆرانکارییه‌کانی ناو دنیا‌دا ده‌درێ، که ده‌قه‌که له‌ حاله‌تی گۆرانیکی ته‌واودا ده‌بێ.

١٧- شاعیر نایه‌وێ بۆمان ساغ بکاته‌وه که بوونی ژیان حاله‌تیکی تراژیدییه، به‌قه‌د ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌وێ تواناو ئاره‌زوویک له‌ دل و ده‌رووندا بخۆلقین که ئه‌نته‌رناتیفیکی باش بێنیته‌ کایه‌وه تاسه‌و چه‌زکردنی به‌رده‌وام بۆ ئه‌و جیگره هه‌بێ.

١٨- ده‌قه‌که خه‌یاتی گێرانه‌وه‌وه هه‌قاییه‌ت ئامیژه، به‌زمانی «راناو» قسه‌که‌ره‌و خۆی و من و تو و ئه‌وان دینه‌ گو. جی گۆرکیش له‌ناویاندا به‌دی ده‌کرێ.

١٩- ده‌بێ ئه‌وه بلێم که (سه‌باح رهنجده‌ر) سوودی له‌ هه‌موو جوژه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌کان وه‌رگرتوووه. وه‌ک دراما له‌ شانۆ. گێرانه‌وه‌ی له‌ پۆمان. دابه‌شکردنی دێره‌ شیعره‌کان له‌نیوان کورتی و درێژی، شیوه‌کاری له‌ ته‌کنیکی تابلوی هونه‌ری. فلاشباک له‌ سینه‌ما... ئه‌م دابه‌شکردن و سوود وه‌رگرتنه‌ش به

زمانیکی نوێی دارشتن ئه‌نجام دراوه هه‌رچه‌ند خالی‌ش نییه له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کۆن.

٢٠- سیستمی کۆمه‌لایه‌تی و سیستمی پۆشنبیری و سیستمی سایکۆلۆژی هه‌موویان له‌م ده‌قه‌دا له‌ شتیکیا کۆده‌بنه‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که من (ئیکۆ) هه‌م و له‌ هه‌موو کاریکی کۆمه‌لایه‌تی و مرۆفایه‌تیدا، هه‌مووشیان پابه‌ندی جه‌ده‌لیه‌تی واقیعن و خه‌ونی ماقوولن.

٢١- هه‌ر دیمه‌نیک، چیرۆکیک، پروداویک له‌باوه‌ش ده‌گرێ شوینه‌واری تایبه‌تی خۆی له‌ دل و ده‌روونی خوینه‌ردا جی ده‌هێلێ، بێ ئه‌وه‌ی شاعیر خۆی هه‌ندی که‌لین و قوژین له‌پێگه‌ی راهه‌کردنی په‌راویزه‌وه شتیکیان بداته ده‌ست. ئا ئه‌مه‌یه هونه‌ری درامی، زنجیره‌ی پانۆراما، هه‌ر ئه‌م حاله‌ته‌ش وا له‌ هۆنراوه ده‌کات که ده‌قه‌که ده‌قی نوێخوازی و دوارپۆژ ئامیز بێ.

٢٢- ده‌بێ ئه‌وه بلێم مردن له‌ناو ئه‌م ده‌قه‌دا مردنکی بایلوژی نییه، به‌لکو مردنکی مه‌عنه‌وییه نه‌ک مادی و زیندوو بوونه‌وه‌یه‌کی مادییه. ده‌مرێ بۆ ئه‌وه‌ی جارێکی تر بێته دنیاوه، پێگه‌ چۆلکردنی کۆنه بۆ نوێ.

نوێبوونه‌وه‌ی وه‌رزه‌کانی ساله، هه‌روه‌ها وێرانکردن و تیکدانه بۆ بێناکردنه‌وه‌یه‌کی نوێ.

٢٣- تیروانینیکی نوێ له‌ قوولایی ده‌قه‌که‌دا. ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ قه‌ناعه‌تیک هه‌رچه‌نده که‌سانی ناو دراما که زه‌هنیه‌تیا به‌دوور نییه له‌ باوه‌ره‌ینان به‌ بیروپرای غه‌یبی و ئه‌فسانه‌یی به‌لام (سه‌باح رهنجده‌ر) خۆی له‌ بیروپرای میسۆلۆژی به‌دوور ده‌گرێ، هه‌روه‌ها دووریشه‌ له‌بۆچوونی مووده‌ریزم بۆ ئه‌وه‌ی تیروانینی دوارپۆژی مرۆفی پۆژه‌لآت به‌رجه‌سته بکات، بیروپرای غه‌یبی تیکوپیک ده‌شکینێ، تا جیهانی زه‌مه‌نی وه‌ستاو له‌گۆر راست کاته‌وه‌وه بیخاته سه‌ره‌پێ و جله‌وه‌که‌ی بداته ده‌ست مندالانی پۆژه‌لآت که هیچ هێزیک نه‌یتوانیوه ناتوانی ده‌نگه‌ زولاله‌که‌یان کپ کات و له‌ گۆرانی وتنی به‌رده‌وامیاندا بیانوه‌ستین. بۆیه ده‌نگی شاعیر، ده‌نگی ژیانیکی نوێیه. هی دوارپۆژه. له‌ که‌سانی تر جیا ده‌کریته‌وه. بانگه‌وازیکه بۆ هه‌موو مرۆفی دنیا، روناکییه ده‌چیته‌ ناو ئه‌و که‌لین و قوژبانه‌ی که هیشتان

نەدۆزراونەتەو. دەیهوئێ دەریان بخات و بیانکاته واقیعیکی دینامیکی زیندوو، هەرۆهکو- باسترناک- دەلێ: «له بیرمان نهچێ چۆن دهتوانین شتیك برهخستین، ئه‌ویش نهشیواندنی دهنگی به خورپه‌ی ژیانه».

٢٤- رهنگه ئهم بۆچوونه‌ی لای هه‌ندێ کهس رایه‌کی نائاسایی بێ که بلێم ئهم ده‌قه خالی گواستنه‌وه‌یه له‌ناو شیعری نوێی کوردیداو له‌دایکبوونیکی نوێیه له‌ده‌ربیرینی راستگۆیانه‌و ر‌ه‌سه‌نان. هه‌نگاوێکی گورج و گۆله‌ به‌ره‌و ئه‌و جیهانه‌ی شاعیر گۆرانی بۆ ده‌لێ و ته‌قه‌لای بۆ ده‌دات. له‌هه‌مان کاتدا خۆ دۆزینه‌وه‌یه له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی نوێخوازی.

له‌کۆتاییدا ده‌بێ له‌ شاعیری گه‌وره (قالیری) فی‌ربین که «شیعر داهێنانیکی دوولایه‌نه که ناوه‌رۆک و فۆرم و به‌رده‌وامبوونی شلوقی و له‌قینه له‌نیوان ده‌نگ و مانا- شاعیره‌کان ته‌قه‌لای ر‌ه‌خساندنی شیعریکی ئه‌زموونگه‌رییان دا خاسیه‌تی جورئه‌ت و ئازایی تیدایه له‌به‌ر فراوانی ئاسۆ هه‌مه‌جۆرییه‌که‌ی، له‌ داهێنانی ئهم شیعره‌ی که ر‌واله‌تی شیعری نوێی گۆری ئه‌مه‌یه:

خولقاندنی جۆریکی نوێ له‌ ر‌یزمان (که له‌ شیعری مالارمیه‌و له‌ به‌رنامه‌ی قوتابخانه‌ی دوا‌رۆژخوازییه‌وه ده‌ستی پێ کرد که داوای ئازادی وشه‌کان) ده‌که‌ن و جۆریکی نوێ له‌ وینه‌ی خوازه ئامیزی ئازاو نائاسان له‌ ده‌لاله‌ته‌کانی «شاکاره‌کانی ر‌امبۆو سوریالییه‌کان» به‌کارهێنانی شوڤره‌ی زمانه‌وانی فره‌لایه‌ن و شوڤریشگێر له‌ به‌کارهێنانی قالیری».

فۆرمی گرانیس له‌ شیعری نوێ له‌ بایه‌خدانی زیاد به‌سه‌ره‌تای هاوکات له‌سه‌ر هیسابی سه‌ره‌تای به‌رده‌وامبوون، نموونه‌ی بالایی قالیری له‌ کۆکردنه‌وه‌ی نیوان تیروانین و به‌دوای یه‌کدا هاتنی ئاخفتن، ته‌نیا ته‌قه‌لادان نه‌بووه بۆ په‌یداکردنی جۆریکی نوێ، به‌لکو به‌نده به‌عه‌ودال‌بوونی زمانیکی نوێی چاوه‌ترس.

مقدمه ادونیس لکتاب (شکل القصيدة العربية) للدكتور جودة فخر الدين ل. ١١

ئه‌گه‌ر ئهم ده‌قه‌ی وا ئهم لیکۆلینه‌وه‌م ده‌رباره‌ نووسی ده‌قیکی گران و به‌په‌ناو پیچ بێ، ده‌بێ دان به‌وه دابنێم که منیش رهنگه شتیکم کردبێ له‌ئاستی ئه‌ودا بێ به‌قه‌د

ئهو گران و دژواره‌ی ناوه‌رۆکی، که به‌ئاسانی خۆی به‌ده‌سته‌وه نادا.

ئیتیر به‌م شیوه‌یه کۆتایی به‌م لیکۆلینه‌وه‌م دینم که ناتوانم بلێم ر‌یباریکی تایبه‌تی نه‌خشه‌ کیشراوم گرتووپیته‌ به‌ر، به‌لام به‌گه‌شتی په‌ناو بردۆته به‌ر شیکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌روونی و ده‌ستنیشانکردنی په‌یوه‌ندییه‌کانی ناو ده‌قه‌که‌و به‌ستنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ به‌خودی شاعیر. هه‌رچه‌نده که هه‌ولم داوه به‌پیی بۆچوون و شیکردنه‌وه‌ی تایبه‌تی خۆم ده‌قه‌که به‌ ته‌واوه‌تی نه‌که‌م به‌مولکی خۆم و به‌یه‌کجاری له‌ شاعیری دابیرم له‌ژێر هه‌ر به‌هانه‌و به‌لگه‌یه‌ک دابێ. به‌لام هه‌رگیز ئه‌و لافه‌ لێناده‌م که ئهم خۆتندنه‌وه‌یه‌م ئه‌گه‌ر ده‌قی دووه‌میش بێ په‌یوه‌ندی به‌ تیروانینی «سه‌باح رهنجدهر» هه‌و نه‌یه، چونکه پیم وایه له‌وه‌ی که نووسیومه زیاتر هه‌لده‌گرێ. لێره‌دا به‌ پیویستی ده‌زانم بوه‌ستم، ئه‌گه‌ر بۆم لوا پاش ماوه‌یه‌کی تر به‌م ده‌قه‌دا بچمه‌وه به‌ دووری نازانم زۆر شتی تری لێ هه‌لکړینم. رهنگه ر‌ه‌خنه‌گری تریس هه‌بێ بۆچوونی جیاوازیان هه‌بێ و ئهم لیکۆلینه‌وه‌ی من ده‌وله‌مه‌ندتر بکه‌ن، بۆیه ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لێم ئه‌وا من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست هات و ده‌وه‌ستم و هه‌ز ده‌که‌م به‌ کراوه‌یی ده‌قه‌که دابخه‌م.

ئهلولى ١٩٩٣ هه‌ولێر

ئەحمەد دڭزار و ھەنگاوانان بەرھەو نوێکردنەو نوێخواری

بەر لە ڕووناکی خستنه سەر دڭزار لەبواری ھەنگاوانانی بەرھەو نوێکردنەو نوێخواری کوردیدا، بەپێویستی دەزانم بەشیوەیەکی خێراو خەست ھەلوەستەییەکی لەسەر نوێکردنەو نوێخواری شیعری کوردی بکەم بەپێی چمکی قوونای سەرھەلدانی بزاقی نوێکردنەو. لەو سەرھەتایەکی کە (گۆران) بۆ (بەھەشت و یادگاری) نووسیویو باسی لە نوێکردنەو نوێخواری شیعری کوردی دەکات و دەڵێ: لەو جۆرە ئوسلووبیەیان تیاکراوە بە سەرھەشتی کە (م. نوری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرھەمێکی سنووردار (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەیی سلیمانیا پێ تازە کردەو^(۱). ھەرھەڵ گۆران خۆی مەسەلەکە زیاتر ڕوون دەکاتەو لەو ھەڵامی ڕوونیی سەرھەتای نوێکردنەو نوێخواری شیعری کوردیدا کە (حەمەیی مەلا کەریم) و (عەبدولرەزاق بیمار) دیداری لەگەڵ کردبوو و تووویەتی: نووسەر و شاعیرانی ئەوسا، بەتایبەتی نوری و ڕەشید نەجیب و من کە پێکەو بە ئەدەبی تورکی متأسیر بووین و پێکەو دەماننووسی، بەلام تەنھا (شیخ نوری) شیعەرەکانی بلۆ دەکردەو من بلۆم نەکردەو ئەو لەو بارەییەو نیشاطی دەرکەوت و ئەدەبی تورکی قوتابخانەیی شیعری تازەیی تیا پەیدا بوو کە پێیان دەوترا (ادبای فەجری ئاتقی) لەوان (توفیق فیکرت) و (جلال ساھیر) بوون و ھەندەبێکی تری ھەک (عبدالحق حامید)، ئەگەر چی لەم کۆمەڵە نەبوو بەلام دیسان ھەرپێی متأسیر بووین... کەوابی ھەموومان بەیەکەو دەمانروانییە یەک کلۆرۆژنە بەلام دەتوانرێ بە (شیخ نوری) بوتری سەرۆک بەھۆی:

۱- زۆری بەرھەمی.

۲- بلۆکردنەو نوێخواری بەرھەمەکی کە بێگومان تەئسیری دەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی، ئیتر تەنھا بۆ کۆششی ئەوان نەوہستام کێشی ھیجاشم وەرگرت و بەکارھێنا^(۲). کاکەیی فەلاح دیوانی (بەھەشت و یادگار) و (فرمیسک و ھونەر)

کە لە پەنجاکان دەرچوون بە نوێرەییەکی گشتی و شیرینی دەرختی سێبەر خەست و فینک و بەرداری بەھەری داھینانی ئەو ڕیبازو قوتابخانەییە لەقەڵەم دەدات و سیمایی ئەم قوتابخانەییە بەچەند خالێک دەستینشان دەکات: (یەکییتی بابەت، خۆ بەستەوہییەکی زۆر بە قافیەو ھینان و بردنی بەپێی مەبەست، وینەگرتنی ھونەرماندانی ھەر تابلۆیەک تەماشاکردنی بابەتی ھونەری، دەرختنی جوانی سروشتی و ئافرەت لە ریزی پێشەوہ، پەنابردنە بەر سروشت و ھەزکردنی لە شتی ساکار، شیوازی داھینەرانی لە شیعردا، تەرپواراوی زمان و بەکارھینانی وشەیی ئاوازدارو ڕەوان، ڕوونی واتاو مەبەستی شاعیرانە، گوێ دان بەوینەیی سەر بەخۆو تیکرا وینەیی ھونەری گشتی)^(۳). دەکرێ لەپاڵ ئەو سیمای خاسییەتانی کە کاکەیی فەلاح ئاماژەیی بۆکرد مۆرکی ڕۆمانسییانەو، خەیاڵی بالاداری سنوور بێ واقیع و ھەنگاوانان بەرھەو جیھانی خولیاو فەنتازی و، بەرھەمھینانی کێشی خۆمالی (پەنجە سیلاب) و دارشتنی شیوازی نوێی ڕەوانبێژی بنەمای شیعری نوێ و نوێکردنەو بن. ئەگەر نوێکردنەو نوێخواری شیعری کوردی و ھەنگاوانان بەرھەو قالب شکاندنی شیعری کلاسیکی لەنیوان سالانی (۱۹۲۰-۱۹۳۰) و دواتریش لەسەر دەستی گۆران زیاتر گەشەیی کردبێ ئەو بزاقی نوێکردنەو نوێخواری شیعری عەرەبی یابەرھەوہییەکی تر سەرھەلدانی (شیعری ئازاد) لای شاعیرانی عەرەب لە عێراقەو سەرچاوە دەرگرت و ھەک (نازک الملائکە) دەڵێ: «سەرھەتا شیعری ئازاد سالی ۱۹۴۷ لە عێراق بەلکو لەخودی بەغداد، ئەم بزاقە خشی و درێژ بۆو تەنانت ھەموو و خەریک بوو، نیشتمانی عەرەب بگرتتەو، بەھۆی سەرکێشی ئەوانەیی بەدەنگییەو ھاتن، ھەموو شیوازەکانی دیکەیی عەرەبی ڕادەمالی. یەکەم ھۆنراوی کێشی ئازاد ھۆنراوەکی من بوو بەناوی کولتیرا، ھەک خۆی دەلی ڕۆژی (۱۹۴۷/۱۰/۲۷) دامناو بۆ (بەرھەووت)م نارد گۆقاری (العروبة) لە ژمارەیی دەرچووی یەکی کانوونی یەکەمی (۱۹۴۷) دا بلۆی کردەو^(۴). یەکەمین ھۆنراوی کوردیش، کە نوێکردنەو نوێخواری گرتووە ھۆنراوی (پەپوولە)ی (نوری شیخ سالح) ھ و لەو شیعەرە تازانەیی ھەک ڕەفیق حیلمی دەلی: «کە چ بەمەوزووع و ئسلووب و ھەوہن و ئاھەنگ و مۆزیک یا لە شیعری کلاسیکی دەوری کۆن ناچی، بە وشەیی کوردی پەتی و بەسەلیسی

تەعبیری و ماناشیا، بەتەواوی شیعریکە بەپیتی چەشکە ی ئەدەبی ئەم چەرخە».

خۆزگە ئەمزانى تۆ بۆ؟

وا خۆت ئەکە ی پەنجەرۆ

پەپوولە ی بال هەلۆهاریو!

بەتیشکی گری دارزیو.^(۵)

هەرچەندە میژووی دانانی ئەم هۆنراوێیە دیار نییە. بەلام وەکو گۆران ئاماژە ی بۆ کردووە بۆ سالانی نیوان (۱۹۲۰-۱۹۳۰) بگەریتەو، لێرەدا بۆمان روون دەبیتەووە کە بزاشی نوێکردنەوێ شیعری کوردی بەر لە شیعری ئازادی عەرەبی هەنگاوی ناووە تەنها بەشکاندنی قالبی کۆن و کیش و سەروای کلاسیکی نەووەستاو، بەلکو لەزۆر روووە نوێکردنەوێ نوێخواری خۆی سەلماندووە. گۆرانیش بەپیتی ئەو شیعراوە میژووی بۆ داناون لەوانە (ئیلھامی ھاوار) (۱۹۳۲)، (هەوری پایز) (۱۹۳۳) زیاتر گورو تەکانی بە نوێکردنەوێ داووە کۆدەتایەکی نوێی لە شیعری کوردیدا کردووە لەدوای هەنگاوانی بەرەو نوێخواری لەسەر رێبازەکە ی بەردەوام بوووە پاشەکشیی نەکردووە، بە پێچەوانە ی (نووری شیخ سالح) وەک کاکە ی (فەلاح) بۆچوو: (دەستیکی بالای لە نوێکردنەوێدا هەبوو، ئەویش تەنها پەپەرەکردن و لاسایی کردنەوێ شیعری نوێی تورکەکان لەو بەملاووە لە هەناسەو بەرھەم کەوت و بەداخووە کشایەوێ داووە. پاش ئەوێ ئەگەر بەرھەمیکی هەبواوە لەسەر تان و پۆی عەروزی شیوێ کلاسیکی دەچنی و چێژی لێ وەرگرت).^(۶) کەواتە رابەراییەتی (گۆران) لە نوێکردنەوێدا لە بەردەوامبوونیدا بوو لەو رێبازە ی پەپەرە ی کرد، کە توانی هێزی فۆرم و هێزی ناوەرۆک وەک دوو جەمسەری تەبا بەیەک ببەستیتەوێ. رێچکەییکی بکیشی کە شاعیرانی سەردەمی خۆی دوا ی خۆشی پێرەوی بکەن.

دۆزارو هەنگاوان بەرەو نوێکردنەوێ

دوا ی ئەو پێشەکییە ی لەسەر پێناسەکردنی نوێکردنەوێ شیعری کوردی، حەز دەکەین ئاورێک لە (دۆزاری) شاعیر بەدینەوێ کە ئیستا هیچ رەخنەگریک بۆ ئەو لایەنە نەچوو کە بەسەرھتای شیعری دۆزاروێ دیارە لەبوارە ی هەنگاوانی بەرەو

نوێکردنەوێ نوێخواریدا، بگرە لەمەش زیاتر غەدریکی گەورە ی لێ کراوێ کەبە شاعیریکی نوێخواری نەدراوێتە قەلەم، رەنگە ئەم حالەتەش بەندبێ بەبارودۆخی سیاسی کە هەموو ئەو بویرییە ی نەبووێ لەسەر (دۆزار) بنووسی، ئەوێ کە لەسەریشی نووسراوێ لە رەوشیکی ئەوتۆدا بوو کە بواری سیاسی رەخساوێ زیاتر لە دەوروبەری ژیننامە ی دەرنەچێ و ئاماژەکردنیش بێت بۆ مۆرکی شیعەرە نیشتمانی و چینایەتیەکانی، ئەمە لەلایەک و لەلایەکی ترەوێ شاعیر نەھاتووێ لەناو شیعەرەکانیدا بەگشتی گۆلێزێری ئەو هۆنراوانە بکات کە مۆرکی نوێکردنەوێیان پێوێ دیاروێ هەنگاوان بەرەو نوێخواری. (کاکە فەلاح) یەکیکە لەو نووسەرانی غەدریکی گەورە ی لە (دۆزار) کردووە، کە کتیبەکە ی (کاروانی شیعری نوێی کوردی) دا خۆی بەگەل کاروانەکە داو، کەچی (دۆزار) ی فەرامۆش کردووە، زۆر لەو شاعیرانی هەسەری نووسیون (گۆران) ی لێ بترازی (دۆزار) بەر لەوانە ئەگەر نەئێم هەر دوا ی گۆران بەچەند سالتیک رێچکە ی شیعری کلاسیکی بەزاندووێ پێی ناوێتە جیھانی نوێکردنەوێ کە یەکەم هەنگاوی کە لەدواییدا دینە سەری سالی (۱۹۴۱) بوو، هەرچەندە کە (بەختیاری زیوێر) هۆنراوێ (لەسەر سەگرمە) ی لە (۱۰/۱۹۳۹) بەسەرھوێوێ وشە ی عەرەبی تییدا بەکارھێناوێ، لە چلەکاندا گەرانەوێ سەر شیواری کۆن لەبەکار ھێنانی تاک سەروا و چوارین و بەکارھێنانی وشە ی عەرەبی. (کاکە ی فەلاح) یش ئەم راستییە دەسەلمینی کە دەلی (بەختیار زیوێر) (۱۹۰۸-۱۹۵۲) لە سەرھتای چلەکانەوێ، بەرەبەرە کیشی پەنجە ی خۆمالی (پینج بە پینج) ی گرت و وردە وردە خۆی لە یەکیتی قافیەش دزییەوێ.^(۷) تەنانەت هۆنراوێ (قەندیل) کە میژووی (۱۹۴۱/۸/۸) ی بەسەرھوێوێ یەک سەروا بەخۆوێ دەگری، هەرھەما هۆنراوێ (پەيامیک بۆ یار)، (کە سەیری کورد ئەکەم)، (بۆ منالان)، هەرھەما چەند شیعریکی دیکە ی کە لە (۱۹۴۲) دا زیاتر نوێکردنەوێکە لە (۱۹۴۲) ھوێ دەست پێ دەکات بەتایبەتی هۆنراوێ (سەیران)، زیاتریش هۆنراوێ (خەو رەوینیکە) کە برێگەکانی کە (۸) بە (۴) ھۆنراوێ (پاییزی زستانی) کە لە (۱۹۴۶/۱۲/۲۱) دایناوێ کە (۸) برێگە بە (۴) برێگە ی (۱۱) برێگە ی.^(۸) هەرھەما شاعیرەکانی دیکەش کە لە (کاروانی شیعری نوێی کوردی) دا لەسەریان نووسراوێ بۆ نموونە (ئەحمەد ھەردی) سەرھتای

دەست پیکردنی بەرھەمی شیعری بۆ چلەکان دەگەریتەووەو لە شیعری (ئای دیدە پەری)یەو دەگەریتە پتی. ھەرچەندە لەرووی بیرۆکەکیەو پۆمانسییە بەلام داریشتنەکی کلاسیکیانە. (ع.ح.ب) سەرھتای دەست پیکردنی شیعرو دانانی کە سالانی (۱۹۴۵-۱۹۴۶) ھوێیە یەکەمین شیعری (لە گەنجی و پیری و مردنا)یە کە لە سەرھتایی سالی (۱۹۴۷) دا لە گوڤاری (گەلاویژ) دا بلاوی کردۆتەو، (کاکەیی فەلاح) خۆی سەرھتای شیعرو دانانی بۆ سالەکانی (۱۹۴۵-۱۹۴۶) دەگەریتەو، (محەمەد سالی دیلان) یەکەمین شیعری سالی (۱۹۵۰) لە بەندیخانەیی کووتا دایناو، (کامەران موکری) سەرھتای شیعردانانی بۆ سالی (۱۹۴۵) دەگەریتەو. لێرەو ھەمان روون دەبیتەو کە ھەنگاوەکانی (دلزار) پێش ھەنگاوانانی ئێو شاعیرانە دەگەونەو کە لە کاروانەکی (کاکەیی فەلاح) دا نایان ھاتوو. وەکو لەپێشەو ئامازەم بۆکرد، (دلزار) ھەر لەسەرھتای چلەکانەو پێی ناوھتە ناو جیھانی نوێخواری، چ لەخۆ دەربازکردنی لەکێشی ھەروزی ھەربەیی یا خو بەستەو بەتاکە سەرھتای بەکارھێنانی وشەیی ھەربەیی و فارسی و تورکی وەک شاعیرە کلاسیکییەکان، چ لەرووی دوور کەوتنەو لە داریشتنی ھزری ئەندیشەیی کلاسیکییەو. گەرانیەو بۆ کێشی خۆمالی واتە کێشی پەنجە (سیلاب) و بەکارھێنانی وشەیی کوردی پەتی و ناسک و تریەیی مۆسیقادارو ناوھەرۆکی نوێی خاسییەت و مۆرکی ئێو ھۆنراوانەن کە دەتوانن بیانخەینە خانەیی ھۆنراوێ نوێ، گوڤاری (گەلاویژ)یش لەو ماوہیەدا ھەرگای والا بوو بۆ بلاوکردنەو شیعری نوێ. (مەرھنجینە) یەکەم ھۆنراوێ شاعیرە کە سالی (۱۹۴۱) بەخۆو دەگرێ، پەنگە ئێم جوڑە شیوازە جیاکردنەو ھەیک بۆ لە داریشتنی کۆن، تیادا شاعیر دەلی:

لە عیشقی تۆ پشتم چەما شادیم لەدل ھەرچوو نەما
قەلاتی ژینم لی ڕما مەرھنجینە دلّم گولم
سووتام بەجاری

ئەم ھۆنراوہیە (۸) بڕگە بە (۵) بڕگە

ھەرھەما ھۆنراوہی (گۆزانی شاھی خوبانم) کە سالی (۱۹۴۱) دایناو دەلی:

ھەستە بێرە لام شاھی خوبانم
نەختی ھێورکە دەردی گرانم

ئەیی گۆلی ژینم ئارامی گیانم
مەرھەمی برینم دیدە جەیرانم
(۵) بڕگە بە (۵) بڕگە

ھۆنراوہی (ئەیی تازە جەوان) کە شاعیر سالی (۱۹۴۳) دایناو سالی (۱۹۴۵) دا لە (گەلاویژ) دا بلاوکرانەو، نمونەییەکی ترە لە نوێکردنەو لەرووی بەکارھێنانی وشەیی پەتی کێشی (۱۴) بڕگەیی بەرانبەر (۶) بڕگەیی:

ئەیی تازە جەوان گەر ئەتەوێ ژینی بەخۆشی
وازبێنە لەسەرخۆشی کە تۆ ژيرو خۆشی
بۆ گەل بە پەرۆشی
تۆ تازە نەمامی چیمەنی باغی ژیانی
بەم تەرزە لە تەرزت مەدە دارو لەچەمانی
مەحکوومی زەمانی

سالی (۱۹۴۶) لە ھۆنراوہی (بەیەک گەیشتنیک) دا نوێخوارییەکی زیاتر سەر دەکاو پەگی خۆی لە دونیای شیعری نوێی کوردیدا دادەکووتی و درەختی نوێخوارییەکی چرۆ دەکات. ئەوھتا دەلی:

نیگاری نازدار، بەلارو لەنجە
ھات لەدل ھەرکا، ئیش و ئەشکەنجە
ھەرھەکو جارن، لەباخ و پەزان
لەگەل دەستەییەک لە لیو قرمان
ئاوریشمەگرتن پەنجەیی دەگوینی
کەزەبا گۆنەیی دادەرپووشینی
نەھینی دلیم لە دیدەکانی
یەک یەک خویندەو سەرپاکیم زانی
(۵) بڕگە بە (۵) بڕگە

سالی (۱۹۴۵) ھۆنراوہی (بالا بەرزنی نەرم و شلی) لە (گەلاویژی) دا بلاو دەکاتەو کە (۸) بڕگەیی بەرامبەر بە (۴) بڕگەیی:

ئەى بالا بەرزى نەرم و شل
ئارامى گيان و جەرگ و دل
بەغەمزە چاوى پر لە کل
تەوقى سەوداتم کەوتە مل
جا نازەنن
خۆرى زەمین
تاكەى زارى
تاكەى گریان
جگەر سووتان
بوومە بریان
بەپەكجاری

ئەم جۆرە یاریکردن و ئالوگۆرکردنى سەرواکان، نوێکردنەوهیەکی دیارو بەرچاوه
له شیعری کوردیدا که شاعیر پەپرهوی کردووه، جگه له بەکارهێنانی ناوهرۆکی نوێی
دوور له شیعروزی کۆن، هەروها هۆنراوهی (بولبول) که سالی (۱۹۴۶) داندراوهو
هۆنراوهی له (لادیدا) که شاعیر سالی (۱۹۴۶) له بەندیخانەى هەولێردا
نوسیبویەتی له کۆپلەپەکدا دەلی:

دەمیکه ژیر چهپۆک و هەق خوراوین
بەهۆی بیگانه پرووت و نان بر اوین
نەزان و گێژو وێژین
غەم و تالی ئەچێژین
دزی و خوینرێشتن
گەلی نازاین
زۆر بی پەروائین

شاعیر یاری بە بریگەکان کردووه، له یانزە بریگەیییهوه وهکو هیلکی بەیانی
داکشاو بەرووی حەوت و پینج و چوار بریگەیی هەنگاوی دەنی، لەرووی ناوهرۆکەوه
گیانی هاوچهرخانەى تیدا بەرجەسته کردووه.

من بەمەبەستیکی تایبەتی چەند نمونەیهکی نیوان سالانی (۱۹۴۱-۱۹۴۸)م

گۆلژێرکرد، بۆ ئەوهی بیسەلینم که (دلزار) شیاوی ئەوه بوو که لهتەک شاعیرهکانی
دیكەى (کاروانی شیعری نوێی کوردی) دا که (کاکەى فەلاح) سالی (۱۹۸۷) به
چاپی گەیاندا شوینیکیش بۆ دلزاری شاعیر و هەنگاوی بەرهو نوێکردنەوه و
نوێخواری بکاتەوه و هەقی خۆی پی بدات، لهگەڵ مردووش ئەمرۆ هیچ ناکرێ، تەنیا
ئەوه نەبی که رەخنەگر دەبی بەگیانیکى بابەتیانەوه عەقڵییهتیکی زانستیانه
ماملەت لهگەڵ ئەدەبدا بکات.

ئایا دلزار کەوتۆتە ژیر کارتیکردنی گۆران؟

(حەمه سەعید حەسەن) له نووسینیکى که بەناوی (دلزار دلکی ناسک... ژیانیکى
دژوار) لهو ئیوارە کۆرەى که یهکیتی نووسەرانی کورد- سوید له ستۆکۆلم لهپۆزی
(۱۹۹۰/۵/۲۰) دا بۆ ریزلینانی (دلزار) سازى کردبوو خویندووپییهوه پاشان له
گۆفاری (بەناوبانگ)ی ژمارەى (۶۴) ی (۱۹۹۱) دا بلاوکراوتەوه و بۆ جاریکى دی له
کتیبتیک لهژیر ناوی (سەبارەت شیعری هاوچهرخى کوردی و چەند مەسەلەیهکی
ئەدەبیی دیکه) دا سالی (۱۹۹۲) بلاوی کردۆتەوه. له کاریگەریتی (گۆران) دەدوێ
بەسەر دوو شیعری دلزار، هۆنراوهی (پایز) دەکاتە نمونەیهک لهو کاریگەریتییهوه
دەلی (دلزار) یش لهژیر کاریگەریتی ئەم شیعەر کورتە بالا کەلەگەتەدا، له هۆنراوهی
(بولبول)دا که یهکیکه له شیعەر نەمرهکانی دەلی:

بولبول بولبول
لەناو گۆلزار
ئەتۆ بۆ گۆل
من بۆ نازدار
بگرین بەزار
من لهژیر دار
تۆ لهسەر چل
تۆ بە دەنووک و من بەدەم
بگرین برێژین ئەشکی چەم

گۆران دەلّی:

پایز پایز

بووکی قژ زەرد

من مات و تۆ زیز

هەردوو هاودەرد

من فرمیسکم تۆ بارانت

من هەناسەم تۆ بای ساردت

من خەم تۆ هەوری گریان

دوایی نایە دادم، دادت

هەرکیز هەرگیز

پایز پایز

شان و مل پرووت

من مات و تۆ زیز

هەردوو کمان جووت

هەر چەند گۆل سیس ئەبێ بگرین

نالتۆنی دار ئەپژێ بگرین

پۆلی بالدار ئەفڕێ بگرین

بگرین بگرین چاومان نەسرین

هەرکیز هەرکیز

پایز پایز

هەروەها (حەمە سەعید) لەسەر بۆچوونەکە دەروا دەلّی گۆران دەلّی:

ئەم لا یەک پەلە، ئەو لا یەک پەلە

هەوری پەنگاوپەنگ

لەناوەراستا، بە دەم ئاسۆوه، پۆژی شوخ و شەنگ

دەلّار دەلّی:

ئەم لا کەژیکە، ئەو لا کەژیکە، جوان و سەخت و بەرز

لەناوەراستا، دەلّی سۆلاڤه، پڕ لە باخ و پڕەز

حەمە سەعید دەلّی «ئەگەر چی کاریگەریتی گۆران بە دوو شیعری دەلّارەوه بەناشکرا دیارە، بەلام دەلّار وینەیی دووهمی گۆران نییە و خۆینەر بەناسانی شیعری هەریەکیکیان دەناسیتەوه»^(۹). سەرنجیکی قوول لە هەردوو نمونەیی شیعری (گۆران) هەردوو نمونەیی شیعری (دەلّار) بۆمان دەردەکەوێت کە بەهیچ جۆریک (دەلّار) نەکەوتۆتە ژێر کارتیکردنی (گۆران). پایزەکەیی گۆران بابەتیکی بۆبولەکەیی دەلّاریش بابەتیکی دیکەییە، کە (۴) بڕگەییە (۸) بڕگەییە و هەردوو هۆنراوەکەیی بەهەستیکی رۆمانسییانە دارپێژراون، بەلام هەریەکە هەواو کەشتیکی تایبەت بەخۆیەوه هەیە، لیکچوونی هەندێ وشە ئەوه ناگەیهنێ کە دەلّار کەوتۆتە ژێر کارتیکردنی گۆران، هەروەها کە راوردی نیوان هۆنراوەکەیی گۆران (دیمەنیکی بەهار) لەگەڵ هۆنراوەکەیی دەلّار (سۆلاڤ) دەکات، تەنیا لەپرووی کێشەوه وەکو یەکن (۱۵=۵+۵+۵) بڕگەیین دەلّار دەلّی:

لە هەر لا چلە نەغمەیی بۆبولە خوش و دلکێشە

شەنەیی شەمالە کانگەیی خەیاڵە دوور ئیش و نیشە

لەپال هەربەردی لەقەد هەر گردی ئاوازی دەردی

هی کەو و سوێسکە کە غەم ناھیلێ لەسەر دل گەردی

لەپۆخ زار گەلی مەزوو کە ئاوی بەقەد رووباری

بەتاو هەلەقوڵی سارد و سازگار ئەخشیتە خوارێ.

هۆنراوەکەیی گۆران مۆرکیکی گشتی بەخۆوه گرتوووه کە وەسفی بەھاری لادییە، ئەمەیی دەلّار تاییبەتمەندە، بەوەسفی تافگەیی سۆلاڤ و، هەریەک لەو دوو دیمەنە لە دەقەرێکی تایبەتە، هەواوکەشی خۆی هەیه با لەسەر یەک کیشی پەنجەش بن، جیاوازییەکی زۆر لە نیوانیاندا هەیه، بۆیە ناگرێ بەکاریگەریتی گۆرانی لەقەلەم بەدین، (حەمە سەعید)یش هەر خۆی دان بەم راستییە دەنێ و دەلّی: (بەلام دەلّار وینەیی دووهمی گۆران نییە و خۆینەر بەناسانی شیعری هەریەکیکیان دەناسیتەوه). (حەمە سەعید) چەند وردە پەخنەیکە لە دەلّار دەگرێ کە هەندێ وشەیی بەهەلە بەکارھێناوه وەک وشەیی (چەنگ) لەجیاتی (چنگ) کە دەلّی:

سەرو سامانی خۆ نا خەینە بەرچەنگ
دوژمنی دل تەنگ

هەموو هاوار ئەکەین تیکرا بەیەک دەنگ

وابزانم هەر کوردێک هەر وشەییەکی بەکاربێنی کە لە ناوچەکەمی خۆیدا لە زگماکەو
فێری بوو ناکرێ بەهەڵە دابنرێ، مەرج نییە بەکارهێنانی لە ناوچەییەکەدا راست بێ
و، لە ناوچەییەکی دیکەدا هەڵبەبێ دەگوترێ: چەنگی لێ گیرکرد، کەوتە بەرچەنگی،
بەچەنگان تێیکرد، تەنانەت وشە (چەنگال) یش لە چەنگەو هاتوووە نەک چنگ
هەردوو وشەش چەنگ و چنگ راستن، دلزاریش لە کۆپلە شیعریکیدا (چنگ) ی
بەکارهێناوە کە دەلی:

بەبێ ترسان و راوستان و سستی
لە زۆلم و وهحشەتی کۆنە پەرستی
لە رەنج خۆرو خۆینمژان
لە زەبری میللەت کوژان
لە ئیش و لێدان
زنجیرو زیندان
لە چنگ مردن

لەمەش زیاتر (حەمە سەعید) دەلی: «دلزار هەندێ جار لە پرووی زمانیشەو
نیشانەیی پیکاو» و ئەم نمونەییە دەینیتەو
کاتی ئیمپریالیزم ریشەیی لە ئەمریکا چەقاند
تۆوی ناکۆکی پوان و داری ناھەمواری چاند
لەسەر قسەکانی دەروات و دەلی:
تۆ دەووشینرێ، شەتل دەچینرێ، ئەمام دەروینرێ،
دلزار وەکو وردی دەلی (باخەوانیشی کردوو) بەلامەو سەیرە کەوتۆتە ئەو
غەفلەتەو. (١٠) بەلای منەو (حەمە سەعید) خۆی کەوتۆتە غەفلەتەو، چونکە کورد
دەلی: دارو درەختی چاندوو، داری چەقاند، داری چاند، جەژنی دارو درەخت
چاندن، پوان زیاتر بۆ (نمو) واتە شین بوون بەکاردی. دەگوترێ:

دارەکە پروا، دارەکە نەروا واتە شین بوو، شین نەبوو هەروا دار نێژتینیش دەوترێ،
بۆیە ئەگەر لە زماندا تیکەلی و پیکەلی دروست نەبوو بۆ نمونە: خۆرو خۆل، مارو
مال، ریزو ریز، دەکرێ ئەو وشانە بەکاربێنی کە نابنە مایەیی ئیشکالیەت لە زماندا.
لە کۆتاییدا دەلیتم ئەگەر (دلزار) جاروبار لەبەر هەندێ بونە پێویستی رۆژگار
شیوازی کۆنی لە پرووی دارشتنەو پێرەو کردبێ، لە درەخستنی بیرو سۆزو
ئەندیشەدا لە نوێخووزییەکە لای نەداو، وەک شاعیریکی کلاسیکی نوێ توانیویەتی
ئەزمونە هەستکارییەکەمی بەرچەستە بکات و لە رەوتەکە جێ نەمێنی. هیوادارم لەم
نووسینەدا بڕیک مافم بەشاعیر دابی، بەتایبەتی لەو لایەنەیی کە زیاتر مەبەستم بوو،
وەک شاعیریکی نوێخووز، بەپێی سەردەمەکەمی و چوارچۆیەیی میژوویی کە ناکرێ
بەلای منەو سنوورەکە بپرین و بەپێی بۆچوونی ئەمرۆمان بەرامبەر شیعری کوردی
شیعەر هەلسەنگینین. (١١)

پەراویزەکان

- ١- سەرچەمی بەرھەمی گۆران بەرگی یەکەم دیوانی گۆران محەمەدی مەلاکەریم کۆی کردۆتەو
ئامادەیی کردوو پێشەکی و پەراویزی بۆ نووسبوو. ١٩٨٠ ل ٣.
- ٢- گۆقاری بەیان ژمارە (٢) ی ١٩٧١.
- ٣- کاروانی شیعری نوێی کوردی- بەرگی یەکەم حەمە حەمە ئەمین قادر (کاکەیی فەلاح) چاپخانەیی
کۆری زانیاری کورد- بەغدا ١٩٧٨ ل ٣٩.
- ٤- نازک الملائکة- قضايا الشعر المعاصر مطبعة دار التضامن- بغداد ١٩٦٢ ل ٢٣.
- ٥- شیعرو ئەدەبیاتی کوردی- رفیق حیلیمی- مطبعة التعليم العالي أربیل ١٩٨٨ ل ٢٠٦.
- ٦- کاروانی شیعری نوێی کوردی ل ١٠.
- ٧- کاروانی شیعری نوێی کوردی ل ٨٩.
- ٨- دیوانی بەختیار زیوەر کۆکردنەو میحموود زیوەر پروفیسۆر دکتۆر عیزەدین ممستەفا
رەسول پێشەکی نووسبوو چاپخانەیی (الزمان) بەغداد.
- ٩- سەبارەت شیعری هاوچەرخیی کوردی و چەند مەسەلەییەکی ئەدەبی دیکە- حەمە سەعید
ستۆکھۆلم ١٩٩٢ ل ٦٤، ٦٣، ٦٢.
- ١٠- هەمان سەرچاوەیی پیشوو ل ٦٥.
- ١١- نمونەکانی شیعری دلزار لە دیوانی دلزار- چاپی یەکەم ستۆکھۆلم ١٩٩٢ وەرگیراوە.

نە دەبووین! بۆیە لە ناوەوەدا نامۆ بووم، ئێستەشی لە گەڵدا بۆیە لە گەڵ ئەو نامۆیییەدا
 ڕاهاتووم و پەشیمانیش نیم!» بۆ ئەمانەتی میز و زووش ئەو دەلێم کە بارزانی نەمر
 سەرکردایەتی شۆرشێ ئەیلوولی کرد ڕای کۆمۆنیستەکانیش گۆرا بە بەیانی
 ڕەسمی ئەو ڕاستییەیان ڕاگەیاند.

کەواتە ئازاد دڵزار بەر لە پێ نانه جیهانی شیعەر کە سەرەتاکەیی بۆ ۱۹۶۹
 دەگەریتەو. بە هەستیکی نەتەوویی و بیرێکی کراوە ماملەت لە گەڵ سەرجمی ئەو
 ڕووداوانە دەکات کە لە بەرھەمەکانیدا ڕەنگیان داوەتەو. ئەگەر چی ناکرێ بە
 تەواوەتی ماف بەو کۆمەڵە شیعەرە بدريت کە (۱۱۲) ھۆنراوەی بەخۆوە گرتوو. بەلام
 دەکریت لە ئاستی ھەندیکیاندا ھەلۆتستە یەک بکەین و باری سەرنجی برووسکەیی
 دەربڕین، کە چۆن نیشتمانی ئازیز، عەشقە پیرۆزەکەیی ئەو ھەندە قوول چوووە لە
 دەروونا چەکەرەیی کردوو، تا بۆتە نەخشی دڵ و، سۆزە بیگەرەدەکە ئەو ھەندە سەر
 دەکات کە دەبیتە ھێزو وزەیی شیعەر:

دەیانەوی چیتەر شیعەر
 نەکەم بەزەردووی مەچەکی
 سپی سپی ھەر وەک بلوور
 قژی کالی فەرماۆش کەم
 چیتەر بەرەو «باغی پاشا»
 ڕی دانەگرم بۆ گۆلی سوور

ئەم ھاوژییەیی نێوان ئارەزووی چینی گۆلی سوور «گۆلی ئازادی» و قەدەغەکردن
 و ھەرەشە لێکردن، ئەو دوو حالەتە ناکۆکە لە زۆبەیی ھۆنراوەکانی شاعیردا تێبینی
 دەکریت. بۆیە پاییزی شاعیر کۆچێکی سوورە، بەلام ھاوکات گەرانەوھییە بەرەو
 بەھاریکی جاویدانی، ئەویش لە ڕێگەیی کاروانی عەشقی ئازادی کە بەسەر پشتی
 ڕووباری خۆین گوزەر دەکات، ئەو پایزەیی لای کەسانی کە ھەرەسەپێنان و نووچدانە،
 ھێمای چۆلکردنی گۆرەپانی خەباتە، بەلام لای شاعیر بەردەوامبوون و خۆبەستەنەوھییە
 بەرھەگەکانی خاک و، زەنگلێدانی مانەووە شیلگێری و یاخیبوون و ھەوار پاریزییە:

ڕێچکەیی خۆین، یان ڕێچکەیی ژیننامەیی ئازاد دڵزار

«ڕێچکەیی خۆین» کۆ شیعەرێکی (ئازاد دڵزار) ھ لە دوو توپی (۲۱۲) لاپەرەیی قەبارە
 ناوھنجی شوینی خۆی کردۆتەووە سەرەتا لە (۲۳) لاپەرەدا لە ژێر ناوی «شتیک
 دەربارەیی ئەزموونی شیعەر نووسین» کورتەییەکی خەستی ژیننامەیی خۆی لە ڕۆژی
 لەدایکبوونییەو تا نیسانی ۱۹۹۴ بەزمانیکی سفت و سۆلی شاعیرانە بەسەرھاتی
 خۆی و ژینی ژان و ژارو ھەلکشان و داکشانی بنەمالەکەیی خۆیان دەگریتەو، لەپال
 ئەوانەشدا ترووسکە ڕووناکیەک دەخاتە سەر یەکەم ھەنگاو بەرەو عەشقی ھۆنراوە
 خۆ ڕۆشنبیرکردنی بە کەلتوری کردی و عەرەبی و جیهانی. ڕاستگۆیانە تەعبیر لە
 شوینی ئەیلوولی ۱۹۶۱ دەکات و دەلێت: «شوینی ئەیلوولی ۱۹۶۱ بەبەرچاومەووە
 داگیرسا، شوڕشگێڕانی دیوی بیتوین و کۆیە لەسەر کانێیەکەیی ھەیبەت سولتان
 کۆبوونەو، خەلکی کۆیە ھاموشوێیان دەکردن، شەوان بەرامبەر شارو میری ئاگری
 گەرە گەرەیان دادەگیرساند و یاخیبوونیان ڕادەگەیاندا.

ئەم جوولانەو تازەییە بۆ منی منالکار وەرچەرخانیکی گەرە بوو، تازە ھەستم
 دەکرد کە نەتەوھییەکی بەش خوراوم، شوڕشگێڕان داوای ئەو مافانە دەکەن، بۆیە
 بەدڵ پێشمەرگەم خۆشدەوویستن و بەدیتنیان شاگەشکە دەبووم. خۆینگەرمانە
 داکوکیم لە شوڕش دەکردو ئەم ھەلۆتستەم بەراشکاوی ڕادەگەیاندا. بۆیە خۆم
 لەبەردەم دوو ڕێیانیکدا دۆزییەو لە لایەک کۆری پیاویکی کۆمۆنیستی ناسراو بووم،
 ئەو سەرەدەمەش کۆمۆنیستەکان جوولانەوھیی کوردیان بە جوولانەوھییەکی
 دەربەگایەتی دژ بە چارەسەرکردنی یاسای کشتوکالی دەدایە قەلەم بۆیە قوتابی و
 لاوکانیان خێسەیان لێ دەکردم!

زۆر لە قوتابیانی پارتیش کە لە دەروھیی قوتابخانەشدا دۆست و ئاوەلم بوون،
 ھەردەم حسابی کۆمۆنیستیان بۆ دەکردم و کە دەگەیشتمە سنووریکی دیاریکراو،
 دیواریکی وھەمی لە نێوانماندا ھەلدەچێنرا، وەک نەوت و ئاو، ھەرگیز تەواو تیکەل

هەرچەند شەم ئیلاخ جی بیلئ
له وەرزى گە لاریزانئ
هەرگیز دلە دیوانە کەم
هەواری ناگویتەتەوه.

چەمى خوین رېچکە دەبەستئ بەرەو کەنارى رابردوو و تەکاندان، ئاوازی ژیی
کەمان دەبیتە هاوارو نرکەو هارژنەى مژدەى ئازادى، گوئی کۆیلەکان پر دەکات،
بەلام ئەفسووس ئەو کۆیلانەى کە بە دەیان راپەپین و شوپرشیان بەرپاکرد، ئیستە
بئ سەرکردەن، بۆیە شاعیر لەنیوان دوو تەوهرى ناکوکیدایە، تەوهرى بانگەشەى
شۆرشى کۆیلەکان و، نەبوونى سەرکردەى لیها توو:

بەلام کوانئ سپارتاکۆس؟
دەى خیراکە
سپارتاکۆسى کۆیلەکان

زەمینەى شۆرش لەبارەو رەخساوه، بەلام نەبوونى سەرکردەى میژوویى و پپووست
بانگەوازە کە دەکات، شاعیر جارىکى تر داواى تەکان و رابوون دەکات و دەلیت:
دەى خیراکە.

«فلۆرا»ى خواوەندى گولان و دایكى بەهار لای رۆمانییه کۆنەکان لای شاعیر
دەبیتە گوئ بیستی هۆرەو بالۆرەو بلویرۆ حەیران و چەمىکى پر ئاوازی هەمە جوړ
دەخولقین، کە شاعیریش خۆى گۆیندەى ئەم چەمەیه، مافى خۆیه تى گەر بیرسى:

تۆ بلیئ گۆرانیه کانم
لهو خاکە بەردەلانەدا
گول دەر نە کەن؟!

«لەژیر جەزەبەدا» وینەى قارەمانىکى بەر لەرپەپینه کە شاعیر زیرەکانە بوئ
کیشاوين، هەلوئىستی رەق و باوهرى پتەوى بە جوړئ دەر دەخات لە رېگەى راناوى
بکەر دەمامکىکى بۆ سازدەکات و بە چاکترین دەسەلاتى شیعەر چارەسەرى بابەتە کە
بە شیوهیه کى ئازادانە دەکات. تیايا شەخسیه تى پيشمه رگه - خەباتگير په که ون
دەبیت، دوو شەخسیه ت دەبن بەدوو ئاوینه ی بەرانبەر یەک، وینە کیشانى واقیعی ک

دوورنییه واقیعی خۆى بیت، یا هی کەسىکى تر، بۆ مەبەستىکى تايبه تى. کە
خزمەتى دۆزە گشتیه کە دەکات.

هۆنراوهى «نیرگز فرۆش» هەلگيرانه وهو سەرەوژیر کردنى واقیعه، تیکە لکردنى
خەم و پەژاره ی شاعیره لەگەل جوانى و کەیفبازى بەهار. واقیعیکی نامۆى پر ئیش
و ئازارى شاعیر لەناو واقیعی سروشتدا دەتووتەوه، کە نوقمى جوانى و
هەوابازییه کە شاعیر لەو حالەتە دەروونییه دەرباز دەکات و داھینان و ئەفراندنى
شاعیر لەووه دئ هەر وهک کۆلردج دەلیت:

« ئەو بابەتانه هەلگيرى به تەواوتى دووره له خودى شەخسیه تى خۆى» شاعیر
بەوه گرهوى هونەر دەباتەوه کە دەبیتە بەشیک لە قەوارەى گشتى و میژوویى ئەمڕۆ
نوئبوونەوهو سروشتى نوئبوونەوه بەسەر شاعیراندا زال دەبیت، بئباکى و
گالته کردنى بەزستان، دیوى ناوهوهى (ئازاد) دەگوړئ، سروشتى بەرچاو دەبیتە
هیمای ژيانى ئاینده ی. لە هۆنراوه ی «ئەو رۆژە دئ تۆش دئیتەوه» شاعیر رېبوارىکى
کاروانى خەباتە قوناغ بە قوناغ زهوى تەى دەکات، کە دەیه وئ لە قوناغى لادا نائومید
دەبئ کە شوئنه وارى ئاوه دانى بەدى ناکات، ناچارە بەرەو لووتکە هەلکشئ، لە
ئاکامدا نائومید نابئ، چاوى هەر لە رېگەیه، کە ئازیزه کەى رۆژى بیتەوه، وهک
بووکى بەهار، بە کراسىکى سپى کە رەمزی ئاسوودەى و ئاشتى و هیمنییه:

ئەو رۆژە دئ تۆش دئیتەوه
بە کراسىکى سپى تەنک
وهک دار گەرازى پشکوتوو
لەناوهختا.

گەرانەوهى شاعیر بەرەو شاخ و ژيانى لادئ، مرۆف بەرەو دواوهو رابردوو
دەگەریتەوه، لە هەستى دەروونى خۆیدا. هەرچەندە لە هەندئ شوئنا نائومیدى
دەردەبرئت، بەلام ئەم رەشبینیه حالەتیکى چەسپاوى نییه بەلکو بەرەو سەرفرازى و
دوارۆژتیکى نوئى دەبات، لە هەمان کاتدا بەخۆداچوونەوهیه:

کە مندال بووم
نەمدەزانى رۆژتیک دادئ

زامی شیعو نیشتیمان و سه ره پوئی،

خهوی شهوانم ده زپین!

ئای لهو رۆژانهی رابردن!

که وردیله و پازلیله بووم

ئای که چهنده منالکارو

به بی ئاگاو ساویلکه بووم!

به اوردکردنی دوو سه ردهم، دانانان به تۆله کردنه وهی ئه و سه ردهمه ساویلکه و ساکاربییهی شاعیر که تهنیا بوخوی ده ژیا، ههستیکی سه رهتایی دوور له خو به دهسته وهدانی ئه و هیزه نادیاره ی که مرۆقی خاوهن دۆزو ههستیاری خوی له بهر ناگریت و به ره و پلاری قه دهرو چاره نووسی په لکیش دهکات.

ههستکردن و په فرکردنی گه شبینی دهوری منالییه، ئه م جو ره ههسته ه له واقیعه دا جیا ناگریته وه و مۆرکی هونه رکاری شاعیر ده رده خا و ده بیته بنچینه ی هۆشیاری کۆمه لایه تی. هۆنراوه ی «ئه وان» و هۆنراوه ی «هیوا» دوو ته وه ری هاودژ به یه کن، وه ک دوو ئه لقه ی لیکنترازاو. ماف ده خوری و ده سه لات نییه بو به رگریکردن و به گولله وه لام ده دریتته وه، ئه و پشو و خواردنه وه یه و لات ئاوس دهکات به هارو سه ره به ستی و نان چونکه:

تهقه ی تفهنگی سنوور بر

هیلانه ی تازه داده نی

له سه ر داری هیوای ژیان

له هۆنراوه ی یه که مدا ئیش و ئازاری ده روونی و شهت و په تبوونی رۆح چه که ره ده که ن و ریگه خو ش ده که ن بو ههنگاونان به ره و قو ناغیکی تر. هه لکردنی با و بو رانیکی بی ئه مانه. که له لای شاعیر ده بیته قه لای دم دمی خو راکر نه ک به شیوه میژوو بییه که ی پیشوو، به لکو به بینا کردنه وه یه کی نو ی، بو یه قه لا ده بیته گیانیکی زیندووی په مزی به رده و امبوون و خو راکرتن:

دم دم ئیستاش هه ر ده سووتی

زینده رود ئیستاش دهگری

بو سوارهکانی له پزیرین!

ریچکه ی خوین و قوربانیدان تا دی به خو رتر ده بیت، یاخییهکان له دارده درین ئه م ریچکه یه زنجیره یه کی دریزی چهنین ئه لقه ی به یه که وه به ستراوه، ئه م دیارده یه ش له زۆربه ی هۆنراوهکاندا خوی ده نوینی له «چراوگ. ئه شکه وت، سوار، سمۆره، گوین، ته رزه، نیشانه، شلیتر، گولاله، دۆزیانه وه، زمان، بریندار، شه هید، ریچکه ی خوین، حه مه، دایکی حه مه، نو یژ، قه لادزی، رووبار، چیا، تیزاب، ژئی، مه یخانه، مانگه شه و، تاد».

ده توانم ناویان بنیم شیعی به رگری، به لام دوور له راپۆت ئامیزی، وه ک هه ر جو ره شیعیکی سیاسی. شاعیر شیعی کردۆته چه کی خه بات و یاخیبوون، هه ر وه کو پاپلو نیرودا ده لی «ده بی شاعیر شوینی خوی له شه قام و له کو ری جهنگ، هه روه ها له هه تاوو سی به ریشدا بکاته وه».

هۆنراوه ی «مه ست» راکردنه له رووبه روو بوونه وه ی واقیعی سه پاو، ره واندنه وه ی خه مه کان و ده رباز بوون به خه یال له گرفته دژواره کان، کورد وته نی «ئاش له خه یالی ئاشه وان له خه یالی» نیوان وه هم و واقیعی. دوو ته وه ره ی هاودژ، ته وزیفکردنی ئه م حاله ته به و راستگو یی و سه ر راستیییه، سه ره که وتنی شاعیر ده سه لمینی و، چاره سه رکردنی خودی و خیزانی هه ولدانی لیک به ستنیان به و شیوه خه یال پلاوه، واقیعه هه ستییکراوه ده رده خات:

من ده مه وی غه می ئه وان

به مه ی له بیر خو م به رمه وه

بو سبه ی شه و،

ئه وکاته ی که له ده رگه م دا

گو تیان: برۆ ئیمه چیتر

ده رگا له مه ست نا که ی نه وه.

«مه یخانه ی مانگه شه و» دوو ریگه ی هاودژ، ریگه ی ریچکه ی، خوین و ریگه ی دووره په ریزی و تلانه وه به خه مه گشتیییه کان «ئه و نانه نانه ئه مرۆ له خوانه» ئه م دیدو

بۆچۈنە خەمىيە و رېبازى به پېچەوانه «رېنگەى كۆچى سور» رۈوبە رۈوى يەك دەبنەوه. دەكەونە مەملاننى لەناو خودى شاعىردا، لە ئاكاما رېنى كۆچى سور بەردەوام دەبىت و شاعىرش رېبوارى ئەو رېنگەيه كه لەدورەوه ترووسكەكەى بەدى دەكات و بۆى دەچى:

رېنى كۆچى سور

هەرگىز رۈوت لى وەرناگىرم

ترووسكەى دور

چەندىن شىعەرى تر چاوەرۈوانى ئاورلېداندەوه بوون بەتايبەتى (نان) و بەهارى دۆراو، بەلام هەر ئەوەندەم بۆ لواو ئەگەر كەمىكىش لە ترپەو رىتمى شىعەرەكان بەگشتى وردبىنەوه، تىبىنى ئەوه دەكەين كه شاعىر ئەوەندە خوئى بەسەرۈا نەبەستۆتەوه، بەشىۈەيهكى خوئەويست كىشى هەمە جۆرى پەنجە بەكارهاتووه، ژيانى چەند ناوچەيهكى جىاواز و دەربەدەرى و مامۆستايەتى بەتايبەتى لەلادىدا يارمەتییەكى تەواويان داوه كه بەزمانىكى سفت و سۆل و پاراو و رەوان پەيفەكان لە بۆتەى شىعەردا دابريژى و تام و چىژىكى تايبەت بە هۆنراوەكانى بىخەشى و گرهوى هونەر بباتەوهو، ئازاد دلزار بىتە شاعىرىكى خاوەن دەنگ و رەنگى تايبەت بەخوئى و لىكۆلینەوهى جىاجيا لەسەر شىعەرەكانى بكرىت، زۆر لەوه زياتر هەلبگرن كه بەم شىۈەى لە سەرم نووسىن و بەلای مەنەوه ناچىتە خانەى لىكۆلینەوه.

پرديك لەنيوان

دوينى و ئەمرو له كۆشعەرى هەژانى بەردى نەوزاد رەفەتدا

(نەوزاد رەفەت) هەر لەگەل گروپى رۈوانگەدا وەك شاعىرىك هاتە نىو دنياى شىعەرو شاعىرانەوه، لەو دەمەشەوه تا ئىستا لە كاروانى خوئ نوئىكردنەوهدا جى نەماوه، ئەو چوار بەرەمەى كه بەچاپى گەياندوون، رەنگدانەوهى ئەو رېچكە شىعەرىيەن كه شاعىر گرتوويەتییە بەرو لەسەرى بەردەوامە.

رايه لكردى پرديك لەنيوان كۆن و هاوچەرخدا

شاعىر لەكۆ شىعەرى «هەژانى بەرد»دا، زىرەكانە مامەلە لەگەل موفەداتى كۆن دەكات، بەتايبەتى مىسۆلۆژيا وەك هزرىكى مرۆف خوازانهى سەرەتاي هەلۆيستىكى دروستكەرانهى لى وەرەگرى، كه لە رېنگەى ئەوهوه چۆن لە واقىعى بەرچاو بگەين و تۆزۆگەردى رۈوه شىۈاوەكەى لى دابتەكۆنن و، پەردە لە رۈوه دەمامكراوەكان و كەلەبەر و ناكۆكى و پىۈەندىيە نامرۆبىيەكان هەلمالين. ئەم تىگەيشتن و بۆچوونەى شاعىر بەو شىۈەيه وردە تەوزيفكردىكى هۆشمەندانەى ئەفسانەيه كه دەيهوئىت كرۆك و كاكله بىگەردو سەرچاوه مرۆبىيەكەى بخاتە بەر تىشكى خۆر و رۈوانىيىكى نوئى مرۆفئىكى نوئى پى بىخەشى.

شاعىر ئەو ئازادى كەشۈهەوايه كراوهى لەدنياى ئەفسانەدا دەبىينى، لەواقىعى كۆت و بەندكراوى ئەمرودا بەدى ناكات، كوا ئەو بەرائەت و بىگەردىيەى ئەوكات، كه مرۆف بە خەيال لەسەر پشنى سىمرخ، بالى هوما گەشت بكات و بخەوئى؟!

بە گورگە لوورى شەپپووران بلىن: بىدەنگ.

بلىن: بلىن تاوى لەژىر سىبەرى پەلكە زىرپىنەى

ئالووالاى بالى هومادا بخەون.

بلىن لەگەل فرىشتەى ئەودىو كاتشۈئىندا بکەونەرى.

بلىن هەردا و هەرد .. دەشتا و دەشت.

دوای په پووله سپیبه کانی میږگی بی (مین) دا بکه ون.

بیلن هندی په رهموچه میهره بانیه شاتاوسیان لی بباری.

گاو گهردوون، هوما، فریشته، شاتاوس، میږگی بی مین، به ستنه وهی نهو موفره داتانه به یه که وه، به ستنه وهی کلتووری ناشووری و کوردی یه زیدیه به واقعی نه مړی.

(هوما) یا هوما یون نهو بالداریه که خه لکی کون وایان ده زانی نه وهی بکه ویتنه سهر پستی یا ژیر سیبه ری ده گاته بالترین پایه، په رهموچه میهره بانیه مه له که تاوس، رهمزی به زیهی و خوشه ویستی و دلوثانییه، په پوولهی سپی میږگی بی (مین) که نه مړی له کوردستانی ویرانه خاکدا نزیکه بیست ملیون (مین) چینراوه، که نه ک ته نیا روزهانه له ژیر پی دهیان کهس ده ته قنه وه، به لکو ته نانه ت میږگ و میږ غوزاریشیان له په پوولهی سپی حرام کردوه، نه دوو هاوکیشیهی که شاعیر رهمساندوونی به لگه ی زیره کی نه وه له چونه تی ته وزیفکردنی نه فسانه بو ریسواو مه حکوومکردنی واقعی نه مړی گه رانه وه بو سه رده می باوی میسولوزیاو خه یالی فه نتازی و بیگه ردی ژیان. شیواندنی واقعی نه مړی گه یشته رادهیه ک که چه ک به دهستی دلره قی داخ له دل، که فوکولی خوی به حاجی له قله قی به سته زمان دابریژی، که به دهیان ساله وه چه دوای وه چه، به گیانکی پر وه فاو نه مه کداری، لووتکه ی مناره ی مزگه وتی خانه قایان کردبووه لانه ی هه میسه بییان، به لام به داخه وه پاش گولله بارانکردنیان و له خوین گه وزاندنیان و دلشکانی بیچوووه وه چه کانیان، تازه دلیان شکاوه، چون بینه وهو نه گه ر بینه وهش، ده بی نه م واقعیعه تفت و تاله بگوری:

بینه وه ده لین لهو باخه شو خوشه نگه

ناوکه سیومان بو هه لمه دن

جوللا نه ییکمان له چیژی ناسووده یی

له خه رمانه ی تریقانه وه بو هه لخن.

شاعیر داوا لهو که سانه ده کات که له دوزه خدا پاک بوونه ته وه، گونا هیان شور اوته وه، له خاوپنگه که دا درچوون، له ریگه ی داستانی گاوگه ردوون گه شتی

قوربانیه گیای ژیان، که (که له گامیش) له دارستانی (خه مبابا) دوزیه وه بو نه وهی دوای مه رگی (نه نکیدو) نه مری و جاویدانی بو که له که ی بره خستنی، به لام ماره که خواردی و نائومید بوو، و نیستا نهو گیایه ی جاویدانی که رزگار بوونی به شی که له کوردستان، با به رهو ده رگای په رستگه یی به رین، تا نه مری مه رگ به زینتی.

هونراوه ی (ده ربازبوون)، هه مان روانین و جیهان بینی شاعیره که ده لی:

نهوا قهه قهه گوشتتی رانم

یا زمانم

ده به خشمه نهو سیمرخه فریاد ره سه میهره بانیه ی

به ته مامه پی کورپانه له قه پیلکی هیلکی

پیسی زهمانی زی.

له ناگردانی دوزه خی پر بی گناه

بترارینم و بیمه ده ری.

له ته وته می ژیر زهمینی تاریکی سپر،

له کیوی قافی دالاشی جگه رخوره،

له چاوه روانی بی هووده و قوولایی وشکی نه م بیره،

ده ربازیم و زریانانه بکه ومه ری.

پاکردنی (نه وزاد رفعت) لهو واقعیه ی دووچاری بووه و پنا بردنه بهر سیمرخ بو در بازکردنی، له دواییدا گه رانه وه بو سه رده می مندالی و هه رزه کاری و ورووژاندنی چه ندین پرسیار وه ک مندالیک و روویه روو کردنه وه بیان بو دایک، گه رانه به دوای تیگه یشتنی دنیا و نه یینی کانی، شیکردنه وهی نهو شتانه یه له ده ورو به ریدا که دوینی و نه مړی بیر ده خه نه وه، ده یه ویت بجیته ناو جه رگه ی جیهان و زریانانه بکه ویتنه ری. به دوای جیهانکی یوتوپیا ی فه نتازی ده گه ری و ده گه ری، پشت به جیهانی خه یال و نه فسانه ده به سستی، دیوی ناوه خوی له ریگه ی ماملت کردنی له گه ل دابونه ریت و ناکاری کوندا درده خات، ترسی له چاره نووسی خوی هه یه، نیگه رانه لهو روزه گاره ی که تیدا به زوره ملی ده ری، که ده ری ده ری، میژووی ده وری مندالی و هه رزه کاری و نه فسانه یه، خوشی و کامه رانی و ناسووده یی و خه لکی تر لهو ژیهانه

ئەفسانەئەبىيەت بىلەن زەمانى كۆن دەپىنى، كە بوونەتە مېژووى رامانى ھزر و بىر كىرەنە ھەكەنى، ئەم جۆرە شىۋازە، راقە كىرەنە و لىكەنە ھەي ماناى ژيان و بوونە بە لۆجىكى سۆزدار، كە ئايىن تىكەل بە مېژو دەپى، زانست تىكەل بە خەيال، خەبىنن تىكەل بە واقع:

ھەردا ھەرد... دەشتا ھەشت برۆ.

شاخ و شاخ.. شارا ۋ شار برۆ.

بە پىۋە تاللىشك بۆ.

مەگە پىۋە.

ھەتا ھەتايە چەرخانە بسوورپىۋە.

بۆخۆم و خۆت

بۆ ووجاخى كۆپر بۆ سىۋى،

بۆنىو سىۋ،

لەتتى بگەپى.

ھەموو پۆزى بە درەختى ئومىدىكدا ھەلبگەپى،

....

ھەنگا ھەلپنە ۋ بگەپى.

بى كالى ۋ ئاسن و زى

ھەتا خۆى لەسەر بەرد دەپوئى

ھەتا گىاي ئاسوودەپىت دەست دەكەپى

خىرا.. بگەپى.. بگەپى.

ھەرچەند لە بىرگە كۆتايى ھۆنراۋە (دەربازبون) دا شاعىر واقعىيەنە بىر دەكەتە ھە كالى ۋ ئاسن و زى بەلاۋە دەنى ۋ ئومىدىكى گەش بە كەسى دووم (پاناۋى ئاخاوتراۋ) دەبەخشى كە ھەر لە گەپان بى، تا گىاي ئاسوودەپى دەست دەكەپى ۋ خۆى لەسەر بەرد دەپوئى كە گەپان و سوورانىكى زۆيان گەرەكە، بەلام سىما ۋ خىسارى شىعەرەكە ئەفسانە ئامپىزە ۋ موڧرەداتانە بەكارى ھىنان، رەنگدانە ۋ شىۋازەن: سىمىرخ، دۆزەخى پى بى گونا، كىۋى قاف، دالاشى

جگەر خۆرە، تەوتەمى ژىر زەمىن، شوپىن پى پەرى، حىكايەتى تەلىسمەكان، چل كەزى، شاى ئەجندان، ئەسپە ئاۋى.

لېرەدا ئەو جۆرە تەۋزىڧكرەنە ئەفسانە لاي شاعىر دەپىتە كەرەستەپەكى بەپىز، كە پوانىنى مرۆڧى سەرەتايى دەردەخت، زىاتر گەپانە ۋ ھەك (گىپى گەپانە ۋ) بۆ دواۋە، بۆ رابردو، كە تىكەلەي جادو ۋ ئايىن ۋ مېژو ۋ رامان و زانستى دەگەپىتە ۋ ھە شىۋەپەكى خەيال ئامپىز ھۆنراۋەتەۋە، پووداۋەكان ۋ خۆيان دەنوپىن كە خەونى مندالين لە سەردەمى ئەفسانەدا.

ئەو جۆرە لۆجىكەش، لۆجىكى ئەفسانە ناماقوول ۋ ناشوئىنكەتە، لەو ھالەتەدا ئەم ھۆنراۋەپە شاعىر دەچىتە خانە ئەفسانە نىۋان خەون و واقع، زىندەخەون. (مۆميا) ھۆنراۋەپەكى تى شاعىرە، كە وپنە واقعى ئەمرۆمان بۆ دەكېشى، كە پىرە لە ناكۆكى ۋ بى سەرۋەپە، مایە ناپەزايى ۋ گلەپىكەنە، پىرەتە لە كەلەبەرى وپرانكارى ۋ ژيانىكى بەندكراۋ بەو سىستەم ۋ ياسايانە پىگە بىر لە بەردەم ئازادى مرۆڧ، بەرپەستەن لەبەردەم ئارەزو ۋ تاسەكانى بۆ ئاسوودەپى ۋ دىنپى، مرۆڧ لەو واقعە تىدا دەزى ئاۋارە نامۆپە، مرۆڧى شىۋا لە شوپىنى شىۋاۋى خۆى داناندرى، ھەمو ھەول ۋ تەقەلاپە باشەكان پوچەل ۋ نەزۆك دەرچوون، ئەم ھۆنراۋەپە ھاۋارو ھارژنى ۋ ھەرسى ۋ توورەپى ۋ ناپەزايى دەپىرپە، بەلام لە پۆتەپەكى ھونەرىدا، ئەم واقعە، واقعىكى دەستكردى مؤميا كراۋە، دزى ياساۋ رىساي سىروشتە، پۆپە ئەۋەتا دەلى:

لە نىكىكى مردن و بوون

لە سىرامىك و بەرد دەچوۋىن

شەۋانى سووتان و لەرزى فى توورەپى ۋ خواردەنەۋەش جگەرە ۋ ھەرسى دەكېشاۋخۆى دەنۋاند:

من ھەمىشە نەمامى نەزۆك رۋاند

ھەر تۆۋى پوچەلم ۋ ھشان

بەردەرگى باخچەپى بابلى (مىدىا) ۋ خۆم

به نووشتاوی به تالّ رشاند
 باوهشم بۆ تارمایی و داوهلّ کردهوه.
 هه‌لبه‌ستم بۆ ئه‌جنده و گلکۆ خویندهوه.
 که‌په‌تّی زایه‌له‌ی زه‌نگی ژه‌نگی جوانی نه‌بیسرا
 تیری کوشنده‌ی سه‌رده‌می ویکهاتنه‌وه
 عه‌زیای زبّی هه‌ستی نه‌پینکا.
 سته‌مه په‌نجی نابه‌له‌د ساز بژهنی.
 حه‌یفه‌ ده‌نگ ناساز له‌ ریزی که‌له‌شیری
 پۆینه‌و هیلکه‌ زبّر بخوینتی.

به‌قهد ئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ شاعیر له‌ ولاتی خویدا له‌ناو ئه‌وه‌موو ناکۆکی و
 جیاکاریانه‌و گرفتانه‌دا ده‌ژیت و تووشی نامۆیی بووه‌و سه‌ری خو‌ی هه‌لده‌گرئ،
 که‌چی هه‌ر ته‌نیاپه‌و ئاواره‌و نامۆیه، نیگه‌ران و شپه‌زه‌یه‌و چاری ناچاره، هه‌رچه‌نده
 تاسه‌ی خه‌یال ده‌بیاته‌وه‌و زینده‌ خه‌و به‌بالی سیمرخ به‌ره‌و جیهانیتکی دی ده‌بات،
 جاروباریش سکا‌لای ده‌ردی خو‌ی بۆ مانگ هه‌لده‌ریژتی، به‌لام هه‌میشه‌ بیداره‌:

جارنا جار له‌ناکاو له‌خه‌ودا ده‌شیوئ
 که‌واله‌ی به‌ردینی مۆته‌که‌ش
 تاواده‌ی مونا‌جات
 تا سه‌حه‌ر نارپه‌وئ.

شاعیر خوازیاره‌و له‌ هه‌ولّی ئه‌وه‌دایه‌ که‌ له‌جیهانیتکدا بگه‌رئ، ده‌کاری بیگت‌پیتته‌وه
 باوه‌شی شتی‌ک له‌ سروشتیه‌ سه‌ره‌تاییه‌که‌ی که‌ له‌گه‌لّ ر‌امان و قوول‌بوونه‌وه‌کانیدا
 بگونجی، خواستی مرۆفی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش بۆ گه‌رانه‌وه‌ی سه‌رده‌می ئه‌و جیهانه‌ی
 که‌ره‌کیه‌تی، گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ به‌رگی به‌که‌م، به‌ره‌و ئه‌فسانه، که‌ به‌هه‌مان هه‌ست و سۆز
 و ئه‌ندیشه‌ به‌رجه‌سته‌ی بکات، ته‌وزیفی بکات، ئه‌و جیهانه‌ی بۆ بره‌خسینتی که‌ به
 وشه‌ و په‌یفه‌کانی گه‌ره‌کیه‌تی سرووته‌کانی ره‌فتار بکات، هه‌رچه‌نده‌ که‌ به‌کات و
 شوین تا بلّی لیک دوورن، به‌لام له‌ چینی ئه‌فسانه‌دا مرۆف به‌ مرۆف ده‌گاته‌وه، به‌م

جو‌ره‌ شاعیر توانیویه‌تی ئه‌و جیهانه‌ مۆمیا کراوه‌ی که‌ رووبه‌رووی ده‌بیتته‌وه
 مه‌حکوم بکات و کۆمه‌لێک پرسیار بوو‌وژینی و بلّی:
 ماسیگری ده‌ریای مردوو بۆ تو‌ر هه‌لدا؟
 هه‌نگی میترگی خۆله‌میشین کوی هه‌لمژئ؟
 (جه‌مشید) له‌ جامی به‌تالدا چۆن بروانی؟
 (خه‌ییام) تینووتر له‌ لم
 له‌نیو سواله‌تی کووپه‌دا چ بیژئ؟
 کۆرپه‌ی به‌رمه‌مکی مۆمیاژن که‌ی شیر بمژئ؟

هه‌ر له‌م ته‌وزیفکردنه‌ی ئه‌فسانه‌دا شاعیر ده‌سه‌لاتی خو‌لقاندن و ئه‌فراندنی خو‌ی
 ده‌سه‌لمینتی. گه‌رانه‌وه‌ی شاعیر بۆ جیهانی ئه‌فسانه‌و میتۆلۆژیای کوردی و جیهانی،
 جو‌ره‌ نو‌یخو‌ازییه‌کی به‌ شاعیر به‌خشیوه‌ که‌ روانینی بۆ شته‌کان، له‌ گۆر‌انکاریدا
 بی، له‌ واقیعی بازاری و شتی رۆژانه‌ دوورکه‌وتته‌وه، سوود له‌ سۆسیۆلۆژیای
 سایکۆلۆژیای وه‌رگرئ، سرووش و ئیلهام له‌ ئه‌فسانه‌ وه‌رگرئ و ناوه‌رۆکی نو‌ی پ‌ی
 به‌خشی و شیعی کوردی پ‌ی ده‌وله‌مه‌ند بکات و خوینتیکی نو‌ی له‌ جه‌سته‌یدا
 بگه‌رینتی، که‌ روانینی شاعیر به‌رانبه‌ر ژیان به‌ هه‌موو ناکۆکی و ناله‌باری و
 نارپه‌واکانیه‌وه‌ پ‌یچه‌وانه‌ بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی بگاته‌ واقیعیکی که‌ سرووشه‌که‌ی
 بیهینیتته‌وه‌ کایه‌وه‌و ته‌وزیفکردن و به‌کاره‌ینانی ئه‌فسانه‌ بینا ئه‌فسوناوییه‌که‌ی
 هه‌لچن.

گومانیش له‌وه‌دا نییه‌ په‌نا بردنه‌به‌ر ئه‌فسانه‌ که‌ زۆربه‌ی شاعیرانی ناوداری
 جیهانی له‌ دارشتنی کاری هونه‌ریدا پشتیان پ‌ی به‌ستوه، نیشانه‌ی هه‌لو‌یستیکی
 هاوچه‌رخانه‌یه، ئه‌م هه‌لو‌یست وه‌رگرتنه‌ش له‌وه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ شاعیر به‌حوکمی
 ئه‌وه‌ی خاوه‌نی هه‌ستیکی به‌جۆش و سۆزیک‌ی به‌تاو و گور و ئه‌ندیشه‌یه‌کی
 فه‌نتازیا‌یه‌ به‌و جیهانه‌ مۆمیا کراوه‌ رازی نییه‌و پ‌یی هه‌زم ناکرئ که‌ پ‌یوه‌ندی و
 نرخ و به‌های نامرۆقانه‌ خو‌یان به‌سه‌ریدا سه‌پاندوه، بۆیه‌ له‌ ئه‌لته‌رناتیفیک ده‌گه‌رئ
 که‌ حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی دابمرکینیتته‌وه «شاعیری هاوچه‌رخ که‌ پ‌یره‌وی شیوازی
 ئه‌لیوتی ده‌کات، له‌ راستیدا که‌وتۆته‌ ژیر کارتیکردنی ئاوو هه‌وا‌ی ئه‌لیوتی- له‌

هۆشمه‌ندییه‌وه بى يا ناهۆشمه‌ندى. مه‌به‌ستى پرکردنه‌وهى ئه‌و كه‌له‌به‌ره‌يه كه له‌نيوانى ئه‌و ويرانه جيهانه‌ى ده‌بينيى و ئه‌و جيهانه‌ى گه‌ره‌كبه‌تى و ئاواته‌خوازبه‌تى لىك جياباكاته‌وه كه ببى وهك چۆن وینه‌ى كيشاوه، كه ئه‌و به‌هاو دابو نه‌ريتانه‌ى تىدایه‌و داوايان ده‌كات و له‌و باوه‌ره‌دايه پىنگه‌ى سه‌رفرازیه، واته شاعیر خراپترین جيهانمان بۆ وینه‌ ده‌كيشى و باشتريه جيهان ده‌وله‌مه‌ند ده‌كات، له‌سه‌ر پردى ئه‌فسانه‌و ره‌مز، له وینه‌كيشانه‌وه به‌ره‌و گۆرانى ده‌په‌رپه‌ته‌وه.⁽¹⁾

(هه‌لدیر) هه‌مان رىچكه‌ى به‌راوردکردنى ئه‌مرۆ و خه‌يالى بالگرتوى شاعیره بۆ جيهانىكى نوئى، مه‌به‌ستى پياپه‌کردنى خه‌ون و ئاره‌زووى زۆر و زه‌به‌نده، پياپه‌کردنى ئه‌و خوده‌ى ده‌نگه‌ ره‌سه‌نه‌كه‌ى خه‌فه‌كراوه، ده‌نگى راشكاوى بيزارى و دادو بىداد له‌ده‌ست ئه‌و ژيانه‌و پيشكه‌شكردنى ئه‌لته‌رناتىفيكى نوئى بۆ ئه‌و جيهانه‌ى ئه‌م رۆژگار په‌ر له سه‌يرو سه‌مه‌ره‌و ناكۆكى و جياوازيه، په‌تكرده‌وه‌ى ياساو سيسته‌مى داپلۆسين و سه‌ركوتکردن و نائومىدى و شكسته‌هينانى شارستانيه‌ت و ژيارى ئه‌مرۆ، گه‌رانه‌وه بۆ رۆزانى رابردوو، به‌كاره‌ينانى ره‌مزو هيمما. ئه‌م جوړه ئه‌زمونه شيعريه (وه‌رگر- متلقى) ده‌خاته به‌رده‌م خۆ ده‌ربازکردن له قه‌ناعه‌تكردن به‌و واقيعه نامۆيه‌و بىرکردنه‌وه‌و رامانىكى نوئى، كه شاعیر گه‌ره‌كبه‌تى دنيايه‌كى چاكتر و رووناكتر و به‌خته‌وه‌تر بخولقينى:

دۆزه‌خ..

دۆزه‌خ له‌وه‌دايه مه‌زار ناله نالى لى هه‌لده‌سى

دۆزه‌خ له‌وه‌دايه گوپچكه بىده‌نگى به‌رديش ده‌بىسى

دۆزه‌خ له‌وه‌دايه نيگا

پيش كاروانچى.. هه‌لدیری رى و

پيش خه‌يالى ئه‌ستیره ناس

ئه‌وديو كىوى ئه‌مرۆو سبه‌ى به‌دى ده‌كا.

دۆزه‌خ ئه‌وه‌يه مۆرانه‌ى ترس و گومان ئيسقان ده‌خوا.

قورينگه‌كانيش له‌ترسان

قه‌تار قه‌تار... هه‌وارو كوستانيان گۆرى.

گوله‌كانيش بى مائاوايى و ده‌ستگوشين

يه‌كه يه‌كه گه‌رانه‌وه... گه‌رانه‌وه به‌ زويرى.

ئه‌مه ديوى ده‌ره‌وه‌ى واقيعه ده‌ستكرده‌كه‌يه‌و شاعیر هه‌نگاو به‌ره‌و ده‌ربازبوون ده‌نى، بۆ دواوه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ رۆزانى پيشوو مىلى سه‌عات بۆ دواوه ده‌گيرپه‌ته‌وه، چاو به‌رۆزانى رۆژمير ده‌خشينپه‌ته‌وه، چونكه ئىستا:

ئه‌ويستا دل سىويكه كرم لى دواوه.

ته‌نانه‌ت تواناي خوينده‌وه‌ى

رۆمانى وهك (زنگه‌كانى بۆكى لىده‌درين) يشم نه‌ماوه.

ئاي خو‌شبه‌ختى چ قه‌وانىكى سواوه!!!

شاعیر هه‌ر به‌خۆ خواردنه‌وه له‌گه‌ل رۆزانى رابردوویدا ناوه‌ستى، به‌لكو په‌ناده‌باته به‌ر سيمرخ تا له وواقيعه‌ى ده‌رباز بكات و به‌ره‌و واقيعه‌ى ديكه‌ى به‌رى كه له‌و ژيانه‌ى مرداره‌ى كه گيرى تىدا خواردوو ده‌ربچى و هه‌ناسه‌يه‌كى خو‌شى هه‌لكيشى و تاوى له‌گه‌ل كۆمه‌لى خه‌لكدا به‌سه‌په‌ته‌وه:

پشتى سيمرخىكى سپيم له ياددايه

سه‌رمانى پى له‌م هه‌لدیره كوشنده‌يه بدزينه‌وه.

جوانى و چاكى و پاكى پى بگويزينه‌وه.

وه‌رن پىكه‌وه دانيشين.

پىكرا چايى،

پىكرا ساردى،

پىكرا پىكى بخوينه‌وه.

يه‌كه‌و جگه‌ره بكيشين.

هه‌ناسه‌پىكيش بۆ مه‌لى مردارى ته‌مه‌ن هه‌لكيشين.

نائومىدى شاعیر به‌دوا رۆژ و ئاينده‌ى كوردستان ئه‌وه‌نده سه‌رده‌كات كه دره‌خته‌كه‌ى به‌ده‌ست ره‌شه‌باوه هه‌ژاوه‌و كۆرپه‌له‌ى خه‌ونيش له‌مىژه‌ نىژراوه، ئه‌وه‌نده گوناھيشى به‌رانبه‌ر كراوه كه زه‌حمه‌ته بشوورپه‌ته‌وه، بۆيه پرسيار ده‌كات، پرسيار

وروژاندنیش نیشانهی هۆشمه‌ندیی دهرسکردنی شاعیره بهو مهینه‌ته‌ی گه‌له‌که‌مان
پێوه‌ی ده‌نالی:

په‌له‌کانی ئەم به‌لایه‌ ناگه‌هانه
به‌چهند تۆبه و زیكری خه‌لوت.
به‌چهند پارانه‌وه‌و نزا،

له‌چند نوێژی له‌دلرا ... پاك ده‌بنه‌وه؟
وا ئاسمانی شه‌وی نا‌هه‌موار روون بو‌وه
بریا ده‌ستی بال‌او پیرۆزی (ئایروس) یش
بنه‌ زه‌یتوونێکی گه‌شی له‌ وێرانه‌ خاكدا ده‌ناشت.

لێرده‌ شاعیر په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ئایین بو‌ پاكبوونه‌وه‌ی ئەو به‌لایانه‌ی كه‌ به‌ده‌ستی
خۆمان، پشت‌او‌پشت وه‌چه‌ دوا‌ی وه‌چه‌، تووشی ئەم كوردستانه‌مان كردووه‌، ئایا به‌ چ
جۆرێك گونا‌هه‌كان ده‌شۆڕینه‌وه‌و ئایین له‌گه‌ڵ میژوودا تێكه‌ڵ ده‌بی، ئاسمانی شه‌وی
تار رۆژی به‌دوا‌وه‌ دێ، راستیه‌یه‌كان دهرده‌كه‌ون و به‌بێژینگ ناگیرین، مه‌ترسییه‌كان
تا دێ زیاتر ده‌بن و هه‌ره‌شه‌ له‌ ئەزمونه‌كه‌مان ده‌كهن، بۆیه‌ شاعیر خوازیاری
ده‌ستی پیرۆز و بال‌ای رهمزی خۆشه‌ویستییه‌ كه‌ (ئایروس) هه‌و بنه‌ زه‌یتوونێكه‌ ئەو
زه‌یتوونه‌ی لای حه‌زه‌تی مه‌سیح بووه‌ رهمزو هیمای نا‌شتی. ئەم په‌نابردنه‌ی به‌ر
رهمز كه‌ زه‌یتوونه‌و، زه‌یتوونیش رهمزی نا‌شتیه‌و بو‌ته‌ سرووتی‌کی به‌ربال‌وی جیهانی،
كێ ئەو رهمزه‌ برۆینی له‌ وێرانه‌ خاكدا، (ئایروس) ی رهمزی خۆشه‌ویستی؟!.

ئه‌گه‌ر شاعیر هیوا خوازی ئەوه‌با به‌شێوه‌یه‌کی رووكه‌شانه‌ رهمزه‌كه‌ به‌كاربێنی،
ئوه‌ مۆركی‌کی راپۆرتی و خیتابی به‌ هۆنراوه‌كه‌ی ده‌دا، هێزو پیزه‌كه‌ی له‌شێوه‌ی
به‌كاره‌یتان و ته‌وزیف‌کردنی رهمزه‌كه‌وه‌ دێ. وه‌ك سرووتی‌کی ئایینی و سیاسی،
سرووتی له‌یه‌ك بووردن و به‌كاره‌یتانی عه‌ق‌لی كراوه‌ی نا‌شتی‌خوازانه‌.

لێرده‌ به‌كاره‌یتانی (ئایروس) وه‌ك ئەفسانه‌یه‌یه‌کی ئایینی و زه‌یتوون وه‌ك رهمزی
نا‌شتی، فاكته‌ری هاوبه‌شی نیوان شیعو ئایین، هه‌لبه‌ت ئەم جۆره‌ ئاواته‌ش كه‌
په‌نابردنه‌به‌ر خوا‌ی خۆشه‌ویستی و بنه‌زه‌یتوونه‌، پایه‌یه‌کی به‌رز له‌ناو ئاییندا داگیر
ده‌كات و شتی‌کی له‌ ئاسا به‌ده‌ره‌ رۆشنبیرانی نوێخوا‌ز له‌وه‌ دانین كه‌ باوه‌ری پێ

بكه‌ن «وا دیاره‌ ئەمه‌ش بو‌ دوو هه‌لۆیست ده‌گه‌رێته‌وه‌ یه‌كه‌مه‌یان: هه‌لۆیستی
ئەفسانه‌و هه‌لۆیستی شیعر، چونكه‌ هه‌لۆیستی ئەفسانه‌ی له‌ناو جه‌رگه‌یدا شیعریه‌
كه‌ هه‌لۆیستی مملانییه‌کی به‌رده‌وامه‌ له‌ نیوان مرۆف و بووندا، دوومه‌: هه‌لۆیستی
شاعیر و هه‌لۆیستی دروستکاری ئەفسانه‌یه‌، كه‌ هه‌ردووکیان له‌ هه‌مان جیهاندا
ده‌ژین» (٢)

كه‌واته‌ ئەفسانه‌ فاكته‌ری هاوبه‌شی نیوان ئایین و شیعره‌، چونكه‌ شاعیر وه‌ك له
هۆنراوه‌كانیدا دهرده‌كه‌وێ، چا‌و بو‌ سه‌رده‌می كۆن ده‌گیرێته‌وه‌، سه‌رده‌می پیرۆزی و
پاکی و بێگه‌ردی و ئازایه‌تی و سو‌فیه‌گری.

له‌ په‌نابردنه‌به‌ر ئەفسانه‌یه‌شدا جۆره‌ نوێ‌کردنه‌وه‌و گۆرانکارییه‌ك به‌دی ده‌كات، كه‌
ئەمه‌ش هێما‌و نیشانه‌ی گه‌وه‌ری ژیا‌نه‌، كه‌ ده‌بی به‌رده‌وام له‌ گۆراندا بێ،
وشكبوونه‌وه‌و ره‌ق هه‌لاتن و خۆ خوارده‌وه‌و چوونه‌ ناو قاوغ و دووره‌په‌ریزی، به‌لگه‌ی
مردنی له‌سه‌رخۆیه‌. هۆنراوه‌ی (جۆشان) ئاو‌پێته‌کردنی واقیع و ئەفسانه‌یه‌:

ئەم زنده‌ كانی دیرۆکی سه‌د (ئاگری) و
لانه‌ی لاوك و سترانی سه‌وداسه‌ریی ئەنجام تاله‌.
ئەم زنده‌ تژی ئەفسانه‌و خړ رۆمانی دیوی زاله‌.
وا مسی ترس شكینی مندا‌لانیس
شێوه‌ی هه‌مان رموزن و دیوه‌ز مه‌ له‌خۆ ده‌گرێ.
چه‌كوشی كێ دلی ره‌قی دیوانی پێ نه‌رم ده‌كرێ؟.

دوا‌ی ئەوه‌ی شاعیر له‌ ته‌قه‌للایه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌دا به‌شێوه‌یه‌کی زه‌ره‌كانه‌ وینه‌ی
واقیع ده‌كیشی و گه‌روگرفت و لایه‌نه‌ خراپ و ترس و له‌رزو هیوا‌و ئاوات و خواستن
و بیرو‌پرا‌و به‌ها‌و هه‌لۆیست به‌رجه‌سته‌ ده‌كات، به‌ره‌و واقیعی‌کی دی هه‌نگاو هه‌لدینی،
كه‌ ئەفسانه‌ له‌گه‌ڵ واقیعی نوێدا ده‌گونجینی، ئەمه‌ش ره‌خساندنی جیهانی‌کی تازه‌یه‌:

گویم له‌ نرکه‌ی ژانی ماینه‌ حدوودیکه‌و
ناشی نیوچه‌وانی جوانووی رانه‌مووسم.
ناشی.. ناشی.. شتی‌کی له‌ گوێره‌ی خۆمی بو‌ نه‌نووسم.

ئەھا.. ھەتاو چەند ئال و كۆك ھەلھاتووھ.

چ رۆژىكى پىرىشنگداره داھاتووھ!!

گەرپانەوھ بۇ سەردەمى مندالى و ھەرزەكارى، ئەم دياردەيەش لە شىعەرى زۆر شاعىراندا بەدى دەكرى، گەرپانەوھ بۇ زىدو يەكەم خانوو و يەكەم كۆلان و يەكەم قوتابخانە، ئەمانە گشتيان ئىستاتىكاى شوپن نىشان دەدەن، كە مرؤف پى دەنپتە تەمەنىكى تايبەتى، ئاواتە خوارە بگەرپتەوھ يەكەمىن مەلبەندى سەردەمى مندالىو سەردەمى ئەقین و خۆشەويستى و ھەمىشە ھەست و سۆزى بۇ يەكەم مال و يەكەمىن خۆشەويست دەچى، وەك شاعىرىكى عەرەب دەلى:

كم منزل في الارض يالفه الفتى

وحنيه أبدأ لأول منزل

متع فؤادك ما أستطعت من الهوى

ما الحب إلا للحبيب الأول

شاعىرى ئىمەش (نەوزاد رەفەت) دەلى:

مەملەكەتى دۆزىنەوھى زەرپنەقوتەش

بەر ھەلدايى و دەرپازبوونە: يۆتۆپيايە.

گەرپانەوھش بۇ قۇزاخەى يەكەم مال و يەكەم كۆلان

يەكەم نامەو يەكەمىن ماچى دەسگىران

خۆشترىن چىژ،

چەقى ئارامىى دىنايە.

بەلام بەداخوھ ئەگەر كارو رەفتارەكانى دەورى مندالى و ھەرزەكارى و لاويتى پىشتەر ھەموو خەمەكانى شاعىريان دەسپىوھ ئەو ئەمەشى پى رەوا نابىن و ژيانىان لى كردۆتە دۆزەخ، ھەر بۆيەش بەيادى ئەو رۆژگارە خۆشانەى رابردووھ دەژى و نارەزايى خۆى بەرامبەر ئەو مەينەتەى كە ئىستا گىرى پىوھ خواردووھ دەردەبىرى:

ئەم قۇزاخە ئارامەشيان لى شكاندم.

ئەم خانووچكە ناوازەشيان گەمارۆدام.

جا خاپوورەكەى بەھەشتى

مندالى و بىرەوھىيى كۆن

دۆزەخىترن يا... نىرۆن؟

نامۆيى شاعىر لەمەوھ دى... شتەكان گۆراون، ھاورىيانى تەمەنى مندالى ديارنن، دىمەنەكان، شوپنەكان وەك خۆيان نەماون، دىنايەكى نامۆيە:

نەدرزى دەرگای كچى شەنگ

بە بيانوويى بۇ چاوبىركى دەكرپتەوھ.

نە ئاشناو ناسياوئىكىش بەرەو مال دەگەرپتەوھ.

گەرەك ئاشكرا رنۆكى دىندانەى دەورو زەمانى پىوھىە.

ئەو دىندە ناقۆلايە بۇ پوخسارو پۆحى منىش بەرپتەوھ؟

من لەم ھەلسەنگاندىن و نرخاندىنەدا تەنيا لەلايەنى تەوزىفى ئەفسانەو گرىي گەرپانەوھى بەرەو دواوھ دوام، كە بەلاى منەوھ، لەكۆ شىعەرى (ھەژانى بەرد) دا دوو لايەنى گىرنگن. ئەم ناونىشانەش بۇ شىعەرەكان دەلالەتى خۆى ھەيە، كە شاعىر بتوانى بەرد بەھژىنى، ماناى ئەوھى ئەو واقىعە چەقىوھ مۆمىا كراوھى بى گىان و خوينەر وەك مرؤفئىك، دەرختىك دەھەژىنى و لەناخوھ كەموكورى و لايەنە دزىوو دەمامك كراوھكانى لەبەر ھەتاو ھەلدەخات، دەبى ئامارەش بۇ ئەو بكەم كە شاعىر بە ئەزمونىكى ھونەركارى تىپەر بووھ، رامان و خەيالى ناو تەونى ھۆنراوھكان و داپشتنى بىناى شىعەرەكە لە دەرەوھى تەونەكەداو لىكدانى تان و پۆ، يەكىتىي ھەر ھۆنراوھىەكى پاراستووھ، بى ئەوھى ترپەو ئىقاعى مۆسىقادارى ناوھوھو دەرەوھ، دابەشكردنى ھارمۆنىيەتى ھۆنراوھكان لە دل و دەرۋونى گۆيگرو خوينەرەدا لەدەست بەدات.

جوانكارىي ھۆنراوھكانى شاعىر لەوھوھ دى كە بەشىوھىەكى ھونەرىيانە ئەو باكگراوندە رۆشنىبىرىيەى ھەيەتى، بە خەيالىكى بەپىت و ھزرىكى كراوھ سۆزىكى ھىمىن و لەسەرخۆ داپشتووھ، كە خوينەر ھەست بە خۆسەپاندىن و سواربوونى مىلى سەرۋا ناكات، بەشىوھىەكى خۆنەخواست و عەفەوييانە وەزىفەى شىعەرى بىنىوھو لە

بواری داهینان و ئەفراندندا گرهوی بردۆتەوه، تەنانەت پەخشسانەكەشی لە شیعەر نزیكترە نەك پەخشانی ڕووت، بەقەد ئەوهی وشەیی شاعیرانەیی بەكارهێناوه، ماناكانیشی پێ دەولەمەند كردوون، وشەكان لە سەرچاوهیهكی ڕوون و سازگارەوه هەلقولاون، وەك جۆگەو جۆبار دەڕژینه ڕووباری هۆنراوەكان كە بەیهكدا چوونییکی هونەری دەرهخسین، وینەو دیمەنەكانی میژووی كۆنی سەردەمی پاکی و بەرائەت و بێگەردی و پیاویتی و چێژی بەتاممان بۆ دەگێرنەوه، هەروەها ئەو ئەزموونە ناسك و جوانكارییەیی كە لە ڕینگەیی وەزیفەیی ئەفسانەوه شاعیر دەری بریوه، نیشانەیی كارامەیی و لیها توووییە كە ڕەخساندنی هونەری لەو جۆرە هۆنراوانەدا، دەلالەتیکی وای پێ دەبەخشن كە حوكمدان لەسەر ئەوه جۆرە داپشتن و بیناسازییە لەرووی بەهای هونەرییەوه كاریکی وا سووك و ساكارو سانا نەبێ، چونكە ئەگەر خوینەر شارەزایی ئەفسانەو ڕەمزو هیماكان نەبێ، ڕەنگە لە هەلۆیستە جوانكارییەكەو پێوهندی بە ئەفسانەكەوه تینەگات، جگە لەو هەش كاتی مرۆف بەدوای هۆنراوەكان دەكەوێت و جۆرە چێژو لەزەتیکیان لێ دەبینێ. تیدەگات شاعیر لەبواری داهینان و ئەفراندندا توانا دەسەلاتیکی باشی هەیهو شیاوی ئەوهیه كە خوینەر زیاتر لە هۆنراوەكانی ورد ببیتەوه، تەنانەت هەر هۆنراوهیهكی نووسینیکی تایبەتی هەلەگەری، بۆیه لەترسی درێژەدادری من تەنیا ئاورم لەچەند هۆنراوهیهكی شاعیر داووتەوه*)

پەراویزەكان

- ١- اسعد رزوق- الاسطورة في الشعر المعاصر- منشورات مجلة (آفاق) بيروت ١٩٥٩، ل ١٢٠ .
 - ٢- اوستن وارین- ورینیە ولیلک- نظرية الأدب- ترجمة محيي الدين صبحي- المجلس الأعلى لرعاية الفنون والآداب- العلوم الاجتماعية سوريا- ١٩٧١، ل ٣٤٨ .
 - ٣- انس داود- الاسطورة في الشعر العربي الحديث- مكتبة عين شمس- القاهرة ١٩٧٥، ل ٤١ .
- * كۆپلهكان لە كۆشعیری (هەژانی بەردی) (نەوزاد رەفەعت) هوه، وەرگیراون كە زنجیره (٧٨) ی چاپكاراوهكانی وەزارەتی ڕۆشناییی (حكومەتی هەریمی كوردستان) ه.

نأوردانهوهیهك له دیوانی عهونی

زۆرجاران ئاوازتیکی بەسۆز بەدەنگی سترانبیژیکی دەنگ خۆش، نرخ و بەهایهكی ئەوتۆ بە شیعەری دەبەخشن، كە ناو و شوورەت پەیدا بكات و بەناو خەلكدا بلاو ببیتەوه، بەر لەوهی لە ڕۆژنامەییك یا گۆڤاریكدا چاوی بە ڕووناکی بكەوێت. منیش هەر لە تەمەنی منالییەوه، لە ڕینگەیی گۆرانیبیژەكانی كۆیهوه (عهونی) م ناسی. ئەو سەردەمه جاروبار شیعەری شاعیرەكانی ئەو شارە تیکەلی یەكتر دەبوون و بە سانایی نەدەناسرانەوه مەگەر لەكۆتایی هۆنراوەكە نەبیت كە شاعیر نازناوی خۆی تیکەل بە هۆنراوەكە دەكرد. ئەو حەلە گومانی تیدا نەبوو كە هی شاعیرەكەیه. لە سەردەمی (عهونی) دا، ئەوانەیی ناویان لە بواری شیعەردا دەهات: دلزارو، دلدار، راجی و، عهونی و، صافی و، دلاوەر، سەید ئەنوەرو، چەند شاعیریکی تر ناویان دەرکردبوو. ئەوئەندە لەبیرم بێ سالی ١٩٤٦ بەبۆنەیی جەژنی نەورۆزهوه لە نمایشی كاوهی ئاسنگەر و ئەژدەهاكدا، دوای ڕووخاندنی ئەژدەهاك بە سروود ئەم دوو دێرە شیعەریان دەوت:

بژی ئازادی، ئازادیخواهان

بمرن زۆر داران، بمرن بەد خواهان^(١)

ئەو كاتە نەمدەزانی كام لەم شاعیرانەیی ناوم بردن بەتایبەتی (دلدارو دلزار) دایانناوه، تا ئەو ڕۆژەیی (دیوانی عهونی) م چاوی پیکهوت و دوای پەنجای یەك سال زانیم كە شاعیرەكە (عهونی) یە بەدووریی نازانم كە بۆ نمایشەكە ئەوهی بەلای منوه گرینگ بێت سەرەتای سەرەلانی شیعەری شاعیرەوه وەستان لەئاستی یەكەم هۆنراوهیدا بۆ هەلسەنگاندن و دەستنیشانکردنی ڕیچكەیی شیعەرەكانی لە بواری ڕەخنەو لێكۆلینەوهدا حیسابی بۆ دەكەری، هەرچەندە بەداخهوه زۆر لەوانەیی لەژیاندان و بەرهمەهەكانیان چاپ دەكەن، بە ئارەزووی خۆیان دەستکاری نووسینەكانی پیشوویان دەكەن و بەدەستپاکییەوه خۆیان بەخوینەر و ڕەخنەگر

ناناسین، ئەم ناراستگۆیییە فێل لەخۆکردن و خوینەرە.

(گۆران)ی نەمر لە یەکەم بەرھەمیدا کە بەناوی «بەهەشت و یادگار» بوو لەو سەرھاتیەیی بۆی نووسیوە راستگۆیانە ھۆنراوەکانی دەخاتە بەردەم خوینەر و پەرخنەگرو ئەو کارە نارەھوایە پەت دەکاتەووە دەلیت:

«لە کاتی نووسینەووە ئامادەکردنی ئەم نامیلکەییە بۆ چاپ، لە شیعەرە کۆنەکاندا ھەندێ وشەو تەعبیری چەوت تووش ھاتم ئەمتوانی بیانگۆڕم بەوشەیی کوردیی پەتی، یان بە چەشنیکی پەسەندترو دلگیرتر دەستکارییان بکەم.

بەلام ئەمە لەبارەیی سەرنجی ئەو کەسانەووە کە بەشوین لیکۆلینەووەی تەئریخی ئەدەبی کورد. وەچۆنیەتی گەشەکردنەو گۆرانی زمانی کوردیدا ئەگەر پین، زانی زۆرتەر لەسوود، با بیزاریی خۆیشم لەو لایە بوەستی لە تەقەلای شاردنەووەی خەوش و ناتەواویم بە چەشنیکی لە ئەندازە بەدەر، بەلکو لە سنووری ئەندازەیی تیکۆشینی خەلقى تریشا.

لەبەرئەووە بیریارم دا دەستی دەستکارییان کەم و زۆر بۆ درێژ نەکەم، وەھەرئەووە ھەن و بوون بیانخەمە پیش چاوی خویندەوارانی خۆشەویست».(۲)

عەونی و نوێکردنەووە

لەبوارەیی نوێکردنەووەدا (عەونی) شاعیر لە ھۆنراوەیی (وتووێژی لاو و پیر) کە سالی ۱۹۳۲ لە کۆیەدا دایناوە مۆرکی ھەنگاونان بەرەو شیوازیکیی نوێ، ھەرچەندە چوارینەییە وەک دەمەتەقییەک بۆ قوتابیان دانراوە، دەکرێ چ بەکیشی خۆمالی (پەنجە) یا کیشی عەرۆزی عەرەبی حیسابی بۆ بکری، لەرووی دەرشتن و بەکارھێنانی وشەیی پەتی لە ھەندێ چوارینەدا، لە شیوازی کۆن دوور دەکەوێتەووە، کیشی (۸) پەنجەیی (سیلاب) واتە ھیجا بەکار دەھێنێ:

لاو: ئەی مامە ئەی تاجی سەرم ە+ە

منیش وەک تۆ قور بەسەرم (۸) پەنجەییە

لەخاکیی خۆم دەربەدرم

دەچیژم دەردی ھەژاری

پیر: رۆلە گیان زۆری نەماوە
شۆرشیکە بەرپا کراوە
لاوی کورد بیریاری داوە
بۆت بێن مژدەیی رزگاری

کیشی عەرۆزی:

علی الھزاج تسھیل مفاعیلن مفاعیل

لە ھۆنراوەیی (گوتم ئەی کچ) دا ھەرچەندە چوارینەییە، لەرووی کیشی و بەکارھێنانی وشەیی تەرو پاراوی پەتی کوردی و دەرشتن ھزری نەتەواپەتی و سۆزی کوردیکیی لێ قەوماو و مال و پیران و ئاوارەو دەربەدەر، کە لە پەناوە ئەو کەسانە ریسوا دەکات بەناو کوردن و خۆ بە گەرەوی کورد دەدەنە قەلەم، کەچی دوژمنی خوینین ئەم جۆرە ھۆنراوە ئەگەر لەگەڵ ئەو ھۆنراوانە بەراورد بکریت کە خۆیان بەیەک سەروا بەستۆتەووە دەچنە قالبی شیعری کلاسیکی، بە نوێکردنەووەی رەوتی شاعر لای عەونی شاعیر حیسابی بۆ دەکرێ، لەکاتی کە ئەم ھۆنراوەیی میژووی سالی ۱۹۴۰ی بەسەرئەووە:

گوتم: ئەی کچ لە گەشتی

شارستانی یان دەشتی

وا جوان و پاک رەوشتی

مەسیحی یان زەردەشتی؟! ***

ئەو کچە کوردەیی وا نازدار

کە من لیم دەکرد پرسیار

دەستی کرد بەگرینی

فرمیسکی دەھاتنە خوار

ئەم ھۆنراوەیی لەسەر کیشی خۆمالی دانراوە کە (۷) بڕگەیییە ئەگەر ئاوریک لە شیعەرەکانی (دلدار) بدەینەووە بۆمان روون دەبیتەووە کە (دلدار) سالی ۱۹۴۰ پیتی

كام ئەستىرهى گەش، كام گۆلى كۆيى
ئالە وەك كۆلمى؟ گۆي مەمكى، لىوى؟

(عەونى) دەلى:

كام گۆل، كام خونچە، كام وەرزى بەھار
شىنى نەگىپرا ھوزارى ھەزار؟

ئەي ئەگەر ئەم رەوتە تازە كوردنەو نەبىت و، خو دەربازكردن نەبى له قالبى كۆن
دەبى نوپكردنەو نوپخووزى چى بى؟

كام مال سووتوى كوردى ئاوارە
پى نەگوتراو، مەلى ھاوارە؟
كام خونچە گولمان لەباخى ژيان
پيش رەنگ ھىنانى ھەليان نەوهران؟

ئەم پرسىيارانە شاعىر (كام) لە سەرەتاو تاكوۆتايى ھۆنراوەكە تىكەلكردنى مرۆفە
لەگەل سروشتدا، ئەو لىكگرېدانەى نىوان ھەردوولا، دوو مەودا دوو ديوى ناوھوو
دەرھوى لىكچوو، ماملەتكردنە لەگەل سروشتدا كە چەند شتىك و چەند بابەتتىكى
جيا نين بەقەد ئەوھى دەبنە ھىماو رەمزو وىنە، شاعىر بەخەيال وىنەيان دەكىشى و
خەياللىش ھىزىكى داھىنەرى لەبن نەھاتووھ.

شاعىر لەم رىگەيەو دەيەوئەت بچىتە ناو گىيانى مرۆفى كوردو بىجوولتىنى كە
ھەست بەژىنى پر ژان و ژارى بكات، سروشت دەبىتە پردىك بەرھو شوڤرېوونەوھى
ناخى مرۆف و دەستنىشانكردنى ئىش و ئازارەكانى.

ھۆنراوھى (ئەي بادى شەمال) پىشبينى سەردەمى خۆيەتى، شاعىر دوا رۆژى
گەلى كوردى بەجۆرى دەستنىشان كردووھ كە ئەمرۆ بەچاوى خۆمان دەبىنين. بۆيە
(عەونى) ھەر شاھىدى سەردەمى خۆى نىيە. بەقەد ئەوھى ھەستى پاراساىكۆلۆژى
بۆ ئەوھى دەبات كە ئىمە تىي گلاوين:

ئىستا لەسەرچى لەگەل يەك دژن؟
بۆ سوودى دوژمن يەكتر دەكوژن؟!

دژ بەيەك ھەردەم لەناو سەنگەرن
ئەي چەند نەزان و چەند ئاخىر شەرن؟
دوژمن خەرىكە ھىرشىك بىنى
خاكت داگىركا، خوئنت برژىنى

لەدوايىدا دەلى:

نازانم بۆچى ھىندە بەدكارن
لەگەل يەك ھەموو وەك گورگى ھارن
راستتان پى دەلىم قەت رزگار نابن
ھەتا لەگەل يەك وا ناتەبا بن

لەوھش زياتر دەردەكان دەستنىشان دەكات و، كىشەى كورد بە ئەستىرەيەكى دىتە
بەرچا، كە ئەستىرەى ھىوايەو ھەلنايەت، ئەگەر ئەستىرەى سوورى كلكدار ماوھى
سەدەيەك جارىك دەردەكەوئەت و ئەمسال ئىمە خۆشبەختانە دىمان، كەچى وا دوو
ھەزار سالا ئەو كورده چاوەروانى ئەستىرەى ھىوايەتى كە بدرەوشىتەوھ،
دەرەوشانەوھش لە ئاسمانى كوردهواريدا دەبىت نەك لە ئاسمانى پشت بەستن
بەدوژمنان كە بەرژەوھندى تايبەتى خۆيان ھەموو شتىكەو ئەم راستىيەش ئەمرۆ
بەزەقى لەبەرچا و ديارە:

بەرژەوھند پەرسىت بۆ سوودى خۆيان
بلوئىر دەژەنن، كوگاي درۆيان!
بۆ دەستكەوتنى لىترىك نەوتى رەش
بە كوشتن دەدەن ھەزار سىپى و رەش

مىللانئى نىوان دەسەلاتى عوسمانى و دەسەلاتى سەفەوى، كىشەيەكى كۆنەو لە
شەرى چالدىرانەوھ كوردستانىان دابەش كردووھو رقابەرى و دوژمنكارىيان
بەردەوامە، شاعىر ئەگەر لە ھۆنراوى گەشتىكدا ئەم راستىيەى دەرخستى و
ئەوھندە برواي بەھىزو تواناي كورد ھەبىت كە ئەو دوو دەسەلاتە نەيخەنە ژىر ركىفى
خۆيان، وا ئەمرۆ دوئىنيە، خۆيان بۆ خولىكى تر ئامادە كردووھ كە دۆزى نەتەوھى و

ئەزمونە ساواپەكەى لەبار بەرن شاعیر لاپەرهكانى مېژوو هەلەدەتەو، تا و وتین
وہبەر گیانی رۆلەكانى گەلى كورد دەكات كە وریابن و رابن. هیوامان ئەوہیە كە گوئ
رایەلى شاعیربن و ئەو دەرەتە زێرینە لەدەست خۆ نەدن.

نەسولتان سەلیم، نەشای صەفەوی
نەیانئوانیوہ كورد كەن سەرنەوی
بۆ ئەم مەبەستە زۆر كۆششیان كرد
كەوا ھان بەن، كورد لەدژی كورد
بۆ ئەوہى خۆیان بەدلىیایى
كوردستان بەش كەن بە ناپەوایى
ئىستاش خەریكن كورد بتویننەوہ
مىژوو بەرەو دوا بگەریننەوہ!!

ھەر لەم پروانگەپەوہ ھۆكاری ئەم مەینەتەى كورد دووچارى بووہ دەرەبیرى كە
دوژمنى خۆخۆیى و بیگانە پەرسى وای كردووہ كە بەشى ئەو حالە بى. لەكاتىكا
لەسەر كانی نەوت دەخەوئى تینوو و برسى و پروتە. ئەگەر نزار قەبانى تەعبیری لە
واقعی فەلەستینییەكان بەجۆرى كردبى، ئەوا (عەونى) بەر لەو دەرکی بەو حەقیقەتە
كردووہ

نزار لەدیرە شیعەرەیکدا دەلى:

يا فلسطين لاتزالين عطشى
وعلى الزيت نامت الصحراء

(عەونى)ش بەم جۆرە تەعبیر لە واقیعی گەلى كوردمان دەكات لەژیر دەسلەلاتى
كۆلۆنیالییدا دەنالینى و لە مۆلك و سامانى ولاتى خۆى بى بەشە:

دوژمنى خۆبوونى خۆم ئاشناى بیگانە بووم
بۆیە شایەنى شەق و نەفرین و لیدان ھەر منم
كانى زێرینم ھەیە پوولم لەگیرفان نییە
خاوەنى عەردو بەراو، بى ئاو و بى نان ھەر منم

ئاستى ھونەرئى شیعەرەكانى (عەونى)

عەونى وەنەبى شیعەرەكانى مۆركى راپۆرتى خیتابیان بەخۆوہ گرتبى بەھوكمى
ئەوہى كە خۆى بە سەروا بەستۆتەوہ، بەلكو نمونەى زۆرمان لەبەر دەستە كە
ئاستى ھونەرئىیان بەرزەو دەلالەت لەبیر قوولئى و شارەزایى و لیزانین دەكات، بەراى
رۆماننووسىكى گەورەى وەك تۆلستۆى (رەسەنایەتى نووسەر تەنھا لەشیوازى
دەربڕیندا بەرجەستە نابیت، بەلكو لە چۆنیەتى بىرکردنەوہو قەناعەتیدا) ئەزموونى
شاعیریش خۆى لەناو وشەدا دەسەپینئى و چارەسەرکردنى ئەو ئەزموونەش
بەشیوہیەكى ھونەرئىیانە دەكریت، كە لەخودى ھونەر و دەرکپنکردن جیا نابیتەوہ.

(لە ھۆنراوہى، نەى ژەن) دا شاعیر ئەو ئەزموونە بەرجەستە دەكات بەو سیفەتەى
كە زادەى تاقىکردنەوہى ژیانە و دەبى پەندى لى وەرەبگیریت:

گوئى لە نەى بگرە كە نەى ژەن فوو دەكا
راست دەبىژئى باسى رابردوو دەكا
پیت دەلى: ئەم رۆژگارەى بى وەفا
روو رەشىكە ھەر شەویك سەد شوو دەكا
چاكە ھوشیاربى نەكەوییە داوى ئەو
بى گومان تۆیش چەشنى خۆى بەدخوو دەكا
تییخى بۆ چاكە كۆلە ھیچ نابرى
بۆ خراپى ھیندە تیژە موو دەكا

شاعیر برۆای بەسنوو شكاندن ھەیە، دژى لە قالبدانە بە ھزرو بە بىر نوێخوازە،
بۆیە دەلى:

بەبیرم دانەھات رۆژئى كە چەرخى رۆژگار وایە
ئەوہى سەر دانەوینئى بۆى دەبى كالائى لەبەر خۆ كا
ئەوہى ھۆ ھۆ دەكا ھیچ كاتى من پى دلىیا نابم
كەسىكم خۆش دەوئى مەردبى ھەمیشە ھەز بە كۆكۆكا

لە ھۆنراوہیەكى تردا درێژە بەم رېچكەپە دەدات و دەپەیت بەپى ئەزموونى

تاییه تی خۆی بیربکاتهوه و بژی، لههه مان کاتدا دهیویت ئهگهه بشمری وهک (نازم
حیکمهت) بهپیوه بمریت، نهک دوژمنای کورد بهمردنی سهه جیگای شادبن:

دوای هه موو زانست و تاقیکردنه وهه ماوهی ژیان
من بههاندانی ئهه و ئهه هیچ تی ناکهه وهه
من بهلینم داوه تا ماوم به سهه بهستی بژیم
گهه سهه رم برهه له پێدا قهه له ژیر پی ناکهه وهه
تهه ندروستیم ههه نهه ئهه مرۆ مهترسی مهه رگه
تاکو دوژمن شادنه بی بۆیه له سههه جی ناکهه وهه

بهلام بهداخه وه ری چاره رهشی رووبه رووی ده بیته وه وهک بلپی ره شبینی ئهه روژی
کردوه که رهوشی کوردهواری به رهه و چ که ناریک ده چیت و له کام شویندا که شتی
چاره نووسی له نگهه دهگری، چاره رهشی کورد دهگاته سنووری سهه رهه ژیر بوونی
بهه به نه رخه کان و داب و نه ریته ره سه نه کان که گیل و هیچ نه زان ده بنه سهه رکار،
زانیا ری و زانست بی برهه و بی بایه خ ده بن:

دوژمن ده بیته کارگی ری کاری
دۆست بی ده سه لات نای مینی چاری
کرده وهی پووچه ل دزی و به دکاری
برهه ده سه تی نی نرخ و بازاری
به راست بیژ ده لین وتاری ره قه
درو و ده له سه وتهی نه سه ته قه

هه ره چنده شاعیر دروودو نزا بو ئه وه روژه دهکات که کورد لهه ره فتارا نه دووری ت
به لام ئه فسۆس هه زار ئه فسۆس.

بۆیه تکاکاره. که ئهه کورده بهه عه قلیکی کراوه، به گیانیکی پاک به بیریکی
هاوچه رخ بیر له بهرژه وهندی خۆی بکاته وه، به دوای کلاوی با بر دوو نه که وهی. روو
دهکاته ئهه خه لکه که هۆش و گۆشیان هه بیته، به جو ریکی تر بیر له حاللی نا هه مواری
خۆیان بکه نه وه، وهک بلپی گیانی شاعیر هیشتا زیندوو وه له ناو گو ردا راست

ده بیته وهه پیمان ده لی:

له گه ل یه کتر به وینه ی گورگی هارن
شرو در ترش و تال و گرژو به دخوو
له روژیکی چوو یه ژیر باری ئاین
له بهر کهه ههستی، ئیمانته له بیر چوو
وههات زانی که قه ومییته درۆیه
ده بی ههه مل بده بیته نوژیرو روژوو
له لات و ابو وهه موو ئی سه لام براه
عه ره ب بی، کوردو فورس و تورک و هیندوو
که ئی سه تا تیگه هیشته گشت درۆیه
هه موو بوخۆی هه لی کرد قو ل و بازوو
تهه ماشاکه له دهو ری لاشه که ی تو
هه موو کو یه قهه ل و دالاش و قاژوو
له گه ل یه ک چه نه عه جوول و لیک نه بوورن
به لام دوژمن هه مووی به سن به یه ک موو

له کو تاییدا داوایان لی دهکات که به خۆدا بچنه وه، له ئاستی به پر سیاری
میژوویدا بن، هه سه به ئه رکی نه ته وه بی بکه ن و چیت نه که وهه ژیر کار تی کردنی
نه خشه و پیلانی داگیر که ران، ئه گینا مایه پووچ ده بن و ولاتی شیان له ده سه ته ده چی،
هیشتا ش ده رفه ته که ههه ماوه له باره ئه گهه نه ی دو ری ن:

ئه و یه ستاش ده رفه ته گهه یه کدی بگرن
به مه رجیکی هه موو یه ک ره نگ و یه ک خوو
وه کو حاجی که فه رمووی یه کدی نه گرن
(ده بینی زوو ولاتی شه ته له ده سه ته چوو)

مەرج نىيە ھەموو لادانىك لە ھىلى گشتى ئەفراندن و داھىنان بىت، ھەموو شتىكى نوئ نىشانەو ھىماي خولقاندن بىت، كە شاعىرى نوپخواز لەرەوتى شىعەرى كۆن لايدا، بۆ نموونە لە سەردەمى عەباسىيەكان يەكەم نوپكەرەو و داھىنەر (ئەبوو نەواس) بوو، كە گالتەي بە فرمىسك و ئەشك ريشتن دەكرد لەسەر كەلاوكان، دەبوايە شاعىر بەپيوە بوەستى و بۆ خووشەويستەكەيى و ھەوارە چۆل و ھۆلەكەي بگرى، بۆيە بەگالتەو و توويەتى:—

(قل لمن ييكى على رسم درس

واقفا ما ضر لو كان جلس)

واتە بەو كەسە بلئ لەسەر شوپنەوارىكى كوئىرپووە بەپيوە دەگرى، زىانى نىيە ئەگەر بەدانىشتنەو بىت. ھەلبەت رىچكە شكاندن بەرەو نوپكردنەو داھىنانە ئەگەر كارەكە پەسەند بىت و ماىەي رەزامەندى بىت و پاساوى ئەو بەداتەو كە ئەوەي كرديوەتى رەوايەو شتىكى ئەوتۆ نىيە كە زىان بەرەوتى بۆ پيشەو چوون ببەخشى. جوانى شىكردنەو، (حسن التعليل) دەچىتە خانەي داھىنان بۆ نموونە: (عەونى) لە ھۆنراوەي (كەلاوئىز كاتى ھەلھات) دا دەلئ:

ھەناسەم زولفەكەي لادا لەسەر روو
كە مانگ ئاوابوو ئەمجا مانگەشەو بوو
گوتم بەختى خەوالوو زووگە زووگە
دە ھەستە ھاتنى رۆژت بەشەو بوو
مەگەر وا تارىك و روونى بەيانە
كە رۆژ ھەلھات بەبۆنەي كوچى شەو بوو

دەكرئ لەئاستى ئەم ھۆنراوہيەدا ھەلوپستەيەكى دريژ خايەن بكرىت كە شاعىر شىعەرەكەي لە قالبىكى رەوانبىژى دارشتوو، ليرەدا سىحرى روونبىژى خوئ دەنوئى، روو دەبىتە مانگ، رووناكىيەكەي لەنيوان قزى رەش و دوو زولفى رەش دەبىتە مانگە شەو، جارىكى تر روو كە دەبىتە رۆژو بەشەو خوئ دەردەخات،

رۆژھەلاتنىش بەبۆنەي كوچى شەو. بەكارھىنانى خواستنى ئاشكرا بەم شىوہي شاعىر بۆي چووہ كارىكى داھىنەرەنەيە، جگە لە پەنابردنە بەر ھاوژى (نەمان، بوون، مان، ھات، نەھات) لە چەند ھۆنراوہيەكيدا (عەونى) جوړە گواستنەوہيەك لە مەبەستىكەوہ بۆ مەبەستىكى تر دەرەخسىنى دوور لەكارىكى دەستكردى ناھونەري، واتە بەستنەوہي مەبەستى دآدار، بەخوشەويستى گەل و نشتيمان، ھۆنراوہي ئەي كچى كورد، لەسەرەتاوہ شتىكە لەدواييدا شىوازەكەي دەگوئى دەبىتە بابەتتىكى تر، ئەم كارەش خوئ لەخوئيدا شتىكى چاوەروان نەكراوہ، بەلام شاعىر بەوہ گرەوي ھونەر لەو بواردە دەباتەوہ كە دەزانى چۆن تەوزىفى دەكات و چۆن پردىك لەنيوان دوو تەوہرە رايەل دەكات، ئەم بەيەك بەستنەوہيە بەشىوہيەكى زيرەكانەي ھونەرمانە نىشانەي داھىنانى شاعىرە، لەم رووہوہ نموونەي نامەيەكى شاعىرى كەورەي ئىنگليزى (جوړج بايرۆن) دەھىنمەوہ كە بۆ برادەررىكى خوئ نووسى و كە شىوازي روومانسىيانە بەخوئى كرتووہ سەرەتاكەي دآداریيە، كوئاييەكەشى مۆركىكى تر بەخوئە دەگرئ لەنامەكەيدا دەلئ:

(كەوتووہتە داوى دآداری، دآداریك مەوداكەي ناديارە، ئەوہي دەپيەرستم ژنە بازركانىكە لە فىنسىيا، پاشان ئەو وەك ئاسك شوخ و شەنگە، تەمەنى لە بىست و دوو سال تىپەر ناكات، دووچاوى رۆژھەلاتى پيوہيە، رەنگ و روخسارى ئىتالييەو قزى مەيلەو رەشى برىقەدارە، دەنگى وەك ئاوازي گيتارە، گوئرانى گوئرانى فرىشتە ئاسايە، ئەگەر وەك ئەوانىش پيرۆز نەبئ، وپراي زنجيرەيەكى دريژ لە خاسيەت و چاكىيەتى، ئەو كىژۆلەش لەكن من ئىتاليايە). نوپخوازي وەك ئەليوت دەلئ: (لەو وئەدا نىيە كە ھونەرى شىعەريمان لئ پىك دىنين، بەلكو لە دەسلەلاتى شاعىردايە بە ھەستكردى سەردەمەكەي و بەكارھىنانى ھاوكيشەي مەوزوعى دروست لە دەربرىنى ئەم ھەستەو ورووژاندنى خەيالى گوئدار...)

ھۆنراوہي (ئەي كچى كورد) (شوخی نازەنين)، (گەرمى ئەتۆم و سوؤزى دل) لەو جوړە ھۆنراوانەن كە ئەم بەيەك بەستنەوہي نيوان دووبابەتى جيان و ھونەرمانە لىك گرئدارون شاعىر دەلئ:

داوى ئالۆزاوى زولفيم دىت لەدەورى خالى روو
ترس و لەرزى زۆرمە لەم داو و دانە سل دەكەم

بۆ گۆلی هیوایه هه‌رده‌م ئاه و ناله‌ی بێ وچان
وامه‌زانن بولبولم مه‌یلی گۆلی سه‌رچل ده‌که‌م
دولبه‌ری دلخواری من هه‌ر نیشتمان نیشتمان
گه‌ر خودا ده‌ستم بدا ده‌ستی له‌شان و مل ده‌که‌م.

له‌راستیدا وه‌ستان له‌سه‌ر هه‌موو شیعره‌کانی (دیوانی عه‌ونی) و وردبوونه‌وه
له‌ئاست هه‌ر یه‌که‌کیاندا، کاتیکی زۆری گه‌ره‌که‌و پێویست به‌ نووسینیکی درێژ
ده‌کات، ده‌کرێ ئاماژه بۆ چه‌ند لایه‌نیک به‌تایبه‌تی که‌ شاعیر له‌ سه‌ره‌تای
سییه‌کانه‌وه به‌ وشه‌و په‌یقی کوردی په‌تی و به‌کیشی خۆمالی له‌ ده‌رگای شیعری
داوه، که‌چی له‌ هه‌شتاکانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر دارشتمنی قالبی کۆن له‌ پرووی کیش و
سه‌رواوه، به‌لام له‌ پرووی هزر و ئه‌ندیشه‌و دارشتمنی وشه‌وه شیوازیکی نوێیه، ئه‌م
رێبازه‌ ده‌کرێ به‌رێبازیکی کلاسیکی نوێی بده‌ینه قه‌له‌م، جاروبارێش خۆی به‌تاکه
سه‌روایه‌که نه‌به‌ستۆته‌وه و شیوازی جووت سه‌روای پێوه کردووه.

بۆ نمونه‌ هۆنراوه‌ی (گۆلزاری ئه‌مه‌ل)، (نه‌ی ژهن) گه‌رمی ئه‌تۆم و سوۆزی دل، بۆ
چله‌ی خوالێخۆش بوو هونه‌رمه‌ند تابه‌ر توفیق چه‌ند پێنج خشته‌کیه‌که له‌سه‌ر
شیعری (نالی و صافی و، هێمن و، وه‌فایی و، مه‌یلی) که‌ له‌راستیدا سه‌ره‌که‌وتنیکی
باشی وه‌ده‌ست هێناوه، خۆ هه‌ندێ هۆنراوه‌ی ئه‌گه‌ر ناوی شاعیریان به‌سه‌ره‌وه
نه‌بێت، په‌نگه‌ خۆینه‌ر لێ تیک بچێ و به‌ هی (هێمن) یان تێ بگات.

هه‌رچه‌نده پانتاییه‌کی زۆری زیاتر له‌ شاعیرانی تر بۆ پێنج خشته‌کی له‌سه‌ر
شیعره‌کانی (هێمن) ته‌رخان کردووه.

له‌ وه‌رگێرانی چوارینه‌کانی خه‌ییام به‌ شیعیر به‌کیشی (١٠) بره‌گیی سه‌ره‌که‌وتنیکی
باشی به‌ده‌ست هێناوه، ئه‌گه‌ر له‌ وه‌رگێرانه‌که‌ی (سه‌لام) تێپه‌ری نه‌کردبێ له‌ئاستی
ئهو که‌متر نییه:

دوینێ له‌بازار دیم گۆزه‌ گه‌رێ
قورپی ده‌شیلایه‌م سه‌ر ئه‌و سه‌رێ
قور به‌زمانی کات گوتی: ئه‌ی وه‌ستا
دوینێ وه‌ک تۆ بووم ئیمیرۆ لێم گه‌رێ

جگه‌ له‌وه‌رگێرانی چوارینه‌کانی خه‌ییام پارچه‌ شیعیریکی ئه‌بوعه‌لای موعه‌ری
کردووه به‌ کوردی، شاعیریته‌ی (عه‌ونی) ده‌رده‌خات که‌ وێرایی ئه‌وه‌ی پابه‌ندی سه‌رواوه
کیش بووه، هونه‌ری دارشتمنی شیعری له‌ده‌ست نه‌داوه‌وه له‌م بواره‌دا گره‌وی خۆی
بردۆته‌وه.

ئه‌بوعه‌لای موعه‌ری ده‌لێ:

في اللانقية ضجة
ما بين احمد والمسيح
هذا بناقوس يدق
وذاك بمئذنة يصيح
وكل يدعو الى دينه
يأليت شعري ما الصحيح؟

(عه‌ونی) ئاوی کردۆته‌ کوردی:

له‌ لازقییه شه‌ره‌وه‌هه‌را بوو
له‌ناو گاور و ئیسلام به‌رپابوو
یه‌که به‌ زه‌نگوله‌ لێدان خه‌ریک بوو
یه‌که بانگ ده‌دا هه‌ستن نوێژ رابوو
هه‌ریه‌که ئایینی خۆی په‌سه‌ند ده‌کرد
خۆزیا ده‌مزانێ کامیان ره‌وا بوو!؟

سه‌رچاوه‌کان:

- ١- دیوانی عه‌ونی- چاپی یه‌که‌م ١٩٩٧- چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌ی هه‌رێمی کوردستان.
- ٢- سه‌رچه‌می به‌ره‌می گۆران- محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم کۆی کردۆته‌وه‌وه ئاماده‌ی کردووه‌وه پێشه‌کی
و په‌راویزی بۆ نووسیوه- چاپخانه‌ی کۆرێ زانیاری عێراق- به‌غدا ١٩٨٠ ل ٤ .
- ٣- دلدار شاعیری شوێرگێری کورد- عبدالخالق علاءالدین- چاپخانه‌ی دار آفاق عربیة للصحافة
والنشر ١٩٨٥ ل ١٨٢ .
- ٤- شیعیر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی به‌رگی دووه‌م- ره‌فیک حیلمی- مطبعة التعليم العالي اربیل ١٩٨٨
ل ٩ .

جەلالى مىرزا كەرىمى رابەرو نوپخوواز

لە ناوہوو دەردەوہى شیعردا

سەرەتای نوپکردنەوہ

سەرەتای سالى (۱۹۵۹) كۆپلە شیعريكى شيوان چوارينەم بو شاعيري نوپخوواز نەمر (جەلالى مىرزا كەرىم) نارد، لە رۆژنامەى كوردستاندا كە لە سلىمانى خۆى دەرى دەكرد بلأوى دەكردەوہ، پاش ماوہىەكى كورت كە پىك گەيشتىن پىي وتم: ئىستا باوى ئەم جۆرە شىعرانە نەماوہ، ئەو رايەى (جەلالى مىرزا كەرىم) ئەو كاتە دەرسىكى نوئى بوو بۆمن، لە كاتىكدا ئەو حەلەو تەنانەت دواى شۆرشى (۱۴)ى تەمووزىش شاعىرەكان زياتر سەرقالى شيوانى كۆن بوون، بە دەگمەن ھەنگاو بەرەو نوپکردنەوہ لە قالى كۆن دەرچوون بەدى دەكرا، كەچى شاعىريكى وەك (جەلالى مىرزا كەرىم) خولياى نوپخووازى بوو، دەبويست قالىبە كۆنەكان بشكىنى، ھەنگاو بەرە و سنوور شكاندن بنى دەرگايەكى تر لە بەردەم ھزرو شىعەردا والا كات. شۆرشىكى نوئى بەرپا بكات، تا دەھات سىماى ئەو نوپکردنەوہو گۆرانكارىيە زياتر سەرى ھەلدەداو ھەرچەندە واقىعى سىياسى بەتايبەتى دواى لادانى سەركردايەتى شۆرشى تەمووز لە رىبازى خۆبەستەنەوہ بە گەل و دژكارىكردنى گەلى كورد، ئەو دەنگە نوپخووازەى تارادەيەكى زۆر خەفە كەردبوو بەلام تا سەر نەبوو.

جەلالى مىرزا كەرىم و روانگە

تەقىنەوہى تەوژمى روانگەو شلەقاندنى گۆمە مەنگەكەى ئەدەبى كوردى بەتايبەتى لەبوارى ھۆنراوہو چىرۆكدا، وەرچەرخانىكى نوئى بوو لە ئەدەب و رۆشنبىرى كوردىدا. (جەلالى مىرزا كەرىم) خۆى لەبوارى شىعەرىدا ھەنگاوەكانى لەوانى تر بەرچاوتر بوون، ھەر لە سەرەتادا دەبويست شۆرشىك تەنانەت لەناو ھزرىشدا بەرپا

بكات، شاعىريكى ياخى بوو، ھەنگاوەكانى لە گرووپەكەى روانگە گورج و درىژتر بوون، ئەو بەر لەوان، بەبى دەنگى خەرىكى گۆرانكارىيەك بوو، كودەتايەكى نوئى بوو، كە گرووپەكەى روانگە چارى نوپکردنەوہيان راگەياند (جەلالى مىرزا كەرىم) سەردەفتەرى گرووپەكە بوو ھەقائەكانى بەر لە بلاوكردنەوہى شىعەرەكانيان پيشانى ئەويان دەدا، سەرسام بوون بە وزەى داكراوى شاعىر، بە داھىنان و ئەفراندنەكانى.

ئەگەر ھەندى لە شاعىرانمان چاروبار پەنايان بردىتە بەر پەمزو تەموژو گرىوگۆل، ئەو ھەميشە بە وشەى سادەو ساكارو رەسەن، قوولى و بەپىزى بەناوەرۆكى شىعەرەكانى دەدا، گيانى بزاف و دىنامىكىيەتى بەبەردا دەكردن، بۆيە دەتوانىن بلتین كە ئەم شاعىرە خىر لەخۆ نەديوہى قالىبووى ئىش و ئازارو ژينى مەينەتى، خاوەن مۆركىكى تايبەت بەخۆى بوو، خوينەرى بەرەو كەنارى دەرياي شىعەرەكانى جلەوكىش دەكرد. بە عەفەويەتتىكى ھۆشمەندانە ساختمانى شىعەرى ھەلدەچنى و سنوورى قالىبە مەيىوى شىعەرى دەشكاندو ھەست نەدەكرا كە بە زۆرەلمى بەدواى سەروادا دەگەرچ و لەپىناو سەروادا قوربانى بە وینەى شىعەرى دەدا بەلكو يارى بەكىشى خۆمالى دەكردو بەرەو كەنارىكى ترى ھەلدەگرت. ئەوہتا شاعىر بە نەفەسىكى درىژ گوزارەيەكى شىعەرى دادەرىژى، كە خۆى لە شاعىرانى سەردەمى خۆى جيا دەكاتەوہ. ئەوہتا لە كۆپلە شىعەرىكى سالى (۱۹۹۲)دا وینەيەكى تراژىدى دادەرىژى، لە بۆتەى (۴۴) برىگەدا.

ئای گلکۆكەى سلەيمانى ۴+۴

با شەوگارى خەويىنيمان ۴+۴

با رۆژگارى.. نەپنيمان ۴+۴

لىك برژين و ۴

دلۆپ دلۆپ.. پەيتا پەيتا ۴+۴

بەناويەكا بتوینەوہ ۴+۴

ھەموو شاعىرىك ئەو وزەو توانايەى نيىە رەوتى كىش بگۆرئ و، ھەناسەيەكى درىژى پى ببەخشى.

شۆرشى نوپى بىرو شۆرشى چەك

شۆرش رووداويكى سروشتىيە، لە زەمىنەى واقىعدا ھەلدەقولئى، بىرى نوئى و ھەنگاوى نوئى و چەكى نوپى گەرەكە، شاعىرىش مرؤفئىكى ھۆشمەندە، نايەوئىت بەدئىكى گەرموگورى ھەلچووى سۆزو كاردانەوھىيەكى عەفەوى شۆرشى بەرپا بكرئى، بەلكو بە گىيانئىكى نوئى، وردبوونەو، تىرپامان، قوولبسونەو، لەيەكتەر گەيشتن نەخشەى بۇ بكىشئى، بەپروايەكى تەواو بە ھانتى ژيانئىكى نوئى و باشتەر:

بىداربەو... تىرپامانە لەيەكتەرى و نەنووستنە
بۆ وەرزى نوئى: پىگاي بىرو چەك گرتنە

وئىراى شالوو ھىرشى درندانەى رۆژانى كىمىباران و ئەنفالە بەدناوھەكان (جەلالى مىرزا كەرىم)، لەناخەو پالەوانىيەتى شۆرشگىرى بىنراو بەرجەستە دەكات، برواي بەو خۆشەويستىيە خولقئىنەرە ھەيە كە لەناو گەردەلوولدا شۆرش دروست دەكات پرسىارەكانى دەبنە گرى بوركان لە دەروونىدا دەتەقنەو، ئەو وەلامى گەرەكە. خۆزگە ھەفئالانى دەيانزانى چى مەبەستە؟

خۆزگە!

ئەتانزانى گىيانى پرسىارەكانى زىندەگىم

چىيان پئىيە؟

خۆزگە!

ئەتانزانى چاوى ھۆنراوھەكانى بى دەنگىم

چىيان پئىيە؟

شاعىر ھەر خۆشى وەلام دەداتەو، كە مەبەست لەگىيانى پرسىارو چاوى ھۆنراوھى بى دەنگ چىيە؟

شاعىرئىكيان

تەنيا لەبەر ئەو خنكان

بە نھىنى لەناو دئيا

شاعىرئىكى وت بۆ كوردستان.

دەزانن بۆ؟ چونكە شاعىر لەدەر زەمانەوھە كارىگەرترىن چەكى ھاندان و ورە بەرزكردنەوھو جۆشدان و راپەرپىن و شۆرش و تەقینەوھىيە. شاعىر توورپەيىيە لەناخەوھە ھەلدەقولئى: (نەزار قەبىيانى) وتەنى:

(ما أجبن الشعر

ان لم يركب الغضبا)

واتە:

شاعىر چەند ترسنۆكە

ئەگەر سوارى پشتى توورپەيى نەبئى.

خۆزگەكانى شاعىر شۆرشىكى دەروونىيە، بەشىوھى دوو پرسىار كپى و بى دەنگىيەكە دەشلەقئىن. ھەموو بزاقئىك لە رۆژگارى نالەباردا بەنھىنى لەدايك دەبئى. شاعىر دەبئتە رابەرى ئەو بزاقەو بەنھىنى شاعىرئىك لە دەروونىدا چەكەرە دەكات، تەنيا شاعىرئىك كە باجەكەى ھەلواسىنى شاعىرەكەيە، لە ئاكامدا دەبئتە قەلغان و سەنگەر و ھەلمەت و شۆرش و وىردى سەر زمانى شۆرشگىران... جارى وا ھەبوو نەك شاعىرئىك دئىرە شاعىرئىكى شاعىرئىك خەلكى ئەوھەندە ھەژاندووھە كە بۆتە خۆنیشانانئىكى گەرە. نمونەشمان ئەم دئىرە شاعىرەى (جەواھىرى) يە كە دەلئى:

(لثورة الفكر تاريخ يحدثنا

بأن ألف مسيح دونها صلبا)

واتە:

شۆرشى ھزر مئژووھىيەكى ھەيە پئىمان دەلئى

ھەزار مەسىح لەپئىناويدا لەخاچ دران.

ئەم دئىرە شاعىرە، ئەو نمونە بەرزە شاعىرە شۆرشگىرەكەى (مەھمەد مەھدى جەواھىرى) يە كە لە يادى (ئەبوو عەلامى موعەرى) خۆئىندىيەوھە كە سالى (۱۹۴۴) لە ديمەشق كۆرى زانىارى عەرەبى سازى دا.

بەر لە شۆرشى چەكدارى، پئوىست بە شۆرشى ھزر دەكات، تەنانەت ئەگەر شۆرشى چەكدارىش خامۆش بئى، شۆرشى دەروون سەرچاوى ھەموو شۆرشىيەكە،

شۆرشی بیروباوهره، بیروباوهریش لهکانگهی دلوه نهبی بی هوودهیه، نهگه
لهسینهشدا خهفه بکری شتیکی کاتییه، وهک سهراوهی ئاو پچکهی خوی هه
دهکاتهوه

شۆرش:

ئهتانهوی من بناسن؟

من عاشقی ریگایهکم مهرگی تیا بی،

که ههلویت مرد.. بچی نابی؟؟

دهروون شیعی شۆرشیکی تری تیا بی.

شاعیر،، شۆرش له سۆنگهی لهدایکبوونیکی نوپی دواي مهرگ بهرجهسته دهکات.
ههستکردنی شاعیریش به مهرگ خولیایهکه له میشکیدا پهنگی خواردۆتهوه،
شیعییش لهو لهدایکبوونه نوپیهدا دهبیته بالندهی یاخی، دهچریکینی، بالندهی
تینووش دهبی دهنگی کپکراوی هاوارکردنی راستی بیت.

مهنسوری ههلاج وتهنی:

(صیاماً الی ان یفطر السیف بالدم

وصمتاً الی ان یصدح الحق یا فمی)

واته:

به رۆژوو بن تا شمشیر بهخوین رۆژوو دهشکینی

بیدهنگ به ئهی دمهکهم تا مهلی راستی دهچریکینی

بهلی دواي مهرگ تهمهنیکی تر دیته کایهوه که بهزهبری پهیف نهمری خوی
دهسهلینی لهراستیدا «مرۆفی تاک ناتوانی مهرگ روت بکاتهوهو بیگپرتیهوه، بهلام
نهتهویهک خهک دهتوانی بهرد لهسهه بهرد دابنن و بیانکه نه چهند پهیکهریک.

نهتهوه دهتوانی به هونه مهرگ بهزینی و که نهتهوه له نهینی نهمری دهکات،
پیشهوا بههردارهکانی پیش دهکون بۆ ئهوهی سیستهمی نگینی و سیستهمهکانی
پهیفهکانی دابهینن، ئهو ساته ئهفراندنی نهتهوه لهم دهستانهدا گرد دهنه، دهستی
بههردارو زمانی پاراو. تا هونهرمههه لهدایک دهبی، نهتهوه دهزانی که سوپایهک له

سوپاکانی مهرگی شکاندوه» بروانه «حتی نقهر الموت» صلاح عبد الصبور- دار
الطلیعة- بیروت ۱۹۶۶- ل ۶.

(جهلالی میرزا کهریم) دهپرسی و خویشی وهلامهکه دههاتهوه:

ئاخۆ ئهبی

تهمهنیکی تر پاش مردن لهدایک بی؟

بهلی.. بهلی! بهلام ئهبی:

نهخشهی تینووی بالندهکان یاخی بیی

لیرهدا بۆمان ههیه بلین رهنگه شاعیر بهپتی شیوازو بۆچوونی (ئهلیوت) به
مردوویی لهدایک بووی، مهرگهکهی لهدایکبوونیکی یاخیووانهیه، ئهوه نهخشهیهی بۆ
لهقهفهس نانی بالندهکان کیشراون دهبی بشکیت، چونکه بالنده رهزنی رههایی و
نازادییه، بولبول ههگیز له قهفهسهکهیدا بیچووه ههئاھینی، چونکه نایهویت دیلی
بۆ بیچوووهکانی جی بهیلی. «مرۆفی تاک نه دهتوانی مردن بگپرتیهوه نه بهلاوهشی
نی، بهلام نهتهوه خهکنیک دهتوانن بهرد لهسهه بهرد دابنن و بیکه نه چهند پهیکهریک.
نهتهوه دهتوانی به هونه مهرگ بشکینی، که نهتهوهش له نهینی نهمری دهکات،
پیشهروه خاوهن بههرهکانی پیش دهکون بۆ ئهوهی سیستهمی نگینی و
سیستهمهکانی پهیفی بۆ دابهینن، ئهوساته ئهفراندنی نهتهوه لهو دهسته بههردارو
زمانه پاراوانه گرد دهبیتهوه، که هونهرمههه لهدایک دهبی، نهتهوه دهزانی که
سوپایهکی له سوپاکانی مهرگی شکاندوه».^(۱)

ئهوه لهدایکبوونهی شاعیر ههتهکاندنی عهقل و هزری پیشووه، گهراوه نییه بۆ
ههمان ریبازو ههمان چهک، ماوهی مهرگی شاعیر گۆرانیکی ریشهیی بهسهردا دی،
له حالتهی لهدایکبوونیکی نوپیه، ههکشانه بهرهو ههوران، به چهکه کۆنهکه نا،
چونکه گیانی شاعیر گیانهکهی پیشوو نییه، دیو و مهودایهکی تر بهخۆوه دهگری،
ئهو چهکهی، که چهکی میشک و هزرهو ژهنگی ههئیناوه، شۆراوتهوه، جاریکی تر
مشتومال کراوتهوه. لهم روانگهیهوه (جهلالی میرزا کهریم) بانگی شۆرش دهداو
دهلی:

ئهمجارهش توو لهپیتی کیوی هیوا ئهگرم

گیانم.. لەناو گۆرپی خۆیدا، چەکی مردووم ئەشواتەو؛
هەوراز ئەبیرم..

ئەگەر نەخشەیی دارشتنی شۆرش لای (جەلالی میرزا کەریم) لە سەرەتادا نەهینی
بێ، خۆ هەر دەبێ رۆژی لە رۆژان لەو نەهینییە دەرچێ و جاری شۆرشی ئاشکرا
بدات، بە رێچکەیی خۆیندا گوزەر بکات دەر بەکپی و بیدەنگی بدات و، ئەو رێچکەیی
گرتوووەتی بەرەو نان و ئاسوودەیی بەرێ، داستانی شۆرشگێرانی نوێ جاریکی تر
بنووسیتەو، هەرچەندە ئەو شۆرشگێرانەش ناناسی و، نازانی لەکوین، بەلام ئەو
لەگەڵ هەلچوون و تەکان و تەقینەو وەدایە:

ئەرۆم.. خەمی بینینەووی پەلە خۆینی
رێگاتان لەگەڵ خۆم ئەبەم
ئەرۆم و.. گری
لە بیدەنگی خیابانی دل بەر ئەدەم
ئەرۆم.. بەلام ئەمجارەیان
ئالای گەنم ئەهینمەرە
داستانی هەلچوونی ئێو..
ئەنوووسمەو

هەرچەندە رێگاگان دوورن، بەلام دەنگی شۆرش، دەنگی هیواو ئامانج و پازەکانە،
دەنگی سەرەتای داستانیکی تر، بانگەوازی کاروانی بەرەو خۆرە، دەنگی ژیانە،
دەنگی شاعیری شۆرشگێر، دەنگی دۆزینەووی هەستیکە دەروونییە کە سەر دەکات
و بانگ رادەدێرێ بۆ چرینی گۆرانییەکی نوێ، دەنگی برووسکەو تریشکەیی هەورێکی
بەبارانە (باسترناک) و تەنی «لەبیرمان چوو کە دەتوانین شتیک پیاوێ کەین، ئەویش
نەشیواندنی دەنگی بە تریەیی ژیانە، دەبێ دەنگی شاعیر، دەنگی ژیان بێ، ئەو
دەنگی لەرێگەیی شیعەرەو بە هیزیک دەدوێ کە لە ژوور مرۆفەکانی تر، کە لە
رێگەییەو بۆ هەموو کۆمەڵ دەچێ بۆ ئەووی رووناکێ بخاتە سەر ئەو هەستانەیی
نەدۆزاونەتەو و بیانکاتە واقیعیکی زیندوو»^(۲) بەلێ (جەلالی میرزا کەریم) بە
نەفسیکێ تازە، نەخشەیی رێگا دوورەکان لە چوارچێووی رازو نیازدا بەرجەستە

دەکات و بانگەوازی تۆمارکردنی سەرەتای داستانیکی تری گەلەکەمان رادەگەییەنی و
تیشووی سەفەرێکی دوور دەبێچیتەو و رێگە دەگریتە بەر:

ئەوا رێگا دوورەکانی دوو توپی نەخشەیی
رازەکانی ئەمجارەمان
باوەشی بۆ هەنگاوانمان... کردۆتەو
بانگمان ئەکەن...
تا سەرەتای داستانیکی تر دەست پیکەین.
بانگمان ئەکەن..
تا کاروانی دلدارانی هەتاو رێکخەین
بانگمان ئەکەن..
باخی سنگی گۆرانییەکانمان ئاو بدەین
بانگمان ئەکەن
جوانووی دەنگی برووسکەکانمان تاو بدەین

شاعیر گیانیکێ تر بەبەر وشە و پەیف دەکات، دەیکاتە ئامرازیکی شۆرشگێر بۆ
هەلتەکاندنی شیوازی کۆن، بە عەشقیکی زیندوو دەبەوێ ژیانیکێ کۆمەلایەتی نوێ
بەرخسێنێ ئەویش بەخوین «شیعیریش فاکتەرێکە لە فاکتەرەکانی شۆرش، بەلام
بەزمان، کەواتە زمان ئامرازە شۆرشگێرییە کەیت، هەرۆک فاکتەری شۆرشگێری
بەکاری شۆرشگێری بونیاتی ژیانیکێ کۆمەلایەتی پێشوو هەلدەتەکی، دەوری
شاعیریش ئەوویە کە بەزمانی شۆرشگێر بونیاتی ژیانیکێ شیعیری نوێ هەلتەکی.
ئەویش بە شوشتنەووی زمان لە ناو وەو تەقاندنەووی و دەرکردنی بە پالنانیکێ دی،
بە مەودایەکی نوێ بە گریکی تر، پێویستە مەبەستی تەعبیر کردنی، بە داکردنی
بەهیزیکێ کاریگەر لەگەڵیدا خۆی وا دەنوینێ کە بۆ یەکەمین جار دروست
دەکرێ»^(۳). بۆیە (جەلالی میرزا کەریم) لە شۆرشی ئەمجارەدا بە جیهانبینیەکی تر
مامەلەیی لەگەڵ دەکات، کە پەرەسێلکەیی رەمزی ژیان و ئاوەدانی بەخوین تینوویی
بشکی ئەم شۆرشە بە عیشقیکی زیندوو دەست پێ دەکات، عەشقیکی کە جاویدان
بێ و نەمری و مایەیی دلنیاویی و گەشبینی بێ:

ئەمجارە.. بآلى ھەنسك و ھاوارى دآل
 ھەوالھەكانى بەر دەرگای
 پۆستەخانەى ھەناسەى دىل،
 لەناو پۆلى دآدارانى
 ئاوارەو بى سەر و شوپنا ..
 ئەكاتە وانەى يەكەمى
 عىشقى زىندوو
 عىشقى زىندوو
 عىشقى زىندوو

ھەرچەندە (جەلالى مىرزا كەرىم) شاعىرىكى نوپخوازە، بەلام لە ھەلوپستدا، لە جىھانبىنى لەو رىچكەيە دەترانى كە لە واقع دوور دەكەوتتەو ھاواى خۆكشانەو بەرەو جىھانى ناوخۆ لووت بەرزى و خۆ بەزلزانىنى ئاستى واقع و بەھاواى و ھەمى تواناى دروستكردى و اقيعىكى جىگىر دەكات و گوئى بە ياسا و بنەماكانى و اقيعى خودى بابەت نادات، بەلكو بە پىچەوانەو ماملەت لەگەل واقعى بابەتى دەكات و بەپرووى دەتەقيتتەو ھەر رەتى دەكاتەو تەقەلای گۆرپىنى دەدا، چونكە ئەو ھەك مرؤفئىكى ھۆشيار ھىچ كات ھزر لە واقعدا جيا ناكاتەو بەلای ئەو ھەو پىوھندىيەكى دايلىكتىكى لەنپوان واقع و فيكردا ھەيە، كار لى كدەكەن، فيكر واقع دەگۆرئى و واقعىش فيكر دەگۆرئى.

ئەم راستىيەش لە ھۆنراوى تىگەيشتنى يادگارەكان بەرجەستە دەبى، كە فيكر چ دەورىكى كارىگەر لە شوپشى نوئ دەكات، فيكرى شوپشگىرپش درىژ بوونەو ھى ميژووى خۆى ھەيە، مولكى ھەموو گەلانى ئازادىخوازە، لەدەر زەمانەو دەست پى دەكات. شاعىر ئەلقەكانى فيكرى دەكاتە زنجىرەى تەقىنەو ھى شوپش و دەلى:

لەناو پۆلا كە باسى مىرابؤ ئەكرا
 مۆمى بىرى «مارتن لۆسەر»
 جارئكى تر

لەرىگای ھەلسانەو ھەدا ... دائەگىرسا
 ...
 بە نھىنى كە باسى «كۆمۆنەى پاريس»
 لە رۆژنامەدا ئەنووسرا
 ھەلچوونەكەى «مارتن لۆسەر»
 جارئكى تر
 لەناو شىعەرى شوپشەكەما دەست پى ئەكرا

ئىستاش كە من ھەكو كوردئىك
 باسى مارتن لۆسەر ئەكەم
 زۆر ھەز ئەكەم
 گيانى لۆسەر لىرە بوایە
 ھەك من .. ھەك تۆ
 ھەكو ئىوھى ھەموو دونيا بماندیايە
 دەستمان لەملى كرايە
 شوپشئىكى تازەمان دەست پى كرايە.

ھەر لەم روانگەيەو، شاعىر ئىنتىماو پابەندبوونى خۆى بە دۆزى نەتەو ھەكەى رادەگەيەنى، دەرک بە مەودا راستەقىنەكانى مەملانى كۆمەلایەتى و ياسا بابەتییەكانى پىويست دەكات، بە خەيال و ھەم شوپش دروست ناكات، بەلكو پردىك لەنپوان خۆى و كۆمەل و ميژوودا رايەل دەكات، ھەك مرؤفئىك لە ناخەو ھەست بە لىپرسراويیەتى خۆى دەكات كە مرؤفئىكە دەبى لەناو كۆمەلدا بوون و ئامادەبوون و دەورى كارىگەرى ھەبى...

بەلام لە ھەمان كاتدا بە يەقىنەو ناروانىتە سەرھەلانى شوپش، ھەك شاعىرىكى نوپخواز گومان دەكات و لە گومانەو پرسیار ھاواى پرسیار قوت دەبنەو ھەو ھەلاميان گەرەكە، كە بۆ شاعىر روون بكەنەو كەى گەشبینى بە دوارپۆژئىكى بەختەو ھەرو ئىرادەى گۆرانكارى و بىناكردىتە دى. بۆيە ھەر دەپرسئىت، بەلام واقعىش لە

شاعیرو مروّف جيانا کاتەو و هەر بهو ئومئیدە دەژی که وه لّامی (کهی) بدریتەو:

ئاخۆ .. کهی بی

ئەو وشانەیی

لەناو گەر ووی به ههشتی زامدارا ویلن،

ببینه تهنگی هه لّچوون و

بچنه سه رشان و ناودهستی

سهنگه ره برسێکانه وه

کهی بی؟ خۆزگه ی...

ئالایه ک بی و ئەم ژیانە

لەناو نۆته ی گۆرانیه کا هه لّبستی و

ئاوازیکی ئاگرینی

هه لّمهت و تینی

لەناو چرای گیانا هه لّکات

کهی بی؟...

کهی بی؟؟

وهرامی ئەم پرسیارانه

له دایک بی.

جهلالی میرزا کهریم و تهکنیکی شیعری

له ئەنجامی ئەزموون و دۆزینه وهی بیناسازیی شاعر که دهربری بۆچوون و ههست و نهستی شاعیره، شاعیر چهند رواله تیکی هه مه جۆری ته ریبی ره خساندووه، که ئەو حه له وه پیتی ئاستی شیعری کوردیدا به نوێکردنه وه دا هیتان له قه له م دهرج و کهم شاعیر ئەو جۆره ته ریبیه یان پیره و کرد، له کۆشعیری «رێگا دووره کانی چاومان» دا نمونه مان به دهسته وهیه:

جۆری یه کهم: (ته ریبی ویکچوون و دوویات بوونه وه)، که دپری دووهم ئەو بیرهی له

دپری (یه کهم) دایه له رێگه ی دوویاتکردنه وه به هیتز دهکات، ئەمهش زیاتر بۆ کارکردنی سه ر میشک و گوئی وهرگه وه قه ناعهت پیه یینانی زهینی تیدایه، یاخود پیچه وانه کردنه وه:

ئەکاته وانە ی یه کهمی

عیشقی زیندوو

عیشقی زیندوو

رهنگه .. وا زوو

نه گه مه وه،

ناو ئەو وهرزه ی.....

شه تلی هیوای نه ورۆزی نوئی بۆ ئەنێژم

به لّام کرپتوه و زریانی

چیا سه ر بلنده کانم

هه میشه له ناو چاودایه

رهنگه بمرم

به لّام.....

جاریکی تر..... ئەمکاته وه

به و سه ربازه ... به و شاعیره،

به و پرویاره ئاواره و بی سه رو شوینه ی

باوهشت پیا بکاته وه.

جۆری دووهم: (ته ریبی هاودژه) که دپری دووهم به ره ه لّستی دپری یه کهم یاخود هی پیش خۆی دهکات، یاخود نکۆلی لی دهکات:

هه موو پوژئی

چاوم له بهر كوشت و بړی

سلفادوړو لوبنانیكي

.....

.....

ئه پوژيته ناو بواریكي

ونی دواي خه ونه كانه وهو

ئه توپته وه

له ديمه نی هه ر مەرگیكا

دهيان ته رمی هپشتا زیندوو

له سهه ر پئی ژيانه وه دا

راو پستانون

خوشه ویستیم وهك مه لوټكه

له ناو بیشكه ی دلی دایكما

به دسرزه ی

جوگه ی خوین ئه پپچرپته وه

من ساوانیم

بمشارنه وه

من دهم و لئوی تفهنگ نیم

هه ر كه ویستتان بمدوورنه وه

جوړی سییه م: (ته ریبی ئاوپته یی) یه كه دپری دووهم یاخود چهند دپریك دپری
یه كه م ته واو دهكهن، یا دهبنه پاشكوئی دپری یه كه م. ئه م جوړهش زوړجار بو
به راوردكاری یا بپاریکی عه قلی، یاخود ئه نجامدانی لوچیکي به كاردیت.

دهنگیكم له جیاتی كشوماتی

كوشت و بړی

هاوډئی

پتی ژيانه وه

ونی دواي

هاوډئی

راو پستانون

مردنا جیم نابیته وه.

**

ئه بی ئاهی كئوی بیستوون

له دلما بی و

جاریکی تر خوینی فه رهاد بپوژيته وه

جوړی چوارهم: (ته ریبی هه لكشاوی به ره و لووتكه) یه، هه ندی جار پپی دهوتری
ترپه ی هه لكشاو، دپری یه كه م ته واو نییه، دپری دووهم ته واوی دهكات، یاخود
رافه كردنی دپری یه كه م:

ئه چمه كرمان

زری ئاسن بو هه لوپسته ی شیعه ركه انم

به خوین ئه كرم

مه گری! ... گریانی تو لیره

قه دهغه یه

چونكه هه نسكیش له م ناوه

هه ر به ناو په نا هه نده یه

په راویزه كان

۱- حتی نقهر الموت- صلاح عبدالصبور- دار الطلیعة- بیروت- ۱۹۶۶- ل ۶ .

۲- التجربة الخلافة: تألیف الپروفیسور س.م. بورا- ترجمة دار الشؤون الثقافية- بغداد ل ۲۸۳ .

۳- زمن الشعر- علي احمد سعید- دار العودة- بیروت ۱۹۷۲ ل ۱۷۸-۱۷۹ ..

۴- پنگا دووره كانی چاومان، جه لالی میرزا كه ریم، كو شیعر، ۱۹۹۲ .

ژيان نه بووی، ژيانی خوږی و گه له که ی، ده بې بچې بې؟ بڼه موو کوشیعره کانی
 هر فرهنگي خه م بن؟ وهک بلایي هر له یه که مین ساتی له دایکوبونیه وه خه م و
 خه فته له شاده ماره کانی خوینی گه رابې و هیزو وزه ی لې بری بې، هر چه نده به
 پوآله ت، به رنگ و روو، به دم و زمان تا بلایي خوښ مه شره ب بوو، به لام باره
 دهر وونیه که نه ونده په نگی خوار دبووه که له شیعره کانیدا رهنگیان دابووه، بویه
 فرهنگي خه م فرهنگي ژنگ و ژارو ژان و هه ژان و ته قینه وه یه . به تاییه تی به رگی
 چوارم، جا نه و ژان و هه ژانه و ته قینه وه یه له ناخکی قوولی پر ناخ و خه فته تی دست
 برین بې، به لاین شکاندن بې، ناپاکی بې، فراموش کردن بې. نائومی دی بې، دست
 به ران بې، نه و موفره داتانه ناخی شاعیر ده ه ژینن، گینگلی پی دهن دیور و ژینن،
 که زمانی بپته درمختی شاعر، بپته گو، خه م و خه فته له ناخه وه له هارژن بدن و
 بته قنه وه و روو به روو ببنه وه:

« بڼه بېمه وه ... »

تو چیت به من به لاین دابوو .. نیستا له گه ل منا چونی؟!
 نه و ساکه تو بون و گول بووی، نیستیکه تو ته نیا بونی ...
 بڼه بېمه وه ..

چراخان بووی، له پشتمه وه کوژایته وه

وهکو پوآمانی «دلاری بې قارهمان» برایتته وه!

بڼه بېمه وه ..

بون و گول، یاخود بلایین گول و بون دوو جه مسه ری لیک به ستراون. بوونیان
 پیکه وه ده سه لمینریت، بون بې گول نابیت، گولی بې بونیش دست کرده و ژيانی تیدا
 ناگه ری، بویه شاعیر به دوا ی شتی ناکه ویت بوونی نه بی، نه مه حاله تیک له
 هاوکیشه که دا، حاله تی دووم کوژانه وه ی چراخانه له پشت شاعیره وه یه ک له
 په نده کانی (تاگور) ده بیژن: (نه وه ی چرا له پشت خو ی هه لگریت سیبه ره که ی بڼ
 پیش ده نیری).

که واته ده بې نه و پیوه ندیبه چی بیت که چراخانه که له پشت شاعیره وه بکوژایته وه؟
 نه و حاله ته سایکولوژییه نه ونده کار ده کاته سه ر شاعیر که له هونراوه ی

«نایبیمه وه» دا، (۱۱) جار «بڼه بېمه وه» دوویات ده کاته وه، که ده توانم بلایم نه م «بڼ
 بېمه وه» یه هاواری نارهایی دهر برینه که له دهر وونیکي ژانگرتووی گینگلدان په نگی
 خوار دبوته وه و سه ر ده کات. نه م دوویات کرده وه یه ش چه ند جاریک خویندر زیاتر
 په لکیش ده کات که بورو وژی و هاوسوژی باری دهر وونی شاعیر بې و، لایه نی
 نه فراندن و داهینان لای شاعیر دهر خسینی و زینده گی و دینامیکیه تی پی
 ده به خسی، هه روه ها تپه لکیش کردنی نایبیمه وه بڼه بېمه وه، بڼه چه ند جاریک و،
 دوویات کرده وه ی نایبیمه وه، نه و نارهایی و روو به روو بوونه وه یه توندترو به ته وژمتر
 ده کات، گیانی بې باکی لا دهر خسینی که بلای:

« نایبیمه وه، نایبیمه وه »

وا نه زانیت وشک ده بم

من نه و تووم به بارانی سه ر په لیک دهر ویمه وه.

ده بم به گول ده کریمه وه!

ده بم به مه ی ده خوریمه وه!

له بازار ی دلداراندا من نه و قهرزم دهر ریتته وه

هر گول زوره به یانیه ک له ناو گوپکه ی یه کیاندا

وهکو ناورنگ هه لایمه وه!

کوآیی شیعره که له کونجی نائومی دی و دوشد امان دهر بازی ده کات به و نیازه ی
 نه و هیوایه ی که له دهر وونیدا چه که ره ی کردووه و ده بیته حه قیقه تیکي به رچاو.

له هونراوه ی (سوجه ی ستایش) دا هه مان ریچکه ی پیشووی گرتوته به ر، بې
 خه لوه تی، ویرانه جی ژوان، وهیشوومه و گه رده لول، خه مخواردنی دلداران، بورجی
 ره شه با، یاری بې نالو والا، بازار ی بې کاللا، سیمرخی بال شکاو، بوونی
 مه رگه ورو خه نجه ری گول، نه م په یفانه ریگرو به ره به سستی ناوی سه رفرازی و
 ناسووده بوون به لام شاعیر هه رگیز نائومی دی، به و هیوایه ده ژی ده بې بیته دی:

«ته نها به شی سوجه یه کی ستایشم ته من ماوه

هه و به م هیوای جی ژوانی نازادیم و

نه م ناواته م پی براوه!»

(کيلگه‌ی زامان) ئەو هۆنراوه‌یه که په‌رده له‌سه‌ر ږووه ده‌مامک کراوه‌کان هه‌لده‌مالی، که ئەو برینه خو‌شه‌و‌یستانه‌ی داگیرکه‌ران له‌جه‌سته‌ی شاعیرو کوردستانیان کردووه، ئەو زامانه‌ی که ئەوه‌نده قوول بوون تا ده‌هات ئازار پاکی ده‌کردنه‌وه، که‌چی برینه نو‌پیه‌کانی دزه‌کان، برینه کۆنه‌کان پيس ده‌که‌ن، زۆری و سته‌م له‌هه‌ر لایه‌که‌وه ده‌رچی ئەگه‌ر قه‌وم و خو‌یش بن، هه‌ر سته‌م‌کارییه، هه‌ر زه‌بر وه‌شاندنیک داگیرکه‌ری به‌رجه‌سته ده‌کات مایه‌ی شانازییه برینه نو‌پیه‌کان، له ئەنجامی شه‌ری ناو‌خۆدا بوون به‌ سو‌یندی ته‌حریم، و ته‌جریم هه‌ر به‌ قسه‌و چیترا، خه‌مه‌کانیان زیاتر کردو، ژماره‌کانیان له‌پیش ده‌می دزه‌کاندا بوون به‌ سالنامه، تا دئ پتر ده‌بن، دۆستانی کورد، له‌ وینه‌ی (ئیسماعیل بېشکچی) شاهیدی به‌رخودانی ریگه‌ی ئازادی کورد چ ئازار و زاروزامی لامان به‌رجه‌سته کرد؟ چ سوود له‌و ئەزموونه‌ی ئەمرۆ وه‌رگیرا؟

قورپکی ئەوتۆ بۆ ئەو خه‌لکه‌ گیرایه‌وه که ئەوه‌نده خه‌ست و سه‌خته زۆر زه‌حمه‌ته لێی ده‌رچین، برینی ده‌یان ساله‌ که شاعیر ئەوه‌نده ساویلکه‌و ساده‌بوو، شاعیری له‌ خسته‌ برد و هه‌ل‌فریواند، که‌وا بزانی، ئەوانه‌ی به‌ قسه‌ به‌ل‌ئینیان دا بۆ گه‌ل بژین و بۆ ئەو بمرن، شیاوی پشت پێ به‌ستتن و متمانه پیکردن.

به‌لام ئەفسوس هه‌زار ئەفسوس، و شاعیر ده‌مامک و ماسکه‌کان له‌ ږووه به‌ ږواله‌ته‌کان ده‌کاته‌وه، حه‌قیقه‌تیا‌ن ده‌رده‌خات و برینه‌که‌ی خۆی ده‌کاته ده‌مامک و په‌رده‌و، شه‌خسیه‌تی مرۆقیکی بو‌یرو قسه‌ له‌ ږوو و راستگۆیی پێ ده‌به‌خشی، له‌به‌رده‌میا دان به‌ ساویلکه‌یی و دلپاکی و بێ گه‌ردی خۆی ده‌نی و ږووی تێ ده‌کات و پێی ده‌لی:

« برینه‌که‌م! .. ئەه‌ی هاوسه‌ری ده‌یان ساله‌م

دان پیا‌نانه من هێشتاکه‌ ئەو مناله‌م

وام ده‌زانی پیاو، کوته‌که‌،

حه‌ق شه‌ته‌که‌،

وه‌هام ده‌زانی راست ده‌کات، ئەوه‌ی ده‌لێت: تا‌په‌ته‌که‌

کاتی ته‌ماشای دۆزم کرد؛

کاتی ته‌ماشای دۆخم کرد؛
سو‌سیال تیا‌لچوو به‌ گژما
ناسیونالی دیموکراسی دایگرته‌وه
میژووم لێ بوو به‌ سه‌گی هار..
له‌م ناوه‌ دووری خسته‌مه‌وه.
دزان چرتیان تێ ده‌گرتین..
چرتیک بۆ من، دوو چرت بۆ تۆ!
سه‌د بۆ کوردا‌په‌تی، درۆ..»

له‌ هۆنراوه‌ی «له‌گه‌ل ئەو‌یندارانی حه‌قیقه‌تدا» مه‌سه‌له‌که‌ زیاتر ږوون ده‌کاته‌وه، که هه‌موو هه‌لپه‌و ته‌کانیک، هه‌موو بیرو‌راو مه‌به‌ده‌ئیک، هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ک، ته‌نیا بۆ ورگه‌و چیترا، ئەویتر قسه‌ی ږوته‌و «قسه‌ی ږوتیش ناچیته‌ ناو گیرفانه‌وه»، به‌ قه‌ده‌وه‌ی، حیکمه‌ت ناچیته‌ نیو ناخیکه‌وه تیروته‌سه‌ل بیت، ئەمه‌ راستیه‌که‌ ده‌بی بزانی، کورد وته‌نی شینه‌که‌ بۆ هه‌ریسه‌یه نه‌ک بۆ شه‌هیدکردنی ئیمام حوسه‌ین، (حه‌سیب قه‌رده‌خی) ئەم حه‌قیقه‌ته‌ له‌ریگه‌ی (شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی) یه‌وه به‌رجه‌سته ده‌کات و، ده‌یکاته رابه‌ری بۆچوون و خولیاو ئاره‌زوویی که‌سانی که مه‌سه‌له‌که‌ لایان تیروانینیکی خه‌یامیه‌، (ئهو نانه نانه ئەمرۆ له‌خوانه)، هه‌ر هه‌موو ږیازه‌کان، به‌ ماتریالی و ئایدیالییه‌وه، به‌باوه‌ږو زه‌نده‌قه‌یه‌وه هه‌موو له‌یه‌ک شت سه‌رچاوه ده‌گرن که کرۆک و جه‌وه‌ه‌ری شته‌کانه، خالی ململانی و، شه‌ږو پیکدادانه، مرۆقیش ږه‌نگدانه‌وه‌ی ږه‌وشی ئابوورییه‌و، ئابووریش بنه‌مای پێشکه‌وتن و دواکه‌وتنه، شاعیر ږوو ده‌کاته حه‌زه‌تی گه‌یلانی و ده‌لی:

« قوربان ئیوه‌ش هه‌موو کاری زه‌ویتان

خسته‌ پیش چاو...

له‌ نو‌یژه‌وه تا خو‌یندنه‌وه،

له‌ په‌یامی (په‌غه‌مبه‌ری) تا (زه‌نده‌قه‌)!

لاتان وه‌ها ږوون بووه‌وه»

ته‌نیا «اطعامی طه‌عامه» که باشت‌ترین کاری حه‌قه

هۆنراوهی «وهرن» نرکهی بهجۆشی هارژنهو تهقینهوهی رق و کینهیه دژی شهرو شهپرانگیزان، تراژیدیای مه‌رگه‌ساتی دهیان سالی پر له قوربانیدان و به‌خودانه، پيشبيني روژي رهش و كووستي گه‌لی كوردو شه‌رمه‌زاري ميژووي خويناوييه، تووماري روژگارتيكه كه له‌جياتي باراني رحمةت، وهچه دواي وهچه به تف و له‌عنت ته‌ويلى ئه‌و روژه رهش و نه‌گريسانه سواغ ده‌دهن كه ئه‌و ئاگره بي ئه‌مانه‌يان تيدا كرايه‌وه، شه‌ري ساردو شه‌ري گهرم، شه‌ري راگه‌ياندني جنيوو ريسوايي به‌يه‌كترى كردن و كردنه‌وهي زاركی زي‌رابه‌كان، شه‌ري مهرگ و كاره‌سات و ويرانكاري، شه‌ري ئه‌وهي خويمان به خويمان كرد رووي رهشي دوژمنه داخ له دل و ديكتاتوره‌كاني سپي كرده‌وه. شاعير به هه‌ستيكي به‌جوش و خروش ئه‌م واقيعه تفت و تاله مه‌حكوم ده‌كات كه پيشيلكردني زهق و ته‌واوي مافي مروّفه، ئه‌وه له‌كاتيكا ئيمه‌ي كورد هه‌موو دنيا‌مان مه‌حكوم ده‌كرد كه بي هه‌لويسست بوون له ئاست ئه‌و هه‌موو كارو ره‌فتاره درندانه بي ويزدانانه‌ي داگيركه‌ران به‌سه‌ريان هينان، بو به‌ختي خويمان ده‌گريان، ئه‌ي ئيستايي بويمان بگرييت؟!

با منيش له‌گه‌ل شاعيريكي عه‌ره‌ب بلّيم:

«يبكي علينا ولا نبكي على أحد

فنحن اغلظ اكبادا من الأبل»

به‌لّي ئيمه جه‌رگمان له جه‌رگي وشتر ئه‌ستوورتره، به‌تايبه‌تي كاتي له‌ئاستي توورپه‌بيدا بيت، با گوئي بگرينه شاعيري نه‌مرمان بابزانين چ هاورايكي به‌جوشي لي هه‌لساوه:

«خه‌لكه وهرن، بين بيرسين:

تفه‌نگه‌كان!.. ئيوه به‌چي ئاو دراون؟

ئيوه بوچي وه‌كو تووفان و وه‌يشوومه تيكرژاون؟

وهرن ته‌ماشاي نيو چاوي خوئان بكه‌ن؟

روو له تاك و كوئان بكه‌ن؟

كه‌رده‌لوولي ئه‌م خويناوه بو كوئي ده‌به‌ن؟

بارگه‌و بنه‌ي ئه‌م خوله‌تان..

وه‌ك ديارى بو كئي ده‌به‌ن؟

خه‌لكه وهرن.. نوره‌تانه ده‌ست هه‌لبه‌رن؛

شه‌قام پرکه‌ن بلّين به‌سه!

هو هو چه‌كه بي شه‌رمه‌كان، وامه‌زانن

دايكي ئه‌م خه‌مه نوپيه‌مان جگه‌ر سووتاوي بي كه‌سه!

ئيمه ميژووين.. ئه‌و له‌عنه‌ته‌ي ده‌يده‌ين به‌رووي شه‌رخوازاندا

بو پشتاوپشت ده‌بي به به‌يت!

روو له كيوي قافيش بكه‌يت!»

له ئه‌نجامي ئه‌و ره‌وشه تفت و تاله‌ي پر له كوشتن و برين و ويرانكاري، كه به‌هه‌زاران كه‌سي ناچاركرد، نيشتيمان جي به‌يلن و روو بكه‌نه هه‌نده‌ران، له ژيانكي نامووييه‌وه، به‌ره‌و ئاواره‌يي و نامووييه‌كي تر خوئان بخونه‌وه، شاعير ئه‌وه‌نده پابه‌نده به خاكي نيشتيمانه‌وه بستي لي جيانا‌بته‌وه، وه‌ك خه‌لكي تر نيشتيمان جي ناهيلى، به‌لكو نيشتيمان جي ده‌هيلى، ئه‌و نيشتيمانه‌ي كاريكي ئاواي به‌سه‌ره‌اتوو كه بي باوك و دايكه، نيشتيمانكي هه‌تيوه، له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ش شاعير ئه‌وه‌نده ره‌گوريشه‌ي خوشه‌ويستي و لاته‌كه‌ي روچوو، كه هه‌رگيز ئاماده نه‌بووه به‌جي به‌يلى، هاوريشي لي هه‌لنه‌ستاوه... له‌گه‌ل كوچي دايكي كه نيشتيمانه بچووكه‌كه‌يه، نيشتيمانى گه‌وره‌ش كوچي كر دووه، ئه‌م په‌يوه‌نديه جه‌ده‌لييه‌ي نيوان دايك و نيشتيمان شاعير له ناخه‌وه ده‌هه‌ژيني، چونكه خوشه‌ويستي نيشتيمان له سووزي دايكه‌وه وه‌رگيراوه، به‌قه‌د ئه‌وه‌ي كور له دايك ناترازيت، رو‌له‌ي به‌وه‌فاو دلسوزيش له و لاته‌كه‌ي خوئانابريت، راسته حاله‌تيكي نامووي لاي شاعير دروست بووه، كه له نيشتمانيك دابوو بي دايك و باوك بوو، نيشتمانيك گه‌يشته ئه‌و راده‌ي كه‌سي خوئ به خاوه‌نه‌كه‌ي نه‌ده‌زاني، هه‌ر كه‌سي بوئ لوا پشتي تي كردو به‌جي هيشت، شاعير نه‌بي وپراي نامووي و بي كه‌سي دان به‌خويدا ده‌گرئ و زه‌ميه‌ي خوئ جي ناهيلى:

«ئه‌ي دايه گيان.. نيشتيمانم به‌جي هيشتووم

ئه‌ي دايه گيان... تو‌ش هوارت لي نه‌بيستووم؟!

ئەي بۆچ نە تۆ نە نىشتىمان نايەنەوہ؟

پەردەى يەكەم دادەنەوہ

نمايشى ئەم چىرۆكە خويناوييە

مارى ئەم كۆرە نازارە- درۆيان كرد- وتيان ماريكى ئاوييە

ئاي دايە گيان، ئاي نىشتىمان

لە نوئى مەلاشووئى خەمەكان ھەلبەنەوہ»

شاعير ھەرگىز دۆش دانامىنى و پەنا دەباتە بەر خەونىكى كە مافى ئەو بى
دايكييەى لى بسىنىتەوہ، بەلام گومان وھا لە دل و دەروونيدا چەكەرەى كردووه كە
ئەو ئەزمونەش وەك ئەزمونەكانى ترى پيشوو لە بار بچى، وەك بلئى بۆ ئەم بەزمە
بشى كە رەمزى كوردايەتى و نازايەتى و جوامىرى نەمىنى، كە بەردە قارەمانەو
شاعير وەك رەمزىكى نەتەوہي بەكارى دىنى و بۆ مەسەلە گشتىيەكە تەوزيفى
دەكات:

«گومان گوئى لە دلەم دەگرى، زەنگى كاغەز لەئاو دەنم...»

مىژوو فيرى پرسىك دەبى:

- من بۆ بەزمى وھا دەشتم!

خەلوەتتىكى ھەفتا سالەى تر لوولمان دا

بەردە قارەمان نامىنى،

شىخى نەم بەپىكرائوى سەرباتەوہ

بە چى سەرى خۆى بشكىنى!»

خەمەكانى شاعير ئەوئەندە زۆر قوولن، بى كۆتايىن، وەك بلئى ھەموو دەم ھەر خەم
دەخوات و خەمىش دەيخواتەوہ، تەنانەت بوونەتە يادگارو لە شاعير جيا نابنەوہ،
شاعيرى كۆست كەوتوو، شاعيرى ئەندىشەو خەيالى كەژال:

« زستان ساردهو نيوهئى سالە.. ئەندىشەمان ھەر كەژالە

دووى شوباتى ھەشتاو سىيە

لەناو بەفردا دادەبەزى جانتايەكى رەشى پىيە

باوكى كەژال . دايك و خوشك و براى كەژال لەوبەر بەفرە

چاوەروانن

چاوەروانى بەفرو كەژال، كى دەزانى كاميان جوانن؟»

بەفر نيشانەى پاكي و بى گەردىيە، ئاخۆ دەبى كاميان پاكتر و پاكيزەتر بن، بەفرى
سپى يا كەژالى بووكى مەرگى ناوہخت، بەفر بارىن لاي شاعير بەندە بە حالەتتىكى
تراژيدى لە بىرنەكراو، كە دەبىتە خەمىكى قورس و سەخت بەسەر دلى شاعيردا
دادەكات، ھەرچەندە ئەو حالەتە ساىكۆلۆژىيىيە جۆرە تەسەلاو ئاسوودەيىيەك لاي
(حەسىب قەرەداخى) دروست دەكات كە دەبىتە نەست و خەيالىكى دوو بال لىروا،
بە جەستەش نەبىت وەك تارمايىيەك ھەموو نيوهئى سالان دەركەوتى و ببىتە دلنەواى
و، دەروونى ھەلقراوى شاعير و كەس و كارو ناسياوانى كەژالى جوانەمەرگ
تەسكىن بكات.

بۆيە ھەر لە حالەتى نىگەرانى و دلەراوكى پرسىياردايە، تا ئەو رۆژەى سەرى
بەكجارى نايەوہو مائناوايى لى كردىن.

«ئاخۆ تاكەى دەمىنم و گشت زستانى

بەفربارى من ئاگرم تىچىتەوہ؟!»

كەژال بووكى مەرگى ناوہخت، بەرەوبوانى بىتەوہ؟!»

توخوا خەلكە كە من دەمرم، بەفربارىن لەبىرتان بى:

نيوهئى سالان لە (كۆيە)وہ، كەژالى من

ھەولتر دەخاتە پراسىكەو ھەلدىتەوہ.»

ئەم خەيالى شاعير پابەندە بە سروشت، «خەيالى شاعير ئامىز وەك (رۆزنتال)
دەلى: پتوہندىيەكى پتەوى بەروالەتەكانى سروشتەوہ ھەيە، چونكە سروشت و خەيال
ھەردووكيان ھىزى دروستكەرن، سەرچاوەكەيان وشك نابى.»^(۱)

بەفرى زستانىش ئەو حالەتەى شاعير دەپەخسىنى، كە بەندە بە ھاتنەوہى كەژال
و مەرگى ناوہختى، تىكەلكردنى چاوەروانىيەكى خۆش و رووداوتىكى لە عەقل بەدەر،
كە ھەموو خەونە خۆشەكان پوچەل دەكاتەوہ، دوو حالەت و دوو جەمسەرى ھاوژ
دیمەنىكى ئاھەنگ ئامىز بە خەيالى چاوەروانى و پيشوازي لىكردن و شەرپە بەفر،
دیمەنىكى ھىندە دلتەزىنى بەرچا و كە تۆپەلە بەفرەكان ئەوئەندە قورس و سارد بوون،

دیمه نه ئاههنگ ئامیزه که دهگورچ و دهیکاته حاله تیکی تراژیدی جه نائزی مه رگی ناوهخت.

(حه سیب قهره داخی) دیره شیعریکی (فایق بیکهس) دهکاته سه رناوی هونراوهیه که مه رگه ساتیکی جینوسایدی بهسه دان هزار کورده، که تا ئیستا میژووی مروقیایه تی رهفتاری ئاوا درندانه ی بهخووه نه بینوه، ئه گهر (بیکهس) به بوئه ی بومبای ئه تومه وه که ئه مریکا له هیروشیماو ناکازاکی به کارهینانی وتوویه تی:

« داخه کهم بو ئه و زهمانه ی رووی زهمین
وهک به ههشت بوو پر له خووشی و بیکه نین
بی ته ماع و بی دروو خالی له قین
دلنیاو دوور بووین له ئه تومی له عین
تف له عیلم و سنعهت و صه د کاره با
مه رحه با ئه ی جه هل و وه حشهت مه رحه با
یادی تو ئیستا له دل خه م لا ئه با(۲)»

ئه م هونراوه ی (بیکهس) مه حکوم کردنی پله ی ژیارو شوپرسی ته کنه لوژییه که مروف پیشکه و تنیکی ئه وتوی به خووه بینی که بگاته ئاستی دروست کردنی بومبای ئه تومی بو قهر کردنی خه لک، ئه وه (حه سیب قهره داخی) یش، تف له و پیشکه و تنه ی زانستی دهکات که شوپرسی ته کنه لوژییا به خوویه وه بینی که خه لکی کوردستان بو مه رگی هه له بجه هه ر باوکه رو بوو، که شالاه به دناوه کانی ئه نفالی به دواوه هات:

« به ژماره ی پیتی ئایه ته کان
کچ سه رنکووم، کور سه رنکووم
ژن سه رنکووم، پیاو سه رنکووم
به ژماره ی پیتی هه موو ئایه ته کان فرمیسیکی سویر
بینایی کویر...»

مه فاهیمی سه ر به ره ووژیر!

ئه نفال هیشتا مارشی جه نگه و لووله ی توپان له به ریانه
ئه نفال بوو به کلاو ئاسن، چه ره اتیش له سه ریانه

قیرا ئاتی تیسعه دینن بو سووره تی:

سه بعه ی ئه نفال

موفه سرین، حازریه کان هه زار قیل و هه زاران قال!

ئایه ته کان به وننه وه، قه طعی رحم و قه طعی ئه وصال

ئه نذال، ده بن، به ماموستاو ئه نفال ده کن به مه درسه

میژوو وه کو سه گ راوده نین بو ژیر هاره ی ئه م هه ره سه!»

ئه م شالاه به دناوانه ی ئه نفال که پریمی به غدا له دوا ی کیمیا بارانی هه له بجه ئه نجامی دا، له ئه نجامی ئه و هیژو ده سه لاته بوو له سایه ی خو مالیکردنی نه وت په یدا کرد بوو، که ئیمه سه رده می به هه نگاویکی شوپرسگیرانه و بوپرانه مان له قه له م ده دا، به لام له ئه نجامدا دوو شه ری ویرانکاری به دواوه هات و، کوردیش تیاپاندا تووشی نه هامه تی و مالویرانی و هه لمه تی جینوساید بوو، له م ناوه دا کراین به کافرو له دین به ده رو یاخیبوو، بارانی چه کی کیمیاوی هه مه جوریان به سه ردا باراندین، راپیچی ئه نفالی ئه نذال کراین و ژینگه ی به هه شتی سه رزه ویمان لی پیس کرا، شاعیر تف له پیشه سازی و ته کنه لوژییا ده کات، واقعیک ده خاته روو که تا مروف ژیا ری تری، درهنده تر ده بی، تا تیرو ته سه لتر بی زیاتر چاوسوور ده بی و په نا ده باته بهر هه موو شیوازیک دژی برا که ی، ئه گهر جانه وهر تا برسی نه بی په لاماری نیچیر نادات، که چی مروف که تیروبو ئه وسا په لاماری هاو ره گه زی خو ی ده دا.

که پریمی به غداش له سایه ی نه وته وه سامان و چه ک و جبه خانه ی هه مه جو ری دا کرد، ئه وسا په لاماری ئیرانی دا و، که له شه ره که دا دوراندی ئینجا تو له ی خو ی له گه لی کورد کرده وه، که جاریکی تر سیبه ری خو ی به دی کرد غه زووی کویتی کرد...

بو یه دوا ی ئه و هه موو کاره ساته شاعیر وهک (بیکهس) تف له و پیشکه و تن و به نا و ژیا رییه ده کات و خو زیا بو روژه ساده کانی زهمانی پیشوو ده خوازی که ئه و حه له گه ر هۆکاری هاتوچوو کار راپه راندن بوو، ئه و حه له خه لک ئاسووده بوون له ئه نجامی ناگری شه ر، خو شکردنی کلپه که ی و، سه ره لدانی نیگه رانی و مالویرانی ته نانه ت خواپیدا وه کانش، ده وله مه نده کانش به خیلی به و روژه ده بن که که ره له با و بوو، جانه وهره نه وتینه کان ناگره که یان خو ش نه ده کرد، زیاتر نه وتیان پیدا نه ده کرد و شه ر

به‌دوای شه‌ر نه‌دهات، خه‌لکی ئاسووده‌ی مه‌دهنی نه‌ده‌بوونه سووته‌مه‌نی، بویه داوای گه‌رانه‌وه دهکات بۆ سه‌رده‌می پیشوو، که دووربووین له‌و پیشه‌سازی و پیشکه‌وتنه، که‌چی دلنیاو به‌خته‌وهر بووین، گه‌رانه‌وه‌و وهرچه‌رخان به‌ره‌و دواوه کۆنه په‌رستی ناگه‌یه‌نی به‌قه‌د ئه‌وه‌ی مه‌حکوومکردنی ئه‌و بارودۆخه‌یه، به‌تایبه‌تی له عێراقی ده‌ریای نه‌وت، له کوردستانی باب‌ه گورگوری سه‌رچاوه‌ی نه‌وت که به‌هه‌مان ئاگر کوردیان سووتان، به‌هه‌مان سامان کیمیا باران و ئه‌نفال و وێرانکاریان کرد.

له هۆنراوه‌ی «شه‌هید» دا شاعیر هه‌ز دهکات که برینه‌کانی جه‌سته‌ی گه‌ل هه‌رگیز ساریژ نه‌بن، تا دێ بارگرانی له‌ناو ده‌روونیدا هه‌ر زام بێ، ئه‌گینا شان و شکۆی شه‌هید نامینی، وه‌ک ئیستای لێ دێ، که ته‌نیا بۆ ناو و پوه‌له‌ته، بۆ قسه‌ی پوه‌ته، ئه‌گینا نه‌ده‌گه‌ه‌شتینه ئه‌م دۆخه‌ی ئه‌مرۆ، که له‌جیاتای ریزلێنان و شکۆمه‌ندی شه‌هید، سه‌نگه‌ر له‌یه‌کتر گرتنه. پوواییکردنه بۆ شه‌هید به‌مه‌به‌ستی سه‌رکردنی هۆش و گۆشی جه‌ماوه‌ر وه‌ک تریاک و ئه‌فیوون، ئا له‌و رۆژگاره ره‌شه‌دا، که شه‌هید پشت گوی خراوه شاعیر شه‌هیده‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پێیان بلێ:

«خوینی ئیوه (ئهبو سفیانی) هیناوه!

خوینی ئیوه، بورجواکان، ده‌س و ده‌میشیان تیناوه!

خوینی ئیوه، ریکخراو و باره‌گایه،

مزگه‌وت و خوتبه‌و هه‌رایه

خوینی ئیوه، نه‌رێژرایه، کێ ده‌یوێرا ...

بۆ خرسه‌که‌ی عۆجه نه‌بێ سه‌له‌واتی له‌ پیغه‌مه‌به‌ر خۆی بایه»

شاعیر ده‌ستنیسانی مه‌ترسییه‌کانی دوا‌رۆژ ده‌کات، که دوژمنانی داگیرکه‌ر چۆن خۆیان مه‌لا‌س داوه بۆ له‌باربردنی ئه‌زمونه‌که ئه‌لقه له‌ گۆییه‌کانیش ده‌ست له‌سه‌ر سینگ وه‌ستاون بۆ جێ به‌جیکردنی فه‌رمان:

«مشیر زۆره‌و ئه‌بوو روغالی‌ش فه‌رن و،

گه‌ده‌و گیپال هه‌ر پان ده‌بێ

مه‌سه‌ئول له‌ناو بامپی خه‌ستا، هه‌زی له‌ گۆشتی ران ئه‌بێ!

قاچاخچی خاوه‌ن له‌شکره

به‌قه‌د ژماره‌ی چه‌ک به‌ده‌ست، عه‌ره‌بانه‌ی ده‌ستی هه‌یه
کی‌شی مرۆف هه‌ردۆلاره

سی‌رکی‌ش، سی‌رکی پیا هه‌لواسینی بێ باره!»

له‌مه‌ش زیاتر هه‌سته به‌سو‌زو به‌جۆشه‌که‌ی له‌ئاستی دۆزی په‌وای گه‌له‌که‌یدا، تین و تاویکی ئه‌وتۆی بۆ دینێ که پیشبینی شه‌ر هه‌لگیرسان بکات، له کاتیکا می‌ژوو‌ی هۆنراوه‌که (١٧)ی ته‌مووزی (١٩٩٢)ه، له روانگه‌ی لی‌پرسراوی می‌ژوو‌یییه‌وه پیش رووداوه نه‌گه‌رسه‌کان ده‌که‌وه‌یته‌وه پوو له ده‌سه‌لاتدارانی کورد ده‌کات و پێیان ده‌لێ، هوشیارو ئاگادارین، نه‌که‌ن به‌رژوه‌ندی ته‌سکی حزبا‌یه‌تی فه‌ریوتان دا، نه‌که‌ن بچنه ژیر ریکفی دوژمنانی داگیرکه‌ر، ئه‌گینا ده‌دۆرین، ئه‌و حه‌له بۆ هه‌چ ده‌ست ناده‌ن بۆ مه‌رگ نه‌بێ:

«مشیر، وا به‌ ده‌ربه‌نه‌وه

چش که ئیمه برسیمان، ده‌ربه‌نه‌کان نه‌که‌نه‌وه!

مشیر هه‌موو گوی قولاخن

شه‌ر له ده‌ربه‌ند دوور خه‌نه‌وه!

ئه‌مجاره‌یان به‌رده‌قاره‌مان شه‌رمن بێ

مردن چاکه!

گویتان لێیه؟

هاو‌رپێ، هه‌فال، مامه، کاکه!»

هۆنراوه‌ی «ژن و خاک و من» پێوه‌ندییه‌کی توندو تۆلی تری جه‌ده‌لی نیوان سی‌ جه‌مه‌سه‌ری به‌یه‌ک به‌سه‌راون، که لێک ناترا‌زین مه‌گه‌ر مه‌رگ نه‌بێ، هه‌ر سی‌کی‌ش سه‌رچاوه‌ی بوون و ژیان و به‌رده‌وام بوون، شاعیر خاک به‌ ده‌ره‌وه‌و ناوه‌وه له‌قه‌له‌م ده‌دا، به‌قه‌د ئه‌وه‌ی خۆی به‌ ژن ده‌به‌سته‌یته‌وه که هاوسه‌ره‌و سه‌رچاوه‌ی ئارامی و ئاسووده‌یییه، زیاتر خۆی به‌خاک ده‌به‌سته‌یته‌وه‌و نایه‌و‌یت لێی دوورکه‌و‌یته‌وه، ژن و خاک واته ژیان و بوون، بوونی هه‌ردووکیان بوونی شاعیره‌و ره‌گ داکو‌تان و ئارام و نووچ نه‌دانه:

«وتیان: خو تۆ له‌م سه‌رخاکه جامی باده‌ت ئاواره‌یه

هه‌رخۆتی و خۆت ده‌خۆیته‌وه

تۆ چه‌ند ساڵه‌، له‌م بازنه‌دا بۆ خۆت دیت و ده‌رۆیته‌وه؟

به‌لغی جه‌سته‌ت ده‌شۆیته‌وه

بۆ قومیکێ وا هه‌لناده‌یت ئارامت کا؟ به‌هه‌ولیکێ ناکامت کا؟

وتم: به‌سه‌: که‌ ئه‌م خاکه‌ جامی بالایی تۆی نازدار بێ

جۆ ماچی لیوی ئالت بێ

که‌ ئه‌م خاکه‌ (جۆبیته‌ره‌) و فینۆسی تۆی هه‌لگرتبێ

وه‌کو تاجیک به‌سه‌ره‌وه‌،

که‌ ئه‌م خاکه‌ ده‌رو، ناوی، من چۆن ده‌ژیم له‌ ده‌ره‌وه‌؟!»

ئهم‌ خو به‌سته‌نه‌وه‌ی شاعیر به‌خاک له‌ زۆربه‌ی شیعره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ بووه‌ که‌ هه‌میشه‌ سه‌رچاوه‌ی سروشت و کاریزی شیعره‌کانی که‌ فینۆسی خۆی جوانی و ماکی جاویدانی وه‌ک تاجیک به‌سه‌ریه‌وه‌ بێت، جوانی و ژبان و به‌رده‌وامبوون و سه‌وز بوون ژنه‌ هه‌ر ژنه‌ سه‌رچاوه‌ له‌بن نه‌هاتوه‌که‌ی.

هۆنراوه‌ی (ناکوکه‌کان) که‌ زاده‌ی خولی یه‌که‌می شه‌ری نه‌گریسی ناوخۆیه‌ ئه‌وه‌نده‌ که‌ف و کوڵی تیاپه‌ که‌ رووبه‌ریکی زۆری له‌به‌رگی چواره‌می (فه‌ره‌ه‌نگی خه‌م)ی گرتۆته‌وه‌ و، چه‌ندین ناکوکی تیدا کو‌بۆته‌وه‌ که‌ ده‌بواپه‌ ببن به‌ په‌ند و ده‌رسی میژوویی، ئه‌وه‌نده‌ رووداوی جه‌رگه‌برو دلته‌زینی تیداپه‌ که‌ شاعیر ئه‌وه‌نده‌ په‌ست و دلگیر ده‌که‌ن که‌ ئارامی لێ هه‌لبگرێ و ئۆقره‌ نه‌گرێ و چه‌ندین په‌رسیاری بێ وه‌لامی لێ دروست که‌ن. ئه‌م شه‌ره‌ نه‌گریسه‌ی بێ ئامانه‌ ئه‌وه‌نده‌ شاعیری قه‌لس و بیزارو ناپه‌حه‌ت و نیگه‌ران کردوه‌ که‌ له‌په‌ستی خۆی ده‌رچێ. میژووی سوارچاکانی کوردایه‌تی و مه‌ردایه‌تی له‌سه‌ر زمانی ئه‌وان به‌ درۆبداته‌ قه‌له‌م و ته‌نانه‌ت خۆشی لێی په‌شیمان بێ:

«ئهم‌ ئاگره‌ بکوژینه‌وه‌، هاوار گه‌روومی دپیوه‌

مافی مرو‌ف پێشیلکردن، شیعره‌کانیشمی سه‌پیوه‌،

بیکوژینه‌وه‌، با فه‌ره‌ه‌نگی جنیوه‌کان نه‌که‌مه‌وه‌،

با سلأوی ته‌رازووه‌که‌ی شیخ ره‌زمان

به‌رووتاندا نه‌ده‌مه‌وه‌!

با فه‌ره‌ه‌نگی جنیوه‌کان، ریگه‌ی لیشاو نه‌که‌نه‌وه‌،

با فه‌ره‌ه‌نگی جنیوه‌کان گه‌وه‌ی گشت خه‌مه‌کانم نه‌به‌نه‌وه‌!

به‌ کوپراییی شه‌رخوازه‌کان ئالای ناشتی هه‌لکه‌نه‌وه‌!»

به‌لای (هه‌سیب قه‌ره‌داخی)یه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی به‌ چه‌که‌کانیا نه‌وه‌ له‌ناو شاردا ده‌سوورپینه‌وه‌و چاویان له‌ پاوووته‌، ئاواتی گه‌ل به‌ ده‌سکه‌وتنیکێ کاتی ده‌دن، خۆینی شه‌هید ده‌که‌نه‌ شووشه‌ی بار، ئه‌وانه‌ پێشمه‌رگه‌ نین، ئه‌و خۆینه‌ش خۆینی شه‌هید نییه‌ چونکه‌:

« خۆینی شه‌هید ته‌نیا مافی چاره‌نووسه‌

نه‌، خۆش بیژه‌و... نه‌، زۆر بیژه‌و، نه‌ چابلووسه‌!

خۆینی شه‌هید کوردستانی ئاوه‌دانه‌

خۆینی شه‌هید (ئازادی)یه‌

خۆانی برایی پر نانه‌!

له‌ ئه‌ندیشه‌ی شاعیراندا پیچ و ژانه‌

له‌ نووکی خامه‌ی رووسورا شیعری جوانه‌»

له‌ هۆنراوه‌یه‌کی (بێ ناو)دا، مه‌سه‌له‌که‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئاگری ئه‌م شه‌ره‌ بێ ئامانه‌ به‌هیچ ئاوێک دانامرکیته‌وه‌، ئاوی لێک بووردن و دل شووشته‌وه‌ نه‌بێ له‌ هه‌موو رق و کینه‌و رقه‌به‌ری و ناکوکی کۆن، هه‌ر به‌ هه‌ستکردن به‌ لێپه‌رسراوی میژوویی ده‌ستبه‌رداری هه‌ندێ مه‌سه‌له‌ی لاوه‌کی ببن و دوژمنی سه‌ره‌کییان له‌به‌رچاو بێ، بۆیه‌ مسکی کو‌تایی ئه‌و دیمه‌نه‌ تراژیدیا نه‌ ده‌بێ چاوپۆشین بێ له‌ پابردوو، ئاشتبوونه‌وه‌ ته‌بابی نیشتمانی بێ، یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی ململانییه‌که‌ بێ به‌ کردنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی تر له‌ پێوه‌ندی هاوپه‌یمانییه‌تی، ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌جیاتیی ئه‌م لایه‌ن و ئه‌و لایه‌نه‌ بواپه‌، واقیعه‌که‌ ره‌وتیکێ تری به‌خۆوه‌ ده‌گرت، بۆیه‌ ده‌لی:

« خۆ ئه‌گه‌ر من ئێ.ن.کاف بام

پێ.دال. کافم راده‌مووسی..»

حی. شین. کافم رادهمووسی...
میژوویکی وام دنووسی،
ئەم دنیا یەش وەرگەراییە
نامەو نامەو هەریمایە
کەسیش خراپ لیم تۆ نەگات...

سووری خەرمانی ئەم وشەم، بە دەم رەشەباوە نەدات (۳)!

ئەم دەسپێشخەرییە لە هەر لایەکی کەو بەت، ئەو گەرەکی دەباتەو، دەستبەرداریش
لە هەندێ مەسەلە لای لاهکی بۆ بەرژەو هەندی سەرەکی گەل، شەرەف و شکۆمەندییە.

هەلۆستەیه ک لە ئاست شیعەرەکانی فەرەهنگی خەم

دوای ئەم خۆبەندەو خەریایە چەند نمونە یەک لە شیعەرەکانی بۆمان هەیە کە مێک
لە ئاستی شیوازی شاعیر بوەستین و پرووناکی بخەینە سەر چەند لایەنیکیان و بۆین
کە (حەسیب قەرەداخی) شاعیری بەهەرەو کارسازی شیعەرە، دەزانی چۆن
هۆنراوەکانی مشتومال کات و بیانخاتە قالبی شیعەرەو، (جورج ماوریر و تەنی
«دەبێ هۆنراوە وەک پارچە کە لوپە لێکی باش زاخا و بدڕیتەو وەک قاپی چیشخانە
دەگیربێ، گرنگ ئەو هەیه یەکی تیبی هۆنراوە بە شیوازەکی یەکی مرۆفایەتی دەربری
تەنەت جیهانی هەمووی تیشکدانەو هەو ناو هەو پیوەندی گەر دوو نە بەو پادەیهی
کە دەتوانن لە ناویاندا لەم پیوەندییە بگەین یاخود هەستی پێ بگەین») لە پرووی
زمانەو، زمانی تایبەت بە شیعەرە کوردییەکی پەتی پوخته و چۆرە عەفەویە تێکی تیدا
بەدی دەرکێ. دەتوانم بۆ شاعیر لەم پروووە دەوڵە مەندەو سامانیکی باشی وشە
کوردی خستۆتە ناو شیعەرەکانییەو، وشە سوو و سەر وای سووای بە کارنە هێناو،
ئەگەر هەندێ سەر وای کۆنیشی بە کارهێنابێ ئەو ناگەینێ کە شاعیر خۆی بە
شیوازی کۆن بەستۆتەو، بە لکو خۆی لێ و دەوور گرتوو، بە جۆریک بە کاری هێناون
کە گیانی سەر دەم و نوێکردنەو هێناو تیدا یە. لە ناو شیعەرەکانیدا هەست بە تێرخینی
و بە کارهێنایی وشە دەسکرد ناکەیت و ریزی هۆنراوەکانی پتەون و چوونەتە
باریەک.

سەرکەوتنی شاعیر لەو هەدایە کە تەعبیر لە ژبانی ئیستا دەکات و پێشبینی نایندەش
دەکات، بە ئاکامی دڵ دەچیتە ناو جیهانی ئەزمونیکی کە ئاسۆیەکی بەرفەرەیه،
شیواییە ک لە ریا لیزم رەفتار دەکات کە ریا لیزمیکی پرووت و وشک نییە بەقەد ئەو هە
ریا لیزمیکی خەیا لوی بێ سنوورەو کەرەستەکی لە سەرچاوەی ژبانی رۆژانەو
میژووی بەر دەوامی گەلی کوردمان هەل دەهێنجی، ئەو وینە شیعرییە بەر جەستەیان
دەکات کاریگەرترە لەو وشە رووتانە لە شیعردا شوینی دیاری خۆیان دەگرنەو
وینەکان رەنگدانەو هە ئاویتە بوونی هزر و سۆز ئەندێشەن... شاعیر زۆجار لە رێگە
ئیش و ئازار و موعاناتی تایبەتمەندی خۆی ئەو هەندە قوول رۆ دەچیت کە خۆینەر
پەلکێش بکات بەرەو ئەو پشیمانی و گرژی و راجلە کینە شاعیر پیوەیان گرفتارەو
دەتلیتەو، بە جۆری لە مەودا تایبەتمەندییە کە دەر بچن و پانتاییکی گشتی بەخۆو
بگرن و، فەرەهنگی خەم تەنیا موفرەداتی خودی شاعیر نەبێ بەقەد ئەو هە ببنە
مولکی گشتی، ئەو کارەکی کە لە دەر وونی خۆینەردا جێی دێلی لە ئەنجامی ئەو
ماملەتە وردو زیرەکانەکی کە لە گەل پەیفەکاندا بەرێگەکی تایبەتی خۆی دەکات و
زیاتر پێ لە سەر بەها و رووژینەر و سرووش بەخشەکانی وشەو دادەگرێ.

سەرکەوتنی شاعیر لەو هەدایە کە تەوانیویەتی بچیتە ناو دلی جە ماوهر و ئەو هە
هەستی پێ دەکات دەر بپێرێ و لە هەمان کاتدا ئەزمونی خودی خۆشی دەر بپێرێ. دلی
شیعەرەکانی بە شیوازی گۆرانی ئامیز لێ دەدات، کیشی پر لە ئیقاعی هەست بزوین
کە بەشی هەرە زۆری شیعەرەکانی چوار بڕگەن و (۸) و (۱۲) بڕگەن بە رەوت و
ئیقاع و ترپەیان لە پەردەکی گوی دەدەن و دەچنە ناخی دڵەو و گویگرو خۆینەر
دەجوو لێن، کە دەبنە بەشیک لە هەست و گیانی شاعیر خۆی.

(حەسیب قەرەداخی) دیمەن و وینەکی زیندوو و ئیلهام بەخش هەل دەبژیرێ و
دیباختە بەر تیشکی خۆر، وەک هونەر مەندێ دەزانی چۆن رەنگەکان دا بەش بکات،
چ جۆه هارمۆنییە تیک سازبکات، چۆن واقعی خودی ناو هەو دەر وە دەر بپێرێ.

حەسیب قەرەداخی و ئەفراندن

ئەگەر بە خیرایی بگە پێنەوه سەر سالانی دوای (۱۱) ی ئاداری (۱۹۷۰)، کتومت بۆ ۱۹۷۱/۲/۲۶ که تێیدا شیعری (هەوڵ مەزات) ی نووسی، ئەوکاتە شەپۆلی روانگە تاو و تەوژمی خۆی هەبوو، شاعیریش سەر بەو رێبازە نەبوو، لێشیان نزیک نەبوو، ئەوه (حەسیب قەرەداخی) ی نەمر لە بواری داھێنان و ئەفراندن و نفاڕدا سەردەفتەری نوێخووان بوو، که **(یەگەم میهرمجان شیعری کوردی)** دا لە (۲۱) ی ئاداری (۱۹۷۲) سازدرا خۆیندییهوه، دەنگیکی رەسەنی جیاکراوه بوو، خەلکەکهی هەژاند، تەقینەوهیەک بوو لەژیانی شیعری شاعیرو جوړه گواستەوهیەکی تایبەت بوو لە بواری شیعری کوردیدا که ئەوحەلە بآلی مۆرکی راپۆرتی و خیتابی و شیوازی رۆکەشی بەسەریا کیشرابوو، (هەوڵ مەزات) بەدەنگی دلیری شاعیر، هاواری نارەزایی و بەگژداچوونی بازرگانی بوو بە وشەیی پاکێ کوردی، هیشتاش تین و تاوو کاریگەریتی خۆی هەرماوه، خاسیەتی رەها بە خۆوه دەگرێ و، سنووری کات و شوپین دەبرێ، هۆنراوهکه ریتەکهی گورج و گۆلەو، کیشی پەنجەیی (۴) برگەیه بە چوار برگەیهو، بەکیشی عەرۆزی عەرەبیش دەریای (هەزەج) ه:

« هەوڵ مەزات

ئەوا ئاوی ئەژنۆم داها

حەرفم بەسەد گازو قاوه

بادراوه

ئەو دامپنەیی هەلۆهشاوه

لە پێگادا داخراوه

وا پێ خوستە، واسواوه

دوینێ گەسکی پەشیمانیم پیا هانیوه

تا ئیستاش کەس نەیی بانیه

خەتام نییه حەرفم رەقه

جیی راولهستانم وا لەقه!

هەوڵ مەزات، هەوڵ مەزات

خواوهندی وەرزی بەهات

تا بۆ (گوێرەکه) ی (سامری) ی

دەستەو نەزەر نەوهستاوم

هەتا لێلایی ئاخ و داخ

نەیی تەنیوه بەری چاوم

بێن بێ گەنێ... هەوڵ مەزات

هەتا هەر کوێ دەنگم ئەگات

« هەوڵ مەزان»

لە کوێایی هۆنراوهکهیدا که زیاتر راستییەکه خەست دەکاتەوهو پەردەیی لەسەر
پرووه دەمامکراوهکان هەلەداتەوه، دەلی:

« (پازەند) و (زەند) و (ئاویستا) م

بۆ مەزاتە

خەلکینە بروام پێ بکەن

ماوهی مەزات بۆ یەک ساتە(۴)»

لایەنێکی تر لە داھێنان و ئەفراندنی (حەسیب قەرەداخی) که دەکرێ لێرەدا
ئاماژەیی بۆ بکریت و کەمیک لە ئاستیدا بوەستین کۆپله شیعریکه که لە
۱۷/۱۰/۱۹۷۹ دا دایناوه لە بەرگی دووهمی (فەرەهنگی خەم) دا بلأوی کردۆتەوه ئەم

دیمەنەیه که بۆی کیشاوین:

«ولانتیک بوو لە ولاتان

جەژنی سەرپەخۆییان بوو

نمایشیکیان پیک هینا

شان و کەمەر

ناو شارو دەر

پر بوو لە چەک

پیره‌مێردی و تی خۆزگه سه‌د خۆزگایه

له‌بریتی هه‌ر فیشه‌کی

کێشی هه‌موو ئەم ئاسنه

چه‌پکی گۆل و گه‌نم بوايه^(٥)»

ئەگەر هونەرماندی شیوه‌کاری تابلۆ هونەرپه‌که‌ی به‌ هیڵ و په‌نگ بکێشی، ئەوه شاعیر وینه‌ی شیعره‌ی به‌ وشه‌ ده‌رده‌بێ و هۆنراوه‌ی وینه‌ی لێ پیکدێنی که‌ په‌نگدانه‌وه‌ی ئەزموونی هه‌ست و نه‌ستی بێ، هۆنراوه‌ی نوێش له‌ نیگاره‌وه‌ نزیکتره که شاعیر به‌خه‌یالی بالگرتوو و خه‌یالی رۆمانسیانه‌ی فه‌نتازی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات، **(رامبۆ)** له‌ وایه‌دايه که «په‌یف کیمیای تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه، وشه‌ په‌نگه‌و ده‌کرێ سرووش به‌خشی وینه‌و تریه‌و ده‌س لێدان و چێژو په‌نگ بووبی»^(٦) شیعر وینه‌یه‌کی قسه‌که‌ره، ئەو حاله‌ته‌ هه‌لگیرانه‌وه‌ی شاعیر ده‌په‌رهبه‌خسێنی، جوژه‌ نامۆبی کردن و وروژانێکی تیايه، که‌ ئەوه‌ی ئاساییه‌و باوه‌و ماقووله‌ ده‌یکاته‌ ناماقوول و نااسایی، نامۆکردنی شاعیریش له‌وه‌دايه که واقیعی به‌رچاو بگۆرێ و جارێکی تر سه‌ر له‌نوێ به‌ داڕشته‌یه‌کی تر بینای بکاته‌وه که ئاواته‌که‌ی بێنیته‌دی. ئەم ئاواته‌ش مه‌ودایه‌کی به‌ کۆمه‌ڵ و ده‌رده‌گرێ که به‌شیوه‌یه‌کی گه‌شتی ده‌ربیری خواستی مرۆفایه‌تییه‌.

(حه‌سیب قه‌ره‌داخی) وه‌ک شاعیرێکی داھینه‌ر توانیوه‌یه‌تی که وینه‌یه‌کی بینراو له‌میشه‌کی خۆپه‌نه‌رو گوێگر بوووه‌ی، وشه‌ و په‌یف بکات به‌ هیڵ و په‌نگ و له‌جه‌سته‌یدا بزاف و جموجوول بخۆلێنی، وه‌ک بلی و ده‌رگر به‌چاوی خۆی ئەو دیمه‌نه‌ که‌نه‌فالییه‌ بێنی که شاعیر کێشاویه‌تی. به‌ هه‌ستیکی رۆمانسیانه‌ ریمان و تیروانین و جیهانبینی پیریکی خاوه‌ن ئەزموون ده‌خاته‌ روو، به‌لام مه‌سه‌له‌یه‌کی فیکری و عه‌قڵی و مه‌نتیقی نادوێ چونکه شیعر وینه‌یه‌کی هه‌ستیارییه‌ که ده‌ربیری تیروانینی شاعیری راستگۆ هه‌سته‌که‌یه‌تی به‌وه‌ی که ده‌یبینی، ئەوه‌ی که پیره‌ی خاوه‌ن ئەزموون هه‌زی پێ ده‌کات ئاواته‌خوازه‌ بێته‌دی، هه‌مان ئاواتی شاعیره‌، ده‌نگی ئەو پیاوه‌ پیره‌ ده‌مامکێکه‌ بۆ ده‌نگی خۆی شاعیر. شاعیر خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینی که ئەو نمایشه‌ی بۆ مه‌هره‌جانی سه‌ربه‌خۆیی و لات کراو، له‌جیاتیی چه‌کپۆشین. چه‌پکه‌ گۆل پێشکه‌ش بکریت، گۆلێش په‌مزه‌و هه‌مای ئاشتی و

خۆشه‌ویستی و برایه‌تییه‌ له‌ هه‌موو دونه‌دا، گۆله‌ گه‌نمیش نان و ژیان و به‌رده‌وامبوونه‌.

ئهرکی شاعیریش جگه‌ له‌ لایه‌نه‌ داھینه‌نه‌که‌ی گۆرانکاریکردنه‌ له‌ وێژدانی خه‌ک به‌ شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، واته‌ خوڵقاندنی جوړیک له‌ حاله‌تی ده‌روونی و وروژاندنی دوور له‌ روکه‌شی و تیکه‌ل و پیکه‌لی و ئاست نزم بوونی هونەرکاری، ئەم پێشبینییه‌ی شاعیر سه‌باره‌ت به‌ کوردستانه‌وه‌ به‌ر له‌ راپه‌رین و دوا‌ی راپه‌رینی به‌هاری ئازادی و سه‌رفرازی گه‌ر به‌اتیايه‌ دی، ئاواته‌که‌ی ببوايه واقیعی به‌رچاو به‌م رۆژگاره‌ی که ئیستا تێی گلاوین هه‌رکیز نه‌ده‌گه‌یشتن.

په‌راویزه‌کان

١- دیالکتیک الواقعية في الابداع الفني. هورست ریديکز، تعریب: فؤاد مرعي ل ٢٢

٢- دیوانی بێ که‌س- محمه‌دی مه‌لا که‌ریم- مطبعة الاديب البغدادية ١٩٨٠ ل ١٦٧

٣- ئەو نمونه‌نه‌ی ئاماژه‌م بۆ کردوون له‌ به‌شی چواره‌می «فه‌ره‌نگی خه‌م» و ده‌رگیراوه‌ن- فه‌ره‌نگی

خه‌م- ٤- له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی بنکه‌ی ئەده‌بی و رووناکبیری گه‌لاوێژ- سلێمانی ١٩٩٨

٤- فه‌ره‌نگی خه‌م به‌رگی (١)

٥- فه‌ره‌نگی خه‌م (٢) - دار الحرية للطباعة ١٩٨٩

٦- قصيدة وصوره (الشعر والتصوير) تأليف د. عبدالغفار مكاوي- عالم المعرفة- الكويت ل ٩.

خهباتیکی ریکوپنک و به بروایهکی چهکپوش نهبی گیروگرفتهکانی کۆمه‌ل چاره‌سه‌ر ناکرین و گهل ئازاد و به‌خته‌وه‌ر نابی، بۆیه ریگه‌ی سیاسه‌تی گرتۆته به‌ر و «سیاسه‌تیش لای ئه‌رستۆ زانستی به‌خته‌وه‌ریی کۆمه‌لایه‌تییه، هه‌روه‌ها ره‌وشت زانستی به‌خته‌وه‌ری تاکه که‌سییه‌و وه‌زیفه‌ی ده‌ولت ئه‌وه‌یه که گه‌وره‌ترین چه‌رده‌ی به‌ختیاری بۆ زۆرتین ژماره‌ی هاو‌لانیان ببنیته‌دی»^(۲).

له‌م روانگه‌یه‌وه شاعیر چۆته کۆری خه‌بات و ژیا‌نی خۆی بۆ گهل ته‌رخان کردووه، به‌کرده‌وه سه‌لماندوو‌یه‌تی که خاوه‌ن هه‌لو‌یست بووه، شیعریشی کردۆته چه‌کێکی تری تیکۆشان، که ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌و تیدا خه‌باتی نه‌ینی ده‌کرد، شیعر کاریگه‌رتین چه‌ک بوو دژی داگیرکه‌رانی کوردستان. له‌م تیکۆشانه‌شدا خۆی ته‌نیا نه‌بوو، پشت ئه‌ستوور بوو به‌و کاروانه‌ی له‌گه‌لیا که‌وتبووه ری، له‌و ریگه‌یه‌دا ئاماده‌بوو قوربانی بدات و به‌جۆره خۆشی و به‌خته‌وه‌رییکی بی سنوور له‌قه‌له‌م ده‌دا، به‌کاریکی پیروزی ده‌زانی:

به‌ره‌و به‌یان ری ره‌چاوکه

به‌ره‌و به‌یان ری ره‌وايه

سه‌فه‌ری وا موباره‌که‌و رۆژێکی روونی له‌دوايه

قه‌لای مه‌ردان هه‌زارانی وه‌کو تۆ بوون

چینی دیواریان بۆ هه‌لساند

نه‌خشه‌ی هه‌بوونیان بۆ سه‌پاند

برای ریپوار، خاوه‌ن بریار

برپاری چاک به‌یته سه‌ر

چه‌ند پیروزه له‌و قه‌لایه تۆیش چینیکی به‌خه‌یته سه‌ر

ئێجگار خۆشه

مرۆف باخی تیکۆشانی بۆ بیته به‌ر

له‌ناو ده‌ریای شینی ره‌نجا گه‌وه‌ری خۆی بۆ بیته‌ده‌ر^(۳)

شاعیر. سیاسه‌ت وه‌ک ئاره‌زوویکی کاتی سه‌یر ناکات، به‌لکو به‌لای ئه‌وه‌وه،

فه‌ره‌هنگی خه‌م

فه‌ره‌هنگی باوه‌رو خه‌باتی جه‌سیب فه‌ره‌داخی

پیش‌باس

په‌نگه گه‌رانه‌وه چه‌ند جارێک بۆ نووسین له‌سه‌ر شاعیریکی، ئه‌وه‌نده به‌پێزو به‌هێزو به‌نموود نه‌بی، به‌قه‌د ئه‌وه‌ی که جاری به‌که‌م له‌سه‌ری نووسراوه، هه‌رچه‌نده که من تا ئیستا به‌چه‌ند نووسینیکی ئاو‌پم له‌م شاعیره داوه‌ته‌وه، به‌پێی توانا و تیگه‌یشتنی خۆم رووناکیم خستۆته سه‌ر شیعه‌رکه‌کانی. هه‌ر جارێک به‌شیوه‌یه‌که هه‌لمسه‌نگاندوون و تارا‌ده‌یه‌که مافم به‌ لیه‌اتوویی و بواری ئه‌فراندنی داوه، به‌لام جیهانی شیعی شاعیر ئه‌وه‌نده فراوان و به‌ربلاوه، ده‌کرێ، هه‌ر جاره‌ی لایه‌نیکی لی شهن و که‌و بکرێ، له‌م روانگه‌یه‌وه چه‌ز ده‌که‌م له‌و شیعه‌رانه بدویم که ره‌نگدانه‌وه‌ی بیروباوه‌رو خه‌باتی شاعیرن. ئه‌م جاره‌یان «فه‌ره‌هنگی خه‌م» به‌که‌م به‌ فه‌ره‌هنگی باوه‌رو خه‌بات».

جه‌سیب فه‌ره‌داخی و سیاسه‌ت

«سه‌ره‌تای تیکه‌لبوونی شاعیر، به‌دنیای پر جه‌نجالی سیاسه‌ت له‌ راپه‌رینه‌که‌ی (۱۹۴۸) وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات، سه‌ره‌تا له‌ پارتی دیموکراتی کوردستاندا ده‌ست به‌ تیکۆشان ده‌کات، تا جیا‌بوونه‌وه‌ی هه‌مزه‌عه‌بدو‌للا».

دواتر ریزه‌کانی حزبی شیوعی عیراقی بۆ تیکۆشانی چینه‌یه‌تی و نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی هه‌لبژاردووه. ئه‌و دوو ئه‌زمونه‌ی شاعیر له‌ژیا‌نی حزبا‌یه‌تیدا، هه‌ریه‌که‌یان له‌کات و سه‌رده‌می خۆیدا ره‌وت و شیوازی شیعر نووسینیان تارا‌ده‌یه‌که زۆر بۆ دیاری کردووه^(۱) واته له‌ ته‌مه‌نی (۱۹) سالییه‌وه تیکه‌ل به‌ سیاسه‌ت بووه، به‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ش هه‌ر زوو هۆشیاری سیاسی، له‌ئه‌نجامی هه‌ستکردنی به‌ ئیش و ئازاری گه‌لی کورد، له‌دل و ده‌روونیدا چه‌که‌ره‌ی کردووه‌و گه‌یشتۆته ئه‌و قه‌ناعه‌ته، به

سیاسهت ره‌وشت و پابه‌ندبوونه به‌هیلکی هه‌لکشان به‌رهو لووتکه، به‌رده‌وامبوونه له‌سه‌ر ئه‌و هه‌نگاوانه‌ی به‌مه‌لبه‌ندی ده‌گه‌یه‌نن، نه‌ک خو‌ داپران له‌کاروانی خه‌بات له‌نیوه‌ی ریگه‌دا:

ئی‌جگار خو‌شه

که هه‌نگاوت به‌رهو ئامانج هه‌له‌پناوه

بو‌ پیشوازیت خه‌لکی هه‌بن دارنه‌دنه به‌ر هه‌نگاوت

که‌مته‌رخه‌می تو‌په‌ل نه‌که‌ن.

بیهاون بو‌ سه‌رو چاوت

که به‌یکی خیر موژده‌ی خو‌شی گه‌یشتنی کاروانی دا

بانگی به‌یان خه‌به‌ربدا

بووکی ئاوات له‌ گولزاری وا وهرزیکا

چه‌پکه گولی هه‌مه‌ره‌نگه

له‌به‌ر موورو له‌سه‌ر بدا^(۴)

که شاعیر ده‌بینی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل کاروانه‌که‌ی خه‌باتدا بوون ، ریگه‌که‌یان چۆل کرد، هاو‌بیره‌کانی له‌ ریزه‌کاندا ترازان، شیعره‌کانی ده‌بنه‌ گه‌پیده‌و له‌ده‌رگاگان دده‌ن. به‌لام ئه‌فسووس ده‌رگا ناکاته‌وه، ئه‌ویش باری سه‌رشانی ئه‌وه‌نده‌ گران و سه‌خته، له‌ ئه‌رکی (کاوه‌)یه‌کی قاره‌مان ده‌کات، که ببیته‌ پیشه‌نگ و میلیته‌ سته‌مدیده‌که‌ی ده‌ربازکات:

ئای گه‌پیده‌ی شیعره‌کانم له‌ شاراندا له‌ ده‌رگای دا

که‌سیک نه‌بوو لا ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه

که‌سم نه‌دی بلای ئه‌مه‌ش به‌نده‌ی خوایه

خه‌می (کاوه‌)ی له‌ کو‌لدايه^(۵).

که شاعیر، سیاسهت به‌کاریکی ره‌وشتکاری له‌قه‌له‌م دده‌ات، به‌پاکی و بیگه‌ردی چۆته‌ ناو گو‌ره‌پانه‌که، به‌لام به‌داخه‌وه که مرۆف له‌سه‌ر ئه‌و پاکی و به‌رائه‌ته‌ی خو‌ی تووشی که‌سانای ده‌بی، که قسه‌و به‌لین و کرده‌وه‌یان نیوانی ئاسمان و ریسمانه، خو‌ی به‌ ساویلکه و نه‌فام دیته‌ به‌رچاو، چونکه حه‌قیقه‌تی ئه‌وکه‌سانه‌ی نه‌ده‌زانی که

پیدیان هه‌لخه‌له‌تاوه به‌رهو خه‌بات به‌کی‌شیان کرد و به‌رله‌وه‌ی جه‌وه‌ه‌رو نه‌ژادیان ده‌ربه‌که‌وی، به‌قسه‌ی زل و دروشمی بریقه‌دار تا په‌ته‌که و ئاماده‌باشی خو‌یان ده‌رده‌بریی، ئه‌وان له‌ئه‌نجامی ئه‌زموونه‌کاندا حه‌قیقه‌تییان روون بووه، که هی ئه‌وه نه‌بوون مایه‌ی پشت پیبه‌ستن بن، به‌راوردی له‌نیوان بیروباوه‌رو ئایدۆلۆژیای ئه‌و که‌سانه‌و ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعه‌دا کردوه:

برینه‌که‌م! ئه‌ی هاوسه‌ری ده‌یان سالم

دانپیانانه من هیشتا که ئه‌و مناله‌م

وام ده‌زانی پیاو، کوته‌که،

حه‌ق، شه‌ته‌که،

وام ده‌زانی راست ده‌کات، ئه‌وه‌ی ده‌لئیت: تا په‌ته‌که!

کاتی ته‌ماشای دۆزم کرد؛

کاتی ته‌ماشای دۆخم کرد؛

سو‌سیال تیلآ چوو به‌گژما.

ناسیونالی دیموکراسی دایگرتمه‌وه!

میژووم لی بوو به‌سه‌گی هار

له‌م ئاوه‌ دووری خسته‌مه‌وه.

دزان، چرتیان تی ده‌گرتین..

چرتیک بو‌ من، دوو چرت بو‌ تو!

سه‌د بو‌ کوردایه‌تی، درۆ.^(۶)

شاعیر که وه‌ک ئازادیخوازیک، هه‌ست به‌و ئازادییه‌ ده‌کات که مافی خو‌یه‌تی ته‌عبیر له‌ که‌سایه‌تی خو‌ی بکات، به‌عه‌قلیکی کراوه‌ی مه‌عریفی میژوو ده‌خوینیته‌وه، خو‌یندنه‌وه‌یه‌کی ناوه‌وه، چونکه ره‌هه‌ندی ده‌روه‌و شتیکی بوو، ره‌هه‌ندی ناوه‌وه‌ش شتیکی تر، ئه‌ویش ده‌یتوانی له‌هیلای سیاسی ره‌وشتکاری بترازی، له‌گه‌ل واقیعه‌ تفت و تاله‌که‌دا خو‌ی بگونجینی، بیروباوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمانی و مرۆفایه‌تی به‌لاوه‌ بنی، قه‌تماغه‌ی برینه‌کان هه‌لنه‌داته‌وه، به‌لام شاعیری ره‌سه‌نی خاوه‌ن هزر که به‌پاکی ریگه‌ی خه‌باتی گرتبووه به‌ر ده‌یزانی وه‌ک مه‌سیح فه‌رموویه‌تی: «چ سوودی

بۆ مَرُوف ههيه ئەگەر گشت جيهانی دهسکهوئى، خوئى بدوړينئى»، که شاعيريش ههست بهکهسايهتى و شاعيرييهتى خوئى بکات، که پاراستنى شکومهندى و سهربهرزى ههموو شتيکه، خهباتکردن لهپيناو گهلى کوردو کوردستان خولياو جهوههري ئەو کهسايهتییيه سهربهخوئيه بئى، ههگيز قوربانى بهخوئى و ئەفراندن و خولقاندن ناداو له دهرهوى ميژوودا ناوهستئى، چونکه «ئەگەر «تاکييهکهى» لهدهست دا، مهبهستم هوشيارییيه خودييهکهى، يان کهسايهتییيهکهيهتى، لهگهڵ غهبرى خوئى لهيهک بارستدا تیکهڵ بوو، جياوازی تيدا نهبئى، وهک ئەوهى له ميگهلى مهردايه، له ههمان ساتدا ئامادهمیيهتى خوئى لهدهست ديدات و خولقاندن و داهينانى تيدا دهکوژئى، ئەفراندن ناميئى، بهلکو (داهينه) ئەگەر ههبئى- له حهسيب قهرهداخى ههيه- دهبيتته لادهرهوه (خولقيئهر)ى ناوازهو دهرهوى کۆمهڵ»^(۸).

ههچهنده که شيعرى سياسى ههنديک پييان وايه لهرووى هونهرييهوه بهپيى کههستهى کهم، له ئاستيکى نزمدايه، بهلام شاعير ئەگەر سهههتاي شيعرهکانيشى مؤرکى راپوړتى و گوتاريان پيوه دياربئى، بهلام لهئاكامدا وهک شاعيريکى داهينه تهناهت لهم بوارهشدا رهسهنايهتى خوئى سهلماندو شيعرو هونهرى بهيهکهوه بهستهوهو لهيهک بوتهدا ههردووکى توندهوهو کردنى بهيهک جهستهو يهک گيان، لهم پرووهوه ئەدوئيس دهلئى: «من زهمهتيکه ههولم لهگهڵ شاعيره ئايدىاليستهکان داوهو زۆرم لئى کردوون شيعرييهت و هونهريهتييان بگاته ئاستيکى بهرز بهجوړئى فيکرهکانيان لهناو ههستيارى و شيعريهتياندا بتوينهوه، نهک ئەوهى زمانى شيعرى هه تهنيا نامرازئى بئى بۆ گواستنهوهى کۆمهلئى بيروباوهرى وشک، چونکه تانهوهى فيکر لهناو ههستيارى شيعريدا، شيعر دهبئى به وتاردان و پرۆپاگنده وهک لهوهى ببئى به شيعر»^(۹).

ههه له سۆنگهى شانازى شاعير به شاعيرييهتى خوئيهوه، بويرانه دپته گۆ، بالائى شيعرى خوئى له هى شيعرى (رهسوول ههمزاتوئى) بهکهمتر نازانى، بۆيه رووى تئى دهکات:

من چيايم چيايى
ناچمهوه ناو ئاوايى

منيش وهک ئەو عالهمه وا بايى دهبم لهخۆم
ئەى داغستاني شيعرم منيش کالائى بالائى تۆم
له داغستاني دهروون ههه که ئيواره دابيتت
سهگى شهو پيم دهوهريئى و منيش ئەم شيعره دهلئيم
سهگ وهريئى و شيعر بلئيم
مهلئين لهخوئى باييه
بهخوا زۆر نازاييه^(۱۰)

شاعير ههگيز بزافى هزرى له بزوتنهوهى واقيعدا جياناکاتهوه بۆيه شيعر دهکاته تۆو گههکيهتى له کيلگهيهكى بهپيتدا بيروئى، چونکه فيکر ههگيز واقيع ناگووړئى، ئەگەر بهواقيع نهبهستريتهوهو زۆر لهو ئايدوؤلۆژيانه پووچهل بوونهوه که نهياتوانى پيگهيهک لهسهه زمينهى واقيعدا برهخسئىن، واته فيکر رهنگدانهوهى واقيعهوه لهههمان کاتيشدا بۆ گوړينى واقيع و دروستکردنهوهى واقيعيکى تر تهرخان دهکرى.

جاريکى تر روو دهکاته داغستانهکهى ههمزاتوئى و بانگى دهکات:

هۆ داىكى داغستانم، ئەم نازهى من مهشکينه
ئەم شيعرهى من مهدرينه
لهناو کيلگهى پوختهدا تۆويکى پاک بروينه
مهمكى پر له شيرى خوئى با دوگمهى سينه واز کا
بيکه به ئالائى ژيان
بهدروشمى ناگرو بهفرو باران و چيا
داىک شير با بهساواو باوک خهنجهرى باتئى
ههه شيرى مهمكى دايه
بهرامهى خاكي تيايه
باسى شيرى خهنجهرى ئيمه دپکهين به بهسته
شيرى داىکه کوردهکان لهسههچاوهوه خهسته^(۱۱)

شاعیر ئه‌وه‌نده دژی سته‌مکاره، وهک جان‌وه‌ریکی ئاده‌می دیته به‌رچاو که هیچ حیسابیک نه بۆ تاک نه بۆ کۆمه‌ل ده‌کات، شوپنه‌واریکیان بۆ دانانی و «زۆرداری مرۆف ده‌کاته کۆیله، ئه‌گهر خه‌لک بوونه کۆیله، یان ئازه‌ل نرخی خویمان له‌ده‌ست دهن، نه ده‌ستپاکی، نه راستگویی و نه‌بویری له‌ئارادا ده‌بی، به‌لکو درۆ و دوو پرووی و ماستاوکردن و رووپامالی و، ملکه‌چی و گه‌یشتنه مه‌به‌سته‌کان له‌نزمترین ریگه‌وه دینه کایه‌وه» (۱۲)

له‌م پرووه شاعیر نه‌ک ته‌نانه‌ت وهک مرۆف که نایه‌ویت ببیته کۆته‌لی زۆردار، به‌لکو گا به‌ردیک به‌وه‌لام دینی، گیانی مرۆفی هوشیارو ئازادبخواری پی ده‌به‌خشی، به‌زمانی ئه‌وه‌وه ده‌لی و ده‌یکاته ماسک بۆ که‌سایه‌تی هه‌موو مرۆفیکی شه‌په‌مه‌ندو ئازاو دلیری دژی سته‌مکاری:

گا به‌ردیکی لاری گرتوو، پارایه‌وه

خه‌به‌ر وایه ئالیره‌وه ده‌مگۆینه‌وه بۆ ناو پارکی!

دمکه‌ن به‌په‌یکه‌ری سولتان

مه‌خابنه‌ پیاوی چابه، پیکتی بینه

دامگره‌وه تا ورد ده‌بم، ده‌بمه کوچک و کولۆو دانه،

یا بمتاشه وهک پپیلکه بۆ به‌رده‌رگای قوتابخانه (۱۳)

هه‌روهک له‌پیشه‌وه ئاماژه‌م بۆ کرد، خۆی به‌شاعیریکی په‌سه‌ن و خاوه‌ن مو‌لکی خۆی ده‌زانی، که مرۆفیش بوو به‌خاوه‌نی خۆی هه‌ست به‌ ئازادیی که‌سایه‌تی تایبه‌ت به‌خۆی ده‌کات، له‌دیدیی خۆیه‌وه ده‌روانیتته واقیع، ملکه‌چی راو بۆچوون و ویست و ئاره‌زوو و هه‌زی ئه‌م و ئه‌و نابی، مه‌سه‌له‌کان به‌ پیوه‌ری عه‌قلی مه‌عریفی خۆی لیک ده‌داته‌وه. به‌گیانیکی به‌رز، وهک مرۆفیکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و سه‌ربلند مامه‌له‌ له‌گه‌ل پروداوه‌کان ده‌کات، هه‌ر ئه‌و سه‌ره‌به‌رزیه‌شه‌ وای لی کردوو که نه‌چیتته قالیبکی دارپژراو، ئه‌گهر ئه‌و قالیبه‌ش خاسیه‌تی گشتگیری به‌خۆ گرتی، مادامه‌کی پیوه‌ره‌کان گۆردراون و سه‌ره‌و لیژ کراون، ئه‌و وهک مه‌سیحیک ده‌یه‌ویت که (سه‌رنجی خه‌لکه‌که بۆ جیهانیکی نوێ په‌لکیش کات که له‌ناو خۆیاندا هه‌لیگرتوو، که بایه‌خدا نه‌گیانی رۆحی، ئه‌و جیهانه‌ی که وینه‌ی مه‌مله‌که‌تی ئاسمانه

«مه‌مله‌که‌تی خوا» و بۆ ئه‌وه‌ی بگاته ئه‌م مه‌مله‌که‌ته ده‌بی ئه‌و بتانه بشکینی که هه‌زو ئاره‌زووه‌کانی سه‌ر زه‌مین دروستی کردوون (۱۴).

شاعیر ئه‌و بته ده‌شکینی که خه‌لکی کاسه‌لیس دروستیان کردوو، کردوو یانه‌ته خوای سه‌رزه‌مین، ئه‌م یاخییوونه‌ی شاعیر له‌م کۆپله شیعره‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه:

بۆچی ده‌بی هه‌رچی بکه‌م مه‌رج بی خه‌لکی بلین باشه

خه‌لکی ئاگای له‌من نییه سه‌رم ماشه‌و ژیرم ئاشه

که ته‌شتی نان بوو به‌چلکی ده‌ستی که‌سیک

ئای ئای مرۆف ده‌بن به‌سه‌گ

ریشی درپژ ده‌تاشریت و سمیل ده‌کری به‌بۆیه‌دا

ئای ده‌م هه‌لبه‌ست، ئای ده‌ست هه‌لبه‌ست

ده‌بنه فرمایش و ئایه‌ت

ئای که بتیش ده‌کریت به‌خوا! (۱۵)

ئه‌و هه‌ست و نه‌سته‌ی شاعیر که له‌میشک و ده‌روونیدا په‌نگیان خواردۆته‌وه، نرخی و به‌ها راسته‌قینه‌کان لینگه‌و قووج کراون، ناچاره‌ په‌رده له‌پرووه دزیوه ده‌مامکراوه‌کان هه‌لداته‌وه، هه‌ر ده‌بی بانگی هه‌ق و راستی بدات، هه‌رگیز ناتوانی فی‌ل له‌ده‌روونی خۆی بکات، راستیه‌ شاردراره‌کان له‌ روخساریدا په‌نگیان داوه‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه ماندوو و شه‌که‌ته، ئه‌و له‌که‌سانی تر زیاتر هه‌ست به‌و باره‌ ناله‌بارو نامۆیه ده‌کات و ناشتوانی بپه‌ده‌نگ بی، که «مرۆف به‌نرخترین سه‌رمایه‌ی جیهان» بی، وهک پیلای له‌پی بکری، کتیب و رۆمان و شیعر که زاده‌ی میشک و بییری مرۆفن، ده‌بی له‌و رۆژگاره‌ی که خۆر به‌ده‌ستی ئه‌نقه‌ست روو په‌ش ده‌کری، میژوو ده‌بیتته ئاوده‌ستخانه‌و شیعر به‌میزه‌لان، چ ئومیدیک به‌ژیان بمینی، به‌لام هه‌ر چۆنیک بیت ئاماده نییه بیتته ریزی مرۆفی سه‌گی کاروانناس:

سه‌گی ئه‌مرۆ کاروان ناسه

مرۆفه سه‌گ ده‌ست و ده‌می ته‌ورداسه

من ده‌روونم ئاوینه‌یه بۆ روخسارم، بۆیه ماندوو

گەردن له کلپه‌ی ناکامی سه‌فه‌ر ده‌سووم
 ده‌ستم له‌روو ره‌شی رۆژدا نه‌بووه‌و نییه
 خه‌لکی له‌شیعرو له‌شاعیر گله‌و بناشته‌که‌ی چیه‌؟!
 میژوو بوو به‌ ئاوده‌ستخانه‌و هه‌رچی هه‌لسی گووی تۆ ده‌کا
 شیعیریش کرا به‌ میزه‌ل‌دان هه‌رچی هه‌لسی فووی تیده‌کا
 نرخیش بووه‌ به‌ پیل‌اووی
 ئەوه‌ی پاره‌و پوولی هه‌بۆ له‌پیی ده‌کا
 جرت بۆ کتیب، جرت بۆ رۆمان
 جرت بۆ ئەوان جرت بۆ خۆمان
 ریگه‌ی هه‌مووی پیدزکێیه‌ و جرت و فرته
 ئاواز هه‌مووی بای گه‌ده‌یه‌و ماوه‌ی کورته.

هه‌رچه‌نده‌ شاعیر له‌و باوه‌ره‌ دایه‌ که‌ ئەو واقیعه‌ی به‌رچاوه‌ واقیعه‌کی شیوینراوه‌،
 تیکویندانی شتیکی کاتییه‌، به‌لام ئەو ده‌یه‌ویت ئەو میژوو‌ی پیس کراوه‌، جارێکی
 تر به‌و ئازارو ئەشکه‌نجه‌یه‌ بنووسریته‌وه‌ که‌له‌ فه‌ره‌نگی خه‌می ئەودا تۆمار کراون،
 بۆیه‌ ده‌بۆ خه‌مخۆری راسته‌قینه‌ی دارشته‌وه‌ی میژوو‌ی، میژوو‌ی خه‌می مرۆفیک
 به‌وه‌فا که‌ خاکی پیروزی کوردستان بیبیله‌ی چاوه‌کانییه‌تی، گه‌لی کوردیش
 باوانییه‌تی، ئەو جۆره‌ مرۆفانه‌ش میژو دروست ده‌که‌ن، نه‌ک زورناژهن و ته‌پل لیده‌ری
 کاسه‌لیس:

شیعیره‌کانم بارگه‌ و بنه‌ن
 تۆماری چیرۆکی خه‌من
 به‌داخه‌وه‌ هه‌تا ئیسته‌ش
 نه‌یانزانی زۆرن که‌من؟
 ئەو پر به‌م کوردستانه
 هاوار ده‌که‌م من رووبارم
 هه‌ر ئەوساته‌ی ده‌لین خۆم

خۆشم نیم و به‌هره‌دارم
 هه‌ر خه‌م دیت و خه‌یال دینی
 هه‌ر خه‌یاله‌و خه‌م فر ده‌کا
 هه‌ر ئازارو ئەشکه‌نجه‌یه
 پیکی ژیانم پر ده‌کا
 مرۆف ئەگه‌ر خه‌می نه‌بوو
 شاعیر ئەگه‌ر ژانی نه‌بوو
 واته‌ ئیتر ئەم میژوو،
 هه‌ر پۆیه‌ بوو تانی نه‌بوو^(١٦)

سه‌نگه‌ر نه‌گۆرینی شاعیر له‌ پابه‌ندبوونیکی تایبه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و پابه‌ندبوونیکی گشتی

سه‌ره‌تا ئاماژه‌مان بۆ تیکه‌لاوبوونی شاعیر به‌دنیای سیاسه‌ت کرد، که‌ پابه‌ندی
 هیلی حزبییه‌تی بووه‌و له‌و ریگه‌یه‌وه‌، بیروباوه‌ری کوردایه‌تی و چینایه‌تی و
 مرۆفخواری چۆته‌ میشکی و به‌کامی دل تیکۆشاوه‌و له‌و پیناوه‌دا ئەشکه‌نجه‌و ئازاری
 بینیه‌وه‌. که‌ له‌ژیانی حزبییه‌تیشدا دوور که‌وتۆته‌وه‌، زیاتر پابه‌ند بووه‌ به‌ دۆزیک
 مه‌لبه‌ندی، که‌ دۆزی ره‌وای گه‌له‌ سته‌مدیده‌که‌ی بووه‌، وه‌کو مرۆفیک نه‌ته‌وه‌خواری
 نیشتمانی په‌روه‌ر له‌ سه‌نگه‌ره‌ فراوانه‌که‌دا زیاتر خۆی دۆزیوه‌ته‌وه‌ به‌ر له‌ راپه‌رینی
 به‌هاری سالی (١٩٩١) زۆریه‌ی زۆری نووسه‌رو هونه‌رمه‌ندان، دۆزه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌
 لایان زیاتر پالنه‌ری بنه‌ره‌تی بووه‌و خۆراگرتن و خۆ نه‌دۆرانیان، هه‌ر ئەو هه‌سته
 نه‌ته‌وه‌یییه‌ بووه‌ که‌ گیانی شوێشگێری به‌جۆش هیناون و چۆکیان له‌ئاست زه‌برو
 زه‌نگ و هۆکاره‌کانی فریودان و ویزدان فرۆشتن دانه‌داوه‌و شاعیر یه‌کیک بووه‌، له‌و
 شاعیره‌ نه‌به‌زانه‌ی که‌ به‌پاکی که‌سایه‌تی خۆی پاراستوو، هه‌رگیز نه‌بۆته‌ زورناژهن
 و، ته‌پل لیده‌ری ده‌رباری سوڵتان، چونکه‌ وه‌ک وتراوه‌:

«ئهو شاعیره‌ی له‌به‌ر ده‌رگای سوڵتان ده‌وه‌ستت، شاعیریکی دزه‌»، به‌په‌چه‌وانه‌وه‌،
 شیعیره‌کانی کردۆته‌ چه‌کی کاریگه‌ری خه‌بات و شانازیشی به‌و چه‌که‌وه‌ کردوو وه‌ک
 «شیخ ره‌زای تاله‌بانی» ده‌لی:

تۆههته تیغی دهبان و من هه مه تیغی زبان

فهرقی ئەم دوو تیغه ههروهک ئاسمان و پێسمان!^(۱۷)

جا ئەگەر تیغی زۆرداری دهسه لاتدار داپلۆسین و ئەشکه نجهدان بێ، یان شیوازی
تربیی بۆ له خشته بردن و بێ دهنگکردنی شاعیر، یان کرینی ئەو کهسایه تییه
ئازادخوازه سه ره خۆیه بێ.

که شاعیر بولبولی ئاوازی په یفی رهوانی کوردی بێ، وشهکانی ببنه گه رده لولوی
بێ ئامان و پێگه ی خهباتی چاره نووسی گه لی کوردی بن دهست بگریته بهر، ئەو
پێگه ی به پابه ندبوونیکی راسته قینه ی دهزانی و میلله ته که ی به ره و ئازادی و
سه رفرازی دهبات، شاعیر له لای ئەو ره هه ندیکی تر وه رده گری و به خته وه رییه کی
دیکه ی پێ ده به خشی، کراسیکی تری له بهر دهکات، که کراسی شوۆرش و خه م و
خه ونی هه ژاران:

که زمانم کهوته مه له و

دهستم بوو به هاو پیتی خامه و

ههنگاویشم هه لهاته وه ..

به سه ر سنووری ئاواپی ساردو سپرا،

چووم له دوورگه ی به ختانم دا

شاعیر بوو هات به دهنگمه وه

وتم کاکه ریبواریکم پرسم هه یه

ره جالیکم ترسم هه یه

کراسیکی کرده بهرم ئاودامان بوو

تانی شوۆرش ..

پۆیشی خه م و خه ونی هه موو هه ژاران بوو.^(۱۸)

که شاعیر سیاسیه کانی شاعیر ده خوینینه وه به عه قلی ئەمرۆ ده خوینینه وه،
هه رچه نده ده بی هه رشاعیره له چوارچیوه ی میژووی خۆیدا بیخوینینه وه، به لام ئەو
شاعیره که سنووری سه رده می خۆی ده بری و ته عبیر له ئاینده دهکات به و

جیهانبینیه گه شه ی خۆی، شاعیره کانی مۆرکی نه مرییان پێ ره و ده بینری. ئەو
به دیدی خۆی شاعیری نووسیوه، گوپی نه داوه ته ئەوانه ی چۆنی هه له ده سه نگین، به لام
له هه مان کاتدا، به رووی ئەوانه ی سته میان لی کردووه و مافی ره وای خۆیان
نه داوه تی ته قیوه ته وه که له مه وودا زیاتر لپی ده دوین:

چاوی کوردی سته مدیده م، ئەشکی تۆله م

تیا ده کولی

گرنگ نییه ره خنه سازی چی ده نووسی و هه رچیش بلی

بۆ لاسه ره ی ئەوینداران

به هاری نوێ ده بمه گولی.^(۱۹)

شاعیر دلی خۆشه به و ئەرکه ی خستوو یه تییه سه رشانی خۆی، که گه ره کیه تی
دۆزه خ بکاته به هه شت، وه ک وتم هه رگیز ئاماده نه بوو ببیته شاعیری ده رباری
دیکتاتور، بۆ پله و سامان پێیدا هه ر بلی، به لام به کامی دله وه ببیته شاعیری
ده رباری خه م و هیوای مه زنی کوردستان، خه ونه سه وزه کانی رابه رانی پێگه ی
ئازادی، که له و پێگه شکۆداره دا سه ریان نایه وه، به دیده نی خاکیکی سه ره به خۆ
شادبوونه وه له تاراوگه دا گیانیان به خاک سپارد:

بۆ بولبولی نه غمه ی کوردی په یف و لاوک و هه یرانم

ئه گه ر کرام به ره شه با، گه رده لولوی بێ ئامانم

دۆزه خ دهنیچه سه رشانم

منی شاعیر له ژنی کانی تاری دهستی گه رووی پاکی

کیوه کاندای تۆنیککی نویم

له ته ک ریبواری ماندوودا

ریبواری ری خه م و هیوا، سای سه هه نم

هه نگاو دهنیم هۆ ریبواری پێگه ی خه م

خه م و هیوای مه زن

قهت شاعیری ده ربار نه بووم

لەدەربارتا بۆ شاعیری دەربار دەشیم
 مردن ھەبە . . دواى ناشتتم، گيانم چەپكى گۆلى سوورە
 وھلیای ژیلەى بن تەنوورە
 بمدەن لە پرچی دار بەرووی کەلى (زەردە) و
 مەودای تیروانینم دوورە .
 بۆنم دەگاتە گۆمى (وان) شەپۆلم رووی لەباشوورە
 دلم خۆشە ھەموو شەوئى خەو دەبینم
 (حاجى) لەکۆیە حەج دەکاو (نالى) ھەر لە شارەزوورە(٢٠).

شاعیرییەتى حەسیب قەرەداخى

شاعیر دەیزانى چۆن مامەلە لەگەڵ پەيقددا بکات «سوور بوولەسەر ئەوھى شوینەوارىک لەدەروونی خوینەردا بخولقینى لەجیاتى لە یەکگەیشتنى راستەوخۆ لەگەڵیدا، مامەلەى لەگەڵ وشەکان بەرێگەپەکی تاییەت دەکرد کە پێداگرتن بوو لەسەر بەھای ھەلچوون و سروشتى پەیف» (٢١)، ھەرچەندە کە خۆى شاعیریکی نوێخواز بوو، بەلام پەوت و کیشى شیعری لەدەست نەدا، جاروبار ناوەرۆکی نوێی لە بۆتەى فۆرمىکی کۆن دادەپشت، وەک شاعیریکی نیو کلاسیک. ئەو کیش و ئیقاەى کە شاعیر پەیرەوى دەکردن تەعبیریان لە کەسایەتى شاعیر دەکرد، کە «وەرگر- گوێگر و خوینەریان لە دەروونەو دەبزانن، کە لەدەل و دەروونىکی بەجۆش ھەلقولببون، وێرای ئەوھى دەسەلاتىکی تەواوى لەسەر پەیفەکاندا ھەبوو، کە زەخیرەپەکی دەولەمەند لە ھەگبەکەیدا ھەبوو، ئەو دەولەمەندیەى وشە نەیکردبوو ئەو شاعیرە لێھاتوو، بەلکو داسۆزی و خوین گەرمى و چۆنیەتى بەکارھێنانیان پەنگدانەوھى ئەو بالابوونە شیعیریەى بوون، لەگەڵ ئەو ئەزمونە درێژەى کە تێیدا ژیا، باکراوندىکی مەعریفى پۆشنییری کە زیاتر زەمینەى لەباریان بۆ پەخساند.

کە شاعیر ئەو بالا بەرزە شیعیریەى لەخۆیدا بەدى دەکرد وەک شاعیریکی بویری شۆرشگێر لەناو ھەلبەست و دەرەویدا «شیعری شۆرشگێر وەک تێدەگەم ھەلۆیست لە ژیان و مەملانییدا پێوھندی نیوان ھەردوو چەمک، پێوھندی نامۆی

نییە . . ناکرئ شۆرشگێر لەناو قەسیدەدا شۆرشگێر بى و لە شەقامدا کۆنەپەرست بى، ھەرەھا ناکرئ شاعیری شۆرشگێر لە شەقامدا شۆرشگێر بى و لەناو قەسیدەدا کۆنەپەرست بى، ئەگەر توانیمان ئەو گونجانەى نیوان ھەردوو چەمک بەپێوھندیەکی قوولتر لە ھاوسەرپەتى و ئۆرگانیتەر پیک بێنن، ئەوا بە سانایى دەرى دەخەین کە ئەو شیعەرە شۆرشگێرەى خوازيارینە، پێویستە لەناوخۆیدا شۆرش و روانینە کەلەپوورو غەیری تر لە شێوھکانى پێوھندیەکان لەناو قەسیدەدا ھەلگرتى» (٢٢)

ئەم بۆچوونەى شاعیری ناسراوى فەلەستینى (مەحمود دەرویش)، (حەسیب قەرەداخى) چ لەناو شیعردا، چ لەدەرەویدا، بەدێرە شیعریکی خۆى دەیسەلمینى، وەک حەقیقەتێکی بەرچاوى، کە توانیویەتى بە کردووە ھەلۆیستى مەردانەى لەژیان و مەملانییدا ھەبى و خۆى نەدۆرینى، لەھەمان کاتیشدا بەھا ھونەرییەکانى شیعری پەسەن بپاریزى، بوێرانە و راشکاوانە پێ بەدەم ھاوار بکات:

ھەتا دەمرم من ھەر دەلیم « جى خەرمان نیم خۆم خەرمانم»

نە چوومەتە سەرشانى کەس وەلى ھاتوونە سەرشانم! (٢٣)

شاعیر نوێخوازییەکەى لە کولتوورى پەسەنى کوردەوارى ھەلێنجاو، زیرەکانە ئاوری لێداوھتەو، ئەوھى رابردووی نەبى، ئیستای نابى، ئەوھ ئیستای نەبى ئایندهشى نابى وەک ئەدۆنیس دەلى «ئەمە مانای ئەوھە کە داھینانى شیعری بەداھینانى میژووبى نەبى تەواو نابى، گۆرانەکە مرۆفخوازییەکی سەرانسەرییە نەک ھونەرى و چیتەر» (٢٤). کە شاعیر پەنا دەباتە بەر کولتوور، بەتاییەتى کولتوورى سۆفیگەرى ئەمە نیشانەى نزمى ئاستى رۆشەنبیریەکەى نییە بەقەد ئەوھى نیشانەى قوولبوونەو ھۆشمەندى و دەرک پیکردنە، کە ئەو جۆرە مامەلەکردنە زادەى بیروباوہرى و وزەى شیعری پتەوترو فراوانتر دەکات. بەتاییەتى شیعری سۆفیگەرى کە «فراوانى عەقل و والا کردنى چوارچێوھى ھەستیاری لە پێگەى شیعەرەو نەبى پیکناپەن» (٢٥). لەم روانگەپەوھە (فەرھەنگى خەم)، بەتاییەتى خەمى خودى شاعیر و خەمى گەل و نیشتمانی بوونەتە بەردى بناغەى شیعەرەکانى، ئەو پێوھندیە توندوتۆلەى نیوان ھەردوو جەمسەر بینای شیعەرەکانیان ھەلچنیوھ

«وشهش ئەو بېرۆكە دەردهخات كه كۆنترپۆلى شاعىرى كردووه، له بهرئەوه پىويسته له سه زمان بۆ ئەوهى له ناو گىيانى نووسهردا، بهدواى ئەو په يغانه بگهريين كه له كارهكانى، بهرهمهكانيدا زۆر به كاردين» (٢٦). ئەمه وتهيهكى (بۆدلير)ه بۆ نموونه هينامانهتهوه، كه به راستى تهعبير له پۆحى شاعير «حهسيب قهره داخى» دهكات، كه (خهه) بۆته فهرههنگىكى بهر فراوان، به جوړى رهگ و ريشهيه له دهر وونيدا قوول چوو، تارادهيه، له (فهرههنگى خهه) دا (٣٥٠) جار دووپات كراوتهوه (٢٧).

بويرى شاعىرو شانازى كردن به شاعىرىيه تى خۆى

ئەگەر به خيترايى بگهريينهوه، سهردواى سالى يه كه مى ئادارى (١٩٧٠) كتومت بۆ (٢١)ى ئادارى (١٩٧١) كه له يه كه مين (ميه ره جاني شيعرى كوردى) دا شيعرى (هه وهل مه زات)ى تيدا خويندنهوه، ئەوكاته شه پۆلى (روانگه) تاو و تهوژمى خۆى هه بوو، شاعىرىش سهرد بهو ريبازه نه بوو، ليشيان نزيك نه بوو، له بوارى داهيتان و ئەفراندن و نفااردا سهرد ههفتهرى نوپخووزان بوو، من وهك شايهت عهيانىك كه له ميه ره جانه كه دا بووم، به چاوى خۆم بينيم چۆن درى به خه لكه كه داو له دهره وهى هۆله كه له «كهركوك» به دهنگىكى رهسه تى جياكراوه، خه لكه كه هه ژاند، ته قينه وهيهك بوو له ژيانى شيعرى شاعير، جوړه گواستنه وهيهكى تايهت بوو، له بوارى شيعرى كورديدا، كه ئەو هه له باالى مۆركى راپۆرتى و خيتابى و شيوازى رووكه شى به سهريا كيشرابوو، (هه وهل مه زات) به دهنگى دليرى شاعير، هاوارى نارهبازى و به گژدا چوونى بازرگانى بوو به وشهيه پاكى كوردى، هيشتاش ئەم هۆنراويه تين و تاو و كارىگه ريتى خۆى هه رماوه، خاسيه تى ره ها به خۆوه دهگرى، سنوورى كات و شوين دهبرى، هۆنراوه كه ريمه كه هى گورج و گۆلهو، كيشى په نهجهى (٤) برگه يه و به كيشى عه وروزى عه ره بيش دهرىاي «هه زه ج»ه:

هه وهل مه زات

ئەو ئاوى ئەژنۆم داهات

حه رفم به سه د گازو قاوه

بادراوه

ئەو دامينهيه هه لوه شاهه
له رپيگادا داخراوه
واپى خوسته، وا سواوه
دوينى گه سكى په شيمانيم پيا هانيوه
تا ئيستاش كه س نهيه بانيوه
خه تام نيهيه هه رفم رهقه
جىي راوله ستانم وا لهقه!
هه وهل مه زات، هه وهل مه زات
خواوه ندى وهرزى به هات
تا بۆ (گوپره كه) ي (سامرى)ى
دهسته و نه زهر نه وه ستاوم
هه تا ليلايى ئاخ و داخ
نه يته نيوه به رى چاوم
بين بم گه نى... هه وهل مه زات
هه تا هه ر كوئى دهنگم دهگات
هه وهل مه زات

له كوئايى هۆنراوه كهيدا كه زياتر راستيهيه كه خهست دهكات وهه په رده له سهرد رووى
ده مامكراوه كان هه لده داته وه:

پاز به ندو (زه ند) و (ئاويستا)م

بۆ مه زاته

خه لکينه بروام پى بکهن

ماوهيه مه زات بۆ يهك ساته (٢٨)

هه لبهت ئەم هۆنراويه رهنگدانه وهيه هه سته ناوه خۆى و سكالاي دهر وونى شاعير
بوو له ئاست ئەو ئاواوهيه كه وشهيه ره سهن له بازاري ئاواوه دا مه زات دهكرا،
دهر برينى هه سته يكى لهم جوړه نيشانهيه بوپيرى و راشكاوى شاعيره، دلسۆزويه

بۆھونەرئىكى رەسەن، دەربرېنى ئەزموونى شاعىرە، ئارەزووى دەربرېنى ئەزموون بەوپەرى وردى لای شاعىرە نوپخوازەکان پىنگەى يەكەم داگیر دەکات، ئەوان پەى بە پىداوېستىەکانى ئەو دەبەن، ئەوان لە خەمساردى و سەرکېشى تا بلىى دوورن، کارامەىى بالۆ وردەکارى نمونەى بالایانە، شاعىرئىكى بەجەرگى وەک ئەلبرتى دەلى: «هەرچەندە ئاژاوەى ژيان قوول بى، پىوېستى زياتر دەبى بەراستگۆىى بە پەىقى ھەلبژارده بەخۆپارئىزىيەكى زۆر (۲۹)، شاعىرئىەتى «هەسىب قەرەداخى» ئەوئەندە سەردەکات کە وەک ھەللاج بىر بکاتەو، لەناو بووندا بتوئتەو و بىى بە بوون و بوونىش بىى بە ئەو، ئەمەش بالآتىرین خوازىارىيەکانى سووفىيەکانە، کە مرۆف و جىهان دەبن بەيەک، مەکیيەکە (الائىه) کە نىوان(مەکە) و (تۆ)، جىا دەکاتەو لەئارادا نامىنى:

نەپانزانى زامەکانم پىش ئەوانىش
 وېستىان دلم بکەنەو
 لەدەربارى پاشای ھىواى کەللەى زما
 بارى خەمم بخەنەو
 وەلى ھەيھات... نە پىسپۆرو نەزام و خەم
 کەى دەگەنە ئا ئەو پایەى من بناسن؟
 من تەواوم.. شوئىن و کاتم لانەماو
 من تەواوم.. تاجى شىعەرم لەسەرناو
 ئىستا وجود ھەمووى منو
 منىش ھەموو ئەو وجودم نۆش کردو
 بەرەو کارئوھى خولوودىش
 چەم بۆ خۆر خۆش کردو. (۳۰)

ئەم گەيشتنە رۆحىيە بالایەى شاعىر ھالەتئىكى ھەستىارى ئاوتتەيىيە، رۆبەررۆبوونەوھى ئەوانەن کە جەوھەرى شىعەرو شاعىر نانسەن، کە لەرئىگەى بالابوونى پەو پایەى شاعىرئىەتى بەرەو نەمرى ھەنگاودەنى، گەيشتن بە ھەقىقەتى رەھا، بەرەو ئاسمانى کۆتايى، بەرەو خۆر کە رەمزی ھەقىقەتە، لەئەنجامى

کاردانەوھى بەگژداچووەکانى ئەو سەردەمە جەنجالەيە کە شاعىر دژيان وەستاوھو رەتبان دەکاتەو بەشپوھە مېتافىزىکىيەکەى نا، بەلکو بەھەستئىكى ھاوچەرخانە، بەرئىگەيەكى ئاسايى نا، بەلکو بەو رئىگەيەى کە شاعىر خۆى تئىدا دۆزىوئەتەو، کە شوئىن و کات لەلای ئەو بوونيان نەماو، واتە ئەو رئىگەيەى بەھەست و نەستى شاعىرانەو تىروانئىئىكى گەشبینانەى بەدى کردوھو لەو سنوورەى بۆى کىشراوھ دەردەچى و رۆو دەکاتە پانتايئىكى بى کۆتايى، کە نزیکرئەوھى دوورە، کە ئەوانەى تئى ناگەن و ناپناسن، بەو پایە ناگەن.

ئەو ھالەتە شعورئىيەى شاعىر تەنیا لەسنوورى خودى خۆى ناوھستى کە شانازى بە گەورەيى شىعەرو دەسەلاتى مەعريفى دەکات، بەلکو رۆبەررۆوى ئەوانەش دەبئتەو، کە زۆر ھەوليان دا لە نرخ و بەھای کەسايەتى (گۆران)ى پئىگەى شاعىرئىەتى لەسەر نەخشەى شىعەرى کوردیدا کەم بکەنەو، «گۆران» جارئىكى تر گيانى دئتەو بەرەو بەررۆوى ئەو ھىرشە نارەوايە وەک پىرەمەگروون دەوھستى و وایان لئىدەکات تەنیا مایەپووجى و شەرمەزارىيان بۆ بمئىئتەو:

گۆران وەکو پىرە مەگروون راوھستابوو
 پەيامئىكى لە ھەستابوو
 «بەلى ديارە لەناو قەومى بەسیتا قەدرى سنەتکار
 وەکو عەكسى قەمەر وایە لەناو ھەوزئىكى لئىخن دا»
 ھەوزى لئىخن پركەنەو
 ئەم ھىرشە نارەوايەش كركەنەو
 دەبى ھەموو جامبازەکان شەرمەزارىن
 دەبى ھەموو شايەتەکان
 بى نق و جق..
 سەرى لا کۆلان چۆل بکەن
 چاوى وشە لالەکانيان
 لەبەر پئىدا پىر خۆل بکەن
 لالەزارە پەژموورەکان ئاوىش بدرىن ھەر دەکەون

ههزار دهۆلیان بۆ لێدەن..
پارشێو ناکەن هەر دەخەون! (۳۱)

نێکەڵکردنی شیعەر و سەنگەر

هەرۆک لە پێشەوه ئاماژەم بۆ کرد، شاعیر هزری نەتەوهیی و نیشتمانی نەکرد بە مەسەلەیهکی کاتی، بە لۆکو شیعەر وەکو فیکر بوو بەچەکی کاریگەر و هەلۆیست نواندن بوو بە سەنگەری راستەقینە، واتە بەستنهوهی فیکر بەواقیعی بەرچاو، دلسۆزیش بۆ هەردوو تەوهر، ئەفراندنی شیعری خولقاند، ئا ئاوهتا وەک بلایی شاعیر لەگەڵماندایه، خۆی بەکوردە عاشق لەقەڵەم دەدات، شیعەر و سەنگەر دەبن بەیهک رۆح، لەیهک جەستەدا:

ئازیزەگەم .. دلی خۆم کرد بەسەنگەر و

بەرامبەر دوژمنی تۆ راوهستام

دەستم لەسەر چەخماخەیه

چاوم لەو بەژن و باخەیه

هەموو بەستەو شیعەرەکانم

چەکی تیزن

هەموو پەرهی چامەکانم

باوهشی گەرم و ئامیزن

ئەگەر بەردی بگرنه تۆ دنیا دەدەمه بەر جنیو

پشکۆیهکت بۆ بهاون

بیرو هەست و خەون و خەمم

دەدەنه کێو.

من شاعیرم دەنگم هەیه

لەناو دێری گری عیشقا پەیتا پەیتا زەنگم هەیه (۳۲)

شیعەر لای شاعیر وەک شەراب دەپسکی، بەرژانی شاعیریگە که دوای ئەشک و ئاھو موعاناتیکی زۆر لەدایک دەبێ، وریته و پەیفی رووکەش و سەرپێی نییه، هەژانی

میشک و دەروونه، گوشینی فیکرو ئەندیشەیه، وەک ئەو خۆشاوهی له کۆپەیی خەمی شاعیردا دەبێ بەشەراب:

ئەوی ئەو کەسانەیی لەلاتان سەیرم

دلۆپیی ئەشک و ئاھیکتان نییه؟

گەر شیعەر نەبێ و نەکرێ بەشەراب

تیم ناگەیی ئەوی ژیان چیه؟! (۳۳)

وێرای گەورەیی شاعیرییهتی حەسیب قەرەداخی، هەندێ لەوانەیی که سەبەری خۆیان بەبالای راستەقینە تێدەگەیشتن. دانیان بەو وزە شیعرییه تەقیووی شاعیر نەدەنا، لەمەش زیاتر هەموو ئەو شاعیرانەیی که لە ئاستی ئەودا نەبوون، لیکۆلینەوهو تۆزینەوهیان لەسەر دەنووسرا، مافی ئەویش دەکرا بەژێر لێوهوه، منیش بەرامبەر ئەو رەوشە شیوینراوه، بەپێی تواناو زانیاری خۆم، شتیگم نووسی و جۆره سکالایه کیشم دەربیری، وەک جۆره نارەزاییهک و مافیپیدان بە شاعیرییهتی ئەو شاعیره لێهاتووهمان، که هەتا دەها بەقەد ئەوهی تەمەنی بەرهو پیری هەڵدەکش، بەلام شیعەرەکانی وەک هەمیشە بەهار پاراوترو گەشتەر و نوێتر خۆیان دەنواند، ئەوهبوو له (۲۶) ی ئابی (۱۹۸۵) دا شیعەرێگم بەناوی «شیعەر پیر نابێ» نووسی که پیشکەش بوو بە شاعیری داھینەر «حەسیب قەرەداخی» دەبوايه لهگۆڤاری (کاروان) دا بلۆ بباويهوه، بەلام هەرچەندە لەیهک له ژمارەکانی گۆڤارەکه دا ئاگادار کرابوووه که چاوهڕوانی بلۆکردنهوهی بم، کهچی بەداخوه بهلینەکه تەنیا قسەیی رووت بوو، وا بۆیهکه مین جار لەم نووسینه مەدا چاوهکاتەوه:

هەرزەکاری

لە رووی شاعیری بەتەمەن

وەستاو وتی:

لەسەر شانۆ وەرە خواری

تۆ ئیستا پەله هەورێکی هاوینی

چۆن، تۆ بارانت لی دەباری

ئێوه وەچەیی پەنجاکانن

ئەمىرۆ لەكۆپى

شيعرى نوئى دا

ھەرچەند ھەنگاوتان گورج بى

ھىشتا ھەر لەدوای کاروان

ھۆنراوتان

تىن و گورپان تيا نەماوھ

بەفیتامىن ناکرىن چارى

شاعىرى پىر ھاتە ۋەلام:

كاكى شاعىرى ھەرزەكار

تۆ لاو لاوھى قەدەت لەدار ئالاندوۋە

گەلاى ناسكى پايىزىت

كزەبايەك دەيوەرىنى

من دار بەرپووم رەگورپىشەى قوولى تىنووم

رۆژ بەرپۆژ پتر روو دەچن

رەشەبا ھەرچەند بەتىن بى

ناتوانى دارى شاخپەرسەت لەبن بىنى

ھەرچەند كە من لەچاۋ تۆدا

بەتەمەنم

شيعرم ھەمىشە بەھارە

لەسەر نەخشەى شيعرى نوئى

جى پەنجەكەى من ديارە

با پىرىش بم

بەلام شيعرم چۆن پىر دەبى

بۆچى من كۆپرە كانىمە

ھەر بەھاران بژىيمەۋە!؟

من شەرابى رسكاۋى دەيان سالەمە

كاتى سەرى كوپەلەكەم ھەلدەنەۋە

بەتامو بۆيەكى نوئى

خۆى دەنوئىنى

ئەى شاعىرى ھەرزەكارى

شيعر ھەرزە

چۆن دەتەۋى

لەسەر شانۆ بىمە خوارى

كە ھىشتا دەنگى زولالم

لەگەل گشت نرکەو ھاۋارى

داھىنان و نوئىکردنەۋە

دەرپژىنىتە ناو دەرياچەى

شيعر، بەخوپ

ۋەك رووبارى

پاشباس

ھەرچەندە كە من چەند جارىك لەبارەى شاعىرىى «حەسىب قەرەداخى» يەۋە نووسىنم بلاۋ كردۆتەۋە، بەلام لە «فەرھەنگى خەم» ى شاعىردا دەبى بلىين خەرمان بەرەكەت، شيعرەكانى زۆر لايەن بەخۆۋە دەگرن، بۆيە ئەمجارەيان لايەنى «باۋەرۋ خەبات» م كرده سەرناۋى باسەكەم، لە پابەندبوونى سىياسى حزبىيەۋە بەرەۋ كەنارى پابەندبوونە گشتىيەكە ئاورىكم لە شيعرەكانى دايەۋەۋە رووناكىم خستە سەر تىكەلكردنى ھزرى شاعىر بەواقىع و خەباتى نەچپراۋەى بۆ كۆپىنى ئەۋ واقىعە تفت و تالەى كە تىيدا ژيا، تا دلە پر شيعرەكەى لەلىدان كەوت، سەنگەرى شەرەفمەندى چۆل نەكرد، لەپال شىكرەنەۋەى چەند نمونەپەك لە شيعرەكانى لە شاعىرىەتى

شاعیر دواوم و لایه‌نه هونهری و داهینانه‌که‌ییم فه‌رامۆش نه‌کردوو، له‌هه‌مان کاتدا په‌نجهم خستۆته‌ سه‌ر بۆیهری و شانازیکردن به‌و پله‌و پایه‌ی که‌ شاعیر باوه‌ری به‌خۆی هه‌بووه‌ که‌ ئه‌و گه‌وره‌یی شیعرییه‌ به‌خۆی ره‌وا ببنی و شیعی «هه‌وه‌ل مه‌زات» به‌ ته‌قینه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌فراندنه‌ له‌قه‌له‌م بده‌م که‌ له‌ یه‌که‌مین فیستیقالی شیعی کوردی «له‌ که‌رکووک» خۆیندییه‌وه‌، هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ شاعیر زیاتر هه‌نگاوی به‌ره‌و خۆ نوێکردنه‌وه‌و ئه‌فراندن نا، له‌پراستیدا نه‌مویست له‌ترسی درێژدادری له‌سه‌ر فیکرو فه‌لسه‌فه‌ی سۆفیگه‌ری له‌ «فه‌ره‌نگی خه‌م» دا ئه‌وه‌نده‌ بوه‌ستم، چونکه‌ ئه‌م باب‌ه‌ته‌ لایه‌نیکی گرنگی تره‌ له‌ جیهانی شاعیر، که‌ به‌شیوه‌ ئایدیالییه‌که‌ی سۆفیگه‌ری مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بۆچوونی هه‌ز مه‌ندانێ ته‌سه‌وف نه‌کردوو، به‌لکو به‌تیروانین و جیهانبینی خۆی سه‌یری واقیعی کردوو، به‌ رۆحیه‌تیکی هاوچه‌رخانه‌ ته‌وزیفی شیعه‌ره‌کانی بۆ مه‌به‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی کردوو، ئه‌م نووسینه‌ ئاوێدانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ شیعه‌ره‌وه‌ لۆیستی شاعیر، که‌ به‌داخه‌وه‌ تا ئیستا ئه‌گه‌ر پله‌و پایه‌ی هۆنراوه‌کانی و هه‌لۆیستی سه‌ره‌زانه‌ی له‌ مه‌یدانی خه‌بات و قوربانیدا، له‌گه‌ل هه‌ندێ شاعیری تر به‌راورد بکه‌ین، زۆر چاک هه‌ست ده‌که‌ین، وه‌ک پتیویست مافی خۆی نه‌دراوه‌تی.

په‌راویزو سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌کی خێرای ویتسته‌گه‌کانی ژبانی سه‌سیب قه‌رده‌اخێ نه‌مر، به‌هات قه‌رده‌اخێ- فه‌ره‌نگی خه‌م (۴) چاپه‌مه‌نی و ئۆفسیتی دانا- سلیمانێ ۱۹۹۸ .
- ۲- الطاغیة: تألیف أ.د. امام عبدالفتاح امام- مكتبة مدبولي - القاهرة، ل ۱۶۲
- ۳- فه‌ره‌نگی خه‌م (۳).
- ۴- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۲ .
- ۵- فه‌ره‌نگی خه‌م ۲، ل ۱۴۱ .
- ۶- فه‌ره‌نگی خه‌م (۴)، ل ۱۱-۱۲ .
- ۷- انجیل لوقا اصحاب ۹: ۳۶ .
- ۸- الطاغیة، ل ۴۲ .
- ۹- گفتوگۆ له‌گه‌ل ئه‌دوئیس - مندالی، شیعه‌ر، تاراوگه‌، وه‌رگێرانی نه‌وزاد ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌ود،

ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م (۱۳۹) ، سلیمانێ ۲۰۰۱، ل ۴۷-۴۸ .

- ۱۰- فه‌ره‌نگی خه‌م (۳) ، ل ۱۹-۲۲ .
- ۱۱- الطاغیة، ل ۱۱۳ .
- ۱۲- فه‌ره‌نگی خه‌م (۴)، ل ۸۲ .
- ۱۳- الطاغیة. باب‌ه‌تی (السید المسیح) ل ۱۹۵ .
- ۱۴- فه‌ره‌نگی خه‌م (۳) ، ل ۲۷ .
- ۱۵- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ل ۲۸ .
- ۱۶- فه‌ره‌نگی خه‌م (۴)، ل ۳۲ .
- ۱۷- میژووێ ئه‌ده‌بی کوردی- عه‌لئه‌دین سجادی، چاپی دووه‌م، به‌غدا ۱۹۷۲، ل ۳۷۹ .
- ۱۸- فه‌ره‌نگی خه‌م (۳) ، ل ۱۳۷ .
- ۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۳۲ .
- ۲۰- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۳۲-۱۳۳ .
- ۲۱- التجربة الخلاقه- تألیف البروفیسور .س.م.بورا، ترجمه‌ سلافة حجاوي - دار الشؤون الثقافیه العامه- آفاق عربیة، الطبعة الثانية، بغداد، ۱۹۸۶ .
- ۲۲- مجلة الأقالام، العدد (۱۲) السنة السابعة ۱۹۷۲، محمود درویش يتحدث عن الشعر الثوري والثورة في الشعر.
- ۲۳- فه‌ره‌نگی خه‌م (۳) ل ۱۳۳ .
- ۲۴- مقدمة في الشعر الصوفي- طراد الكبیسی.
- ۲۵- أ.أ. ريتشاردز، الشعر بين الواقع والابداع - صبيح ناجي القصاب - دار الرشيد- للنشر- بغداد، ۱۹۷۹، ل ۱۱۳ .
- ۲۶- ثورة الشعر الحديث- د. عبدالغفار مكاي، ل ۷۰ .
- ۲۷- دیارده‌ی غه‌م له‌ شیعه‌ری سه‌سیب قه‌رده‌اخیدا. تانیا ئه‌سه‌د محه‌مه‌د سألح، نامه‌ی ماجستیر- زانکۆی سه‌لاحه‌دین، ۲۰۰۱ .
- ۲۸- فه‌ره‌نگی خه‌م، ل ۷۰-۷۳، به‌رگی یه‌که‌م.
- ۲۹- التجربة الخلاقه.
- ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳- فه‌ره‌نگی خه‌م: پروانه (به‌رگی یه‌که‌م و دووه‌م) ی سه‌رجه‌م شیعه‌ره‌کانی سه‌سیب قه‌رده‌اخێ، ده‌زگای چاپ و بلأوکردنه‌وه‌ی ئاراس- زنجیره‌ی رۆشنییری، ۲۰۰۲ .

فیرکاری و بهرزبونونه وهی پلهی هۆش-دا به تهواوی نامۆبیش زیاد ده بێت. لهو کۆمه لگایه ی که رهوتی ژیان سست و کزهو گۆمه که مهندو گۆرانکاری بهردهوام له ئارادا نییه، مرۆف زیاتر ههست به نامۆبیش و بیزاری و دلتهنگی دهکات مادامهکی بارودۆخه که هه له شوینی خۆیدا ته راتین بکات، نامۆبیش که ش زۆر دهخایه نی و له یهقهی مرۆف نابیته وه، لیره دا ده پرسین که ی ئهم نامۆبیش له کۆل مرۆفی هۆشمه ند ده بێته وه؟! (ئهریک فرۆم) وه لای ئهم پرسیاره مان ده داته وه وه ده لئ: « ده کړی نامۆبیش مرۆف بیه زینرئ ته نیا له ریگه ی گۆرانکاریه درێژخایه نه کانه وه له هه موو لایه نه کانی سیسته می کۆمه لایه تی و سیاسی و پۆشن بیری دا، هه روه ها له و رایه دایه که سیسته میکی نوێ بۆ کۆمه ل ده بئ بخولقینرئ ئه گه ر ویسترا په ی به م ئامرازه ببرد رئ»^(۲).

دوای ئهم پێشه کییه کورته بۆمان هه یه له جیهانی نامۆبیش و نیگه رانی «چنوو نامیق هه سه ن» ی شاعیر بدوین و له ریگه ی «مه رکانه شکاوه کانی جه نگ» وه سه ریک له خه م و خولایای بدهین. هه روه ک له پێشه کییه که دا ئامازهم بۆکرد، ره نگه شاعیری هه ست ناسک له هه موو که سه ێک زیاتر هه ست به نامۆبیش بکات به تایبه تی ئه گه ر به ته واوه تی درکی به ژیا نی سته م و چه وسانه وه ی خودی خۆی و که له که ی بکات که ته عبیر له و واقیعه سه یرو سه مه ریه بکات و خۆی به ئاواره و نامۆ بزانی ت، با له ناو نه ته وه که ی خۆیدا بژی. شاعیری گه روه ی عه رب (ابو الطیب المتنبی) یه کی که له و شاعیره نامۆیا نه ی سه رده می خۆی که له دیره شیعرێکدا به راشکاوی له واقیعه نا هه مواره که ده دوێ و ده لئ:

انا في أمة تداركها الله
غريب كصالح في ثمود

ئو شاعیره ی که ناوداره به وه ی « دنیا ی پرکردو خه لکی سه رقال کرد» ئه وه ند ه خۆی به ئاواره و نامۆ له قه له م ده دات که له ناو نه ته وه یه کدایه که خوا ره حمه تی به سه ر باراندوه ئاواره و نامۆیه وه ک (سالح) ی پێغه مه ر له ناو قه ومی (ئه موود) که خوا له ناوی بردن.

(چنوو نامیق هه سه ن) ی شاعیر هه ر له یه که مین شیعرێک کۆ شیعره که ی تا

نامۆبیش و نیگه رانی

له کۆشعیری مه رکانه شکاوه کانی جه نگ چنوو نامیق هه سه ندا

له کۆمه لگایه کی ده سه لات باوک سالاری دا که هیشتا شمشیری جه لاده کان به رووی ئافره تا هه لکیشرا وه، کورده واریش که خۆی له ناو ئه و کۆمه لگایانه دا شوینه واری له ئه شکه نجه دان و چه وساندنه وه ی ئافره ت به زه قی دیارو به رچا وه، هه لبه ت له و واقیعه تفتوتاله دا ئافره تی هه ست ناسک و هۆشیار، هه میشه له هی دیکه زیاتر تووشی نامۆبیش و نیگه رانی و ناره حه تی ده بئ، به تایبه تی ئه گه ر شاعیر بئ و بیه ویت هه ستی ده روونی ده برپیت بۆیه ده ربا زبوون له کۆت و پێوه ندی ئه و جو ره کۆمه له ی په تری کی که ئافره ت ده خاته قه فه سی دیلی و ملکه چی، گیانی کی یا خیبووی بویری گه ره که که رو به رووی ئه و واقیعه پر مه ی نه ته بیه ته وه که به چا وێکی نزم سه یری ئافره ت ده کات، وه ک شتومه ک مامله تی له گه لدا ده کات که بئ ده سه لاته و ئازادی خودی خۆی له ده ست دا وه به ده ست بیرو با وه ری کۆنی پرو بووچ و عه قلیه تی گه ند ه ل گیری خوار دو وه.

هه لته کاندنی واقیعی زنجیرکرا و گیانی کی شۆرشگیری خوا زیاره، هه ر له روانگه ی ئه م واقیعه ی ده ستکردی پیا وه، ئافره تی کورد له ململانییه کی توند دایه، له گه ل خودی خۆی و له گه ل واقیعی سه پینرا ودا، ده بئ له م جمکه یه خۆی ده ربا ز بکات (هیрман هیسه) گوته نی: «دوو رۆح له ناو ده رووندا هه ن، هه ی به داخه وه، هه ر رۆحیکیش بۆ ده ربا زبوون له جمکه که ی خه بات ده کات»^(۱).

به قه د ئه وه ی که ئازادی ده رگای والا تر ده بیت، بواری ئه وه ده بیت که مرۆف هه ستی شاردراره و نه پینیه کانی ده روونی ده برپیت که زیاتر له ژیا ن و نا کۆکییه کانی ده گات که شته جه وه رییه کان روو پۆش ده کړین و شته روو که شه کان سه ر ئا و ده که ون، نامۆبیش و نیگه رانییه که زیاتر سه رده که ن و نرکه ی نار ه زایی و بیزاری و ته قینه وه گه رمتره به جو شتر ده بیت، چونکه له گه ل پتر بوونی ئازادی و بلا بوونه وه ی

كۆتايى دوايىن شيعر وەك ھەللىكى بەياني ھەللكشاو نامۆيى و ئاوارەيى و نيگەراني
 لە شيعرەكانيدا رەنگيان داوھتەو، بەھەستىكى پاك و بى گەرد پرووى دەمامكراوى
 ئەو نامۆيۈنە والا دەكات، قەتماغەي برين و زامەكان ھەلدەداتەو، دەستدرېژيىيە
 پروپوشكراوھكان ئاشكرا و ريسوا دەكات، كوردستاني بەھەشتى سەر پرووى زەمىن
 لە روويكەشيىكەي دەترازىنى و كرۆك و جەوھەرى مەينەتە شاردر اوھكان دەردەخات
 و دەلى:

ئا لەم ولاتى رەشەبا و بەفرو خوينە
 تاكو ئىستاش نەمبينيۈە
 فرين سەرى خۆى ھەلنەگرى و
 جريوھى خۆى نەخنكىنى و
 بالەكانى ھەلنەپرووكى
 بەياني يەكەم ئەبىنى و پرچەكانى بە بانەكاو
 ليۈھكانى خۆى نەكرۆژى
 ئاخ لەم خەزانە دل رەقە
 چۆن شەرمى بووكى يەك شەو ئەمژى
 ساوا بەزريان ئەسپىرى و
 دەستى دايكە رەشپوشەكان
 بە ئەژنۆوھ گرى ئەدا. (۲)

مەسەلەكان لىنگەو قووج بوونەتەو، ماكى مەينەتەكان لە دەروھدا بۆناوھوھدا
 تەشەنەي نەكردوۈ، بەلكو درەختەكە كرمەكەي لەناو خۆيدايە، نامۆيىكردنى
 رەوشەكە لە سنوورېكى ديارىكراودا ناوھستى، بەلكو شاعىر بەرەو نائومىدى دەبات،
 تەنانەت خەونە خۆش و خەيالە فەنتازىيەكانىشى لى زەوت دەكات، ھەست و سۆز
 مېھربانىيى داياكەيتىش دەدزى، ئەم حالەتە بەزەبرى دەسەلاتى نارپەوا خۆى
 دەسەپىنى، وەك بلېي رېچكەي سرۆشت ھەر ئەوھ بېت كە ماسى گەورە ماسى
 بچووك قووت بدات:

من و ھاژە تىنوۈھكانى چەندىن تاسە

خراينە بن بەردىكەوھ
 وەلى كۆرپەم ماسىيە گەورەكان نەيانھېشت
 تىر بۆنى دونياى ئەو خەيالانە بين
 بەلى كۆرپەم
 تەنيايشيان بى گوناھە سەردانى ژانەكانمان كا
 تەنانەت سۆزى داياكەيتيان لى دزىن. (۴)

گەمارۆدانەكەو خەفەكردنى دەنگى نارەزايى شاعىر گەيشتۆتە رادەيەك، تەنانەت
 تەنيايشيان پى تاوانەو كە مرۆف لەگەل ژانەكانيدا ھۆگر بېت، سكالاي دەردو
 مەينەتەكاتنى خۆى، ئەگەر بە نھىنىش بېت بكات. ئەمە چ جۆرە قورپىكە لەو ولاتەدا
 گىراوھتەوھ كە شنەي ھەناسەي ولاتىكى ويرانە خاك بېت؟ كە مرۆقى بى گوناھ وىل
 و سەرگەردان بى، تا لەدواى دووركەوتنەوھو گەرانەوھش بۆ باوھشى، باجى بەرائەت
 و بى گەردى و دەستپاكي بدات؟! ھەلبەت ئەم حالەتە نيگەراني و نامۆيىيەي يەخەي
 شاعىرى گرتوۈ، واى لى كردوۈھ كە لەھىچ شوينى ئارام نەگرى، بە جۆرى ھەست
 بە ھۆگرى نەكات لەباوھشى پان و بەرىنى سرۆشتدا، چونكە ھىراقلىتس گوتەنى:
 «شتىكم ناوى ئەوھ نەبى كە تەقەلا دەدەم ھەموو ئەوھى دەروونم دروستى كردوۈ، لە
 روانگەي خودى خۆيەوھ، بژىم»^(۵) خۆى گەرەكەيتى لەو ژيانە مەينەتەي گىرى
 خواردوۈھ دەرباز بېت، لەو نائومىدى و نوشستىيەي تىوھى گلاوھ ھەنگاۈ بەرەو
 واقىيەكى ديكە بنى و دەست لە مى ژيانىكى نوپى بەختەوھرى بكات، بۆيە پەنا
 دەباتە بەر خۆرى بەختەوھرى كە يارى بېت و لەو مەينەتە درېژخايەنە پزگارى بكات
 و پرووى تى دەكات و پى دەلى:

لاى لايەكەم ھىندە بەژيان نامۆيە
 لەژىر رەشمالى ھىچ گوندى
 ئۆقرە ناگرى
 ئەي خۆرى بەختەوھرى وىل
 دە تۆش ئاورپىكى خىرا
 لە زامە تۆراوھكانى

ئا ئەم ھەوارە خالییەم بدەرەوہ^(٦)

شاعیر مافی خۆیەتی خەم و پەژارە دەروونە پەنگ خوار دووھەکی ھەلپێژی، مادامەکی خۆری بەختەوہری لەسەر شانی نەنیشت، پێوہندییە ویژدانییەکان لیک ترازان، پوخسارە ھەلبزپرکاوەکانی ئەقینی ژیر سایەتان بەکزی و مەلوولی شۆپوونەوہ سەر پووبارە بیزارو دل پرەکانی لەکارە ناکۆک و ناگونجاوەکان، ھەموو ئەو شتانەکی کە بۆ یەک خولقاون و دەبێ لەگەڵ یەکتەدا تەبابن، نەک لەیەکدی نامۆبوون، ئەمە زەمەنی ھەلگەرانەوہ سەرەوژیربوونی ناکوکییەکانە، یەخەیی شاعیرو پەنجەیی نازی دلدارو خۆرو مانگ، لیک دەترازین و مائناوایییەکی ئەبەدی لەیەک دەکەن و جارێکی تر ناگەرێنەوہ ناو خەلوہتی حەزو ئارەزووہکان، ئەم حالەتە سەیروسەمەرەو نامۆیە، دابرا نیکی ئەوہندە بە سوێیە کە کسپە لە رۆحەوہ ھەلدەستینی:

یەخەیی من و پەنجەیی نازی دلدارەکەم لیک ترازان

خەیاڵیکی بەژن بەرزو دەستەویەخەیی

بیری خەوآلوی ژانم بوو

مائناوایی خۆر لە مانگ بوو

بۆ ھەتایە لە دیداری ئەم خەلوہتە جیابوونەوہ^(٧)

شاعیر راستگۆیانەو بویرانە تەعبیر لە ژبانی وەیشوومە دەکات، دەیەوێت لە ھەرەتی جوانی و کچینییدا، سەر بەخۆیی خۆی لە دەست نەدات چونکە زۆر چاک دەزانێ کە زیاتر چاوەروانکردن، ئەو ئازادییەکی کە وەدەستی ھیناوە زەمەن رای مائی و پۆژی لەپۆژان لە دەروہی زەمەندا خۆی بدۆزیتەوہ، بەلام ئەفسووس تەمەنی تێپەرپو وەک ئەو گولە سیس و ھەلوہریوانیە کە جارێکی دی گەشی و پاراوییان تیدا ناگەرێت، مادامەکی ئەو تەمەنە سەرقالی داگیرسانی مۆمی بەخت کرانەوہیە، لەبەرچی بەرامبەر بەر بەستی خەونە فانتازییەکانی یاخی نەبێ و نەتەقیتەوہ، بۆ ئەو ترسە کالکردنی کچینییەکی نەرەوینیتەوہ بۆ خۆی ئاسوودە نەبێ. ئەم تاسەو ئارەزووہو خولیایە کارێکی پەواو مافیکی سروشتییە:

ئەیی ژوانی رۆح تەزیوم دەلیم گەرێ

با کچینیم کالترنەبێ

لەو گولانەیی کە لە خەونمدا ھەلوہرین

دەلیم گەرێ با دلی خۆم

لەو جەنگەلە بێ بارانە لی ون نەبێ

چاوەکانم پرن لە وەرزی ئەوین و

دەستەکانم لە جریوہی بێ ھیلانە

کەچی ھیشتا سەری کاسم ھەر تینووہو

تەمەنیشم ھەر سەرقالی داگیرسانە

ئەشی زەمەنیش کۆچ بکاو

نەگریتە خۆ

زامی ئەم ئیوارە ژانە.^(٨)

ھەلبەت ئەو ترووسکە پروناکییەیی خستمانە سەر کۆیلە شیعرەکە، تەعبیر لەو جەنگەلە وشک و برینگەیی دەکات کە رەنگدانەوہی ئەو واقعە تفتوتالەییە کە ئازادیی ئافرەتی لە قەفەس ناوہو دەسەلاتی باوک سالاری، چرینوک لە جەستە بێ دەسەلاتەکی گیردەکا و کردوویەتی کە رەستەییەکی بازاری فرۆشتن، ئافرەتیش قوربانیی لە دەستدانی ئەوسەر بەخۆیی و ئازادییەیی کە لە دەست خۆیدا نەماوہ، ھەربۆیەش پەنا دەباتە بەر پەمزی کە ناویی ناوہ (ژوانی رۆح تەزیو) نەک ژوانیکی رۆح کراوہی رەھا کە دەلالەت لە ھیزو وزەو توانای ئافرەت بکات.

شاعیر تەنانەت لە ئەنجامی ھەلگیرسانی شەری ناوخۆی بێ ئامان، کە ھەر ساتی مەرگی ناوہختی بە دەمەوہ بوو، ئەوہندە پەست و بیزارە، تا رادەیی دەیەوێت ھەرچۆنیک بیت خۆی دەرباز بکات، لەو دۆزەخە دەرچیت کە رقی سووری گوللەو دەستی مەرگ وای تەنیوہ کە دەرباز بوون لێی بۆتە رەفتاریکی پەوا، حالەتەکەش ھەر بە مەرگی مرۆف ناوہستی، بەقەد ئەوہی بالندەکانیش ئەوہندە ھەراسان بوون کە ئەگەر دەر فەتیان بۆ ریک بکەوێت دەربازبن، دوا کۆچ و کۆچباریان بیت و جارێکی دیکە سەر بەولاتی ژان و مەرگ و ویرانە خاکدا نەکەنەوہ، کە نەک بالندەکان

تهنانهت مه‌رگی ناوهخت گول و کات و دیداریشی گرتوته‌وه، چه‌ته‌کانی مافیای بی ویزدان تا بلایی پوخته‌وه په‌رداخن و له‌سه‌ر عهرشی خوانه‌ناسی دانیشتون و ئاسووده‌و تیرو ته‌سه‌لن:

تا له‌رقی سووری گولله‌و

غرووری ده‌سته‌کانی مه‌رگ

خو دهر باز که‌ین

ته‌نانهت بالنده‌کانیش

جاریکی دی بو بناری ژانه چیا بییه‌کانی

حه‌سره‌ت نایه‌نه‌وه

.....

باسمان له چریکه سه‌ر بر او هکانی که نار بییه‌کانی

دهم سو جده‌ی به‌ربانگی ئیواران نه‌کرد

باسمان له پو شاک و عهرشی خوانه‌ناسه‌کان نه‌کرد^(۹)

نه‌م په‌نجه له چاوانه، مه‌حکوم‌کردنی نه‌و شیرازه پچرانیه که مروقی کارامه‌و لیهاتوو و سه‌ریاک و جوامیرو قوربانیده‌ر پیی ده‌لتیه‌وه، دهر برینی دوو دیمه‌نی نا‌کوک به‌یه‌کن، دیمه‌نی ناپاکی و ریسوایی و ته‌له‌کبازی که نه‌مروقی تای ته‌رازوو که به‌لای نه‌وه‌وه‌یه، دیمه‌نی پاکی و بی‌گهردی و شه‌ره‌فمه‌ندی که باج و سه‌رانیه‌ی ریگه‌ی شه‌ره‌ف و سه‌ر به‌رزی ده‌دات. هه‌ر کات تیکیش که ده‌می ئاسو گه‌ش بو بی، گه‌ش بیینی به‌ره‌و ئاسووده‌ی دهر وونی روشن کرد بیته‌وه، ئاو گه‌ر ابیته‌وه ئاو ره‌وییه‌که‌ی پیشوو، ناشتی و هیمنی بالی به‌سه‌ر ولاتدا کیشابی، داخ له دلان شه‌ریان ناوه‌ته‌وه، ته‌رو وشکیان پیکه‌وه سووتاندوو، نه‌یانویستوو ره‌وی ژیان گه‌شتره‌و پاراوتر بیت، هه‌ر بییه‌ شاعیر تووشی نامویی و دل‌ه‌راوکی و په‌ستی و نا ئومیدی بووه، ئایا لیره‌دا سارته‌ر ده‌بی راست بکات که به‌زمانی ئوریسته‌وه ده‌لی: «ژیانی مروقی له که‌ناری دیکه‌ی نا ئومیدییدا ده‌ست پی ده‌کات»^(۱۰) ئاخو له‌و نا ئومیدییه‌ ده‌بی مروقی ژیان تیکی نوئی ده‌ست پی بکاته‌وه، له‌هه‌مان ویرانه‌ خا‌ک‌دا، یان سه‌ر هه‌لگرتن به‌ره‌و چاره‌نوسه‌ی تراژیدیای مه‌رگ و شکاندنی ئاوینه‌ سه‌خته‌کان:

له‌ژی‌ر په‌رده‌ی ره‌شه‌باکان
سروشته‌ بوئی به‌ بارانه‌وه ده‌کرد
گول‌ه‌ بی بونه‌کانیش خو‌یان به‌رووناکی ده‌شوشته
تا جوانترین
سه‌راییش له‌ عه‌شقا ده‌توایه‌وه
به‌فراوانی رووباریک سه‌ری خوئی هه‌لنه‌گرت
هه‌ر نه‌و ده‌مه
مومی چه‌ندین مال کوژایه‌وه
ژیان تاریکتر ده‌گریا
ئی‌مپراتوریه‌تی تو‌له‌ به‌ره‌و کوشتنی هه‌موو گه‌وره‌و
بچووکیک ده‌جوولا^(۱۱)

ده‌مویست شاعیر له‌شعیر تیکیدا، به‌تاییه‌تی له‌کو‌تایی کو شیعره‌که‌یدا، کو‌پله‌یه‌ک دهر بری‌ی که بوئی ره‌وینه‌وه‌ی نامویی و نیگه‌رانی لی بیت، به‌لام نه‌فس‌سوس، هه‌ر چه‌نده من وه‌ک نووسه‌ریکی واقعی له‌ژیاندا گه‌ش بیینم که دوا‌ی شه‌وه‌زنگ هه‌ر روژ ده‌بیته‌وه‌و نا‌کری ره‌وتی ژیان هه‌ر مه‌ینه‌ت و وه‌یشوو مه‌وه‌و خه‌م و په‌ژاره‌ بیت، به‌لام تا نه‌و ساته‌ی دوا هونراوه‌ی کو‌تا پیه‌یناوه‌ که (۱۹۹۹/۱۱/۲۹)ه، ره‌وشی نه‌مروقی کوردستان حاله‌تیکی نیمچه‌ چه‌قیو و مه‌ییوی به‌خووه‌ گرتوو که (چنوو نامیق حه‌سه‌ن)ی هه‌ست ناسکی هه‌راسان کردوو، تووشی نا ئومیدی و نامویی و نیگه‌رانی کردوو وه‌ک گو‌تراوه **(نه‌وه‌ی بو شاعیر ده‌شی بو هی تر ناشی)**، له‌م رووه‌وه من ره‌خنه‌ی لی ناگرم و نه‌گه‌ر مافی ئازادی، نه‌مروقی له‌ ئافره‌ت زه‌وت کرابی و زور شت به‌پیی دابونه‌ریتی گه‌نده‌لی کو‌نی ئیستابا و سه‌بارت به‌ ئافره‌ته‌وه‌ بقه‌بی، خو هه‌ر نه‌بی نه‌و مافه‌ی هه‌یه‌ هه‌ستی دهر وونی خوئی دهر بری‌ی و له‌گه‌ل خوئی و شیعره‌کانیدا راستگو بی و کو‌تایی کو‌مه‌له‌ شیعری **(مه‌رکانه‌ شکاوه‌کانی جه‌نگ)** به‌م کو‌پله‌یه‌ بیینی و بلای:

به‌ته‌ما بووم

هه‌موو دره‌خته‌ کورته‌کان

به بالاکه م ئاشناکه م

تاکو له ناو هه راوزه ناى قه زمه کانی ئه وديو

خۆم به کورته بالا نه زانم

چه ندين به هاره ئه وهرم

تۆش به گريانى شيتانه م

تا دى چل چل ده بيته وه

داخ نازانم خو شه ويستی

له کام وهرزى چاو به ئاونگ

تهرمى وشه جيا جيا کانم

ده خاته سهر دهسته کانی و

هیدی هیدی

دامنه پۆشى (۱۲)

ئهم چه زو ئاره زووه، هى هه موو مرؤفئىكى ئهم ئه زمونه ئه مرؤمانه كه چاوه پروان دهكرا پۆژ به رۆژ بالآتربى و يه كرىزى گه له كه مان قه لاتىكى به هيزى پاراستنى بيت.

نهك له ئه نجامى ممللانى لاوهكى و به لاوه نانى مه ترسى دوژمانى خو مه لاسداو و خو خورى و خو كوژى و له ئاست دوينى كه ئازايه تى و مه ردايه تى و قوربانيدا بى وچان له پىناوى دۆزه سه ره كىيه كه مان ئه مرؤ كه بالاكه مان له كورتى بدات و دوژمان و ناحه زان پىمان خو ش بن.

نامه وئى زياتر نمونه ئى هۆنراوه كانى (مه ركانه شكاهه كانى جهنگ) شى بكه مه وه، به لام پيش دوا پىه ئىنانى ئهم نووسينه چه زده كه م ئاماژه به وه بكه م كه ئه گه ر به وردى و قوولى به ناو شيعره كاندا پتر شوپ ببينه وه، هه ست ده كه ين كه شاعير ياخييه، به لام ياخييه كى هۆشيارو عه قلمه نده، ئهم رىبازه ش سه ركيشى و سه رشىتى نييه، به قه د ئه وه ئى واقيعه تفتوتاله كه ره خساندوويه تى:

(شاعير نه له رزى كه پىيان گوت تو ياخى، شيعر ياخييوونه، شاعير هه ستى به سووكايه تى نه كرد كه ناويان نا ياخى، ژيان له بنيات و دارشته كان تىپه ر دهكات و رىچكه ئى گيانى نوئى سه ر هه لده دن، ده بى شاعير خو ئى له شه قام و له شه رگه، هه روه ها له هه تاو و له سىبه ردا بگرئ) (۱۳). هه ر خو شه ويستى ژيانىش واى له شاعير كرده كه ئه و رۆله پياده بكات، چونكه خو شه ويستى به هيزترين هه ستى خوديه تى شاعيره.

ره تکرده وه ئى ژيانه ئى كه شاعيرى نامؤ كرده وه، ده ربړينى ئه وه هه سته ده روونيه كه هه ستى به ئازارو ئه شكه نجه و ناؤمىدى و ونبوون و گو شه گيرى و گه مارؤدانه، كه ئاره زوويه كى به ته وژم له ناخيدا چه كه ره ئى كرده وه ده به ویت له و واقيعه ده سكرده ده ربازىت، كه هه رگيز له گه ل بىرو راو هه ست و نه ستى ناگونجى. شاعير له و حه قيقه ته دهكات كه به چاوى خو ئى ده بيىنى و به عه قلى خو ئى دركى پى دهكات (كو ليرج) شاعير چاكى بو چووه كه ده لئى: (بينى حه قيقه ت لای شاعير له داى كبووى تى كه لى بوونى راسته و خو ئى يا يه كى تى نيوان دلله كه وه عه قله كه ئى و نيوان ديارده گه وه ره كانى ژيانه. شاعير له ساتى جيهان بينيدا له سه روشتى هه سته پى كراودا چه ند ره مزى كى ژيانى ناوه وه ئى) (۱۴)، به لام ده بى دان به وه دا بنى ين كه ده ربړينى ئه وه حه قيقه ته ئى كه (چنوور ناميق هه سته) هه ستى پى دهكات، به شىويه كى رووكه شى راپو رتى نييه كه نموودى شيعر ببات، به لكو دا هئىنانى تيدا كرده وه، به شىوازى كى روونبى ژى فيكره ئى هۆنراوه كانى دارشته وه. شيعر ئه گه ر ئه و لايه نه به خو وه نه گريت پى ناگو ترئ شيعر. ئه گه ر به ویت له لايه ئى هونه ركارى و ته كنىكى سه رجه م هۆنراوه كانى كو شيعره كه بدويم، پىويستيم به هه لوه سته يه ك و نه فه سئى دريژتر هه يه، به تايبه تى ئه گه ر رووناكى بجه مه سه ر جو رى ئه و خواستن و دركه و پى كچوونا نه ئى كه به كارى هئىنان، لى رده دا به پى ده ربړينى حه قيقه ت به شىوازى كى روونبى ژى له گه ل (پاپلو نى رؤدا) دا يه ك ده گره وه كه گو توويه تى: (ئاردى حه قيقه ت و ره وان بى ژى نانى شيعر دروست دهكات) (۱۵). شيعر يه ك كه دهنگى راپه نيوى ئهم سه رده مه و ئاينده ئى نه ته وه سته مدیده كه مان بيت..

- ۱- الاغتراب ریتشارد شاخت، ترجمة: كامل يوسف حسين، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ۱۹۸۰، ل ۲۸ .
- ۲- ههمان سهراچاوهی پیشوو، ل ۱۸۶ .
- ۳- مهرکانه شکاوهکانی جهنگ، چنور نامیق هسهن، وهزارهتی رۆشنییری- ۱۹۹۹، ل ۸ .
- ۴- ههمان سهراچاوهی پیشوو، ل ۹ .
- ۵- الاغتراب، ریتشارد شاخت، ل ۲۴ .
- ۶- مهرکانه شکاوهکانی جهنگ، ل ۱۲ .
- ۷- ههمان سهراچاوهی پیشوو ل ۱۳-۱۴ .
- ۸- ههمان سهراچاوهی پیشوول ۱۹ .
- ۹- ههمان سهراچاوهی پیشوو ل ۴۲-۴۳ .
- ۱۰- الاغتراب ل ۵۳ .
- ۱۱- مهرکانه شکاوهکانی جهنگ، ل ۸۴-۸۵ .
- ۱۲- ههمان سهراچاوهی پیشوو، ل ۱۰۰ .
- ۱۳- مذكرات بابلو نیرودا (اعترف بأبني قد عشت)، ترجمة الدكتور محمود صبحي، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ل ۴۲۵ .
- ۱۴- الشعر بين الواقع والابداع، صبيح ناجي القصاب، وزارة الثقافة والاعلام، دار الرشيد للنشر، ۱۹۷۹، ل ۸۳-۸۴ .
- ۱۵- مذكرات بابلو نیرودا، ل ۱۴۱ .

مهولهوی.. شاعیری رهوتی نوڤخواری

پیشهکی

«هو فما نثال» واتهی نوڤخواری وا راقه دهکات که مانای ئەمهیه: «بیان شیکردنهوهو رامانه یاخود راکردن و خهیاڵ و جلّه و بهرهللاکردنه بو خهون»^(۱).

دوو شتیش نوڤن، شیکردنهوهی ژیان له لایهک و راکردن لایهکی دیکهوه. له راستیشدا نوڤخواری گه ورهتره له وهی که ته نیا روودانیکی جوانکاری له پر بیت، له ئە نهجامی چهند هۆیه که وه هاتبێ که دهکری به روونی لیکیان بکهینهوه، له ههمان کاتدا گيروگرفتیکی ژیاړی ئیستاتیکییه، گيروگرفتیکی بنیاتنانی زمان و بهکارهینانی، پاشان گيروگرفتی به کخستنی فۆرمه. دواي ئەوه گيروگرفتی مانای کۆمه لایهتی خودی هونهرمه نده»^(۲).

نوڤخواری هونهری شیعری نوڤکردنهوهیه، هونهری دوورکه وتنه وهیه له کۆمه لگه، ته نانهت سنوور شکاندنێ و رهوته کۆنهیه که شاعیرانی کلاسیکی لاسای سروشتیان ده کردهوه و هه رشتیکی جوانیان به سروشت دهچواند، به لām ئەوهی که «گۆران» ی کرده و شاعیره هونهرمه ندو نوڤخوازه لادان بوو له وه رهوته تهقلیدییه، که شکاندنێ قالبی کۆن و شیوازی دهربرینی کۆن بووه. ئەو سنوور شکاندنه. گۆرانی بو قوناغیکی دی گوڤزایه وه. که به گژ سروشتدا بچێ و لیتی یاخی بێ و بلێ:

کام ئەستیره ی گهش. کام گۆلی کتوی

ئاله وهک کولمی؟ گۆی مه مکی؟ لئوی

کام رهشی ئەگا به رهشی چاوی؟

برژانگی برۆی؟ نەگريجهی حاوی

كام بهرزى جوانه وهك بهرزى بالآی؟

كام تيشك ئەگاته تيشكى نيو نيگای؟

كام تاسه، كام مهيل. كام چاوه نواری

ته ليسماوييه وهك هى دلدارى؟^(۳).

ئەم شىوازەى (گۆران) جوۆره گۆرانىك و سنوور بهزاندنىكه . چونكه شتىكى نوپيه له چاوه ئهوانى پيش خوۆى و سهردهمهكهى، جوۆره داھيتاننىكه و ههنگاويكه بهرو پيشهوهو ئهفراندىن. كه شتىكى لاسايكردنهوه نييه «نوپيش لهم رهوتهوه زهمهنىكى ميژووييه، بهسيما تاييهتهكانى، پاشان گۆراوهكانى، بهلام (نوۆ)يش ئەوه دهگهيهنى كه ميد قيدوۆف Medvedov و باختين Bakhtin له رهوتى رهخنهگرتنيان لىي- ناويان ناوه (هاوچهرخى جاويدانى) ، پەى بردنه بهواتاى (سات) كه سنوور دهبرۆى و دووردهكه وپتهوه. بهكردهوهو تيۆرى- له راستىيه ماتريالييهكانى گۆران، تا ههموو هۆشيارى و رهفتارى دهبنه (هه نووكه)^(۴). ئەگەر لهم روانگيهوه سهراچاوه بگرين، په نابردنه بهر خهياڵ و رۆمانسىيهت بكهينه بهردى بناغهى هه لئانى باسهكه مان، كه ماناى نوپخووزى دهگهيه نيت، نوپخووزيش ئەمروكه سه رهوژير كردنى واقععه و كردنى شته ماقووله كانه به ناماقوول و به پيچه وانوه، پاساو هينانه وهيه بو ئەوهى وهرگر په سنديان بكات، ئەم جوۆره شىوازە به ئەفراندىن له قه لهم بدهين. ئەوا مهولهوى سهردهفتهرى شاعيرانى كورده لهم بوارداهو به پيويسى دهرانين كه رووناكى بخهينه سه ره ئەو تهوهرانهى كه رۆمانسىيهكان بوچوونىكى تاييهتى خويان ههيه.

مهولهوى و رۆمانسىيهت

دهبى ئاماژه به (ئەمىن فهيزى بهگ) بکهين كه يه كه مین رهخنهگرى كورده كه شاعيرىكى وهك (مهولهوى) له ناو شيعره كانيدا بدۆزيتتهوهو به شاعيرىكى رۆمانسى له قه لهم بدات و، له شاعيرانى سهردهمى خوۆى جيا بکاتهوهو پيگهيهكى تاييهتى له جيهانى شيعرى كورديدا بو بکاتهوهو بلۆ:

«مهولهوى به موقتەضای ئەو مهوقيفهى كه تيديا بووه، هيج چاوى

به شيعرى فه رهنگ نه كه وتووه، له گه ل ئەوهش له سه ره ئوسلوبى ئەوان

شيعرى نه زم كردوهو شيعرى مهولهوى ئەمه نده ئاههنگوازوو

رۆخنه وازه ئەهلى سليمانى له گۆرانيدا شيعرى ئەو دهخوينه وه»^(۵).

لهم خویندنه وهى شيعرى مهولهويدا له لايه ن ئەمىن فهيزيه وه. سهراچاوه دهگرين كه شاعير، شيعرى ئەورويى، به تاييهتى فه رهنگى نه خویندۆته وه، كه چى له سه ره هه مان شىواز شيعرى داناوه، مه به ستيشم لهم بوچوونه شيعرى رۆمانسىيه كه «شيعرى دهروونييه و رۆمانسىيه تيش گيانى تاكه كه سسييه^(۶) و بنه ماى رۆمانسىيه تيش خهياالى هيمن و خهون و خولياى شيرينه، كه مروۆف په لكيش دهكهن بو هه ستركن به جوانى سروشت و جوانى ئافرهت و، خوۆشه ويستى ئافرهت. خوۆشه ويستيش ته نيا هه لچوون ياخود سوۆز، يان كارتىكردى ويژدانى نييه، به لكو كردارو بزوتنه وهو چالاكى داھينه رانهيه»^(۷).

شاعيرى كيش ئەگەر له باوهشى سروشتىكى شيرين و دل فريندا چاوى بکاته وه. هه لپهت ئەو جوانىيه واته «جوانى سروشت له مروۆفدا هه ستركن به جوانى ئافرهت به ئاگا دىنى. ئەدگار هه جوانه كانى دىنيتته كايه وه، له دهروونيدا بهم شيوه ئەو جوۆره پيوهندانه يان له نىواندا گرى ددهات، هه ره له كو نه وه- دانتى- وتوويهتى، خوۆشه ويستى، رۆژو ئەستيره كان ده جووليتنى»^(۸).

جوانى سروشت و شوۆخ و شهنگى ئافرهت كه تىكه لى يه كتر بن، ده بنه هه وىنى خوۆشه ويستى، به تاييهتى لای شاعيرىكى خاوه ن به هره يه كى بالاو خهيالىكى به پييت و بيرىكى قوول و زمانىكى سفت و سوۆل و پاراو. هه ره لهم روانگيه وه «ئەگەر به راوردى خهياالى شيعرى مهولهوى له گه ل شاعيره كانى سه دهى نۆزده هه مى غه يرى كوردا بكرى، هه موو زمان و قه له ميک دان به وه دا ئەنى كه فيكرى بهرزى (مهولهوى) له سه ره هه موويانه وهيه، نازكى خهياال، تيزى بير، وردى مه عنا، جوانى وشه و راکيشانى دل به عيباراتى رهنگين و بزواندى ته لى عاتيفه مه گه ره هه ره (خاتوو عه نبه ره) توانيبيتى بو مهولهوى له په رده يه كى نه ئينييه وه خوۆى بنوينى بو ئەوهى قاپى شيعرى بو بكرينه وهو ببى به و مهوله وييه كه قه له م له باسى شيعرو زهوقيدا كوله»^(۹).

دواى ئەم پيشه كىيه و هينانه وهى چهند بوچونىك له باره ي شيعرى رۆمانسى له

پښگه ی ټه د‌روازه ی که ټمین فه‌یزی بؤ ټیمه ی خسته سه‌ر پشت، بؤمان هه‌یه بجپته ناو خودی بابه‌ته‌که‌مان و سه‌ر‌ه‌تا ټاورپیک له جوانی خو‌شه‌ویستی ټافره‌ت لای مه‌وله‌وی بده‌ینه‌وه که حاله‌تی ده‌روونی له بنچینه‌دا بنده‌به‌سوژی خو‌شه‌ویستی و له زوربه‌ی بؤچوونه راس‌ته‌قینه‌کانیدا به‌ره‌و ټافره‌ت، دلبر، هاوسه‌ره، به‌تایبه‌ت له که‌شتی رؤمانسییانه‌دا، ټه‌وه‌له‌ ټافره‌ت گو‌شه‌ی بنه‌چه‌یه له ټه‌زموونی هه‌ر شاعیریک و ټه‌زموونی شیعری به‌گشتی پیکدینې، ټه‌گه‌ر ټافره‌ت ټاوله‌مه‌بیت له مندال‌دانی بابه‌تی سروشتی دایکا ب‌خولقینې»^(۱۰).

مه‌وله‌وی ټه‌وه‌نده هونه‌ر‌مه‌ندانه ستایشی رومه‌تی ټاریز ده‌کا، که له که‌م شاعیر دیت به‌و شپوه‌یه وه‌سفی بکات و ناسکیه‌که‌ی ده‌ربخات.

روخسار وختی مه‌سقه‌ل مه‌دولیش
وه‌شؤی پاریز خه‌یال مه‌بؤریش
ټه‌سرین جه‌رگت دن وه‌بان نیشدا
چه‌نی دل ټامای ټامانی پیشدا

واته ټه‌م دؤسته‌م که رومه‌تی خو‌ی مشت و مال ټه‌دا ټه‌ندامی چؤنه؟ ټه‌گه‌ر خه‌یال به‌بئی چرپه‌و به‌بیده‌نگ و سه‌نگ بجپته پاریزی ټه‌وه‌وه که خو‌ی لای داده‌گرئ و خو‌ی بؤ باویژی ټه‌و رومه‌ته له‌ویوه له‌م کرده‌وی خه‌یال ټه‌زه‌تی ټه‌گاتی! که‌وابوو رومه‌تی ټه‌مه کاره‌ساتی بی. ټه‌ری هه‌ی فرمی‌سکا! جه‌رگت به‌دِرک و دال که‌وئ تو چؤن دل‌ت هات هاتی به‌سه‌ریا^(۱۱) یان له دیرِه شیعریکی دیکه‌دا، ټه‌وپه‌ری ټه‌فراندن ده‌ر‌خسپنې، هه‌ر‌چه‌نده له‌شپوه‌ی به‌کچوون دایر‌شتووه، به‌لام ټه‌م داهینانه هه‌ر له خو‌ی دیت که ده‌لی:

گول چوون رومی ټاریز نه‌زاکه‌ت پو‌شان
وه‌فراوان چوون سه‌یل دیده‌ی من جو‌شان!

مه‌وله‌وی که له‌ټاستی جوانی ټافره‌ت‌دا ده‌وه‌ستی، به‌تایبه‌تی ټاریزه‌که‌ی ټه‌وه‌سته ده‌وه‌ستی، به‌تایبه‌تی ټاریزه‌که‌ی ټه‌وه‌سته ده‌روونییه ده‌رده‌برئ که به‌شپوه‌یه‌کی کارتیکه‌ر وه‌سفی ده‌کات، که له‌راستیدا هه‌ست و سوژی به‌چ عه‌شقیک گرفتارو دل به‌خرؤشه. که به‌چ عه‌شقیک گرفتارو دل به‌ټازاره‌و، تا ټه‌و دل‌ه‌ش زیاتر بسووتی

ټه‌و جوانیبه‌ی ره‌نگ ده‌دات‌ه‌وه‌و زیاتر خو‌ی دهنوینې.

تاوه ټه‌ره‌ی ده‌رد، دل‌ه‌ی من شانهن
زه‌ریف ته‌ر تورپه‌ی ټه‌و دانه دانهن
جه‌له‌ای ټاوینه‌ی ټه‌و زیا ته‌ره‌ن
تا سفته‌ی قامه‌ت من وسمه‌وه‌شه‌ن
ټه‌برؤی ټه‌و وه‌رووی دل که‌مان که‌شه‌ن^(۱۲)

مه‌وله‌وی له وه‌لام‌دانه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی خالؤی کؤماسی که له فه‌سیده‌یه‌کیدا بؤی نووسیوو، گوايه له‌و شاییه‌دا چه‌ند نه‌وجه‌وانان خو‌یان ده‌کرد به‌قوربانی و شاباش. مه‌وله‌وی ټه‌لی: خالؤکه‌م، گیان به‌خترکدن ټیشی ټه‌و نه‌مامانه نیبه، ټیشی مه‌عدومیه، له خو‌شه‌ویستیدا گیانی خو‌ی بکا به‌شاباش:

خالؤ گیان ټامان په‌ی نه‌ونه‌مامان
گیان دان وه‌مؤبه‌ت په‌ی مه‌عدووم ټامان^(۱۳)

به‌وه‌سته رؤمانسییه مه‌وله‌وی پئ دهنیته جیهانی نوپخوازی و «ټویژهران گرنگی کاکلی ریبازی رؤمانتیککی یا میزاجی رؤمانتیککیانه بؤ پرؤسه‌ی داهینان، سه‌لمان‌دوو یانه به‌وه‌ی که میزاجیککی زه‌ینی تایبه‌ت و سرووش به‌خش و خه‌و بینینه‌و په‌گه‌زیککی بنچینه‌ی ټیانی رؤحیه‌یه که له قولایی ټیانی دل و رؤحی مرؤقایه‌تیدا هه‌لده‌قولی، به‌جو‌ری ټه‌ده‌ب بی ټه‌م په‌گه‌زه ویشکه جه‌سته‌یه‌کی بی گیانه. مه‌مله‌که‌تی نایابی گیان و، ناوه‌رؤکی **نموونه‌ی** ټیان هه‌ردووک ناکؤکی راسته‌وخو‌ی جیهانی شوینراون»^(۱۴).

هه‌ر به‌م رؤحیه‌ته بالای دوور له مه‌به‌ست . ته‌نیا خو‌شه‌ویستی بی‌گه‌رد نه‌بی، مه‌وله‌وی له په‌رستگه‌ی خو‌شه‌ویستی ده‌وه‌ستی و جوانی ټافره‌ت و خو‌شه‌ویستی ټابده‌ی شیعه‌ر‌ه‌کانی و، ده‌وریککی بالا له‌بواری داهیناندا ده‌بینې، که تاریکستانی رؤح رووناک ده‌کاته‌وه‌و، تاسه‌ی شادی و به‌خته‌وه‌ری پی ده‌به‌خشی، هه‌ر بؤیه‌شه ټه‌و خو‌شه‌ویستیبه‌ده‌بیته چاره‌نووس و خه‌ون و خه‌یال و هه‌ناسه‌ی تاسه‌ی شاعیر، هه‌ر به‌وه‌سته رؤمانسییه‌و سوژی ده‌روونییه هه‌لچووی خو‌ی به‌قوربانی خو‌شه‌ویستی ده‌کات و، پی‌اوی شه‌یداش زیاتر گیانی خو‌ی له‌پیناوی خو‌شه‌ویستی ټافره‌ت‌دا به‌خت

دەكات، مەروفي راستەقىنەش لەپىناو دوو دۆز دەجەنگى، خۆشەويستى ئافرەت و خۆشەويستى نىشتىمان.

دووركەوتنەو و لىكترازان و مەرگى ئازىز جىابوونەو و مەرگى ئازىز پانتايەكى گەورە لە شىعەرەكانى مەولەويدا داگىر دەكات و «بابەتى مەرگ بابەتتىكى تايبەتى پەيوەندارە بەبنچىنەكانى گشتىيى ھونەرى رۆمانسى ھەردوو بابەتى شەو و خەونن، مانايەكى دوو لايەنى ھەيە، لەھۆشى مەرگدا ھۆشىكى دركەيى ھونەرى ھەيە، لەلايەك جەختكردەنە لەسەر ترسناكيى واقىيى راستەقىنەو، وىنەي مەرگ بەجۆرئ دەكىشەرى بەو سىفەتەي چالئىكى رەشە دەمى بەش كردۆتەو و ھەردەم ئامادەيە كە رادەيەك بۆ پووچەلئى بوونى مەروفيى دابنئى، بەو سىفەتەي لووتكەو كۆتايى ئەو موعانائانەيە كە ژيانيان پىر كردووە، لەلايەكى دىكەو، مەرگ خۆمان نىشان دەدا كە رىگە چارەيە بۆ ناكۆكيەكان و دەربازبوون لە موعانات و لەھەمان كاتدا سەرەتاي ژيانئىكى نمونەيىيە لە زنجىرەي پتويستىيەكانى تاكەكەس دەرباز بوو» (۱۰).

بۆيە مەولەوي ئاواتەخوازە كە مەرگ ميوانى بئى، تا جارئىكى دى دوورى يار نەبىت و دەربازبىت لە دەست دوورى و بەزامى لە ئازارەو نەچىتە ناو گۆرۆ دەلئىت:

سۆچنۆم ھەسەرەت دەرد جىايىت
نەك چوون بلىسەي ياد تەنبايىت
و مەرگت، دىدەم، ھامنە گوزەردا
منىچ لام لاي تۆن ئارۆ يا فەردا

مەولەوي تەنانەت خەيالكردەنەو ئازىزى كۆچكردو خۆشەويستىيەكەي ئەوئەندە سەردەكەت تارادەيەك ھەز بەمەرگى خۆي دەكەت، نەك ژيان لە دوورى عەنبەر خاتوون لەبەر ئەوئەي خەم ناخوات كە كۆچى كر دوو بەقەد ئەوئەي بىر لە تەنبايى ئەو دەكەتەو بەتاسەو گەرەكىيەتى كە ئەويش بەرەو مەنزەگەي خۆشەويستەكەي بكەوئە رى و لە گۆرپدا شادبئى بەلئى نزيكبوونى و ئاواتەخوازى ئەو كۆچە زوويە كە لەسەر ئاو و ئاگرانە كە بىتە دى، ئەو حالەتە دەروونىيەي مەولەوي. لەحالەتى ئەو دەروونىيە پىر خەم و پەژارەي (ئەلبىر كامۆ) دەكەت لەكاتى تەرمەكەي (سارترە) بۆ گۆرستان و ناشتنى كە بەگوئىي (سىمۆن دبوفا) چرپاندنى و گوئى: ئىمەش نەچىنە

رىزى ئەو؟! تىكەلبوونى ئەو عەشقى بەگەردەي شاعىر بەمەرگ خواستنى خۆي بئى ئەوئەي تەنبايى ئازىز پىرەوئىتەو كە چىتر چىژئى ئالائى دوورى نەچىژئى:

پەژارەت شادىم جە پىخ ئاوەردەن
دوورىت ريشەي دل خەيمە كەن كەردەن
فىراقت فەرقم وە تووتيا كەرد
جىايىت ئازام جە ھەم جىاكەرد
وہسواسەت وەي تەور نئىش دان و جەرگم

و مەرگت قەسەم رازىم و مەرگم
وئىت بدەر ئىنساف رازىم و مەرگم
وئىت بدەر ئىنساف نەونەمام نۆ
مەردەن خاستەرەن ياخۆ دوورى تۆ
مەردەن يەك ساتەن ئەرواحەكەي وئىم
دوورىت ھەرساتئى صەد مەرگەن پەرىم (۱۶)

شاعىرى رۆمانسى ناتوانئى سەيرى ژيان بكات بەچاوى خەون و خەيال نەبئى، لەبەر ئەو دەبينن تارمايى ئازىزەكەي لە خەون و خولياو ئاوات بەھاكانى دەچنئى. شەيداي سۆزى خۆشەويستىيە لەبەر خودى خۆي. ھەرچەندە كە رۆمانسى ھەز لە خۆ بەدەستەوئەدانى لەزەتى خۆشەويستى دەكەت، بەلام ھەز دەكەت لە خودى خۆي تىپەر كات، ھەر لە نرخى ژيانەو و نرخى مەرگ وەردەگرئى. بەتايبەت ئەو مەرگە، كە مەرگى ھاوسەرىكى ئازىزى وەك (عەنبەر خاتوون) بئى و دەربازبىت لە دەست دوورى و بەزامى پىر لە ئازار نەچىتە ناو گۆرۆ، لە لاواندەنەوئەي ھاوسەرەكەيدا دەلئى:

دوورىت ديارەن چەند صاحىب نىشەن
تۆي دەروون وەخارنىشى و تەر ريشەن
نەشەو راحەتم، نەرۆ دلشادام
شەو زولف و رۆ پرووت مەوزۆ نەيامم
شمشادو نەرگس وەنەوشەي چەمەن
سەي شان ئازار بينايى چەمەن

ئاد مارۆ بەویر تەرزەکەهی بالآت
ئەو دیدەهی مەستت، خال ئالآت^(۱۷)

له هۆنراوهیهکی دیکهیدا. هەر له لاواندنهوهی عەنەبەر خاتوندا دەلی:

شەپارەهی گریه‌ی ناری مەهجووری
کەردەن وەغوبار کۆگای سەبووری
نەتاقەت مەندەن نەتۆی دەرووندا
نە (لەیلی) مدیو وەلای مەجنووندا
یاخوا مەردەنێ بۆوه میهمانم
ئیتەر نەوینوون دووری یارانم
بەلکم خەلاصیم نەدەس دووریم بۆ
بەو زووخ زامان نەشوون وە گلکۆ^(۱۸)

رێبازی شیعری مەوله‌وی

هەرچەندە له سەدا سەد وەرگێرانیکی جووری نەبوو، بەلام وەک ئاشکرایه‌و جیی
دوودلی نییه که توانی وەستایانه شیعری هەورامی له «خەت و خال و زولفی لوول و
قژی کال و زەرد... رزگار بکات و، بە شیوهیهکی نوێ توانی جیلوه‌و جوانی و
نیگاری سیحراوی سروشت بکا بەئارایش و زینەت و رێبازی شیعرو هۆنراوه،
بەشیوهیهکی ئەوتۆ رازاندییه‌وه سەرنج و نیگای هەموو هەستیکی ناسک رابکێشی و
بیخاته سەر بەزمی ئاهەنگ جۆش و خرۆش و، جامه دەروونییەکانی، ئەوانه‌ی که
بەهەستی دەروونییەوه وتوونی، هەموویان داھێنان و لەوپەری جوانکاریدان و زاده‌ی
میشکیکی دی نین» «۱۹»

ئەوه‌تا دەلی:

هۆریزاو پیچ وەرد دووی کوورەهی دەروون
ئاو ئاوەرد. بەل هون نەدیده‌ی گەردوون
رێزا جەسەردا بلێسەم کەم بی
ئەسباب تەحریر ئەی چەند فەرد جەم بی

ئەندیشه‌ی لای مەوله‌وی ئەوه‌ندە هیزو پیزی تیدایه که شاعیر بتوانی داھێنان و
ئەفراندن برەخسینی که مرۆف بۆ خۆی بکیش کات و لەئاستییدا سەرسام بیت
واقی بوومی که ئەو شاعیره هونەرمنده چون توانیوه‌تی هەستیکی ناسک و
خەیاڵیکی بلاووسۆزیککی بەجۆش ئەو تابلۆیه بینیتە بەرهم. فەیلەسووفیککی ئەلمان
له و رایه دایه که «خەیاڵ مەزنترین هیزی مرۆقه‌و، هیچ هیزیکی دیکه‌ی هیزه‌کانی
مرۆف دەستبەرداری خەیاڵ نەبیت، (وردزورث) لەنامەیه‌کیدا که بۆ شاعیریککی
پیگەیشتووی نووسیوه‌و تیاپا دەلی: هەستەکانت بەهیزن، بروات بەو هەستانه
هەبیت، شیعەرکەت ئەو هارمۆنییەت و شیوه‌ی هەیه‌تی له‌و وەرده‌گریت، وەک چون
درەخت له‌و هیزه زینده‌یییه وەرگریت که خۆراکی پی دەبەخشی»^(۲۱).

ئەو جیهانه شیعرییه‌ی که مەوله‌وی تیاپا دەژی «جیهانیکی پان و پۆرو فراوانه.
جیهانیکه پر ئەفسوون و سحراوی، سەیری هەر قەسیدەیه‌کی بکریت بەتایبەت
ئەوانه‌یان که به ئیلهام و ئیحای دەروونی خۆیه‌وه دایریشتوون و، عەناصیره‌کانی
چەند وشه‌یه‌کی ئاسایی خۆمالیین دهیکات بەرایه‌ل و پۆی چینی تەونی خەیاڵه‌که‌ی
و، له‌پر توحفه‌یه‌کی نایاب پیکدین، دهیانکاته بەرچاو و دهیان رهنگی، تابلۆیه‌کی
قەشەنگی بی وینەیان لی دروست دهکات و دهیانرخین، جوان بەدمیانەوه پی
دهکەن و، ئەدەب و سروشت شانازییان پێوه دهکات»^(۲۲) هەر له‌م روانگه‌یه‌وه پیمان
سەیر نەبیت که رابه‌ری نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی (گۆران) که‌وتبیتە ژیر
کارتیکردنی شیوازی مەوله‌وی و خۆی دان بەو راستییە بنی و^(۲۳) بلایت: «من له
شیعردا ئیلهامم له مەوله‌وی وەرگرتووه نوێخوازییه‌که‌ی گۆران له‌دنیای شیعردا ئەو
خەیاڵه رۆمانسییه‌یه که گیان به‌بەر جەسته‌ی شیعردا دهکات و ئەو خەیاڵه بی
سنووریه‌یه که شیعره‌کانی بەره‌و لووتکه‌ی داھێنان و ئەفراندن بالیان پیگرت و
کردییە ئەو شاعیره‌و کردییە رابه‌ری نوێکردنه‌وه له شیعری کوردیدا بەر له
شاعیرانی عەرەب بەماوه‌یه‌کی زۆر.

مەوله‌ویش هەر به‌و خەیاڵه‌ به‌پیت و فراوان و دەوله‌منده بووه شاعیریککی
نوێخوازی و له‌سەرده‌می خۆی تیپەر کات و سنووری شیعری لاساییکردنه‌وه
کلاسیکی بشکینن و پرووکاته دنیای هونەر و جوانی و پانتایی خەیاڵ و فانتازی.

پهراویزمکان

- ۱- الحداثة: تحرير مالكم برابري و جيمس ماكفارلن. ج (۱) ترجمة: مؤيد حسن فوزي دار المأمون للترجمة والنشر- بغداد ۱۹۸۷، ل ۷۱۱ .
- ۲- هه مان سه چاوه ل (۲۹).
- ۳- سه رجه می به ره می گۆران- بهرکی یه کهم- چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق به غدا ۱۹۸۰ محه مدی مه لا که ریم کۆی کردۆته وه و ئاماده ی کرو دوه و پيشه کی بۆ نووسیوه .
- ۴- طرائق الحداثة ضد المتوائمين الجدد. تألیف رايوند ویلیامز. ترجمة: فاروق عبد القادر، عالم المعرفة العدد ۳۴۶- الكويت حزيران ۱۹۹۹ ل ۲۴۶ .
- ۵- ئه نجومه نی ئه دببان- دانهر ئه مین فه یزی به گ تو یزینه وه ی لیژنه ی و یژه وه که له پوور- چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق- به غدا ۱۹۸۳ ل (۱۳-۳۲).
- ۶- شاعر بدر شاکر السیاب- دراسة فنية- وفكرية- حسن توفیق- المؤسسة العامة للدراسات والنشر بیروت ۱۹۷۹ ل ۱۵۵ .
- ۷- زکریا ابراهیم- مشکلة الحب ل ۳۱۱ .
- ۸- ماقالته النخلة للبحر - الشعر المعاصر في البحرين علوي الهاشمي- دراسة فنية في شعر البحرين المعاصر ۱۹۲۵- ۱۹۷۵- دار الحرية للطباعة والنشر بغداد ل ۴۱ .
- ۹- میژووی ئه ده بی کوردی علاء الدین سجادی - چاپی دووهم- چاپخانه ی معارف- به غدا ۱۹۷۱ ل ۲۸۲ .
- ۱۰- ماقالته النخلة للبحر ل ۵۸ .
- ۱۱- میژووی ئه ده بی کوردی - ل ۳۰۰ .
- ۱۲- دیوانی مه وله وی- سید عبدالرحیمی معدومی- بهرگی یه کهم - ۱۹۹۱ له لایه ن محه مه د ئه مین ئه رده لانییه وه له هه ورامییه وه گۆراوه بۆ زاراوه ی سو رانی ل ۱۴۲ .
- ۱۳- دیوانی مه وله وی- کۆکردنه وه لی کۆلینه وه لی کدانه وه له سه ر نووسی نی مه لا عه بدولکه ریمی مدرس . بلاؤکه ره وه ی کوردستان زستان ۱۳۷۸ هه تاوی ل ۴۱۶ .
- ۱۴- المذاهب الادبية. د. جمیل نصیف التکریتی- دار الشؤون الثقافية العامة - بغداد ۱۹۹۰ ل ۱۵۸- ۱۸۴ .
- ۱۵- سه رچاوه ی پيشوو ۲۱۱ .
- ۱۶- سه رچاوه ی پيشوو ل ۱۲۶ .
- ۱۷- دیوانی مه وله وی - مه لا عه بدولکه ریمی مدرس ل ۱۰۶ .
- ۱۸- سه رچاوه ی پيشوو ل ۴۴-۴۵ .
- ۱۹- المذاهب الادبية ل ۲۱۱ .

- ۲۰- دیوانی مه وله وی- سید عبدالرحیمی معدومی ل ۹۰ .
- ۲۱- النقد الادبي الحديث- الدكتور غنيمي هلال- دار الصورة بیروت ۱۹۷۸ ل ۴۱۰-۴۱۱ .
- ۲۲- میهره جانی مه وله وی- کتیبی ژماره (۱) گۆفاری رۆشنبیری نوئ- ده زگای رۆشنبیری و بلاؤکردنه وه ی کوردی- به غدا ۱۹۸۹ ل ۴۹ .
- ۲۳- دیوانی مه وله وی- سید عبدالرحیمی معدومی ل ۱۷ .

نهینیه کانی ژیر لیوی حه قیقه تی نارام سألح

له رۆژگاری ئیمه ی شوژی ته کنه لۆژیاو زانیاریه کانی کاته کانی تیژر هودا، هیشتا شیعر له ناو جوژه جیا جیا کانی ئه ده بدا باوه برهوی خوی ههیه، به لام هه موو جوژه شیعریک نا، که هه ندی له وانه دورن له بنه ماکانی شیعر ی ره سه ن و کار له خوینه رو گوژگره کان ناکه ن و ناکه ونه به ردل، ویرای ئه وه ی که نه وینه، نه یه کیتی بابه ت نه ریت م و کیش و بیناسازیان تیدا به دی ده کری، بگره نه موسیقای ده ره وه، نه موسیقای ناوه و هیان تیدا نییه، هه رچه نده لامبون ده لی: «موسیقای ناوه وه له شیعر دا هه یه، که فراوانتره له کیش و هۆنینه وه ی رووت».

ئه مرۆ له سه ر لاپه ره ی رۆژنامه و گوژاره کاندایه لیشا و شیعر بلاو ده کریته وه، زۆربه ی به ره مه ئه ده بییه کان له شیوه ی کۆمه له شیعر چاپ ده کرین و ده که ونه بازاره وه، به لام به ده گمه ن شیعر ی وا به رچا و ده که ون که سه رنجی خوینه رابکیشن و بیانجوولین و ئاورپان لی بدنه وه. به تاییه تی شیعره درێژ دادره کان.

له م روانگه یه وه کۆ شیعریک ی (نارام سألح) که له قالبی کۆپله شیعر دا خۆ ده نوینن سه رنجیان راکیشام، که به دوای ئه و نهینییانه عه ودا له که له ژیر لیوی حه قیقه تان، خوی هه ندیک له و نهینییانه ده درکینی بۆ ئه وه ی حه قیقه ت به رجه سه ته بکات، هه رچه نده ئه مرۆ حه قیقه ت شتی ک نییه ره ها بیت، به لام درکاندن ی و به رجه سه ته کردنی له شیعر دا مافی شاعیر خویه تی، وه ک حه قیقه ت له پینا و حه قیقه تدا، هه روه ک شاعیری ناودار (کیتس) له و باوه رده ا بوو « که ده بی شیعر له پینا و خودی شیعر دابی». ته عبیرکردنیش له حه قیقه ت که شاعیر باوه ری پئییه تی

ته عبیرکردنه له خودی شاعیر و سه رچاوه ی ته قینه وه ی داهینان و ئافراندنیش له شیعر دا، لای هه موو شاعیریک زیاتر خودی شاعیر و به هه موو خۆشی و ناخۆشییه کانی ژیا نی تاییه تی خوی هه یه به ره له وه ی ته عبیر له واقیعی خه لکانی دی بکات. بۆ دووپاتکردنه وه جه ختکردنه وه له سه ر شیعر بۆ خودی شیعر، کیتس پئی وایه هه ولی شیعر که خزمه تی مه به سه ته کانی فه لسه فی یان سیاسی بکات، لادانه له نمونه بالاکان، بۆیه ده لی: «ئایا نایینی که جوانی ون ده بی که ده سستی ساردی فه لسه فه ی پیده که وی، جاروبار له ئاسماندا په لکه زپینه ده بینم و، دیمه نه که ی ترسناکه، ئایا ریگه یه ک هه یه بۆ خویندنه وه ی داوه جوانه کانی و ته ونه سهیره که ی. ئایا ناییته کاری لاسایی ئه گه ر ئیمه شیوازی پتوهرکاری و شیکاریمان پیره و کرد».

هه رچه نده من لیره دا بۆچونه که ی (کیتس) م هینا وه ته وه، مه رج نییه له سه دا سه د له گه لیدابین، چونکه لیکۆلینه وه ی شیکاری ئه وه هه لده گری که تۆ بکه ویه سه ر ریبازی به راوردکاری و پتوهرکاری، جه مسه ره ناکۆک و کۆکه کانییش له قالبی شیعر دا به رامبه ر یه کیان راده گریت و لیکیان بترازینی و نزیکیان بکه وینه وه، ئه وه تا شاعیر له یه که مین کۆپله دا ده لی:

له نیوانی

میرگی نه وس و

گۆمی ترسا...

به م به رخۆلانه ی ئاره زووم

چه ند گوناهن!!

لیره دا شاعیر خوی به نامۆ دیته به رچا و، که چه زو ئاره زوو و نه وسی، رووبه رووی دیواریک ی ئه ستوور ده بیته وه که له گه ل واقیعی به رچا و ناگونجین، دوو جه مسه ری هاودژ ناگه ن به یه ک، ئه مه له رووی ئه مری واقیعه دا، به لام ره نگه ئه گه ر گورگی ترس دیار نه بی سهیری به رخۆله کانی نه وس و ئاره زوو ئاوا نه که یین، هه روه که حه لاج ده لی: «کفر و بړوا له رووی ناوه که یان لیک جیا ده بنه وه، به لام له رووی حه قیقه ته وه جیاوازی له نیوانیاندا نییه، هه روه ها له دیره شیعریکدا ئه و حه قیقه ته زیاتر

بهرجهسته دهکات و دهلی: ففی دین الصلیب یکون موتی
ولا البطحا أرید ولا المدینه

واته مهرگم لهسهر ئایینی خاچدا دهبی نه بهتحم دهوی و نه مه دینهش^(۲).

شاعیر لهسهر بهرامبهر یهکراگرتنی جه مسهره ناکوکهکان بهردهوامه، دهگن
بهیهک و ناگن، بۆ نمونه، لهم کوپلهیهدا دهلی:

وام له زیگری

بهردهوامی بیهوودهیی

بویه ههردهم

له خه لوهتی

نیو جهنگهلی وشهستانا

غهیب دهیم!..

شاعیر له زیگریکی سو فییانه ناگاته لووتکهی «وهجد سوژی بهتین، تهوژی
خوشهویستی» یان حالهت (ئیستشراق)، که شاعیر له زیگرهکهیدا بگاته حالهتی
له ناوچوون له خودی خودا، یان وهکو جه لاله دینی رومی که دهلی: (سوپاس بۆ خودا،
ئهو کاتی که له بۆ من درکهوت، رۆحه کهی من وینهی ئهوی له وینهی مندا بینی^(۳)،
به لکو ئهو دهرانی زیگره کهی بیهوودهیه، به پیچه وانهی سو فییهکان لهو خه لوهتهدا که
به تهنیا زیگر دهکات له جیاتی ونبوون له ناو خودی خودادا، له ناو جهنگهلی
وشهستانا غهیب دهبی، داهینانی شاعیر لیرهدا دهرده کهوی که نهجامی
هاوکیشه که به جوژیکی دی پیچه وانه دهکاتهوه، که زیگر تهنیا ویردو نزاکردن نییهو،
بی هوشبوون و حالگرتن نییه، به قهد ئهوی ژیانکی روو حییه و له ناو جهنگهلی
وشهکانی شیعردا. ههرچه نده خوئی فریداوته ناو زیگریکی بی هووده، به لام ئهو
وهک ئهو ماسیی نییه که له ئاو دهرچوو دهخنکی و دهرمی، به لکو رۆحی زیندووی
شاعیر به ترپهیی وشهکان لیده دات. شاعیر له نیوان خوونکردن و ناماده بووندایه، ئهو
دوو حالهتهش که دووری له ناو زیگرداو ناماده بوون له ناو شیعردا دهنوین، ده توانم
بلیم جوولانه ویه کی جهسته یی نییه، به لکو رۆحانییهو، له نهجامدا دهبی بگه ریتتهوه
سهر زهوی واقع، خوئی تیدا بدوژیتتهوه که جیهانی شیعره.

شاعیر له کوپله شیعره ژماره (۴) دا دوو جه مسهری جیا لهیه کتری «لیوی دلدارو
لیوی دلبر» دهکا بهیهک جه مسهر دوو جه مسهری مهتریالی که دهکه ونه سهر یهک،
دوو گیانی جیاوان، به لام لهیهک خالدا یه کده گرنه وه، که ئه ویش خوشه ویستییه کی بی
گهرده... تیکه لکردنی شتیکی ماتریالی، دیاره (لیو) له گه ل شتیکی نادایر ناوه کی
(مه عنهوی) ئاشکراکردنی نه پنییه کی شار او هیه، که حه قیقه تی خوشه ویستی دوو
رۆحی لیکنه ترازراو بهرجهسته دهکات و، له بۆتهی داهیناندا دوو لیو دهکاته دوو
رۆح، هاوکیشه که له حاله تیکی مادیه وه به رهو حاله تیکی رۆحی دهگورپی، لیرهدا
ئهفراندن سهره لدهدا، ئه وهتا شاعیر دهلی:

لیوت بخه

سهر لیومه وه..

با ته و قه ی رۆح

له گه ل یه کتریدا بکهین!

له (لیومژینی) دلدارو دلبر، دوو خوشه ویسته وه ههنگاو به رهو تو قه کردنی دوو
رۆح، گوشینی دوو گیان له بارودوخیکی تایبهت. ئه و کوپله شیعره له دایک بوو، وهک
گوته دهلی: (هه موو هه لبه سستیک هه لبه سستی هه لومه رچی خو یه تی^(۴))، دوو لیوی جیا
که دهکه ونه سهر یهک، کییه تی دژهکانیان لی پهیدا ده بیته له ناکامدا دهنه دوو
جه مسهری لیک جیا (پۆزه تیف و نیگه تیف) که بارگه ی کاره بایی پیکدی ن، واته
ئاو پته بوونی دوو رۆح له یهک رۆحی خوشه ویستی پاکیزه یی. هه ره کو ئیلوار دهلی:
«ده بی هه لومه رچ له گه ل ئاواتهکانی شاعیردا بگونجی، ده بی له گه ل ئه وهی له دلی و له
رۆحی و له عه قلیدایه بگونجی»^(۵).

شاعیر به حوکمی ئه و ژیا نه پر مهینهت و ئیش و نازاره ی تیییدا ژیا وه جو ره
ته میکی ره شبینی به سهر شیعرهکانییه وه به دی ده کری و، مرو قیش خو ی
رهنگدانه وهی واقعی ژیا نه.

له م رو وه د. ته ها حوسین ده لی: «شیعر ته عبیر له سو زو ئه و ورده کارییه ی
شیعرو حه قیقه تهکانی ژیا ندا له گه ل جیا وازیاندا که له دهر ووندا دهر ووزین دهکات
و، له پینا و ئه وهدا ده که وپته ژیر کار تی کردنی سهر ده م و ژینگه و بارودوخی ژیا ن که

به‌دریژایی زهمانه ده‌گۆرپین»^(٦)، ئه‌وه‌تا شاعیر له کۆپله‌ی^(٧) دا ده‌لی:

چ خالیکی

ناشیرینم..

به‌سه‌ر کۆلمه‌ی

هه‌لقراوی ئه‌م ژيانه!!

له کۆپله‌ی (٧) و (٨) یشدا هه‌مان بۆچوون به‌دی ده‌که‌ین له کۆپله‌ی (٨) که خۆی به‌مردویی له‌قه‌له‌م ده‌دات، ئه‌مه‌ش وا له بۆچوونه‌که‌ی (ئه‌لیوت) ده‌کات که خۆی له‌ناو بێشکه‌دا به‌مردویی ده‌بینی. که له‌راستیدا ژيان هه‌ر چه‌نده سه‌خت و دژوار بێت، نابێ مرۆف لێی رابکات و به‌ته‌واوه‌تی لێی بێزار بێت، ویناکردنی ژيان، یان له‌دایکبوون به‌و شپوه ره‌شبینه شارده‌وه‌ی ڕووه‌ گه‌شه‌که‌ی ژيانه، که به‌چاویکی گه‌شبینیه‌وه سه‌یر بکری، نه‌ک ته‌نیا لایه‌نه تاریک و ناشیرین و دژیوه‌که‌ی بخریته ڕوو، هه‌رچه‌نده ئه‌م جۆره تیروانینه ره‌نگدانه‌وه‌ی ژيانی تایبه‌تی شاعیره‌وه دووچاری ئه‌و حالته بووه، به‌لام ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که شاعیر تووشی نائومیدی و نوشوستی بێت و، هه‌رگیز ئه‌و خاله ناشیرینه نییه‌و، ژيانیش هه‌لنه‌قراوه، بۆیه من له‌گه‌ل (باتریون) دا ده‌لیم: «ده‌بێ زانیی راپچراندنی جوانی ته‌نانه‌ت له‌باوه‌شی مه‌رگیشدا بزانی، ئا ئه‌م جوانیه‌ نابیته‌ موڵکی مه‌رگ، لێرده‌دا مه‌رگ هۆکارێکی ریککه‌وتنکارییه»^(٧).

که‌واته شاعیر نامۆیه، خۆی خالیکی ناشیرین و ژيانیش کۆلمێکی هه‌لقراو، وکو ئه‌لیوت له‌هاواره‌که‌یدا ده‌لی: «من مرۆفی زه‌وی بێ کشتوکالم»، هه‌روه‌ها کافکاش ده‌لی: «من له‌پێشه‌وه بێ تاوان حوکم دراوم، من سیسرکه‌م»، نه‌ک له‌روانگه‌ی ئه‌لیوت و کافکاوه، به‌لکو له‌روانگه‌ی بینینی جوانی ته‌نانه‌ت له‌ناو ناشیرینیشدا، ده‌بێ بیر له‌بوونه‌وه‌ری مرۆف بکه‌ینه‌وه، به‌تایبه‌تی بوونه‌وه‌ری شاعیری مرۆف که به‌شداری له‌ژيانیه‌مه‌ردا ده‌کات و مه‌رگه‌که‌ی جاویدانی بۆ ده‌چه‌سپینێ، که له‌ژيان و دواي ژيانیش شوینی خۆی له‌میژوو، له‌بیرۆکه‌ی ره‌ها و گشتیدا ده‌کاته‌وه.

له کۆپله‌ی (٩) دا ده‌لی:

هۆ سه‌گه‌که‌م

خۆم لێ مه‌ده

با ده‌ستنوێژی

وه‌فات نه‌شکی!!

ئه‌م تیروانینه‌ی شاعیر، به‌ره‌و حاله‌تیکی سه‌یره‌سه‌مه‌ره‌مان ده‌بات، نا‌ئاسایی ده‌کاته ئاسایی و، نامه‌عقوو‌ل‌یش ده‌کاته ماقوول، ئه‌م هه‌لگێرانه‌وه‌یه لای مرۆفی ئه‌م‌ڕۆ، مرۆفی وه‌فادار، نه‌ک مرۆفی سپله‌و بێ وه‌فا شتیکی قه‌بووله‌و په‌سه‌نده، دا‌هێنانی شیعیریش له‌وه‌وه دێ که پاساو هه‌بێ بۆ قه‌بوولکردنی حاله‌تیکی ناماقوول و په‌سه‌ندکردنی به‌ ماقوول، سه‌گ به‌ چه‌مکی باوی ناو کۆمه‌لگا گیانه‌به‌ریکی گلاوه، هه‌رچه‌نده ڕه‌مزی وه‌فایه، مرۆفیش بوونه‌وه‌ریکی پاکه‌و ئه‌و خۆی بالاده‌ستی ناوزه‌دکردنی هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانه، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌ده‌گمهن وه‌فا ماوه، له‌ ده‌ستپاکی و سه‌رپاکی هه‌ر مه‌پرسه، بۆیه گواستنه‌وه‌ی گلاوی له‌ سه‌گه‌وه بۆ مرۆف و، پێبه‌خشیینی سیفه‌تی گلاوی به‌خودی مرۆف کاریکی ڕه‌وايه، ئه‌مه‌ش دژی ئه‌و بۆچوونه‌یه که ده‌لی: «ئاوی ده‌ریا به‌ده‌می سه‌گ گلاو نابێ»، ئه‌ی ئه‌گه‌ر مرۆف که خۆی گلاو بێت، ئه‌و حه‌له که سه‌گ خۆی لێ بدات ده‌ستنوێژی ده‌شکی، بۆیه ده‌می سه‌گ به‌ترسه‌وه له‌ مرۆف نزیک ده‌بیته‌وه، نه‌وه‌ک ده‌ستنوێژی بشکی.

به‌لای منه‌وه یه‌که‌مین خاسیه‌تی نوێخوازی، که‌سایه‌تی پێدان و سه‌روینکردنی شته‌کانه، به‌مه‌رجی پاساوی په‌سه‌ندکردنیان هه‌بێ. له کۆپله‌ی ژماره (١٢) دا ده‌لی:

ئه‌گه‌ر له‌ توخمی

شه‌یتانی نه‌بین

بۆ به‌زمانی

ئاگر ده‌دوین؟!

لێرده‌دا پرسیارێک سه‌ر هه‌لده‌دا، ئایا ڕه‌گه‌زی گه‌نده‌لی و به‌دکاری شتیکی خۆرسکه له‌ مرۆفدا، یان له‌ ده‌وره‌به‌ره‌که‌یدا وه‌ری ده‌گریت و ده‌بیته‌ مرۆفیکی شه‌رانگیز و بێ فه‌رو، شه‌یتان، بۆیه شاعیر ده‌پرسی ئه‌گه‌ر فایرۆسی زمانی ئاگر له‌ نه‌ژاددا له‌ خودی مرۆفدا نه‌بێ پێی ده‌بیته‌ ئه‌و بوونه‌وه‌ره زیانه‌خشه؟ مرۆف بۆ ئه‌وه خولقاوه که گه‌نده‌لی بلاو بکاته‌وه، مه‌سه‌له‌ی وه‌رگرتنی هه‌ندی خوو‌ره‌وشت له

كۆمەلگادا، دوو بۆچوونى ژيان، ئايدىيالى و ماتريالين، شاعير مافى خۆيەتى بەرجەستەى مرۆڭ لە بۆچوونى يەكەمدا بكات، ئەگەر لەگەل بۆچوونەكەشى نەبين و لەشيوەى پرسیاريش مرۆڭ دەستنيشان بكات وەلامەكەشى بداتەوہ. پەنگە ئەو تيروانينەش لە ئەنجامى ئەو واقعەوہ هاتبى كە فاكترى تيكوپيكدانە، ئەگينا بەزمانى ئاگر نادوئى، ليرەدا شاعير دەيەويت جۆرە داھينانى بكات، جۆرى ريبازيكي دياريكراو نابەستيتەوہ وەكو شيلي دەليت: «پەيامى شاعير لەچەند ريبازيكي دياريكراو نادۆزيتەوہ، بەلكو لە گيانىكي داھينەرانە بى پشوووان بەشادى داھينەرو تەقەلاكانى لە حەقىقەت نزيك دەبيتەوہ»^(۸).

لە كۆپلەى (۱۴) دا دەلى:

بۆ وەى عەشقى
 نيشتمانمان
 لەدەست نەدەين
 دەبى سياست
 (سياست) بگەين

(سياست)ى ناو دوو كەوانە روپوشە، ماناى نزيك سياستە، راميارىيە، كە مەبەست نىيە، ماناى دوور كە مەبەستە ئابرووبردى ئەو سياستەتى حزبايەتى تەسكە، كە دەبى بەلاوہ بنرى، بۆ ئەوہى بەرژەوندى خود شوينى عەشقى نيشتمان نەگريتەوہ دەسكەوتەكان لەدەست نەدەين، بۆيە من ليرەدا لەگەل «خەليل حاوى» دا كۆكم كە دەلى:

«شاعير تەنيا درەختيكي رووت نىيە، لە شوينىكي خەياليدا قيت بيتەوہ، خۆى بە مرۆڭ و بەكرەوہەكانى مرۆڭ وابەستەيەو، بى ئەو خەلكە ساويلكەو ساكارانە، ئەم ھيزەى دەرپرېنى نابى»^(۹).

ھەستكردى شاعير بەمەترسى لەدەستدانى نيشتيمان، رۆلى شاعيرمان پى دەناسينى كە سياستەتكردى ئەوہ نىيە بەناوى سياستەتەوہ، لەپەناوہ عيشقە حەقىقىيەكە لەدەست بدەيت و پاساو بۆ پيوەركردنى سياستەتيكى نارەواو زيانبەخش بكرى، ليرەدا پەيامى شاعير سەردەكات كە تەعبيركردى لە خەم و پەژارەو ئاوات و

خەون و خولياى ميللەت، بەتايبەتى لاوان، كە لەناو جەرگەى ئەو حەقىقەتانەى كراون بەژير ليوەوہ، شاعير سياستەت رووت دەكاتەوہ و قسەى خۆى دەكات، بەتايبەتى لەم رۆژگارەدا كە چيدى بى دەنگى كيشەكان چارەسەر ناكات و زمانى شاعيريش چەكىكى كاريگەرە لەرووى حەقىقەتە شيوينراوہكاندا .

شاعير لە كۆپلەى (۱۸) دا دەمانگەرينتەوہ سەر لۆچيك وەك بۆچوونەكەى لە كۆپلەى (۲۱ و ۱) ئەوہتا لەشيوەى پرسیاريدىكا دەلى:

كى دەلى مرۆڭ
 لە بنچينەدا قرژال نەبووہ؟!
 ئەوہنيە
 ئەم دوو سەرە
 ئەويش دوو روو

ئەم جۆرە لۆچيكەو دارپشتنى لە قالمىكى شاعيريدا پاساو ھينانىيەوہ، تەعبيركردى لە خودى مرۆڭى نارەسەن، لە دووفاقى، لە ساختەكارى و قۆلپرى. لەوانەى گورگن و لە پىستى مەردا. لەم رووہو شاعيرى ئەلمانى (ھۆلداين) جوانى بۆ چووہ كە دەلى: «لە رووسوورى شاعير ناوہشيتەوہ كە بەرخ بكاتە رەمزيكى سۆفيگەرانە، پاشان دواى ئەوہ خورىيەكەى لى بكاتەوہ»^(۱۰)، لەھەمان كاتدا ئەم جۆرە ويەنە لەبنياتى شاعيريدا جۆرە بۆچوونىكى سريالييانەيە لە دارپشتنى پيكتھينانى زمانەوانى و بيناكردى ويەنەى ھونەرى و فۆرمى گشتى شاعيرەكە، كە شاعير جەھوى خەيالى بى سنوور بەرەلا دەكات بەرەو دارپشتن و بيناكردى ئەو جۆرە ويەنە فەنتازىيە ھەنگاوى دەنى.

شاعير كەوتنى ددانەكان لە خەوندا دەكات بە شاعير، بەلام سەيرى پيدى كە مەرگەكەى نايەتە دى، خەونەكە يەخەگيرى شاعير نابى، بۆيە لەجياتى ئەوہى خەونەكان بەدرۆزن لەقەلەم بدات، مردنى پى درۆزنە:

دانى سەدان
 خەونم كەوت..
 ئيى لە مردن

چەند درۆزنە!!

شاعیر بەجۆریکی نائاسایی سەیری مێژوو دەکات، وەک بەرازیک کە هیچ شتی کاری تێ ناکات، هیتلەریش کە ویستی رەوت و ئاوهرۆ بگۆڕی، وەک مار پتووی دەدا، کەچی نەمرد. جاریکی دی شاعیر بەچاویکی رەشبینی سەیری بوون و ژیان دەکات کە مەرۆف بەدوای خەیاڵ و سەرابدا عەوداڵە، فەلسەفەیی بوونیش پووجەڵ و چرووکە:

لەو هتە هی

سێرەت

لە سەر اب گرتووە..

چ گوناھی!

کە نازانی

فەلسەفەیی بوونت چرووکە!!

پێشتریش ئاماژەم بەو خاڵە کرد، کە لای شاعیر بەزەقی دەردەکەوی، کە خۆی زیاتر بیر لە وینە یان نمونەیی شیعری دەکاتەو، کە مۆرکیکی تایبەت بەخۆی و بە شتەکان، بوونەوهرەکان بێخشی، دیاردەکان بەیەکەو دەبەستیتەو، بێ ئەو هی گوئی بداتە جۆری کاردانهوهرەکان لای وەرگر، گرینگ ئەو هیە تەعبیر لەویژدانی خۆی دەکات، ناوهرە بەدەرەو دەبەستیتەوهرە بە پێچەوانەش، بۆ ئەو هی پەيوەندییەکان لەو بوونەوهرەدا بەرجەستە بکات کە گەرەکییەتی بیانخولقینێ، ئەم حالەتەش رەنگدانهوهرە باری دەروونی شاعیرە، موعاناتی درێژخایەنیەتی بە دەم ئەو ژیانە هی کە بێ ئارەزووی خۆی تێی کەوتوو، بێ ئارەزووی خۆشی لێی دەردەچێ.

بەشی دووهمی کۆمەڵە شیعری «نەینییەکانی ژیر لێوی حەقیقەت» نۆ کۆپلە شیعرن بەناوی «چەند وینەییەکی ونبووی ئەلبوومی پاییزە»و، چەند کۆپلە شیعری دیکەیان بەدواو دەی «پانۆرامای پاییز، کە لەچاوه زەردەکانی پاییز، رووتبوونەوهری درەختەکان، درەختە رووت و قووتەکان، گەلا زەردەکانی دار، زەردەخەنەیی لێوی پاییز، مەیلی پاییز، بەرچاوی پاییز، گولە پاییز، لقی لەشولاری رووتەوهرەبووی درەختەکان، لاوکە سوورەکانی نسکۆ» بەرجەستە دەبن، سروشتیش لەنیوان شاعیر وەرگرەکی لەرێگای شیعەرەو ژیان و خۆشەویستی و ئاوات و هەلوێست و سکالۆ

یاخیبوون و، خەم و گریان و پێکەنینە. شاعیر سروشتی پاییزی بەشێوهرەییەکی هونەرەندانە ویناکردوو، بارە سروشتییەکانی ئاسایی، بەرەو نائاسایی بردوو، داھێنانی تێدا کردوو. بۆ نمونە کە دەلی:

هەرکە سیحری

چاوه زەردەکانی پاییز

دەردەکەوی..

درەختەکان..

ئاگری هەوەس هەلیان دەگری و

بە دەم سەمایەکی شیتانە

رووت دەبنەو!

ئەم ویناکێشانەیی ئیستاتیکییانە لە سیحری چاوی زەردەکانی پاییز، لە لیکچوواندنی گەلا زەردەکان، کە جۆرە سیحریک دەخولقین و کەرنەفالیکی قەشەنگ سازدەکەن، کە درەختەکان تووشی حالەتێکی زیکی دەرویشانە بن و سەمایەکی شیتانە رووتیان بکاتەو «جوانیی سروشت مانا ساکارییەکی و ناتەماوییەکی نییە، بەلکو بەتەحید جیاکردنەوهری لەو سەدیمەیی تیدایە و هیشتا لەناویدا دەژی، بالابوونی توخمەکانی سروشت و نەچوونە ناو کەرەستەیی یەکەمی، لە ئاکۆنەکییدا مانای جوانییەکی دەگەینێ، لەبەر ئەو شاعیر ئەو هی جیا کراوهرەو پێگەیشتووهری ریلیف کراوهرە لەلایەن سروشتەو وینەیان دەگری، کەوا پێویستە جوانی سروشت بچیتە ناو دەقی شیعری لە کاتی نووسیندا.^(۱)

شاعیر لەم کۆپلەیدا تەعبیریکی ویزدانی لەرۆجی خۆی دەکات، سروشت هەلەوهرە شینیتەو، کاتی لە پاییزدا هەموو گولەکان، یان لەزستاندا هەلەوهرن تەنیا گولە پاییز نەبی. ئەو هتا دەلی:

لەنیو چیمەنی رۆحما

هەموو گولەکان دەوهرن

تەنها گولە پاییز نەبی

هه‌لبه‌ت هه‌لوه‌رینی هه‌موو گوله‌کان و هه‌لاوێرکردنی گوله‌ پاییز له‌ناویاندا
حاله‌تێکی خۆنه‌ویست نییه، به‌لکو به‌نده به‌رووداوێک که یادگارێکی قوولێ لای
شاعیر دروست کردوه، بۆ له چیمه‌نی شاعیردا هه‌موو گوله‌کان هه‌لوه‌رن ته‌نیا گوله
پاییز نه‌بێ، که ئه‌و گوله‌ش وه‌کو گوله‌کانی دیکه به‌پێی ره‌وتی سروشت هه‌لده‌وه‌رێ،
به‌لام ئه‌و گوله‌ پاییزه گولێکی نه‌مری جاویدانه، له‌به‌ر چا و نه، بوونی نییه، به‌لام له
چیمه‌نی رۆچی شاعیردا ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی خۆی هه‌یه، ئاماده‌یییه‌کی ناوه‌کی،
رۆچی، زه‌ینی، نه‌ک ماتریالی.

له‌ کۆپله‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌لێ:

ئه‌مه‌ دلّه

یاخود تووره‌که‌ی بزماره؟

به‌دیواری شه‌توگێری

چه‌سته‌کان هه‌لواسراوه؟!

ئه‌م زمانه ..

یاخود خه‌نجه‌ری ده‌بانه

به‌راست و چه‌پ

له‌ هه‌سته‌کان دا‌رساوه!!

خودی مرۆف دوو شتی بچووک، دل و زمانی، که له زمانی عه‌ره‌بیشدا گوتراوه
«المرء بأصغریه قلبه و لسانه» واته مرۆف به‌دوو شتی بچووکه‌وه به‌دلّه‌که‌ی و
زمانه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر شاعیری گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب «محمد مه‌دی الجواهری» ئه‌و دوو شته
بچووکه که خودی خۆی شاعیرن پێشکه‌ش به‌کوردستان بکات که هیچی دیکه‌ی
نییه‌و بلێ:

«قلبي لکردستان یهدی والفم

و بأصغریه یجود المعدم»

جه‌واهری دل و زمانی خۆی به‌کوردستان ده‌به‌خشێ که‌چی ئه‌و دلّه‌ی سه‌رچاوه‌ی
خۆشه‌ویستی وه‌ک شاعیر وێنه‌ی بۆ کێشاوه، له‌جیاتێ هه‌گبه‌ی سۆزو میهره‌بانێ بێ
ده‌بێته‌ تووره‌گه‌ی بزمار، که له‌ دلێ خه‌لکی دیکه‌دا بچه‌قن و برینداریان بکه‌ن، یان

ئه‌و زمانه‌ی که ئامێری ده‌رپینه له‌جیاتێ قسه‌ی خۆش ده‌بێته‌ خه‌نجه‌ری ده‌بان
به‌چه‌پ و راست تانه‌و ته‌شه‌ره له‌ خه‌لک ده‌دات، هه‌روه‌کو وتراوه «زه‌بری خه‌نجه‌ر
سارێژ ده‌بێ، به‌لام زه‌بری زمان سارێژ نابێ».

گرینگ لێرده‌ا ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌و دوو شته‌ بچووکه‌ی مرۆف که ماهیه‌ته‌که‌ی
ده‌رده‌خه‌ن، ده‌بنه‌ دوو کوشنده، نه‌ک فاكته‌ری خێرو بێرو ته‌بایی و براهیه‌تی،
وێنه‌کێشانیان له‌ قابیلی شاعیردا به‌و شیوه‌ی که شیونراون مایه‌ی ریسواکردنی
ئه‌و جۆره‌ مرۆفانه‌ن که به‌دل و زمان پرووی گه‌شی ژیان ناشیرین ده‌که‌ن.

له‌ راستیدا له‌ ئاست هه‌ر کۆپله‌یه‌کی ئه‌م کۆمه‌له‌ شیعه‌ هه‌لوه‌سته‌یه‌ک و رامانێک
پێویست ده‌که‌ن، بۆیه‌ کۆتایی به‌شیکردنه‌وه‌ی دوا کۆپله‌ دینم که به‌ناوی «شانۆگه‌ری»
یه و شاعیر ده‌لێ:

خۆم: رووداوم

کات: مردنه

شوین: داره مه‌یتی گه‌ردوونه

ئه‌م شانۆگه‌رییه تراژیدییه ره‌نگدانه‌وه‌ی کتومتی شاعیرن که له‌ زۆر کۆپله‌ی
دیکه‌دا به‌چاوی ره‌ش سه‌یری ژیان ده‌کات و نائومێدی خۆی ده‌رده‌بێ، که
فرمێسکی قه‌تیسماوی له‌نیو چاوی گه‌ردووندا، هه‌زه‌کانی گه‌لاکانی ته‌مه‌نیان
ئێواران له‌ناوده‌چن، ژیان له‌ دۆزه‌خدا، هه‌وری زام، زه‌رکی سه‌سه‌ره‌ت، مانه‌وه‌ له
دیوه‌خانی ئه‌شکه‌وت، گۆره‌شاری رۆح، فرمێسکی خوینبارین، رووخانی که‌عه‌بی
عه‌شق، ئه‌و وشانه له‌ شیعه‌ره‌کاندا بوونیان هه‌یه، ته‌عبیر له‌ ئێش و ئازارو ژانی
شاعیر ده‌که‌ن، که بوونی مرۆف شتیکی بێهه‌وده‌یه، گه‌ردوون له‌ ئه‌زه‌له‌وه‌ هیچه‌و بێ
سه‌وده، بۆیه‌ که خۆی ئه‌کتی شانی گه‌رییه‌که‌یه‌و رووداوه‌که‌ هه‌لده‌سه‌وره‌ی و
نمایش ده‌کات، کۆتاییه‌که‌ی مه‌رگه‌که‌یه‌تی و، له‌م حاله‌ته‌دا که مرۆف مرد پێی وایه
ده‌بێ گه‌ردوونیش بێته‌ ته‌رم و بچێته‌ گۆره‌وه، ئه‌مه‌ تێروانیی شاعیره‌ به‌رامبه‌ر
نه‌یانی بوون و نه‌یانی مه‌رگ، له‌م رووه‌وه‌ شاعیرێکی عه‌ره‌ب به‌چاویک سه‌یری «بوون،
له‌دایکبوون، به‌خشین، و سه‌ندنه‌وه‌) ده‌کات که ئاواته‌ خوازه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه
به‌خشینه‌که، رژدی و پيسکه‌یی بوايه که ده‌لێ:

أبدا تسترد ماتهب الدنيا
فليت جودها كان بخلا

واته: هەردەم دنیا ئەوەی دەیبەخشی دەبیاتەوه
خۆزیا چاوتیرییهکە ی رژی بوايه.

سەیرکردنی ژیان بەچاوی رەشبینی، تەنیا هەر تیروانین و بۆچوونی (ئارام) ی
شاعیر نییه، بەلکو (شۆبناهاور) ی فەیلەسووفیش بەچاویکی رەشبینی سەیری
ژیانی دەکرد، کە گالتهجارپییه، بۆیه لە سەرەمەرگا، بەرلهوهی گیانی لە دەست بدات
گوتوویەتی:

« ئیستا پەردەکە دادەنەوه، گالتهجارپییهکە کۆتایی هات.»

هەرچەندە شاعیر لە هەلبەستی (ئەلین!) دا وەک خۆی دەلی «گەوهەری دلی
خۆی لەنیو قاسە حەقیقەتدا هەلگرتوو، بەلام لە راستیدا ئەو نەهتینیانە ی لەژی
لیوی حەقیقەتدا شاردراونەتەوه، لەملاو لەولا لیوهکانی لیک ترازاون و نەهتینیانە ی
حەقیقەت دەرکەوتوون» شاعیر پەيامی شیعری خۆی راگەیاندوو، بویرانە و
راستگۆیانە رازو هەستی دەروونی خۆی دەبرپیوه، زۆر مەسەلە ی بە پرسیارکردن
وروژاندوو، هەندیکیان وەلام دەداتەوه، هەندیکیشیان بە ئاوێزانی ماونەتەوه
حەزەکەم لێرەدا فەرموودەیهکی پیروزی پیغەمبەر (د.خ) بێنمەوه کە دەلی:

«ولله کنوز تحت العرش مفاتيحها ألسنة الشعراء»

ئەم فەرموودەیه ئاسۆی فراوان لەبەردەم توانا بی سنوورەکانی شاعیر دەکاتەوه،
قسەکانی نە بەراستگۆیی و درۆو بە قەناعەت پێهێنان یان نەهێنان تاقی دەکرێنەوه،
بەلکو کلیلەکانی رۆحن بۆ کردنەوهی گەنجینهکانی رۆح و گەردوون، شاعیر
پروبهرووی واقع یان رەهاییمان دەکاتەوه، بۆ ئەوهی ئەو پەردانە لابەرێ کە
رێگەکانی رۆشنکردنەوهی ئەو پرسیارە زۆرانە دادەپۆشن کە مرۆف لەگەڵ خۆیدا
هەلی گرتوون و هیشتا هەلیان دەگرێ (١٢)».

لە راستیدا دوا ی ئەو لیکۆلینەوه شیکارییه گەرەکم بوو لەسەر شتیوازی دارشتنی
چەند کۆپله شیعریک بوو ستم چ لەرووی دۆزینەوهی شیعەر لەبوار ی هونەر دا کە

لایەنی ئیستاتیکی بخەمەرپوو، هەر وهە لایەنی رۆحی کە لە رەوتی نووسینەکەمدا
خۆم لێداوه، دەرختنی شتە نادیارەکان و، دەرختنی شتە ناکۆکەکان کە ئەو
لایەنەشم فەرامۆش نەکردوو، هەر وهە زیاتر پێداگرتن لەسەر وینە ی شیعری کە
ئەویش لە دەرگادانی لایەنی روونبیزی (بەیان) دا خۆی دەنوینێ، لیکچوون ئەگەر
سۆزی لەناودا نەتەقیتهوه، ئەو نرخ و بەهایە ی نابێ و، وینەیهکی شیعری ساز
ناکات... لەرووی شتیوازی درکەیییهوه یا بۆ نمونە تەنیا ئاور لە کۆپلهیهکی
پانۆرامای «چەند وینەیهکی نیو ئەلبوومی پاییز» بەدەینەوه کە شاعیر دەلی:

هەر کە سیحری

چاوه زەردەکانی پاییز

دەردەکەوئ..

درەختەکان..

ئاگری هەوهس هەلیان دەگرێ و

بە دەم سەمایهکی شیتانە

رووت دەبنەوه!

ئەم جوړه وەسفە ی پاییز، وەسفیک ی فۆتۆگرافی رووت نییه، بەلکو وینەیهکە
پێکراوه بە بزوتنەوهیهکی دینامیک، کە گەلای درەختەکان زەرد بوون، بوونەتە
چاوی زەرد و دەدرهوشینەوه، ئەو حالته جوړه وزیهکی داکراوی شاردراره لەناو
دەروونی درەختەکان دەرووژینێ کە ئاگری هەوهس و ئارەزوو، بیانخاتە حالگرتن و
سەمایهکی شیتانە، وەک چۆن مرۆف حال دەگرێ و دەکەوێتە سەمایهکی بی
هۆشانە و بەرهو دنیایهکی دیکە خەیاڵ بالی پێ هەلدەگرێ و لە ئاکاما رووت دەبێتەوه.

دارشتنی ئەو بیناسازییه ئەندازەیییه ی سیحری چاوهکانی پاییز لەرووی
هونەرییهوه مایه ی دەستخۆشییه، کە ترازاندنی سروشتە لە کرۆک و ماهییهتی
خۆی، کە سایهتی پێدانی مرۆفە بەسروشت، هەر وهە هەلگەرانەوهی شتە
ئاساییهکانەو، کردنی شتە ماقوولەکانە، بە ناماقوولەکان، ئاساییهکان
(سروشتیهکان) بە ئاساییهکان (ناسروشتیهکان، ئادەمییهکان).

ئەم وینە سیحراوییه خۆینەر سەرسام دەکات، دەرکەوتنی گەلای زەردو کردنی

بەزمانىكى سەنئەتسۆل دەپى و، پەيوەندىيەكى دايلىكتىكىش لەنتىوان، زمان وەك (دال) و وینە وەك (مەدلولول) ھەپە، ھەردووكيان يەكدى تەواو دەكەن.

پەراوئەھەكان:

۱- برونە (اتجاهات الادب الانكليزي في القرنين الثامن عشر والتاسع عشر، جميل سعيد).

۲- مقدمة في الشعر الصوفي.

۳- ھەمان سەرچاوەی پيشوو.

۴- گوڤارى الرسالە، ژمارە ۳ى ۱۹۵۸ .

۵- ھەمان سەرچاوەی پيشوو.

۶- گوڤارى (الادب)، ژمارە ۲ى سالى ۱۹۵۷ .

۷- گوڤارى الرسالە، ژمارە ۳ى ۱۹۵۸ .

۸- گوڤارى الرسالە، ژمارە ۵ى ۱۹۵۸ .

۹- ھەمان سەرچاوەی پيشوو.

۱۰- گوڤارى الرسالە، ژمارە ۵ى ۱۹۵۸ .

۱۱- العقل الشعري،، خزعل الماجدي، الكتاب الأول، بغداد ۲۰۰۴ ل ۳۳۴

۱۲- العقل البشري، خزعل الماجدي، الكتاب الثاني، مطابع دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد ۲۰۰۴ .

* ئەم كۆ شيعره بەناوى (نەپتەنيەكانى ژير لىوى حەقىقەت) لە چاپخانەى (سىما) چاپ كراوه.

بەچاوى زەردى پاييز خواستى ئاشكرايه، ھەوھس و سەماکردنى درەختەكان خواستى شاردراوھيه، چونكە درەخت لەراستيدا سەما ناكات، بەلام شاعير شتېك لە رەوشت و روخسارى مرؤفى بە درەخت بەخشيوه، كە ئەويش سەماکردنە دواى ئايسانى ئاگرى ھەوھس و ئارەزوو.

وینەكيشانى پاييز بەم جۆرە، شكاندنى ئەو سنوورەپە كە شاعيران لىي دەرنەچوون، كە ھيشتاش كەژى پاييز بە كەژىكى گەلاريزان و خەماوى لە قەلەم دەدەن، نەك وەك (ئارام) شاعير خاسيەتى مرؤف بەدرەخت دەبەخشي، كە سيحرى جوانى چاوەزەردەكانى گەلاكان، درەختەكان دەخەنە سەر ھەوھسى زەماوەندىكى كەرنەفالانەى شەيدايانە، كە لەخوشىيانداو لە گەرمەى سەماکردندا خويان رووت بكەنەوھو جوانتر و قەشەنگتر خۆ بنويين. لەمەش زياتر شاعير وینەپەكى وا بۆ (با) پاييز دەكيشى و بويرى و ئازايەتى باوهر بەخوبوونى پى رەوا دەبينى، كە بى ترس و شەرمکردن گەلاكانى ھەلوهرينى و كوشى ھەلداتەو، بۆ ئەوھى شتە جوانەكانى، ئەندامە وروژينەرەكانى چاكتەر دەرکەون و سەرنجى مرؤف رابكيشى:

گەر (با) لەخۆى رانەبينت

چۆن دەویریت

بەبەرچاوى پاييزەوھ

كوشى درەختان ھەلداتەوھ!

سەيرى ئەو جۆرە دركە سەرنجراكيشە بكە- با كراوھتە مرؤف، وزەو ھىزى بويرى لەخۆرابينى تيدا بەرچەستە كراوھ، پاييز مرؤفيكەو چاويديرى درەختەكان دەكات و با شەرمى لى ناكات و ئەوھى دەيكات بى باكانەپە، كوش ھەلدانەوھى ئافرەتانە، (با) خواستى پەنھان و شاردراوھيه، چاوى پاييز دركەى بەرەلاپە، پەيوەندى نيوان بەشى و گشتيە، بەشى (جزء) لەجياتى گشت. كوشى درەختان، خواستى پەنھانە.

ئەم ھەلبەستەى وینەپەپە، زیندەگى و دینامىكى بەزمانى شيعر بەخشيوه، لەراستيدا جوانكارى وینەپە شيعرى، جۆرە رەونەق و ھىزو بيزىك بە زمان دەدات كە لە خزمەتى بەھىزکردنى شيعرەكەداپە، چونكە ئەندازەى دروستکردنى وینە

به‌خۆ نه‌گريخ ماله‌وه نه‌بێ، چونکه له‌ويدا ئه‌و هه‌سته‌ی خۆشه‌ويستی بوون و ئاماده‌باشی زیاتر هه‌يه‌و، ژيانی راسته‌قینه‌ش له‌ويدایه.

گۆته‌ وته‌نی: «ئایا ژيانی من و داهینان قالبیکی دارپژراو نییه که لیک ناترازی؟» هه‌روه‌ها ده‌لی: «من له هونه‌ردا خۆم نه‌به‌خشیوه‌ بۆ دروستکردن، به‌لکو بۆ ژيانی ره‌سه‌ن، به‌لام ژيان ئه‌گه‌ر هه‌مدیس به‌لای منه‌وه داهینان بێ، ئه‌وا من جیاوازی له‌نیوانیاندا ناکه‌م»^(۱).

ئه‌و (۱۳۶) کۆپله‌ شیعری که له پێشه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ شیعره‌که‌ن، ده‌چنه‌ خانه‌ی شیعری برووسکه‌دار، که تیرامان و قوولبونه‌وه‌یان گه‌ره‌که. که شاعیر تیروانینی تایبه‌تی خۆی به‌رامبه‌ر ژيان و بوونه‌وه‌ره‌کانی هه‌یه، به‌لام له کۆپله‌ کورته‌ شیعرییه‌کاندا که لیان ده‌دوین، هه‌ست ده‌که‌ین شاعیر به‌حوکمی به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوونی شۆرش ته‌کنه‌لۆژیا و زانیاریه‌کان و خۆسه‌پاندنی جیهانگه‌رایي، له‌و واقیعه‌ به‌رچاوه‌ی که باوه‌ دوورکه‌وێته‌وه، له شتی نوێ بگه‌رێ، به‌رگی تازه‌ له‌به‌ر بوونه‌وه‌ره‌کان بکات، شته‌ ماقوول‌ه‌کان بکاته‌ ناماقوول بۆ نمونه، شاعیر ده‌لی:

له‌وته‌ی هه‌لی کردووه‌ با

به‌ر پێی خۆی نابینی

به‌خشینی که‌سایه‌تی مرۆف به‌ (با) له‌ فه‌ره‌نگی واقیعه‌دا کارێکی نامۆیه، که (با) به‌و شێوه‌یه‌ تووشی سه‌رشێتی بووه‌و له‌ سنووری خۆی ده‌رچوو، ئه‌م جوهره‌ وینه‌کێشانه‌ی (با) دوورکه‌وته‌وه‌یه‌کی ته‌واوه‌ له‌ واقیعه‌ به‌رچاو و باو، بۆیه‌ مالارمی ده‌لی: «واقیعه‌ له‌ سترانه‌کانتاندا ره‌ش بکه‌نه‌وه، خۆی باوه‌ ئاساییه، تاکه‌ شت که پێویسته‌ شاعیر بیکات، ئه‌وه‌یه‌ که کار بکات و دوو چاوه‌کانی هه‌رده‌م له‌م گوزاره‌یه‌ بگه‌رێ: هه‌رگیز رووی نه‌داوه.»^(۲) هه‌روه‌ها شیلی له‌ کتێبه‌که‌یدا «داکۆکی له‌ شیعیر» دا ده‌لی:

«شیعیر شته‌ باو و ئاساییه‌کان و لێده‌کات خۆیان و بنوین وه‌ک بلێی نا ئاسایین.» جه‌لال به‌رزنجی له‌ کۆپله‌ شیعریکی دیکه‌دا، پێوه‌ندییه‌کی نه‌چراوی توند و تۆل له‌نیوان شیعیر و (وه‌رگر- متلقی) دروست ده‌کات، که شیعیر رۆحه‌و په‌یژه‌ی هه‌یه، هه‌موو که‌س له‌رۆحی شاعیر ناگات و، ناگاته‌ ئه‌و پایه‌ به‌رزه‌ی که له‌سه‌ر

ناوم بنین ماله‌وه کۆ شیعری جه‌لال به‌رزنجی

له‌دوو قاچی له (با) ده‌گه‌رێم

بۆ ئه‌وه‌ی چیتر باسی (با) نه‌که‌م

و پێی بگه‌رێمه‌وه‌ ماله‌وه

مرۆف له هه‌موو شوینیکدا خۆی به‌ نامۆ ده‌زانی، له‌ ناله‌وه‌ نه‌بێ، بۆیه هه‌میشه‌ بیری یه‌که‌م شوین ده‌کاته‌وه‌ که تێیدا ئۆقره‌ی گرتوووه‌ هۆگری بووه، ماله‌وه‌ش خۆشترین و ئاسوده‌ترین شوینه‌ که مرۆف خۆی خاوه‌نییه‌تی و کۆمه‌لی یاده‌وه‌ری به‌و ئارامگه‌یه‌ ده‌یه‌ستنه‌وه، شاعیرێکی عه‌ره‌ب له‌م رووه‌وه‌ جوانی بۆ چوووه‌ که ده‌لی:

کم منزل في الأرض يألفه الفتى

وحنينة أبدأ لأول منزل

متع فؤادك ما استطعت من الهوى

ما الحب الا للحبیب الأول

بۆیه لای شاعیری نوێخووان (جه‌لال به‌رزنجی) ئاسوده‌یی و به‌خته‌وه‌ری له‌و ماله‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرن که جگه‌ له‌ خۆی و هاوسه‌ره‌که‌ی و سی جگه‌ر گۆشه‌که‌ی تێیدا ده‌ژین و، ئیستیتیکای شوینیش به‌ر له‌ هه‌موو شتی ماله‌وه‌یه. که شاعیر، کۆتایی شیعیره‌ برووسکه‌داره‌کانی به‌ ژماره‌ (۱۳۶) هیناوه، که (با) بۆ قاچه‌کانی ده‌خوازیت که پێی بگه‌رێته‌وه‌ ماله‌وه‌ (با)ش درکه‌ی خیرایی و په‌له‌یییه، که وتراوه‌ (قاچه‌کانی بۆ با به‌ره‌للأ کرد)، جیی خۆیه‌تی که شاعیر دوا به‌ره‌می ناوین (ناوم بنین ماله‌وه‌)، که جیهان لای ره‌سوول هه‌مزاتۆف له‌ ئاگردانه‌که‌ی مالی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات و، خۆشه‌ويستی، به‌تایبه‌تی خۆشه‌ويستی نزیکترین که‌س له‌ژيانی شاعیر، هه‌ستی ناوه‌وه‌ی زیاتر ده‌جوولین، که تا ده‌توانی زیاتر هۆگری ماله‌وه‌ بیت و هیچ شوینیک

عەرش دانىشتووه، مەرگه به پەيژە، پلە بەپلە بۆى سەرکەوئى، ھەموو کەسەيکيش به رۆحى شاعير ئاشنا نابى ئەگەر ليوهى نزىک نەبى و، له رۆحى شاعير نەگات که به شيعر تەعبيرى لى دەکات. ئەو هتا دەلى:

به پەيژەى رۆحدا
دەتوانن سەرکەون

کەواتە ليرەدا ئەم رۆحىيەتە له بەرزترين پلەوپايەدا شتىكى مادى و عەقلى نىيە، که بەپى لوجىک حيسابى بۆ بکەين، بەلکو شتىكى ھەستەوهرى و ويژدانى و زھنىە. له کۆپلەيهكى تردا دەلى:

ئەم تەمومژە بوو
منى گەياندە ئيرە

شاعير له ھەموو کەسەيک زياتر ھەست به تىکوپتکچوونى شيرازەى شتەکان دەکات، که شتەکان لىل و ناديار و تەماوى بوون و سەرى لى دەرئەکردن، ناتوانى ھەتا سەر لەناو ئەو واقعەدا بمىنیتەووه چارەسەرى خۆى به قەدەرئىک بەستتەووه که ئەنجامەکەى روون نىيە. بۆيە دەپەوئت لەو ژيانە تەماويە دەرباز بى و، ھەنگاو بەرەو ژيانى کراووه چارەنووسى ديارو دەربازبوون له شتە نەپنى و شاردراوەکان و باوھش گرتنەووه بۆ جىھانى ئاسوودەيى و دەست له ملانپى خۆشەويستى ھاوسەر و خيزان و مائىكى ئارام بنى، ئەم رووکردنەى شاعير بۆ جىھانئىكى دى، پاگردن نىيە له نىشتيمان بەقەد ئەوھى خۆ دۆزىنەوھەيكى ترى شاعيرە له ولاتىكى تردا، پەتکردنەوھى ئەو ژيانەپە که تىيدا گىرى خواردووه، شکاندى سنوورە ديارىکراوەکانە، دەرگا کردنەوھە بەرەو دنيايەكى نوپى پر له ئاسوودەيى و ، گەشتىكى نوپىە بۆخۆ دۆزىنەووه دۆزىنەوھى لايەكى ترى جىھان و «بەردەوامبوونى گرى ژيان و بەنامۆکردننى نزىک و، نزىککردنەوھى دوورە» ھەرۆکو ئەدۆنيس دەلى:

رۆژئىک،

ھەلبەستەکان دەبنە دەروازەى شار

بەرەو خاکی ئاوارەيى و

ئاوارەييش دەبیتە

نىشتيمانى پەيغەمبەران

رۆژئىکان

ئەستىزەکان لەسەر زەوى وەک

ئافرەتان دەروون^(٤)

شاعير گەرەکیەتى شتە جوانەکان نەشىوئىنرین و بەجوانى خویان پاريزرين، ئەو مرۆقەى که مەبەستىيەتى گونجانی نيوان دوو شت لەناوبەرى، ئەو ريشوولانەى سەرماو بەفر تىنى بۆ ھىناون و روويان کردۆتە شارو برسىيەتى تەنگى پى ھەلچنپون، لەجياتى رووکردنى دانەوئیلە بۆيان، تەپکەيان بۆ ناونەتەووه، بەپىچەوانەى ولاتانى رۆژئاوا که خەلکەکە ھۆگرى بالندەبەو دانەوئیلەى بۆ روو دەکەن، لای ئيمە ئەو پەيوەندىيى ويژدانىيە دەبیتە تەپکە، بەلام شاعير ئەو تەپکەيە بەسەر ويژدانى ئەواندا دەرووخىنى و دەلى:

لەجياتى ريشوولەى

ناو بەفرى ھەوشەکەيان

تەپکە بەسەر ويژدانىاندا رووخا

ئەم جوړە رووخانە، داتەپىنى رۆح و ويژدانە، که له ھەستى مرۆقانە دەردەچن، ھەست بەئازارى ويژدان دەکەن، له رۆحى بەرزو بىگەرد دەترازين، چونکە جوانکاريى زيان دەشىوئىن، بى ويژدانىيەکە که دانانى تەپکەيە بۆ ئەو ريشوولە بەستەزمانانەى که ھانايان بۆ ھىناون، ئەو تەپکەيە له واقىعى خۆى دەترازى و دەبیتە حالەتتىكى دیکە که ويژدانىان ھەرەس پىدئىنى، ئەم تەپکەيە که رەمزى ھەژارىيى مادەيە دەبیتە رەمزى ھەژارىيى رۆح، ئەو دوو پتوھەندىيە ناکۆکە بەوھ ريسوا دەکرين، که يەکئىکان بەسەر ئەوى تردا زال بى، بۆيە پيوەندىيە رۆحىيەکە زياتر سەردەکات و بەسەر ويژدانىاندا دەرووخى و، حالەتى مادىيەکە ئەو روالەتەو بوونەى نامىنى.

له کۆپلەيهكى تردا شاعير دەلى:

شەوئىک له (پايز)

کوندە پەپوويەک

لەترسى دەنگى خۆى نەخەوت.

(پایز) لای شاعیر رووتبوونه وهیه و رووتکردنه وهیه، ریسوا کردن و دامالینه، دهنگی کونده په پووش دهنگیکی ناسازی ناخوشه، که نه یخویندووه مانای ئه وه نییه که دهنگی خوی پی ناسازه، به لکو له ترسی دهرکه وتنی حقیقه ته که یه تی، که خویندن و نیشتنی نیشانهی شوومی و به دوومییه، که خویندنی راستییه که ی دهرده که وئی، کونده په پووش هر له شه وئی دهرده که وئی و، به شه ویش ده خوینئی، به لام که ناخوینئی، هستی ترس وای لی دهکات که بیدنه گ بیت و خویندنه که ی مهرگی به دواوه بی. ئه م کۆپله شیعره شیکردنه وهی باری دهروونیی بالنده یه کی به شوومه و دهرکری مه به سستی مرؤفیش بی، به تاییه تی ئه وانه ی له واقعیدا له ناو خه لکدا رووت بوونه ته وه، که حهز دهکن خویمان دهرخن، به لام له ترسی ئه وهی که زیاتر رووت نه بنه وه و زیانیاں پی نه گات بیدنه گ دهن.

به م جوړه شاعیر حاله تی کونده په پوویه کی شه ویککی پایز به رجه سته دهکات و، ئه م جوړه به رجه سته کردن و وینه کی شانه ی توانستی شاعیر دهرده خات که چون ته عبیریکی هونه ری دارشتووه، که ته عبیرکردنه له جوانکاری و گواستننه وهی ئه م هسته ی شاعیر بو خه لکانی تر، چمکی جوانکاری لای کانت هره وه کو هیگل ده لی: «جوانی کریک بیکدینئی که تیددا گشت و تاییه ت و، مه به ست و هوکار، دهرکپیکراو و بابه ت ده توینه وه، جوانیی هونه ری له هز له دایک ده بی و دهرده چی». (۵) شاعیر دهیه وئی دووبالی لی بروئی، بو دارشتن و بینا کردنه وهی ژیاں، به هیزی خه یال:

دهمه وئی له گه ل فریندا

برؤم

بو گپرا نه وهی هیزی خه یال

بو ناو ژیاں

هیزی خه یال ئه و هیزه یه که مرؤف ده گه رینیتنه وه ناو ئه و ژیا نه ی که شیوینراوه و گه چلاوه، دهیه وئی به و خه یاله پیوه ندییه کی روچی له گه ل ژیا ندا دروست بکات، نه ک پیوه ندییه کی ویشکی ئاسایی که روچ تیددا مردووه، شته کان هیزی گوپران و دینامیکیه تیاں تیدا نه ماوه، ئه و ناوه روکه روچییه له شیعردا گرنگی و بایه خی خوی هیه. هره وه کو لوره نس ده لی:

«هونه ر به تاییه تمه ندییه که ی بایه خدانم ناو روژینئی، به لکو ناواخنه روچییه که ی، حوکمی ئه ده بی جیگه ی نا کوکی نییه، به لکو حوکمه روچییه که ی شتیکی گرنگه» (۶) له م کۆپله یه دا شاعیر خوشه ویستی نیشتمان به رجه سته دهکات و ده لی:

شه ریش ته و او بوو

منداله کانی (که مپه کان)

له دهوری ئاگردان

له سهر خو ل

نه خشه ی نیشتمان ده که ن.

به ستنه وهی منداله کان به خوشه ویستی نیشتمان، دروستکردنی عیلاقه یه کی روچییه، که ئه وان به پپی پاکی و بیگه ردی خویمان زیاتر بیر له گه رانه وه ده که نه وه بو باوه شی نیشتمان که به هوی شه ره وه لی دور که وتوونه ته وه، زیاتر خولیا ی ئه و باوه شه گه رموگورهن، نه ک له ئاواره یی، له که مپه کان ژیا نیکی نامویانه به رنه سهر، ئه و مندالانه ی وه کو گول فری دراونه ته شوینه نا ئارامه کان، وه ک ئه و گولانه وان که له لقه کانیان بی به زه بی لیکراونه ته وه له ژیر پیدا ده پلی شینه وه، له م رووه وه کیتس ده لی: (نیمه رقمان له و شیعره یه که شوینه وار یکی روون لمان جیدئی، ئه گه ر بریار له سهر ئه وه نه دهین، ئه وه و دهرده که وئی که بی بایه خه، پیویسته شیعر مه زن بی و له به رچاواندا ون بی، شیعریک بی بچیته ناو گیانی مرؤف و به تاییه تمه ندییه که ی ترس یان واقورمان نه وروژینئی، به لکو به بابه تییه که ی. ئای له جوانیی گوله خه و الووه کان! چهند له جوانییه که یان له دست ده دن ئه گه ر فری دریته سهر ریگا و هاوار بکات: «به سهر سامییه وه سه یرم بکه، من گوله وه نه وشه م، من گولی به هارم» (۷). جه لالی شاعیر ئه و جوړه پیوه ندییه روچییه ی له لا گرنگ و له زوربه ی شیعره کانی رهنگی داوه ته وه. شیعریش خوی له خویدا ته عبیر له روچی شاعیر دهکات. شاعیر له م کۆپله یه دا، بو ماوه یه ک بزاقی سروشتی ده وه ستینئی و، روچی مرؤف به ئا و ژیاں ده به خشی و ده لی:

ئاو

و

ئهم دوو بوونه وهره ده كه له جوولانه و په هه كې به رده وامن ، نه گهر بوهستن و جوولنه نه كهن بۆگهن ده كهن، چونكه بزوتنه وه ديارده هه كې وهستان نيهه، ئاو و ژيانيش ديارده هه كې پر جوولو بزاځن، به لام وهستانيان بۆ ماوه هه كې كورت و پشوودان بۆ به خؤدا چوونه وه و خؤ نوپكر دنه وه هه . پيوهندي هه كې رۆحيش له نيوان ئاو و ژياندا هه هه ، ژيانى مرؤف، ژيانى هه ر بوونه وهره كې دى، كه بوونى ئاو، بووى ژيانه، نه بوونى نه بوونى ژيانه، وهستانى ئاو وهستانى ژيانه، ليرده هه لگيرانه وه هه بوونه وهره سر و شتي هه كان و كه سايه تى مرؤف پيدانيان نيشانه هه نوپخو زاييه له شيعردا، وينه هه روونبىژى له شيوه هه دارشتنى خواستن ته كانيكه بۆ تراندى شيوه هه نوپ، كه ناوى دهنين دركه هه شيوه هه ، له دركه هه روه انبىژى به شيوه هه كوون و ويشك و برينگه كه هه كه زينده گى و جوانكارى تيدا نيهه .

توانه وه هه دوو بوونه وهره كوك و تبا له بۆته هه يه ك دارشته (سببكه) كه ليك جيا ناكرينه وه (ئاو و ژيان) و پر كرنه وه يان به رۆحى كى مرؤفانه هه زينده گى كه هه رده م ئه و رۆحه به رده وامه و ناوه ستى، به لام پيدانى پشوويه ك به هه رده و بوونه وهره جووره داهيتان و هفراندى كى تيدا هه كه هيز و پيزى بنياتنانى نوپى شيعر به رجه سته دهكات، كه جيهانى ئه مرؤى شيعر، جيهانى رۆحى شاعيره، نهك ته نيا ته عبير كرن له بيروباوه ر به وشه . شيعر به چه مكه نوپيه كه هه له چوارچيوه هه روونبىژى (به يان) زياتر له جووره كاني تر خؤى ده بينيتنه وه، به تايبه تى له خواستن (استعاره) دا .

خؤ نه گهر زياتر به ناو ئه و (١٣٦) كۆپله كورتانه هه پيشه وه هه به ره مه كه هه شاعيردا شو ربينه وه، ئهم وه ستانه له ئاست هه ره هه كى كيان ده مانخاته به رده م هه ر ده قىك له و دهقانه كه (دهقى كراوه) ن و نه فه سى كى دريژمان گه ره كه كه له دارشتنى رسته و نه سه ق و ريتتمى زمان و به كار هيتانى شيوه هه دركه و خوازه و ره مز له بنياتنانى وينه هه شيعر عيدا، زياتر قوول بينه وه، بۆ ئه وه هه خوينه ر له زهت وهر بگرئ يان تيبكات و با شتر بچيته ناو بنج و بنه وانى شيوه هه دارشتنى شيعره كان كه ئه مه ش خؤى

له خؤيدا مه به ستى هه موو كارى كى هونه ريه هه، بۆيه له سه ره تاشدا ناوى ئه و كۆپلانه م نا دريژداد رئ له ناو كورت بريد، حه قيقه تى كم گه ره ك بوو كه هه ر كۆپله هه ك له و كۆپلانه، دهقى كراوه هه و ره خنه گر بۆ هه هه كه زور شتى لئ هه لكرينئ و شيعرى سه ر بلنگؤ نين به قه د ئه وه هى شيعرى ته ئه مولين، رامان و قوول بوونه وه و شاره زايبيان پيوسته . ئهم جووره شيعره ش كه شيعرى ساته وهخت نيهه له سه رده مى ئه مرؤماندا له دل و دهرووندا زياتر شوينى خؤى ده كاته وه و بوونى خؤى ده سه لمينئ له م رووه وه (لويس ئه راگون) ده لئ:

هه رچه نده هه لبه ست كورت

بيت زياتر ده چيته ده لوه

له م جووره شيعره ش، ئه راگون له شيعره كاني (جهلال) يش كورتنرى نيهه كه بۆ نمونه ده لئ:

ئايا وشه هى شهرم ده زانى^(٨)

كه چى جهلالى شاعير ده لئ:

ئوى!!

خودايه

سه رچاوه كان:

* جهلال به رزنجى، ناوم بنين ماله وه، كوشيعر، چاپخانه هى مناره- هه ولير، سالى ٢٠٠٦ .

١- الانعكاس والفعل- ديالكتيك الواقعية في الابداع الفني- هورست ريديكر، تعريب فؤاد مرعى - دار الجماهير- دمشق دار الفارابي- بيروت ل ٤٥ .

٢- ارنتست فيشر. ضرورة الفن. ترجمة اسعد حليم ل ٨٩-٩٣ .

٣- هه مان سه رچاوه هى پيشوو ل (٧٢).

٤- مقدمة في الشعر الصوفي ل ٨٨ .

٥- گوڤارى (الاداب) ژماره هى يه كه م- كانوونى دووهم سالى ٩ النقد والعمليه الابداعية د. علي سعد .

(٦) - قوة الشعر- جيمز فنتن. ترجمة: الدكتور محمد درويش دار الشؤون الثقافية العامة- بغداد ٢٠٠٤

(٧) هه مان سه رچاوه هى پيشوو ل ١٣ .

(٨) بروانه: أراجون شاعر المقاومة- ماكهولم كولى بترك. رودس.

قافله‌ی نازادی خوازان پیش‌ره‌وی ئەستاندوه
 هیزی نازادی و حه‌قیقه‌ت دوزمنی وه‌ستاندوه
 تیکرا هاواریان ئەکرد بۆ پیش‌ه‌وه بۆ پیش‌ه‌وه
 ره‌ره‌وه‌ی ته‌ئریخ به‌جه‌بری (جه‌بری) ناوه‌ستیت‌ه‌وه

میلله‌تی نازاد هه‌مووی هه‌لسا له‌خوارو تاكو سه‌ر
 ئاره‌زووی نووسی له‌سه‌ر خاكا به‌خویناوی جگه‌ر
 نیشتمانی‌کمان ئەوی پر ئاشتی، نازاد بۆ خه‌ته‌ر
 میلله‌تیکی به‌ختیارو مه‌حکه‌مه‌ی خوین ریژی شه‌ر
 تیکرا هاواریان ئەکرد بۆ پیش‌ه‌وه بۆ پیش‌ه‌وه
 ره‌ره‌وه‌ی تاریخ به‌جه‌بری (جه‌بری) ناوه‌ستیت‌ه‌وه

به‌قده‌ ئەوه‌ی که من لێرده‌دا گه‌ره‌کمه‌ بگه‌ریمه‌وه‌ دواوه‌، له‌چوارچێوه‌ی می‌زووبیدا
 شیعهره‌کانی (عوسمان مسته‌فا خو‌شناو) هه‌لسه‌نگینم، هه‌ز ده‌که‌م ئاماژه‌ به‌
 راستیه‌که‌ بکه‌م که به‌هیچ جو‌ر ناکرێ له‌ روانگه‌و دیدگه‌ی ئەمرۆ، باری سه‌رنج و
 بۆچوونی ئیستاش شان بده‌ینه‌ به‌ر شیکردنه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ی ئەو
 به‌ره‌مانه‌ی چهندین ساڵه‌ له‌دایک بوون و زاده‌ی بیرو خه‌م و خولیا‌ی سه‌رده‌می
 خوین بوون، چونکه‌ ئەگه‌ر به‌پێوانه‌ی سه‌رده‌می ئیستامان حیساب بۆ هه‌ر
 به‌ره‌میکی پیشوو بکه‌ین ئەوا غه‌در له‌ شاعیرو له‌ خو‌شماندا ده‌که‌ین و، ئەم جو‌ره
 تیروانینه‌ بازدا نه‌ به‌سه‌ر قو‌ناغه‌ شیعریه‌کانی شاعیر. چونکه‌ شیعهر ته‌عبیر له
 خودی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات و ئەو شاعیره‌ی له‌خۆی نه‌کات، وه‌ پیشه‌سازیک وایه‌ که
 که‌سایه‌تی ئەده‌بی نه‌بێ.

عوسمان مسته‌فا خو‌شناو و هه‌ستی سیاسی

سه‌ره‌تا له‌ ساڵی (١٩٤٢) ه‌وه‌ به‌ شیعهره‌کانیدا دادیینه‌وه‌و له‌سه‌ر ئەم دوو دێره
 ده‌هه‌ستین که‌ ده‌لێ:

خویندنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ دیوانی

مه‌رگ و له‌دایکبوونه‌وه‌یه‌کی نو‌یی عوسمان مسته‌فا خو‌شناو

گه‌رانه‌وه‌یه‌کی می‌زووبی

ساڵی ١٩٤٨ بوو، سه‌رده‌می راپه‌رپینی کانونی دووهم که‌ هه‌موو لایه‌کی هه‌ریمی
 کوردستان و عێراق هاتبوونه‌ جو‌ش و خرو‌ش، شه‌پۆلی رق و کینه‌ و هه‌لچوون و
 گه‌رم و گوپی جه‌ماوه‌ر وه‌ک گرکان ره‌وشه‌ سیاسییه‌که‌ی ده‌هه‌ژاند، شاری کۆیه‌ش
 به‌کێک بوو له‌و شاره‌ خه‌باتگێرو شو‌رشگێرانه‌ی که‌ دژی (په‌یمانی پورت سموث)
 بوون که‌ (میسته‌ر بیفن)ی به‌ریتانی و (سالح جه‌بری)ی سه‌رۆک وه‌زیرانی عێراقی ئەو
 کاته‌ خه‌ریکی گریدانی بوون و له‌ئاکامی سوور بوون و شیلگێری جه‌ماوه‌ری
 تیکۆشه‌رو قوربانیدان، په‌یمانکه‌ گۆر به‌ گۆر کراو حکومه‌تی جه‌بر رووخا، ئەوکاته
 من قوتابی پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تایی بووم، زۆرجار تیکه‌لی خو‌پیشاندانه‌کانی کۆیه
 ده‌بووم، ئەوه‌نده‌م له‌بیره‌ که‌ (حه‌مه‌ده‌مین قادر هه‌یده‌ری) به‌ ده‌نگێکی دلێرو به‌ گه‌رمو
 گوپییه‌کی بۆ وینه‌ شیعریکی ده‌خویندنه‌وه‌. که‌ دوا‌ی چوارینه‌یه‌که‌ ئەم دوو دێره
 شیعهری ده‌گوت‌ه‌وه‌:

تیکرا هاواریان ئەکرد بۆ پیش‌ه‌وه بۆ پیش‌ه‌وه
 ره‌ره‌وه‌ی ته‌ئریخ به‌جه‌بری (جه‌بری) ناوه‌ستیت‌ه‌وه

له‌راستیدا ئەو کاته‌ نه‌مه‌دزانی ئەم شیعهره‌ هی کێیه‌، چونکه‌ زیاتر ناوی سی
 شاعیر له‌سه‌ر زمانان بوون و ناسراو بوون: دل‌دار، دل‌زار، عه‌ونی، سالان چوون
 سالان هاتن و دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر ئینجا بۆم روون بووه‌ که‌ شیعهره‌که‌ هی عوسمان
 خو‌شناوه‌، که‌ لێرده‌دا چهند بره‌گه‌یه‌که‌ بۆ نمونه‌ ده‌هینینه‌وه‌ که‌ شاعیر ده‌لێ:

خوینی سووری گیان فیدایان رووی زه‌وی رازنده‌وه
 ماته‌می سیی ساڵی دیلی میلله‌تی تاوانده‌وه

باخی ژین هەردەم بە نەشئەو پڕ گۆشادی و نەمەتە
پێی ئەگەیت، ئەمما بزانیان ڕێگەکی چەند زەحمەتە

ئەم تیروانینانە ی شاعیر لە چەمکی ژیان، لە روانگەپەکی سیاسییەو سەری
هەڵداو، ئەو حەلە (خۆشناو) تەمەنی (١٦) ساڵ بوو، چونکە بەپێی ئەو زانیارییە
کە لەسەرەتایەک: من و شیعرو نووسین لەگەڵ ڕۆژگاردا، خستۆتییە بەر دەستمان
لەسالی ١٩٢٦ لەشاری کۆیەدا لەدایک بوو، پێدەچۆی بەر لە شیعرو نووسین، هەر
زوو هۆشمەندیی سیاسی لا دروست بوو و خەمڵی بێت، بەلگەشم بۆ ئەم بۆچوونە
ئەو قسە نەستەقەییە کە دەلی: «ڕێگە ی تیکۆشان بە گۆل و رەیحان دانەپۆشراوە،
بەلکو پڕە لە بەردو درک و دال» بۆیە شاعیر جەخت لەسەر واقعیت دەکات کە
ڕێگەپەکی سەختەو «چەند زەحمەتە»، بۆ زیاتر سەلماندنی بۆچوونەکەم، دوا ی دوو
سال لە دوو دێری ناوبراودا ئەم مەسەلەییەم بۆ ساغ دەکاتەو دەلی:

کاتی تێگەییەم بەلەش منداڵ بووم بە هۆش پێگەییو
لەسینە ی ڕۆژی نەگبەتی و دیلی وەک سنگی چەقیو
خۆم سەپاند بەسەر هەبووی ئەو ساکەم لە سالانی رەش
هیوام لە دوو تویی خۆلەمیشی خەم وەکو پۆلی گەش
دەبریسکایەو لە شەوی تووشی منالی تالم
یان هەڵدەگیرسا چۆن گری ئاگر دەیسووتاند بالم

ئەگەر بەپێی تەمەنی شاعیر ئەو جۆرە بەرەمەو چەند نمونە ی شیعری تری
شاعیر کە لەبەشی یەکەمی دیوانەکی بەناوی (هۆشیاری و ڕاچلەکلین) (١٩٤٢-
١٩٤٨) دا بلای کردوونەتەو، بە چەشنیک لە ئەفراندنی شیعری و هونەری جۆریک
لە خەون نییە، بەلام بەر لە هەموو شتیک روویکە لە هۆشمەندی و، لە وریایی
ئاگاداریی قوول، کەواتە هەستە سیاسییەکی و هۆشیارییەکی زیاتر پالنهاری
شاعیر بوون کە هەنگاو بەرەو جیهانی شیعرو هەلینی، نەک هەستی دلداری یان
جوانی سروشتی کوردستان. مایکۆفسکی راستی بۆ چوو کە لەم روووە دەلی:

(شیعرو پێویستە لە جەوهەریدا، مەشخەلێکی بەرەوامی ئایدۆلۆژیای
سیاسی تێدا بی).

شاعیر گەرەکیەتی کە لاوان هۆشیاری بکاتەو، بانگەواژەکی زیاتر ئاراستە ی
ئەوان دەکات و دەیانجولێنی، چونکە زۆر چاک دەزانی کە (هیمەتی لاوان کێو لەبن
دینێ) و خۆی بە تەنیا چی لە دەست نایە، خۆی بریندارو گرفتاری ئەو بارودۆخە
نالەبارەییە کە تووشی میللەتی کورد بوو، ئەو چاوی بریووتە ئەو ڕۆژگاری کە
پرشنگی چرای لی دەرکەو و لەبێشەو بۆ لاوانی شارەکی (کۆیە) بچی و دنیای
تاریکیان بۆ رەوشەن بکاتەو هۆشیاریان کاتەو دەلی:

دلە گەردوون دەزانی من لە دوو ڕۆژیکی عەودالم
بە پرشنگی چرای دەستم بکەم هۆشیاری هەموو شارم
ئەگەر چی چەپلە ی یەک دەستی تەقە ی نایە بریندارم
لە لاوان خۆم دەکەم داوا، ولانمان بکەین ڕزگاره
کۆیە ١٩٤٢

بەرەو نوێکردنەو:

وێرای ئەو هەستە سیاسییەو هۆشمەندی شاعیر ڕەنگە ئەو کاتە شاعیرانی
سیاسی، بۆ هۆشیاریکردنەو جەماوەر زیاتر پەنایان بردبێتە بەر شیعری راپۆرتی
و خیتابی، بۆ وروژاندنیان و هاندانیان بۆ کۆری خەبات، بەلام (عوسمان مستەفا
خۆشناو) ی شاعیر هەر لەسەرەتاو، هەنگاوی بەرەو کیشی خۆمالی (پەنجە-
سیلاب) هەلیناوە، جاروبار لە کیشی عەرووزو تەقلیدی دوور کەوتۆتەو، بۆ نمونە
لە شیعری (هۆ هۆ نیشتیمان) دا دەلی:

تۆی خوینی جگەر هۆ هۆ نیشتیمان
ئاوت وەک کەوسەر
بەردو دار مەرجان
و نەوشە ی چیمەن
لالەو یاسەمەن
گۆلۆکی باخت

جەرگی سوونتاوم (نەماوم) خاکی کوردستان
هەلەلەشی شاخ

هەموویان بەتاو (هەناو) دەگرین لەداخت
کۆیە ۱۹۴۲

ئەم یاریکردنە بەکێشی هەلبەستەکە لەو سەردەمەداو بەکارهێنانی ڕەگەز ناسی (جیناس) و خۆ نەبەستەنەوه بە کێشی عەرووز کارێکی هونەرییە، بەلای منەوه ئەم جۆرە هەنگاوه تەعبیر لە بوێری شاعیر دەکات کە ئەوکات خەلک گوێچکەیان یان بە شیعری وا لێراهااتبوو کە لەسەر کێشەکانی عەرووز دادەنران، ئاشنای جۆرە کێشی وا نەبوون و، لە هەمان کاتدا پێیان لادان بوو لە ڕیچکەیی باو و تەقلیدییهکەدا، هەرچەندە هەرۆک ڕەخنەگری ناسراو (ریچارز) دەلێ:

(کێش لە شیعردا یاریکردن نییه بە برێگەکان، بەلکو تەعبیر لە کەسایەتی
ئەو کێشەیی کە دەمانجووڵێنێ دەکات، ئەو کێشە لە واقعیی جوولانمان
هەرلەدەقوڵێ، لەپێناو ئەوهدا شیعەر لاسایی ناکرێتەوه).

(المجلة العدد ۳۲ السنة ۱۹۴۷).

(خۆشناو) لەسەر ڕهوتی نوێکردنەوه بەردەوامە لە بەشی دووهمی دیوانەکەیی کە بەناوی (بەستەیی باوەر) هەند نموونەیهکمان بەرچاو دەکەوێت و کێشی پەنجە بەکاردێنێ کە لە (۸) برێگەیییهوه بۆ (۱۲) برێگەیی و (۴) برێگەیی دەگوێزێتەوه، لە هەلبەستە (گۆزانی من) دا دەلێ:

لە هەردەهی سەخت و دۆلی کپ و قوول

لە چەمی خورپەم لە کانیاو و سوول

لەناو باوەشی دایکی جگەر سوۆز خاکی کوردستان

گوێ لە ئاوازی قەترو لاووک زەنگۆلەیی کاروان

بۆ تۆ ئەمێنم

ئەوسا ئەتینم

کۆتایی چلەکان

یان لە (۱۲) برێگەیی دەگوێزێتەوه بۆ (۱۶) برێگەیی و گەرانەوه بۆ (۴) برێگەیی بۆ

نموونه له هەلبەستە (هۆنراوهکەم) دا دەلێ:

تۆ لەمنی، من لەتۆمە، بێ ناوهکەم

پچراوهکەم، ئەهی گیان لەبەر، دلم ناییت، بتسووتینم
بتدرکینم!

هەردووک لەگەڵ جوانی و راستی لەیهک هیلین.

داماوهکەم

خۆراگرە، لەباوەشی ترسناک و زێدە ویلن!

تەمتومانە

بەلام بەلام، ریشەیی جەرگم چۆن دەریتم،

ئۆف لەم ژانە

ژین و مانمان لێک بەستراوه، جیت ناهیلیم!!

ناتدرکینم

ناتسووتینم!!

ئەم نموونانەیی کە ئاماژەم بۆ کردن ڕەنگدانەوهی هەستی دەروونی شاعیرن و،
زادەیی سرووش و خەیاڵی بەرزن، بابەتی رۆمانسین:

«رۆمانسییەتیش بوونی مرۆقاییەتی بیگەرە، خلت و خالی تیدا نییه،
خۆراکی ئەو گیانەیه کە دروستبوونی خۆی لە حەقیقەتی بابەتی
وەرەگرێ، بە پێچەوانەیی ڕێبازە فەلسەفییەکان لە شیعرو ئەدەبدا، کە
لەجیهانی میتا فیزیکییدا ویل و سەرگردانن.»

(عبدالقادر حافظ، مجلة الاقلام ت ۱۹۶۹).

ئەو سەردەمەیی شاعیر لەنێوان سالانی ۱۹۴۸-۱۹۵۸ دا واقع و رۆمانسیەت بوو،
گرنگ لێرەدا ئەو جۆرە سرووشەیه کە کانی سەرچاوهی شاعیر دەتەقینێتەوه،
ئەویش ئەو حالەتەیی لا رەخساوه کە شاعیرییهتی خۆی پێ بسەلمینێ و لەو تەمەنەو
لەو قۆناغەدا هیزو پیزی خۆی بنوینێ، چونکە هەرۆک مالکوم کولی و بیترک ڕووس
دەلین.

«شاعیرهکان به شیوهیهک بۆیان دهرکهوتوو، که بۆ ئامرازهکان چهند جیاوازییهک رهخساون، بۆ غهیری ئهوان دروست نهبوون، دهتوانن بهو هیزو سروشهی ههیانه، سۆزهکان بورووژینن، بهرهو ریگهی کاریکی بهرن که بهدهگمهن پهخشان دهیگاتی».

(الثقافة الجديدة العدد ٣٤ آذار ١٩٧٢)

خۆ ئهگهر بهتایبهتی شیعره رۆمانسییهکانی به چاویکی وردیینه سهر بکهین، بۆمان پوون دهبیتهوه که سههرکهوتنیکی باشی وهدهست هیئاوه، بهپلهی یهکه م رۆمانسییه گۆرانی ئامیزهکانی، چونکه رۆمانسییهت باوهش بۆ بوونی بی گهردی مرویی دهگریتهوه، خۆی خۆراکی گیانه، که خهملیبوونی خۆی له راستهقینهی بابتهی وهردهگرێ ههروهکو لهپیشهوه ئاماژه م بۆ کرد، که شاعیریش دوو جهمسهری ئهدهبی تیکه ل به یهکتر کردوو کاریکی باشی کردوو، ههروهک (گۆرگی) دهلی:

تیکه لاوکردنی نیوان رۆمانسییهت و واقعیهت، یهکیکه له سیماکانی ئهدهبه مهزنهکهمان، ئهوه ئهوه رهسهنی و هیزه دهبهخشی: لهوهش زیاتر گۆرگی خۆی له ههندی نووسهرانی تر جیادهکاتهوه که بهچاویکی رهش سهیری ژیان دهکهن بۆیه دهلی (ههز له ئهدهبی هاوچهرخمان ناکه م بههۆی رهشبینی له ژياندا، ژیان لهوه جوانتره که لهناو کتیباندايه، تهناهت ئهگهر کتیبهکه نایابیش بیته ههه له بهر ئهوه گۆرانهیه که بهسهه (گۆرگی) دا هاتوو. رهخنهگری ناودار (بانکو لافارین) دهلی «دهکرێ گۆرگی بهسونبولی ماوهی گواستنهوه له رووسیای کۆنهوه بۆ رووسیای نوی له قهله م بدری».

ناو کهوانهکان له گۆفاری الاقلام ج ١ السنة السادسة ت ١٩٦٩ وهرگیرون بهناوی (جذور الواقعية الاشتراكية، نووسینی عبدالقادر حافظ)

ئهوهتا (عوسمان مستهفا خۆشناو)ی شاعیر، له رۆژگارێکی سهخت و دژواردا، که له بهندیخانهی تهنیایی بهعقوبههه لهگه ل چهند هاورپییهکی وهک محهمهدی مه لا کریم و شاعیری بهرز گۆران و هی تر له بههاری ١٩٥٥ دا شیعری (بههاری) داناوه، کهله

کونجی بهندیخانههه، جوانی ئهوه بههارهی کوردستانی ئازیز نابینی و دهپرسی، بۆچی ئهوه رهوشه ههروابی، ئهگهر بیکهسی شاعیر له بهر پهستی و بیزاری خۆی ههز نهکات جوانی و رهنگینی بههاری کوردستان ببینی، ئهوه خۆشناو به پیچهوانهیه، بیکهس دهلی:

بههار نامهوی جوانیت ببینم
ئه مری من بهدل پهست و غه مگینم
دوژمنی لاله و گول و نه سرینم
دوورم له شادی خهریکی شینم
بههار نامهوی جوانیت ببینم

کهچی (عوسمان مستهفا خۆشناو) به پیچهوانهوه دهیهویت خۆی و گه له کهی ئازادبن و چاوهکانی به جوانی رهنگینی بههار بگه شینهوه، دلی بسرهوی، بۆیه دهلی:

بههار ههتا کهی جوانیت نه بینم حالم ئاوابی
بی گول و بولبول هیلانه شینم رۆژم ئاوابی
تا کهی له ههوری چلکنی پایز باده بنۆشم
لهسای تووترک بی بزهی ئازیز خوم واپۆشم

تا له کۆتاییدا دهلی:

با دهس له گهردوون خۆری نه ورۆزی سهه کهلی شادی
بۆ ژیان بلێین بهستهی پیروزی (داری ئازادی)

هه لوهستهیهک

لهسالی (١٩٤٢)هوه تا سالی (١٩٥٨) بۆمان ههیه له ریگهی ئهوه هۆنراوانهی که له دیوانه کهیدا بلآو کراونهتهوه، ههه چهنده بهشیکیان له ترسی زهبرو زهنگی رژی می پاشایهتی لهناوچوون که رای خۆمان له مهه ر شاعیر دهربرین، که به که رهستهیهکی به پیزو سهلیقه و بیرکی نوی و رۆشن پیی ناوته جیهانی شیعو، ئهگهر بهراوردیک له نیوان ئهوه و شاعیرانی تر دا بکهین و، به ویژدان و دهستپاکییهکی ئهدهبی و،

لايه نىكى بابەتى، بۆمان پروون دەبىتتەوہ كه شاعير له ئاستى ئەوانەدا بوو كه ناووشۆرەتيان وەرگرتووہو، ھەرگيز لەوان كەمتر نييه، بەلام لەبەر بارودۆخى سياسى ئەو ماوہيہ، بلاونەكردنەوہى شاعيرەكانى، مافى شياو و پەواى خۆى نەدراوہتى، ئەگينا (عوسمان مستەفا خۆشناو)ى شاعير بەسەليقەى شاعيرى پىك و پەوانى، بە پەيڤى شاعيرانەى جوانى، بە ھزر و بىرى ميللى و نيشتيمانى، بە ھونەرى دارپشتن و بنیاتنانى، يەكپك بووہ لە پيشەنگ و سەردەستەى كاروانى شاعيرى نوپى كوردى، دەبى ئەوہش بلىم كە ئەم خويندەوہ بەپەلەى من شياوى ئەوہ نييه كە ماپەى ھەلسەنگاندنيكى پەخنەگرانەى بابەتى و زانستى و ئەدەبى بيت كە وەك ليكۆلینەوہيەكى شيكارى خۆى بنويى، بەلام دەرگى كە جۆرە وروژاندنيك و جوولاندنى خوينەر بيت كە ئەو شاعيرە بۆچى تا ئىستا شتيكى ئەوتوى لەسەر نەنووسراوہ كە كورد وتەنى (كالا لەقەد بالايەكە) بى و، بۆ ئەوہى ئەو تەمەى لەسەر شاعيرەكانيدا نيشتووہ برەويتەوہ ئەو نووسينەى منيش پەنجەرەيەكى بچووك بيت كە كردنەوہى چەند دەروازەيەكى بە دواوہ بى.

عوسمان مستەفا خۆشناو و شاعيرى گۆرانى ئاميز:

(بەھارى دزراو) بەشى سيبەمى ديوانەكەيەتى بەناوى:

۱- ئاوازی ژيان ۱۹۵۸- ۱۹۶۳ ۲- ھورپینەى لاوى ۱۹۵۸- ۱۹۶۳، چەند ھۆنراوہيەكى گۆرانى ئاميز بە خۆدەگرن و، ھەنگاونانى شاعير بەرەو ھەلکشانى (ھيلى بەيانى) يان تيدا بەدى دەرگى، لە ھەلبەستى (ھەناسەى مەست) دا دەلى:

ھۆنراوہ ئاوازی دەروون
دەنگدانەوہى بىرو ھەستم
لە ناخۆشى ترووسكەى پروون
لە شەوى ژينى زۆر پەستم
بابى شەپۆلى جوانت
خەندەو تەرايى ژيانت
فینك كا دلەى پر جۆشم

ھەلبەت ھۆنراوہى خودى دەروون كە تەعبير لە شاعير دەكات، لەو شاعيرانە بەھيژترو بە پيژترو كە مۆركيكي سياسى بەخۆ دەگرن و كەرەستەى شاعيرى خودى و ليركى زياتر پەنگدانەوہى ھەست و نەستى شاعيرن و زياتر شاعير دەجوولین و بەرەو خەيالى بەرزە فرى دەبەن، بەتايبەتى شاعيرى خۆشەويستى:

تۆ پرووناكى، تۆ خواردنى، تۆ خواردنەوہى تۆ جوانى
تۆ ھەناسەى خۆشى ژين و گەشەى شادى دلانى
تۆ خونچەى گولى دلدارى گەنجايەتى ليواو ليوى
تۆ بينايى، تۆ خەندەى بى گەردى ھەرگيز ماچى ليوى
تۆ تەمەنى سەوزايى، ھەبوون بە تۆوہ پر ھاتە
ئارامى شەو، شادى رۆژى سپيدەكەت خۆرەلاتە
بەستەى من و تۆ ئاوايە، لەناو بەھەشتيكا كەوا،
لەدوو پيانى ھات و نەھات، كەژاوەى ژين پييدا دەروا!

يان لە شاعيرى (چرپەيەكدا) دەلى:

بەخپەر ھاتنەكەت ئىوارە وختە
وھكو ئاوازی شمشالى لە دوور
گوپچكەى پركردم لەم چەند ھەلبەستە
لە دل رايمالى ئازارو ناسوور
كيژۆلەى جوانم
خولياى بەيانم

لە چەند شاعيرىكى ديكەشدا ئەو ھەستە گەرم و گورەى شاعير، ئەو خەون و خوليايە بە پروونى خۆمان نیشان دەدەن. بۆ نموونە ھەلبەستى:

پەيام، سكال، شيوەن، نەكەى، ئافرەت، خۆرئاواوون، يادگار، بى بە ميوان، ئاشت
كردنەوہ، شەفەقى جوان، سوسنى سەران، شۆخى پەشيمان، دوايى ئەبى پەشيمان،
ھتد.

که به راستی له ناخی شاعیردا هه‌لده‌قولیښ و به‌رهو لووتکه هه‌لده‌کشین گۆرانی بۆ (سوسنی سهران) ده‌لین:

بلویر لینه‌دهم بۆ گولئی نه‌بی له لووتکه‌ی به‌رزی
بۆ سوسنی سهران، بۆ جوانییه‌کانی هه‌زاران به‌رزی
گۆرانی نالیم، بۆ گولئی نه‌بی هه‌ر له‌سه‌ران بی
دووربی له نزمی، سره‌وی شه‌مالی له باخه‌لان بی
خواردنی له‌خۆر تینووی له به‌یان هه‌رده‌م بشکینئی
ریشه‌ی له‌ناخی ده‌روون داکوتی، په‌ره بسینئی
به‌هاری دلئی زستان بکوژی به ناسکی و جوانی
بتاوینته‌وه به‌فرو سه‌هولئی لووتکه‌و سه‌هرانی

لێرده‌دا هه‌ز ده‌که‌م ئاماژه به خالکی گرنگ بکه‌م ئه‌ویش بالابوونی شیعیری خودی و گۆرانی ئامیز، نزمبوونی شیعیری سیاسییه، چونکه له‌پراستیدا هه‌رده‌م مه‌سه‌له خودییه‌کان زیاتر له ده‌رووندا. په‌گورپیشه داده‌کوتن، زووتریش ده‌ته‌قنه‌وه وه‌ک کانی و سه‌رچاوه‌ی به‌خوړ، ئه‌م حاله‌ته سه‌باره‌ت به هه‌موو شاعیریکه‌وه ئاواپه، که به‌راورد له نیوان شیعیریکی سیاسی و شیعیریکی ویزدانی شاعیریکی ده‌که‌ین و ده‌بینین ویزدانییه‌که بالاترو به‌سۆزتر و به‌جۆشتره، مانای ئه‌وه نییه که شاعیر بۆ بیروباوه‌ره سیاسییه‌که‌ی دلسۆز نییه، یاخود له دارشتنی هه‌لبه‌ستی سیاسی سه‌ره‌نه‌که‌وتوه، به‌لکو هه‌رده‌م مه‌سه‌له‌ی خودی و ویزدانی، مه‌سه‌له‌یه‌کی ده‌روونین، به‌لام مه‌سه‌له‌ی سیاسی مه‌سه‌له‌یه‌کی می‌شکی و عه‌قلین، بۆ زیاتر روونکردنه‌وه و سه‌لمانندی ئه‌م بۆچوونه‌م په‌نا ده‌به‌مه به‌ر ئه‌م وینا‌کردنه‌ی سالح جه‌وده‌تی شاعیرو پشتی پی ده‌به‌ستم که ده‌لی:

له ئه‌زموونی که‌سایه‌تی خۆمدا ده‌لیم که شیعیری سۆزداری گۆرانیا‌میز تاکه جۆریکه که هه‌رگیز پشتی به‌رنه‌داوم له‌سه‌ر هه‌ر بلندگۆیه‌ک بی‌ت، چونکه سۆزو په‌گه‌زی هاوبه‌شی نیوان گشت مرۆفایه‌تییه له‌گه‌ل جیاوازی توخم و په‌نگ و ته‌مه‌ن و رۆشن‌بیری و ژینگه‌کانی و، چونکه گیانی گۆرانی ئامیزی له‌زه‌تی نمونه‌یی هه‌ر ده‌روونیکن» (المجلة العدد ٣٥/١٩٦٧)

(خۆشناو) له په‌وته شیعیره‌که‌ی به‌رده‌وامه، بۆ هه‌نگاوه‌کانی خۆی بکیشمان ده‌کات و به‌رهو (قه‌لاچۆی جوانی) مان ده‌بات که به‌شی چواره‌می دیوانه‌که‌یه‌تی ١٩٦٣-١٩٧٤:

١- تۆقین و شاره‌ زگ پره‌که‌م ٢- پروبارو ئاوه‌دانی. با له‌میحرابی هه‌لبه‌ستی «بووکی شۆرش» بوه‌ستین، که له‌سه‌ر زاری کچه‌ کوردیکی قاره‌مانی به‌ ده‌سگیران دانراوه که له مانگی حوزه‌یرانی ١٩٦٤ دا دێیه‌که‌یان گه‌مارۆ داوه، پاش کوشتن و برین و تالان وئاگر تیبه‌ردان و، تیکه‌لبوونی خوینی باوک و براو ده‌سگیرانی، ئه‌ویش خۆی به‌ده‌ست خوین‌پژانه‌وه نادات و به‌ فیلی خۆ ئاماده‌کردن ئاگر له‌خۆی به‌رده‌دات:

خۆر ده‌ستی ناوه‌ته سه‌رچاو هه‌ناسه‌ی ئازاری بای وه‌شت
چۆن لیدانی دلئی کۆریه، دیت به‌سه‌ر گه‌نم و جۆی پیده‌شت
به‌تیکراییی
ئه‌کا شانه‌ی،
به‌ ئه‌سپایی
قژی کۆریه‌ی ناو رۆژی لیل، ئاوا په‌نگ زه‌ردو تۆقیوه
هین گه‌نم و جۆی پی گه‌ش‌تووه، که ریشه‌ی له دل چه‌قیوه،
منیش لیره:

وا جوان ئه‌که‌م دوو چاوی ره‌ش
وا سوور ئه‌که‌م دوو کولمی گه‌ش
ده‌با سنگ برانینمه‌وه،
ده‌با هه‌ز بلاوینمه‌وه
بۆ باوکی خه‌وتووی ناو خویتم
بۆ کاکای مه‌رگ ترسینم،
بۆ (باییز) لاوی هاوبه‌شم

ئه‌م هه‌سته ده‌روونییه‌ی شاعیر، له دلکی پر ئازارو ژانکی قورس و دژوار

ههلقوئلیوه، خوئی وهک بلایی خاوهن کیشیهیهو شکسپیر وتەنی (ئەو کەسە ی ئازاری برینی نهچهشتی، که برینی دیت گالتهی پی دهکات) شاعیر خوئی له ناو واقیعه تفت و تالەکه دا دهژی ئیش و ئازارهکان تا سەر ئیسقانی چوون، له ناخه وه دهیههژین، ئەم حالتهش له چەند شیعریکی تر دا به دی دهکری بۆ نمونه: (قه لاچۆی جوانی، دووچاوی گریاو، فرمیسکی وشک، هۆرە ی دهرویشی، زستان، له ژیر چهقۆی مەرگا، به هاری خویناوی، من و جهژن، کولیره،..... هتد)

با که میک بوهستین له بهردەم ههلبهستی له ژیر چهقۆی مەرگدا، که تهقینه وهی ههستی خرۆشاوی شاعیره به رامبه شیهید (مهجید عهبدوللا) ی پورزای له کهرکووک که فاشستهکانی کودهتانی شوباتی سالی ۱۹۶۳ گۆشاو گۆش سهریان بری و تهرمه پیرۆزه که ی له گۆرستانی باپیر فهقی ئەحمەد له شاری کۆیه به خاک سپێدرا، منیش له ناشتنی شههیدی نه مردا به شداریم کردو، دای تهواو بوونی تهلقینی مه لایه که وتاریکی له بهرم پیشکش کردو رق و قینه و تووریهی خۆم وهک ریزنه ی گولله به سهر دوژمنانی داخ له دای فاشی دارشت و له بهر هه ندی هۆ نه با له سهر قسه کانم دهیانگرتم.

(خۆشناو) بهم جوژه ههسته دهروونیه که ی خوئی ده رده بری:

له گیزاوی سه مای ژین، کاتی سه ختم
هیـلانـه ی نوو، له چاوم ئاو یزان بوو،
په نجه ی مەرگ دای له ژیر چه نه ی به ختم
له به هاری لاویم گـهـلا ریزان بوو!
خولیا م بۆ لای دایک و دوو کۆرپه ی جیماو
له کهرکووکی ژیر دهستی رهش و قیندا
به دیاری برد، له ریگه ی تووشی ژیندا!
له کاتی هه وری رهش دووچاوی گرتم،
نه ما ئاوازی هیـلانـه ی دهروونم،
برووسکه ک دای له گیانی زیده سـرم
نقم بووم، نقم بووم بۆ نه بوونم

مه رگی ناوهختی ترسناک حاله تیکی تراژیدییه، ئەو حالته زیاتر سه رده کات ئەگه ر مه رگی ئازیزیکی نزیک بیته، جا ئەگه ر مه رگه که شه هیدکردنی رۆله یه کی نیشتمانی به روه ر بی، به شیوه یه کی درندانه ی بی ویزدانانه، ده بی ئەوحه له چ حاله تیکی دهروونی لای که سیکی ههست ناسکی وهک (خۆشناو) ی شاعیر دروست بکات و به چ زمانیک تهعبیر له ویزدانی بکات، که شیعریکی ویزدانی له دایک بی. مه رگ به دوا سه مای ژیان له قه له م بداو، به هاری لاویتی به ره و خه زان به ری، له کوئی؟ له کهرکووکی ژیر پۆستالی ئاسنینه دهست رهشانی کودهتاجیهکانی (۸) ی شوباتی خویناوی ئەوه له کاتیکا خه م و په ژاره که ی ئەوهنده سه رده کا که له توانایدا نییه له و رۆژگار ه شوومه دا له گه ل تهرمی پورزایه که ی شه هید کراویش بیته کۆیه و به خاکی بسپێری. ئەو رووداوه ئەوهنده شاعیر له ناخه وه دهه ژینێ که خووشی لانه مینێ و ئاوازی هیـلانـه ی دهروونی بیـدهنگ و بی سه دا بی، به جووری وهک برووسکه یه کی له پر له و گیانه زۆر سه ر به دات، که به جارێ نوقمی ده رای خه م و په ژاره ی بکات وهک بلایی ته نیا به له ش ماوه و گیانی ده رچووه. ئەوه ی لیـره دا، له م هه لبه سته دا شاعیر له شاعیرانی تر جیا ده کاته وه وینه گرتنی حالته ده روونیه که ی خوئی و به جیمانی دایکیکی و دوو کۆرپه ی به سته زمانن که حالته تراژیدییه که خه ستر ده کاته وه، نه هاتوه وهک شاعیرانی تر باسی ئازایه تی و نه مری شه هیده که بکات، له بۆته و چوارچۆیه یه کی خودیدا هه لبه سته که ی دارشتووه، بۆیه له م رووه وه گره ی هونه ری بنیاتنانی هۆنراوه که ی به شیوه یه کی تۆکمه و وینه یه کی تراژیدی بردۆته وه.

شاعیر شیعری بۆ کوری شه هیدی، بۆ دایکی، بۆ کچهکانی گوتووه، بۆ کهسانی ئازیزو نزیکی خه می هه لپشتووه، به لام ئەوه ی شاعیر له شاعیرانی کورد، به تاییه تی کهسانی سیاسه تمه دار جیا ده کاته وه، شاعر گوتنه بۆ هاوسه ر، چونکه ئەو کاته وا باو بوو که شاعر وتن بۆ هاوسه ر، لادانه له کۆری خه بات، به دهگمه ن دهبینین شاعیری کوردی هاوچه رخ ناییم سه رده می پیشوو وهک (نالی)، (مه وله وی)، به لکو له سه رده می ئیمه ماناندا، ئەو جوژه شیعره که مه، که چی شاعیر بۆ هاوبه شی ژینی له نه خووشیه کی پر مه ترسیدا له ۱۹۶۸/۱/۳۱ له کهرکووک هه لبه سته ی (هۆرە ی

شاعیریکی ئەستۆ بەخەم)ی داناو، تەنیا پەرۆشی هاوسەرەکهی خۆی نییه، بەلکو خەمی زارۆکهکانیەتی که ساوان و دواى ئەو دەبى جىيان بەسەربى و؟ چارەنووسى خۆى بەو بەستۆتەوه، که خوانەخواسته لە دەست بچیت و وهک مەلیکی تاکە بال دەمیتەوه و ڕیگەى هەموو خەون و ئاوات و هەول و تەقەلاکانى لى دەگرى و دەلى:

نەخۆش مەبە مەنالیئە
کۆزت ئیستا که ساوايه
خونچەى ئاوات مەوه رینه
لەم دلانەى پر له دایه!!
ئەم ئازارەت له ناوختا
با سەرمان لى نەشیوینى
پیا دەین له شهویکی سەختا
نەهات چنگى بۆمان دینى!
ئەتۆ نەبى منى بىحالی
له ئاسمانى گیراو به تەم،
چۆن فرین کەم به تاکى بال
هەتاو بىنم بۆ ئەو و ئەم

لەکو تاييدا دەلى:

نەخۆش مەبە مەنالیئە
شەو زۆرى چوو کەمى ماوه
کۆزى خیزان مەشیوینە
کاروان هیشتا به ڕیگاوه

خوینەر هەست دەکات که شاعیر تا چ رادەیهک شیواو و پەشیووه چ خەمیکی ئەستوورى له پشته و هەنگاو دەنى بەرپوه، چارەنووس و قەدەر بەرهو کویى هەلدهگرن، شیعری راستەقینە و رەسەنیش لەو کاتانەدا لەدایک دەبن و نەمرى بۆ خۆیان تۆمار دەکەن.

له هەلبەستى (هاورپى ژینم.. هاوسەرم حەبیبە! له ئاویزانی خەمیکی تیرو سەختدا)، هەمان هەست و نەست دوویات دەکاتەوه که له ۱۹۹۳/۷/۲۹ له هەولێردا دایناوه، بەلام له قالیبکی ترو شیوازیکی جیاتر که لهو تەمەنەى بەرهو پیری پەیهەندییه ویژدانیه کهى نیوان هەردوولا تا دى توندو تۆلتر دەبى، که لیکترازان و لیکدور کهوتنەوه کاریکی نەکراوهو ناکرئ، بارودۆخه سیاسیه کهى کوردستان هەر جۆریک بیت، ئەوهتا دەلى:

من که مەستى بادەبى خویشاوى پەنجەى نەرمى تۆم
سۆزى گیانى تۆ نەبیت، کى تر به دەورمدا دەگرئ؟
تاکو دل لیداو پروبارى خوین و ژین بیت و بچیت
بەندى تۆم، بیکەس دەلێت: (مەل به بالى ئافرى)

له هەلبەستى (مالئاوايى)یشدا که مەنەلۆژیکی دەروونیه له بەرپرکردنى باوکی منالان بەرهو نەزانراوى ئاوارەبى له گەل هاوسەرەکهى هەمان هەستە دەروونیه کهو پەیهەندییه رۆحیه کهیه، که ناکرئ لیک دابرین.

بەردەوامبوونی رەوتى نوێخوازی

عوسمان مستەفا خویشناو له رەوتەکه بەردەوامە، له هەلبەستى (درۆیهکی پیروژ) دا که پیشکەشى گروپی (روانگه)ی کردووهو سالی ۱۹۷۱ که رکوک بەخۆ دەگرئ، ئەویش خۆی له شیوازی روانگه دانابری و لیان جیانا بێتەوه، گەر به تەمەن نەبى، ئەگینا هەمان دارشتن و بیرو خولیا یه و تیدا دەلى:

له هەلدیری خوژیای، ناو تاریکی شەوی ئەوان

(سیریف) یکم

وا تل ئە دەم، به بەردى تەمەنى ساوا

بۆ سەرەو ژور

له بەرد بۆله، لەمن تەکان و خەندەى ژان!

بۆنکرووزى

گیانى سووتاوم، دەکا کویر چاوی خۆرئاوا

عوسمان مستهفا خوشناوی شاعیرو پینج خشته کی و تپه لکیش

ناشکرایه که هونری پینج خشته کی، له تواناو دسه لاتی هموو شاعیریکدا نییه، که به لای منه وه لاساییکردنه وه نییه به قهد نه وهی که ئیزافه یه که بۆ سه ر شیعری شاعیره که، زۆر شاعیری کورد قهره ی خوین له بواری پینج خشته کی داوه، هندیکیان ئه فراندنیان تیدا کردوه وه هندیکی تریشیان نیشانه یان نه پیکاره، نه وه تا (خوشناوی) شاعیر هه لبه سستی (له گه ل پیری موغان) ی شاعیری ناسراو (عه ونی) ده کاته پینج خشته کی و ده لای:

نه داری و گومبوونی بیکه سی و گومبوونی چاره ش
گه مارۆی دام به وینه ی هه وری باره ش
ده رو جیران هه موو لیم بوون به چاوه ش
(له دوولا په رچه مت رووی گه رته باوه ش
منی تۆراندو ساممانی دا به کی؟)

جوانی شهنگی شوخی، زۆر دروستی
به لام قه سری ته مه ن داویه نوشستی
له گه ل (خوشناو) له ئاویزانی هه سستی
(له عه ونی) گه ر ده پرسی ته ندروستی
ئه تۆ خو ش یه ک نه فه س ماوه له پیدایا

له هه لبه سستی (زایه له ی) چهند فرمی سکیکی رژاو له به هه شته هه لواسراوه کانی گیتیدا) چهند کۆپله شیعریکی شاعیرانی ناسراوی کوردی له گه ل شیعره که ی خویدا تپه لکیش کردوه، که به راستی داهینانی تیدا کردوه وه کۆپله ی شاعیریک ی خستۆته ناو که وانه و له په راوێزدا ئاماژه ی پیداره، کۆپله شیعریکی شیرکۆ بیکه س:

(چیرۆکی من

له گه ل چیرۆکی زه مینا)

له گه ل پشکووتنی چاوی ساوای ژینا

بآیسه ی بینای عه نقایه
له قورگی نه ژدیها دایه
گوم کراوه

له گه ل کۆپله یه کی د. عه بدوللا په شیودا:

(ئه یانه وئ)

بنووین، بخۆین وه کو ئه وان
«ئیمه» کتومت «ئه وان» بین
وه کو مه لیک ی مۆمیا کراو
بی ئاره زوو بی ره وا بین
له م ئه ستیره سامنا که دا
گزنه گ له ناویا خامۆشه
راستی و جوانی فه رامۆشه
سپیده یه کی نیوه کاله،
له هه رده و دهشت و شاخانه
خاوه ن پرسیکی لاله!

له گه ل کۆپله یه کی (جه لالی میرزا که ریم) ی رابه رو نوێخوازدا:

(بۆ سیبهری

گیانی زه رده شتی کوژراومان
بۆ ئاوێستای هه لواسراوی
ناو خوړی ئالای سووتاوی
ئاسمانی بی سه رو شوینمان
بیته سه ما)

گه ردوون سپه

لیلی ته می ئه م ئه ستیره

شه وی دارستانی چپه

چاره‌نووسمان،
بۆمبئىكى واترسناكه
تا ئىستا نەتەققىنراوه

له‌گەل كۆپلەيه‌كى (قوبادى جەلى زاده) دا:

(قەلەمئىكى ردىن سىپى)
پىشەوا بى!

رىگەمان لى بزر نابى

له‌گەل كۆپلەيه‌كى (فەرەيدوون عەبدول) دا:

لەم لانه بى نەخشەو ناوه
ئەمەى ماوه

(لە گەردوونى ھۆنراوهدا

سنوورى بۆ نەكىشراوه)

بەرەو ھەوراز كوئىرە پىيە

كاروانى خەم چاوى خۆزىا

گەرووى چەند گۆرانى پىيە

لەتئىنوئىتى ئەم رىگايەى

بەخوئىنى ئىمەو ھەزاران

ملىوئەھا، مرؤف مەستە

(وئىلین بەدواى رىيوارىكا

كلىلى كردنەوھى دەرگای

ھىواى ئەم گەلەى لەدەستە

شاعىرىك بتوانى بەم جۆرە لە شىعەرىكى درىژدا چەند كۆپلەيه‌ك شىعەرى
شاعىرانى تر تىھەلكىش بكات، بى ئەوھى ھەلچىنى بنىاتى شىعەرەكەى خۆى و
يەكئىتى بابەت و ھونەرى وئىنەكىشان لە دەست بدات، دەبى شاعىرىكى سەرکەوتوو
بىت، بەلام كە دەرفەتى بلاوكردنەوھى بۆ نەرخساو، ماناى ئەوھى نىيە لە كاروان

بەجىماوھ ئەوھ لە كاتىكا ھەلبەستەكەى شاعىر زادەى سالى ۱۹۸۹ يە دەبى ئەوھش
لەپاد نەكەين لەم رۆژگارەدا نووسىن و پروپاگەندە كردن بۆ شاعىرى و
پشتگىرىكردنى، رۆلئىكى كارىگەرى بەرچاوى ھەيە لە بەرزكردنەوھى و زەمىنەى بۆ
دروستكردنى، كە ئەم دەرفەتە بۆ شاعىرىكى تر نەرخسى ئەو ناو و شۆرەتەى نابى،
بۆيە بە ھەموو قەناعەتتەكەو، دەلئىم (عوسمان مستەفا خۆشناو) وەك شاعىرو
رۆشنىبرىكى كارامەو لىھاتوو، رووناكى نەخراوھتە سەر ھەلبەستەكانى و وەك خۆى
دووورە پەرىز بوون، مەگەر جاروبار نەبىت كە لە كۆپىكا، لە دانىشتنىكا، لە
ئالوگۆركرانى شىعەرنامەو پىرۆزبايىدا ناوى ھاتوو، ئەوئىش زۆر كەم، ئەگىنا
ئاورپىشى لى نەدراوھتەوھ كە دوابەدواى رىكەوتنامەى (۱۱)ى ئازارى ۱۹۷۰ و
كۆنفراسى دامەزراندنى يەكئىتى نووسەرانى كورد/ لقى كەركووك بەسترا زۆربەى
دەنگى ھىناوھو بۆتە سەرۆك، ئەو كاتە ناسراو و دياربوو. بەلام لەبارى ناھەموارى
رەوشى سىياسى كەركووكى تەعربىكراو و داگىركراوى ژىر دەستى رەشى رۆئىمى
دىكتاتورى فاشى و مانەوھى لەو شارەدا ماوھىيەكى زۆرو بلاونەكردنەوھى
بەرھەمەكانى، بە پىچەوانەى شاعىرانى تر، كاركەنار بوو. لەم روانگەيەوھ ئەم مافە
بەخۆم دەدەم كە (عوسمان مستەفا خۆشناو) حەقىقەتەكەى لە شوھرەتەكەى زىاترە.
ئادارى ۲۰۰۴ ھولتەر

چەوساوه جياوازی له دوو شتدا له گەل ئەو شاعیرانەدا هەیه:-

۱- باری مرۆفایهتی له شیعەرەکانی حاجی قادردا پتره.

۲- له هه‌لۆیستدا شوێشگێڕانه‌تر دیته مه‌یدانه‌وه^(۱)

ئەم بۆچوونەى دکتۆر ئیحسان فوئاد دەربارەى شیعەرەکانى حاجى قادر لەو سەرچاوه‌یه‌دا خۆى دەنوێنى که پەخنه‌گرى روسى ناودار (بیلینسكى) له وتاریكى كۆنى دەربارەى (پۆشكىن) وتوویه‌تى كه (پۆشكىن له شاعیرەكانى پيشووى خۆى له سه‌ده‌ى هه‌ژده‌مدا جياده‌كریته‌وه، به‌وه‌ى كه له شیعردا به دواى گرنیگیدانى نەمرى و سه‌قامگیرى گیانى مرۆفایه‌تى گه‌راوه (به‌مه‌ش له‌وه سه‌بارەت به‌زمانى موفه‌كیریكى رۆشنگار، مه‌به‌ستى ئەو به‌رژه‌وه‌ندو هه‌ست و شعورانه بووه كه تايبه‌تمه‌ندن به‌گشتى و له‌مه‌ش زیاتر به ریبازىكى میژوووى به‌رچا و یارمه‌تى سنووردارى بارى سه‌رنجى رۆشنگارى كردووه كه داواى ره‌تكردنه‌وى فیکره‌ى (ناشتبوونه‌وه له‌گه‌ل واقیعدا) ى رەت کردۆته‌وه. ئەو ریبازەش به ریبازى رۆشنگارى شوێشگێڕ ناسراوه.

تێرامان به‌پێوه‌ندى میژوووى دیارده‌كان به‌لاى بیلنسكییه‌وه توێژینه‌وه‌ى ئەم پێوه‌ندییه‌ نه‌ك له ئیستا به‌ره‌و رابردوو، به‌لكو له‌رابردوووه به‌ره‌و دواپۆژ و به ئیستا تێپه‌رىن^(۲).

له‌م روانگه‌یه‌وه ئیمه ده‌توانین (حاجى قادر) به شاعیریكى رۆشنگاریى شوێشگێڕ له‌قه‌لەم بده‌ین كه واقعی سه‌پاو به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ى كورددا رەت ده‌كات‌وه‌وه هه‌رگیز ئاماده نه‌بووه هه‌چ جۆره پێوه‌ندیىكى ته‌بابی و گونجانی له‌گه‌ل ئەو واقیعه‌دا دروست بکات و مه‌به‌ستى بنچینه‌یى شاعیر گۆرین و تیکشکانى ئەو واقیعه‌ بووه دروستکردنى واقیعیكى تر بووه كه خه‌ون و ئاوات و هیواکانى بینه‌دى، هه‌ر بۆیه ئاوێ له رابردوو ده‌داته‌وه كه كورد خاوه‌نى ده‌سه‌لات بووه ئیستاكه واته ئەو حه‌له‌ى سه‌رده‌مى حاجى به ده‌ست عوسمانییان و سه‌فه‌وییان زه‌لیل بووه، هه‌ر له‌م هه‌لۆیسته‌وه رابردوو ده‌سه‌لات و سه‌روه‌رى گه‌لى كورد ده‌كات‌ه سه‌ر شارى شیعره رادیکالى و شوێشگێڕه‌كانى و نه‌خشه‌ى دواپۆژ ده‌كیشی.

به‌لاى منه‌وه جگه له كارتیكردى ریبازى رۆشنگارى شوێشگێڕى، (حاجى قادر)

حاجى قادری كۆبى

رابه‌رى بزافى فیکری رۆشنگارى شوێشگێڕى

ئەوا خۆى كرده مه‌هدى حاجى قادر

نه نادر شای هه‌یه و نه شاهى نادر

سه‌ره‌نا

له‌روانگه‌ى ئەو دێره شیعره‌و بۆچوونىكى دکتۆر ئیحسان فوئاد ده‌چینه ناو باسه‌كه‌مانه‌وه كه له‌كورتەى نامه‌ى دکتۆرایه‌كه‌ى به‌زمانى روسییه‌- مۆسكۆ سالى ۱۹۶۶ كه خۆشى بۆ مامۆستا كه‌رىم شاره‌زا كردوویه‌تى به‌كوردی و تیا‌دا هاتووه:

به‌سه‌یر كردنى به‌ره‌مه‌كانى حاجى، به‌دامه‌زرىنه‌رى قوتابخانه‌یىكى شیعری كوردی له ئەده‌بى كورد ده‌ژمی‌دری، ئەو قوتابخانه‌یه‌ش پێى ده‌گوتی قوتابخانه‌ى (تنویر-رۆشنگردنه‌وه) وه یاخود ده‌توانین ئیمه پێى بڵین: قوتابخانه‌ى رۆشنبیری و، گرنگترین خاسیه‌ته‌كانى ئەم قوتابخانه شیعرییه‌ش نزیكبوونه‌وه‌یىكى یه‌كجار گه‌وره‌یه له‌میلله‌ت و دهربرینی هیوا و ئاوات و ئازار و داخواییه‌كان به‌جۆریكى فراوانترو، گه‌لى گه‌وره‌تر له شاعیره‌كانى پيشوو.

هه‌روه‌ها له شوێنىكى دیکه‌ى بابته‌كه‌یدا نووسیویه‌تى و ده‌لى:

له به‌راووردکردنى حاجى له‌گه‌ل شاعیرانى جوولانه‌وه‌ى (تنظیمات) كه نوێنه‌ره‌كانیان له ئەده‌بى توركى عوسمانیدا (شناسى) و (نامیق كه‌مال) و (رفیق ضیاء الدین) و (ضیاء پاشا) و (عه‌بدلحه‌ق حامید) بوون، له‌یه‌كچوونىكى گشتى ده‌بینین له‌نیوانى حاجى و ئەو شاعیره‌ توركه عوسمانیانه‌دا به‌لام حاجى وه‌ك شاعیری نه‌ته‌وه‌یىكى ئازاردراو و

زیاتر که وتوتته ژیر کارتیکردنی ریبازی پروژهی (رابوون) رینسانسی عهرهبی، که نهو پروژهبهش لهفیکرهی نهتهوهیبی عیلمانی نهو روپییهوه سهری هه لداوه، دهکریت که جمال الدینی نهفغانی بهنوینهری بنچینهیبی نهو ریبازهی لهقه لهم بدهین که یادی میژووی نگینی کوئی عهره ب دهژینیتتهوهو نهو ریچکهیه خهون بهو پروژوهه دهبینی که میرهکانی عهره ب لهسه ر تهختی دهسه لات گرتنه دهست دابنیشن(۳).

حاجی قادریش هه ر لهه سه رچاوهیهوه شیعرهکانی هه لئینجاوهو خوئی به رابه ری نهه ریبازه ده داته قه لهم و بانگه شهی یه کرپیزی و ته بایی و برایه تی دهکات، نهو وهک پیته وهاییکی لیته اتووی روژننیر دیتته مهیدان و به چه کی شیعر گیانی شوژشگیبری له دل و دهروونی روژه کانی گه لی کوردا ده روینی، به لام نه فسوس که چه که که ی تر له نارادا نییه بو مهیسه ر بوونی بانگه وازه که ی که شمشیر هیمایه بو بنه که ی سه ره کی دووه می دامه زانندی دهوله تیکی کوردی. نه وهتا ده لیت:

به شیر و خامه دهوله ت پایه داره
 نه من خامه م هه یه، شیر نادیاره
 نه به یداغی هه یه نه ته پل و کورسی
 نه مه نده ی پی کرا بی چاره نووسی
 وه ظیفه ی خو م به جی هی نا ته مامی
 به شیرو دهوله ته میلله ت نیظامی
 نهوا خوئی کرده مه دی (حاجی قادر)
 نه نادر شای هه یه و نه شاهی نادر

سالی ۱۸۶۸ دانه هاتبوو و، جه مال الدینی نهفغانی له هه ره تی لاویدا بوو، له سه ره تای ژبانی عه ملی و نه زمونه کانی له حوکم و سیاسه تدا بوو، که دهسه لاتی ئیمپریالیزم گه یشته جه رگه ی نهفغانستان و، ئینگلیز پشگیری نه میری نهفغانی (شیر علی) یان دژی میری نیشتمانیهره ر (محمد اعظم خان) کردو شه ر له نیوان هه ردوو میران به رپا بوو، هه رییه که به له شکر خویه وه، میر محمد په نای برده به ر جمال الدین که گه یشتبووه پایه ی سه روک وه زیران که به شداریه کی فیعلی له م شه ره نیشتمانیه دا کرد، به لام سه رکه وتن له م خوله دا به شی (شیر علی) بوو که

دهسه لاتی ئینگلیزی له پشته وه بوو، جه مال الدین ناچار بوو له نیشتمان ده رچیت و، له هه ر شوینیک دهسه لاتی ئیمپریالیزم هه بیت رو به رووی بیته وهو، بو نه وه ی له هه موو شوینیکدا بیتته شه ر دژی ئیمپریالیزم و تاکره ی: نهو دوو ده زوه ی که ده توانین ریچکه ی هه موو نهو هه لوتیست و لاپه رانه ی که نه م تیکو شه ره فه یله سووفه تو ماری کردبوون بگرین(۴)

پیشتیش واته له سالی ۱۸۳۸ ئیمپریالیزی یه که م بنکه ی له (عه دن) دانا بوو، که دهستی کردبووه په ت به ستن له ملی هوشیار بوونه وه ی نوئی عهره بی که له و سه رده مه دا له میسر سه ری هه لدا بوو و، سالی ۱۸۴۱ ئینگلیز به هاوکاری ده ره به گایه تی تورکی عوسمانی له خاکی شام دابه زیبوو و سوپای ئیبراهیم پاشای ناچار کردبوو پاشه کشی بکات که توانیبوو و لاتی شامی گه وهو حیجاز و میسر و سودان یه که بخت، هه روه ها سالی ۱۸۶۰ پیلانه کانی ئیمپریالیزم له نیوان ئینگلیزو فه رهنسییه کان له دروستکردنی بنه مای پشت پی به ستن له روژه لاتی عهره بی سه رکه وتنیان وه دی هی ناو، توانییان نه زعه ی تایه فه گه ری بته قیننه وهو خوینی دروز به دهستی مارونییان و هی مارونییان به دهست دروزو، ئینگلیز له پشت دروز، فه رهنسییه کان له پشت مارونییان بریژن(۵).

نه م رووداوانه و چه ندین روودای ترو نمونه ی له وانه ش کاره ساتی ئیران که له سه ر خا که که ی خوئی دهسه لاتی ئینگلیز و دهسه لاتی رووسیای قه یسه ری له مملاندیدا بوون، نه مه و جگه له شوژشه کانی بولغار و سیرب و یونان و نه رمن و قه ره طاغ که دژی دهوله تی عوسمانی به رپا بوون و سه ره خو بییان وه ده ست هی نا. هه روه ها ته قینه وه ی شوژشی سوودان.

له و روژگاره ی پر له شوژش و راپه رین و سه ره لانی بزاقی رزگار یخوازی و، هوشیار بوونه وه ی گه لان، حاجی وهک رابه ریکی هوشیار، هوشمه ندی میژووی تا دهه ات له لای پتر ده بوو، زیاتر دهه اته جو ش و خرؤش، له روانگه ی نگینی و سه ره رزی و سه روه ری گه لی کورد له رابردوودا بو مه سه له نه ته وایه تییه که ده چوو که رموگوری شوژشگیبری ده خسته دلئ روژه کانی کورد و پیی ده گوتن.

کوا نهو ده مه ی که کوردان نازاد و سه ره خو بوون

سولتانی مولک و میللهت، صاحبیبی جهیش و غیرفان
 جۆشیک بدن وهکو ههنگ، تهکبیر بکهن بهبی دهنگ
 ئەسبایی شه پهدا کهن تۆپ و تفهنگ و هاوان
 شیرو قه له شه ریکن له عه صرهدا، دریغا
 شیرم قه له متراشه و کالانییه قه له مدان
 هه م حه ققیانه ئه رمنه غیره تکه شی به کترن
 وهک ئیمه نین له گه ل یهک ده عوا بکهن به شیران
 بۆ فهنی حه رب و صنعت ، بۆ ضه بظ و ره بطی میللهت
 ده نیترنه ئه وروپا گه و ره ۱۲۷ و بچووکی خو یان
 (حاجی) که سیکه بی که س بۆ ئیوه قور ده پیوئ
 گوئی لی ده گرن زه ریفه، ناگرن به لا له خو تان^(۱)

بنه ماکانی هۆشه ندایی میژووپی لای حاجی قادر:

گرنگترین فاکتهری بوونی نه ته وه ییکی جیاواز و خاوهن خاسییه تی تاییه ت به خو
 بوونی زمانی زگماکه . حاجی قادر زۆر جهخت ده کاته سه ره ئه و لایه نه و بایه خیکی
 ته وای پیده دات، که ره سه نی مروؤف و ئینتیمای ره گه زو توخم زمانه و که سهی زمانی
 نه ژادی خوئی، زمانی کوردی نه زانییت زۆله کورده و له م رووه و وتوویه تی:

ئه گه ر کوردیک قسه ی بابی نه زانی
 موحه ققه ق داکی حیزه، بابی زانی
 کتیب و ده فته رو ته ریخ و کاغه ز
 به کوردی گه ر بنووسرایه زوبانی
 مه لاهو شیخ و میر و پادشامان
 هه تا مه حشه ر ده ما ناوونیشانی^(۷)

له شوینیکی دیکه دا ریزیکی گه و ره له زمانی کوردی ده نی و ده لی:

بوته صدیحه ی زوبانی کوردانه
 شیعه ره کانم ده لیل و بوره انه^(۸)

شانازی شاعیر ده گاته ئاستیک که خوئی له ریزی ئه حمه دی خانی ده دانی، که
 جگه له هه ردووکیان که س بناغه ی هۆنراوه ی دانه ناوه:

له کوردان غهیری (حاجی) و شیخی خانی

ئه ساسی نه ظمی کوردی دانه ناوه^(۹)

له مهش زیاتر به پیویستی ده زانی که به زمانی کوردی ستایشی خودا بکات و
 ده لیت:

مه علومه بوچی (حاجی) مه دحت ده کا به کوردی

تا که س نه لی: به کوردی نه کراوه مه دحی باری^(۱۰)

حاجی ده په ویت زمانی کوردی فیکردن و خویندن و نووسین بیت، که زمان
 یهک بوو، جل و بهرگ و ره سم و ئاین یه کگرتوو ده بن، به مه رجی ئه و زمانه
 یه کگرتوو هه موو کوردستان بگریته وه:

له بو تان تا به بان و سه ره حه دی ره ی

له ئه ولاتر وه ها نوش بیته سه رده ی

ببینه یهک له ته علیم و له نووسین

جل و بهرگ و زوبان و ره سم و نووسین^(۱۱)

حاجی له یادی کورده کی کوئی دا کوکی له زمانی کوردی ده کات، که کاک
 ئه حمه دی شیخ شه رع و قورئان به کوردی لیک ده داته وه، کورده کوئییه که نار هزایی
 ده رده بری که ده بوایه به کوردی نه بوایه، که ره موگوری کوردی په رستی ئه وه نه ده
 سه رده کات که (حاجی) به رووی کابراکه ده ته قیته وه و پی ده لیت:

گوتم: ئیستاش له سه ره که ری ماوی

چا بوو مستم نه دا له نیو چاوی

کوردی ئاخر بللی چییه عه یبی

هه ره که لامی حه قه نییه عه یبی

له فزی کوردی بلاو نه بوو گردبوو

وا له بهینی ئیمه دا تی چوو^(۱۲)

حاجی بهراوردی کوردی له گه‌ل زمانی ئهرمه‌نی و فارسی ده‌کات ده‌پرسیت ئایا کوردی له پاراوی و ره‌وانبیتژی که‌متره له زمانی ئهرمه‌نی. یا بۆچی جیاوازی له‌گه‌ل فارسی هه‌بیت، فارسی به‌راست دابندریت و کوردیش که‌چ بیت، داکوکییه‌که‌ی له زمانی کوردی ئه‌وه‌نده سه‌رده‌کات که‌ زمانی کوردی له هی فارسی به‌پیتی میژووی هه‌موو ئایینه‌کان به‌کۆنتر ده‌زانئ.

کوردیکی زانا و نووسه‌ریش ئه‌گه‌ر به‌زمانی زگماک نه‌نووسئ، له فارسی و عه‌ره‌بی ئه‌وه‌نده شاره‌زا بیت بگاته راده‌ی (فه‌خری رازی)، چ دوا‌ی خو‌ی، دوا‌ی مردن به‌جئ نه‌هیلئ، ئه‌گه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی کوردی نه‌بیت، وه‌ک ئه‌و مریشکه‌ بی عه‌قله‌ وایه که هیلکه‌ی مراوی هه‌لینئ و له بیچووی نه‌ژادی خو‌ی بترازیت، ئه‌م وازه‌ینانه له زمان ره‌نگدانه‌وه‌ییکی گه‌لیک خراب و سه‌له‌بی به‌دواوه‌ دیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و کورده‌ی وازی له زمانی خو‌ی هیناوه‌ بشمریت رۆله‌کانی نایه‌نه شوینئ و هیچی بۆ نامینتته‌وه‌ مایه‌ پوچی نه‌بیت.

وه‌ک مریشکئ که‌ عه‌قلئ نه‌هیلینئ
بیت و هیلکه‌ی مراوی هه‌لینئ
وک بگاته که‌ناری جو‌گه‌له‌یه‌ک
نایه‌ته شوینئ، بمرئ، جو‌جوله‌یه‌ک^(۱۳)

له شوینتیکئ تردا پرسیار ده‌کات، بۆ ده‌بی زمانی کوردی پشت گوئ بخریت و زمانی بیانی شوینئ بگرنه‌وه؟ بۆ چ کفره‌ به‌و زمانه‌ بنووسین؟ بۆ چ کوردیش خاوه‌ن کتیب و په‌یام نه‌بیت؟ بۆ باوکه‌کان منداله‌کانیان نانیره‌نه قوتابخانه؟ ئه‌و بلا‌ویونه‌وه‌ی نه‌خوینده‌واریه‌ وای کردووه که‌ کورد دوا بکه‌وئیت و داگیرکه‌رانی کوردستان، هه‌ر له‌بۆتانه‌وه‌ تا بابان کورده‌کان وه‌ک که‌ر بار بکه‌ن.

دووهم بنه‌مای هۆشمه‌ندی میژوویی لای (حاجی) هه‌ستکردن و ده‌رک پیکردنه‌ به‌بوونی ئه‌و (خاکه‌ی) له‌سه‌ری ده‌ژین و حاجی به‌ناوی کوردستان ده‌یخوینتته‌وه‌. ئه‌م راستییه‌ش له‌ شیعره‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌:

حاکم و میره‌کانی کوردستان
هه‌ر له‌ بۆتانه‌وه‌ هه‌تا بابان^(۱۴)

خو‌ ده‌زانن سولاله‌یی ئه‌کرا
لی‌ره‌وه‌ بگه‌ره‌ تا ده‌گاته‌ قویاد
وه‌سه‌تی پانی پازده‌ رۆژ رییه‌
په‌ر له‌ ره‌شمال و خانه‌و و دپیه‌
به‌دریژایی له‌ قاف که‌ رابوردن
تا به‌ شیرزاو ئه‌صفه‌هان کوردن^(۱۵)

په‌وه‌یه‌ری کوردستان به‌و شیوه‌ی حاجی باسی ده‌کات به‌پیتی ئه‌و رۆژگاره‌ جه‌خت کردنه‌ له‌سه‌ر واقیعیکی نه‌ته‌وه‌یی، که‌ نه‌ته‌وه‌ بی خاک نابیت، مانه‌وه‌و خو‌راگرتنی رۆله‌کانی گه‌لی کورد له‌سه‌ر زه‌ویوزاری خو‌یان و که‌شتی نووح له‌ ولاتی کوردان که‌ له‌سه‌ر چیای جوود له‌نگه‌ری گرت، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ کورد له‌ دپه‌ره‌مانیکی زۆر کۆنه‌وه‌ له‌و ولاته‌دا ژیاوه‌و هه‌ر له‌ زه‌مانی نووحه‌وه‌ کوردستان شوین و هه‌وارکه‌ی باپیران بووه‌.

ئه‌و رۆژه‌ گه‌یشته‌ وه‌ختی مه‌ه‌وود
وه‌ستاوه‌ له‌سه‌ر چیایه‌که‌ی جوود
هه‌رسی کوری کردیانه‌ مه‌سکه‌ن
ئه‌و جئ و مه‌کانه‌ میثلی گو‌شهن
ئێستاکه‌ جزیره‌ بی مو‌حبابا
مه‌عمووره‌یی ئه‌وووله‌ له‌ دونیا
ئهلادی صه‌حیحیان به‌بورهان
کوردن له‌ مه‌کانی جه‌ددی خو‌یان
سو‌ککانی بیلادی روبعی مه‌سکوون
(بالجمله) له‌مانه‌ موشه‌عیب بوون
بی ته‌فره‌قه‌ بوون مو‌طیع و هه‌م ده‌نگ
هه‌م مه‌شهره‌ب و هه‌م لی‌باس و هه‌م ره‌نگ^(۱۶)

کورد هه‌ر له‌و شوینتیه‌ی ئیستا لێ نیشته‌جئ بووه‌، ولاته‌که‌ی جئ نه‌هیشته‌وه‌وه‌ وه‌ک هه‌ندی قه‌ومی تر کۆچی نه‌کردووه‌.

کورد یه کگرتوو بووه، به لآم ئایینی و پښباز و په یام وای کردووه بڼ به تیم و تیره و هۆز و پارچه پارچه بڼ، وهک نه ته وهی تر نه چوونه ته مو لکی نزیک، له شوینی باوک و باپیراندا نیشته جی بوون:

وهک خه لقی نه چوونه مو لکی ئهدنا

جی باوکی خو یان کرده مه ئوا^(۱۷)

ههروهها ئاماژه بو خاکی جزیرهش دهکات که شوینی کورده. بڼه مای سییه می هوشمه ندی میژووی بوونی میژووی دریز خایه نی گه لی کورده، له دونیاشدا نییه میله تیک خودی میژووی دیرینی خو نی نه بیته و له سفره وه دهست پی بکات و هیچ بزافیکیش له دهره وهی باز نه میژووا دروست نابیت، حاجی باس له میژووی کونی کورد دهکات، ئاماژه بو سولتان و میره کورده کان دهکات. وهک سه لاهه ددین و نووره دینی کوردی و عهزیزی جزیره مووش و وان و موه له هه ل و، ئهرده شیرو دهیسه می شیرو، قوبادو بازو میرهکانی ئهرده لان و سوژان و هی تر، ئهمانه میژووی ئهو سه رکرده و میرو سولتانانن که له میژووی کوردا دهریان هه بووه.

حاجی ئاگادارییه کی باشی له میری جزیره به درخان هه بووه که به ره بهرکانییه کی توندی دژی تورکه کان دهست پیکردو سالی ۱۸۴۲ هه موو مه له بندی نیوان گولی وان و ورمی له شیمال و، مووسل و رهواندز له جنوبی کرده یهک پارچه وه دهسه لاتی تیدا گرته دهست، به لآم تورکه کان توانییان مه سیحیه کانی لی راست که نه وه که ئاماده نه بوون باج و پیتاک به به درخان بدن، له بهر ئه وه به درخانیش به توندی سزای دان. لیره دا بهریتانیا و فرانسه به توندی داوایان له سولتان کرد که پاریزگاری گیانی مه سیحیه کان بکا. پاشان به درخان له ئه نجامی خه یانه تی خزمی کی خویدا شکاو به دیل گیر^(۱۸).

گه ورتین راپه رینی ئهو سه رده مه می که حاجی له ئهسته نبول دژیا راپه رینیک بوو که له ماوهی شه ری نیوان رووس و تورکدا (۱۸۵۳-۱۸۵۶) به سه رۆکایه تی قاره مانی نیشتمانی یه زدان شیر هه لگیرسا، ئهو راپه رینه له مه له بندی هه کاری و بو تان دهستی پیکرا، پاشان به خیرایی په ره ی گرت و له ماوه یه کی زور که مدا یه زدان شیر توانی هه موو مه له بندی نیوان گولی وان و ورمی رزگار بکا، یه کیک له بهر چا ورتین

سروشته کانی ئهو راپه رینه ئه وه بوو که زوربه ی تو یژه کانی گهل پشتیوانییان لی ده کرد و به پیچه وان هه ی راپه رینه که ی به درخان ها ونیشتمانییه مه سیحیه کان زور یان یارمه تی راپه رینه که دا و له شه ره کاندا به شدار بوون.^(۱۶)

هه رچه نده راپه رینه که دوو سال خو ی گرت، به لآم (ته ئسیری ئهو راپه رینه له کاره ساتی پاشه رۆژی خه باتی گه لی کوردا زور بوو، هه تا ئیستاش ناوی یه زدان شیر له فولکلوری کوریدا به ریز و خو شه ویستی یاد ده کریت هه^(۱۷) (حاجی قادر) یش به وه په ری ریزه وه ناوی ده هی نی و شانازی پیوه دهکات که ناوی خو ی به خو وه یه که ئهو سه رکرده یه جیگه ی بروا و متمانه و پشت پی به ستن بیت، نهک ته نیا له کوردستانی تورکیا، به لکو له سه رانسه ری کوردستانی گه ورده دا، وادیاره ئهو ماوه ی که یه زدان شیر واته سالانی ۱۸۵۳-۱۸۵۶، راپه رینیک دژی دهسه لاتی عوسمانی به ریا کردووه، هه ر له و ماوه یه شدا حاجی ئه م چه ند دیره شیعه ری که له هونراوه ی (له رۆما که و ته بهر چاوم) دا هاتووه، گو تووه که دلی کوردیکی بابانی ده داته وه ئومید بر نه بیت:

ئهمیریک ماوه پاشایه، گو تی: کییه؟ گوتم شیر

گو تی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان

به خو ی شیر وه کو ناوی، له شه ردا دوشمن ئه ندازه

ته مایان هه ر به ئهو ماوه جه میعی خاکی کوردستان

هه رچی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دل خو ش ده کا ئه مرۆ

که سی دی له و به دهر نابیت هه مخوری گه لی کوردان^(۲۰)

له م روانگه یه وه هیشتا لای حاجی- ویرای هه ره سه هیئانی هه ندی میرنیشنی کوردی، ره وتی خه باتی نه پچراوه ی گه لی کورد به رده و امه، راپه رینی یه زدان شیر دریز بو وه ی میژووی پر شکۆداری کورده.

بڼه مایه کی تری هوشمه ندی میژووی لای حاجی قادر بوونی زه مینه یه کی ئابووری له باره، که داوای په ره پیدانی کشتو کال و فیربوونی پیشه سازی دهکات، برژیوی و گوزه رانی خه لک و دانیشمه ندی و سه قامگیربوون به ردی بناغه ی کۆمه لیک شارستانییه، ئه م تیروانی نه ی حاجی له شیعه ره کانیدا ره نگ ده داته وه و گله یی له

سسستی و ته‌مه‌لی پۆله‌کانی کورد ده‌کات که وه‌ته‌نگ ره‌خساندن زه‌مینه‌ی ئه‌و ئابوورییه‌وه نین که پشت به خو‌ببه‌ستن و ده‌ست بکه‌ن به چاندن و کشتوکال و پیشه‌سازی و ولات ئاوه‌دان کردنه‌وه

له به‌غدا بۆچی خورما بیت و له‌یموون
له‌بو‌ده‌رمان له‌شار بی‌رۆنی زه‌یتوون
له‌ده‌وری کوللی باغی شاری کۆیی
دوو سه‌د بن داری زه‌یتوونی به‌جوویی

یاخود ده‌لێت:

وه‌یا که‌ی نی‌ژراوه‌ چه‌ند نه‌مامه‌ک
له‌ نارنج و تورونج و هه‌ر مه‌قامه‌ک
بزنانن شین ده‌بی، نابیی به‌به‌ر دی
له‌جیگه‌ی گه‌رم و ساردی چی به‌سه‌ردی!
به‌راوو ئه‌رزی ئیوه‌ کیم‌یایه
دوو گه‌وه‌ر گه‌زۆو مازووی چیا
مه‌عادین خاتری تۆ بی‌له‌گه‌ل کان
گه‌نتمان زی‌ه‌ه‌تتا زیوه‌ زیوان
ره‌وژووی واپۆرو خوئی و نه‌وت و گوگرد
له‌کیوی ئیوه‌دا کۆیه‌ وه‌کوو گرد
ده‌وه‌ن ئاخ‌ر ده‌بی‌ته‌ داری گه‌وره
مه‌ری له‌ر خدمه‌تی بۆ گوشتی چه‌وره^(۲۱)

له‌م چه‌ند دێره‌ی پیشوو حاجی ئاماژه‌ بو‌بوونی زه‌مینه‌ی ژیر خانیکی ئابووری ده‌کات، که بنچینه‌که‌ی کشتوکال و که‌ره‌سته‌ی خاوه‌، به‌لام زاناو پسپۆره‌کان، بی‌ئاگانه‌ له‌و بارودۆخه‌، به‌شتی بی‌سوود و پرو پووج خه‌ریکن و گه‌لی کوردیان له‌خشته‌ بردو پشتیان تی‌کردو ناپاکیان له‌گه‌ل کردو خزمه‌تی بیانیان کرد بۆیه

په‌رده له‌سه‌ر روویان داده‌مائی و ده‌لێت:

عوله‌مامان به‌قه‌ولی بی‌سه‌رویا
پاکی خنکا له‌به‌حری وشکی هه‌وا
صنعه‌تیک فی‌ر نه‌بون له‌پاش ته‌حصیل
سه‌یری چۆن بو‌مه‌ناهی بوونه‌ ده‌لیل
یه‌ک به‌یه‌ک بوونه‌ خائینی ده‌وله‌ت
خائینی مو‌لک و دوشمنی میله‌ت
به‌لێ وایه‌ له‌ئه‌له‌زه‌می ئه‌شیا
ئه‌وه‌له‌ن خوارده‌نه‌، دووهم سوکنا^(۲۲)

(حاجی قادر) دوا‌ی ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی بنه‌ماکانی بوونی نه‌ته‌وه‌، ژماره‌ی دانیش‌تووانی کوردستان به‌پیی قه‌بالاندنی ئه‌و کاته‌و خه‌لکی کوردستان وێرای ئه‌وه‌ی شی‌ری بی‌شهن و له‌شه‌ردا وه‌کو کیوی جوود خۆراگرن و نانه‌وین، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئایا شی‌اوی ئه‌وه‌ن راپه‌رن و ئاواته‌کانی میله‌ت به‌یینه‌ دی؟ ئه‌مه‌ پرسیاریکه‌و وه‌لامه‌که‌ی لای (حاجی) خۆیه‌تی:

چوار ملیۆنه‌ کوردستان نفووسی
به‌قیسه‌ی ئه‌هلی ته‌خمینی که‌ نووسی
هه‌موویان شی‌ری بی‌شهن حاته‌می جوود
له‌شه‌ردا کیوی جوودی و (به‌حری مه‌مدوود)
وه‌ لیکین فائیده‌ی چی هه‌رج و مه‌رجن
له‌گوویی گا نووستوون هه‌رچه‌نده‌ شی‌رن
وه‌کو که‌رویشکی چاو راماو و کوێرن^(۲۳)

به‌لێ (حاجی) وه‌ک سه‌یر ده‌کات هه‌موو خاسییه‌ته‌کانی نه‌ته‌وه‌ بوونیان هه‌یه‌، که‌چی بی‌قه‌واره‌و ده‌وله‌ت و به‌یداغن، گه‌لانی له‌کورد بچووکت‌سه‌ربه‌خۆو خاوه‌نی ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ری خۆیانن، که‌چی ئه‌و کورده‌ کرمی دووبه‌ره‌کی و ناته‌بایی دره‌ختی ره‌گ داکوتای میژووی دێرینی پر له‌راپه‌رینی شو‌رش و به‌رخودانی کلۆر کردووه‌، بۆیه‌ روویان تیدا ده‌کات که‌ یه‌ک ریزین و خۆیان یه‌ک خه‌ن و ئاگیان له‌

فرت و فیل و نهخشه و پیلانی داگیرکه ران بیت به تایبه تی تورکی عوسمانی، پیمان ده لیت که چاو بکه نه وه و هوشیاربن و رابن:

لهم بهینه ئیتیفاقی پیدا بکن به مه ردی
فه رقی نه بی شوان و جووتیار و میرو گاو
گهر هیچ نه بی به ئوین تابع به ده وله تی بن
بیگانه چاکه دوشمن نهک دوشمنی له خو تان
رومی وهکو به نی موون کهس پشتیان پی نه بهستی
که وتونه داوی خو یان، سهر گه شته ماون و هیران (۲۴)

به لئی سیاست لای حاجی (هونه ری مومکناته)، چی تیا نیبه نه گهر بۆ به رزه وهندی
له گه ل دوژمنیش ری ککه وتن هه بیت، به لام له سهر حیسابی ده سته ردراری دۆزه
بنچینه که نه بیت، ئاخ بۆ رابردوو هه لده کیشی، بۆ سهرده می میرنشینه کان، کورد
خاوه نی قهواره و سوپاو سهر به خو بی بو، بۆیه ده لیت:

کوا ئه و ده مه ی که کوردان ئازادو سهر به خو بوون
سو لئانی مولک و میلله ت، صاحبی جهیش و عیرفان (۲۵)

بانگه شه ی خو کۆکردنه وه ئاماده بوون ده کات، که قه له م و چه ک شان به شانی
یه کتر بنه مای رابوون و شو رشن:

شیرو قه له م شه ریکن له م عه صره دا، در یغا (۲۶)
شیرم قه له م تراش و کالانییه قه له مدان

حاجی له راگه یاندنی په یامه پیرو زه که ی خو ی به رده وامه، که به راوردی حالی
کوردستان، له گه ل ولاتانی تر ده کات، تا بل یی خه م ده خوات، که کورد له و باره
تراژیدییه دا ده ژیت، که چی پیشوو له ناستیکی تر دا بوو:

گه لیکم بیستوو په ستی و بلندی ده وله تان، ئه م
جیهان نه ی دیوه په ستی و میثالی حالی کوردستان
له وهختی خو ی هه موو شابوون، سه راپا بی غه م و شادبوون
له جوودا حاته می تائی، له شه ردا رو سته می مه یدان

له پیشا خاکی مه لانه ی پلنگ و شی ری ئازا بوو
ئه میستا مارو میروو، گورگ و ریوی لئی ده کهن سه یران (۲۷)

حاجی ئه و که سانه ش ری سوا ده کات که تهنیا به ناو موسلمانن و ناپاکی له قهومی
کورد ده کهن و ده بنه ئه لقه له گو بی بیانی و دوژمنانن و، فریان به سه ر حه قیقه تی
ئایینه وه نییه:

ریگرو حی زو دزه، ژن هه لگرو مالان بره
فائیده ی چی نیوو کونییه ی خو ی موسلمان دانه ی
وا ده زانی قهومی خو ی وهک دایه بهر شیر و تفهنگ
قه سری دین ئاوا دهکا، بونیادی ئیمان دانه ی
ئیس ته کی ئه ییامه هه ر میلله تی هیممه ت بکا
مووری بیما یه له سه ر تهختی سوله یمان دانه ی (۲۸)

(حاجی) ئه وهنده له و کورده ناکۆک و ناتهبایه داخداره، که بی وچان ره خنه ی لی
ده گری و سه رکۆنه ی ده کات، هه تا که ی له و واقیعه بۆگه نه دا ده رناچیت؟ بۆ یه ک
ناگرن، که یه کگرتن به ردی بناغه ی چاره سه ر کردنی کیش و گرفته کانه، سوپه ر و
سه نگه ری رووداوه کانی روژگاره، تاکه ی ئه و دژی و به ربه ره کانی و گیانی
دووبه ره کییه:

ئیتحادی به ئیتیفاقی ئه نام
سو په ره بۆ حه وادیثی ئه یام
کوردی ئیمه نه زان و پاشه که وتن
پیکه وه پووش و ئاگرو نه وتن
بی ئه گه ر ده ستی یه کتری بگرن
وهک سه کنده ر جیهان هه موو ده گرن (۲۹)

گله یی و سه رزه نشت کردنی کورد ده گاته راده بی ک که کورد بی هوش و گو شن،
ده رک به به رزه وهندی خو یان ناکه ن، گو ی له ئاموژگاری و رینماییه کانی حاجی
ناگرن، هیش تاش به دوو بیرو پای پروپوچ و بی بنه ما که وتوون:

کئی دەلّی کوردەکان بە ئیدراکن
 بەسە ئەم نەقصە گوئی لەمن ناکەن
 لەقسەسی ساغی من خەلەل دەگرن
 واهیمەکهی شیخەکان لە دل دەگرن
 بەیتی من چونکە کەلکیان دەگری
 لەغەریبی و بی کەسی دەمری
 تا لە ژیر باری رۆمییان نەمرن
 زەحمەتە قەدری بەیتی من بگرن (۳۰)

لە شوینیکی دیکەدا دەلّی:

تا پێک نەکەون قەبیلی ئەکراد
 هەروا دەبنە خەرابە ئاباد
 ئەنواعی میلەل لە گەورە تا چووک
 خەمڵیو مەمالیکی وەکو بووک
 هەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
 پامالی زەمانە، میسلی گەردن
 هەر مانەو بەی نەواو و مەزلووم
 وەک بوومی خەرابەزار، مەشئووم (۳۱)

دەردەکه دەستنیشان دەکات و چارەسەریشی دەدۆزیتەو:

گەر باعیثی ئەم دەپرسی کامە
 شەرتیکە کە بۆ هەموو تەمامە
 ئەو شەرتە بە کوللی ئیتیفاقە
 گەر مەرەش و وانە گەر عیراقە (۳۲)

حاجی زۆر خەم لەو دووبەرەکی و ناکۆکییە دەخوا کە لە نیوان رۆلەکانی کورد
 هەیه و دەلّیت:

هەتا وەک ئاگری بن کان لەگەڵ یەک
 ئەگەر تۆفان بوو لەشکرتان بە پووشەک (۳۳)

ئەنجام

داوای پێداچوونەو بە شیعرەکانی حاجی قادر و بەستنه‌وه‌یان بە ژینگە
 پایتەختی دەسلەلاتی عوسمانی و سەرھەلانی چەندین راپەرین و شۆرش و تەکانی
 گەلانی ئازادخواز بۆ وەدەستەتێنانی مافی نەتەوایی و، سەرھەلانی رێبازی
 عیلمانی لە ئەوروپا و رێبازی پرۆژەیی رابوونی عەرەبی، هاتنە مەیدانی چەندین
 رابەرو رۆشنبیر و رۆناکبیری وەک جمال الدین ئەفغانی و شیخ محمد عەبدە
 ۱۸۴۹-۱۹۰۵ کە داوای چاککردنی بارودۆخەکی ئەو سەردەمەیی دەردەکردو
 رۆژنامەیی (الوقائع المصرية) دەکردو، لە تەک ئەویشەو کە واکبێ ۱۸۴۹-۱۹۰۲ کە
 تورکەکان دژایەتییان دەکرد چونکە داوای ئازادی قسەو نووسینی دەکردو نمونە
 تریش لە رابەرو پیاوانی لیبرالی و شۆرشگێر لە سەردەمی (حاجی قادر) دا بۆمان
 پوون دەبیتەو کە حاجی نەک هەر تەنیا شاعیریکی واقیعی نیشتمانپەرور نەبوو،
 بەلکۆ رابەریکی گەورە و رۆناکبیریکی میشک کراو و نەتەو خەوازیکی نزیک لە
 رێبازی عیلمانییەت بوو، کە لایەنی عیلمانییەت و سوود وەرگرتن لە هونەر و زانین
 و زانیاری و پیشەسازی ئەوروپی بەسەر لایەنە ئاینییەکە زیاتر زۆر بوو، بۆیە
 دەکریت بەخاوەن و رابەری پرۆژەیی رابوونی نەتەوایی کوردی لەقەڵەم بەدین.

شیعرەکانیشی رەنگدانەو ئەو قۆناغەو سەردەمەن کە دەلّیت:

ئەو خەریکی رموزو ناز و نیاز
 ئەوروپا فەننی گەیهوتە ئیعیان
 قوللەیی (ئیقفل)ی لە ئەفلاکە
 عەکسی ئەو گەردشی لەژێر خاکە
 کوردەیی ئەم زەمینەیان پێوا
 خاتری تۆ بی چوونە جەووی سەما
 تۆ وەرە فەننی فیر بە چیتە لەو

گاوه، هیندوه، وهیاخۆ جووه
لازمه خول بخۆی وهکو بهرداش
هه موو قهرنی دهگۆرئ ئه مری مهعاش
فائیده ی گهر بدایه زیکرو دوعا
دهبووه قاروون گه دایه سه ر پیگا^(۳۴)

(حاجی) له بانگه وازه که ی بهردهوام ده بی و، به هه موو شیواژیک ته قه لا ده دات که
پۆله کانی بی ئاگا و خه وتوو و نه زانانی کورد له خه و راپه رینی، که له و به ندو داوه
ده ربچن، له و کاری نابه جیه گشتیان خۆ دهرباز بکه ن و تورکی عوسمانی به ره و ژیر
چالی دۆزه خ رامان. به لام هه ی هه یه وو، وادیاره خه لکه که به ره و پیری بانگه وازه که ی
ناچن، گوئ له قسه کانی ناگرن و خه وش ی لی ده گرن. زۆر چاکیش ده زانی که رۆژی
دادی دهستی په شیمانی بگه زن و بۆی بمرن، ئاواته خوازی ئه و رۆزه یه که کورد
خاوه نی ده ولت و به یداغ بی ت له م رووه وه ده لیت:

هه لی که ی به یره قی کوردی له ده وران
له مابه ینی که کۆن و هه به سولتان
له شه رق و غه ربه وه تا قیطعه یی کۆ
له به ر گۆچانی ئه مرت بی وه کوو گۆ^(۳۵)

به لام هه لکردنی به یداغ هه ول و تیکۆشین و هیمه تی مه ردانه ی گه ره که، پارانه وه و
ته وه کول چاره سه ری ژیر دهستی و ملکه چی ناکات، بۆیه له و باوه رده یه مه سه له که
پێویستی به ته کان و رابوونه:

له دونیا هه ر که سی هه ستا به هیمه ت
فه ریدونیکه ئه سه کهنده ر مرووه ت^(۳۶)

که چی له و رۆژگارهدا که سی ک نابینی وه کو خۆی غه مخۆری میله ت بی، دلسۆزی
نیشتمان بی، هه لسی راپه ری ته مه ننا ی سه رکردایه تی نه ته وه که ی بکات:

وه ته ن مه حبووبه ییکه حو جره
ئارای نیشانه ی دین و ئیمان ه

له (ئادهم) بگه ره تا ده ورانی ئیستا
یه کیکه (حاجی) له و خا که هه لستا
که غه مخواری بکا بۆ میله تی خۆی
له به ینی گه وره کان و شیخی بی پۆی
زه مانه تووشی ده ردو غوربه تی کرد
غه می کۆیی په ریشانی هه مووی برد^(۳۷)

پروژه ی رابوونی کورد وه ک په یامیکی سیاسی ئه گه ر له سه رده می (حاجی
قادر) یش پیاده نه کرابیت، حاجی وه کو رابه ریکی روونا کبیری شو ریشگی ر گه شبینی
له لا چه که ره بووه، هه رچه نده له سه رده می خۆی هۆش مه ندی کورد نه گه یشتۆته
ئاستی به خۆدا چوونه وه و له خه وی غه فلت راپه رین، به لام پروژه که، قانونه که ی
حاجی رۆژی خۆی هات و دیت:

ئه م قسه ی ئیسته عه یبی لی ده گرن
ئه و ده مه ش دی که ئیوه بۆی ده مرن
ئه م به ئه و، ده لی: کاکه
سه یری قانونی حاجی چه ند چاکه
هه ر چلۆنی ئیشاره تی فه رموو،
وه ک که رامه ت هه مووی وه ها ده رچوو^(۳۸)

پیشبینی (حاجی) دوا ی بیرکردنه وه ییکی قوول و سه رنجیکی ورد ره خساوه، وه ک
حاله تیکی پاراسایکۆلۆجی شاعیری هه ژاندوه، که دوارپۆژ ئاوا نابیت، نووسه ران و
رۆشن بیران به بۆچوون و تیروانی نی شاعیر داده چنه وه، نه وه کانی ئاینده ی
چاوه رپوانکراوی گه لی کورد، که حاجی ده ستیشانی کردوون، به چاویکی پر له
شکۆوه سه یری شیعه رکانی ده که ن، کۆرو قیستی فال ی بۆ ساز ده که ن، له بیرو رای
ده کۆلنه وه، شیعه رکانی ده بن به ئالای کورد:

(حاجی) یه شیعه رکانی وه ک (کاوه)
رۆژی ده یبین دره فشی هه لداوه^(۳۹)

به‌لای (حاجی قادر) ئەو شاعیرە نەبوو کە لە پێگەی کارتیکردنی چەند دێرە شیعریکی (ئەحمەدی خانی) یەو کە لە پێشەکی (مەم و زین) دا بەرچاو دەکەون و داوای پیکەوتنی کوردی تیا یەو لە ئیش و نازاری داوای سۆز و زۆلمی دەوڵەتی عوسمانی و سەفەوی لەسەر کورد و دابەشکردنی کوردستان لە نیوان خۆیاندا تارادەبێک بێر بۆ چوونی نەتەوخوازی (خانی) کاریان کردۆتە سەر (حاجی قادر) بەلام دەبێ ئەو بڵێن کە (حاجی) بە چەند دێرە شیعریکی ئەو بێر بۆ چوونی بەرفرەوی لا دروست نەبوو کە لە سەردەمی خۆیدا بێتە مامۆستای بنەمالەیی بەدرخانیه‌کان و رابەر و پێشەوای فیکر و هزری کوردایەتی و خاوەن پرۆژەیی فیکری رابوونی کورد، وەک هەر رابەرێکی کۆمەڵایەتی و سیاسی مەزنی کارتیکردنی سەردەمی خۆی لە نەتەوپیکی بن دەستی دواکەوتووی وەک کورد، کە کارتیکردنی لە دۆز و دواڕۆژی کە لە کەمی لە رابەران نەتەوکانی تری ئەو سەردەمی کە تێیدا ژیاو کەمتر نەبوو، ئەگەر بالاتر ديارتر نەبوو بێت.

کەواتە حاجی قادر رابەری بزافی فیکری پۆشنکاری شۆرشگێڕ رەنگدانەوێ رێبازە فیکرییە کە ئەحمەدی خانی نییە لە پێگەی دیباچی (مەم و زین) بەقەد ئەوێ رەنگدانەوێ ئەو دەور و بەر و ژینگەیی بوو کە لە ئەستەمبۆلی پایتەختی سەلتەنەتی عوسمانی دەژیا کە هەستی بە ئاوارەیی و نامۆیی دەکرد لە لایێک و پۆشنبیری جیهانی بە حوکمی ئەوێ چوار زمانی بەتەواوەتی دەزانی و ئاگاداری پووداوەکانی کوردستان و هەندەران بوو، لە رێبازی هزری پۆشنکاری شۆرشگێری و پرۆژەیی رابوونی عەرەبی و، عیلمانییەتی ئەوروپی نزیکی بوو و کەوتبوو ژێر کارتیکردنیان لە لایێکی ترەو. هەر ئەو فاکتەرە بوون هۆشەندەیی مێژووییان لای حاجی رەخساند کە شیعەرەکانی بکاتە چەکی رابەراییەتی و رێنماییکردنی گەلی کورد، کە پۆلەکانی خۆیان ریکخەن و لەنیو خۆیاندا ریککەون بۆ ئەوێ تەقەلای سەربەخۆیی بدن و هەموو بنەماو فاکتەرەکانی نەتەوایەتی لەبارن بۆ دامەزراندنی دەوڵەتیکی کوردی خاوەن سەرۆکی و دەسەلات و خاوەن بەیداغ و ئارم.

پەراوێزەکان:

- ۱- دیوانی حاجی قادر کۆبی، لیکۆلینەو لیکدانەوێ سەردار حەمید میران و کەریم شارەزا، پێداچوونەوێ مسعود محمد ۱۹۸۶، ل. ۲۰.
- ۲- في سبيل الواقعية، تالیف الپروفیسور ا. لافرتیسکی ۱۹۷۴، ل. ۲۱۶، ۲۰۴، ۲۰۳.
- ۳- مجلة (الموقف الثقافي) العدد (۹) السنة الثانية ۱۹۹۷، ل. ۹۸، ۹۹.
- ۴- ثوار مسلمون- محمد عمارة- ۱۹۷۴، ل. ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳.
- ۵- هەمان سەرچاوەی پێشوو، ل. ۱۵۱-۱۵۰.
- ۶- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۸۶، ۸۷، ۸۸.
- ۷- هەمان سەرچاوەی پێشوو، ل. ۱۴۶.
- ۸- هەمان سەرچاوەی پێشوو ل. ۲۱۷.
- ۹- ۱۰-۱۱-۱۲-۱۳- هەمان سەرچاوەی پێشوو ل. ۱۰۷، ۱۴۴، ۲۳۳، ۲۴۰، ۲۴۱.
- ۱۴-۱۵- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۱۳، ۲۱۱.
- ۱۶-۱۷- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۱۹۵، ۱۹۶.
- ۱۸- کوردستان و کورد دکتور عبدالرحمن قاسملو ۱۹۷۳ ل. ۴۵، ۴۶.
- ۱۹- هەمان سەرچاوەی پێشوو ل. ۴۶.
- ۲۰- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۹۲.
- ۲۱- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۵۹.
- ۲۲- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۳۶.
- ۲۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۳۰-۲۳۱.
- ۲۴- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۸۶-۸۷.
- ۲۵- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۸۶.
- ۲۶- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۸۷.
- ۲۷- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۹۱.
- ۲۸- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۱۷۹-۱۸۰.
- ۲۹- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۱۸۸.
- ۳۰- ۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۱۸۹، ۱۹۹، ۷۱، ۱۸۶، ۲۴۷.
- ۳۶- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۶۰.
- ۳۷-۳۸-۳۹- دیوانی حاجی قادری کۆبی ل. ۲۵۳-۲۱۴-۱۹۴.

دەلّی: «پېویستە شیعەر ھەردەم مامۆستایى، بەلام لەسەر مەرۆ پېویستە بە خودى
خۆى دەرسى لى وەر بگىرى ھەروەك ئەو حالەتەى لە ژياندا» (۲).

كە شیعەر لای شاعیر بېتە دەریا بۆ ئەو دەى خۆشەویستەكەى بۆ برفینى، ھەرگیز
نابى شیعەر و شاعیر لە ئاست سولتانهكان چۆك دابەن، كە شاعیر، ھەروەك خۆى
دەلّی: بەم شیوہ بى:

من شهيدای چاوی ئەستیرەى جوانم
لە چاوی ئەودا شیعەر فیربووم و پشکووت ژيانم

تەنیامە تەنیا ... گیانم ناخوئ
ھاتم شیعەریکم بۆت کرد بە دەریا
تۆم بۆ برفینى

شاعیر لەسەر ئەو پێچكەى ھەلى بژاردوو بەردەوامە و، سەربەخۆی شیعەر
دەپاریزى، دەیکاتە چەكى خۆراگرى و ھەلۆیستى جوامیرانە، ئەو ھەتا چەكى شیعەر لە
پرووی ئەو كەسەدا ھەلدەكیشى، كە سەپلە و بى وەفایە و خۆشەویستىیەكەى تەنیا
سەر زارەكى و پەشۆكییە و دیاردەییەكى پرووكەشە:

۳

ھەرچەندە شىت و شەیدام بى
ھىندەى (شیرین)ت خۆش ئەویم
كە تۆ شیرینت پيش خۆت كوشت
ئەى من شیعەرت چۆن بۆ بلىم؟

ھەر لە روانگەى شیعەرى پەسەن و زمانى حەقیقەتەو، ئەنجومەنى ئاسایشى نىو
دەولەتى شەرمەزار دەكات، كە پۆژى لە پۆژان ئاورىك، تەنیا ئاورىكى بچووكیش لە
گەلى ستمەیدەى كوردستان ناداتەو، لە ئاست رەوشە تراژیدیە پر كارەساتە
جەرگبەرەكانیدا كە پولاتە:

لە خەویكدا دوینى شەوى

ئەو شەھیدەى گۆرانى دلداری دەلّی

كۆ شیعەرى قوباد بەھرەوەر

ئەم كۆ شیعەرى «قوباد بەھرەوەر»ى شاعیر، زادە و بەرھەمى (۲۹) سالەى شاعیرە،
كە چەند شیعەریكى سالى (۱۹۷۱-۱۹۷۲) داناوہ و دوا شیعەریشى لە
(۲۰۰۰/۲/۱۰) دا داناوہ. كۆمەلە شیعەرەكەش بەپى مژوووى نووسینی شیعەرەكان
پیزبەند نەكراون و وادیارە لە كۆتایی سالى ۲۰۰۵ دا چاپ كراون.

شاعیر كۆمەلە شیعەرەكە پيشكەش بەو كەسانە دەكات كە «بەبالای سولتانهكان
ھەلنادەن و سەربەخۆی شیعەر دەپاریزن».

لەم پرووہ و تراوہ «ئەو شاعیرەى لە بەردەرگای سولتان دەوہستىت دزە»، چونكە
شیعەر پیرۆزمەندیى خۆى ھەيە. بە تايبەتى لە دەمى گەورە پیاوانەوہ، ھەروەك
وتراوہ: «ياقووت جوانە.. خۆى، لە گەردنى نازداران جوانترە، ھەروەھا شیعەرى باش
سەرکەوتووہ، بەلام لە دەمى خەلكى مەزنەوہ تەپۆشتەرە» (۱) قوبادى بەھرەوەر لە
شیعەریكى تايبەتدا دەلّی:

لێرە شاعیر

دەبى وەكو رەز بسووتى!

لێرە شاعیر

تەنیا مافى ئەوہى ھەيە

لەسەر پىلاوى دیوانى

ئاغايەكاندا ھەلتووتى!

ئەو شاعیرەى ئەو مافەى ھەبى، تەنیا لەسەر پىلاوى ئاغايەكان ھەلتووتى و ئەو
جۆرە مافەشى قبوول بى، ھەرگیز لە ریزی شاعیرانى پەسەندا نییەو، شاعیرىكى
پاشكوو دەستەمۆیە، شیعەرەكەشى رەنگدانەوہى كەسايەتیى خۆیەتى، ھەروەكو گۆتە

له خوام پرسى

(چەند سەد ھەزار) شەھیدئىكمان بى ھەوالە!

فەرمووى: جارئ ئەنجوومەنى

ئاسايشى نۆدەولەتان

سەرى قالە

له شيعيرىكى كاريكاتيريدا جۆرە پروبەروبوونەوہبەكى بى باكانە دەورووژىنى، كه حەقىقەتى واقىعى خاك و نىشتمان دەخاتە بەردەم داگيركەران و پياوكوژان، كوردستان له عىراق جياەدەكاتەوہ كه تا چ رادەيەك بەشخوراو و ستەمدیدەوہو ئىمە ئىمەين، ئەوان ئەوانن، وەك خۆى دەلى:

نه نانمان ھەيە بيفرپن

نه نەوت تا بيسووتين

با لەشكرى كوللە بەلشاو بى

نه ئازادى، نه نىشتماننىشمان ھەيە

داگيرى كەن!

ژيان باشترە له مردن

چونكه كوردستانى من

ھەر كه كوژران، تۆ دەكوژن!

ئەم شيعرە رەنگدانەوہى ئەو واقىعەيە كه شاعير تىيدا ژياوہ «جىھانبينى و تىروانىنى شاعير بۆ حەقىقەت ئەنجامى تىكەلبوونى راستەقىنەى راستەوخو يان يەكگرتنى نيوان دل و عەقلەكەى و دياردە گەورەكانى ژيانە»^(۳).

ھەرەكو كۆلردج دەلى: شاعير ديمەنىكى ترى كاريكاتيريمان نىشان دەدا، كه ناكۆكىي نيوان ئەمرو و دوينىيە، كه ھەر لەگەل راپەرىنى بەھارى سالى (۱۹۹۱) ھوہ. ديوہ دزيوہكە، ديوہ تاوانبارە درندەكە، بەرگى ئاشتى و ديموكراتى پۆشى و، خۆى خزاندە ناو واقىعە نوپىيەكە، ديوہ پىرشنگدار و شكۆمەندەكەى خستە ژير پى و لە بازارى مەزاددا ھەراچى كرد:

ئەو دەمانەنەى كەلبەى زنجير

گۆشتى مەچەكيان دەخواردم

دەيان قىژاند: ئيعتراف كە

مەگەر گويزيان بۆ دەژماردم

ئەو كەلبەنەى كرۆشتميان

ئەمروش ھاتن بەگيانىكى

پر لە ئاشتى و ديموكراسى

له (شىخەللا) فرۆشتميان!

ئەم بۆچوونەش تەعبير كردنە له نامۆيى و ھەستكردن بە گەمارۆدانى رۆخى و دەروونى، تىكچوونى پيوەرە حەقىقىيەكانە و سەرەوژىركردنى شتە ماقوولەكانى بۆ ناماقوولى بى پاساو، ئەم واقىعە دەستكردە جەوھەرى مەسەلەكەيە، ھەرەكو مەحموود دەرويش بەرجەستەى دەكات و دەلى: «جەوھەرى ئەم قەيرانە... ھەستكردنە تا سەر ئىسقان بە ئابلووقەدان، ئابلووقەدانىش بىرۆكەيەكى خودى نىيە خۆم دامھىنابى و ھەمىكىش نىيە فەرمانم پى بدا، خۆى واقىعەكە گەلەكەم تىيدا دەژى و كاتى دەروونە گەمارۆ دراوہكەم دەدۆزمەوہ، لە ھەمان كاتدا، سايكۆلۆژىيەتى گەلەكەم دەدۆزمەوہ. رەنگە ئەم ھەستە، لە ئاكامدا ھەموو ھەستەكانى تر لە ئاوارەبى و ئىشەكانى دەروونى و نائومىدى و رەتكردنەوہى گەشبىنى مندالانە و ئەوہى بە دوايانەوہ دى ديارى بكات»^(۴).

ليرەدا خودى شاعير تەوہرى ھۆشمەندى كۆمەلاپەتتییە، ھەرچەندە تەعبير لە خۆى دەكات وەكو تاك، بەلام لە ھەمان كاتدا تەعبير لە واقىعە گەلەكەى دەكات.

رپچكەى نامۆيى و نائومىدى بەردەوامە، شاعيرى خاوەن ماف، قوربانیدەر، ئاوارە و دەربەدەر، خانەویران و قورپەسەر، وا دەخاتە بەرتيشكى رووناكى كە ئيش و ئازارەكانيان، وا بەرجەستە دەكات، بە تەوژمتر و توندترين، لە رپگەى داپەلۆگىكى كورتبر و خەست و خۆل، سيفەتى (دروژن)يان دەدریتە پال:

(وہكو سوالكەر بەبەردەمى

فيلاكانمانا چەقيوہ

دهلای گوند و

خانووہ کانمان لی تہ پیوہ)

ئیوہ ہمووتان درۆزن

کہی کوردستان ہی ئیوہیہ؟

کہی پەش و پروت

شہید و خوینی بہخشیوہ؟

مہممود درویشی شاعیری ئاوارہی دەرہوہ و ناوہوی نیشتمانہ
داگیرکراوہکی بہ روونی حقیقہتی ہردوو ئاوارہیی و نامۆیی دہردہبری، کہ دہلی:

حنینی الیک.. اغتراب

ولقیاک... منفی

أدق علی کل باب

أنادی، وأسال کیفما

تصیر النجوم تراب؟

واتہ:

سۆزم بۆ تۆ... نامۆییہ

دیدارت... تاراوگہیہ

لہ ہەر دەرگاہک دہدم

هاوار دہکم و دہپرسم چۆن

ئہستیرہ دہبنہ خۆل؟

مہممود درویش پلہی ہستکردنی بہ ئاوارہیی و نامۆیی دہربری، کاتی وتی:
«ئازار لہ تاراوگہ و تاسہکان و چاوہروانکردنی رۆژی گہرانہوہی پیماندرائ، شتیکہ
پاساوی خۆی ہہیہ، شتیکی سروشتییہ، بہلام لہ خۆتدا پەناہندہ بی، پاساوی نییہ
و مہنتیقی تیدا نییہ»^(۵). دوا بہدوای شاعری (درۆزن)، لہ ہہلبہستی (غہریبی)دا،
ئہمجارہیان تہعبیر لہ غہریبی و نامۆیی و ئاوارہیی نائومییدی خۆی دہکات، کہ وەک
نالی و حہیبیہ، دوور لہ یەک، سہریان نایہوہ، ہەر بہم شیوہیہ، شاعر لہ غوربەتدا لہ

دایک دہبی دلہر دوور لہ شاعیر، شاعیر دوور لہ دلہر، دلدارییہکی بی ئاکام،
ویپرای حەز و خۆشەویستی، شاعیر خۆی دہخاتہ بہردہم پلاری قہدەر لہو جیہانہی
کہ بہغہریبی سہیری دہکات و خۆی لہبہردہم واقعیہ تفتوتالہکہ پروت دہکاتہوہ و
تہعبیر لہ ناکامی و نائومییدی لہ بہیہکگہیشتن دہکات و دہلی:

زۆر رووباری شیعرم لیکدا

دہریاہکی پەیدا نہکرد

زۆر ئہستیرہی شیعرم لیکدا

دونیاہکی پەیدا نہکرد

وہک دوو غہریب

لہو جیہانہی خۆی غہریبہ

بۆ کوئی رہوی

دلداری نالی و حہیبیہ!؟

ئہو دوورکەوتنہوہ و دوورخستنہوہی شاعیر چ لہناو جہرگہی واقعی گہل و چ
لہناو خودی شاعیر پەیوہندیہکی بہواقیعی خودی خۆی، کہ بہ شاعر تہعبیریان
لی دہکات بوونہتہ پارچہ پارچہبوونی رۆحی و ئاوارہییہکی ہزری، سوورن لہسەر
دہروونزانی بۆچوونہکانی دہروون و ئالوگۆرہکان «بہجۆری شاعیرہکان دہستیان
کردوہ بہپێخۆشبوونی ئہشکەنجہی شہخسیان و ئہو ہہستانہی ونبوون و
نائومییدی و دوورہ پەریزی و گہمارۆدان تییاندا دہرووژینی، یان ئہو ہیزہ
نادیارانہی کہ لہ توانایاندا نییہ بۆیان وینا دہکات»^(۶).

شاعیر ہہست بہ ہیز و توانای سروشت دہکات، کہ ئارہزووہکی بێنیتہ دی،
بہلام واقعی بہرچاو ئارہزووی شاعیر پووجہل دہکاتہوہ، بۆیہ دہکەویتہ حالہتی دوو
دلی و نیگہرانی، ہہلویتستیکی چاوہروان نہکراو.

بہرہو بیرکردنہوہو ہہنگاونانی چوون و نہچوون، خشین و گہرانہوہ بہرہو دواوہ
راپێچی دہکات:

ترس و سامی لوورہی بای شہو

ہہوریککی تاریکی راونا

وہک پپچہیہک

ھینای بہرہوی مانگی دادا

شہو تاریک بوو

ترسی ئاشکرابوون نہما

ئاخ ئەمجارہ پیلووی چاوی

دەرگاگەتان داخراوہ...

مایکروڤوونی تاریکی شہو

چون ترپەیی پیم

دەکاتە دەنگ و ئاژاوہ

خەلکی وەکو

کوئرو چۆلەکە ھەلنیشتوون

کۆلان خۆلە، ھەور بگری

جی پیکانم وەکو جی پپی

دزیککی شہو ئاشکرا ئەکەن

بخشم بۆ لات؟

بگەریمەوہ بۆ دواوہ

شاعیر کە وەسفی شہو دەکات، بە شتوازیکی روونبیزانە دیمەنی شہو دەخاتە بەرچاو، شہوی تاریکیش قەلاتی میدانە، ھەر ئەم شەوہش دەبیتە پردی پەپینەوہ بەرہو جیژوان، لە ھەمان کاتدا وێرای خەوتنی ھەموو بوونەوہرە رۆحلەبەرەکان، کە بۆ دەنگی و کشوماتی شہو دەنوینێ، مایکروڤوونی شہو خشیپەیی پیش دەکاتە دەنگەدەنگ و ئاژاوہ، ؛ ژوانەکە بەرہو ئاشکرابوون دەبات مادامەکی دەرگای مائی نازیز داخراوہ، ئەگەر پێ دزیکەش بکات سوودی نییە. ھەر ئاشکرا دەبۆ، جا سەرچلی بنوینێ، بەرہو لای یار بخشێ، یا ئەوہتا بگەریتە دواوہ؟! ئەم حالەتە دەرروونییەیی دوو دلایە شاعیری بەرہو واق و پیمان بردوہ. خوۆش و ناخوۆش پێ بەخشیوہ، ئەم شیعرەیی شاعیر: «بەوہسفی وردی سروشت دەست پێ دەکات، کە ئارەزووی راستگۆ ھانی دەدا مافی وەسفکراوہکە بدات، لە دواپیدا شاعیر ئەرکی

یەکەمی وا لە قەلەم دەدات کە خستنەرہوی ئەو پامانانەن کە شت لە بیرکردنەوہیدا دەپورووژین، نەک وینەکردنی شت وەک خوۆی»^(۷).

شہوی تاریکی پیر ئەستیرە مایەیی خوۆشەویستی دلدارانە، خیوہت و ئاسمانی دیدارەکانە:

شہو تاریکە

بەلām ئەستیرەیی تیدایە

بۆیە دلدار خوۆشی دەوئ

تالە مووی قژ چەند باریکە

یادی شەم و

شیرین و زینی تیدایە

مەیی تالە و مەستی تیدایە

بۆیە غەمبار خوۆشی دەوئ

شاعیر ھەموو بوونەوہرە دزیوو ناشیرینەکان جوان و خوۆشەویست دەکات، لە ھەر بوونەوہرێکدا دژایەتییەکی شیرین و خوۆشی بۆ دینیتە دی. ھەستکردنی شاعیر بە ئەنجام و ھاوڈزی جوۆریکە لە ھەستکردن بە ھۆشمەندی و «ھەر جوۆریک و، جوۆریک لە ھۆشمەندی ھەستی و پەیی پێبەردن و عاقلی و خەیاڵکردن ھەلچوون، رەنگە لە ئەزموونی جوانکاریدا رووبدات»^(۸).

ئەوہتا لە شیعرەیی (یادی زستان)دا چەند جارێک وشەیی شہو دووپات دەکاتەوہ:

چۆلەکەیی ھەلنیشتووی شہو، تەنھایی شہو زەنگ، کوللەیی شہویان لەخۆ لادا. لەم رووہ (أ. أ. ریچاردن) دەلی: «وشەیی شہو بەتاککی خوۆی لە بیروباوہر و ویزدانە جیا جیاکانەوہ لە دایک دەبۆ، کە ژمارەیی دەگاتە ژمارەیی ئەو کەسانەیی گوئیستی دەبن، بواری جیاوازی لە وەدەنگەوہ ھاتن خەریکە لە حالەتی وشەیی تاک سنووردار نەبۆ، بەلām ئەگەر وشەکە لە رستەییەک داندران ئەوا بیگومان جیاوازییەکە کەم دەبۆ، خوۆ ئەگەر لە رەوتیکی فراوانتر، لە پارچەییەکی تەواویدا جیاوازییەکە لەوہ زۆر کەمتر دەبیتەوہ...»^(۹).

وا دیارە (قوباد بەرہوہر) دواي بینیی لەزەت و خوۆشی لە ئافرەت، لەزەت لە شہو

دەبىنى، كە دەبىتتە خەلۋەت و پەناگا بۆ دىدار و ژوان. ئەم دركردنەى شاعىر دواى لەزەتى خۆشەويىستى ئافرەت بە سروشت، دەگەر پىتەو سەر چالاكىي عەقل، چونكە چوونە ناو ژيانى خەلك، بەتايىبەتى ئافرەت وەكو دلەبەر، خۆشەويىست، بەو رېگەيەى گرتوويەتى، كە نزيكترە لە شىوازى راستەوخۆ، لەوەى بچىتە ناو سروشت. وەك لە ھەلبەستى (مەگەر بەخەو بتبىنمەو) دا دەلى:

تۆ ھەنگاوى... من دە ھەنگاوى

ھاتمە پىش لىت

تۆ سلاوى بەدوو پەنچە

من سەد شىعەرم

بەو كۆلانە وەرکرد وەك شىت

تۆ خەندەيەكى چاوبەستىن

من نەخشەى پىكگەيشتنى

مەم و زىن و رۆمىو جۆلىت

شاعىر لە ھەلبەستى (چەپلە) دا وىنەى دوو دىمەنمان بۆ دەكىشى، دىمەنى مرۆف بەدوۋە ئاھەنگ ئامپىزەكەى، ديوە تراژىدىيەكەى، دىمەنى سروشت بەبوونى و بەنەبوونى، ھەر مرۆفۇش شايەدى رۇوداۋەكانە، كە لە ئەنجامى شەرى نەگريسدا ھاتوونەتە كايەو:

دراوسىكەمان

زەماۋەندو شايى ھەبوو

كۆمەلى ژن بەچەپلەو

بۆ ئەوئى چوون

كەمى خوارتر شىوون ھەبوو

ھاتنە دەرى

لە چەپلەش ھەر نەكەوتبوون

تومەز لانسيان وەرگرتبوو

جاران لەبەر

ئازەلى كىوى رى نەبوو
جاران لەبەر
قەزوان و بەروو جى نەبوو
بۆ ناپرسن چىيان لىھات
ئەگەر ئەوان كەمى ماين
باشە ئىمە ھەر ماويشەين!

شاعىر ناكۆكىيەكانى نيوان مرۆف دەردەخا، كە ھەر خودى مرۆفۇشە بۆ خۆشى و ناخۆشى چەپلە لىدەدات و، ھەر خۆشى پارىزگارى سروشت بە درەخت و ئازەلىيەو ەگەشە پى دەكات و لەناويشى دەبات، يان بەدەستى ئەنقەست رۇوگەشەكەى دەشىوونى. بۆيە ھەر بۆ خۆشى چارەنووسى خۆى دەخاتە بەردەم مەترسى، بۆيە شاعىر لە جەنگىكى خويناوويى دوورودىژدا حەقىەتى پرسىيار بكات و بلى: «باشە ئىمە ھەر ماويشەين» ئەوا لە كاتىكا خودى مرۆف رۇوبەرووى مەرگ و لەناوبردن و شىواندى سروشت بۆتەو.

شاعىر لە ھەلبەستى (خوليا) كە بۆ گۆرانى تەرخانى كردوۋە، دەچىتە ناو سروشت، رەگەزەكانى پر دەكات لە سۆز و مېھربانى، وەك «چيا، سىبەر، ماسى، دەريا، دەشت، خۆر، ئەستىرە، مانگ، شەو، با، سروە، شۆرەبى» ئەوھتا دەلى:

دەشت و چۆل و چيا، بۆ كى راکەى دىم

سىبەرى تۆمەو پىتەو ئەلكىم

يا ھەر ماسىيەكەى جارى جارام

مەرۆ ھۆ دەريا، بى تۆ دەخنىم

كە خۆرى تۆمەو خولگەت بەرنا دەم

ئەستىرەى تۆمەو كە بۆ تۆ ئەرژىم

سووتووى يادەكان تەنھا بۆ جارى

دەبىتەو ياد، دەلكو دامركىم

لەو كۆپلە شىعەرى كە وەك نموونەيەك دەيخەمە بەرچاوى خوينەر، بە تەواۋەتى ئەو ھەستە بەدى دەكەين كە تا چ رادەيەك شاعىر تىكەل بە سروشت بوو، كە

تیکه لَبوونی گیانی شاعیره له گه ل گیانی پر زندهگی و ترپه ی دلی سروشت. ئەو خولیا و خه یالە شاعیریانە ی (قوباد به هرهوهر) ی شاعیر، په یوه ندیه کی توندوتولیان له گه ل پروالته کان و ره گه زه کانی سروشت هه یه، که توانیویه تی زیره کانه بیانجوولینی و ههستی پی ببه خشی، «سروشتنیش چیتتر شته کان و بابه ته کان نییه، به لکو بوونه ته ره مز و وشه و وینه»^(۱۰). شاعیریش توانیویه تی ره گه ز و توخمه کانی سروشت دهستنیشان بکات، له گه لیاندا هه ل سوکه وت بکات، سیفه تی مرۆفیان پی ببه خشی که ئاوری لی بده نه وه، مادامه کی چاره نووسی خوی به وانوهه گریداوه.

«ئه گه ر شاعیران دهستنیشان سروشت بکه ن و پری بکه ن یان ره گه زه کانی له خۆر و مانگ و ئاسمان و زهوی و ده ریا و پروبار و دار و دره خندا به سۆز و ویزدان و ههسته کان پری بکه ن، له به ره ئه وه یه که ده یانه وی بچه ناو گیانی ناو خوی گشت گهردوون، ئەو رۆحه ی له ژیر چاوه کانی ئەواندا چهند شیوه یه کی جیا ده ره خسیتی»^(۱۱).

په راویزه کان:

- ۱- الرسالة العذراء (ضمن رسائل البلغاء) تحقیق محمد کرد علی- مصر، ۱۹۵۴، ل ۲۴۲.
- ۲- الإنعکاس والفعل - دیالکتیک الواقعیة فی الإبداع الأدبی. هورست ریدیکر - تعریب: فؤاد مرعی - دار الجماهير - دمشق - دار الفارابی: بیروت، ل ۳۶.
- ۳- الشعر بین الواقع والإبداع. صبیح ناجی القصاب، وزارة الثقافة والإعلام، ۱۹۷۹ - دار النشر ل ۸۳-۸۴.
- ۴- الشعر الفلسطيني الحديث. خالد علی مصطفى - وزارة الثقافة والفنون - دار الحرية للطباعة، ۲۷۷ ل.
- ۵- هه مان سه رچاوه ی پیشوو (شیء عن الوطن ل ۲۳۱ و (الأعمال الكاملة)، ل ۲۶۱.
- ۶- هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۱۱۸-۱۱۹.
- ۷- دراسات في الأدب العربي. ترجمة د إحسان عباس وآخرين، ل ۱۷۴.
- ۸- النقد الفني: جیروم سولینز: ترجمة د. فؤاد زکریا، ل ۸۷.
- ۹- مباديء النقد الأدبی. أ.أ. ریتشارد، ل ۴۶.
- ۱۰- مقدمة الشعر العربي. أدونیس، ۴۹-۵۰.
- ۱۱- في المقدمة الأدبی، د. شوقی ضیف، ل ۱۵۰.

ئه ختهر.. ئەو شاعیره ی سنووری لاهووتی به زاندا

پیشه کی

به ره وه ی بچینه ناو باسه که مان به پیویستی ده زانم له پروانگه ی پیره وکردنی میتۆدیکي ره خنه سازی پیشکه وتنخوازانه ئاوپیک له سه رده می (ئه ختهر) ی شاعیر بدهینه وه و پروناکی بچه یه سه ر رابردوو و به ئەمرۆی ببه ستینه وه، مه به ستیش له م بوچوونه لیکۆلینه وه ی میژوووه نه ک وه ک گیرانه وه، به لکو سوود وهرگرتن له و میژوووه، که گه رانه وه بو رابردوو ی ئەو کاته و به راوردکردنی له گه ل ئیستادا پیشکه وتن بی به ره و پیشه وه. هه رچه ند سه رده می ئه ختهر له بواری شیعردا سه رده می شیعر ی کلاسیکی بووه و ده کری وه ک ئاغا یه کی ده سترویشتنووی ده وه له مه ند به نو یخوازی له قه له م بده ین و به پیچه وانه ی موسلمانانی سه رده می خوی مرۆفیکي کراوه بووه و چه زی له خۆشی و شادی دنیا کردوو، پیی وابوو که ئاینی ئیسلام ریگر نییه له به رده م له زه تی دنیا دا، که ئاین بو ئەوه هاتوووه خزمه تی مرۆف بکات، نه ک ته نیا کاری مرۆف ئەوه بی له دنیا دا گو شه گیر بی و به عه قلیکی داخرا و کار و ره فتار بکات، که خوا له قورئانی پیروژ بفرموویت (إنما المال والبنون زينة حياة الدنيا) ئەو سامانه ی مرۆف هه یه تی که نه بیته هوی خۆشگوزهرانی و رابواردنی خۆشی و به زم و شادی بو چیه؟ خه لیفه عومه ری کوری خه تاب ده لیت: «سامان له خزمه تی مرۆفدا یه نه ک مرۆف له خزمه تی ساماندا». ئاینی ئیسلامیش ریگه ی به موسلمانان داوه هه ر ته نیا ئاینی نه بن، به لکو دنیا ییش بن و خویان ده زانن چۆن کاروباری دنیا به ریوه ده بن، وه ک پیغه مبه ر (د.خ) ده فه رموویت «إنکم أعلم بشؤون دنیاکم» واته ئیوه له کاروباری دنیا ی خۆتان شاره زاترن. جا که وابی ئاغا یه کی ده وه له مه ندی وه کو ئەمین ئاغا ی - ئه ختهر - سامانیکی باشی له به رده ست بی، بو خزمه تی خوی و خه لکی پی نه کات؟ بو دیوه خانه که ی نه کاته مه له بندی ئەده ب و هونه ر، که شاعیران و

هونه رمه ندان لتي كۆبېنه وه و له هه موو لايه كي كوردستاندا پرووي تى بكن، له شاره كه ي كۆيه دا بزافى كي هونه رى بخولقيني كه له سه رده مى خويدا بى وينه بى. بۆ سه لماندنى ئه و بۆچوونه مان په نا ده به ينه بهر نووسينيكي نووسه ر و په خنه گر (نازاد عه بدلولوا حيد) كه له م پرووه ده لى: «- ئه خته ر - ئينسانى كي دلته ر و زه وقانى بووه، هه موو ئيواران به ئاههنگ و گۆرانى وتن - له گردى ريزه توان - ئيوارانى به سه ر بر دووه ... وهك ده گيرنه وه - ٢٤ - كهس ته نيا كارى كۆرسيان له لايه ن ئه خته ره وه پى سپىرا وه ... ته نانه ت وه كو كارى كي - په سمى - ئه ركى به خپو كردنى گشتياني خستبووه ئه ستۆى خۆيه وه ...»

- ئه خته ر ئاوازي ته رزى بۆ زۆربه ي هۆنرا وه كانى خۆى دانا وه^(١).

لي ره دا ده پرسم بۆچى ئاغايه كي ديكه ي خاوه ن ديوه خانى ديكه له و سه رده مه وه، له دواى ئه و يشدا وهك ئه خته ر ده رنه كه وت، واته وه كو ئه خته ر نه بووه كه سايه تيه كي هه ل لا و يردراو، بۆچى؟ چونكه «چهند چوار چيوه يه كي كۆمه لايه تى ديارى كراو هه يه كه پىويسته هه بن بۆ ئه وه ي بيرى ك بلا و ببه تته وه، ئه گه ر نه بوون ناكري ئه م بيره بلا و ببه تته وه، ده كرئى خودى پير ه و كرا وه كه له بارو دؤخى سه ره له داني كه سايه تيه ي هه ل لا و يردراو له ژينگه يه كدا پراكتيزه بكرئى، پاك تا وكردنى، يان لابر دنى له لايه ن خودى ئه م ژينگه يه وه، چونكه وا له قه له م ده درئى كه له ه يلى گشتيى با و لايدا وه»^(٢).

بۆ زياتر پروونكر دنه وه ي هۆكاره كانى ده ركه وتنى ئه خته ر وهك شاعير و هونه رمه ند و مرؤفئى كي دلته ر و زه وقانى ئاماژه به چهند خالئىك ده كه ين.

١- ئه خته ر وه كو ديار ده يه كي سه رده مى خۆى، وه كو مو سلمانى كي عه قل كرا وه ي دنيا يى، هه رچه نده له بوارى شيع ردا وهك شاعيرانى سه رده مى خۆى شاعير پى كي كلاسيكى بووه، به لام به كرده وه نو پخواز بووه.

٢- حاجى به كرا غاى باوكى شاعير بووه و نازناوى (قاصد) بووه، ژينگه ي ماله وه كار تى كردنى راسته و خۆى له سه ر شاعير هه بووه.

٣- كۆيه ي ئه و سه رده مه، مه لبه ندى رۆشن بى رى و زانست و هونه ر و زانيارى بووه. زاناي ئاينى ناودارى لى هه لكه وتوو وهك (مه لا عه بدوللاى جه لى زاده) كه (حاجى قادرى كۆيى) له شيعر نامه يه كدا پى ده لى:

به غهيره ز جه ددى ئيوه كئيه دانا
له كوردستان بناغه ي عيلمى دانا

هه روه ها شاعيرانى ناودارى كورد له هه موو لايه كه وه بۆ خو يندن و ژيان پروويان له و شاره كرده وه، وهك حاجى قادرى كۆيى و كه يفى جوانرؤيى و شىخ ره زاي تاله بانى و... تاد

٤- كۆيه شار بووه، كه ده لئين شار ماناي ئه وه يه كه جو ره ها پيشه سازى تيدا بووه، شاره كه له هه موو بواريكه وه خۆى ژيان دووه، به ده گمه ن پىويستى به كالاى ده ره وه هه بووه. جگه له بوونى كشتوكال له ده ره وه ي شاردا كه به باغ و بىستان ده ره درابوو. حاجى قادرى كۆيى جوانى بۆچووه له شيعر نامه يه كيدا كه له ئه سته مبوله وه بۆ (ئه خته ر) ي نار دووه، باسى رابواردنى خۆى له گه ليدا دهكات و ده لى:

ئهى موحه مه د وهى (امين الدوله) ئيمرؤ كۆيى تو
جه نه تى كه كه وته دؤزه خ هه رچى لى دوور كه وته وه
مو ده تى كه ده ربه ده ر كرده ي ولا تى غو ربه تم
به نده يادى ئاستان بو سى ئه تۆى كرد هاته وه
چونكه توحفه لازمه هه ر كهس له غو ربه ت بيه وه
به م دوو فه رده من قه ضاى سه د كو نه توحفه م كرده وه
قا وه چى به زمى ئه تۆى دونيا يه سىنى ئاسمان
ئا فتابى زه رفه فنجانى مه هه، قا وه ي شه وه
ئه وشه وه بۆ هه ر كه سى دنيا بكا ته رؤزى روون
ئو له خي طه ي عومرى ئه و عه نتايه ده ربانى خه وه^(٣)

٥- كۆمه لگه ي ئه و سه رده مه، به تايبه تى هى كۆيه له ئىستا له پرووى هه ندئ مه سه له كه له دوا ييدا لى ده دو يين كرا وه تر بووه، رى گه ي به شاعير دا وه به جو رئىك بجو و لئيه وه كه شه ر ع و دابونه ريت رى گه ي پيدا بى و. شاعيريش ده شئيت سنوور بيه زىنى.

٦- پله وپايه ي ئه مين ئاغا ده ستوورى پيدا وه كه مرؤفئى كي بو يرى چاونه ترس بى، يارمه تى هه ژار و لئقه و ماوان بدا.

۷- به حوکمی ئەوێی جگه له زمانی کوردی (تورکی و عەرەبی و فارسی) زانیوه، خۆیندهوار و پۆشنبیریکی باش بووه، له ڕیگه‌ی خۆیندنه‌وه‌دا شارەزای زانست و هونەری ئەو سەرەدەمه بووه، هەر‌وه‌ها حەز کردنی له خۆیندن ئە‌وه‌نده سەری کردووه که به خۆیندن له کۆیه‌دا تینووی نە‌شکاوه، بە‌لکو «له‌گە‌ڵ ئە‌سە‌د ئا‌غای برای دە‌چنه به‌غدا له‌لای (مه‌لا ته‌های دیمه‌هلانی) دە‌رس ده‌خوین»^(٤).

۸- ئە‌ختەر له سەر‌دە‌می‌کدا ژیاوه که چاک‌سازیکی کۆمه‌لایه‌تی بیر پوونی وه‌کو مه‌دحه‌ت پاشا (١٨٢٠-١٨٨٣) والی به‌غدا بووه، چه‌ند کاری چاک‌سازانه‌ی ئە‌نجامداوه، هه‌لبه‌ته کاره‌کانی ڕه‌نگدانه‌وه‌یان له‌سەر خه‌لکی عیراق و کوردستان هه‌بووه، هه‌روه‌ها ژیاوی بزاڤی پۆشنکاری له جیهانی ئیسلامی و عه‌ره‌بیدا وه‌کو جه‌ماله‌ددینی ئە‌فغانی و شیخ محمه‌د عه‌بده و عه‌بدولپه‌رحمانی که‌واکبی و هی تر که ئە‌وانه له سەر‌دە‌می عوسمانیدا دژی نه‌زانی و سیستمی ده‌ربه‌گایه‌تی و دیکتاتۆری بوون و ڕیگه‌ی راستیان نیشانی خه‌لک داوه و به‌ره‌و جیهانی شارستانی و عه‌قلیه‌تی کراوه و پووناکبیری ده‌ستیان گرتوون.

۹- بۆمان پوون ده‌بینه‌وه که فاکتەری ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و شاعیریه‌تیکی ته‌ر و ناسکه‌(خه‌تر)یان پالناوه که ده‌رگه بۆ هونەر و الا کات و به‌عه‌قلیه‌تیکی نوێ‌خووانه‌ی و الاوه بایه‌خ به‌ گۆرانی و به‌سته و مه‌قام و مۆسیقا بدات. هه‌رچه‌نده که خۆی ئوستادی مه‌قامات بووه و ئاوازی بۆ شیعه‌ره‌کانی خۆی داناوه، به‌لام هه‌یچ به‌ دووری نازانم که ده‌نگیکی به‌ سۆزی هه‌بی، چونکه ئە‌وه‌ی ئاواز داده‌نی و ده‌یه‌وی به‌رامبه‌ره‌که‌ی فی‌ری ئاوازه‌که بکات، به‌ ده‌نگ جو‌ری ئاوازه‌که ده‌رده‌بریت.

۱۰- کۆیه ئە‌و شاره بووه که موس‌لمان و مه‌سیحی و جوو پیکه‌وه تیندا ژیاون، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی چه‌وساندنه‌وه‌ی ئایینی تیندا روو نه‌داوه، مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سانی دواکه‌وتوو نه‌زانه‌وه کاری ناره‌وا کرابی، بۆیه به‌ دووری نازانم که جگه له موس‌لمانان ئە‌و (٢٤) که‌سه‌ی کاری (کۆرس)یان له‌لایه‌ن ئە‌خته‌ره‌وه پی سپێردرابوو، مه‌سیحی و جووله‌که‌شیان تیندابی، به‌ تابه‌تی مه‌سیحی که گۆرانیه‌تی هونەر‌مه‌ندیان لی هه‌لکه‌وتوو.

ئەختەری دیارده

که له‌م نووسینه‌دا ئە‌مین ئا‌غا- ئە‌ختەر- له ئا‌غاکان و ده‌وله‌مه‌ندانێ سەر‌دە‌می خۆی جیا‌ده‌که‌ینه‌وه، به‌ که‌سیکی نوێ‌خواری دنیایی له قه‌لە‌م ده‌ده‌ین، که به‌وه‌ی به‌ گۆرانی و مۆسیقا داوه و جو‌ره بزاڤ و چالاکیه‌کی به‌رچاوی له‌ بواری ئە‌و هونەر‌دا خولقاندوو، شتی‌ک نییه کاریکی خۆ‌رسک بی، یان فاکتەری بنه‌ره‌تی ئە‌و دیارده‌یه ته‌نیا له جه‌سته‌ی ئە‌خته‌ردا چه‌که‌ره‌ی کردبی و هه‌یچ فاکتەریکی ده‌ره‌وه‌ی به‌سه‌ره‌وه نه‌بی، ئی‌مه له‌و حاله‌ته‌دا ده‌بی له‌و باوه‌ره‌دا بین که م‌رو‌ف هه‌رگیز له ژینگه جیا‌ناکریته‌وه، زۆرجار م‌رو‌ف له‌گه‌ڵ واقیعی کۆمه‌لگه‌یه‌که‌یدا ده‌که‌وتیه م‌لم‌لانی، به‌لام ئە‌و وزه و توانایه‌ی نییه ئاره‌زووه‌کانی بینیته‌ جی، بۆیه کۆ‌ل ده‌دا و دووره په‌ریز ده‌وستی، جا ئە‌گه‌ر به‌دی‌کی ئارکیۆلۆژی بچینه بنجوبینه‌وانی ئە‌و سەر‌دە‌مه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که کۆیه شارێکی کراوه بووه کاروان سە‌را بووه، خانوو و باله‌خانه و بازاری گه‌وره و مزگه‌وتی زۆری به‌خۆوه دیوه، له شاره‌کانی تری کوردستانی گه‌وره‌دا جگه له شاعیر و قوتابیانێ خۆیندن هونەر‌مه‌ند و گۆرانیه‌تی پوویان تی کردوو، به‌ تابه‌تی دیوه‌خانه و الا و رازاوه‌که‌ی ئە‌ختەر، که‌واته جگه له فاکتەری خودی، فاکتەری بابه‌تی له کۆمه‌لگه‌ی کراوه‌ی کۆیه‌دا ده‌ریکی سەر‌ه‌کی له دروستکردنی ئە‌و دیارده‌یه بینیه‌وه، شاعیر سە‌ربه‌خۆیی خۆی پاراستوو، باوه‌ری به‌خۆی بووه که ئە‌و عه‌قل و بیروه‌ۆشه‌ی هه‌یه‌تی شیایوی ئە‌وه‌ن که چۆن مامه‌له له‌گه‌ڵ هونەر بکات و دیوه‌خانه‌که‌ی پی برا‌زینیته‌وه، دل و ده‌روونی دانیش‌توو و گوێگران بینیته‌ جو‌ش و خرۆش، ئیسلامی ئە‌و سەر‌دە‌مه گه‌لی کراوه‌تر بووه له‌و سەر‌دە‌می ئیستا که هه‌ندی ئیسلامی سیاسی سه‌له‌فی و ئوسوولی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، «ده‌بی خۆینه‌ر بزانی که ئیسلام قه‌واره‌یه‌کی جه‌وه‌ره‌ی نییه به‌ درێژایی میژوو ناگۆڕی، خۆی قه‌واره‌یه‌کی ئە‌به‌دی و ئە‌زله‌ی نییه که هه‌یچ شتی کاری تی نه‌کات و کار بکاته سەر هه‌موو شتی‌ک وه‌کو خه‌لکی موس‌لمان خه‌یال ده‌که‌ن»^(٥).

ئیسلام کلاسیکی سەر‌دە‌می ئە‌ختەر- به‌کرانه‌وه‌و و الا‌کردنی هزری عه‌قلی ئاست بال‌ا، بایه‌خدانی زۆری به‌ ئە‌زموونی پۆحیی سۆفیزم جیا ده‌کریته‌وه که ئە‌مه هه‌مووی سه‌باره‌ت به‌ ئیسلامی هاوچه‌رخ کۆتایی هات.

لیرهدا بۆم ههیه بلّیم ئەگەر (ئەختەر) مرۆڤیکی خاوهن هزر و بههره نهبوايه دیوهخانهکهی تهنیا بۆ میوانداری و چاو و قاوه خواردنهوه با، نهک کۆری ئەدهب و هونهر و ئاههنگ و گۆرانی تهناهنهت له پانتاییهکی کراوه و بهرفراوانیشدا، بۆیه دهپرسین «لهبهرچی له پێشسهوه بوون به بهرپرسی هزری دراوه نهک به بهرپرسی ئاکاری، بهلکو تهناهنهت پۆحیش له واقیعدا پزگاربوون ناکرێ بۆی ئەگەر ههلوهشانهوهیهکی ریشهیی هه نهتهوهیهک، یان تایهفهکی ئاینی نهکهین له پیناو تیگه‌یشتن و هه‌لسه‌نگاندنهوهی سه‌رله‌نوێ. پاشان له پیناو لادانی ئه‌وهی که تییدا ده‌ست نادات هیشتنه‌وهی ئه‌و ره‌گه‌زه ئیجابییانه‌ی که ده‌کرێ له بنیاتی نوێدا به‌کاربه‌ی‌نرین. له‌به‌رئه‌وه ده‌لیم که ئیستا پێشه‌کی بۆ پراکتیزه‌کردنی ره‌خنه‌ی میژوویی زبانی و سیمیا ئی (ده‌لالی) و ئەنثروپۆلۆژییه له‌سه‌ر کولتور»^(٦) هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه ئیمه له چوارچێوه‌ی لێکدانه‌وه‌ی میژوویی ئه‌و سه‌رده‌مه کار و ره‌فتار و زهنیه‌تی (ئەختەر) ده‌ستنیشان ده‌که‌ین. که ئه‌و حه‌له ئه‌و کۆت و پێوه‌نده‌ی که ئیستا به‌ ناوی ئیسلامه‌وه به‌سه‌ر مرۆڤی کورددا ده‌یسه‌پێن نه‌بووه که له ژێر په‌رده‌ی (من تمنطق فقد تزندق) ئه‌وه‌ی په‌نا‌باته به‌ر لۆژیک ده‌بیتته زه‌ندیق پێوه ده‌کرێ و سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی مرۆڤ خه‌فه ده‌کرین و خوشی و شادی دنیای لێ زه‌وت ده‌که‌ن، به‌لام ئەخته‌ری شاعیر له‌و ئاقاره نزیك نه‌بووه‌ته‌وه که گیرۆده‌ی ئه‌و پێبازه دواکه‌وتوه بۆ که ئاین ته‌نیا هه‌ر بۆ ئاینه و چیترا و پشتکردنه دنیای خوشی و کامه‌رانی و رابواردن و ئاهه‌نگگیران له ژبانی مرۆڤدا نیشانه و جه‌وه‌ه‌ری دینارییه. هه‌روه‌کو جه‌لاله‌ددینی رۆمی ده‌لێ: «مرۆڤ بناغه‌ی بوونه، هه‌رچییه‌که که خوا دروستی کردبۆ بۆ خزمه‌تی مرۆڤه، ئاین بۆ ئه‌وه هاتوه که خزمه‌تی مرۆڤ بکات، نه‌ک مرۆڤ بۆ خزمه‌تی دین...»^(٧) له‌م روانگه‌یه‌وه ئه‌و رێچکه‌ی ئەختەر له ژبانییدا که هه‌لبێژاردوه به رێچکه‌یه‌کی باشی داناوه و خزمه‌تی خۆی و ده‌وروبه‌ری پێ کردوه، بایه‌خیکی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ داوه که شیعر و هونه‌ره، که هه‌ردووکیان وه‌ک دوو ئەلقه‌ی به‌یه‌که‌وه به‌سه‌راون لێک جیانا‌بنه‌وه. هه‌ر کارێکی مرۆڤیش که زبانی بۆ رۆله‌کانی گه‌له‌که‌ی و بیروباوه‌ری ئاینی نه‌بۆ، ئه‌وه لای خوا باشه و په‌سنده، هه‌روه‌کو له‌ فه‌رمووده‌ی پیرۆزدا هاتوه «کل ما‌یراه المؤمنون حسناً

فهو عند الله حسن»^(٨) واته هه‌ر شتی که ئیمانداران به‌ باشی ده‌بینن لای خوداش باشه. که‌واته ئه‌و میژووه‌ی که ئەختەر تییدا ژیاوه، به‌ میژوویی ئاینی ئیسلام له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ قه‌له‌م ده‌دری، که ده‌لاله‌ت له‌ پێشکه‌وتن ده‌کات و له‌ ئیستادا کراوه‌تر بووه و ته‌یمانی دوگماتیزمی به‌لاوه‌ ناوه، وه‌کو مرۆڤیکی دنیاخواز ره‌فتاری کردوه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کرۆکی ئاین لا‌ بدات.

ئەختەر و سنوور به‌زاندنی لاهووت

ئەختەر وه‌ک مرۆڤیک و ئا‌غایه‌کی خاوه‌ن دیوه‌خان و ده‌سه‌لات، سه‌ربه‌خۆیی خۆی پاراستبوو، مه‌به‌ستیش «لیرهدا له سه‌ربه‌خۆیی خودی به‌شه‌رییه که وای لێهاتوه ره‌وشت و پێساکانی ره‌فتار و رێکخستنی کۆمه‌لگه له‌سه‌ر به‌رپرسی تایه‌تی خۆی که‌لاله‌ ده‌کات، یاساداران بۆته مه‌سه‌له‌یه‌کی روتی به‌شه‌ری»^(٩) له‌ دیدی ئه‌و سه‌ربه‌خۆییه و ئازادییه‌ی ئەخته‌ری شاعیر به‌ خۆی ره‌وا بینیه‌وه، عه‌قلی له‌ لاهووتی کۆنی دوگماتی ده‌رباز کردوه، له‌گه‌ڵ شارستانی و ژبانی گه‌ردوونی خۆی گونجاندوه، سنووری ئه‌و شته باوه‌ پیرۆزانه‌ی که هیلێ سووریان بۆ کیشاوه، به‌زاندوه. ته‌ناهنه‌ت کولتور و سامانی نه‌ته‌وايه‌تی که به‌ شتیکی ره‌ها وه‌ک بلّی خه‌تیکی راست و ره‌وانه له‌ می‌شکی خه‌لکی ساده و نه‌زان چه‌سپاوه که قابیلی گۆران نین، به‌گۆریان داها‌توه و له‌گه‌ڵ ره‌وتی پێشکه‌وتن هه‌نگاوی هه‌لیناوه و به‌جۆری ره‌فتاری کردوه که له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می خۆی ناکۆک نه‌بۆ. که بایه‌خی به‌ دنیای شادی داوه، مانای ئه‌وه نه‌بووه له‌ ژبانه‌دا تووشی ئیش و ئازار و دوورخستنه‌وه له‌ زیدی خۆی نه‌بووه، به‌لام له‌ رۆی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ کاروباری دنیادا به‌ شیوه‌یه‌کی عه‌قلانی هه‌لسوکه‌وتی کردوه، چونکه «ئیسلام ئاینیکی عه‌قلییه وه‌ک شیخ محم‌د عه‌به‌ده له‌ رۆی ئاکاری و فه‌لسه‌فیه‌وه لێ ده‌دوێ. ئەگەر مه‌سه‌له‌که ئاوابی- که‌واته- دژایه‌تی زانست ناکات، پێشکه‌وتن ره‌ت ناکاته‌وه و گۆران توورنادات. بگه‌ر ده‌کرێ بێته بناغه‌یه‌کی رۆحی و ئاکاریی ژبانی نوێ»^(١٠).

که ئەختەر رۆی کردوه‌ته حیهانی هونه‌ر به‌ شیعر و مۆسیقا و گۆرانییه‌وه به‌شداری کردوه له‌ نوێکردنه‌وه و بێرکردنه‌وه له‌ مه‌رجه‌کانی لاهووتی بۆ ئه‌وه‌ی ئیسلام له‌ وه‌زیفه‌کانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی به‌کاربۆ، نه‌ک هه‌رچی

وتراوه به میثکیزیکی داخراو وهرگیری و خزمهتی رهوتی پیشکوهتن و شارستانی نهکات. «که زانستی لاهوت پیوهندی بهزهوی و گیروگرفته بهرچاوهکانی مرؤقهوه ههیه، تهنیا چند روانینیک بی له کاروباری خواوهندی، یان له ئاسمان»^(۱۱) هه بویه له شیعرهکانیدا ئهوه خهته سوورهی بهزاندووه که کهلهپوری میلی بۆ هندی شتی کیشاوه که ناکری بهجۆریکی تر باس بکری و پیرۆزمندی بدری بهوهی که پیرۆز نییه. شاعیر به حوکمی ئهوهی پهنا دهباته بهر خهیاڵ و وینهکیشانی له ئاسا بهدر، دهشیت ئهوه سنوورهی که قهدهغهیه لپی تیپهری، بیبهزینی ههروهکو گوتراوه: «ئهوهی بۆ شاعیر دهشی بۆ هیترا ناشی»، ههروهها «مرؤف تهنیا به عهقلهوه ناژی، بهلکو بهفه و پری خهیاڵ و سه رکیشی و فراوانی داهینانهکهی، ئیمه تییینی ئهوه دهکهین که زانسته کۆمه لایهتی و سیاسییهکان به گشتی قبوولیان نییه و ئامادهنین عهقل و خهیاڵ وا له قهلام بدن که دوو شتی بهیهکهوه بهستران، یان دهکری ههردووکیان پیکهوه له ئارادابن، بهلکو دوو شتی هاوژن، یان ناکۆکن، واته یهکیان ئهوی تر رت دهکاتهوه...»^(۱۲) هه له م روانگهیهوه ئهخته جلهوی خهیاڵ بهره لالا دهکات و عهقل بهلاوه دهنی و سنووری هندی شتی پیرۆز که لاهوت به شتیکی رههیاان تیدهگات دهبهزینی و خوی له مهسهلهیهک دعات که مهسهلهی پیرۆزمهندییه «ئهم مهسهلهیهش - مهسهلهی داکشانی پیرۆزمندی - ئیستا بهگژداهاتنیکی گهورهیه سهبارت به هزری ئیسلامی، بهلکو دهکهوختهوه بازنهی موستهحیل کهوا بیری لی بکریتهوه. مانای ئهوهیه تهنا نهت ئیمه ناویرین بیخهینه رو»^(۱۳) کهچی ئهخته بویرانه خوی لیداوه و له قالبیکی شیعریدا دهی بریوه. وهکو شیخی سهنعان که عیشقی کچیکی مهسیحی له دینی وهرگه راند، رهفتار له گه ل جوانی و شوخ و شهنگی یار، یان ئهوه نازداره ی به خهیاڵ وینهی کیشاوه، دهکات.

بۆ سهلماندنی بۆچونهکانمان، چند نمونهیهکی شیعی ئهخته دههینینهوه، که له چوارچیهی زهمهنی خویدا چ چۆره بویرییهکی نواندووه، چۆن پهنا دهباته بهر خهیاالی وینهکیشانی داهینان: «له هۆنراوهی دهخیلت بم» دا دهلی:

دهخیلت بم له عوشاقت مه رهنجه

دل و دینم فیدای ئهم لار و له نجه^(۱۴)

دل و دین دوو شتی لیک جیان، مادی و مهعهنوین، دل مهلبهندی راز و نیازه، پیشکه شکرده کهی شتیکی درکه بییه و پیشکه شکرده که ههلوستیکی به سوژی شاعیره که دهینوینی و دینیش مهسهلهیهکی خۆرسکییه و مهعهنوییه که پیشکش ناکری، به لام شاعیر سنووره که دهبهزینی و خۆشهویستی دل بهر ئهوهنده سهری کردووه که شاعیر عهقلی له دست داوه، که عهقلیشی له دست دا، دل، دینی نامینی و بی هوش دهی، کئ ئهمرۆ دهتوانی به خۆشهویسته کهی بلای دل و دینم به قوربانی لار و له نجه کهت بی، ئهوه له کاتیکدا دهبرینی خوازهش ریگه ی پی نادری و گومرگی زۆری پر مهترسی له سه ر دانراوه.

له کۆتایی شیعه که دا دهلی:

ته ماشاکه سهراپا - ماهم - ئهخته

هه مووی عیشوه و فریب و ناز و غه نجه^(۱۵)

شاعیرهونهی خواستنه وه (استعاره) ی به کارهیناوه که کچه نازداره کهی به (مانگ) چواندووه، مانگیش خۆلقاویکی خواوهندییه و ناکری جوانی و گه شانوهی به کچی بچوینری، ئه وهش دیسانه وه سنوور به زاندنی پیرۆزمهندییه له روانگه ی لاهوته وه.

له شیعی «له سینهی ئیجاد بوو...» دا دهلی:

له سینهی ئیجاد بوو دوو بهی

قوبه ی تاجی کاوس و کهی

زینهار نه کهی دهستیان لی دهی

با بمینی بۆ نی شانه^(۱۶)

شاعیر وهسفی مه مکی یاره کهی دهکات، زۆر هونه رمه ندانه وینهی بۆ دهکیشی، که دوو به هی تازه سهریان هه لداوه نالی وهکو فۆلکلۆری کوردی دهلی:

تازه ی داناوه بناغه ی مه مکی

داخوایم لیکرد له خوی و دایکی

لیکچوواندنی دوو مه مک به دوو به هی تازه ئیجاد، خواستنه وهیه کی روون و

ئاشكرايه. شاعير هر به و هسفهش ناوهستى، بهلكو سه رگوى مه مكه كان پيرزومه ندييه كى واياں پى دهبه خشى كه شكودارين و دهيا نكاته گومه زى تاجى كهى كاوس و كهى خه سره و، هر به مش لى ناگه رى، بهلكو عاشقانى ئه و نازداره ئاگادار دهكات كه نه كهن دهستيان ليدن، وهك چون ناكريى دست بو هر دوو گومه زى تاجى پاشاكان بهرن و مايهى مه ترسييه، هر ئاواش ناكريى ليدان نزيك به رنه وه، بهلكو با بو جوانى وهك نيشانه بمين و سه رچاوهى سرووش و ئيلهامى شاعيران بن.

شاعير به تاسه وه ئاره زوو دهكات ئه گهر به نه نيش بى دست بو به هتيه كان بيات، به لام وهك خوى دهلى:

له په نهان دهستم برد بو بهى
ماران گاز بووم ترسام له حهى
باخه وان بانگ ئه كانه كهى
ئيره باغى شاي مارانه^(۱۷)

هه لبت ئه وهى ماران گاز بى، له مار دهترسى، له وهش زياتر به هتيه كه ئه وهنده په رزين قايم و پله وپايه بلنده، كه باخه وان كه هى كه سىكى ئاسايى نيه كه زه فهرى پى بپرئ، بهلكو كاوس و كهى خه سره وى شاهه نشايه، بوئه په نا بو ئه و دهبات كه باغى مه مكه كه، باغى شاي مارانه و مردنى به دواويه هر كه سى پى بنئته باغه كه.

كه ئه ختهر دپته سهر وهسفى خالى ئه و شوخ و شهنگه، وهك هر شاعيرىكى تر، به حبهش و شهوى تاريكى ناچووينى، بهلكو موركىكى پيروزى پى دهبه خشى و دهلى:

خالى رهشى سهر روومه تى
(حجر الأسود) خوئية تى
ههرچى بكا زياره تى
له مه رته بهى شه هيدانه^(۱۸)

به پى دابونه ريتى ئيسلامى ئه مرؤ چوواندى خالى سهر روومه تى كچىكى نازدار به به رده رهشى كه عبه، كه هر له سه رده مى جاهلييه وه پيرؤز بووه تا ئيستا به

پيروزى و له شوينىكى پيروزدا ماوه ته وه، سنور به زاندى لاهوتيه و به كوفر و له ئاين لادان له قه لاهم ددرى، ئه وه له كاتيكدا به رجه سته كردنى خاله كه به به رده رهشى كه عبه خواستنه وه به هى روني ئاشكرايه و هر دووكيان ئه وهنده پيرؤزن و له شوينىكى پيرؤزدان، به لام سهردانى خاله كه چ به دست ليدانى، يان ماچكردنى كاريكى ئه وهنده سانا نيه كه هر كه سى ويستى به ئاره زوى خوى بگاته ئامانچ، بهلكو قوربانى گهره كه، كه عاشقى شهيدا ده بى له پيناويدا خوين برئى، ئه و كه سى بوئرى كاريكى وا بكات ده چپته خانهى شه هيدانى ريگه ي ئه قين و خو شه ويستى.

له شيعرى (ئهمان ساقى) دا دهلى:

فيداي چاوى سياهت بوو، كه هوشم بوو ئه ويشم چوو
به تاراجى نيگاهت چوو، ئه گهر عه قلّه و ئه گهر دينه^(۱۹)

كه شاعير له حاله تى هوشياريدايه، چاوى به چاوه ره شه كهى ئاودير دهكه وى، كه كچىكى شوخ و شهنگه و كاردهكات سهر ئه و عه شقه به جو شهى به دل و دهر و نيدايه، هوشى له بهر خوى نامينى كه قوربانى چاوه ره شه كه بووه، هر چ له عه قل و دين هه بيوو هه مووى به تالان دهچى، له پيناوى چاوىكى ره شدا شاعير لاهوت پيشيل دهكات و دينه كهى به تالان دهچى، كه ياره كهى لى دوور دهكه و پته وه به گوناھىكى گهره تى دهكات. ئه گهر عاشقى ئه وهنده شيت و شهيدايى كردي، تا رادهى ريسوايى بوون وهكو خوى دهلى:

مه كهن لومهم له ريسوايى ره فيقان
كه عه قل و عاشقى ليكتر جو دايه^(۲۰)

شاعير وهكو مه جنونه كهى له يلا له بهر ته ورمى عه شقى پيروزى ئه و عه قلّه ي هه يه تى له دهستى دها، كه مرؤفئيش عه قلى روى، دينيش له دهست ده دات. بهرانبه ركه شى ئه وهنده بى ويژدانه به زه بى به و عاشقه دل سووتاه نايه ته وه، ته نانه ت ئه گهر بشمرى، شاعير خوى به شهيد له قه لاهم دها، كه چى ئه و كچه بى ويژدانه كه لى دووركه و توتته وه، وهك كافريك سه يرى دهكات كه كوشتنى ئه و عاشقه له لاي ئه و غه زايه وهك شاعير دهلى:

له لام قوربان نه گهر بمرم شه هيدم

له لای تو کوشتنی عاشق غه زایه (۲۱)

مردن له پیناو گه یشتن به یار به پیتی چه مکی لاهوت لادانه له دابونه ریتی ئیسلام، که چی شاعیر نهو سنووره دهبه زینتی که یاره که ی بوی کیشاوه، که کوشتنه که ی به کاریکی پیروژ له قه له م ددات، وهک چون یه کی له غه زادا کافر یک بکوژی.

له شیعری «نه سیری میحنه تی هیجرانی توّم» دا ده لئی:

عیلاجی کم بکه دردم گرانه قیبله که ی دینم

نه وهک بمرم به ناکامی غولامی کی نه مه کدارم

له هیجری چاوه که ی مه ست دل و دینم به غاره ت چوو

میسالی شیخی سهنعانی خه ریکی دیر و زیننارم (۲۲)

نهو یاره ی که شاعیر دیلی مهینه تی دوور که وتنه وه ی بووه، تووشی دهردیکی گرانی کردووه، بویه چاره سه رکردنه که ی له لای نهوه، چونکه بووته قیبله ی ناینه که ی و که مروّف روو بکاته قیبله ی پیروژ سکا لای دهردی خو ی بکات، دو عایه که ی قه بووله. له وهش زیاتر نهو کوچکردنه ی یاره که ی، که چاوی به چاوی ناکه ویتنه وه نه ونده کاری تیکردووه که دل و دینه که ی که وتووه ته بهر هه لمهت و شالوو، که راده ی عاشقی وهکو شیخی سهنعانی لی کردووه که هر خه ریکی دیر و زیننار بی، که شاعیر یاره که ی خو ی بکاته قیبله ی دینه که ی و له دوور که وتنه وه ی چاوه مه ست که ی دینه که ی به هه لمهت بچی و ببیته شیخی سهنعان و خه ریکی دیر و زیننار بی، نه ی سنوور به زاندنی پیروژ مه ندیبه کان ده بی چی بی نه گهر وا نه بن؟ (نه ختهر) وهکو شاعیر یکی مه سه وه یف عاشقی یاره که ی بووه، لای نهو گه یشتن به یار، گه یشتن به پله ی ئیشراقی سو فیبانه، نهو حه له له ناو نهو عیشقه ده تویتنه وه، ده بیته شیخی سهنعان بویه ده لئی:

زاهید و سو فی نه گهر سه د سالی تر ته قوا بکن

شاره زانابن وهکو من موشکیله ی نه م وادیبه

شیخی سهنعانی نه گهر دهستی به دامانت بگات

خه رقه و و ته زبیح و تاج و ته یله سانی بو چیبه (۲۳)

شاعیر که زاهید و سو فی سه د سالی تر له خواوه خو یان نزیک بکه نه وه و بترسن و خه ریکی ته قواین، شاره زاییان وهک نهو نابی له گرفتی نه م دوله، که ناشه وان له خه یالیکه و ناشیش له خه یالی، عه شقی شاعیریش وهک عه شقی شیخی سهنعان که گه یشته خو شه ویسته که ی خو ی سنووری لاهوتی به زاند و بوو به بوونه وه ریکی دیکه بی نه وه ی خو ی له خوا په رستی دوور بخاته وه و به دیدیکی یه کبوونی ناینی سهیری ناین و لاهوتی ده کرد. لی رده دا نه ختهر نهو سنووره کو نه ی بو ناین کیشرا بوو، که ناین بو ناینه و بو دنیا نیبه، ده شکینتی و به دیدیکی نو ی سهیری لاهوت ده کات. له شیعی «له نه شنه ی باده ی» دا، نه ختهر گله یی له بوونی په چه ده کات که ریگه بهو شاعیره دلداره نادات که سهردانی یاری نه خو ش بکات، نهوه له کاتیکدا ئاره زووی نهو سهردانه ده کات، وشه ی (عیاده) ی به کاره ی ناوه که ئیستا مانا که ی به هه له پیچه وانه کراوه ته وه، که سهردانی دکتوره بو نه خو ش، نهک وهک ئیستا سهردانی نه خو شه بو لای دکتور، که په چه که ریگر بی له سهردانه که، شاعیر له وه دهرسی که شهرمی یار به دهرد و مهینه تی دوور که وتنه وه بیکوژی، نهوه ی که شایه دبوون، قازی فه توای داوه به کوشتنی دووچاوه مه ست که ی یاره، چاره سه ری کوشتنه که ش فه توای بی به زهی موفتیبه، که به پیتی چه مکی لاهوت حو کمیکی ره هایه و کاریکی راست و ره وانه و دهرچوون و سه ریچی شاعیر لهو حو کمه دهرچوون و لادانه له دابونه ریتی باوکه و ناینی سه رده م سه پاندوویه تی.

نه وه تا نه ختهر ده لئی:

حیجاب لی ناگه ری مه یلی عیاده ت کا به لای عاشق

به دهردو میحنه تی هیجران دهرترسیم بمکوژی شهرمی

دووچاوی مهستی شاهید بوون که فه توای داوه بو قه تلم

عیلاجی موفتی یه عه شقم له گه ل فه توای بی ره حمی (۲۴)

لی رده دا شاعیر موفتی که رابه ری ناینه مه حکوم ده کات که حو کمیکی سه مکارانه ی داوه، نهو فه توای بی به زه بیبه وای کردووه که یاره که ی په چه بیوشی و نه ختهر نه توانی سهردانی بکات.

له شیعی (به تیری غه مزه یی) دا نه ختهر ده لئی:

وهصيهت بى كه مردم كپل و تابووتم له عه رعه ربى

هه تا عالم بزاني من شه هيدى قامه تى يارم (٢٥)

راسپيريه كه شاعير كه تابووته كه له عه رعه ربى كاريكى ره وايه، به لام دابوده ستوورى تايين هه رگيز نه وهى قبول نييه كه كپلى گوره كه له داري عه رعه ربى، نه م جوړه داخواريه شكندن و به زاندى سنوورى لاهووته كه نابى دهسكاري بكرى و بگوردرى... پاساودانه وهى جيبه جيكردنى راسپيريه كه له دست شاعير ده رچووه، چونكه جله وهى دل كه سه رچا وهى سوز و رازه، نهك عه قل و لوزيك له دست شاعير نه ماوه.

دوا وهستانمان له سهر شيعره كاني (نه ختەر) نه و دپره شيعره يه كه شاعير ده لى:

دهخوم سويندى به قورناني جه مالت

ريازى جه نه تم زيندانه بى تو (٢٦)

نه ختەر سويندى نه وهنده گوره دهخوا به ده ستوورى تا بلپى پيروز كه قورنانه و داويه تيبه پال جوانى ياره كه كه نه وهنده شيت و شهيدا و هوگره تى كه باغى به هه شته كه له دورى نه ودا زينداني تاريكه، شاعير نه و مافه به خووى ددا كه قورناني پيروز بكاته سويندى بوجوانى و شوخى و نازدارى يار... نايا له روزگار تى وهكو نه مپودا ده كرى سويندى ناوا بخورى كه سه له فييه كان و ئوسووليه كان به كوفر و له دين ده رچوونى له قه له م نه دن؟ به لام ميژووى شيعره كه نه و جوړه سويندهى قبول بووه، ئيمه ش دهقى شيعر له چوارچپوهى ميژووى خووى دانا برين، به روانيندى كراوه مامه له له گه لدا ده كه ين، نه و حه له خه لكه كه نه وهنده وشك و ميتشك داخراو نه بوون كه شاعير نه توانى له ئاقارى كولتوورى تايينى نزيك بيته وه كه ره گوريشه له قوولايى هوش و هه ستي مرؤقى كوردى موسلمان داکوتاه و نه توانى بوم به ستيكى شيعرى ته وزيفى بكات و وهكو مه سه له يه كه روجى مامه له له گه لدا بكات.

حه ز ده كه م ئامازه به خالپكى گرینگ بدهم كه من له روانگه مىتودى رهنه سازى له شيعره كاني (نه ختەر) دواوم و مه به ستم نه وه بوو كه: «ره وتى ميژووى ئيستا كه كومه لگه ئيسلاميه كان ملانديه كى توندوتيز له نيوان هيزه

ئوسووليه كان و هيزه كاني جيهانگه رايى، يان نيوان جيهادى ئوسوولى و نوخواري جيهانى به خو ده گرن پيوسته به چاوى بايه خ سه ير بكه ين» (٢٧).

من نه ختەر ته نيا وهك شاعير سه ير ناكه م، به لكو وهك هونه رمه ندىكى نوخواز كه له سه رده مه كه له خو تپه رى كوردبوو، به جوړى ناوازي بو هونراوه كاني خو دانه نا، يه كى له و هونراوانه (له سينه ي ئيجاد بو) ه كه چند ساليك له مه ويه ر هونه رمه ندى گوره ي شانويى كورد (نه حمه د سالار) له شانوانمه يه كيدا نه م چوارينه ي كوتايى شيعره كه تى ته وزيف كوردبوو:

ناهوه كاني سه حراى خوته ن

ئيره يان لى بوته مه فته ن

لييان گه رين سليان مه كه ن

با چاره كه ن نه م ده ردانه (٢٨)

له شانوانمه كه دا ئامازه ي به ده رويش عه بدوللا كوردبوو كه به ناوازيكى تايبه تى له سليامانى له سه رده ميكي كوندا گوتبووى، له به غداوه ته له فونم بو هونه رمه ند نه حمه د سالار كرد و پيم گوت نه م هونراويه هى نه ختەر و له كاتى خويدا له ديوه خانى نه مين ناغا- نه ختەر- ده رويش عه بدوللا فيرى نه و به سته يه بووه و هه لبه ت هه ر نه ختەر ناوازي بو داناوه... به ريكه وت و ابزانم سالى ١٩٨٨ له سليامانى شانوانمه كه نمايش كراوه، هونه رمه ندى ده نگخوش بورهان محمه د، گورانيه كه له چرى و له دواى هه ر نيوه دپريك ده يگوت:

بوته بمرم جانانه (*)

ده رويش عه بدوللاى ده نگخوشى هونه رمه ندى ده فزه ن، وهكو هونه رمه ندىك نه و كاته رووى كرووه ته ديوه خانى نه مين ناغا و به شدارى ناههنگى گورانى نه وى كرووه، هونراوه كه له نه ختەر ريش له سه ر ده رباى هه زه جى عه ربه ييه و به كيشى په نه جش (٨) بره گيه.

نەمویست لیکۆلینەو هەیهکی تیرۆتەسەل لەسەر شیعەرەکانی (ئەختەر) بنووسم، تەنیا ئەو لایەنەم هەلبژارد که دەتوانم بلیتم بابەتیکى نوێیه و تا ئیستا هیچ نووسەر و پەرخنەگریک بایەخیکى ئەوتۆیان بەو لایەنە نەداوه. که وروژاندنى مەسەلەیهکی گرینگە و دەچیتە خانەى مەسەلەى پەرخنەى عەقلی دینی سەردەمى ئەختەر و بەراوردکردنى لەگەڵ عەقلی ئەمرۆی ئیسلام، که نزیکەى (۱۲۰) سأل لەمەوبەر جەوهەرى ئیسلام لە چوارچێوهى مێژوویدا چۆن بووه، ئەمپۆش چۆنە و بە چ شێوهیهک سەلەفیهکان بە عەقلیکى دۆگمانى داخراو تەوزیفى ئیسلام دەکەن، شاعیریکى خاوەن سامان و مۆلکیکى زۆر، چۆن مامەلەى لەگەڵ کولتور کردووه، چۆن لە نیوان دین و دنیاى پەردیکى زێرینى بنیاد ناوه و تەرازوو بەندیکى گونجاوى لە نیوانیاندا خولقاندووه، که دەکری بە دیاردیهکی مێژوویى لە قەلەم بەدەین، که نه له سەردەمى خۆى و نه لەدوای خۆى هیچ ئاگایهکی ساماندار ئاوا بایهخى به هونەرى گۆرانى و ئاواز و مۆسیقا نەداوه، هیچ شاعیریکیش وهکو ئەو مامەلەى لەگەڵ لاهوتى ئیسلامى نەکردووه، ئەگەر بگوترى هەموو سەردەمى پیاوانى خۆى هەیه، ئەوا ئەمین ئاغا- ئەختەر - پیاوى سەردەمى ئیستاشه، که ناوونیشانى، کردووهکانى، شیعەرە بویرەکانى و ئاوازه به سۆزەکانى نەمى و جاويدانى پى دەبەخشن و هونەرى گۆرانى و مۆسیقا و شیعەرى پەسەن و پاراوى شارەکهى کۆیه قەردارى ئەو کەلە پیاوهیه، که شیاوى ئەوهیه کۆرى لیکۆلینەوهى ئەدەبى و هونەرى فراوانى بۆ بکرى، گۆرەکهى به شێوهیهک نۆژەن بکریتهوه که شیاوى پلهوپایه دیارهکهى بى، شەقام و قوتابخانه، سەنتەرى هونەرى و ئەدەبى ناوى ئەویان لى بنرى.

پەراویزەکان:

- ۱- ئازاد عەبدولواھید، ئەختەر شاعیرى جوانى و دلدارى، پیدچوونەوهى کەرىم شارەزا، چاپخانەى شارەوانى هەولێر، ۱۹۷۶، ل ۲۷.
- ۲- محمد أركون، قضايا في نقد العقل الديني، كيف نفهم الإسلام اليوم، ترجمة و تعليق، هاشم صالح، دار الطليعة، بيروت الطبعة الثالثة ۲۰۰۴، ل ۹۳.

- ۳- ئازاد عەبدولواھید، ئەختەر شاعیرى جوانى و دلدارى، ل ۲۲.
- ۴- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۱۸.
- ۵- محمد أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل ۱۷۴.
- ۶- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۲۲.
- ۷- عبدالرزاق عید، محمد عبده، أمام الحداثة والدستور، معهد الدراسات الإستراتيجية، الطبعة الأولى ۲۰۰۶ بغداد، بیروت ل ۱۳۰.
- ۸- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۱۳۱.
- ۹- أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل ۳۱۶.
- ۱۰- عبدالرزاق عید- محمد عبده- أمام الحداثة والدستور، ل ۱۲۰.
- ۱۱- أركون، قضايا في نقد العقل الديني، پەراویزی ل ۴۷.
- ۱۲- أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل ۲۰.
- ۱۳- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۲۰۷.
- ۱۴- ئازاد عەبدولواھید- ئەختەر شاعیرى جوانى و دلدارى، ل ۳۸.
- ۱۵- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۳۹.
- ۱۶- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۰.
- ۱۷- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۰.
- ۱۸- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۰.
- ۱۹- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۲.
- ۲۰- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۳.
- ۲۱- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۵.
- ۲۲- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۶.
- ۲۳- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۸.
- ۲۴- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۴۹.
- ۲۵- هەمان سەرچاوهى پێشوو، ل ۵۵.
- ۲۶- أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل ۳۲.
- ۲۷- ئازاد عەبدولواھید- ئەختەر شاعیرى جوانى و دلدارى.

شيعرييه ئاويتته دهكات وهك چۆن دوو جهستهى بۆ يهكتر خولقاو له يهك رۆحدا بهرجهستهو ئاويتته دهبن. ئاواش خۆشهويستى و شيعر له يهك بۆتهدا تىكهل به يهكتر دهبن و حهقيقهتى مهركى ناوهخت بهرجهسته دهكهن، نرخ و بههاى مرؤفيش له مهركهوه وهردهگيرى. ئهوكاته مرؤف ههست به ژيان دهكات كه ئازيزىكى لهپر له دهست دهدات و به هيچ شيوهيهك بۆى ناگهريتهوه، بۆيه شاعير له شيعرى «مردن ههميشه روخساره جوانهكان بۆ خۆى دهبات» وتوويهتى:

جوان بوون

هر ههمويان جوان بوون

(دايانا، سامال، داليدا)

يهك له يهك جوانتر بوون

له زياو ههلينجرابوون و

مهكى مانگيان مژيبوو

...

من به سهماوه جوانم

به (دايانا و سامال و داليدا)وه

جوانتر بووم

ئهوهى لهبيرم مابيت

چلهى زستان بوو كه ليمان قهوما

دوو ميينهيم به پشتى خۆم دادا

له رۆژاواى ههولير

دايكهكهيانم تهسليم به خاك كردهوه وتم:

- سوپاس ئهوهتا ئهمانهتهكهت

خۆشهويستى (سامال)ى هاوسهر سيمفونيايهكى شيعر ئاميزه، بهلام به داخهوه لهناو گهرووى مهركدا كپ دهبي، كهچى شاعير به پهيقى شيعرى ئهم خۆشهويستيه ئهوهنده بالا دهكات كه خۆى به سهماوه جوانه، بهلام به (سامال)ى جوانهمهرك

سيمفونياى خۆشهويستى له گهرووى مهركدا

له كۆ شيعرى

پهست وهك ئيواره نارنجيهكانى نيشتمانى ئيسماعيل بهرزنجيدا

«وشه ئهو بيرۆكه ئاشكرا دهكات كه كۆنترۆلى شاعير دهكات» لهبهرنهوه «پيوسته له سهلمان بۆ ئهوهى بچينه ناو رۆحى نووسهروهوه لهو وشانه بگهريين كه له بهرهمهكانيدا زۆريان بهكاردههينى.»⁽¹⁾

لهم روانگهيهوه كه كۆ شيعرى (ئيسماعيل بهرزنجى) به ناوى «پهست وهك ئيواره نارنجيهكانى نيشتمان» دهخوينينهوه دهبينين كه وشهى مردن، مهرك، گۆرستان و ئهوپهيقانهى كه دهلالهت له مردن دهكهن زۆر بهكاردههينى كه له (35) جار زياترن. ئهم حالهتهش ههستى شاعير دهردهبرى وهك مرؤفيكى ههست ناسك، ههستكردنيش لاي شاعير ههستكردنه به مرؤفيكى تر كه هاوسهرى شاعيره و ئهم جووره ههستكردنه لاي شاعيرى رۆمانسى زياتر له ههموو شتى تر بنده به ساتى مهرك، ئهوه مهركه تراژيديهى كه خۆشهويستين كهسى لى دهستينى، كه بهدهم ئازارىكى كوشندهوه سهرى ناوتهوه، ههرحهنده شاعير ويستووويهتى بهو ئوميدده بژى كه (سامال)ى هاوسهرى بۆى دهژى و نامرى. ليرهدا «سى شيوازى بنهپهتى له ئارادايه بۆ بهرگرى راستى كه هيوايه، شيوازى دووهم بۆ بهرگرى حهقيقهتى مهرك خۆشهويستيه، شيوازى سيبهيم كه بنهپهتى تره له ههردووكيان لهم بهرگريهدا ئهويش پهيقى شيعرييه.»⁽²⁾

شاعير له شيوازى يهكهمدانا ئوميد بووه، گهواندنهوهى خۆشهويستين كهسى بۆ ژيان له دهسهلاتى ئهودا نهبووه، بۆيه دوو شيوازهكهى تر كه خۆشهويستى و پهيقى

جوانتربووه، ئەو جوانییەش بۆتە چەند جوانییەکی تری جاویدانی، جوانی کوکوختی و پشیلە، که دوو زارۆکە جیماوهکانی دواى مەرگی دایکی ئازیزیان هۆگری ئەو دوو بوونەوهره مألێیەن و بەلایانەوه جوانن.

شاعیر مەرگیکی سامناکی ناوهخت بەرجەستە دەکات که له زستانیکی سارد و سهختدا لێیان قهوما، ژیانیشیان بەر لهو مەرگه، ژیانیکی تراژیدی پر مهینهت بوو، وێرایی ئەو هوش دڵخۆش بوو بهو هاوسه‌رییه و بوونی (زیلان و کالێ) که پرووناکی ماله‌وه بوون:

تێک دەنألاین

تێک دەنألاین و به هه‌ناسه‌ی

هه‌میشه سارد و گه‌رمه‌وه

کولله‌یه‌کی خۆله‌میشیمان

بۆ (زیلان و کالێ) دروست ده‌کرد.

...

ده‌بوايه

هه‌ر چوار فه‌سل

له ته‌قسێکی گریاناویدا خۆمان بنیژین

هاوینانمان به پایز و

زستانانمان به به‌هار ده‌سپارد

له کۆتاییدا

بۆ جوانه‌مه‌رگی خۆمان ده‌گریاین و

سیروانتیکان له فرمیسک دروست ده‌کرد.

لهو ژيانه پر دهرده‌سه‌ری و وه‌یشوومه، شاعیر له دەرگای راستییەکان دەدات، که دەرگای خودی خۆیەتی، که تێیدا خەم و پەژارە و نائومییدی و ساتەکانی مەرگ بە چاوه‌کانی خۆی دەبینی، تەنانەت ژیانە‌کە‌شیان جووره مەرگیک بووه، شاعیر نەیتوانیوه، یان بلێین بۆی نە‌کراوه لهو ژینه تاریکستانه‌ی دهروونی داپۆشیوه

تەنانەت پەنجەرە‌یه‌کی بچووکیش بۆ ترووسکه هیوایه‌ک بکاته‌وه که ترسی مەرگ له مرۆفیک دوورخاته‌وه که هه‌موو هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستی تێدا به‌رجه‌سته بووه بۆیه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له‌م ژيانه نائومیّد بووه، بۆ به‌ختی ره‌شی فرمیسکی رشتوووه، به‌ دهروونیکي شه‌قار شه‌قاری پر خه‌م و نائومییدی، له‌ درزی گه‌راوه که پرووناکی بخاته‌ دله تاریکه‌که‌یی و ئەو خۆشییه‌ی رۆژی یه‌که‌مینى هاوسه‌رییه‌تی ئەوه‌نده به‌رده‌وام نه‌بوو که به‌خته‌وه‌رییه‌که‌یان درێژخایه‌ن بێ و شه‌وی تاریک بره‌وینیته‌وه، له‌م روانگه‌یه‌وه شاعیر به‌ په‌یڤی شاعر ده‌مانخاته به‌رده‌م دوو ته‌وه‌ری لێکچوو و لێکجیا:

له‌ هه‌وشه‌که‌دا

دووچار کراسی سپی له‌به‌رکرد

جاریکیان بۆ من و

ئه‌ویتربیش بۆ قه‌بر

ئەم دوو جه‌مسره هه‌رچه‌نده له‌ رووی په‌نگه‌وه له‌یه‌ک ده‌چن، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا دوو جه‌مسهری لێکجیان، تەنانەت له‌ دەنگ و جووری کالایه‌که‌ش رێژه‌ی سپی و شه‌فافییه‌تییان وه‌کو یه‌ک نین. جلی بووکینی، شاعیر به‌ره‌و خه‌یالیکی رۆمانسییانە‌ی فه‌نتازیا و خه‌ونی سه‌وز به‌ ناینده‌یه‌کی خۆش و به‌خته‌وه‌ر و هیوایه‌کی گه‌ش و ئاسۆیه‌کی فراوان ده‌بات، که به‌ خۆشترین ساته‌کانی ژیان له‌ قه‌له‌م ده‌دات، کراسی دووهم کفنه‌که‌یه‌ که به‌رگی مەرگه، که هه‌موو خۆشی و نۆشی یه‌که‌می له‌به‌ر داده‌که‌نی و به‌ره‌و ونبوونی یه‌که‌جاره‌کی ده‌بات، کراسی یه‌که‌م به‌رده‌وامی ژیان و ئومییدی گه‌شه‌ که خۆشی و شادی به‌دواوه‌ دێ، کراسی دووهم خه‌م و په‌ژاره و نائومییدی و هه‌ست به‌بی هه‌وده‌یی و پرپووچی ژیان و بوونی به‌ دواوه‌یه. ئەو مەرگه‌ی هاوسه‌ری جوانه مەرگ وای له‌ شاعیر کردووه که هه‌ست به‌ نه‌بوونی سۆز بکات که له‌ خودی ئەودا روابوو، که ئافه‌رت رۆلێکی به‌رچاو و بنچینه‌یی هه‌یه له‌ ژيانى پیاو‌دا، که هیواى پێ ده‌به‌خشی که ژيان هه‌رچه‌نده تفتوتال بێ لای خۆش بێ به‌ چاویکی گه‌ش بروانیته‌ ناینده، که هاوسه‌ری ئازیز له‌پر کۆچی دواى ده‌کات ئەو سۆزه، ئەو خه‌ونه سه‌وزانه له‌گه‌ل خۆیدا ده‌با، ئەو رووناکییه‌ی

ناومال، ئەو ھېمىنى و ئاسودەبىيە، نامىن، بۆيە پىۋەندى ھاوسۆزى نىۋان ژن و پياو
پردىكە شاعىر بەسەرىدا تى دەپەرى، ئەزمونىكە ھىۋاي پى دەبەخشى كە لە
تارىكىيەۋە ھەنگاۋ بەرەو پروناكى بىنى، ئەگەر ئاۋمىدىش بى ئەۋەندە ئومىدىر نەبى.
لەم پروۋە شاعىر سۆزى خۆى و سۆزى ھاوسەرەكەشى راستگۆيانە بەرجەستە
دەكات، جوانى لەو سۆزەى پر عىشقە دەبىنى، ۋەك چۆن شەنگەبى بەگەلاكانىيەۋە
جوانە، ئاۋاش ئافرەت بە سۆز و خۆشەۋىستى و ئەقىنى بى گەردەۋە جوانە:

دەروانمە بەژنى ئەو شۆرەبىيەى

بەتاقى تەنى

لە دوورى گوندى

سەرى كردۆتە سەر تاشەبەردى

گەلاكانى

ۋەك تووكى سەرم

دە

ۋە

ر

ئى

ن

شاعىر لەو دىمەنە شىعەرىيەى مەرگى ھاوسەرەكەى ھەست بە كات دەكات، كاتى
پۆژى ھاوسەرىيەتى كە ئەو ھەستە بەرەو دوارپۆژى دەبات كە بەردەۋامى و بزوتنى
تىدايە و لە گۆرانكارىدايە و واقع بەرەو ئاسۆيەكى گەش دەبات، لە دەروونىدا خەون
و خەيالى سەۋز چەكەرە دەكەن، كەچى دىمەنى مەرگ ھەستىكى تراژىدى لەلا
دەخولقىنى كە بە چاۋىكى رەشەبىنە سەيرى ژيان بكات. ھەردو ھەستەردىن
گەرانەۋەيە بۆ رابردو بە ويناكرنىكى فلاشباكانە لە دوو پروداۋى يەك شوپن
(ھەستەردىن بە شوپن) يەكيان پر زىندوۋىي و دىنامىكى ئەۋى تريان كپ و خامۇش
و بەرەو ونبوونى كۆتايى.

خەم و پەژارەى ژيانى دۋاي مەرگى ھاوسەرى ئازىز ۋاي لە شاعىر كردوۋە كە

ژيانى مردن بى، خۆى لە ژيانىدا مەرگى خۆى ھەلگرتوۋە و لە مەرگىش دەترسى،
چونكە مەرگ چ زوۋ چ درەنگ لەپر يەخەى مرۆف دەگرى ھەرۋەكو (لۆركا) دەلى:
«ئەۋى لە مردن بترسى دەيخاتە سەرشانى خۆى»:

بەفروباران پى شوونمى ھەلگرتوۋە

ۋەك مردنى نىۋ ژيانم

دىسان شەقاۋى لەرزۆكاۋى

دەھاۋىم

ئەى مردنى پر خۆشى كەى دىيى

لېرەدا شاعىر لە حالەتى پروپەروبوۋنەۋەدايە لەگەل مەرگدا، لەزەت لەو مەرگەدا
دەبىنى و لە ھەمان كاتىشدا لىي دەترسى بۆيە جۆرە تەرازوۋ بەندىكى لە نىۋان
مەرگ و ژىندا پىكەپىناۋە، بە تىروانىنىكى سۆفىيانە مەرگ و ژىن دەخاتە بەردەم
پروانىنىكى واقعىيانە ۋەك ژيان، سروسىيانە ۋەك مەرگ. دەگاتە پلەى ھەستەردىن
بە تاكىيەتى و گەرانەۋە بۆ باۋەشى سروسى مادامەكى ژيان ئەۋەندە تفتوتال و
پروپوۋچە:

ژيان، مردن وىك دەچن

ئەى خواۋەندى گەرە

با لەيەك بچىن

گىانم باۋىژە

دوۋ جەستەى تاۋە و تىكئالو

بەسەرىا ھەلدەگەپىن

بىر كەردنەۋە لە مەرگ ئەۋەندەى لە كەللەى شاعىر داۋە كە ۋەك سەرخۆشىك بچىتە
سەر گۆرى ھاوسەرەكەى و لەگەل رۆحەكەى بدوۋ و ۋەك ھاوسەرى پىشۋوى زىندوۋ
ژيانى پىشۋو وينا بكات و لە دايلوگىكى دوور و درىژدا زۆر شتى لى پىرسى و
ۋەبىرى بەپىنئەۋە، راستگۆيانە خەمى دەروونى خۆى بۆ ھەلپىژى، ئەۋىش ۋەلامى
بداتەۋە:

- ئەى پياۋى دېندەى تېرنەخۆر
- ئەى دەعباى مشەخۆر
- ئەى گەورەترىن درۆزنى مېژوو
- ئەى ساختەچى، ئەى كارخانەچى
- تۆكە ئىستا لە باۋەشى ژنىكى دېكەداى
- تۆكە ئىستا بۆنى ھەناسەيەكى دېكە دەكەى
- بۆ لېم ناگەپى بە ئاسوودەى بنووم
- بۆ لېم ناگەپى چىژ لە مردن ببىنم،
- ھەى تف لە ژيان.

شاعىر ۋەك دەروونناسىكى كارامە زۆر بە راشكاۋى بارى دەروونى ئافرەتى بەرانبەر ھاوسەرەكەى بەر لە مردن و دواى مردنىش شى كردۆتەۋە. كە پياۋ ماىەى باۋەر و متمانە نىيە خۆپەرستىيەكەى لە سەرۋى ھەموو نرخ و بەھايەكە و تەنيا تىركردنى ئارەزوۋەكانى گەرەكە، ھەرچەندە شاعىر بە شىۋەيەكى ناراستەوخۆ و زىرەكانە ئەو مافە بە خۆى دەدا كە ھاوسەرئىكى دېكە دواى مەرگى (سامال)ى جوانەمەرگ بكاتە ھاۋەشى ژيانى خۆى و پاساۋى رەۋاشى بە دەستەۋەيە كە پەخنەى لى نەگىرى و لەم پروۋە سپلە و بى ۋەفا نەبى ئەۋەتا خۆى دەلى:

چلەى زستان بوو كە لېمان قەوما
دوو مېينەم بە پشتى خۆم دادا

كى ھەيە ئەم بارە قورسەى شانى ھەلبىگرى و بەرگەى بەخىۋكردنى دوو زارۆكى ساۋا بگرى، ئەم كارە ئەركىكى ئەۋەندە سووك و بى گرفت نىيە، بە تايبەتى دوو كچى ناسكۆلە لە كۆمەلگەيەكى دواكەۋتوۋى ئىمەدا. ئەمەى شاعىر كىرۋىيەتى كارىكى ناچارى بوۋە، ھەۋەس و ئارەزوۋى ھەرزەكارانە نەبوۋە كە واى لى بكن ژنىكى تر بخاتە شوپنى (سامال)ى جوانەمەرگ، بەلكو لە ئەلتەرناتىۋىك گەرۋە كە خاۋەنى سۆز و مېھربانى بى، بە چاۋىكى دايكايەتى سەبرى ئەم دوو زارۆكە بكات، ۋەك جگەرگۆشەكانى خۆى رەفتارىيان لەگەلدا بكات كە لىيان قەوماۋە، بى دايكى دلسۆز و مېھربان ماۋنەتەۋە، كەۋاتە شاعىر لە ئاست مەرگى ناۋەختى

ھاوسەرەكەى بەرگە ناگرى و چۆك دادەدا، مەرگى ئەو دوو مەرگە، چونكە ژيانى لى بۆتە مەرگ، كە دەبىنى بىكەس و تەنيايە و وپراى ئەمەش دوو كچى ساۋاى بە ملەۋەيە و دەبى چارەيەكيان بۆ بدۆزىتەۋە، كە پىگەياندىيان لە وزە و تواناى ئەۋدا نىيە، كەسىكى ۋاش شك نابات كە فرىاى بكەۋى و دادەى جگەرگۆشەكانى بدا.

لە شىعەرى (ھەنن دەمكۆزى)، چەند جارېك بەرجەستەى مردن دەكات و ھەرچارەى بە شىۋەيەك تەۋزىفى دەكات و لە كۆتايى ھەر كۆپلەيەكى شىعەرەكە مردن جوان دەكات:

- لە مردن خۆشتر - مردنە
- لە مردن بەرزتر - مردنە
- لە مردن جوانتر - مردنە
- لە مردن پىرۆزتر - مردنە

بە راستى ماىەى داخ و ئاخ و بەزەيى و كەسەرە كە دەبىنن مەرۋقى لە بەھارى تەمەنىدا كە پر زىندوۋى و چالاكى و گەشانەۋەيە، ھەز دەكەين پى بگات و گەۋرە بى و لە تەمەنىكى بە سالچوو بمرى، بەلام كە جوانەمەرگ دەبى، چ بە نەخۆشىيەكى كوشندە، يان شەھىدكردنى بە دەستى مەرۋقى لە پىستى گورگدا، ئەو كاتە چ برىنىكى قوۋلى پر ئىش و ئازار كە ھەرگىز ساپىژ نابى لە دەروونماندا بەرجەستە دەبى و تادى زياتر تەشەنە دەكات و بە سوپتر دەبى. ئايا ئەو ھەلە ھەست بە كارەساتىكى دلتهزىنى جەرگىر ناكەين، كە ژيان بى سوۋدە، ئەم بوۋنەۋەرە كە مەرۋقىكى خۆشەۋىست و مەزنى لەپر لەبەرچاۋ ون دەبى و مەرگ بە يەكجارەكى دەپىچىتەۋە، بەلام كى ھەيە ۋەك شاعىر نرخی ئەو مەرگە ھەلسەنگىنى و خۆزىاي ئەۋەبى كە لەو ژىنە پوۋچەلە دەربازى بكات و (ھەستكردن بە مەرگى سروسشتى، يان فەلسەفى، نابى، ئەگەر لە پىشەۋە ھەست بە مەترسى لە مردن، يان مردن بەر لە مردن لانەچى، ئەگەر بۆمان ھەبى ئەو قسەيە بكەين (۲)).»

لە شىعەرى «پىياسەيەك لەگەل بورھان جاھىددا» شىعەرىكى دەمامك ئامىزمان دەخاتە بەردەم، جاھىدى شاعىرى كۆچكردو دەكاتە پردىك لە نىوان دەرد و خەمى خۆى و خەمى خەلكى كوردستاندا. (بورھان جاھىد) زىندو دەكاتەۋە و بە زمانى

ئەو وەھ له پىگەى فركردنى چەند چارهگەمەى رەوشى ئەمرۆ بەرجەستە دەكات و نارەزايى خۆى دەردەبرى و مەحكومى دەكات:

ئاغاي ھەردەم رەجال

ھەمىشە خەيال

له فركردنى چارەكى يەكەمدا وتى:

– ھاوار كوردى بەدبەخت!

له ھى دووھمدا وتى:

– ئاخ ئەى بەنزين و غاز و نەوت!

له ھى سىيەمدا وتى:

– ئۆف ئەى وەزعى بەربادى شيعرى كوردى!

له ھى چوارەمدا وتى:

– واى لەو بازارە بى سەرۆبەرە!

له ھى پىنچەمدا وتى:

– واى لەو فەساده!

له ھى حەوتەمدا وتى:

– پەح لەو تەربىيە سەقەتە!

له ھى ھەشتەمدا وتى:

– لەعنەت لەو ھەموو تيرۆرىستانە!

له ھى دەيەمدا وتى:

– تف لەو مەشرۆوبە مەغشوشە!

ئاخرى:

پىنچ چارەگى خستە ناو ەللاگەيەك و...

له نزىك ھۆتىلى شيراتۆن

له كاتىكدا

كۆمەلە ديزدائشە لەبەر و ەگال بەسەرىك

شان بە شانى تاجيرىكى كورد

له شەويىكى سوور دەھاتنە دەروەھ

شاعير له پىگەى زيندووكدنەو و بە قسەھينانى بورھان جاھيدى شاعيرى رووتەلەى ھەمىشە سەرخۆش و خواردنەوہى مەشرۆوبىكى ھەرزانى ساختەلپكر او ھاوكيشەيەكى ئابوورى بەرجەستە دەكات كە رەوشى ئەمرۆ له چ ئاستيكدايە و خەلكەكە چون له ژير بارى قورسى بژيوى دنالينى و ديشدائشە لەبەر و بازرگانى كورد ەرهب له چ خۆشى و لەزەتدان.

ئەمە و جگە له تىكچووونى رەوشى زمان و ئەدەبى كوردى، بۆيە شاعير له نيشتمانىكى ھەمىشە ئيوارە زەرد و ژاكاوى و تەماوى خۆى بە نامۆ دىتە بەرچاو، ئەو رەوشە چون شيوينراو و پوژ پوژى قاچاچى و بازرگانى ساختەچى و قۆلبەرە، ھەست كردنى شاعير بە نامۆيى لەو شوينەيە كە تىيدا دەژى، كە خۆى جيا دەبيني لەوانەى لەو شوينەدا دەژين، لە ھەمان كاتدا نامۆيى لە دەروونى خۆيدا بەدى دەكات كە پوژانە چ جوڑە ناكوكييەى چينايەتى دەبيني، كە ئەم ھەستەى دەروونىيە زۆر قوولترە لە ھەستكردن بە شوين، بۆيە جاھيد دەكاتە ماسك و دەيدويىنى قەتماغەى زامە بە ئازارەكان دەكولينتەوہ، چونكە لە راستيدا ئەم ھەستكردنە بە نامۆيى دەروونى لە ئەنجامى ھەستكردنى بە ناكوكييەكانى واقيعى بەرچاوہو ھاتوہ، كە شاعير ناتوانى لە ئاستياندا بى دەنگ بى و تيروانينىكى روونى خۆى دەرنەبرى و ھەلويست وەرنەگرى. چون پەيفى شيعرى نەكاتە ھاوارىكى پر بە دەم بو پەردە لادان لەسەر رووى دزيو و ەقل گەمژە و گيئلە پياوى خاوەن سامانى دزراوى گەلى ستەمدىدەى كوردى بەدبەخت.

ئەو شەوہى مستەفا پەژار جەلتە لپى دا

۲۰۰ تەن مەشرۆوبات

۲۰ تریلە جگەرە

۱۰ ئەنتەرناس پر لە پىلاو و بلووزى ئىتالى

گەيشتە ناو شار

ئەو سپیدەيەى مستەفا پەژار بو خەوشخانە بردار

بېريار وايو

يازدهم دانېشتنی ناشتی دهست پي بکات

جېبېکي PMF لهسەر شهست مهتری پهنچر بېوو

ئەو چيشتهنگاهوی مستهفا پەژار شوږکرايهوه ناوقهبر

ژماره‌ی پيلاوهکانی ژنی مارکۆس گهيشته ۱۰۰۱ جووت

وهرقه به ۲۲۱۰ دینار بوو

یادی سهد ساله‌ی ههمهنگوای بوو

چ نامهنتیقیه ئەم وجوده.

(مستهفا پەژار)ی شاعیر و نووسەر ر پۆشنبیر و دهرووناس، له رۆژگارێکی
ناهه‌مواری نارهوای نالۆژیکی، به‌دهم نه‌داری و برسپیه‌تی و نه‌خۆشی سه‌ری نایه‌وه،
ئەوا له کاتیکدا به‌رانبه‌ر ئەو باره تراژیدییه شاعیر دیمه‌نیکي تر به‌رجه‌سته ده‌کات
که کرۆکی ناکۆکییه‌کان و جیاوازییه‌کانی چینه‌یه‌تی جیهانی ئەمرۆیه، مه‌سه‌له
ئابوورییه‌که‌یه که ئەوپه‌ری ناعه‌داله‌تی تیدایه، تیۆره ماقوول‌که‌ی به‌رنادشۆیه له
دهست نیشانکردنی ئابووری جیهان، که له نیوان قژه رووتاه‌که‌ی سه‌ری و چروپری
ریشه‌که‌یدا خۆ دهنۆینی، زۆری به‌ره‌م و خراپ دابه‌شکردنی. بۆیه شاعیر به‌ه‌له
نه‌چووه که ئەم بوونه ریسوا و مه‌حکووم بکات، په‌رده له‌سه‌ر نامه‌نتیقییه‌کان
هه‌له‌ده‌اته‌وه و هاوار بکات:

چ نامهنتیقیه ئەم وجوده

وجودیکه زهمینه‌یه‌کی ده‌ستکردی خوڵقاندووه، که ژماره‌یه‌کی زۆر که‌م له‌سه‌ر
حیسابی زۆرینه ببنه خاوه‌ن پاره و پوول و کۆشک و ته‌لار، ته‌نیا خه‌می ورگ و
گیرفان پرکردن و خۆش گوزهرانی خۆیان و برسی و نه‌دارکردنی غه‌یری خۆیان بن،
ببنه فایروسی گیانی که‌سانی هۆشمه‌ند و پۆشنبیر و عه‌قلمه‌ند. ئەم وجوده
ناعادیله مایه‌ی ریسواکردن و مه‌حکوومکردنه و پدووستی به‌گۆرانیکي بته‌په‌تی و
ریشه‌یی هه‌یه. نابێ ئه‌وه‌مان له‌بیر بجی که شاعیر ده‌لی:

یادی سهد ساله‌ی ههمهنگوای بوو

هه‌رچه‌نده سهد ساله‌ی له‌دایکبوونی بوو، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا که ههمه‌نگوای

گه‌يشته لووتکه‌ی داهێنان و ئەفراندن، به‌تایبه‌تی له‌ رۆمانی «پیره‌مێرد و ده‌ریا»دا،
له‌هه‌مان کاتدا گه‌يشته ئەو راده‌ی که ژیان به‌شتیکي بی هه‌وده سه‌یر بکات و به
دهستی خۆی کۆتایی به‌و جۆره ژيانه به‌یڤی.

دووپانکردنه‌وه‌ی وشه‌ی مه‌رگ و مردن ئەو تاکانه‌ی ته‌عبیریان لی ده‌کات به‌و شیوه
زۆره‌ی که شاعیر به‌ جۆریک ته‌وزیفی کردوون و به‌ کاری هینان، ره‌نگدانه‌وه‌ی باری
ده‌روونی شاعیره له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه گوتاریکی شیعرییه بۆ وه‌رگر، بۆ ئەوه‌ی
سه‌رنجی رابکێشی و ئاگاداری بکاته‌وه.

له‌ رۆوی ته‌کنیکی شیعره‌وه، (ئیسماعیل به‌رنجی) وینه‌ی شیعری به‌ ره‌نگ
دروست ده‌کات وه‌ک ره‌نگی سپی بۆ کراسی بووکینی هه‌وسه‌ره‌که‌ی و ره‌نگی سپی
بۆ کفنه‌که‌ی، هه‌رچه‌نده هه‌ردووکیان دوو حاله‌تی ناکۆک و دژ به‌یه‌کن، به‌لام
پدوه‌ندییه‌کی ره‌نگی له‌ نیوانیاندا هه‌یه، ته‌نانه‌ت پدوه‌ندییه‌کی نۆرگانی له‌ نیوان
په‌ستبوون و ئیواره‌ی نارنجی نیشتمان هه‌یه که ته‌کنیکي تایبه‌ت به‌ ره‌نگ
پیکدینێ، ئەم جۆره ره‌نگه‌ش شاعیر به‌ره‌وه خه‌مۆکی ده‌بات.

وینه‌ی شیعری لا شاعیر له‌و ره‌نگانه‌دا زیاتر به‌رجه‌سته ده‌بن که هه‌وادژی یه‌کن،
تاریکی (ره‌ش)، رووناکی (سپی)، وه‌رد و پاوان و په‌ریز (سه‌وزایی):

ئەو شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل په‌له‌هه‌وران شه‌وه‌پرم کرد

ترسێکی خۆش و تاریکاییه‌کی به‌له‌زه‌ت بوو

کوچه‌دارووخواوه‌که‌شم بینی

به‌ره‌به‌یان

به‌ناو ته‌میکي سپی

ره‌ت ده‌بوو

بۆ وه‌رد و پاوان و په‌ریز ده‌گریا

شاعیر له‌چه‌ند موفره‌داتی ماله‌وه‌ی وینه‌یه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگ پیکدینێ بۆ نمونه له
شیعری (له‌ ده‌روازه‌ی قه‌برستانێ مه‌عه‌له‌لی قیردا)

چه‌ند ره‌نگیک له‌و شتانه‌به‌کاردینێ که موکي تایبه‌ت به‌ئەون. ره‌شنووس،

پانتۆلى قەدىفە زەيتونى، چەرخى ئىتالى ستيل، رانكوچۆغەي مەرەزى، ئەلبوومى شەكراو خواردنه‌و، بەدلەي عىدى ميلاد، كۆترە بارىكە... تاد.

ھەرۇھا بەكارھىنانى ئاۋ، ئاگر، خويناو، شەۋەزەنگ، كلى تريفە، زىراۋ، كازىو، لە شىعەرى (ئەۋانە)دا و چەندىن رەنگى تىرى جىاجيا كە لە ھەموياندا تابلۆيەكى شىۋەكارى دەكشى.

شاعىر لە دارىشتنى دايەلوگدا ئەزمونىكى خەست و خۆلى ھەيە، دايەلوگ لەگەل خۆى، خودى شاعىر ھاوسەرەكەى، برادەرانى، دايەلوگ لەگەل وجودا، ھەر ھەمويان لە شىۋەي درامى شانۆيەكى كورت، ھەرچەندە دوورن لە رەھەندەكانى شانۆ، بەلام ۋەرگر ھەست بەو جۆرە شىعەرە دەكات كە شاعىر ھونەرەندە پىكى ھىناۋە و زۆرەي ھەرە زۆرىشان ئىش و ئازارىان لى دەتكى و موعاناتى خۆى و دەوربەر و برادەر و ھاۋالاتىيان بەگشتى دەردەبىرى، ھەر ئەم شىۋەزەيە كە بۆتە زمانحالى شاعىر و ھەلوپىستى پى ۋەرگرتوو، كە لەگەل ئىش و ئازارى خەلكى كلۆل و لىقەوماۋ و بەستەزمان بى، ھەردەم بە چاۋيكي رىق و كىنە سەيرى دەوربەرى خۆى و جىهان بكات، كە شتەكان بەگشتى لىنگەۋقوۋچ بوونەتەۋە و لە ھەموۋ لايەكەۋە شىرازە پىچراۋە، ۋەك (حوسىن مەردانى) ياخى و بوپىر بلى:

پىزى جىهان ناگرم
تا لەسەر زەويدا يەك
مندال چاۋشكاۋ بى

بەو شىۋەزە شىعەرە لىرك و رۆمانسىيە شاعىر بانگەشەي خۆشەويستى دەكات بە تايپەتى خۆشەويستى ئافرەت، ئافرەتى ئازىزى ھاوسەر، خۆشەويستى زارۋكان و مرۆف بە تىروانىنى خۆشەويستىيەكى بى گەرد بۆ زىيانكى ئاسوودە، بەلام چارەنوسى خۆى تووشى ترس و نىگەرانى دەكات، ترس لە مردن، لە مەرگى ئازىز و رۋانىنە جىهانىكى رۆحانى بالاكە بەھا مرۆپىيەكان سەقامگىر بن، لەو قەلەق بوون و شىپرزەيىيە توشىان ھاتووۋە دەرباز بن. لە رووى زمانىشەۋە ئەو وشانەي بەكارھىناۋە كە دەلالەت لە كرۆكى وشە دەكەن، لە قالىبىكى زمانەوانى نوپى داپىشتوون كە خالى نىن لە وىنەي دركە و خواستەۋە، بە چىژىكى بالاو

رۆشنىرىيەكى باش.

دوای ۋەستانمان لە چەند وىستگەيەكى شىعەرى شاعىر. ئايا دەكرى بە شاعىرىكى ەبەسى لە قەلەم بەدەين، يان ئەۋەتا شىعەرەكانى لە رۋانگەي بۆچوون و ويناكردنى زىيان كە بەبى ھوودە سەيرى دەكات بەرپەچدانەۋەي گالتە پىكردنى مەرگ بى بە مرۆف، كە بۆ ھاتۆتە زىيان و دەژى و بۆ دەمرى، ئەگەر زىيان ئەۋەندە بى ھوودە نەبى، بۆ دەبى مەرگ برى ھەموۋ كەسىك بى لىي جىابىتەۋە. ئەگەر مەرگ بەو شىۋە نەبى بۆ شاعىر ئەو پانتايە فراوانە بۆ مەرگ تەرخان دەكات، بۆ ئەۋەندە بەرەو پىرى مەرگەۋە دەچى. ئاخۆ دەبى بەر لە ئىستا بە ماۋەيەك مەرگى خۆى نەبىنىبى. ۋەك بلىي ۋەك (عەبدولۋەھاب بەياتى) بەر لە شەست و دوو سال كۆچكردنى خۆى بە مردوۋ لە قەلەم دابى:

ئاۋا مردم لە زىاندا و
ھىشتا ھەر دەمرم
چىم بۆ نەماۋەتەۋە جگە لەم مەشخەلە شىنە و
رووى سىسم لە ئاۋىنەدا و
ھەنگاۋىك بۆ پىشەۋە... بۆ دواۋەۋە
چرايەكە دەكەۋى(۴)

شاعىر لە چاۋەرۋانى مەرگدايە، بانگى دەكات و لەو مەرگە لەزەت دەبىنى «لەبەرئەۋە مردن لە زماندا دەدوۋى، ھەرۋەك (بىكۆن) دەلى و كارى ئەو شاعىرەي رەفتارى زمانەكە دەكات لە ھەلبىزاردنى مرۆپى دەكات بۆ مەرگ «مەرگ بابەتتىكى نائاسايى كارى ھونەرى نىيە، خۆى تاكە بابەتى جىنشىننىيەكەيەتى، مەوداي ئەدەبى، مەوداي مەرگە، نووسىن بى مانايە بەو سىفەتە نەبى كە ھەۋلداۋىكە بۆ بەستنى پەيتەندى ئازادى لەگەل مەرگدا، چونكە ئەۋپەرى سنوورە بۆ ھەر رەھايەك، تاسەش بۆ مەرگ دەربازبوون و رىزگاربوونە، ئەۋىش خەۋنى مرۆفە...»(۵)

ئەي مردنى پى خۆشى كەي دىي شتەكان
كەمىك غەرىبىتر لە رۋانىنەكانى ئەۋسام
دېنە نپو ناخمەۋە

لێرانەدا مەزنتەر، نەك نازدارتر
 له چێشتهنگاوان رادهمیتم
 هاوئازارن
 وشكبوونهوه لێرانه
 ته‌ریبونهوه له‌وی
 ژیان، مردن ویک ده‌چن
 ئە‌ی خواوه‌ندی گه‌وره
 با له‌یه‌ک بچین.

ماده‌مه‌کی ژیان و مردن ویک بچن، ئە‌وا ژیان لای شاعیر مه‌رگه‌، ئە‌م جو‌ره‌ تێروانینه‌ی تژی له‌ ره‌شبینه‌ی، له‌ ئە‌نجامی مه‌رگی ئازیز، ژیان‌ی پر ده‌رده‌سه‌ری هاتوو، بۆیه‌ ژیان‌ی خو‌ی له‌ مه‌رگدا ده‌بینی و مه‌رگیش له‌ ژیاندا ده‌بینی «به‌یان‌ی له‌ دوورگدا مه‌رگی خو‌ی له‌ ژیاندا بین‌ی و سه‌یابیش به‌هۆی نه‌خۆشی و برسینه‌تی و ئاواره‌بی و نوشستی ئاواته‌خو‌ازی مه‌رگ بوو، هه‌ردووکیان له‌ مه‌رگدا سه‌رفرازی خو‌یان له‌ بی‌ هووده‌بی ژیاندا بین‌ی، به‌سه‌ر مه‌رگیشدا وه‌ک دوو شاعیر که‌ تێروانینه‌ی خو‌یان هه‌یه‌ سه‌رکه‌وتن، ته‌نانه‌ت جه‌ده‌لییه‌تی مه‌رگ و ژیان له‌ شیعری نو‌یدا بووه‌ ته‌وژمه‌کی نو‌یخو‌ازی و شی‌وه‌یه‌کی ته‌عبیرکردنی به‌کارهاتوو لای شاعیرانی نو‌یخو‌ازی»^(٦). (ئیسماعیل به‌رزنجی)یش یه‌کیکه‌ له‌و شاعیر و نو‌یخو‌ازانه‌ی له‌ رێگه‌ی په‌یفی شیعرییه‌وه‌ ئە‌و جو‌ره‌ جه‌ده‌لییه‌ته‌ی ره‌خساندوو و له‌م بواره‌دا داهێنان و ئە‌فراندنی مه‌یسه‌ر کردوو که‌ من به‌پێی بۆچوون و توانای ره‌خنه‌سازیم خو‌یندنه‌وه‌یه‌کی خو‌م بۆ کرد، وه‌ک به‌ره‌مه‌یێکی ئە‌ده‌بی دوور له‌ مه‌سه‌له‌ی دۆستایه‌تی، به‌ شی‌وازیکی ده‌ستپاکی ره‌خنه‌سازی، ئامۆژگارییه‌که‌ی (ت. س. ئیلیه‌ت)م له‌به‌رچاو گرت که‌ ده‌لی: «ره‌خنه‌ی ده‌ست پاک و چێژوهرگرتنی هه‌ستیار به‌ره‌و شیعیر ده‌چن نە‌ک بۆ شاعیر»^(٧)

ژیانیش لای شاعیر ئە‌و ژیان‌ه‌ رو‌مانسییانه‌ نییه‌ که‌ به‌ خه‌یال وینای بکات، ژیان‌ی ئە‌ندیشه‌ و ئیش و ئازاره‌، دێره‌ شیعریکی (حه‌یده‌ری) هه‌یه‌ له‌ ته‌و‌ریز زۆرباوه‌ که‌ ئە‌م شاعیره‌ ٩٨٦ کۆپله‌ شیعری نووسیوه‌ که‌ هه‌موویان له‌ باره‌ی ئازار و ژیان و

خۆشه‌ویسته‌ین که‌ ده‌لی: «ژیان ئازاره‌ به‌لام ئازار ژیان نییه‌ (٨)» و دوورکه‌وتنه‌وه‌ت له‌ خۆشه‌ویستی له‌ بۆشاییدا ده‌مریت.

په‌راویزه‌کان

- ١- دراسة الشعر في كتاب (مقالات في النقد) تأليف ماثيو أرنولد.
- ٢- الشعر والموت: فؤاد رفقة ل ٧٢.
- ٣- ما قالت النخلة للبحر - الشعر المعاصر في البحرين- علوي الهاشمي- دارالحرية للطباعة- بغداد ١٩٨١ ل ٥٢٠.
- ٤- عبداللطيف أرنائووط- عبدالوهاب البياتي- رحلة الشعر والحياة- مؤسسة المنارة- بيروت- ٢٠٠٤ ل ٧٤.
- ٥- الأدب الفرنسي الجديد- تأليف: غايتان بيكون- دار عويدات ل ٢٥٠.
- ٦- عبداللطيف أرنائووط- عبدالوهاب البياتي- رحلة الشعر والحياة ل ١٠٧.
- ٧- حاضر النقد الأدبي- ترجمة دكتور محمود الربيعي ل ١١٨.
- ٨- رواية الجبال والسلاح للكاتب الأنكليزي: جيمس أولدریج ترجمة صادق الجراد- مطبعة مؤسسة ئاراس ٢٠٠٦ ل ٣٩٦.

فیر دهبی ئەوەتا که به گۆلهباخی سەرسام دەبی و دەیهوئیت کرنۆشی بۆ بهری،
گۆلهکه پیتی دەلی:

وتی نهکهی بخلهتیی
بۆ گۆلیکی تەمەن کورت بنوشتییتەوه
راسته خۆشهویستیت بۆ گۆل
عهشقیکی شیرینه... جوانه
بهلام ئەوهی ههقه کرنۆشی بۆ بهریت
گۆلاله سوورەهی رووی کفنی شهیدانه.

ئەم عەشقه پیرۆزەهی شاعیر له پانتایی هۆنراوەی (پهيامی داربهروویکی
خاکپه‌رست) دا پانتایه‌کی زۆر داگیر ده‌کات، که روو بکاته ئەو داربه‌رووه
خاکپه‌رسته، که چ کهسانی به‌خۆ ده‌گرێ که له ژیر سیبهره‌کهیدا له قرچەهی هاویندا
به‌سینه‌وه، به‌رانبه‌ر وه‌فاو دلسۆزی بۆ خاکی کوردستان و داکوکیکردن له مافه
په‌واکانی گه‌لی کورد، هه‌لبه‌ت ئەو داربه‌رووهی له پته‌وترین خاکدا په‌گی روابی،
سه‌رما و سۆله و وه‌یشوومه‌ی زستان و به‌فر و زریان و ره‌شه‌بای سه‌رشیتی بی
ئامانی به‌خۆوه دیبی و به‌رگری کردبی، ده‌زانی کین ئەوانه‌ی شیاووی سیبهره
فینکه‌که‌ی ئەون و، کین ئەوانه‌ی لییان هه‌رامه:

وتی سیبهری من هه‌لاله بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ری
بۆ تۆ
بۆ ئەو
بۆ ریواران
بالنده‌و مه‌ل
ته‌نیا له‌و که‌سه‌ هه‌رامه
لایدابی له‌ ریباری گه‌ل

ئەو عەشقه سپییه بی گه‌رده‌ی شاعیر له‌ناو هه‌موو شاده‌ماری جه‌سته‌ی
شيعره‌کانیدا ده‌جوولێ و که‌ف و کولی دلی خۆی هه‌لده‌پێژی، مه‌حکوومی ئەو ده‌سته
چه‌په‌لانه ده‌کات، که به‌ ناهه‌ق ده‌ستدریژیان کرده سه‌ر پیرۆزمه‌نده‌کانمان، رووه

خویندنه‌وه‌یه‌ک بۆ

زریکه‌ی زامی داره به‌نیکی هه‌مه‌ سه‌عید که‌لاری

(زریکه‌ی زامی داره به‌نیکی) یه‌که‌مین به‌ره‌می چاپکراوی شاعیر هه‌مه‌ سه‌عید
که‌لارییه، له‌ میژووی نووسینی هۆنراوه‌کاندا یه‌که‌مین شيعری سالی (١٩٨٩) به‌خۆوه
ده‌گرێ و دوا شيعری نیسانی (١٩٩٩) هه‌، هه‌ندیک له‌ هۆنراوانه‌ له‌ پۆژنامه و
گۆقاره‌کاندا بلاو کراوانه‌ته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی سه‌رنجی راکیشام به‌پیتی میژووی دانانی
شيعره‌کان به‌ زنجیره‌یه‌ک له‌ دواي یه‌ک له‌ کۆ شيعره‌که‌دا ریک نه‌خراون، بۆ ئەوه‌ی
خوینەر و په‌خنه‌گر بخله‌ نه‌ په‌نجه‌ سه‌ر ئاستی به‌ره‌و پيشچوونی شاعیر له‌ ماوه
کورتدا که‌ ته‌مه‌نی (١٠) ساله‌.

خۆشه‌ویستی خاک، دلسۆزی گه‌ل، وه‌فا و ده‌ستپاکی نازایه‌تی و جوامیری،
ئارامگرتن و کۆلنه‌دان هه‌وینی ته‌قینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی شيعری شاعیرن، زاده‌ی بیر و
ئهنديشه و خولیا و خه‌یالی ئەو شيعرانه‌ن له‌م کۆ شيعره‌دا چاویان کردۆته‌وه، جان
کوکتۆ گوته‌نی (ئای خۆزیا ده‌مزانی بۆچی شيعر) ئەمانه‌ن هه‌ستی شاعیر
ده‌جوولین.

شاعیر داروبه‌رد و رووبار به‌ قسه‌ دینێ، خاسییه‌تی که‌سایه‌تی مرۆفیان پی
ده‌به‌خشی، له‌گه‌لیان ده‌که‌وینته‌ گه‌توگۆ... لی‌رده‌دا دیره‌ شيعریکی شاعیریکی گه‌وره‌ی
هه‌رب (المتنبی)م دیته‌وه یاد که‌ ده‌لی:

أنا الذي نظر الأعمى إلى أدبي
وأسمعت كلماتي من به صم

واته من ئەو که‌سه‌م که‌ کوپر ئەده‌به‌که‌ی من ده‌بینی و ئەوه‌ی که‌ره‌و، گوپی له
وشه‌کانمه‌.

شاعیر ته‌نیا له‌گه‌لیانا نادوێ به‌لکو په‌ند و ئامۆژگاریشيان لی وهرده‌گرێ و لییان

جوانه‌کانیان شیواند، مشتته مه‌زنه‌کانیان بچووک کرده‌وه، به‌راوردی له نیتوان دوو رۆحی لیک جیا ده‌کات، ئەو رۆحانه‌ی ته‌نانه‌ت له‌ناو دۆزه‌خی ژیانیشا پیس نه‌بوون، به‌پاکی مانه‌وه و، ئەو رۆحانه‌ی ولاتیان وێران کرد و کیمیاباران و ئەنفالیان کرد، ئەوانه‌ی که پشتیان له‌گه‌ل کرد و، بۆ پاره‌وپوول چه‌مانه‌وه و، ژیرخانیاں ئاودیدو کرد:

ئەو سه‌حه‌ره‌ی ئیمه‌ رۆحمان له‌ دۆزه‌خدا سپی راگرت
ئیمه‌ له‌ ئاشه‌ ته‌نووره‌ی فریشته‌کانا ئەسووتاین
گه‌نمی سووری گوڵه‌ چنه‌ی منالانمان ئەکرد به‌ ئارد
ئەکرد نان

ئیمه‌ له‌سه‌ر گۆری ته‌تکه‌و مووری منالەکانماندا
سویندیمان به‌سه‌ر ئەوان ئەخوارد
ئەوان سه‌ریان جانتایه‌کی پڕ له‌ هیچ بوو
ته‌هریب ئەکرا بۆ هه‌نده‌ران

ئەم مه‌حکومکردنه‌ی شاعیر، هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی میژووییه، به‌خۆدا چوونه‌وه‌یه و پاککردنه‌وه‌ی رۆح و می‌شک و ویژدانه، ده‌رس وه‌رگرتنه‌ له‌ هه‌لفریوانمان به‌ شتی وه‌همی، ئەوه‌ی که برۆایه‌کی ره‌هامان پێ به‌خشیبوو، به‌لام به‌داخه‌وه‌ و دهرنه‌چوو، بۆیه‌ ئەم واقیعه‌ تفت و تاله‌ی که له‌ به‌رائه‌تی شاعیره‌وه، به‌رائه‌ت و پاکی دل‌سووزانی گه‌ل و خاکی پیروژ هاته‌ کایه‌وه، شاعیر به‌ره‌و نامۆیی ده‌به‌ن و پرسیار ده‌کات هه‌قی خۆیه‌تی که نامۆ بێ و پرسیاریش بکات، به‌لام پرسیار له‌ کێ؟ له‌ (په‌یکه‌ری مامۆستای ون)، که له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا نمونه‌یان زۆره، به‌لام ئەوانیش وه‌ک شاعیر نامۆن:

ده‌م ئەنیمه‌ گوێچکه‌یه‌وه
«ورته‌ی ته‌ریو»
قاقای خویڤن و
سه‌مای ئەشک و
شملی شه‌ر
عه‌شقی شییت و

پیا هه‌لپه‌ژاندنی ئەم ناوه‌خته‌ت دیوه؟
چلۆره‌ خه‌مم هه‌یناوه‌ بۆت شه‌کره‌ خه‌م

ئەم خه‌مه‌ی شاعیر، که ته‌نیا خه‌می خودی خۆی نییه، رازی دل‌ی زمانحالی شیعیره، شیعریش زمانحالی میلله‌ته‌و، ئەو خه‌م و په‌ژاره‌ی بۆ په‌یکه‌ره‌که‌ی هه‌لده‌ریژێ، ئەو خه‌مه‌ قورسه‌ی که ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ره‌که‌ش به‌رگه‌ی ناگری و له‌ داخانا شه‌ق ده‌بات له‌ ئەنجامی ئەوه‌ی رازی ده‌روونه‌ که ئەوه‌نده‌ تفت و تاله‌، که شاعیر به‌ گوژالکی ده‌چوینێ.

گوژالکه‌ رازت بینیه‌؟!
عابای شیعرم دا به‌شانیا
پشتم لی کرد
زه‌ر زه‌ر به‌ردی گه‌ردی تینرا
هه‌ر ئەو شه‌وه
په‌یکه‌ر له‌ داخا شه‌قی برد...

هۆنراوه‌ی (کۆچی ره‌ش) دا‌برانه‌ له‌ زیندو خاک و خۆلی نه‌ژاد، خۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دانه، مردنی ئابروو و ویژدانه، کرنۆش بردنه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی دوژمنی خوینینی، جا ئەو کۆچه‌ ره‌شه‌ به‌زه‌بری ملکه‌چبوون و داته‌پینی وره‌ و ویست و ئیراده‌ بێ، که نیشانه‌ی ترسنۆکییه، یا له‌ ژیر کارتیکردنی پاره‌وپوول بێ، هه‌ر یه‌که «ته‌نیا ئەو که‌سانه‌ نیشتمان ده‌فرۆشن که پاره‌یان لا خۆشه‌ویسته‌ ئەم جووره‌ کۆچه‌، کۆتایی مروقی په‌سه‌ن و عاشقی خاکه‌، حاله‌تیکێ تراژیدی هه‌ره‌سه‌هینانه، ئەگه‌ر به‌ زۆره‌ملیتش بێ.

ئای له‌و رۆژه‌ی کۆچت تیا کرد
رۆژیک بوو کۆستی تیا که‌وت
پیاوه‌تی و ویژدانی تیا مرد
له‌و رۆژه‌وه‌ که تۆ برایت له‌ که‌ژوکیو
پیکه‌نین و خه‌نده‌و بزه
به‌ شه‌رمه‌وه‌ دیته‌ سه‌ر لێو

دا‌بران له‌و که‌ژ و کپوه، که هه‌میشه‌ دا‌لده‌ و په‌نای شو‌ر‌شگ‌یرانی گه‌لی کورد بووه‌و

(بارزانی نەمر) گوتەنی «کوردا دۆستی نییه، شاخ و کێو نەبێ» شەرمەزاری و پروو
رەشییە، ئەو ترازانەیی که شاعیر بە کۆچی رەشی لە قەلەم داوه، رەهەندی تر بەخۆ
دەگرێ، بە لای منەوه ئەوه هەلەدەگرێ، که کۆچ بێ لە سەنگەری کوردایەتییهوه بەرهو
سەنگەری دوژمنایەتی، یاخود چوونە ریزی حزبیکی نامۆ بێ بە دۆزی نەتەوهییمان،
ئەم هۆنراوییه که رۆژی ۱۹/۹/۱۹۸۹ لە کۆمەلگەیی زۆرەملیتی سموود داندراوه، جۆره
ئیشکالییهتیک لای خۆینەر دروست دەکات، ئایا شاعیر مەبەستی کۆچی بە زۆره
ملییه، یا بە ئارەزوو؟، هەرچەندە لە کۆتایی شیعەرەکهدا جۆره گەشبینییەکی
خولقاندووه، که نەک تەنیا مرۆف، بە لکو رەگەزەکانی سروشتیش چاوه‌روانی
گەروانەوهن:

بە تاسەوه چاوه‌وان
چاوه‌روانی گەرانه‌وهن

که‌واته لێره‌دا ئەو راگوێزانە به زۆره ملیمان بۆ پروو دەبیتەوه که تا ئیستاش
بەردەوامه، بەلام ئاخۆ باشتر نییه که مرۆف بە پێوه بمریت؟ وهک چۆن دار و
درختەکانی کێوه‌کانی کوردستان له ژێر زەبری دوژمنانی کورد به پێوه مردن.
وێرایی ئەمەش ئەم کۆچه رەشه بەرهو باشوور، پرووه هەتاوی گەرمەسێره و، بهو
شالاوه بەدناوه‌کانی ئەنفال که‌وتوووه و، ئەو خەلکه فریای ئەوه نەکه‌وتوووه دالده و
پەنایەک بدۆزیتەوه که نەکه‌ویتە بهر لافاوی ئەنفاله‌کان، هەرچۆنیک بێ، ئەم
گەشبینییە شاعیر ئەو ئیشکالییه‌تەمان بۆ پروو دەکاتەوه که دەلی:

له پشت ئاسۆی سپیدەیی دەمەوبە‌یانا
له ناو خەم و پەژارەیی سەختی ژيانا
بە تاسەوه چاوه‌روان
چاوه‌روانی گەرانه‌وهن

هەلبەت هۆنراوی رەسەن ئەو هۆنراوییه‌یه که به سانایی خۆی به دەسته‌وه
نادات، (کۆچی رهش)یش تەنکه تەنیکێ له‌سەر نیشته‌وووه که خۆینەر به‌رهو پرسیار
دەبات، تا مەسه‌له‌که‌ی بۆ ساغ بێتەوه، بۆیه وردبۆونه‌وه‌ی گەرەکه.

شاعیر قەتماغەیی برینە کۆنەکان هەلەداتەوه تا زیاتر به سوێ بێن، ئەم برینانە،

زەبری دوژمنانی خۆینینه که نابێ له بیریان کهین و، جاریکی دی فریو نەخۆین:

من زامیکی ئەم زەمانەم
به نیازی ساپژکردن شه‌ویک نییه
خۆمی تیا نەکولینمەوه
من لاپەرەیی میژووویه‌کم
ئەیانەوی دێرو وشەیی
بەدەستی خۆم بکوژینمەوه.

شاعیر پەنا دەباته بهر شازادەیی شیعری هیوا و خەوین، که فریایکه‌وی، چیتەر
خەلکه‌که دەستخەڕۆ نەبن، به دواي سەرابا ویل نەبن، به هۆش خۆیان بێنەوه.

دام بیۆشه
خەمه‌کانیش دالده بده
نەک دواي منی باوان شیواو
هیلانەیان لی بشیویت و ئاوارەبن
لەم قەیرانی ویژدانەدا
نەک به دواي
سەرابا بچن

ئەم شیعەرە شاعیر، لهو جۆره شیعرانە نییه، که زەمینەیی له‌باری نەبێ و،
رابردوو و ئەمرۆ له خۆی نەگرێ، شیعری یاخیبوون نوێکردنەوه نەبێ. به‌لکو شیعری
بۆمبێ میکرۆب و ئەتۆم و مافی مرۆف و واقعیه تراژیدییه‌که‌ی گەلی کوردمانه.

له سالانی نەهاتیدا گەر بووکه بارانەیی شیعیر
دلی فریشتەیی هەور نەخوسینێ... داینەدۆشی
شیعیر نییه
له سەردەمی سەربرینی بووکی شارەزوورو گەرمیانی گەنمدا
شیعیر بۆنی سیانیدو
تامی ئەشکی سوێری ئەنفالی لی نەیهت
شعر نییه

تەنانەت سروشتیش لەم رۆژگارە تفتە و تالەیی که شاعیر لێی دەدوێ، هاوسۆزه،

ئەوئىش بەرگى ماتەمى پۆشيوە، سەرلېشىۋاۋە، ون بوۋە، لە رەگەزەكانى خۆى دەگەپى، نامۆ ئاۋارەپە:

ئەمرۆ شيوەنى سروشتە
چىا لووتكەى لى ون بوۋە
ئاسمان بۆ ھەردە ئەگەپى
ئاسمان بۆ ھەور
كانى بۆ ئاۋ
سەرچاۋە وئلى رووبارە
سۆما بۆ چاۋ
منىش سەرم لى گوم بوۋە
سەنگەر سەنگەر بۆى ئەگەپىم
ئەمرۆ شەقام بەرۆكى خۆى دائەدرى
شارى شەھىد سەرگەردانە

شىعەرەكانى شاعىر ۋەك ھىللىكى بەيانى، خەم دايپۆشيوە، زنجىرەى كارەساتەكان كۆتايى ناىەت، نازانى بە چ ھەستىك تەعبىر لەۋ واقىعە نەگرىسە بكات، كە شالاۋەكانى ئەنفالى دىتەۋە بەرچاۋ، بۆيە دۆشداماۋە، ھەپەساۋە، پرسىيار دواى پرسىيار دەكات، لە چارەنۋوسى ئەۋانەى بى سەرو شوپىن بوون، بە تايبەتى ئافرەتەكان، دەبى لە چ مەينەت و لەناۋ چ دۆزەخىكدا بەدىلى و كۆيلەبى ژيان بەرنە سەر:

ئەمشەۋ شىعەر (ھەببىيە)
نازانم لى بىبان قووتى داۋە
يا گەردنى ياخى لە كچ
رۆحى نامۆى بەندى باخچەى
كام ئەمىرو شانازادەپە
ئاخۆ ئىستا ھەببىيەى ئەۋ
كۆيلەى رەشمالى كام رەۋەندى بەدوۋە
دەمى خونچەۋ پشكۆى گۆناى

ئاگرى كام نىرگەلەپە
بۆ كام شىخى ويژدان گەنيو
بوۋكى باخەل و تەسبىحى نىۋ پەنجەپە

شاعىر لەۋ واقىعەى تىيدا دەژىن، پەردە لە روۋى ئەۋ كەسانە ھەلدەداتەۋە كە ھەمىشە ھەلپەى خۆ دەۋلەمەندكردن دەدەن، كە لە پىناۋ پلەۋ ساماندا پىاۋەتى و ويژدان لە دەست دەدەن، ھەرۋەكو كىبى پىرۆزى ئىنجىل دەلى: ناتوانن خوا و سامان بپەرستىن»، لە ھەمان كاتدا داۋاى پاكبوۋنەۋە دەكات، ھەنگاۋ بەرەۋ بى گەردى و بەرائەت دەنى. ئەۋەى لە رۆژدا دەكرى، خۆ دۆراندنە:

سال ھات و چوو
شەۋ ئاۋس بوۋ بەرۆژەۋە
تۆش تامەزرۆى
بەرزى كۆشك و
نزمى نەفس و
عەشقى دۆلار

لە كاتىكا كە ئەم جۆرە ويژدان مردوۋانە مەحكوم دەكات و پەردە لەسەر روۋيان ھەلدەداتەۋە، كە لەزەلكاۋى ناپاكىدا خنكاۋن، دەپەۋىت لەم ژىنە نامۆپەدا دەرباز بى، بەرەۋ پاكى و، خۆ پاككردنەۋە ھەنگاۋ ھەلپىنى، بەرەۋ گەپانەۋەى باۋەشى ئەۋ گولانەى ھىشتا كەش و پاراون، بە دەستى پىس نەگەچلاۋن، پەپوۋلەى عاشقى شەيدا نەبى، بۆنيان پىۋە نەكراۋە:

ئىى
ئەمە چ وشكە سالىكە
داپراۋە... داپراۋە
ئىى لە پىۋە
دەبا تۆپە بكەين و دەسنوۋىز بەشەۋنمى
سەرە پەپەى ئەۋ گولە بشۆين
كە لە پەپوۋلەكان بەۋلاۋە كەس بۆنى پىۋە نەكردوۋە

يا (تهيه موم) به گريان و تريقانه وهى ئەو مندا له بکهين
 که بيجگه له کۆشى گهرم و
 مژيني مه مکى داىکى
 هيچ نايه تيکى ترى له بهر نيه

هەر ئەم حاله ته شه که شاعير زياتر به رهو رۆژانى پاکى دهگه پينته وه، بۆ رۆژانى
 سهردهمى منالى، سهردهمى پاکى و بهرائهت، تهنا نهت خو شه ويستيش، که
 خو شه ويستيه کى مادی والا نه بوو، به لکو خو شه ويستيه کى پاکيزه يى بى گهرد بوو.
 ئەو کاته، ژيانى ته بایى و گونجان بوو، شته کان ليک نه ترانزابوون، زه مه نى
 دلسۆزى و ميهر و ويژدان بوو، هيشتا گيانى مرۆف به هه لفرىواندنى باق و بريقى
 دونيايه پيس نه بوو بوو:

ئيتير کاتى ئەوه هاتووه بهر له کۆتاييه کان
 بچينه وه به رهو پاکى رۆح
 بچينه وه به رهو کۆلانه کانى چاوشارکيى بهرائهت
 بگه پينه وه به رهو ساته کانى مندا ليمان
 بۆ ئەو رۆژانه يى له قرچى نيوه رۆدا
 له سيبه رى دار شاتووه که يى رۆخى کانى
 مالممان ده کرد

نه من شهرم دايد هه گرتم
 نه تۆش چاوت داده خست و
 نه کولمت سوور هه لده گه را

ئە جوړه گه رانه وه يه، به رهو مندا لى و شوپينى يارى و راپواردنى مندا لى،
 له لايه ک بهرائه تى ئەو کاته مان نيشان ده دات، له لايه کى ديه که وه ته عيبر له جوانکارى
 شوپين ده کات، که مرۆف ته مه نيکى تايبه تى هه ز به وه ده کات که رۆژى له رۆژان
 بگه پينه وه شوپينه وارى سهردهمى ته مه نى منالى و ئەو شوپينه يى ئەو کاته يى تيدا به
 سه ر بردووه. که هه ميشه خه وى پتوه ده بينى و خو ئەگه ر سهردهمى کى خو ش بى و
 شوپينه که هه وارگه يى پاکى و بى گهرد بى، ئەوه زۆر هه ز به و جوړه گه رانه وه يه
 ده کات، ئەگه ر ئەمرۆ له خو شترين کۆشک و ته لاريشدا بژى.

لايهنى هونه رى شيعره کان

هه رچه نده شاعير خو ي چه ند له شيوازى گرى و گال وه دوور خستووه، به لام
 وشه ي ساده و پر ماناي به کاره يناوه، ئەگه ر کرۆکى ئەده ب به کاره ينانى درکه بيت،
 ئەوه شاعير له م بواره دا گره وى هونه رى بردۆته وه و، له رووى ره وانبيژيه وه ئەسپى
 خو ي تاو داوه و سوارى کى باشه و ده زان ي چۆن جله وه که ي به ره لالا بکات.
 وا چه ند نمونه يه ک ده خه ينه به رده م خو ي نه ر:

خواستنه وه ي په نه انه	زه وى ئيلنجى خو ين ده دات
خواستنه وه ي په نه انه	له سه ر قه يتانى ليو دهنگى ما چ ئەمه يى
خواستنه وه ي په نه انه	دا شو ره له گومان
خواستنه وه ي په نه انه	شيعر يک پرچى به خه م سپى بکا
خواستنه وه ي په نه انه	هه له بجه ليو ئە کرۆژى
خواستنه وه ي په نه انه	قاقا ي خو ين
خواستنه وه ي په نه انه	خه مه کانيش دا لده بده
خواستنه وه ي په نه انه	بوومه له رزه ي عه با ي ره ش
خواستنه وه ي په نه انه	نه مام، گولا له، پيره دارو کان يا و سه رما يانه

خواستنه وه ي په نه انه	چاوى ره شى شيعره کانم
خواستنه وه ي په نه انه	کالافه ي خه يال
خواستنه وه ي په نه انه	بنار بۆ هه رده ئەگه ر ي
خواستنه وه ي په نه انه	شه و ئاوس بوو به رۆژه وه
خواستنه وه ي په نه انه	شيعر ده مدو ينى و

چه ندين نمونه يى تر که ده چنه خانه ي ره وانبيژى و شيوازى ره وانبيژيش،
 جه وه رى ئەده به .

وهردهگرئى له جوړهكانى ديكهى نهدهبدا وهرناگيرئ.

لهم رووهوه كوڼفوښيوش ههقى بوو كه روو له كورپهكهى (لى) وهرېگيرئ كه جاريكيان لى پرسى:

«(لى) تو شاعر دهخونينتهوه؟ كورپهكهى وهلامى دايهوه: نهختر. باوكهكهى له وهلامى كورپهكهيدا خه مى خوارد و پټى گوت: كورپى خوځم نهوهى شاعر ناخونينتهوه وهك نهوكهسه وايه، رووى له ديوار كړدووه، هيچ نابيني نهو نهبي، لهوهى له دهوړوبهريدايه، خوښى و شادييهكانى ژيان و نازدارييهكانى سروشت و سهړچلييهكانى هزر دهشلهژين، پاشان به خه م داخهوه رووى لئ وهرگيرئ»^(۱).

زياتر له وېچوونهى كوڼفوښيوش، كه شاعير چوار كو شاعر دهكاته ديوان/ شاعر و كولاژ و به ناوى (تافگهى مهند و نهوانى تر)، له بهرگيكي قهشهنگ و پهنگاورهنگ له (٤٤٠) لاپهريدا چاپيان دهكات و به وينهى هونهركاريي كولاژ شاعرهكان دهرازينيتهوه، زياتر سهرنجى خوښه بڼه خودى شاعرهكانى رادهكيشئ.

شاعير له شاعري «له پوراويزي وريتهى ناواريهكى شيتدا» دهلئ:

ئاي گيانهكه م گهر نهترانى،
نهوكاتهى پهله ههورهكان دادهكشن و
نامهى تو م بو دهبارينين.

چيم لئ ديت؟!
ئاي گيانهكه م گهر نهترانى

چهنده تينووم!
گهر نهترانى

خورى چاوت له دلمدا
ههركيز، ههركيز ناوا نابئ.

ل ١٧

كه شاعير له ناوارهييدا بڼى، ههست به ناموئى و ناوميدى و تهنيايى دهكات،

بهرجهستهکردنى شاعر

له ديوانى تافگهى مهند و نهوانى تری نهژاد عهزیز سورمیدا

سهرهتا (نهژاد عهزیز سورمئى) شاعير، له پټوهنديهكى روځى و ويژدانيدا لهگهډ شاعيردا بهم جوړه تهعيبير له شاعر دهكات و دهلئ:

نهى شاعر..!

نهى سيلهى ههموو روځهكان!

من له روژيكي رهشانگى گورپهى هاوين له دايك بووم

تو نهباى،

له چزووى غهزمهيهكدا دهمردم..

سيلهى روځه و پهريستگاكان

داد رهسى زهمانى بهد نيهادى..

نهى شاعر..!

ل ه

شاعير بو شاعر له دايك بووه، بو شاعيريش دهژى، نهگهر شاعيريش نهبوايه كه ههوينى بوون و بهردهوامى شاعيره لهو زهمانه بهد نيهادهدا نهوا ههستى به مردن دهكرد.

نهمروځ ههروهك ئيليهت دهلئ: «پهخنهى دهستپاك و چيژى ناسك رووكردنه شاعيره، نهك شاعير». نهم بوچوونهى شاعير له بوچوونيكى رومانسيبانه سهړچاوه دهگرئ، كه سهرهتاي قوناغى لايويه، شاعيرى رومانسيش به چاويك سهيرى ژيان و واقع دهكات كه پيچهوانهى هز و نارهزووهكانيهتى، كه شاعيريش ناوينهى دهروون و ههست و نهستى شاعير بي، دهبي بوځوڼريتهوه، نهو چيژ و لهزهتهى له شاعيريش

بەلام لە ھەمان کاتدا شاعیری پۆمانسی، شاعیری ئەفین و خۆشەویستی و ھەست ناسک. برووسکە ھیوايەک ختووکەى دلى دەدات، کە ھىزىكى تر ھەيە لەناو ئەو دلدەدا کە موعانائى دوورى و ئاوارەبىيەكەى سووک کات، ئەویش خۆشەويستی دلبرە دوورەکەيە کە پەلە ھەورەکان لە کاتى داکشانیاندا نامەى (سەكۆ)ى خۆشەويست دەبارین، ئەو ھەلە دەکەوتتە بەر خەيالى بينىنى خۆرى چاوەکانى کە لە دلە تاريک و تەنيايەكەى ھەلدی و رووناكى دەکاتەو، ئەم جۆرە خۆرەش خۆرىكى ئەبەديیە، شيعریش بى خۆشەويستی، شيعرى تەنيايى و سارد و سړى مرؤف و نامۆ بوونیيەتى.

بە ھەمان شىوہ لە شيعرى (شەوبا)دا دەلى:

شەو راشکاوھو

کىژۆلەبى چاو گەلاوێژ چاوەکانى ناچنە خەو..

شەو راشکاوھو

کىژۆلەبى ئەستىرەکان، وەک پوولەکە.

يەك يەك دەچنیت.

دەکاتە سەد.. ھەزار... ملیۆن..

شەوبايەك دى و

نەرمۆلە خەوى لى دەخات!!

ل ٢٠

ئەم ھىزە ئەفسووناوييەى کە خەو لەو کىژە چاو گەلاوێژە دەخات، کە خەو لە چاوانى زراوہ، شەوبايە، کزەبایەكى فینک و سازگارە لە ھالەتیک دەربازى دەکات کە خەو بە ھىچ جۆر ناچیتە چاوەکانى، کەواتە شاعیر ئەو کىژۆلەبى لە واقىعە سروشتى و بايلۆژىيەكەى دەترانينى و دەیخاتە بەردەم واقىعەىكى پۆمانسىيانەى سىحرارى، کە بە خەيال، بە شەوبايەك، بە سروھيەكى ناسک بە نەرمى دەيخەوينى. لەم رووھوہ (مالارىيە) گوتوويەتى:

«واقىع لە گۆرانىيەکانتاندا رەش بکەنەوہ خۆى باوہ و ئاسايىيە، تاکە شت کە

شاعیر پۆويستە بىکات، کاربکات و چاوەکانى ھەموو دەم بە دواى گوزارەيەک بگەرين: ھەرگىز رووى نەداوہ»(٢)

لە کۆتايى ھەمان کۆپلەدا ھالەتەکە بە شىوہيەكى تر وينا دەکات و چارەسەر دەکات و دەلى:

- تۆ پيیکەنە!

پيیکەنينت گريانى تيا ھەلدەواسرى..

بزەى تيدا دەکرى بە بووک..

تۆ..

پى..

بکەنە!

ل ٢٢

پيیکەنين (گرىان) دەکوژى، پيیکەنين نيشانەى خۆشى و رووگەشيبە، خۆشنوودى و کەرنەفالى و شايلىغانى زەماوہندە، پيیکەنين، مژدەى ژيانى بەختەوہرى و گۆرانى ھالەتى غەمناکيە کە دلى تيدا دەسرەوى و بزەى نەرمونۆل دەکەوتتە سەر لىوہکانى پەريزاد.

ھەرچەندە شاعیر ئەم شيعرەى لە بەغدا لە ١٩٧٥/١٢/١٥ دا نووسيوہ، بە دوورى نازانم ماسکىک بىت بۆ رەوشى تايبەتى خۆى وەک بلى لى گەل (ئەراگۆن)دا يەك دەگرنەوہ و خۆى بە تەنيا نايتە بەرچاو، ئەگەر خۆشەويستەكەى، يان ئەو شوخەى وینەى بۆ کيشاوہ ليشى دوور بى لى گەلیدا دەژى، (ئەراگۆن) دەلى:

منيش بۆ ئەو کەسانە قسە دەکەم، کە ناتوانن بخەون، ئەوان بە تەنيانين مادامەكى لەوان دەچم.

ھەر وھەا قسە بۆ ئەوانە دەکەم بەزەبىيان دى کە بمرن،

بۆچى ئيوہ دەلین من خۆپەرستم!!(٣)

شاعیر ھالەتیکى دەروونى و سروشتى، بە پيیکەنين، بەبزە چارەسەر دەکات. خۆ

ئەگەر لای (ئاراگون) زەردەخەنە جوان بى لەسەر پروویكى دزیو و شیویئراویش بى
وھكو خۆی دەلى:

ھەرگیز شتیک نییە لە زەردەخەنە جوانتر
تەننەت لەسەر پروویكى شیویئراویش!!
ئایا ناتەوئیت جوان بى؟

ل ٤

ئەوا شاعیر ئەو زەردەخەنەنیە رووھکەى پەریزاد جوانتر و رازاوتر دەکات و گریان
باوی نامینی، خەم و پەژارە دەروونەو، رەوشیکی ئەوتۆ دیتە کایەووە کە بزە دەبیتە
بووک. شیعرى (سەكو دڵەكەم) درێژبوونەوھى شیعرى (لە پەراویزی و پینەى
ئاوارەبەكى شیتدا)یە کە تیایدا دەلى:

ئێستاش گیانە

تاڤگەى خۆشەوئستی تۆیە

گەردى غوربەت لە چاومدا دەسپێتەو!!

ل ٤٢

لە کۆتایی شیعرەكەدا دەلى:

دووچاوى تۆن:

لە شەوھە سارد و سەرھەکانى بى ئاگر

دەبن بە کۆ پەنگر و

لە ھەناوما گەش دەسووتین..

گیانە

ھەر

تۆى...

ل ٤٤

لە غوربەتدا چ شتیک خەمەکانى شاعیر دادەمرکینى، خۆشەوئستی نەبى؟ ھىچ
شتیک بەقەد خۆشەوئستی نابیتە ھىوايەكى گەش و لە دڵ و دەروونیدا چەكەرە
ناکات، گرنگ لە دارشتنى ئەم شیعرە و پراى ئەو ھەموو خەم و نامۆییە کە شاعیر
پتوھیان گرفتار بوو، بەلام بە جۆریک ھەواو کەشتیکی وای بۆ خۆلقاندووھ کە بچیتە
دڵەو، شیوازیش لە شیعردا گرینگی خۆی ھەییە، بەم بۆنەییەو (پاپلۆ نیرۆدا) دەلى:
«شیواز مرۆف نییە و چیتەر، بەلکو ئەوھشە کە دەورەى داو، ئەگەر کەشەكە
نەچووھ ناو شیعرەكە، ئەوھ شیعرەكە دەبیتە مردوو، مردوو چونکە نەیتوانى
ھەناسە بدات»^(٥)

«ھەر لەم روانگەییەو خۆشەوئستی و سۆزى شاعیر بۆ گەلانى لێقەوماوى
جیھان، وەك شیعرىكى مرۆفخوازی، وەك داکۆکیکردن لە حەقیقەتى دۆزىكى
ئینسانى شیعرىكى داھینەرانە دەخۆلقینى، نیرۆدا وتەنى: «ئاردى حەقیقەت
و رەوانبىژی نانى شیعر دروست دەکات»^(٦)

شاعیر لە شیعرى (گارنىكا)دا داھینان دەکات، ھەرچەندە کەرەستەى شیعرى
سیاسى کەمن و ناگەنە ئاستى شیعرى خودى، بەلام داھینان و ئەفراندن لەم
بوارەدا بە دەگمەن، ئاردى حەقیقەت و بوونى شیوازی رەوانبىژی لای شاعیر دەبنە
نانى بە تاموخۆی شیعر. شاعیر دەلى:

– «نسیى مالمان

ھۆنراوھ بوو..

(فیکتۆر گارا) وئستی بیکاتە گۆرانى

لەپر کەنار بوو بە رووبار..

بەفر سوور بوو پرىشکەى ئاگرى باران!!

گارا تۆراو،

دەستى وشەى شیعرى منیش

لە گەردنى یەكتر پچران!!!»

بیکاسۆ لەکوئى؟

بەژىی خەمە سوورەکانم

هونراويههكى بى وشه بهونيهوه؟

نيرودا له كوښى؟

بالى زيندووى (سانتياگو) بكههته بهر

باره كه وښكى بى بالى ئه شاخانه..

ل ٤٧ و ٤٨

بهسټنه وهى فيكتور گارا و بيكاسو و نيرودا به به كه وه، له تراژيډيای گارنيكاي ئيسپانى به و دارشټنه روونبيژيه (به يان) نهك ره وانبيژى وهك نيرودا دهلى: هه وينى شيعره كنه كه تيكه لكردى سى توخم و رهگهزى لښك نزيكن، نزيكبوونيكى پوڅى و ويژدانى، پيوه ندييه كى توندوتوللى نه چرا او به دهنگ و رپيم و ترپه كورانى (فيكتور گارا) و شاكاره شيوه كارويه مه زنه كهى بيكاسو به توناتي رهنگه كان و رپيم و ترپه و ليدانى هارمونيه تى نيوان رهگهزه بالا هونه ركارويه پر داهي تانه كانى، به شيعرى به رزى شاعيره تى گه وهى جيهانى، كه شيعر رهنگدانه وهى حقه قهت و ژيانه، پر له رپيم و وينه و بيناسازيه كهى.

پول قاليرى جوانى بو چوه كه دهلى:

«شيعر سه مايه و په خشانيش روښتنه» (٧)

نه ژادى شاعيره نوڅواز هونه رنه ندانه وشه كانى به كارهي ناره، به رگى روونبيژى له بهر بوونه وه ره كان كردوه، كه سايه تى مروڅى به شاخ و رووبار و به فر و باران، لامله كيو و سي به رى هوار، سي به رى ميژوو، كيلگه كى ياڅى داوه، دارشټنى ئه و جوړه په يقانه به و شيوازه درك به ييه، هيز و پيزى شاعيره تى نه ژاده، د ژايه تى خوځى به رامبه ر كوده تا خوينا ويه كهى بينوشى فاشى راده گه به نى ههروه كو (مالارميه) دهلى: «شيعر له بيروباوه ر پيكنايه، به لكو له وشه» شاعير وشه له حقه قهت و سروشتى خوځى داده مالى، به رگيكى روونبيژى ده كاته بهر، كه ته عبير له پوڅى شاعير و هه لوښتى بكات، كه دا كو كى له خه باټگي رانى چيلى ده كات، له ريگه كى شاكاره كهى (گارنيكا) وه. پيوسته له سه ر شاعيره ش ههروه كو نيرودا دهلى:

«شوي نيك بو خوځى له شه قام و له نه به ردا، ههروه كه له رووناكى و سي به ردا بگري» (٨)

له شيعرى «ئو هه سټيره كى به دلما ئاوا نايى» نه ژاد دهلى:

هه سټيره كى وهك گه وهه ر

ورشه نه دا ..

هه سټيره كى وه، گه لى جار ليم زيز ده بى و

وهكو منال، دواى گريان.

خاموش، خاموش ده چته خه ..

هيچ ناسمانى نايگري ته خوځى!!

ده بى ئه وه سټيره كى «سه كو كى دل كه» كى شاعير نه بى كه چاوه كانى خوځى ئاوانه بوو بوون، ئيستاكه بوونه هه سټيره كى، كه ناسمانى شاعير نه بى، هيچ ناسمانيك نايگري ته خوځى؟! يان كه شاعير له ئاواره ييدا ده ژى، وهك هه سټيره، هه موو دم دهره وشيته وه و ئاوا ره بى به ته نيابي و نامويى تا سه ر ئيسقانى هاتوون، ناكري هه تا هه تا هه ر بده وشيته وه، هه ر ده بى خاموش بى، به لام له چ ناسمانيكدا، له چ كوڅ و باوه شيكى گه رموگورا له ناو چ دل كى به سوژ و ميهره باندا، كه له و ئاواره ييه شوومه دا شه و روژ ئوقره ناگري؟!

له شيعرى (ئو وشانه كى له ناميزى خو شه ويستين) دا دهلى:

وشه كانم

گريان يك ن له گه رووى مناله كانا

ويلن بو قاقاى پي كه نين

ل ٦٨

هه لبت گريان له گه رووى منداله بى گه رده كان، ئه و مندا لانه كى ماناى په ستى و بيژارى نازان، هه رده م هه گه ر هه ست به برسيه تى و نازار نه كه ن، ماناى گريان نازان، له قاقاى پي كه نين دهن، ئه م وشانه خه م خواردنن، ويل و عهدالى پي كه نين، له خوځى و ناسووده بى مندال ده گه رين.

له و كو شيعره دا كه به ناوى «ئو شه وانه كى خه وم نايى» په كه سالى ١٩٧٧ چاپ كراوه، (سه كو كى) خو شه ويستى شاعير پان تاييه كى زور به خو ده گري، شاعير له و

دەھینى و پرسىيارى زۆرى لى دەكا، بەلام بە تەواوەتى وەلامى پرسىيارەكان ناداتەو،
 لە ئەنجامدا هەر لۆژىكى عەقلانىيەت سەر دەكەوئ و سۆزى دل و خۆپەرستى و ژيان
 لە تارىكى و دوور لە گەل و نىشتماندا پووچەل دەبیتەو، ئاكامەكەى دايەلۆگەكە بەو
 شىو دەشكىتەو كە لە كۆتايى شىعرەكەدا هاتوو، لێرەدا شاعیر رۆلى بەرچاوى
 خۆى بىنى:

«مرۆفیش دەچیتە ناو ژيانى خەلكى دى بە شىوازيكى نزيكتر لە مۆركى
 راستەوخۆ لە توانابوونى بۆچوونە ناو سروشت، چونكە ئاشناى بىروباوهر
 هەستەوهرە تايبەتییەكانى خۆى دەكات و فیر دەبى چۆن وا بكات بىروباوهر
 هەستەوهریەكانى، ئىنتىمايان بۆ ئەو هەبى، كە لەناو خۆیدا، خودىكى
 قوولتر دەبینیتەو كە هەموو سىمايەكانى ئىنسانى هەیه»^(۱۱)

توانەو شىعرى سووتانى عىشقه لە پینا و نەمرى و جاويدانیدا، عىشقى
 حەقىقەت، عىشقى پىرشنگى خۆر، خۆشى و لەزەت بىنین لە بە عاشىقى مردن،
 بەستنهوهى توانهوهى بەفر بە هاتنى بههار و نهورۆز، مەرگە لە پینا و ژيانىكى
 هەميشە زیندوودا. شاعیر دەلى:

بەفر ئەتویتەو (بەهار) دىنى
 تۆش سۆز دەكەى
 ئەو نىيە بەرگ...ى نيوهرۆى هاوینت
 لەبەر سەرى شەوانى زستان كردوو؟
 ئەو نىيە دەسووتى و بەهار دىنى و
 نهورۆز دىنى

ل ۱۱۰

بەستنهوهى موغاناتى عىشقى مرۆف و مردنى لە پینا و خۆشەووستیدا بە مەرگى
 بەفر و بە دوا هاتنى بههار و نهورۆز، بەستنهوهى نیوان مرۆف و سروشته،
 مردنیش:

«لە چەمكى فەلسەفەى ئىغریقى مانای كۆتايى ژيان نییە، بەلكو
 بەردەوامبوونییەتى، لە وینەیکە لە وینەکان، واتە مردوو لە بوونى یەكەمدا جیا

نابیتەو و دانابۆی، بەلام دواى مەرگى دەژى لە حالەتیکدا كە هیزى ژيان كەم
 دەبى و ژيان دەست پى دەكات و كاتى سبەر لەگەل جەستەدا یەك دەگرى،
 پاشان لە هەمان كاتدا، شتىكى سبەم لەگەل یاندا یەك دەگرى كە گەلانى
 (پانتۆ) پى دەلین هیزى رۆحى، ئەویش ئەو هیزەیه كە بە كۆتايى ژيانى
 مرۆف لەسەر زهوى نامرى، بەلكو دەمینیتەو و نامرى»^(۱۲).

كە عىشق هەرگیز دواى نەیه و سووتانىشى بە دواو بە، نەمرى و جاويدانى
 دەنوینى، مادامەكى سووتانەكە بۆ گەشتنە بە حەقىقەت. ئەو هەتا شاعیر دەلى:

تۆ دەزانى (عشق) هەرگیز دواى ناى
 بۆیه ئاوا پىرشنگى خۆر دەكەیتە (رئ) و
 بەرهو لووتكە ملت ناو..
 دەزانى هەزاران خونچە
 سەريان ناو هەتا باو هەشى خەمەكانت.

ل ۱۰۷

دەركەوتن و سەر دەرھینانى خونچە رەمز و نىشانەى نوپوونەوهى ژيانە،
 زیندووبوونەوهى دواى مەرگى سروشته، سووتانى عىشق پيشوازىکردنە لە ژيانىكى
 نوئ، لە بەهار و نهورۆز، لە بەزاندنى زستانى وەيشوومە و ساردى و بەفر و
 بەستەلەك، توانهوهى بەفر و توانهوهى مرۆف، ئەو دوو پيوهنديە توندوتۆلهى
 بەستنهوهى ژيانى مرۆفه بە سروشت، هەردووکیان لە یەك بۆتەدا دەتوینەو، لە
 پینا و هینانەدى شتىكى نوئ، لە دايكبوونىكى نوپى مرۆف، زیندووبوونەو و لە
 دايكبوونىكى نوپى سروشته.. هەردووکیان كە دەتوینەو لە پینا و هینانە دى شتىكى
 پیرۆزە، توانهوهى هەر یەكکیان دەبیتە رۆحیک لە بوونەوهرە نوپیهكەدا بەرجەستە
 دەبى، توانهوهى مرۆف لە باو هەشى ئازادى، توانهوهى بەفر لە باو هەشى بههار و
 نهورۆزدا، وەك پرۆسپىسىكى فیزىاوى كە مادە نافەوتى، بەلام لە گۆرانیدا
 خاسیەتەكانى پيشوو لە دەست دەدات و لە حالەتى بوونەوهرىكى تردا خۆى
 دەنوینى.

لە شىعرى (دەربەند) دا دەلى:

ئەو ئىوارەى

تارايبىكى وەنەوشەيىت پۆشيبوو

خۆت خىستە باۋەشى دلم..

نەمزانى رۆژى تەمىكى وەنەوشەيى

بەر پرونايى چاوم دەگرى و كوير دەبم!

من نەمزانى

چاوى مەند و

بالاى مەند و

لەنجەى مەندىش

ۋەكو ئاوى مەند مۆتەكەن..

ل ۱۲۶

ژيان، سروسىت دياردەيەكى ۋەستاۋ مەند نىن، ھەردەم لە بزاڧ و جوولانەۋەن، ھەرچەندە جوولانى سروسىت ۋەك دياردەيەك جوولانىكى رېژەيىيە، بەلام جوولانى ژيان رەھايە، رەنگىش لاى شاعىر پىچەۋانەى دەروونىي خۆى ھەيە، رەنگى وەنەوشەيى لاى شاعىرى ھونەر مەند (نەژاد)، رەنگىكى دلگوشى خەماۋىيە، بە پىچەۋانەى رەنگە كراۋە و دلېزۋىنەكانى دى، ھەرۋەھا شتى مەند و لىل و تەماۋى جوانى كوژن، بۆيە شاعىر بە چاۋى شووم، رەشبين سەيرى چاۋى مەند، بالاى مەند، لەنجەى مەند، ئاوى مەند دەكات، پۆشىنى تا رايەكى وەنەوشەيى، كە رەنگىكى مەيلەۋ رەشە و بە تارىكى خۆى دەنۋىنى، تەمىكى چر دەخاتە سەرچاۋى شاعىر و بەرى پروناكى لى دەگرى، شوومى و بە دوومى لەگەل خۆيدا دەھىنى كە مايەى ترس و گومان و نىگەرانى بى، چونكە ھەموو شتىكى مەند كە حەقىقەتى ناۋەۋەى دەشارىتەۋە، مايەى پشت پى بەستەن نىيە، دىۋى دەرەۋەى لە دىۋى ناۋەۋەى ناكات (پىرەمىرد) شاعىرىش لە پروانگەى قسەيەكى پىشىناندا دەلى:

ئاومەند پىاومەند بى لىيان بترسە

لچ شۆر پەرىش بى ھەر ئىسكى قورسە.

شاعىر بەو كۆپلە شىعەرەيدا، دەيەۋى دەروونى دەربەندەكە بخۋىتتەۋە، كە لە ژىر تارى وەنەوشەيى و تەمىكى چروپەر ھەشار دراۋە، ئەو ۋەكو (قان كۆخ) ھونەر مەندى جىھانى كە گەرەكى بوو «خودى وئىنە بكىشى نەك تىشكەكانى». شاعىرىش ھەر بەم جۆرە دەيەۋىت، دەربەندەكە، دەربەندەكەى پىشوو بى كە بەكامى دل ھۆگرى بوو، بى ئەۋەى بزانى بۆ گۆرا و تاراى وەنەوشەيى پۆشى؟! لە شىعەرى (ئەم زىيانە شىتە) دا دەلى:

ھىچم ناۋى

دلەكەم لە ئامىزى شەيدا ھىچم ناۋى

تەنيا ۋەرە

بۆم بىە بەخۆرى شىعەرى و

لەگەل گەردى بەيانىيەك

تەزوۋى ئۆخەم بۆ بەئىنە،

ئەم جىھانە بى گۆرانى ئەستەمە

گىيانەۋەرە ئاۋازى بۆ زامەكانم دانى..

ل ۱۶۵

شاعىر لە خەلۋەتى شىعەردا شەيداي خۆشەۋىستى و جوانىيە، ھىچ داخۋازىيەك لە دلبرەكەى ناكات كە خۆى خىستۋنە ئامىزى عىشق، ئەۋەندە نەبى كە بۆى بىى بە خۆرى ئەفەن، بە ئاۋازى، بە گۆرانىيەك كە پروناكى خۆرى شىعەرى، بە ئاۋازىكى ناسك و بە جۆش، بىى بە گۆرانىيەكى بەسۆز، ستەم و تارىكە، خۆرى شىعەرى كە تىكەلى ئاۋاز و گۆرانى دەبى، ئازارەكانى شاعىر كەم دەكەنەۋە و كەرنەئالى ساز دەكەن و خەمەكانى شاعىر لەبىر دەبەنەۋە، دلە تارىكەكەى شاعىر رەۋشەن دەكەنەۋە، رۆحىكى مېتۇلۇژى پى نەبەخىش.

لە ھۆنراۋەى «سنىل لايف» دا ئەم كۆپلە بى نازە ھەلدەبۇررىن كە تىايدا شاعىر دەلى:

تەرمىك لە سەر دەم كەۋتوۋە

چرايەك كوژاۋەتەۋە

درهختیک به لادا که وتوه

زهوی و ئاسمان له یهک نزیک بوونه ته وه.

بارانی سوور دای کردوه.

ل ۱۸۸

تەرم، چرای خامۆش، درهختی به لاداچوو، نزیکبوونه وهی زهوی و ئاسمان، به بارانی سوور، ئەم بوونه وەرانه، هه موویان له بزاف وهستاوان، کپ و بی دهنگن، گرینگ لێرهدا کۆکردنه وهیانه له بۆتهی شیعردا، دهربرینی زمانی شیعرییه، که دهبنه نیشانه و هیما و پهمز و تهعبیر له لیلی و تهماوی و نادیارای دهکهن، ئەو دیوی ژیان و واقع پێچهوانه دهکهنه وه.

«زمانیش ژیانکی تره که هیزهکانی واقعی ئیستاتیکا بۆ ئاستی نموونه دهگوزریته وه و تیایدا دهبیته نیشانه و پهمزی ماوو له گهڵ نهینیهکانی ژیان شاردراوه و تهماوی هاوئاواز دهن و ههول دهدا دهریان بخا و قوولاییه دوورهکانی بدۆزیته وه، دۆزینه وه و ئاشکراکردنی قوولایی دوور به خودی خۆی گرتنی دووری لووت به رزه و ههردووکیان دوو رووی تاکه دراویکی جوانین» (۱۳).

له کۆپلهی هه مان شیعردا تهعبیر له نهینی و سهیر و سه مه رهکان دهکا، که شتی ئاسایی و واقعی و تهقلیدی نین که خوینهر دهخه نه بهردهم پرسیاره وه، ئەوه تا له کۆپلهی (دیوارهکان) دا دهلی:

دیواری.. دوو دیوار.. ده دیوار.

چیمه نتۆ بهندهکان پروخان

تهنیا دیواری قور ماوه

نه پروخواه

ل ۱۸۲

تهعبیرکردن له ناکۆکییهکان، له شته چاوهروان نهکراوهکان، به زمانی درکه، هیزیکی دینامیکی به شیعر ده به خشی، مرۆف دهخاته بهردهم بیرکردنه وه و

سه رسورمان له تیگه یشتنی نهینیهکان، وهک دهقیکی کراوهش چهند شیکردنه وه یهک دهگریته خو که خوئی به خوینهر بنا سینئ و به پپی تیگه یشتنی شته سه رسور هینه رهکان راقه بکات، که لێرهدا شیکردنه وه یان بۆ خوینهر جی دیلم تیبینیم له سه ر کۆمه له شیعری دووهم ئەوهیه که به پپی دانانی شیعرهکان ریزبهند نهکراون، من له گهڵ ریزبهنی دام، هه رچهنده شاعیر وهک خوئی له کۆتایی دیوانه کهیدا دهلی که پتوهندی به دهرهینانی هونه رییه وه ههیه.

کۆ شیعری سییه م به ناوی (چهند کۆته له یهکی جهنازهیی) یه سالی ۱۹۹۵ چاپ کراوه. ئەم کۆمه له شیعره پیشکesh به رۆحی به فرینی دایکی دهکات که قوربانیهکی ورده دیکتاتور و سته مکار و داخ له دلانه.

له شیعری (ولاتی ناو دهنکه هه نار) دا دهلی:

ئوه ولاتی من نییه وهرز بازی

وینهی تنۆکه ئاره قیک

به لاجانگی دیته خواری..

ئوه ولاتی من نییه.

چۆله که له بهر خۆریا مه له بکه ن و

بارانی لی نه باری..

ل ۱۹۷

شاعیر ههست به نامۆیی دهکات، له ولاتی کدا دهژی دووره له ههز و ئاره زووهکانی، ئەو ولاته به ولاتی خوئی نازانی، به تایبهتی که له کهسی قسه که ره وه دهبیته کهسی دووهم و له گه لیدا دهئاخافتی و پپی دهلی:

له ئەشکه وتی سر و بی ئاو یزان

له چاوی هاو پیکهت به دهر

یا وه ریکی دیکهت نه بوو

تۆ هه روه و بناوان کشای..

هه بوو هه ر زوو چیرۆکه کهی دوا پی هینا

تۆ هه روه و بناوان کشای

رووهو شکۆی گولپهنگی ژيان.
رووهو حەقیقەتەکان هەمووی...

ل ۲۰۲

شاعیر هەر تەنیا تەعبیر لە نامۆیی و ئاوارەیی خۆی ناکات، بە لکو نامۆبوون و ئاوارەیی و تەنیا ئهوه که سەش بەرجهسته دهکات که تەنیا له چاوی هاورپیه کهی بهدر لهو ریگه سهخت و دژواره ی به رهو لووتکه هه لگشان یاوه ریکی تری نییه (دوور نییه ئەم هاورپیه خودی شاعیر بێ)، ئەوه له کاتیکا هەموو له گەڵ کاروانه پیرۆزه کهدا بوون، به لام هەر زوو کۆلیان دا و ریگه ی خهباتیان بهردا، بۆیه کهسی دووم دهبیته رهمز و سونبولی شکۆی گولپهنگی ژيان و هەموو حەقیقەتەکان. ئەم وینه کیشانه بهرجهسته کردنی خهباتگیزیکی نمونەبیه که له ولاتی کدا دژی شتهکان پێچهوانه بوونه تەوه، ههست به نامۆی دهکات و ریگه ی تەنیا دهگریته بهر، که به رهو لووتکه ی شکۆمەندی دهبات، مەنسووری حەللاج راستی بۆچوونه که دهلی: «ئەگەر حەق کۆنترۆلی دایکی کرد له وه که ی تر به تالی دهکات...» کهواته لیره دا خۆشه و بیستی حەق و حەقیقەت وای کردوه، که ئەوه ی ئەو ریگه پیرۆزه بگریته، با به تەنیاش بێ هەر خۆی نوینەری هەموو حەقیقەتەکانه، (نازم حکیمەت) وتەنی:

«تاریکی هەموو دنیا ناتوانی مۆمیک بکوژینیتەوه»

لیره دا شاعیر به گەرموگورپیه وه وه دهنگ بهرپرسی میژوویی دی، بۆ ئەوه ی رەهەندیکی شۆرشگێرانه به شیعەرکه بدات که موعانات و ئەزموون و گەمارۆدانی رۆحی و دەررونی له سههاری سهپینراوه، خۆی له ناو ئەزموونه کهدا دهژی و به ههستیکی ناسک و هۆشمه ندییه کی کراوه ی نه تەوه یی مامه له له گه ل سهردهم و واقیعی کۆمه لگه دهکات، له قاوغی زیهنیه تی رۆمانسییانه و رەهەندی تهسکی خودپه رستی دهرده چی و جیهانیکی به رهو ئازادی و سهرفرازی دهگریته باوهش.

له شیعری (پهراویز) له بهشی دووهمیدا شاعیر دهلی:

تا لپی برا سهمای بۆ تارماییه کان کرد

تا تپی دابوو، بانگی راهیشت

چۆله کهیش به قسه هاتن.
تا تپی دابوو.

ل ۲۲۷

سهماکردن بۆ تارماییه کان، دوورکه وتنه وه یه له خودی حەقیقەتەکان و به دواکه وتنی وه همه کانه و خۆ ونکردن و هه ولی بێ هووده یه و ئاسنی سارد کوتانه وه یه، تا راده یی نه که مرۆفی به ئاگا هینا له به رده وامی و سووربوونی له سه ر بانگه پشته که، به لکو چۆله کهش وه ئاگا هاتن، چۆله کهش هیمای ئاشکرا بوون و رووناکی و ئازادییه که له گه ل گهردی به یاندا دهرده که ون، رووناکی دهگریوتین، به دوا ی حەقیقەت عه ودا ئن که له تیشکی خۆدا بهرجهسته دهبی نه که له دواکه وتنی تارمایی و سهماکردن بۆ شتی ناروون و نادیار، له م کۆپله یه دا زیاتر سامناکی شه و بهرجهسته دهبی که درهخت رووت دهبیته وه و گه لاکان دهوهرن، پاساری ئەو دا لده و په ناگه ی نامینتی که خۆی تیدا حه شار بدات، ته نانه ت شه ویشی لی دهگریته رۆژ، هانا و هاوار بۆ کوئی به ری، له کوئی ئارام بگری، مه گه ر ئەم حاله ته سه ره مه رگی ناخ نه بی، بۆیه شاعیر مافی خۆیه تی بلی: په نای چی و هانای چی؟ ئەوه تا ده لی:

پاساری گه لایان هه لوه ری

درهخت په ر کران

شه و چرای رۆژته، په نای چی؟

گیانه لای ناخته هانای چی؟!

ل ۲۲۸

ئەم جوهره وینه کیشانه ماسکیکه بۆ مرۆفی کورد که له ژیر دهسه لاتی رژی می به عسی فاشی تووشی چ کاره سات و سه رگه ردانی و کوشتن و برین و مالمویرانی بوو. هه لوه رینی گه لای چۆله که کان و په رکردنی درهخته کان ئەو رووداوه تراژیدیانه مان دهیننه وه بهرچاو که مرۆفی کورد چی به سه رهینرا، چۆن دارودره ختیشی لی سووتینرا، لانه و شوینی حه وانه وه شی ویران کرا، گه لا هه لوه رینی پاساره کان و په رکردنی درهخته کان به کارهینانی شیوازی درکه یه له قالبی خواستی شاردراره. ئەم جوهره شیوازهش له دهقی شیعیریدا داهینان و

ئەفراندنى پرونىڭ ئىيە كە لە ژېر پىستى وشەكاندا ھېزىكى دىنامىكى ھەشاردراوھ
كە رۆجى سروشت بە بالئندە دەبەخشى و رۆجى بالئندەش بە سروشت.

لە شىعەرى (خەرنەدى گۆننەكان)دا شاعىر دەلى:

ھاوړى

ئەوھتا رۆژگار بووھ بە گۆلئەيەك تىل دې

لەگەل ئەوھشدا كۆترەكان دواى دەكەون!

لە چەند تنۆكە خوینىكى پەرش و بلاو بەدەر

بەدواى خویمان جى ناهیلن

ل ۲۳۷

ھەرچەندە رۆژگار بۆتە بەندىخانەيەكى تەلبەندى دې، بەلام ھىشتا رۆجى
ياخىبوون و بەگژداھاتنى شەوگار و رۆژگارى پەش بەردەوامە و كۆترەكان كە
پەمى ئاشتى و ئازادى و پاكيى بى گەردن، دەبى خۆ لەو گۆلئە تىل دېرە بدن، بۆ
ئەم مەبەستەش قوربانى بدن، باجى ئەم قوربانىيەش چەند تنۆكە خوینىكى پەرش و
بلاوھ كە بە دواى خویناندا بە جى دىلن، ئەم بەگژداچوونە ماسكىكە كە تەعبىر لە
ھەستى مرۆقى كورد دەكات بەرەو شكاندى سنوور و تەلبەندەكان، شاعىرىش
ھۆشمەندىيەكى كۆمەلايەتى و سىياسى شۆرشگىرانەى تەواوى ھەيە كە تا سەر
ئىسقان گەلەكەى گەمارۆدراوھ و ھەست بە قەيرانىكى سىياسى دەكات كە ھەموو
ھەستەكانى تى دەستنىشان دەكات، لە ئاوارەيى و تىشكانى دەروونى و ئاومىدى
و ژىنى سەخت و دژوارى مىللەتەكەى كۆتر دەكاتە پەمى بەرگرى و ياخىبوون،
كۆترەكان ماسكى مرۆقى كوردن لە ياخىبوون و شۆرشكردن، ئەم ھەلبۇزاردنەى كۆتر
و كردنى بە ماسك و دەمامكى رۆلەكانى كورد، تەقاندنەوھى شىعەرە، كە زياتر لە
دەنگى قسەكەر بەرجەستە دەبى كە حەقىقەتى ئەو ياخىبوون و شۆرشكردنە
بەرجەستە دەكات و داھىنانى تىدا دەكات و دەمامكەكە لە رووى كەسى دووم
دادەمالى و دەلى:

تۆ كە ناتوانى گۆرانىيەكەم دەستەمۆ بكەى

كولتەرەكەشم لى مەدزە.. ھاوړى!

343

كولتەرەكەم لى مەدزە،

كە ناتوانى گۆرانىيەكەم دەستەمۆ بكەى

لە كۆ شىعەرى چوارەمى كە بە ناوى (ھەندى لەو شوپن پىيانەى بەسەر شەختەدا
مابوونەوھ)دا كە سالى ۲۰۰۵ چاپىكردووه، لە (مەنەقئىست)كەدا دەلى:

ساوى شىعەر نەئىنيە تەلەسماوھكەى پىيە،

لە شىعەر ئاسمانگەرتەر و لەساتەكانى خەم پەروشتەر..

كە رۆژى لە رۆژان، خویندن و نووسىنيان بە

كۆلەگەكانى كەرامەتى مرۆف چوواند خۇرايى نەبوو..

سروشتىك بوو بە ئاراستەى ھەلگەپران بەوساوه، بە

نەئىنيەكان...

ئەو ئاھەنگە تەنيايانەى خود لە خودى گىپراوھتەوھ... زەماوھندى گەشىينە، بە
كەژاويەكى خەمبار بەرپوھ دەچىت...

كۆرمان بە ئەزمونى، ھەمىشە لە ئەزمونن ماپەوھدا كەرمە...

وھرە با ئاوهزنىيەكان بتەقنىينەوھ...

كى نالى پروومان تى ناكەن و ئەندازەى خەونەكانمان ناگرن و دەرگای
لاپرسەنىمان بۆ ناكەنەوھ.

ئەو دەرگايە

(با)يان لى دەدا و دەدرەوشىنەوھ...

ئەگەر ويستت نىگايەكت لە ساوى شىعەرەوھ بۆ بىت.

دەخوازى بە(با) بدەرەوشىتەوھ...

ل ۲۸۳

وھستان لە مىحرابى ئەو شىعەرەدا دەمانخاتە بەردەم بەكارھىنانى وشەى
رۆژانەى باو و تىپەر، بەلام بە دەلالەت و بەرگى زەينى و ھەستى و جوانكارى پى
كراونەتەوھ، كە چەند ئاستىكى جيا بەخۆ دەگرن: كە دارشتنى بىناى شىعەرەكە

344

تۆكمه دهكەن، ئەوئيش داهینانی رۆمانکاری و گێرانهوه و درامییە له فرە دەنگداو
هەر دەنگەش تەعبیر له واقیعی کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنبیری و رۆحی و میژوویی و
نەتەوهیی دەکات. جگە له سوود وەرگرتن له میتۆلۆژیا و خەلقکردنی میتۆلۆژیا. که
تەعبیر له رۆحی شاعیر دەکەن به جۆریکی ئەوتۆ دەنگی شاعیر له ناو ئەم
مەنەفییستەدا دەبێتە سێ دەنگ، دەنگی خۆی (قسەکەر- کەسی یەکەم) دەنگی
دووهم- (قسە له‌گەڵ کراو موخاتەب) و دەنگی سێهەم- (کەسی نادیار).

لێرەدا ئەفسانە دەبێتە سرووتیک به دارشتیکی فیعلی نەک تەنیا ئاخواتن (وهره
ئاوه زێهەکان بته‌قیینه‌وه)، (کێ دەلی ئەندازە ی خەونەکانمان ناگرن... دەرگای لا
پرسەنیمان بۆ ناکەنەوه. دەخواری به (با) بدرەوشیتەوه... سپێدەمان له خەوی
پەمبەیی جیادەکاتەوه... (پەری) یەک گۆلێکی سپییە به دامینی چیاوه... تاد).

بۆ زیاتر کاریگەری میتۆلۆژیا له‌سەر شاعیر:

رێگای هات و نەهات.

.....

.....

مەملانیی نەبراهه‌ له‌گەڵ زمان

ئەمانە سه‌دای زەنگه‌که ده‌دەنەوه

ل ۲۸۴

رێگەیی هات و نەهات، رێگەیی پیر تەله‌سم و بەندو داوه، به‌لام به‌ره‌و جوانی و
ژیانیکی به‌خته‌وهر و گەش، به‌ره‌و سفت و سۆلی زمان.

له دارشتنی ئەم مەنەفییستەدا که شاعیر گیانیکی درامی و داستانمیزی وه‌به‌ر
بوونه‌وهره‌کان کردووه، له دارشتنه‌ گشتییەکه‌یدا، له چەند شیوه‌کارییه‌کانی
میتۆلۆژی و گێرانه‌وه ئامیز و درامیدا توانیویه‌تی گیانی میلیه‌تی تیدا به‌رجه‌سته
بکات و به‌هەر سێ دەنگیش به‌شداری له‌و به‌رجه‌سته‌کردنه‌ی رۆحه‌که‌ بکات.

خه‌ونیک له‌ نیوه‌رۆدا مۆرکیکی ئەفسانەیی به‌ خۆ گرتووه، به‌لام شاعیر توانیویه‌تی
زیره‌کانه‌ ته‌وزیفی وشه‌کان له‌ شیوه‌یه‌کی ئەفسانەیییدا بکات، که ئەفسانە

هه‌لگێریتەوه به‌ حوکمی ئەوه‌ی ترس ده‌خاته‌ دل و دەررونی مرۆف، له‌جیاتیی
وینەکی‌شانیی ئەفسانە له‌ چوارچێوه‌ی ترس و سامناکی و دل‌ه‌راوکی و خۆ
به‌ده‌سته‌وه‌دانی و ملکه‌چ بوونی بۆ پلاری قەدەر و زال‌بوونی سروشت، شیعەر ده‌کاته
چه‌کی بویری و به‌گژداچوونه‌وه و یاخیبوون له‌ خودی سروشت و دیلکردنی ر‌ه‌گەز و
توخمه‌کانی و تواننده‌وه‌یان له‌ بۆته‌ی شیعردا.

له‌ شیعری (پاسه‌وانه‌کانی ناخ) ده‌لی:

رێگەیی بوو دەرپویی

نەک قاچه‌کانی من

مانگ بوو دیاربوو

نەک پەنجەیی من

ئەو داره‌ی سێبه‌ری ده‌کرد

شین نه‌بووه و...

ئەو پاژنه‌ی شوینه‌واریان دەرکه‌وتیبوو

پاژنه‌ی بۆره‌ جه‌نگاوه‌ره‌کان بوون

دیلیان له‌ مه‌زاری ئەجندان

به‌په‌تی په‌شمین ده‌خنکاند...

ل ۳۰۹

نامۆکردنی شته‌ باو و به‌رچاوه‌کان هه‌لگێرانه‌وه‌یان و پیدانی که‌سایه‌تی مرۆف به
هەندی له‌و بوونه‌وه‌رانه‌ جوۆره‌ داهینانیکی تیدایه، هه‌رچه‌نده‌ کردنی شته‌
ئاساییه‌کان به‌نااسایی و ماقووله‌کان به‌ ناماقووله‌کان کاریکی هینده‌ سانا نییه،
به‌لام شاعیر پاساوی په‌سندکردنی نامۆکردنی شته‌کان بۆ ئەو جوۆره‌ هه‌لگێرانه‌وه‌ به
وه‌رگر ده‌به‌خشیی که ئەم شیوازه‌ی لا په‌سه‌ند و ماقوول بێ که به‌راستی، که هەندیک
له‌ نامۆکردنی ئەو بوونه‌وه‌رانه‌ په‌سه‌نایه‌تی و زه‌مینه‌ی واقیعی به‌رچاوی خۆیان هه‌یه
به‌رله‌وه‌ی مرۆف ناویان بۆ دابنێ و هەندیکیش له‌وانه‌ له‌ نارەسه‌نییه‌وه‌ هاتوون، که

هی ئەوه نین بوونیان هه‌بێ. شاعیر له شیعری (ئاینده‌ی پازن) دا ده‌لێ:

چرایه‌ک له حوسنی تو هه‌لبوو
خه‌م نزیک و نیشتمان دور
ئه‌م له دلاوایی چاوی پێگا
به‌ره‌و دۆزه‌خی تاریکی،
یا فیرده‌وسی نوور بچی
من به کویدا برۆم؟
ئاسمان کوێر
ئاسمان لال
من به کویدا برۆم؟
له‌م هه‌موو سێبه‌ره
کام سێبه‌ر هی خۆمه‌؟

ل ۳۱۳

هه‌لبوونی چراکه له سۆز و جوانی نیشتمانه، به‌لام خه‌می گه‌رانه‌وه بو باوه‌شی
نیشتمانی دور نیوانیان پێسمان و ئاسمانه، شاعیر له‌ناو خه‌مدا نقوم بووه، نه
ئاسمان ده‌یبینی و نه گوێشی لێهتی، ته‌نانه‌ت به سێبه‌ری خۆیشی نازانی. ئەو
وئبوونه‌ی شاعیر له‌ناو ته‌م و تاریکی و پێ نه‌کردنی چ به‌ره‌و دۆزه‌خی تاریکی،
گه‌رانه‌وه به‌ره‌و ژبانی مه‌ینه‌تی نیشتمانی بریندار، یان به‌هه‌شته‌ی پرووناکی؟
سه‌رسورمانیکه له‌و جیهانه‌ جه‌نجاله‌دا، سه‌ر لێشێوانیکه که مرۆف تاسه‌یه‌کی
به‌ش‌ه‌وق پێشنگ به‌ره‌و نیشتمانی نازین بالی لێ برۆینی، به‌لام سه‌ر بو کوێ
هه‌لبگری، بو هه‌مان ژبانی پێشوو که گه‌لای دره‌خته‌کان هه‌لوهرین. می‌رگ ترسی
گرتوو، شار تینوو، رووبار له سه‌مای درکاویدا، شته‌کان به چاک و خراپانه‌وه
تیکه‌ل بوون، بوونه‌وه‌ریکی درنده جوانی سروس‌ت ده‌شێوینی، هه‌موو ئەوانه شاعیر
ده‌خه‌نه‌ حاله‌تی ده‌راوکی و پرسیارکردن. خه‌می گه‌رانه‌وه و دوری نیشتمان جووره

نائۆمیدییه‌کی لای شاعیر دروست کردوو، خۆیشی چاک ده‌زانی که گه‌رانه‌وه بو
باوه‌شی نیشتمان، یان مه‌رگه و یان ژینه، تاریکی و پرووناکی، دۆزه‌خ، یان به‌هه‌شته:

چونکه
جوانیه‌ک
هه‌شتا شوینه‌واری ماوو
له‌م پێگایه‌دا درایه به‌ر نێزان...
زامه‌کان وه‌کو خۆیان لێ هاته‌وه!!

ل ۳۲۰

وێرایی خه‌یا‌کردنی واقعی نیشتمان به‌ریگه‌ی فلاش باکه‌وه، به‌لام پرووناکیه‌ک له
ده‌روونی شاعیردا چه‌خماخه‌ ده‌دا، ئەویش هه‌ز و ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌یه به‌ره‌و ژبانی
نیشتمانی دور، به‌ هه‌ردوو دیوی تاریک و پرووناکیه‌وه، به‌لام وه‌رگر ترووسکه‌یه‌ک
هیوا له گه‌رانه‌وه‌ی جوانی له شیعره‌که‌دا به‌دی ده‌کات که شاعیر ده‌لێ:

شه‌وقیکی ره‌ش و جوان،
له‌ ده‌له‌ بۆشه‌کان ده‌ره‌هوشێته‌وه

بۆیه شاعیر به‌ ته‌واوه‌تی ده‌ستبه‌رداری ژبان نابێ و به‌ ئۆمیدیکی نوێ ده‌ژی، به
جووره‌ ناهه‌واوییه‌ک له‌گه‌ل ژبانه‌دا رازییه، هه‌رچه‌نده ئەوه‌ی ده‌ره‌ق نیشتمان و
پۆله‌کانی کراوه، ته‌نیا گونا‌هی نه‌یاران و دوژمنان نییه، پۆله‌کانیشی به‌شدارییان
کردوو له‌ شێواندنی جوانیه‌کانی، ئەوه‌ش وا ده‌کات نائۆمیدییه‌ک به‌ قه‌د وازه‌پنان
بێ له و ژبانه، به‌ ئۆمیدی ژبانیکه‌ی دی، له‌ به‌هاریکی ئاینده‌دا، نه‌ک له‌ پایزیکه‌ی
داها‌توودا.

له‌شیعری (هه‌ندێ له‌و شوین پێیانه‌ی به‌سه‌ر شه‌خته‌دا مابوونه‌وه) دا ده‌لێ:

هه‌ور له به‌ینی په‌نجه‌کانی مندا دزه‌ی کرد که‌ژێ!
باران له چاوی تو...
به‌لام په‌نجه‌کان له خاچ دران...

(خۆشه‌ويستم)

له‌و باوه‌رداي

بیم له شانۆگه‌رییه‌کی نات‌ه‌واودا دهر بکه‌وم؟

ل ۳۷۸

خۆشه‌ويستییه‌کی نه‌ینی و ژیر چاودیری ناحه‌زان، سنوور ده‌شکینی و ویرای هه‌موو مه‌ترسییه‌ک هه‌ور (عه‌شوق) دزه ده‌کات و له چاوی دلبه‌ردا ده‌بیته‌ باران، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌و خۆشه‌ويستییه‌ بئ گه‌رده، هه‌روه‌کو (دانتي) ده‌لی: «خۆشه‌ويستی ته‌نانه‌ت ئاسمانیش ده‌جوو‌ئینی» نه‌و خۆشه‌ويستییه‌ به‌ ئاکام ناگات و ناکامه، نه‌و شانۆگه‌رییه‌ هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ نات‌ه‌واوه، شاعیریش نایه‌وئ به‌شداري له شتیکی دۆراو بکات، کاراکته‌ریک که نه‌توانی سه‌رکه‌وتووانه‌ رۆلی خۆی له‌و شانۆگه‌رییه‌دا ببینی، روه‌به‌رووی حاله‌تیک ده‌بیته‌وه، یان نه‌ه‌وتا قوربانی بداو له پیناو نه‌و خۆشه‌ويستیییه‌دا، یان نه‌ه‌وتا روه‌ی لی وه‌ر بگه‌یرئ وازی لی بینی و به‌دوای خۆشه‌ويستیییه‌ک بگه‌یرئ که کۆتایی شانۆگه‌رییه‌که تراژیدی نه‌بی، چونکه به‌راستی ژیان دوو دیوی هه‌یه نه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی له چه‌مه‌که‌ه‌ی بگه‌ین، باشته‌ترین شت و خراپترین شت. هه‌رکه‌سه‌ش فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه له تیروانینی ژياندا، مادامه‌کی بایه‌که به‌جۆریک هه‌لیکردوه که بئ ئاره‌زووی که‌شته‌ییه‌کانه، نه‌ه‌وش مانای نه‌وه نییه که ده‌ستبه‌رداری خۆشه‌ويستی پر مه‌ترسی، به‌زین و کۆل‌دانه، چونکه حاله‌تیکه هه‌ول‌دان له پیناویدا بئ سوود و بئ هووده‌یه،

له کۆپله‌ی (۲۵)ی هه‌مان شیعردا ده‌لی:

تۆ له حه‌قیقه‌تی ئاراسته‌کان نه‌گه‌یشتووی

هه‌رگیز وینه نه‌ندانه‌یییه‌کانی واقیع

شکلی میوه‌کانی خه‌یال ناده‌ن

ل ۳۶۶

هه‌ر چه‌نده که «مارکس» ده‌لی: «خه‌یال هه‌رچه‌نده دوور بکه‌ویتته‌وه، به‌لام له‌سنووری واقیعدا دهرناچی»

به‌لام شاعیر به‌ راستی جوانی بۆ چوه‌ که هونه‌ری خه‌یال و فه‌نتازیا، هه‌رده‌م له هونه‌ری نه‌ندانه‌یییه‌کانی واقیع باله‌تره، خه‌یال بال به‌ مرۆف ده‌گرئ به‌ره‌و مه‌له‌کووتی شته‌ نادیار و ناباوه‌کان و نا واقیعییه‌کان بفرئ، خه‌یال په‌ری سرووش و نه‌فسوون له مرۆفدا ده‌روینئ، هه‌زه‌کانی سروشت و واقیع ده‌خاته ژیر رکیفی خۆی، خه‌یال جیهانی رۆمانسییه‌ته به‌ره‌و دوورکه‌وتنه‌وه له واقیعی ویشک و بئ گیان و دهر بازبوون له کۆت و پتوه‌ندییه‌کان، به‌زاندنی دیواره‌ ده‌ستکرده‌کانه، هه‌ناسه‌دانه له جیهانیکی والاوکراوه، هه‌واو که‌شی ئازادییه، خه‌یال بال به‌مرۆفی شاعیر ده‌گرئ که رۆحی له ئاسمانیکی فراوانی جیهانبینی و ئیستاتیکر و خولیاو ئیشراقدا بسوورپتته‌وه، دوور له واقیع و هزر و ژیانی مادی و ناکوکییه‌کانی و هه‌له‌په‌کردنه به‌ره‌و په‌هابوون و چوه‌نه ناو دنیای بئ کۆتایی.

له‌م روه‌ (ریله‌ک) رایده‌گه‌یه‌نی که حه‌سانه‌وه‌ی دوای سه‌رکه‌وتنی به‌ره‌و په‌هابوون بئنی شاعیر ده‌لی:

به‌لام ئیستا

من له پر گه‌رامه‌وه ژیانی په‌هابوون،

له ناکوکییه‌ ماندووکه‌ره‌کان دهر باز بووم،

ریگه‌ی حه‌سانه‌وه‌م گرت‌ه‌به‌ر.

چوو مه‌ ناو ئاسمانی بئ کۆتایی.

نه‌ینی و شاردراره‌کان له پێش چاودا ون بوون،

چونکه من له هه‌موو قوو‌لایییه‌کاندا ده‌ژیم.

دوای نه‌وه‌ی خونچه‌کانی کرانه‌وه.

به‌ روه‌سه‌ره‌ جوانه‌کانیان به‌سه‌رمدا دهروانن.

ئای له‌و جله‌وه‌ ترسناکه‌ی ده‌سته‌کان!

دوا وه‌ستانم له‌سه‌ر دیوانی (تافگه‌ی مه‌ند و نه‌وانی تر) گه‌رانه‌وه‌یه بۆ وه‌رگرتنی به‌شیک له (مه‌نه‌فیست) که‌دا شاعیر باشی کردووه، له دیوی دهره‌وه‌ی به‌رگی دیوانه‌که‌یدا جاریکی تر بلاوی کردۆته‌وه و ده‌لی:

(پەرى) يەك گۆلئىكى سىپىيە بە دامىنى چياوھ...

ئاستانەيەكى دى نەما... قولئىكى فەرھادى بۆ بخەينە

سەر مل

لەم باسكەوھ بۆ ئەو باسك...

رېنگاكان داخراون، راپەو زەنەكە،

زۆر قاسىدى بەرازەكانياوھ قووت داوھ...

ئەشكى خوينىن

بە سەرپاي سىروشتى بەستەزمان دېتە خوارى.

نەكگىرىيە كوورە ھەلايساوەكانى شىعەر

ئاسنى ساردىيان پى خوار بكرىتەوھ...

كە شىعەر بېتتە ھەقىقەتتىكى رەھا و نىوان شتە نا ماقوول و نابەجىيەكان لىكتەر جىباكاتەوھ دەبى وىقار و نازى خۆى ھەبى، سىپىدەش رەمىزى پووناكى و ئاشكرادىنى ھەقىقەتەكانە، كە شىعەر لە خەوى سەوز و پەمەيى جىا دەكاتەوھ، شىعەر پىژەيەكى ھەلاوسراوھ بە خەيال بە سەرى ھەلبەگەرپى، پىنگەى زەمىنەيەكى پتەوھ، رېگەكەى رېگەى ھات و نەھاتە، پىاوى خۆى گەرەكە، چونكە لە مەملانىيەكى زمانەوانى بى وچاندايە، كە ھىچ زمانىك ئەو بوپىرىيەى نىيە پووبەپووى بېتتەوھ، زمانى خودى شىعەر نەبى.

ئەگەر شاعىرى سەردەمى جاھىلى (الخطيئة) بەم شىوھ لە چوارىنەيەكدا ماھىيەت و جەوھەرى شىعەرى بەرجەستە كرىدى و بلى:

الشعر صعب طويل سلمه

لايرتقيه الذي لا يعلمه

زلت به إلى الحضيض قدمه

يريد أن يعربه فيعجمه

ئەوھ شاعىرى ئىمە (نەژاد عەزىز سورمى)، نەك ئەوھى مەلەوانىكى كارامە نىيە لە

دەرياي شىعەردا بە نەزان لە قەلەم دەدات بەلكو:

نەكگىرىيە كوورەى ھەلايساوەكانى شىعەر

ئاسنى ساردىيان پى خوار بكرىتەوھ

كە ئاسنى سارد ھەرگىز بە كوورەى ھەلايساو خوار ناكىتتەوھ، ئەگەر شاعىر خۆى كوورەى بە جۆشى ئاگرى ھەلايساو بى كە تەعبىر كىردنە لە دل و دەروونى و رۆحى شاعىر، ئەو كە رەستەى شىعەر دەبى گەرموگورپى، كوتانەوھى ئاسنى ساردىش بە عورفى خۆمالى كارىكى بى سوود و بى ھوودەيە، ئەمەيە پىرۆز مەندى شىعەر لاي شاعىر كە نىشانەى جوانى و قەشەنگى وىنە و زمانى پارا و سفت و سوول و بىناسازى ھونەرمەندانە، بە رۆحىكى پى دىنامىكىيەت و زىندەكى داپىژرابى، نەك بە دەست كەسانى زمان نەزانەوھ بنالىنى و كوورەى بە جۆش و خرۆشى ھەلايساو دەروونى شاعىر بە ئاسنى سارد دابمركىنىتتەوھ.

لەراستىدا وەستان لە ئاست چوارەمىن كۆ شىعەرى ديوانەكە، نەفەسىكى درىژى گەرەكە، خوينەر و رەخنەگر بە تەواوھتى ھەست دەكەن كە ئەم شاعىرە (نوئىخوازە) بەرەو خۆ نوئىكردنەوھ و تىپەركردنى قۇناغەكانى پىشووئى ھەنگاوى سەركەوتووئى ناوھو ئەو شاعىرەى كە نەتوانى لە سنوورى پىشووئىدا تىپەركات چاكتەر وايە وازىنى، نەك بەردەوام بى.

دوای دەستخۆشى و پىرۆزبایى لە شىعەر و لە شاعىر خۆى، لە پىشكەشكردى ئەو بەرھەمەى كە كاتم بۆ خويندەنەوھى و شىكردنەوھى تەرخان كىرد، ھەزەكەم ئاماژە بە خالىكى گىرنگ بەكەم كە من لەو چوارچىوھ رۆشنىرىيەى كە چىژ لە شىعەر دەبىنم، ئامادەباشىيەكى دەروونىم ھەبوو بۆ خويندەنەوھى ديوانەكە، لە شىعەرەكان دەگەيشتم و كارىيان لەسەر چۆنىيەتى خويندەنەوھەكەم و رېگە و شىوازى ئەم لىكۆلىنەوھ شىكارىيەى كە دەيخەمە بەردەم ھەبوو بە ھىواى زىاتر سەركەوتن و دەرەكەوتنى شىعەر و شاعىر لە بوارى جىھانى شىعەردا.

پەراوئەكان:

۱- محمد مبارك- الوعي الشعري ومسار حركة المجتمعات العربية المعاصرة- دار الشؤون الثقافية العامة- بغداد، ۲۰۰۴، ل ۳۷۷.

۲- ارنست فيشر: ضرورة الفن. ترجمة: د. ميشال سليمان ل ۸۹-۹۳.

۳- آراجون. شاعر المقاومة، تأليف: مالکولم وبيتر. ك-روس.

۴- سه چاوهی پيشوو.

۵- مذكرات بابلو نيرودا. اعتراف بأئني عشت، ترجمة الدكتور محمد صبيح، المؤسسة العربية للدراسات والنشر. ل ۱۴۱.

۶- سه چاوهی پيشوو.

۷- بروانه (في الشعر والفن والجمال) رضوان شهاب.

۸- مذكرات بابلو نيرودا، ل ۴۲۵

۹- سه چاوهی پيشوو، ل ۲۶۴.

۱۰- الشعر بين الواقع والابداع- ناجي القصاب. وزارة الثقافة والاعلام ۱۹۷۹ دار الرشيد للنشر.

۱۱- وحدة الانسان - بروتوفسكي. ترجمة: د. فؤاد زكريا، ل ۱۴.

۱۲- مقدمة في الشعر السومري والافريقي والصوفي- طراد الكبيسي- من منشورات وزارة الثقافة والاعلام.

۱۳- خزعل الماجدي- العقل الشعري- الكتاب الثاني- دار الشؤون الثقافية العامة- بغداد، ۲۰۰۴.

۱۴- الاتجاه الميثافيزيقي في الادب المعاصر- فائق متي، مجلة الفكر المعاصر. اكتوبر ۱۹۶۵ ل ۵۸

چهند سه رنجيک ده ربارهي ژوانگهي هه ژان و ژاني جه مال شارباژيري

«ژوانگهي هه ژان و ژان» رومانتيكي شيعر ئاميزه، (جه مال شارباژيري) دايرپشتوو، بريتييه له (۲۷۰) لاپه ره، چاپه مهنی زاموا به پي پي پرژهی پاراستنی دهستنووسه کان ئرکی له چاپدانی گرتوته ئهستو، رومانه که له شیوهی تۆمارکاری دا خۆی دهنویني، مهودای رهوداو و ديمه نه کان دوو سالی ره به قه به رۆژو مانگ و ميژوووی چهندين رهوداوی خۆش و دلته زين. (۲۹) کهس له ناو رومانه که دا ژيانيان تييدا دهگه ري و هه لسوکه وت دهکن. له رووی شوينه وه چهندين شار و گوند و ناوچه و گه ره ک دهبنه ژينگهي رهوداوه کان. پالوانی سه ره کی رومانه که (به هره وه هونه رن). که هه ره که سه ره به ژينگه يه کی تايبه تن، گه رميان و کويستان، خانه قين و سليمانی، به لام سه ره تاي پيوه ندييه ئه وينداریيه که له سليمانيه وه دهست پي دهکات، (هونه ر) که شه خسيه تی شاعير خۆی دهنویني، په نا دهباته بهر شاری خانه قين که دولبه ره که ی (به هره) له وييه بپاريزی و ده لي:

ئهی شاری سه رسنووری باشوور نزيکی هيلی حه مرين

چاوديري به هره م بۆ بکه و بپاريزه تا ئه و کاته ی به يه ک دهگه ين

له گه ل تۆی شوخيش يه ک دهگرين

تا ئه و کاته ی له گه ل باکوريش پيکه وه ده ژين دهمرين

ئهم بۆ چوونه وه ههسته ی شاعيري روماننوس له دل و دهررونی عاشق يکی شه يداي دلسۆز هه لده قوولي، که دوو دل به يه ک بگه ن، له هه مان کاتدا باشوور (خانه قين) و باکور (سليمانی) که هه ردووک ره مزی گه رميان و کويستانن يه ک بگرن، هه ره به و ئاواته وهش دهژی.

رۆماننوس له ده رگا ده داو ده چيته ژووره وه، له چوارتاوه به ره وه سليمانی نامه له خانه قينه وه بۆ چوارتاو دروستبوونی پيوه نديی خزمایه تی و دۆستایه تی دراوسيه تی

ناکۆکی دهگه یانده کۆشکی کۆمار، ئەو واقیعه چینایه تییه نوێیه، ده بێته دیواریکی ئەستوور له نێوان هەردوو سووتاوی ئاگری دلدار (بههره و هونەر)، که به یهک نهگهن، به حوکمی واقعی نوێ و دامه زانی (بههره) له دائیره یهک و دهولته مه ند بوونی باوکی و دهوری تیکده رانه ی حاجی خه جی، پردی دلدار و به یهک گه یشتن ههرهس دینی، دلای شهیدای هونەر ده بێته وێرانه خاک، چی له دهست نایهت ته نیا ئاخ و خه فهت و که سه ر نه بی... بی وێژدانی دایکی بههره و باوکی و حاجی خه جی به ته واوه تی هه راسانی دهکات و چی له دهست نایه ته نیا ئەوه نه بی که له کۆتایی رۆمانه که شدا بلتی:

کاتی وێژدان

دیته دووان

ئهی تو ده لێی چی نه رگس

خان

کاتی وێژدان

دیته وه رام

ئهی تو ده لێی چی کاک

بارام؟!

باشه ئهی تۆش حاجی خه جی

چ باجیکی ده خه یته جی

که نه ت هیشته دوو دل بگه نه

کام و مه رام

پهوتی رۆمانه که زۆربه ی ههره زۆری چوار چوار برگه ییه، جاری وا هه یه ریتم تریه که ی دهگۆری بۆ (5+5) برگه یی و (4+3) برگه یی زمانی شاعیر زمانیکی رۆمانسیانه ی سفت و سۆله، شیوازی داریشتنه که ی زیاتر له جیهانی (گۆران) هه نزیکه، له کاتی خوشیدا (گۆران) ئومیدیکی گه وره ی به دوا رۆژی شاعیر بوو، که بێته شاعیریکی کارمه و نوێکه ره وه ی ناودار و دیار.

ئهم رۆمانه له پرووی فۆرم و تهون و چینی رۆمانساز و بینای درامی کاری

هونه رکاری پێوه دیاره، رۆمانیش په گهزی تهون و چینی سست و لاواز بی سه رکه وتن به جی ناهینیت. خوینەر که دهست به خویندنه وه ی ئەو رۆمانه شاعیر ئامیز دهکات په گهزی وروژاندن و تاسه جوولاندن په لکیشی دهکهن که به گیانیکی گهرم و گور به دوا ی رووداوه کان بچیت و له گه لیاندا بژی و هه ست و نهستی له گه ل (هونه ر) ی کلۆل بی. بوونی بههره وهک کچیکی ژیکه له ی رۆح سووکی شوخ و شهنگ ده بێته بههره ی شاعیری و کاریزی شاعیری ده ته قینیته وه، که بههره ش له ئارادابی (هونه ر) یش له دایک ده بی، بۆیه (بههره وه هونه ر) پێوه ندیه کی گیانی و وێژدانی و دهروونی توند و تۆل دروست دهکهن که هه رگیز لیک نه ترازین، به لام قه دهرو چاره نووسی ژیر رکیدی درۆ و پیلان، فرۆشتنی پروا و وێژدان، له ویست و ئیراده ی هه ر دوولا به هیزتره، خه یالی رۆمانسی فهنتازی خو ی له بهر شه پۆل و ته وژی واقعی سهخت و دژواری ئابووری و ریبازی خو فرۆشی چۆک داده دات و هه رهس دینی.

شیوازی داریشتنی رۆمانه که پانۆرامییه، واته وینه سازییه، که رۆماننووس وینه و دراما له قالبیکی شاعیر ئامیز داده پێژی.

دایه لوگی درامی و وهسفی وینه سازی هه ندی دیمه ن و جوولانی کهسانی ناو رۆمانه که له گۆره پانه کهیدا په نگدانه وه ی بزافی رووداوه کان و شیکردنه وه دهروونی کهسانی رۆمانه که کاریکی پێویسته و له توانای شاعیردا هه بوو که ئەم لایه نه فه رامۆش نهکات، به لام ئەمه مانای ئەوه نییه له رهوتی، رۆمانه که هه ندی حاله تی ئاوا به دی ناکریت، هه رچه نه ده چوونه ناو دهروونی مرۆف شو ر بوونه وه به ناخیدا و بایه خدان به بهوردترین هه لس و کهوت کارو پهفتارو رامن له خو و داب و نه ریت و رهوشت و ئاکار مه و دایه کی فراوانیان گه ره که و رۆمانه که به ره و درێژه دادری ده به ن، به لام خوینەر تیبینی هه ندی لایه ن دهکات که (جهمال شارباژیری) خهستی کردوونه ته وه. توانیویه تی سوژی مرۆف و ههسته ئینسانی و ناینسانیه که ی شی بکاته وه و وینه یان بکیشی. هیشته ش وینه ی ژیان، هه موو ژیان به زمانی پاله وانی سه ره کی (بههره) پیشکیش ده کری و کراوه، هه ر خو شی له ناو پرۆسه ی وینه گرته ی شته کان و دهستنیشان کردن و حوکم له سه ر دانییدا ده جوولی. خوینەر چیژ له و

جۆره شىۋازەى رۆماننوسى ۋەردەگرى، كە بەھەستىكى بە سۆزانەى پىر ئەندىشە ۋە خەيالى فەنتازىيانە نووسىۋىتەى. كۆتايىبە تراژىدىيەكەى رۆمانەكە چەند شتىك لاي مەسەلەى ئايىنى ۋە خواپەرسىتى ۋە گىيانى شۆرشگىرەنە ۋە كەس تەنبا روالەتە ۋە لە ناخىكى پىر باۋەر ئىمانىكى راستەقىنە چەكەرەى نەكردوۋە، تەننەت دلدارىش سەرەتاكەى حالەتتىكە ۋە كۆتايىبەكەشى حالەتتىكى ترە، ئەگىنا كوا ۋىژدان ۋە ئىماندارى باجى خەجى دواى ئەۋەى كەچۈۋە ھەجىش. كوا گەرم ۋە گورى بارامى كۆنە پىشمەرگەى ھەردە ۋە كىۋ. كوا ئەۋ دلەى بەھرەكە يەكەم ترپەى خۆشەۋىستى، بى ۋىژدانى ۋە ناپاكى كردن ئەۋانە ئەۋ موفرداتانەن كە لاي ھەرسى كەسى ناۋ رۆمانەكە رەنگدەنەۋە. تەنبا لەم ناۋەدا (ھونەر) سەر دەفتەرى كەسانى ناۋ رۆمانەكە نەبى ۋەك شەخسىيەتتىكى نەگۆر تا دواساتى دەست لىك بەردان مایەۋە، ئەگىنا ئەۋانە تر تەننەت نەسرین خانى داىكى بەھرەش كە خۆى بە ۋەفادارتىن كەسى دادەنا بۆ داىكى ھونەر ئەۋىش گۆراۋ بى ۋىژدانى كىردو پارەۋ سامان لاي بوۋە بىرۋا ئىمان. ھىز ۋە پىزى رۆمانىش ۋەك چىرۆك جارى ۋە ھەيە لەۋ حالەتە دەردەكەۋى كەشتىك لاي خۆپنەر دروست بكات ۋە كە بوروۋژى ۋە چەندىن پىرسىار ۋە لىكدانەۋە بكات.

لە كۆتايىدا دەبى دەستخۆشى لە شاعىرى ھەست ناسك ۋە نوپخۋازى سەردەمىكى شىعەرى كوردى (جەمال شارباژىرى) بكەم. كە ئەم رۆمانە شىعەر ئامىزە نىشانەى پىشۋو دىژى شاعىرە لە سەرەتاۋە تابنەتاي رۆمانەكە ھەست بە وشەۋ سەرۋاۋ داپشتنى دروستكردنى بە زۆرەملىتى تى ئاخىن ناكى، زمانى شىۋازى دارشتنەكە، زمانى ۋروۋژاندن ۋە پەلكىشكردن ۋە سەرنج پاكىشانە، كە خۆپنەر بە جۆشەۋ لە دەرگا بدات ۋە بچىتە ژوورەۋەى رۆمانەكە ۋە لەگەل ۋووداۋو دىمەن ۋە ھەلس ۋە كەوت ۋە رەفتارى كەسەكان بژى ۋە بە ھەناسەيەكى سارد ۋە دلئىكى خەفەتبارەۋە لە دەرگاي دەردەۋەيدا دەرچى.

كەمال غەمبار:

رۆژ دواى رۆژ زىاتىر بەخۇمدا دەچمەۋە ۋە سوۋدىش لە ھەموو رېيازە رەخنەيىبەكان ۋەردەگرم

ناۋى كەمال غەمبار خۆى بەردەۋامىيەكە لەناۋ ئەدەبى كوردىدا، نىۋ سەدە بەرەۋ ژوورترە ھەۋل ۋە كۆشش ۋە تواناكانى لە بوارى جىاجىا پىشكىش بە ناۋەندى رۆشنىبىرى دەكات، بەلام پىر بەرھەمترىن لايەنى لە بوارى رەخنە ۋە لىكۆلىنەۋەى ئەدەبىدايە. ئەۋ سەرنجەش لاي ۋەرگىر دروست بوۋە، كە لەسەر واتا كارى كىردوۋە، كەمتر لە بارەى ھونەرى فۆرم ۋە ئاستەكانى زمان دا كارى رەخنەيى بەجىھتەناۋە.

ئەۋ پىرسىارانەى لەم ھەقىقەتقىنەدا رۋوبەروۋى كراۋنەتەۋە ھەموۋى لە ئەزمون ۋە شىۋازى كاركردنى خۆى ۋەرگىراۋن. لە ۋەلامەكانىشدا خۆپنەر ئەۋەى بۆ دەردەكەۋىت، رەخنەگر بەرھەمەكانى زادەى رۆشنىبىرى ۋە ئەزمونەكانى خۆپەتەى، كەمتر لەناۋ شىۋازى لىكۆلىنەۋەى ھەمەجۆردا كارى كىردوۋە. زىاتىر بىرى بۆ شىۋازى لىكۆلىنەۋەى رىيالىزم جوۋلاۋە، ئەم جۆرە جوۋلاننى بىرەش، ئاستىكى دىارىكراۋى داۋە بە بەرھەمەكانى.

* سەرەتا ۋەك يەكەم ۋىستگە كە لە ژيانى ھەموۋ ئەدىبىك گرىنگ ۋە پىۋىستە، تۆ لە سەرەتادا بە شىعەر دەستت پى كىرد ۋە ماۋەيەكى زۆرىش خەرىكى بوۋى، لە ئەنجامدا شاعىرىيەتت لە دۆخى سەرەتادا مایەۋە، ئايا دەتوانىت ھەۋل ۋە كۆششى خۆتمان لەۋ بارەيەۋە بۆ باس بکەيت؟

– ئەگەر بە ھەل نەچم ھەموۋ نووسەرىك بە شىعەر دەست پى دەكات، بە ھوكمى ئەۋەى يەكەمىن ئامرازى دەربىرىنى ھەستى مرقۇقە. جا ھى ۋە ھەيە لەسەر رەۋتەكە

بەردەوام دەبێت، هی وایش ههیه له شوێنی خۆیدا دەمێنێتەوه و ناتوانی خۆی نوێ بکاتەوه و ههنگاوی گورجوگۆل بەرهو پێشەوه ههڵینی. بەشێکی تریش هەر به یهكجاری واز له شیعەر دینی، من بهش به حالی خۆم له هیچ کامیک لهو جورانه ناکهم، راسته ماوهیهکی زۆره شیعەر بلأو ناکه مهوه، بهلام ئەمه مانای ئەوه نییه ناکامه کهم بهوه گهیشتهوه شاعیریه تیم له دۆخی سه رهتادا لهنگه ری گرتبێ. ئیستا شیعری وه هام ههیه په نجه له په نجهی ئەو شاعیرانه ده دات که خۆیان به شاعیری باش له قه له م ده دن. نموونه په کت بۆ بینمه وه، له ۱۹۸۵/۱/۲ دا که شیعری «سالی تازه» م له رۆژنامه ی (هاوکاری) دا بلأو کرده وه، (عه بدولر ه زاق بیمار) سهیری پیهات من بهو ئاسته گه راومه ته وه سه ر شیعەر نووسین، بهلام ئەوهی که من له شاعیرانی تر جیا دهکاته وه ئەوهیه، من شیعەر نووسینم نه کرد به پیشه تا زیاتر لهو ده رگایه بدهم و به شاعیر بناسریم. به لاتانه وه شتیکی سهیر نه بی ئەگه ر بلیم ده توانم لهو شاعیرانه ی که لافی نوێخوازی لی ده دن و خۆشیان نازانن چ ده نووسن، منیش لهو جوره شیعیرانه که له هه موو شتی بکه ن له شیعەر ناکه ن. بابه تی ئاوا بنووسم و به لای ئەوانه ی که له جه وه هری شیعەر تیناگه ن به شاعیریکه ی نوێخوازی یاخی خۆم بناسینم.

* له کاتی ده ست پیکردن که شوه وه ای رۆشنبیری له کوپه چۆن بوو، کاریگه ریه کانی بۆ سه ر تۆ و هاوه له کانت چی بوو؟

– که ده لێن کوپه واته شاری کوپه، شاریش بنه ماو خاسیه ته تایبه ت به خۆی ههیه، ئەم شاره هەر له کۆنه وه مه له بندی رۆشنبیران بووه، له پرووی رۆشنبیری و زانست و زانسته وه یه کێ بووه له شاره ناو دا ره کانی کوردستان، خه لگیکی زۆر پروویان تی کردوو و تیدا خویندوو یانه، (حاجی قادری کوپه ی) هه له ی نه کردوو که به مه لا عه بدولالی جه لی زاده بلی:

له غهیره ز جه ددی ئیوه کپیه دانا

له کوردستان بناغه ی عیلمی دانا

ههروه ها دیوه خانی ئەمین ئاغای هه ویزی (ئه خته ر) مه له بندی شیعەر و گۆرانی و مه قامات بووه، که ناوبانگی هه موو کوردستانی گه وره ی گرتۆته وه و له هه موو

لایه که وه پروویان تی کردوو، که خۆی جگه له شاعیریه ته ئوستادی مه قاماتیش بووه. ئەم شاره له پرووی رۆشنبیری هه وه له سه رده می وه چه ی ئیمه دا به شاره پێشکه وتوو ه کانی کوردستان له قه له م ده درا، هەر که چاوت ده کرده وه، کۆمه لیک شاعیری ناو دا رت ده دی له وانه: (دلزار، عه ونی، دلدار، راجی، عاسی، دلاوهر، جۆبار، عوسمان مسته فا خۆشناو، سامی عه ودال، سهید ئیبرا هیم) و هی تر.

له نووسه رانی ش (مه سهوود محه مه د، به کر دلیر)، جا ر ویا ریش له سه ر لایه ره کانی گۆفاری (گه لاویژ) نووسه ری تر به رچا و ده که وتن. جگه له بوونی دوو کتیبخانه یه کیکیان به ناوی کتیبخانه ی (حاجی قادری کوپه ی) بوو، که سه ر به پارته دیموکراتی کوردستان بوو، ئەوی تریان به ناوی کتیبخانه ی (کوپسناجاق) بوو که سه ر به حزبی شیوعی عیراق بوو، لهو که شوه وه را رۆشنبیرییه ژماره یه کی زۆر له رۆژنامه و گۆفاری کوردی و عه ره بی ده هاتنه کوپه. من و ئەوانه ی له ته مه نی من و ته نانه ت به ره و ژوو رتیش بوون سوودیان لهو رۆژگا ره وه رده گرت، سه رده می هه لکشانی هه ستی شو رشیگه ری بوو. ئیمه له سه ره تای په نجا کاند، به تایبه تی (خالید دلیر و عه بدولر ه زاق بیمار و من) شیعیرمان ده نووسی، من زیاتر شیعیره کانم پێشانی (دلزار و خالید دلیر) ده دا، جا ریکیان له کپشیکه ی کورتنتر شیعیریکم دا رشتبوو که پێشانی (خالید دلیر) م دا به لایه وه په سند بوو، به لام پێی وابوو واز له یه ک سه روا یی بینم و به جو ره ی جووت سه روا شیعیر نه نووسم. نابێ ئەوه شم له بیره چی که سه ره تا له قوتابخانه ی سه ره تایی له کوپه که ئەو کات دوو قوتابخانه هه بوون، (کوپسناجاق الاولی) و (کوپسناجاق الثانیه) دوو مامۆستا خوا لیخۆشبووان (عه بدوله جید شیخ نووری) و (حه مه ده مین مه عرووف) کاریکی زۆر گه وره یان له سه ر من هه بوو، هه ر شیعیریکه ی (فایق بیکه س، هیمن) له گه لاویژدا بلأو کرا بایه وه ئەزه رم ده کردن، ده بوا یه هه موو به یانییه ک له کاتی ریزبووندا به دهنگیکه ی پر جو ش و خرۆش شیعیره کان بخوینمه وه، تا ماوه یه کی زۆریش کۆماری کوردستان له (مه هاباد) کارتی کردنی له سه ر ئیمه هه بوو، شیعیره کانی (هه ژار و هیمن) له سه ر زاران بوون، له بۆنه و ئاههنگی نه یینی و ئاشکرا ده خوینرا نه وه. به کورته وه چه ی ئیمه له که شوه وه ایه کی تایبه ت چاوی کرده وه که سه رده می را په رین و خۆ نیشان دان و

مانگرتن بوو دژې رژیمی پاشایه تی، جگه لهو خالانه ی باس م کردن، جوولانه وهی په کی شانوی باش له کویدا سهری ه لدا ، نهو واقیعه ی تیدا ژیاين له همموو بواریکه وه، کاریگره یی په کی بهرچاوی له سهر دروستکردنی که سایه تی یی، به تایبه تی لایه نی روښنیری و سیاسی ه بوو.

* هه ست ده که یین ه لېژار دنی نازناو له ناو نه دده بیاتی کویده له سهر په کی یقاع بهر پوه چوو. دلدار، دلزار، بیمار، غه مبار، جو بار... نهو کاریگره یی په کی له سهر په کی تر هه یبووه چونه، نهو ریتمه ریکه وت بهر ه می هیناوه، یان لاساییکردنه وه؟

- له سهر دهمی پيشووشدا شاعیران نازناوی تایبه تیان ه بوو، نیمه ش ه هر په کی له سهر دهمی خو ی وه کو نه ریتیکې ناسایی و باو دهبوايه شاعیر نازناویک بو خو ی ه لېژیرئ، هیچ مه رجیش نییه ناوه کان له سهر په کی تر په و ریتم بن، بو نمونه له کویده: نه ختەر، ره شید ناغا، جه لیزاده، هه زینه، کو یی، حوسه یینی، مه نفی، خادم، عه ونی، راجی، عاسی، دلاوهر، دلیر، رووته، سامی (عه و دال) که پیشتر وهک بزائم نازناوی (غهرقی) بوو.

له تهک نهو نازناوانه ی دی هه بووه و هه یه، بو یه ناتوانم بلیم کاریگره ییان له سهر په کی تر ی هه بووه، هه ره که یان به پتی بوچوونی خو ی و باری دهر و نییه که ی نازناویکی بو خو ی ه لېژاردووه، یان په کیکی تر پیشنیاری کردووه که نهو نازناوه بو خو ی ه لېژیرئ.

* نه دهبی داهینان وهک: شاعر، په خشان، چیروک، شانوق، رومان... زیاتر له سهر بنه مای چیژ و به هره و خوړسکی بهر پوه ده چی، یان له سهر جیهانینی و روښنیری هونه ری و نیستیتیکا؟

- ده توانم بلیم له سهر هه ردوو ته وهر نه دهبی داهینان خو ی دنوینی، لیرهدا دهمه وی دوو نمونه بو نهو بوچوونه م بهینمه وه. نه مین فهیزی-یهک له (نهنجومه نی نه دهبیان) دا پیش سالانیکې زوو نووسیویه تی و سالی ۱۹۲۰ چاپ کراوه، له باره ی (شیخ رهزای تاله بان) یه وه ده لی:

«شاعری شیخ رهضا نه وه له ن وهی و فیطری بوو ثانیه ن که سبی. له چوار

لیساندا شاعیر بوو بیلخا صه نه شعاری کوردییه ی همموو عیبارته له فه صاحت و به لاغت، له نیکاتی دهقیقه و ظرافت و سه عه تی قهرعه و مه علوماتی خارجی ته قریه».

که واته به پتی بوچوونه که ی (نه مین فهیزی) شاعر به هره و سنعه ته، نه گهر شاعیر هه رچهنده خاوه ن به هره بی و باکگراوندیکې روښنیری باشی نه بی و له ناو شاعره کانی ورده کاری نه کات، نهووه شاعره کانی شوینه واریکی داهینه رانه ی ناوا چی ناهیلن که مایه ی نه مری و جاویدانی بن.

دکتور شوقی ضعیف له کتیبی (الفن في الشعر العربي) دا ده لی:

نیمه نکوولی ناکه یین که شاعر له بنه رهندا به هره یه، به لام نه م به هره یه زور ناخایه نی که له لای خاوه نه که ی ده بیته ره فتار و دیراسه کردنیکې دوورودریرئ دابونه ریت و زاروه ی جیمو و له میژووی هونه ردا، خو ی به م دابونه ریت و زارواوه ده به ستیته وه له وه ی دایده نی و دهیکات به توندی خو ی پی ده به ستیته وه. که واته تیکه لکردنی به هره و جیهانینی و باکگراوندیکې فراوانی روښنیری و خو به ستنه وه به ته کنیکې نو یی شاعر و ره چا و کردنی ناستی نیستیتیکې شاعر ده که ن به شاعر، نهک ته نیا به هره، یان سنعه تکاری شاعر، (نیلیه ت) له شاعری (ویرانه خاک) دا که په کیکه له شاکاره مه زنه کانی، نه گهر کولتور و سامانی جیهانی هه رس نه کردبا، زانیاییه کی نیسیکلوپیدیای نه بوايه، ماوه یه کی زور سهرقالی دارشتنی شاعره که نه بوايه، هه رگیز نه یده توانی بهر ه میکی ناوا شاکار بخولقینی.

* له به شیک له و ره خنه و لیکولینه وانه ی نووسیوتن زیاتر له سهر و اتا وهستاوی، نهک له سهر بنه ماکانی نیستیتیکا له کاتیکدا کروکی نه دهب نیستیتیکایه، ده توانیت له سهر نه م دوو لایه نه ناراسته ی کروکی نه دهبی نه مرمان بو ده ستنیشان بکه ییت؟

- وه لامي نه م پرسیاره پیوه ندی به دوو قوناغوه هه یه، له قوناغی یه که مدا که تازه پیم نابووه دنیای ره خنه سازی، به حوکی کارتیکردنی نایدیالوژیا له سهر م، به پتی بوچوون و تیکه یشتنم زیاتر به ره و شیکردنه وه ی و اتا دهچووم که له گه ل بیروباوه ری نهو سهر دهمه ده گونجا ، ته عبیری له ریبازی سیاسیم ده کرد زیاتر له وه ی له ناقاری

* له ناوه‌راستی ههفتاکان هه‌ندیک ره‌خنه له باره‌ی شیعه‌ه‌کانی (عه‌بدو‌ل‌لا په‌شیو) نووسی، له‌وێ ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی که نووسینی تری به داوه‌ دێ، که‌چی له‌په‌ر وه‌ستایت و به‌دوا‌چوونه‌که‌ت راگرت؟

- دوا‌ی ئه‌و نووسینه‌ی له‌ گۆفاری (الثقافه) دا که به‌ عه‌ره‌بی ب‌لاوم کرده‌وه، ئه‌و په‌نای بۆ (عه‌بدو‌ل‌غه‌نی عه‌لی یه‌حیا) برد و سێ ئه‌لقه‌ی دوو سێ لاپه‌ره‌یی بۆ وه‌رگێراو ب‌لاو‌کرده‌وه، منیش جارێکی تر خۆم بۆ ئاماده‌ ده‌کرد و ئه‌وجاره‌یان شتی ترم دۆزییه‌وه، که‌ دامه‌ «عه‌بدو‌ل‌غه‌نی» ب‌لاونه‌بووه، بارودۆخێکی تاییه‌تی به‌سه‌ر داها‌ت، سا‌لی ۱۹۷۴ شه‌ر ده‌ستی پێ‌ کرده‌وه، دوا‌ی نسکۆی شوێرش له‌ سا‌لی ۱۹۷۵، چاو‌م به‌ (عه‌بدو‌ل‌غه‌نی) که‌وت، گله‌ییم لێ‌ کرد بۆ وه‌لامه‌که‌ی منت ب‌لاو نه‌کرده‌وه، وتی مه‌سه‌له‌که‌ قوول‌ه‌ و نه‌مویست بیه‌ مایه‌ی روودانی کاره‌ساتیک که‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی توو ئه‌ودا نه‌بوو، بۆیه‌ ب‌لاوم نه‌کرده‌وه، ده‌ست‌نووسه‌که‌م تا ئیستاش پاراستوو‌ه و ب‌لاوم نه‌کردۆته‌وه، که‌ په‌نگه‌ به‌هێزکردنی بۆ‌چوونه‌کانی نووسینه‌که‌ی یه‌که‌مم بێ.

* ده‌توانیت کاریگه‌ری ئه‌ری و نه‌ری گروپی (روانگه‌ و پێش‌ه‌و) مان له‌ناو رۆشن‌بیری کوردیدا بۆ ده‌ستنیشان بکه‌یت؟

- جیاوازی نیوان (روانگه‌) و (پێش‌ه‌و) چه‌ند خا‌لیکه‌، له‌وانه‌ نووسه‌رانی هه‌موو ده‌قه‌ره‌کانی کوردستانی عیراق له‌ناو روانگه‌ بوون و ژماره‌یان له‌ هی‌ پێش‌ه‌و زیاتر بوو، هه‌روه‌ها روانگه‌ هه‌مه‌جۆر بوون شاعیر و چیرۆکنووس و نووسه‌ری باب‌ه‌تی تر بوون، که‌چی پێش‌ه‌و هه‌ر شاعیر بوون و ژماره‌یان که‌متر بوو، هه‌ر له‌ هه‌ولێرش له‌ناو خودی سه‌نته‌ری شاره‌که‌ هه‌بوون. کارتی‌کردنی روانگه‌ له‌ رۆشن‌بیری کوردیدا زیاتر بوو و پتر خه‌لکی جوولاند و رۆلی خۆی بینی، به‌لام پێش‌ه‌و ئه‌و ده‌نگ و سه‌دایه‌ی نه‌بوو. نووسینه‌کانی روانگه‌ییه‌کان روونتر و جه‌ماوه‌ری زۆرتر بوو، له‌وه‌ی پێش‌ه‌و‌کان. نووسینی ره‌خنه‌گران زیاتر به‌لای روانگه‌وه‌ بوو، نه‌ک پێش‌ه‌و، چونکه‌ به‌ راستی کارکردن له‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌ شیعه‌ریه‌کانی پێش‌ه‌وه‌ه‌کان، له‌ توانا و ده‌سه‌لاتی هه‌ر ره‌خنه‌گرێکدا نییه‌، ئه‌وانه‌ جیهانی تاییه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه‌، چوونه‌ ناو بنجوبینه‌وانی شیعه‌ره‌کانیان وه‌زیه‌کی رۆشن‌بیری به‌رب‌لاو و

وردبینی و قوول‌بوونه‌وه‌یه‌کی ته‌واوی گه‌ره‌که‌، تیگه‌یشتنی ئه‌و جۆره‌ ده‌قانه‌ش به‌ر له‌ شیکردنه‌وه‌یان کاریکی ئه‌وه‌نده‌ ساناو بێ‌ گرفت نییه‌ که‌ هه‌ر ره‌خنه‌گریک بتوانی شانی بداته‌ به‌رو تێیدا سه‌رکه‌وێ.

* له‌ چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کتدا ئاماژه‌ت به‌وه‌ داوه‌ که‌ (جه‌لالی میرزا که‌ریم) جوړیک ئیقاعی نوی هیناوه‌ته‌ ناو شیعه‌ری نویخوایی کوردی، ده‌توانیت دا‌هینانی ئه‌م شاعیره‌مان له‌م رووه‌وه‌ بۆ روون بکه‌یت‌وه، یان ئه‌و ئیقاعه‌ نوی و کاریگه‌ری ئه‌م شاعیره‌ دا‌یه‌یناوه‌ چیه‌ی؟

- ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ (جه‌لالی میرزا که‌ریم) بۆ سا‌لی ۱۹۵۸ ده‌گه‌رێته‌وه‌، چه‌ند جارێک له‌ سلیمانی یه‌کترمان بینیبوو، ته‌نانه‌ت که‌ گۆفاری (ژیان) مان سا‌لی ۱۹۵۹ بۆ چاپ ئاماده‌کرد بۆ ئه‌ومان نارد و چاپی کرد، ئه‌و هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ له‌گه‌ڵ نویخوایی بوو، شاعیرێکی ته‌واو یاخی بوو، سا‌لی ۱۹۵۸ چوارینه‌یه‌کی خۆم بۆ نارد له‌ رۆژنامه‌ی (کوردستان) که‌ خۆی ده‌ری ده‌کرد و ته‌نیا دانه‌یه‌کم لێ‌ بینی ب‌لاوی کردبووه‌، ره‌خنه‌شی لێ‌ گرتم و پێی گوتم: ئیستا باوی ئه‌و جۆره‌ شیعه‌رانه‌ نه‌ماوه‌. که‌ روانگه‌ سه‌ری هه‌لدا ئه‌و له‌ناو شاعیره‌کاندا به‌توانا دياربوو، وه‌ک شارزه‌یه‌ک له‌ شیعه‌ردا شیعه‌ری خۆیان نیشان ده‌دا و رای خۆی به‌رانمبه‌ریان ده‌رده‌بێ، ئه‌و له‌ هه‌ندێ شیعه‌ریدا جۆره‌ گۆرانکارییه‌کی له‌ رووی کیش و ریتمه‌وه‌ خۆلقاند، که‌ له‌ بره‌گه‌کانی شاعیرانی تری تێپه‌ر ده‌کرد، به‌ر له‌ بزوتنه‌وه‌ی روانگه‌ به‌رنامه‌یه‌کی شیعه‌ری له‌ ئیزگه‌ی رادیۆی به‌غدا هه‌بووه‌، شاعیران شیعه‌ریان بۆ ده‌نارد و ئه‌ویش ده‌یخویندنه‌وه‌، من چه‌ند جارێک شیعه‌ری خۆم بۆ نارد و ده‌یخویندنه‌وه‌. بۆیه‌ که‌ من لیکۆلینه‌وه‌م ده‌رباره‌ی نووسی و له‌ناوه‌ی شیعه‌ر و له‌ ده‌ره‌وه‌ی شیعه‌ردا به‌ شاعیرێکی شوێشگێر و را‌به‌رم له‌ قه‌له‌م دا.

* له‌ ره‌خنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی شیعه‌ری قۆناغی ناوه‌راستی هه‌فتایه‌کان و ناوه‌راستی هه‌شتایه‌کان زمانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی به‌ره‌و دامه‌زاندن چوو، کۆمه‌لیک ره‌خنه‌گر ده‌ریان تیدا دیت. ده‌کرێ بۆ‌چوونت ده‌رباره‌ی ئه‌م دامه‌زاندنه‌ بزانی؟

- ئه‌و دوو ماوه‌یه‌ی ده‌ستنیشان کردن، جۆره‌ گه‌رموگورییه‌کیان له‌ بواری

پهځنه دا بهځو گرت. ټو بهرهمانهى كه دردهچوون تهنيا نمايشكردنيان نهبوو، بهلكو ليكولينهوهيان لهسهردهكرا، ههواو كهشيكى لهبار ههبوو بو بهودادچوون و بهرپرچدانهوه و زياتر گهرمكردنى كهشهكه. روظنامه و گوڤارهكان روليكى بالايان لهم بوارهدا ههبوو، درگايان والا بوو بو جوړهها نووسينى پهځنهسازى، بويه دهوانم بللم كوړ و فيستيڅالى ټدهبى و روظنبييرى زياتر نووسهراينيان بو پيشكيشكردنى ليكولينهوهى پهځنهسازى راكيشا، ټم دوو قوناغه تهكانيكى باشيان به ليكولينهوهى ټدهبى به تايبهتى شيعر دا، به تايبهتى كوزهكانى لقهكانى بهكيتى نووسهرانى كورد و كوومهټى روظنبييرى كوردى له بهغدا، بو نمونه له روى 1977/5/25 دا بهكيتى نووسهرانى عيراق بو يهكهمن جار له وهرزى روظنبييرى خويدا ټيواره كورتيكى بو شيعرى هاوچهرخى كوردى ترخان كرد، من ليكولينهوهيهكم به ناوى (لمحة في مسار حركة الشعر الكوردي المعاصر) پيشكيش كرد و چهندين شاعيريش به شيعر بهشدارييان تيدا كرد و چهند كوېلهيهك له شيعرهكانيان لهلايهن (عهباس بهدرى)يهوه به عهرهبي خويناونهوه، لهناو ټو شاعيرانهى بهشدارييان كرد: (شيركو بيكهس، رهفيق سابير، لهتيف هلمت، ټنهر قادر محمهد، سهلام محمهد، دلشاد مهربوانى) بوون. روظنامهش نهبوو كه له بهغدا به عهرهبي دردهچوون لهسهرده ټيواره شيعرييهكه به شيويهكى ټري نهووسن و سيمما ديارهكانى شيعرى كوردى ټو قوناغه ديارى نهكهن، ليكولينهوهكهى من به بهرزى ههټنهسهنگينن. لهو ماويهدا ليكولينهوهى ټدهبى لهسهردهشيعر سهردهفتهرى ليكولينهوهى تر بوو، جوړه بزوتنهوهيهكى پهځنهى ټدهبى بهرهو دامهزرانندن ههنگاوى ههټينا و چهندين نووسهر له بوارى پهځنهدا تهكانيكى باشيان به پهځنه دا و خويناوه و بيسهريان وروژانده كه له ټاست نووسينهكاندا بوهستن و بى دهنگ نهبن راى خويناو لهم بوارهدا دربرين.

* پهځنهى نوى ههموو گرانى ټدهب و داهينانى خستوتنه سهر جوولانهوهى زمان، رولى زمان له تانوپوى دهقى داهينراودا چييه؟

- قسهيهكى نهستهق ههيه دهټى: «مروڤ له ژير زمانيدا شاردرارهوتهوه»، چونكه بهراستى پيوهندييهكى توندوتول له نيوان زمان به شيويهكى گشتى و نيوان

ټاستهكانى روظنبييرى و هزرى و زانستى ټو كهسهدا ههيه كه ټم زمانه بهكاردينى، كاركردنيس لهناو زماندا ههنگاونانه بهرهو داهينان، بويه پهځنهى نوى زور بايهخ به زمان دهداث، تا واى لى هاتووو كروكى ټدهب لهناو شيوازي رهوانبيژيدا خوى بنوينى و هونهرمهندي ناسراو (قان كوڅ) ههقى بوو بلى: «له پيناو كارهكهمد قوربانيم به ژيانى خوځ دا، له پيناو ټودا عهقلم له دهست دا». كه بهلاى پهځنهى نوپوه داهينان له منداټدانى زمانهوه سهر ههټدهداث و لهوهوه هاتووو كه زمان ټامپيرى دربرينه و له پيشهوهى رهگزهكانى ترى ټدهبهوه دى و چهمكنه بهكاريكى سهريهخوو بهستراوتهوه بوټه دوو تيور، بهكيكيان ناو دهنرى (سيحرى) سهيرى شيعر دهكات بهو سيفهتهى حهقيقهتيكى ټيستيتيكى جوانكاريى خودى سهريهخويه له واقع و دوهميان (ټورفيوسى)يه. لهم روانگيهوه دهبى بهراوردى له نيوان (زبان) و (زمان) بكهين، زبان ټامرازي ټاخاوتنه، زمان ټامرازيكى ټدهببيه، زمانيكى سيحرى ټيستيتيكيه، هيز و پيزى ټم جوړه زمانهش بهندن به چونهتى و شيوازي دارستن، به تايبهتى له دهقى شيعردا چون ريطمى ناوهوه، درهوهى شيعر دهخولقينى، به چ شيوازيكى روينبيژى هاوچهرخ بهكاردهينرى، نهك شيوه لاساييكهروهكهى، چ جوړه تهرى و پاراويهك دههخشى، ههر بويه پهځنهى نوى لايهكى تهواو له زمان دهكاتوه، كه دهټى زمانى ټدهبى، واته زمانى داهينان و ټهفرانندن نهك زمانى بازاريى رپوت.

* لهناو ټدهبى كورديدا كوومهټك مانيفيستى تاك و كو راگهيانراون، ټايا چون دروانيته دهورى مانيفيست له ټدهبدا، ټايا مانيفيست هيچ لى زيادبوونتيكه ههيه بو سهر تواناكانى داهينان؟

- تا ټستا لهناو ناوهندهكانى ټدهبى كورديدا چهند مانيفيستيك درچوون، چ به تاك چ به كوومهټ، وهك: (لهتيف هلمهت و فههاد شاكهلى)، (روانگه- حوسين عارف، شيركو بيكهس، جهلالى ميرزا كهريم، كاكه مهم بوټانى، جهمال شارباژيرى)، (ټنهر مهسيفى)، (سهباح رهنجدر)، ههر ههموويان تهعبير لهو كهسانه و گرووپانه دهكهن كه دريان كروون و بوچوون و بارى سهرنجيان له بارهى ټو مهسهټانهى جهخت لهسهريان دهكهنهوه، دردهځهن. بهلاى منهوه ههچهنده ههنديكيان بپروپراو

بۆچۈنى جوان و بەجىيان تىدايه، بەلام هيچ لى زياد بوونىك ناخهنه سەر تواناكانى داھىنان، مانىفيست له توانايدا نيه شاعيرىك هيچى له باردانه بى بيكاته شاعيرىكى داھىنەر، بەلام له هه مان كاتدا بوونى ئەو جۆره مانيفىستانه پيويستن، چونكه رەنگدانەوى ئەو واقيعه ئەدەبىيەه كه تىيدا دەرژين، جه ماوهرى خويان ههيه شاهيدى سەردەمەكەن.

* هونەرەكانى ئەدەبى بەراوردكارى چين، ئەو خال و پەگەز و توخمانەى دەبنە هۆى بەراوردكرديان. وهك ئەو نمونانەى كاتى خۆى دەر بارەى چيرۆكىكى (مستەفا سالىح كەریم) و (عەبدولخالق روکابى) ت ئەنجام دا؟

- من تا ئىستا چەند جارىك ئاورم له ئەدەبى بەراوردكارى داوئەتووه و زۆربە شيان به زمانى عەرەبى نووسيوومن. تا ئىستاش جياوازيههكى زۆر له بارى سەرنج له بارەى ئەدەبى بەراوردكارى پراكتيكى و ئەو بنەمايانەى كه بهراوردبيان له سەر دەكرى له ئادارايه، بابەتەكه ليكۆلنەوهى ميژووى ئەدەبىياتى جيايه بۆ ئاشنابوونى پروهەكانى ليكچوون و جياوازي نيوانيان، ليكۆلنەوهى بەرهەمى ئەدەبى ئەو نووسەرەن كه سەر به كۆمەلگه و رۆشنبرى جيان، به مەبەستى ئاشنابوونى ئەو هۆيانەى بوونەتە مايەى بەرهەمهينانى ئەو ئەدەبەى پپوهندى به هەر يەككيان و ئەو فاكتەرەنەى ملكهچيان بوون و كارتىكردى ئالگوگۆركراوى نيوانياندا ههيه. ئەم بەراوردكردنهش تەنيا له سەر ئەو لايەنانە ناوئەستى كه نووسەر يىك له كۆمەلگهيهكى دياركراودا كهوتۆتە ژير كارتىكردى نووسەر يىكى ترى سەر به كۆمەلگهيهكى نامۆ و رۆشنبرىيههكى جيا، ههولى لاسايىكردنهوهى شيواز و دەربرين و خەياللى ئەدەبى داوه، بهلكو دىراسهتەى بارودۆخى كۆمەلايهتەى و قوئاغى پيشكهوتنى كۆمەلايهتەى هەريەك لهو دوو كۆمەلگهيه دهگريتهوه كه هەردوو نووسەر سەر بهوانن، هەروەكو چەند پەگەزىكى تر وهكو زمان. له كاتى خویدا چيرۆكنووسىك ئەم مەسەلهيهى وروژاند، منيش وهكو رەخنەگرىك داكۆكىم له (مستەفا سالىح كەریم) كرد، نهك وهكو كەس، بەلكو وهكو بەرهەمى ئەدەبى. هەر دواى مستەفا به ماويههكى زۆر (مەمەد فەرىق حەسەن) له چيرۆكى (پەريخان) دا، ئەوئيش هەمان پيچكەى گرتووه،

بەلام به شيوهيهكى تر. كهواته به پى بۆچوونى چيرۆكنووسههكه دەبى چ عەبدولخالق روکابى، چ مستەفا سالىح كەریم، چ مەمەد فەرىق حەسەن، كهوتبنه ژير كارتىكردى (ماركىز) هوه، كۆتابى چيرۆكهكان كۆتابى شيوازى رپاليزمى سيحرييه، هيچ كاميكيشيان نهكهوتۆتە ژير كارتىكردى يهكترى. ئەگەر كارتىكرديش هەبى، ئەوه كارتىكى رەوايه، ئىستاش ئەم جۆره رەخنە و تۆمەت خستنه پالە ههيه، نهك به ناوى كارتىكردى، بەلكو به ناوى دزى و دەقنامىزى وهك ئەو تۆمەتانەى دەدرينه پال رۆماننووسى داھىنەرى كورد (بەختيار عەلى). ئەوه له كاتىكدا هەروەكو پيشتر وتم ئەگەر كارتىكردى هەبى و له سەرەتا بى، هيچ نەنگ و شوورەى نيه بۆ نووسەر، لەم پروهوه (جەبرا ئىبراهيم جەبرا) دەللى: «ئەگەر ئەدبىيەك كارتىكردى ئەدبىيەكى ترى بەسەر وه بى خالى سەرەتايى بيت له لای لهويۆه ئەوهى دواى كهسايەتەى خۆى و شيوازى تايهتەى پيک بيئى، ئەوه كارتىكردنهكه خولقينەر، بەلام ئەگەر كارتىكردنهكه بەردەوام بى و نەبیتە هۆى نوئى، ئەوه شكينەر».

* شيعرى بۆنه زوو به سەر دەچيت و دەچيتە پەراويزى ئەدەبىيهوه، ئايا دەتوانيت له سەر شيعرى بۆنه بوهستى. ئەگەر نمونەى سەرکهوتوومان هەبى له ئەدەبى كورديدا ئامازەى بۆ بکهيت؟

- ئەم بۆچوونە راي زۆربەى رەخنەگرانە، بەلام بەلاى مەنوه ئەو شيعرههى كه له بۆنهيهكدا پيشكيش دەكرى بەندە به وزهى شاعيرىيەنى شاعير، شاعيرىكى گەورەى وهكو (جەواهيرى) زۆربەى هەرە زۆرى شيعرهكانى له بۆنهى تايهتيدا پيشكەشى كردبوون كه جەواهيريان گەياندۆتە لووتكه، بۆ نمونە ئەو شيعرههى كه به ناوى (ئەبوو عەلا موعەرى) له فيستيقالى يادى ئەبوو عەلا موعەرى، كه كۆرى زانيارى عەرەبى له ديمەشق سالى ۱۹۴۲ سازىكرد، ئامادەبووانى هەژاند، به تايهتەى كه دەللى:

لشورة الفكر تاريخ يحدثنا

بأن ألف مسيح دونها صلبا

ئەم دپره شيعره بووه هۆى خۆ نيشاندانىك بۆ سەر گۆرەكهى (ئەبوو عەلا). له شيعرى كورديشدا شيعرهكهى (گۆران) به ناوى (بەرەو كۆنفرانس) كه له هاوینی

سال۱۹۶۰دا له کونگره‌ی دووه‌می ماموستایان له شه‌قلآوهدا خویندییه‌وه، به‌راستی شیعریکې نهمره و من له پاشکوی عیراقدبا بابه‌تیکی تیرو ته‌سالم دهرباره‌ی نووسیوه، رای‌ئو ره‌خنه‌گرانهم رت کردوته‌وه که پیان وایه شیعی بونه، له‌گه‌ل بونه‌که‌دا به‌سهر ده‌چی، هیچ مه‌رج نییه‌ ئمه‌ وایی، مه‌سه‌له‌که ده‌مینیته‌وه سهر خودی شاعیر و داهیانان کردن له شیعه‌که‌دا و چوئیه‌تی ته‌وزیفکردنی شیعه‌که‌ی بۆ بونه‌که.

* له شیعی کوریدا هندیک شاعیر له فه‌زای شیوه‌کاری کاریان کردووه، پئوه‌ندی شیعی به شیوه‌کارییه‌وه چیه و ئو تاله‌ دوزوانه‌ی لیکیان نریک ده‌کاته‌وه چین؟

- پئوه‌ندییه‌کی توندوتول له نیوان شیعی و شیوه‌کاری هیه، نه‌گه‌ر شاعیر وینه شیعییه‌که‌ی به‌چند وشه‌یه‌ک و چند په‌یفتیک بکیشی و قه‌سیده‌ی وینه‌یان لی پیک بیئی، به‌وه‌وه ته‌عبیر له‌ئزمونه‌هسته‌وه‌رییه‌که‌ی ده‌کات، هونه‌رمه‌ندی شیوه‌کاری تابلو هونه‌رییه‌که‌ی به‌چند هیلیک و چند ره‌نگیک ده‌کیشی و شیعی نویش نریکترین به‌ره‌مه‌له وینه له ریگه‌ی ئو وینه‌ی که شاعیر به‌خه‌یالی بالداری وینه‌کیشانی رومانسیبانه‌ی فه‌ننازیبانه به‌رجه‌ستیان ده‌کات.

هوراس وتوویه‌تی: «شیعی وینه‌یه‌کی قسه‌که‌ره، یان نیگاریکې قسه‌که‌ره، نیگار، یان وینه‌کردن شیعی‌کی بی‌دنگه». هه‌روه‌ها (رامبو) پی‌ایه‌که «په‌یفه‌کان کیمیا‌ی تاییه‌ت به‌خویان هیه‌ده‌کرې په‌یف سرووش به‌خشی وینه و ترپه و دست لیدان و چیژ و ره‌نگ و بونی بی». بۆ سه‌لمانندی نریکبونه‌وه‌ی نیوان شیعی و شیوه‌کاری، واته وینه‌کیشان به‌وشه و وینه‌کیشان به‌هیل و ره‌نگ، ئه‌ی ئه‌وه نییه شاعیران هه‌ردوکیان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستنه‌وه، به‌دیدیکې شیوه‌کارانه تابلوی شیعه‌کانیان ده‌کیشین.

* سه‌ره‌تاکانی شیعی نویخوازی چوئ ده‌بینیت و ماک و چه‌که‌ره سه‌ره‌تایییه‌کان لای کی‌ دهرکه‌وت، هه‌روه‌ها هی چیروک و رومانیش؟

- که ده‌لین نویخوازی، ته‌نیا ئو چند شاعیره ناگریتته‌وه وه‌ک: (دلشاد عه‌بدو‌للا، ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی، جه‌لال به‌رنجی، هاشم سه‌راج، سه‌باح ره‌نجدهر) هی تر، به‌لکو

ئو شاعیرانه‌ش ده‌گریته‌وه، که شتی نوی ده‌خه‌نه روو، ره‌نگه هیلای نویخوازی و نویکردنه‌وه‌ی له چیروکدا لای من زیاتر روونتر بی، که (حوسین عارف) له چیروکی (چای شیرین) و له (شه‌به‌ق) دا یه‌که‌مین که‌س بی که له‌م بواره‌دا پیش ئه‌وانی تر گره‌وی هونه‌ری بردبیتته‌وه، به‌لام له‌ناو ئه‌وانه‌ی که خویان به‌ نویخوازی تاییه‌ت له قه‌لم ده‌دن، جیاوازی هه‌بی کامیان له‌مه‌یدانه‌دا به‌رابه‌ر ده‌ژمیردری، هه‌ر یه‌که خوی به‌ ده‌ستپیشخه‌ر ده‌زانی، ناتوانین ده‌ستنیسانی یه‌که‌م شاعیر بکه‌ین که به‌ر له‌وانی تر ئو جوژه شیعه‌ی نووسیوه که پی‌ده‌لین نویخوازی و تاییستاش ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌وه‌نده نه‌رووژاوه تا رابه‌ری یه‌که‌م ده‌ستنیشان بکه‌ین وه‌ک رابه‌رانی شیعی نازاد و گرووی به‌یانی لاکیش. ماوه‌یه‌کی تر ره‌نگه رابه‌ری یه‌که‌م و پیشکه‌وتووترینیان دیار بکریت.

* جیاواییه‌ زمانه‌وانییه‌کانی نیوان قه‌سیده‌ی دریژ و شیعی ناسایی و پؤسته‌ره شیعی‌چین، نه‌گه‌ر بکریت له‌سهر هونه‌ری زمانی هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ بدویت و لیان وردبیتته‌وه؟

- قه‌سیده‌ی دریژ، واته پشووی دریژ و جیه‌انبینی و کارکردنیکی ورد و قوول له‌ناو زماندا، شیعی ناسایی، وه‌ک هه‌ر شیعی‌کی له‌و جوژه‌ی ئه‌وه‌نده رامان و بیرکردنه‌وه و خو‌ماندووکردنی گه‌ره‌ک نییه، پؤسته‌ره شیعی، شیعی‌چی و پر و کورت و پوخت وه‌ک (ناراگون) ده‌لی:
«کورتترین شیعی جوانترینانه».

قه‌سیده‌ی دریژ، قه‌سیده‌ی رامان و قوولبونه‌وه‌یه، قه‌سیده‌ی مینه‌ری نییه که ده‌نگی شاعیر و جوژی جه‌ماوه‌ره‌که نرخ و به‌های پی‌ده‌بخشن، که به‌ده‌نگ ده‌خویندریتته‌وه، نه‌ک به‌دل و به‌چاو و به‌میشک وه‌ک قه‌سیده‌ی دریژ که زو‌رجار له‌سهر بلندگو‌ ده‌خویندریتته‌وه، له‌به‌ر دریژییه‌که‌ی بی‌زاربوون له‌دروونی گو‌یگردا دروست ده‌کات، یان جاری واهیه‌ به‌ره‌له‌وه‌ی شاعیر له‌سهر شانۆ بیته‌ خواره‌وه شیعه‌که‌هه‌رس ده‌هینی، نه‌ک له‌به‌ر بی‌پیزی، به‌لکو چ له‌به‌ر ده‌نگی شاعیر، چ له‌به‌ر دریژی و ناماده‌نبوونی گو‌یگر که گو‌ی لی‌بگری. ئه‌مرۆ بۆته نهرینتیکی باو و ناسایی، هه‌ندی له‌شاعیران به‌تاییه‌تی لاه‌کان دریژ‌دادرییه‌کی ئه‌وتو له‌شیعی

دهکهن که نه له رووی زمان و کیشی دهرهوه و ناوهوه و یه کیتی بابهت و بیناسازی وینهوه له شاعر ناکهن، بویه به لای منهوه شیعی دیرژ بۆ خویندنهوه نهوهنده له بار نییه که به جیددی ههلبسه نگیئرئ. ئەم جوړه شیعره شیایو بلاوکردنهوه و خویندوهیهکی ورد و قوولە.

* چیرۆکی کوردی سه‌ره‌تا زمانى گوندی هه‌بوو، دواتر ئەو زمانه گوندییه پێ به‌پێ ئاراسته‌ی به‌ره‌و زمانى شار گوڤا ئە‌گەر بکړئ له‌سه‌ر ئەم گوڤا نه بوه‌ستیت و پانۆرامایه‌کمان بده‌یتئ؟

- ده‌کړئ پرسیاره‌که به‌ شپوه‌یه‌کی تر بکړئ، که چیرۆکی کوردی سه‌ره‌تا بابه‌ته‌کانی، بابه‌تی لادئ بوون، دوا‌یی بوونه بابه‌تی شار، چونکه زمانى نووسه‌ر، زمانى شار بوو، چیرۆکی هونه‌ریکی نه‌وروپیه‌وه له‌ویوه ئەو هونه‌ره هاتۆته ناو ئیمه‌ی کورد. هه‌رچهنده چیرۆکی لادئ و چیرۆکی شار رایه‌کی ره‌ها نییه که جینگه‌ی وتووێژ کردن نه‌بئ، زۆر له‌و چیرۆکانه‌ی که بلاوکرانه‌ته‌وه له‌ ته‌که ئەو چیرۆکانه‌ی له بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی لادئ ده‌دوین، چیرۆکی تریش هه‌ن که پتوه‌ندیان به‌ ژینگه‌ی شاره‌وه هه‌یه، به‌لام به‌ شپوه‌یه‌کی گشتی وه‌کو پانۆرامایه‌ک ده‌توانین چیرۆکه‌کانی (محهمه‌د مه‌ولوود مه‌م، حوسین عارف، عه‌بدو‌للا سه‌راج، موچه‌ره‌م محهمه‌ده‌مین) بکه‌ینه سه‌رمه‌شقی چیرۆکی شار، ئەم رایه‌ش ئەوه ناگه‌یه‌نئ که ئەو چوار چیرۆکنووسه چیرۆکی وایان نییه پتوه‌ندیان به واقیعی گونده‌وه نه‌بئ، یان وه‌ک نمونه چیرۆکه‌کانی (ئیبراهیم نه‌حمه‌د و حه‌سه‌ن قزنجی) چیرۆکی وایان تیدا نه‌بئ، بابه‌تی واقیعی شار نه‌بن وه‌کو زمانیش من ده‌توانم (سه‌لام مه‌نمی) ده‌ستنیشان بکه‌م که به‌ زمانى لادئ چیرۆک داده‌پێژئ.

* ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ بواری رۆژنامه‌نووسیدا کارت کردووه، چهنده گوڤه‌یه‌کیشت نووسیه‌وه، ده‌کړئ ئەزموونت له‌و باره‌یه‌وه بزاندړئ؟

- من سه‌ره‌تا له‌ رۆژنامه‌ی نه‌ینى به‌ ده‌ستخه‌ت له‌ په‌نجا و چوارو په‌نجا و پینجا که بۆ قوتابیان ده‌رمان ده‌کرد ده‌ستم پێ کرد، له‌ سالى ۱۹۵۷-۱۹۵۸ له‌ گه‌ل چهنده براده‌ریکی قوتابى که ئەو کاته له‌ ناو یه‌کیتی قوتابیانى کوردستان له‌ هه‌ولێر کارمان ده‌کرد (ده‌نگی قوتابیان)مان به‌ ده‌ستخه‌ت ده‌رکرد. سالى ۱۹۵۸-۱۹۵۹ گوڤاری

(ژیان)م ده‌رکرد، له‌ کۆلیژی په‌روه‌رده له‌ به‌غدا سالى ۱۹۵۹-۱۹۶۰ و ۱۹۶۰-۱۹۶۱ دوو ژماره‌ی (ده‌نگی قوتابیان)م ده‌رکرد، له‌ ۱۹۷۳ تا ئەم چهنده سالانه‌ی دوا‌یی له‌ چهنده رۆژنامه و گوڤاریکا کارم کردووه و به‌ عه‌ره‌بى و کوردی نووسیه‌وه و گوڤه‌ی تایبه‌تیم به‌ هه‌ردوو زمان هه‌بووه، له‌ هه‌ولێر و به‌غدا له‌ رۆژنامه‌کاندا کارم کردووه. له‌ گوڤه‌ی «له‌ ده‌روونه‌وه» هه‌روه‌ها «من الأعماق» بابه‌تی وروژینه‌رم نووسیه‌وه، زۆرجاریش نووسینه‌کانم گیروگرفت و سه‌رئیشه‌یان بۆ دروست کردووم، به‌لام هه‌موو نووسینه‌کانم له‌ دل و ده‌رووندا هه‌لقولان، زاده‌ی بیرورا و بۆچوونى ئەو کاتانه‌ن که بلاوم کردوونه‌ته‌وه. ئەرکه‌کانیشم هه‌مه‌جوړ بوون. هه‌له‌چنى، په‌یامنیری به‌ هه‌ردوو زمان (کوردی و عه‌ره‌بى) به‌رپرسی لاپه‌ره، نووسه‌ر، سه‌رنووسه‌ری، جگه‌ له‌ کارکردنم له‌ رادیۆو ته‌له‌فزیۆن وه‌ک پتیشکی‌شکردنى ته‌علیقى سیاسى له‌ نووسینی خۆم، نووسین و وه‌رگێرانی ده‌نگوباس، به‌رپتوه‌بردنى ئیزگه‌ی رادیۆ، ئەو ماوه‌ دیرژه ئەزموونیکى باشى پێ به‌خشیه‌م و چهندين بابه‌ت و گوڤه‌شم به‌ ناوى ئاشکرا و خوازراوه وه‌کو خوینه‌ریک، قاری، متابیع، ئامانج، ئاسۆ، ئاراس، ریتیوار، مه‌زن، ب. ساوین، ئەبو هیمن، ناقد فنى بلاوکردۆته‌وه.

* ئایا ده‌کړئ رۆمان دابپردرئیت له‌ رووداوى سیاسى و کۆمه‌لایه‌تی و... یه‌ک پارچه وه‌ک ئەده‌بیکی ئیستیتیکی وه‌ری بگرین، ئەگه‌ر هه‌بئ نمونه‌ی ئەم جوړه ئەده‌به‌مان بده‌یتئ؟

- به‌ لای منه‌وه ئەو رۆمانه سه‌رکه‌وتن وه‌ده‌ست دینئ که ته‌عبیر له‌ ژینگه و بارى کۆمه‌لایه‌تی و سیاسى و ئابوورى ده‌کات، جیهانییه‌تی رۆمان له‌ خۆم‌الییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گړئ، وه‌ک رۆمانه‌کانى (نه‌جیب محفوز) که پاداشتی به‌ره‌مه‌کانى خه‌لاتى نۆبل بووه له‌ هه‌مان کاتدا رۆمان وه‌ک ئەده‌بیکی ئیستیتیکی له‌وه‌ی وتمان دایبیرین وه‌ک رۆمانى «سه‌د سال دووره په‌ریزی»ی مارکیز.

* ئایا بروات به‌ پتیشبرکئ له‌ ئەده‌بدا هه‌یه، له‌ کاتیکدا به‌شدارى سئ پتیشبرکیتی ئەده‌بیت کردووه و پله‌ی یه‌که‌م و دووه‌م و سیه‌مه‌ت به‌ ده‌ست هێناوه؟

- به‌ راشکاوى ده‌لیم نه‌وه‌نده باوه‌رم پێ نییه، بۆ نمونه سالى ۲۰۰۳ خه‌لاتى

یەكەمی لیکۆلینه وەم لە فەستیفالی گەلاوێژدا وەرگرت لە نووسینەكەمدا ئاماژەم بە خاڵکی گرینگ کردبوو وەكو رەخنەیهكیش ئاراستەى لێژنەى دەستنیشانکردنى شیعەم کردبوو، كە لە كۆتایىیەكەیدا هاتبوو: «ئەو رەخنەگرانەى لە شیعەى نوێى كوردی و وێنەى ھونەرەى دەوێن لە چەمكە كلاسکیكی رەوانبێژییەكە دووربەگەونەو و بە گیان و شیوازی سەردەم و نوێخوازی بنیاتی وێنەى شیعەى نوێى كوردی ھەلسەنگێن، كە خوێنەران بۆرووژین بە رووناكى خستنه سەر چۆنیەتیی تەونچینی وێنەى ھونەری، لە ھەمان كاتدا جیاوازی لە نیوان شیعەى رەسەن و داھینەر و شیعەى وێنە و ھەلبێزكان بكەن. كە ئەو جۆرە كەسانەى كە شیعەى لەم شیوہ دادەنێن خوشیان نازانن چ دەلێن، بە داخوہ ئەوانەى بە شیعەى داھینەرانی لە قەڵەمیان دەدن، ئەوانیش ئەوھندە لە چەمكى شیعە ناگەن كە لە لێژنەى ھەلسەنگاندن و نرخاندنى شیعەدا جگەوى بپارێزێن لە دەستە، شاپاشى ئافەرىن بەسەر ئەوانە دادەبارێن كە تازە پێیان ناوھتە جیھانى شیعە، زەمینەى یەكەى ئەوتۆى پتەویان بۆ نەخۆلقاندوو كە بتوانن بیکەنە پێگە و سەرشارى ئەزمونیكى شیعەى سەرگەوتوو ئەفراندن» لەو روانگەى یەكەى ئەو لێژنەى كاری ھەلسەنگاندن و پلەدانانە بۆ خەڵاتەكان دەبێ لە بواری ھەلسەنگاندن و نرخاندندا شارەزا بێ، پێكھێنانى لێژنەكە بە نەپێنى بێ نەك ناوى ئەندامەكان بزانی و مەسەلەى برادەرایەتى و لایەنگرى كار نەكاتە سەریان، لێرەدا نامەوئى نموونە بەئینمەوہ كە زۆرجار لە پێدانى خەڵاتدا حیساب بۆ ناوچە دەكەرى، یان بۆ جۆرى پێوھندیەكە دەكەرى. جارى واش ھەى زۆریەى ئەندامەكان لە ھەلسەنگاندن جیاوازییان نابێ و كارەكە بەرێكۆپیكى ئەنجام دەدن.

* زۆرجار چێژى جەماوەر چێژیكى كاتیئە، ناتوانیت ئێستیتىكای بى گەرد لە ئەدەبدا دەستنیشان بكات و لە خولگەى واتای كاتى و ھەلچوونى كتوێر دەسوورپتەو، ئایا بڕوات بە جەماوەرى لەم جۆرە ھەى، كە ماوەیەك كارت بۆ ئەدەبێك دەكرد لە خزمەتى چێژى زۆرینەى جەماوەر دا بپیت؟

– بە شیوہیەكى گشتى جەماوەر ئەو ھەلبێژارە نموونەى و پسپۆرە نییە كە بە چاكى لەلایەنى ھونەرى و جوانكارى ئەدەب تى بگات. زیاتر جەماوەریكى سۆزدارى

ھەلچووە بەرلەوہى بە تەواوھتى لە دەقەكە بگات، رایەكى رووكەشى بەرانبەرى دەبێ، ئەو جەماوەرەش بەپێى بارودۆخی قۆناغەكە دەجووڵى و چێژ لە ئەدەب دەبینى. ئەو جۆرە جەماوەرە ھەى، ئایدیۆلۆژیا ھەلبێژارەى دەسورپێنى، قۆناغەكە ئەو زەمینەى بۆ دەخۆلقێنى كە لەسەرى بوەستى، ھەر خودى جەماوەرەكەشە كە دەگۆرێ و لە قۆناغىكى دیکەدا چێژ لە جۆرە ئەدەبىكى دیکە دەبینى، بۆ نموونە بەر لە شۆرشی چوار دەى تەمووزى ١٩٥٨، (كامەرەن موكرى) لە پێشەوہى ھەموو شاعیرانى كوردبوو، حیسابى تاییەتى بۆ دەكرا، ھەر دواى شۆرش لە سلیمانى لە سینەمایەك ناوھەكەم لەبیر نییە جەماوەریكى زۆر ئامادەبوون بە تاییەتى ئافەرەت، (كامەرەن) ھەرەكو شیوازی پێشوو بە دەنگە دلیرەكەى شیعەرىكى خۆى خۆندەوہ، بەلام جەماوەرەكەى نەجووڵاند، بەلام كە (شیركۆ بێكەس) شیعەرىكى خۆى خۆندەوہ خەلكەكەى ھەژاند و ئافەرەتەكان دەستیان كرد بە گریان. لێرەدا ھەز دەكەم ئاماژە بە خاڵك بەكەم كە ئەو كاتەى دەستنیشانى دەكەن تەوژمى ئەدەبى واقیعى زال بوو بەسەر جۆرەكانى دى و رێبازە ھزرییەكە واقعیكى چەسپاندبوو كە ئەدەب بۆ ژیان و جەماوەر، ئەدەبێك لە بەرژوہەندى جەماوەردا نەبێ بە ئەدەب لە قەڵەم نادری، ئەو جۆرە ئەدەبە جەماوەرییەش بەشى ھەرە زۆرى مۆركى راپۆرتى و خیتابى بە خۆوہ گرتبوو، دوور بوو لەلایەنى ھونەرى و شیوازی ئێستیتىكى، ئەدەبى زمانى جەماوەر بوو، نەك ئەدەبى خودى و تاكى ھەلبێژارە. قۆناغەكە بەو شیوہیە بوو، دەتوانین (گۆران) بێكەین بە نموونە ئەگەر بمانەوئى بەراوردیكى ورد لە نیوان شیعەرە پۆمانسێیەكانى و واقعییەكانى بێكەین، ھەرەھا (فایق بێكەس) لە نیوان (دارى نازادى و نابەزین و سەدەى بیستەم) و ھى تر و (ئەى مانگە)كەى كە (عەلى مەردان) وزەىكى تری پى بەخشى كە ئاوازی بۆ دانا و بە دەنگە بەسۆزەكەى گۆرانىیەكەى چرى.

* داھینەر لە چ كاتىكدا دەبیتە دیاردە، نموونە دەرووبەرى (گۆران) داھینەرى تێدابوو، بەلام گۆران توانى بپیتە دیاردە، ئەم بوون بە دیاردەى لە ئەدەبدا چۆنە؟

– دیاردەى دروست لە ھەر بواریكدا لە پیر دروست نابى، دەتوانم بلیم لە ھەر

سه‌دهیه‌کدا دیاردهیه‌ک له دایک ده‌بی، بۆ نمونه دیارده‌ی داهینانی ئەده‌بی شاعیر، چیرۆکنووس، رۆماننووس، سهرکرده، جوانیی ئافرهت. (حاجی قادری کۆبی) که پروو ده‌کاته کوردستانی رۆژه‌لات و له ژیر خپوهتدا چاوی به کچه نازداره‌که‌ی (قه‌ره‌نی ئا‌غای مامه‌ش) ده‌که‌وئ ده‌لی:

ئهم نه‌وعه گۆله هه‌لده‌که‌وئ سالی له قه‌رنی

نه‌که وه‌ک گۆلی بازاییه هه‌ر ساله که سه‌وزه

راسته (گۆران) بووه داهینهر و دیارده‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعی‌ری کوردی، ئهم دیارده‌یه‌ش بۆ کۆمه‌لی هۆکار ده‌که‌ریته‌وه وه‌کو: ژینگه، بارودۆخی خپزانی، ئاماده‌باشی ده‌روونی، خۆماندووکردن، ژيانیکی راسته‌قینه له‌گه‌ل ئەده‌به‌که‌دا، زمانناسی، خۆپندنه‌وه‌ی به‌رده‌وام، سوود وه‌رگرتن له ئەزموونی نووسه‌رانی دی. به‌هه‌ره و زیره‌کی له خودی شاعیر. ئەوانه گشتیان وه‌ک هۆکاری ده‌روه (بابه‌تی) و خودی ئەو دیارده‌یان خۆلقاند. رهنگبوو ئەگه‌ر (شیخ نووری شیخ صالح) ئەوه‌نده سه‌رقالی ژيان نه‌بوایه، ژيانی وه‌زیفی ئەوه‌نده‌ی له جیهانی شیعی‌ردا دوور نه‌خستایه‌وه، ئەو ببوایه دیارده‌ ئەده‌بیه‌که، چونکه نوێخوازه‌کانی سه‌رده‌می ئەو به سه‌رۆکی خۆیان له‌قه‌له‌م ده‌دن به‌رله‌وان هه‌نگاوی به‌ره‌و نوێخوازی هه‌لینا و له‌وانیش گه‌وره‌تر بوو. دیارده‌ش وه‌کو گۆلیک وایه که له‌ناو هه‌موو گۆله‌کانی باخچه‌یه‌کی رازاوه‌دا، گۆلزاریکی دل‌رفیندا، گه‌شتر و پاراوتر و جوانتره، رهنگه ئهم دیارده‌یه‌ش بۆ خودی گۆله‌که، بوونه‌وه‌رییه‌که‌ی، ئاووه‌وای ده‌وروبه‌ری، پینگی زه‌منیه‌که‌ی بگه‌ریته‌وه. بۆ نمونه له‌بواری هونه‌ری گۆرانیدا (ئوم که‌لشوم و عه‌بدولوه‌هاب و عه‌بدولعه‌لیم حافیز) بوونه‌ دیارده، تا ئیستا زه‌مینه‌یه‌کی له‌بار بۆ دیارده‌یه‌کی له‌جۆری ئەوان دروست نه‌بووه، سه‌باره‌ت به‌ کوردیشه‌وه تا ئیستا دیارده‌یه‌کی وه‌کو (سێوه) له‌بواری مه‌قامبێژیدا ده‌رنه‌که‌وتوه، که له‌ ئاستی ئەوداب‌، یان تیپه‌ر بکات. بۆیه‌ دیارده‌ دره‌نگ دروست ده‌بی، جاری واش هه‌یه‌ پپی ده‌گوتری (فه‌لته) واته له‌ سنوور ده‌رچوو.

* پرۆسه‌ی وه‌رگیران له ئەده‌بدا چۆنه، تا ئیستا چه‌ند کتیب و چه‌ندین نووسین و شیعی‌رت له‌عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردی و له‌ کوردیه‌وه بۆ عه‌ره‌بی

وه‌رگیراوه، ده‌توانی ئەوه‌مان بۆ ده‌ستنیشان بکه‌یت وه‌رگیران کاری داهینانه، یان زانینه، له‌م پرووه‌وه له‌ کاره‌ وه‌رگیردراوه‌کانی خۆت بدوی؟

- وه‌رگیران به‌گشتی هه‌ردوو لایه‌ن ده‌گرێته‌وه لایه‌نی داهینان و لایه‌نی زانین، جاری وا هه‌یه‌ وه‌رگیر تووشی حاله‌تیکی ده‌روونی له‌بار ده‌بی وه‌رگیرانه‌که سه‌رووش و ئیحایه‌کی وای پی ده‌به‌خشی که‌وا داهینانی تیدا بکات.

هه‌لبه‌ت زمانزانی و خۆماندووکردن و پشت به‌ستن به‌ چه‌ندین فه‌ره‌ه‌نگی هه‌مه‌جۆری زمان نه‌ک ته‌نیا هه‌ردوو زمانه‌که کاره‌که مه‌یسه‌رتر ده‌کات، جاری وا هه‌یه‌ فه‌ره‌ه‌نگیش تینوویه‌تی وه‌رگیر ناشکینتی و ئەو وشه‌یه‌ی مانا‌که‌ی نازانی، ده‌بی لی‌ی قوول بێته‌وه و له‌ ئهم و له‌ ئەو پرسیار بکات، هه‌لبه‌ت ئەوه‌ی شاعیر بی، یان چیژ له‌ شیعی‌ر ببینی که ده‌قی‌ک وه‌رده‌گیرێ زیاتر سه‌رکه‌وتن وه‌دی دینی له‌وه‌ی له‌ شیعی‌ر ناگات و چیژی لی‌ وه‌رناگرێ، من له‌م بواره‌دا ئەزموونیکێ باشم هه‌یه، تا ئیستا چه‌ندین ده‌قی شیعی‌ر و رۆمان و ره‌خنه‌ی ئەده‌بیم وه‌رگیراوه، پيشه‌کیم بۆ به‌ره‌می وه‌رگیراوه‌ نووسیه‌وه، پيداچوونه‌وه‌م کردووه به‌ شیوه‌یه‌کی ورد و به‌راوردکردنیکێ قوولی وشه‌ به‌ وشه‌م ئەنجام داوه، ره‌خنه‌م لی‌ گیراوه وه‌لامم داوته‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌ بواری ئەده‌بیدا کارم کردووه، به‌لکو بابه‌تی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، فی‌رکاریشم وه‌رگیراوه.

* ئایا ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی چیژه، یان جیهان‌بینیه، تۆ له‌ یه‌ک کاتدا لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر شاعیریکێ ئاسایی ده‌نووسیت، له‌ هه‌مان ده‌موکاتیشدا له‌ باره‌ی شاعیریکێ نوێخواز ده‌نووسی، ئایا چیژ و جیهان‌بینیت له‌ باره‌ی دوو شیوه و شیواز و ئاراسته‌یه چۆن ده‌که‌ویته‌وه؟

- ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی هه‌ردووکیانه، به‌لام حاله‌تیک هه‌یه ئەویش ئەوه‌یه که زۆرجار کاری رۆژنامه‌نووسی له‌سه‌رت ده‌سه‌پینی بۆ نمونه له‌سه‌ر شاعیریکێ ئاسایی بنووسیت، ئهم جۆره نووسینه ناچیتته‌ خانه‌ی ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه‌وه، چونکه کاریکه پیت سپاردراوه، به‌ ده‌گمه‌ن رۆژنامه ئەو مه‌ودا فراوانه‌ی هه‌یه که

لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی تیدا بلاو بکریته‌وه. هه‌لبه‌ت شاعیریکی ئاسایی و شاعیریکی نوێخواز له‌یه‌ک ئاستدا سه‌یر ناکری. شاعیره ئاسه‌یه‌یه‌که ئه‌وه‌نده وردبوونه‌وه و قوولبوونه‌وه‌ی گه‌رکه نیه، بۆیه ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری ده‌نووسری زیاتر پیناسینه، نه‌ک لی‌کۆلینه‌وه‌ی ره‌خنه‌سازی، که له‌سه‌ر شاعیریکی نوێخواز نووسیومه، زیاتر له‌گه‌ل ده‌قه‌که‌ی ژیاوم و زیاتر کاتم بۆ ته‌رخان کردوو و زیاتر قوولایی رۆشنبیری خۆم بۆ ته‌رخان کردوو، بۆیه هه‌ردوو نووسین دوو تای ته‌رازووی به‌رامبه‌ر یه‌ک نابن، واته به دوو شیوه و شیواز و ئاراسته‌ی جیا نووسراون، نه‌ک ته‌نیا ئه‌م حاله‌ته له‌ ساڵی ۱۹۹۴ له‌لای من تییینی ده‌کری، به‌لکو پیشتریش چهند حاله‌تی تری له‌م جوړه لای من دروست بووه، هه‌ر یه‌که به‌قه‌ده‌باره‌ی خۆی مافی دراوه‌تی، جاری وا هه‌بووه له‌ناو نزیکه‌ی بیست شیعردا ته‌نیا چیژم له‌یه‌ک دوو کۆپله‌وه‌رگرتوو و له‌سه‌رم نووسیون و گویم نه‌داوته شاعیره‌که، دوا‌ی نووسینه‌که‌م هه‌لوێستی به‌رامبه‌رم چۆن ده‌بی، چ کاردا‌نه‌وه‌یه‌کی ده‌بی، که خۆی به‌ شاعیریکی گه‌وره‌ش له‌قه‌له‌م ده‌دا، به‌لام لای من گرینگ ئه‌وه‌یه که فی‌ل له‌ویژدانی خۆم نه‌که‌م و سپی نه‌که‌م به‌ ره‌ش، خۆ ئه‌گه‌ر شتی‌کم به‌ دل نه‌بووبی نه‌ک ته‌نیا ئه‌ده‌ب، به‌لکو شیوه‌کاری و شانۆش، هیچم له‌سه‌ر نه‌نووسیون.

* له‌ زۆرینه‌ی لایه‌نه‌کان چالاکی ره‌خنه‌ییت ده‌بینری وه‌ک: شیع‌ر، چی‌رۆک، رۆمان، مۆسیقا، شیوه‌کاری، شانۆ، ره‌خنه‌ی ره‌خنه. ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی به‌رفراوانی دیدگی رۆشنبیریه‌، به‌لام له‌ کاری ئه‌ده‌بیدا تایبه‌تمه‌ندی گرینگ و پتووسته‌ تا تیشکۆی چالاکی و بیرو بۆچوون و دیدگا له‌سه‌ر لایه‌نیک تۆخ بکه‌پته‌وه، ئایا بۆ ئه‌م خۆ ته‌رخان کردنه‌ت بۆ تایبه‌تمه‌ندی نه‌بوو؟

- لیت ناشارمه‌وه که من هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه جوړه زانیاریه‌کم له‌ هه‌موو ئه‌و بو‌ارانه‌ی ئاماژه‌ت پی کرد هه‌بوو، به‌هره‌ی شیوه‌کاری هه‌ر له‌ قوناعی سه‌ره‌تاییدا تێمدا ده‌رکه‌وت، له‌ قوناعی ناوه‌ندی و ده‌رچوونم له‌ پۆلی سی‌یه‌م ده‌بایه‌ بچمه په‌یمانگه‌ی هونه‌ره‌ جوانه‌کان له‌ به‌غدا، باوکم رێگر بوو، ئه‌و کاتیش دواناوه‌ندی له‌ کۆیه‌ کرایه‌وه، هه‌روه‌ها یه‌کیک بووم له‌ نمایشکه‌رانی شانۆگه‌ری که زۆر جار خۆمان

ده‌قه‌کانمان دا‌ده‌نا و به‌ده‌یان شانۆگه‌ریمان له‌ سه‌ره‌تای په‌نجا‌کاندا له‌ چایخانه‌ی (سه‌عیدی مه‌لا ئه‌حمه‌د) له‌ کۆیه‌ پیشکیش ده‌کرد، ئه‌م دوو لایه‌نه و خوێندنه‌وه‌یه‌کی زۆری ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی که له‌ گوڤاری (آداب)ی به‌یرووتی بلاو ده‌کرانه‌وه، که سا‌لی ۱۹۵۸ له‌ کۆلیژی په‌روه‌رده به‌شی عه‌ره‌بی وه‌رگیرام مامۆستایه‌کی ده‌رچووی زانکۆی سو‌ربۆن (دکتۆر سه‌لیم نعیمی) ره‌خنه‌ی کلاسیکی پی ده‌وتین و (نازک الملائکه)ش ره‌خنه‌ی نوێ، دوا‌ی وانه‌ و ته‌نه‌وه‌م له‌ به‌شی ویژه‌یی ئاماده‌یی، به‌ تایبه‌تی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، هه‌روه‌ها له‌ په‌یمانگه‌ی مامۆستایان و زانکۆی به‌غدا و سه‌لاحه‌ددین و کارکردنیکی دووردریژ له‌ بواری رۆژنامه‌وانیدا، خوێندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی هه‌موو بو‌اره‌کان و بوونی کتێبخانه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند به‌ سه‌رچاوه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی و شیوه‌کاری و شانۆ و فه‌لسه‌فه و ئاین و کۆمه‌لایه‌تی و کتیبی سیاسی، ئه‌وانه به‌ گه‌شتی ده‌رگیان بۆ والا کردم که باکگراوندیکی رۆشنبیری به‌رفراوانم هه‌بی، هه‌ر بواریک به‌وه‌ی له‌سه‌ری بنووسم و ئه‌و توانایه له‌ خۆمدا ببینم که له‌ بواری ره‌خنه‌دا خۆم به‌ که‌م نه‌زانم و نه‌شم ویستوو هه‌ر وزه‌یه‌کی ره‌خنه‌سازیم هه‌یه ته‌نیا بۆ لایه‌تیک ته‌رخانی بکه‌م، ره‌خنه‌گری راسته‌قینه‌ش ئه‌و ره‌خنه‌گره‌یه که رۆشنبیریه‌کی ئینسیکلۆپیدی هه‌بی و بتوانی به‌ری خۆی له‌ناو ده‌ربکات.

* ئه‌ده‌بی دا‌هێنراو پیشبینی و خه‌یالی جوانی تیدا‌یه، سی‌اسه‌تیش کاری تاکتیک و رۆژانه‌یه، دوو ئاست و ئاراسته‌و هونه‌ری سه‌ره‌به‌خۆن. له‌ناو ده‌سه‌لاتی کوردیدا ئه‌ده‌ب کراوه‌ته‌ پاشکۆی سی‌اسه‌ت. ئه‌م کرداره‌ش سه‌داسه‌د هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌یه، ده‌کری بۆچوونت ده‌رباره‌ی ئه‌م هه‌له‌ کوشنده‌یه بزاین که بووه‌ته‌ دیارده‌یه‌ک له‌ناو ئه‌ده‌بی کوردیدا؟

- نه‌ک ته‌نیا ئه‌ده‌ب بۆته‌ پاشکۆی سی‌اسه‌ت، به‌لکو به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌شتی رۆشنبیریش، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌و ره‌وشه‌ ئابوورییه‌ ده‌گه‌رپته‌وه که رۆشنبیران پی‌وه‌ی ده‌نالن، بۆیه ده‌بینی ململانی له‌ نیوان رۆشنبیری و ئابووریدا هه‌یه، رۆشنبیر بۆته‌ پاشکۆ و ده‌سته‌مۆ کراوه، به‌حوکمی ئه‌وه‌ی که ئابووری چه‌کی کاریگه‌ری ده‌سه‌لاتداره، یان ئه‌و حزبه‌یه که رۆشنبیر، ئه‌دیب خۆی پی به‌ستۆته‌وه و پا‌بهنده به

سیاسەتی حزبەکه، یان دەسەلاتەوه، له ئەورووپادا مەسەلەکه پێچەوانەیه، بۆ نموونە نوێنەری حزبیکی سیاسی بۆیە هەیه لهگەڵ رای ئەو حزبە نەبیی که له ڕێگەیی ئەودا هاتۆتە پەرلهمان و کار رایی دژی ناکرێ، ئەگەر هەلۆیستییکی بەرهەڵستکاری هەبی، بۆیە دەبینین زۆر لهو ئەدیپ و ڕۆشنبیرانەیی که له ئەورووپادا له سیاسەت دوور کەوتوونەتەوه و بە بۆچوون و تیروانینی خۆیان دەنووسن و لهو قالبەیی پێشوو دەرچوون، بەلام لای ئیمە که ژیان و گوزهران و هۆکارهکانی بلاوکردنەوه گشتیان له ژێر دەستی دەسەلاتن، ئەو دیارده کوشندەبە وای کردوو ئەدیپ ملکهچی سیاسەت بی، بە دوری نازانم که ئەم رهوشه هەتا سەر بەردهوام نەبی، که کۆمەلگەیی کوردی بە تەواوەتی چوو ناو جیهانی شارستانی نالیم ژیا، تاک له کۆمەلدا مافی تەواوی خۆی هەبوو، ئەو کاتە ئەدیپ لهو چوارچێوهیە دەردهچێ که بۆی کیشراوه. رهوشییکی تر دیتە پیش که ئابووری چیتر چهکی دەسەلات نەبی و هەر کاتیک ئەدیپ دەنگی لی هەلبێرێ بە هەرەشەیی نان برین ئەو دەنگه کپ بکرێ، نەک وەکو ئیستا که ئیمە بەناو ڕیکخراوی کۆمەلگەیی مەدەنیمان هەیه که بەرپۆهچوونیان بەندە بهو یارمەتییهی چ له حکومەت چ له حزب وەری دەگرن، له جیاتی ئەوهی داکوکی له بەرژەوهندی ئەندامەکانیان بکەن، داکوکی لهو سیاسەتە دەکەن که سەرچاوهی دەرمانەتی ئەو ڕیکخراوانەن، خو ئەگەر بەرپۆهبردنی ئەو ڕیکخراوه و دەزگایانەیی ناوی خۆیان ناوه مەدەنی خودی بیت و پشت به توانای دارایی خۆیان ببهستن، ئەوه ئەو جوۆره پاشکۆ و له قالدانە له دنیا ی ئەدەب و ڕۆشنبیریدا جیگەیان نابیتەوه، ئەدیپ له هەر ڕیکخراویکی نا حکومەیی، یان نا حزبی، کار بکات دەستەمۆ ناکرێ و تەعبیر لهو هەلۆیست، یان هزره دەکات که باوهری پێ هەیه و بیباکانه داکوکی لی دەکات و کەسایهتی خۆی له دەست نادات و هەرگیز نابیتە پاشکۆی سیاسەت، وەک نووسەرانی ولاتە مەدەنییهکان کار و رهفتار دەکات که مافی رهوای تاک زامنه، رای ئەدیپ و بەرهههەکانی ریز و پێگەیی تاییهتی خۆیان هەیه. با لیرەدا قسەیهکی سەرۆک وەزیرانی پیشووی بەریتانیا (میستەر چەرچل) بهینمەوه که چون مەزنی (شکسپیر) دەرخینی و دەلی: «بەریتانیای مەزن هەموو مۆنۆپۆلەکانی له دەست دەدات، بەلام هەرگیز مەزنی شکسپیر له دەست نادات»، یان سەردهمی خو

نیشانەدان و ڕاپەرینی قوتابیانی فەرەنسا سالی ١٩٦٨ که (سارتر) پشتگیری لی دەکردن و هانی دەدان بەردهوام بن، که وەزیری ناوخۆی حکومەتی فەرەنسا، داوای له (دیگۆل) کرد فەرمانی دەسگیرکردنی سارتر دەرکات، وەلامی (دیگۆل) ئەوه بوو: «ئایا قۆلتێر دەگیرێ؟».

ئەدەب و سیاسەتی له قالدراو دوو جەمسەری لیک جیان و کەوتوونەتە ژێر ڕیکفی واقیعی ئەمرۆمان، ئەوهندەیی ئەو ڕیکخراوانەیی به ناوی کۆمەلگەیی مەدەنی کار دەکەن، ئەو دەسەلاتانەیان نییه کۆمەلگەکه بگۆرن، ئەدیپیش لهو بارودۆخەیی تیتیدا دەژی و سیاسەت هەموو شت بەرپۆه دەبات، ناتوانی بە تەواوەتی کۆتی ملکهچ بوونی سیاسەت له گەردنی خۆیدا بچرپێنی. هەلبەت له ئایندهدا گۆرانکاری دەبی و ئەدەبیش بەبی ڕۆلی خۆی له ناو سیاسەتیکی نوێی عەقلانی کراوهدا زیاتر هەناسە دەدات، ئەدیپیش زیاتر ئاسوووه دەبی له ژیان و دابینکردنی دوارپۆژی خۆی و کەسوکاری.

* له بۆنەیه کدا گویمان له دەنگت بوو، دەنگت بۆ گۆرانی و مەقامات زۆر خوۆش و گونجاوه، گۆرانی و مۆسیقا له کۆمەلگەیی کوردیدا چون هەلەسەنگینی، دواتر وەک بەهرهیهک که تیتیدا هەبوو بۆ گەشەت پێ نەکرد و له خۆتدا به دەرت نەخستوو؟

– که بەهرهیهک له مرۆفدا دەردهکەوێ ئەگەر بایهی پێ نەدرێ و هاندانی له پشتەوه نەبی گەشە ناکات، له قوناغی سەرەتاییدا چەند بەهرهیهکم لی دەرکەوت وەک خەت خوۆشی، توانای نمایشکردنی شانۆیی، بەهرهیی شپۆهکاری و دەنگ خوۆشی، لهبیرمه سالی ١٩٤٦ بوو، ئەو کاتە حکومەتی عیراق بایهی خێکی زۆری به تووتن دا بۆ ئەوهی خەلگەکه ئاگایان له ڕووداوهکان و گۆرانکارییهکانی کۆماری دیموکراتیی کوردستان له مەهاباد نەبی، هەندیک له بازرگانەکانی تووتن و دەولەمەندەکانی کۆیه شهوان دادەنیشان بۆ یاری پۆکەر، شهویکیان دوو گۆرانیبێژی کوردستانی ئێران له مالهکەیی ئیمەدا گۆرانییان دەگوت، هەر زوو گۆرانییهکانم ئەزبەر کردن و دەمگوتنەوه، جاری واش هەبوو، هونەرمانەندی گەوره (تایەر توفیق) گۆرانی دەگوت، کۆیهش سەرچاوهیهکی دیاری گۆرانی و دەنگخوۆشی بوو، له بۆنەیی

تایبەتی گۆرانی دەگوترا، ئەو کەشوو هەوا یە کارتیکردنی لەسەر من هەبوو، تەنانەت لە پۆلی سێیەمی ناوەندی دەستم کرد بە بلوێر ژەنێن، هەر زوو فێری بووم پشوو بخۆمەو و بلوێر بە چاکی بژەنم، بەلام باوکم ئەو کارەمی منی پێ ناخۆش بوو، ناچاری کردم کە وازی لێ بهێنم و دەیکوت: «دەتەوێ ببیت بە چاوەش»، لە بابەت شێوەکارییەو یەکێک بووم لە قوتابییه جیاکراوەکان، هەموو بەلگەنامەکانم دواي دەرچوونم لە پۆلی سێیەمی ناوەندی ئامادە کرد کە پێشکەشی «پەیمانگەیی هونەرە جوانەکان» ی بکەم، دیسانەو بە باوکم پێگەیی پێ نەدام و ئەو سالاەش، واتە سالی ۱۹۵۲-۱۹۵۴ پۆلی چوارەمی دواناوەندی لە کۆیە کرایەو و دەرگای چوونم بۆ ئەم پەیمانگەییە بە تەواوەتی لەسەر داخرا. لە بارەیی شانۆو، لە بیرمە لە پۆلی شەشەمی سەرەتایی بووین کە بە زمانی ئینگلیزییەکی سادە تەمسیلمان دەکرد، لە قوتابخانەیی دواناوەندی لە ناوەراستی پەنجاکاندا مامۆستایەکی میسریمان هەبوو، ناوی (ولیم جوندی عیوێز) بوو لەناو دەیان قوتابی کە لە هۆلی قوتابخانە کەدا کۆی کردنەو و تاقی کردنەو بۆ بەشداریکردن لە شانۆگەری (پیسکەیی تەریپیر)ی (مۆلیتر) منی بۆ نواندنی دەوری پیسکەیی تەریپیر هەلبژارد و چەند رۆژیک پرۆفەمان لەسەر کرد، بەلام سیخووریک کە لە پشت پەنجەرەو خۆی گرتبوو، راپۆرتی نووسیبوو کە شانۆگەرییەکی سیاسی، بۆیە قەدەغە کرا، هەرۆهە لەو ماوەیەدا دەوری موعتەسم بینی لە شانۆگەری (وای موعتەسم) کە لە وەرگێرانی (خالیید دلیر و عەبدولرەزاق بیمار) بوو، جگە لە شانۆگەری (قوتابی و دەوریش) لە نووسینی (عەبدولرەزاق بیمار) و من و ئەو دەورەکەمان بینی. هەرۆهە بەشداریکردن لە چەندین شانۆگەری دیکە لە هەولێر و شەقلاو و کۆیە. دەتوانم بڵێم لەو ماوەیەکی کە بەهرەم تیدا هەبوو دەسەلاتی گەشەکردنیان لە دەست خۆم نەبوو، بەرەست زۆر بوون، ئەوێ کە من دەمویست ئەو دەرنەچووم، تا لە کۆتاییدا رێبازە ئەدەبییەکی بوو چارەنووسی من، با تۆماس کارلیل هەر بلی: من سەرکردەیی بەختی خۆم و سەردەری رۆحی خۆم». هەموو ئەو بەهراوە بەلاو نا و ئەدەب و رەخنە نەبێ کە لەگەڵ خۆیندا تیکەڵ بوون و لەو رەوشەیی کە ئیستا تیدا دەژیم پەشیمان نیم و هەر بەردەوام دەبم.

هەقیەتی: یاد سابییر

کەمال غەمبار:

ئێستا بە تێروانییەکی نوێو دەنووسم

کەمال غەمبار یەکێکە لە رەخنەگرە ناسراوەکانی حەفتاکان، بە عەرەبی و کوردی خزمەتیکی زۆری ئەدەبی کوردی کردووە، شەویک لە سلیمانی لە ئوتیل میردا کەوتینە گفتوگۆ، دەربارەیی شیعر و رەخنە و رۆژنامەنووسی و یادگارییەکانی. بەم راستەوخۆ شێوێیە وەلامی داینەو:

* کەیی و چۆن هاتوویتیە ناو بواری رەخنەو. ئایا سەرەتاشتان هەر بە رەخنەدەستت پێکردووە؟

- قسەیک هەییە دەلی: هەموو رەخنەگرێ شاعیریکی سەرنەکەوتوو بوو، بەلام من هەرگیز لەگەڵ ئەو بۆچوونە نیم، راستە من لە سەرەتادا بە شیعر دەستم پێ کرد لە کۆتاییدا خۆم لە بواری رەخنەدا بینیەو. ئەوێ کە هانی دام زیاتر لەم بواریدا کاریکەم ئەو بوو کە لە کۆلیژی پەرۆدە سالانی ۱۹۶۰-۱۹۶۱ پرۆفیسۆریک بە ناوی د. سلم النعمی سەردەمی شیعیری جاهیلییەو هەتاکو سەردەمی سەدەکانی ناوەراست و لە دوایدا نازک الملائکە، چەند محازەرەییکی دەربارەیی شیعیری نوێ و ئەدەبی نوێ پێگوتین. واتە ئەو وروژاندنم بوو بەرەو رەخنەیی ئەدەبی بردم. زۆرجاریش هەندی لە برادەران کۆلیژی ئەدەبیاتی کوردی کە (عەلەدین سەجادی) رەخنەیی پێدەگوتن نمونەیی شیعیریان بۆ من دەهێناو بۆم شی دەکردنەو، لە دوایدا دواي دەرچوونم وەک مامۆستا وانەیی رەخنەیی ئەدەبم لە قوتابخانەیی ئامادەیی و پەیمانگا و کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەدین گوتۆتەو.

* سەرەتا بە کوردی، یان بە عەرەبی دەستت بەنووسین کرد؟

- لە راستیدا من هەر لە قونای سەرەتاییدا لە رێگەیی گۆفاری گەلاوێژەو فێری خۆیندەو و نووسین بووم. لەبیرمە پێنجەمی سەرەتایی بووم دەفتەریکی سەد پەرەیم بۆ خۆیندنکاریکی دەوڵەمەند نووسیەو بەرانبەر ژمارەیک گۆفاری

گه لاویژ. ئیتر چند هه ولکی سه ره تاییم له بواری شیعردا دهست پی کرد، به لام که گه یستمه قونای دوانا وهندی له بیرمه له پۆلی چواره مدا یه که مین شیعرم به عه ره بی نووسی که ئەمه دهقه که یه تی:

حبیبتي اني اليک لمحتاج
ان سوق جمالك لها رواج
انت التي تنيرين مشاعري
ولتبيد ظلمة قلبي سراج
وانا كالفرش اطوف حولك
وانت أمامي كالمصباح وهاج
لقد قيل ان الحب جريمة
وما عقابها الا الزواج

ئەمه سه ره تا دهست. پیکردنم بوو به شیعرى عه ره بی. یه که مین شیعرى کوردیم سالی ۱۹۵۶ بلام کردۆته وه له گوڤاری اذاعة بغداد که ئەمه نمونه یه تی:

گوڤ و گوڤزار، شنه ی شه مال
زه رده خه نه ی جوانی مندال
ئاسمانی ساو و دووچاوی کال
هه موو جوانن وه کو به هار
شادی دآن دلی غه م بار
به لام سوۆزی دایکی نازدار
زیاتر دل ئەکا به ختیار

* ئەه یه که م بابته تی ره خه ییت که ی و له چیدا بلام بوۆته وه و ده رباره ی چی بوو. ناو نیشانه که ی چییه؟

- یه که م نووسینی ره خه یی ئەده بیم به زمانی عه ره بی بوو له گوڤاری الثقافة، صلاح خالص سالی ۱۹۷۳ ده رباره ی عه بدوللا په شیو بوو.

* ئەه ی و بزاین شتیکت له (الأديب العراقي) دا بلام کردۆته وه؟

- ئەوه نووسینی خۆم نه بوو، به لکو وه رگێرانی چیرۆکی (خازئى-ئى ئیبراهیم ئەحمه د) له ۱۹۶۷ دا چاپیکه وتنی رۆژنامه نووسییان له گه ل سازدام و له گوڤاری (فکاهة) بلام بوۆته وه.

* یه که م مامۆستا که کاریگه ری له سه رت هه بوو ییت له بواری ئەده دبا؟

- یه که م مامۆستا که هانی دام بو خویندنه وه ی شیعر و ئەزه به رکردنی مامۆستا عه بدوله جید شیخ نووری بوو که شیعره کانی فایه ق بیکه سی وه ک نابه زین، داری نازادی، کورده به سیه تی و.. تاد پی ئەزه به رکردین. من یه که مین قوتابی بووم له قونای سه ره تاییدا که هه موو رۆژ له ریز ده رده چووم به ده نگێکی گه رم و گوڤ شیعرم ده خوینده وه.

یه که مین په خشانیش که له به رم کردبی سالی ۹۵۰ بوو له گه لاویژدا بلامووه وه هیشتا زۆر له برکه کانم له بیرماوه. ئەویش به ناوی (ئه وانه ی نامرن - ئەبراهام لانکولن، ع. و. نووری).

* یه که مین کتیبی کوردی و یه که مین کتیبی عه ره بی که سه رنجیان راکیشاویت؟

- یه که مین کتیبی کوردی سالی ۱۹۵۰ خویندوومه ته وه به ناوی (هاورپی مندالی- شاکر فه تاح)، هه روه ها یه که مین کتیبی عه ره بی کتیبی جبران خلیل جبران بوو (المواکب).

* چۆن سه یری ره خه ی سالانی هه فتا ده که ییت؟

زۆربه ی ره خه کان خالی نه بوون له کارتیکردنی ئایدیۆلۆژیا زیاتر بایه خیان به ناوه رۆک ده دا له وه ی بایه خ به لایه نی هونه ری بدن. مه گه ر جاروبار له مه لاوله ولا هه ندی ره خه گر توانییتیان له مه سه له ی ته کنیکی شیعر و چیرۆک نزیک بینه وه.

* ئایا ره خه گرانی سالانی هه فتا توانیویانه به رده وام بن له و بواره دا؟

ئه وانه ی که ره خه یان ده نووسی ژماره یه کی که م بوون هه ندیکیان گوڤه پانه که یان چۆل کردووه، هه ندیکیشیان به رده وامن، به لام دوورن له ئەده ب و ره خه ی نوئ. له به ره وه نه یان توانیوه خۆیان پی بگه یه نن و شتی نوئ پیشکه یش بگه ن.

* ده توانن ئاماژه بو هه ندی نووسین و ناوی ره خه گر بکه ن؟

- به لئی هه ندى له وانهى له و سالانه ئاماده بوونيان هه بووه وهكو: فوئاد مهجيد ميسرى فوئاد قهره داغى كه مال ميراوده لى. بۆ نموونه هه ندى له نووسينه كانى فوئاد قهره داغى دهر باره ي چيرۆكى حوسين عارف له نووسينه ره خه نيه باشه كان بوو، كه ده كرى ئامازه ي پى بدرىت.

* ئه ي ئه و نووسينانه ي نيوان روانگه ييه كان و نووسه رانى دهره وه ي روانگه چۆن هه لده سه نكيى؟

- حه ز ده كه م به رله وه ي بيمه سه ر روانگه بلّيم سالى ۱۹۶۷ بوو كه هاوړيى جوانه مرگ (له تيف حامد) كو شيعريكى ده ستخه تى پيم. بى ئه وه ي كه ناوى شاعيره كه به نيت و پيى وتم حه ز ده كه م بزانه م بارى سه رنجت به رانه م به ئه م كو مه له شيعره چييه. كه خو ينده وه هه ستم كرد شاعيريكى نوئى دواى (گۆزان) له داىك بووه. دوايى بۆم دهر كه وت ئه و شاعيره (له تيف هه لمه ت) ه. له داىك بوونى روانگه ش دواى دهر چوونى به يانه كه ي (فاضل العزاوي و سامي مهدي و خالد علي مصطفى و فوزي كريم) ه. هه رچه ند گروويى روانگه نكو لى له وه ده كه ن، به لام ئه وانه هه ر هه موويان له و كاته دا له ژير يه ك خيوه تدا بوون. جارى واهه بوو قسه و بوچوونى دانىشتنى سه ر ميژ ده بوو به شيعر. چه ند كه سيك هه مان بيروبوچوونى يه كتر يان بلاو ده كرده وه، به لام ناشكرى نكو لى له وه بكه ين جوړه بزاقى كان خولقاند له رووى دارىشتنى ئه ده بيه وه.

له به رئه وه ي ئه وانه ي خاوه نى فيكر و هزرى پيشكه وتن خواز بوون رووبه رووى ئه و گروويى بوونه وه چونكه ئه وانىش وه كو ته وژمى مستقبليه كانى روس رووبه رووى بووشكين و شاعيران و نووسه رانى دا هينهر بوونه وه كه خو يان نوينه زى سه رده من. نالى و شاعيرانى ترى كلاسيكان ره ت ده كرده وه و به دواكه وتوويان له قه له م ده دان. دوايى هه ر خو يشيان له هه لوئىسته كانيان پاشگه ز بوونه وه و جاريكى تر گه رانه وه سه ر دانان به دا هينانى شاعيره كلاسيكيه كاندا و ته نانه ت (فه رهاد شاكه لى) له كاتى خو يدا ده مه قالىكى به نووسين له گه ل مندا به رپا كرد كه من شاعيرانى ده سته ي روانگه له و ئاسته دا سه ير نه ده كرد به پيى چوارچيوه ي ميژوويى كه له گۆزانيان تپه ر كرديت كه چى كاتى ئه و كو شيعريكى به ناوى (بروژه ي كوده تايه كى نه ينى)

بلاو كرده وه تيدا نووسيويى گوايه له گۆزاني تپه ر كر دووه، كه چى هه ر خو يشى كه چووه سويد و فيرى سويدى بوو شيعره كانى گۆزاني كرد به سويدى. (عه بدوللا په شيو) يش نووسيويى من واز له شيعر ده هينم ئه گه ر به خو م رانه په رموم كه له گۆزانم تپه رنه كرديت.

* وهكو ده زانين فه رهاد شاكه لى له دهره وه ي روانگه بوو. خو يشى گوتوويه تى ئه و له دهره وه ي روانگه بووه ئه مه چۆنه؟

- هه نديك له و نووسه رانه وه ك بلّي شپه لى نوپخووزى رايمالين كه چى له و ئاسته دا نه بوون كه بتوانن له ره وته كه دا به رده وام بن. هيو ايش هه يه له گۆفارى روانگه دا كه به ره مى بلاو ده كرده وه به روانگه يى ناو ده برا. فه رهاديش هه رچه نده شاعيريكى دا هينه رنه بوو، به لام به وه ناسرا كه روانگه ييه.

* لي ره دا سه رنجي ك هه يه. له راستيدا فه رهاد شاكه لى له چاويپكه وتنيكدا له (ئه نتؤلؤزيا) ده لى ت من ده فته رى شيعره كانم لاي شاعيري كوچكردوو (جه لالى ميرزا كه ريم) بوو. ئه و به بي پرسى من دوو شيعرى له ژماره كانى گۆفارى روانگه دا بلاو كر دبووه وه؟

- ماده م لي ره دا كه ناوى (جه لالى ميرزا كه ريم) هات ئه و كاته شاعيره كانى گروويى روانگه وه ك رابه ر و مامؤستايه ك سه يرى ئه ويان ده كرد. به رله وه ي كه شيعر بلاوبكه نه وه پيشانى ئه ويان ده دا. له هه مووانيش زياتر توانى ئيقاعى شيعرى كوردى بگوريت هه رچه نده به داخه وه ئه و شاعيره رابه ر و گه وره يه پشت گوئى خراوه و من نه بيت چه ند جاريك له سه رم نووسيوه ره خه نى كوردى لاي لى نه كر دؤته وه.

* ئه وه ي دهر باره ي (عه بدوللا په شيو) نووسيت چ جوړى بوو؟

- ئه وه ي دهر باره ي عه بدوللا په شيو نووسيم لايه نى سياسى هه بوو كه گالته ي به ره وتى تيكؤشان ده كرد هه ر ئه ويش ره نگدانه وه ي شيعره كانى نزار قه بانى بوو. لايه نى دووم كه منى وروژاند ئه و به گژدا چوونه تونده بوو كه گوايه ئه و له سنوورى گۆزاني تپه راندووه. كه چى كو مه ليك شيعرى له ملاو له ولا وه رگرتووه بۆ نموونه له نزار و نازم حيكمه ت و شاعيري يونان (لاوس لاورس) وه رگرتبوو كه به زه قى له شيعره كانيدا دياربوون منيش ده قى به رچاوى ئه و شاعيرانه م هينانه وه و له گه ل

شيعره‌كانى به‌راوردم كردن، چونكه به‌راستى (عه‌بدوللا په‌شيو) هه‌ر چه‌نده شاعيريكي ناسك بوو، به‌لام له‌پر ئه‌و بازدا نه‌يم له (شه‌ونامه‌ى شاعيريكي تينوو) دا هاته به‌رچاو لام ديارده‌يه‌كى سروشتى نه‌بوو، چونكه له‌پر بوو به شاعيريكي كوردى ئاستى نزار قه‌بانى.

* ئايا ره‌خنه‌ى كوردى له‌كه‌يه‌وه و كى ده‌ستى پى كوردوه. ئه‌كاديميه‌كان رايان وايه له سالانى بيسته‌وه ده‌ستى پى كوردوه له‌و وتاره‌ى به‌ ناوى سياپوشه‌وه نووسراوه. هه‌نديكى تر ره‌فيق حيلمى و دواى ئه‌وئيش عه‌لئه‌دين سه‌جاده‌ى به‌ رابه‌ر داده‌نن. ئيه‌وه له‌م روانگه‌وه چى ده‌لن؟

- وشه‌ى ره‌خنه هه‌ر له سه‌رده‌مى مه‌لاى جزيرى و ئه‌حمه‌دى خانويه‌وه له شيعره‌كانياندا هاتوو، به‌لام پاش ليكوئينه‌وه‌يه‌كى قوول بۆم ده‌ركه‌وت حاجى قادرى كوئى به‌كه‌مين كه‌سه كه له ره‌خنه گه‌يشته‌ى له سه‌رده‌مى خوئى، يان كه ره‌خنه له بنچينه‌وه له (نقد) واته (دراو) وه‌رگيراوه. حاجى شيعره‌كانى خوئى وا ده‌خاته به‌رچاو كه هه‌موو كه‌س ناتوانى په‌ى پى ببات، له‌به‌رئه‌وه شيعره‌كانى ناو ناوه (نقد) ره‌خنه‌گره‌يش به (صراف)، هه‌روه‌ها چه‌مكى ره‌خنه‌ى ئه‌ده‌بىش هه‌ر له زه‌مانى يونانيه‌كانه‌وه ئه‌وه ده‌گه‌يه‌نى كه جياكردنه‌وه‌ى دراوى زيو و زيرى قه‌لب و په‌سه‌نه. ئه‌وجا تو ده‌توانيت حوكمى به‌سه‌ردا به‌ديت. هه‌نديك ده‌لن ره‌خنه به شيوه‌يه‌كى زانستى، هه‌رچه‌نده سه‌ره‌تايش بووه له نووسينه‌كانى (سياپوش) وه ده‌ست پى ده‌كات، دواى ئاماژه بۆ (فايه‌ق بيكه‌س) ده‌كرت كه ئه‌و شيعره‌كانى بۆ گه‌لاويژ ده‌هاتن ده‌خرانه به‌ر ده‌ستى ئه‌و و هه‌لئه‌سه‌نگاندى و دواى په‌سه‌ندكردن بلاوى ده‌كردنه‌وه، هه‌ندى نمونه‌ى رت ده‌كردوه و به‌وه‌ش تووشى سه‌رئيشه ده‌هات و زۆر به توندوتيرى وه‌لامى ده‌دانه‌وه. ناكرت ئاماژه‌ش بۆ ئه‌نجومه‌نى ئه‌ده‌بىاتى ئه‌مين فه‌يزى (١٩١٩) نه‌كه‌ين كه زۆر زيره‌كانه باس له شيعر ده‌كات كه به‌هره و لى زانينه به تايه‌ته‌ى كه ئاماژه بۆ شيوخ ره‌زاي تاله‌بانى ده‌كات كه‌چى ره‌خنه‌گره‌يكى ميسرى وه‌ك دكتور شه‌وقى ضيف دواى شه‌سته‌كان ئه‌و بۆچوونه‌ى به‌رامبه‌ر شاعيريكي وه‌كو امرؤالقيس هه‌يه.

ئيتتر نووسينه‌كانى (ره‌فيق حيلمى) له به‌رگى به‌كه‌م و دووه‌مى شيعر و ئه‌ده‌بىياتى كورديدا هه‌نگاوئىكى تره به‌ره‌و ره‌خنه‌ى ئه‌ده‌بى كوردى به تايه‌ته‌ى له به‌رگى دووه‌مدا هه‌ست ده‌كه‌ين به باكگراونديكى ده‌وله‌مه‌ند و به‌جوژه پرؤگراميكي شيعر هه‌لئه‌سه‌نگيئى. ئه‌گه‌ر له‌م بواره‌دا زياتر كارى بكردائه په‌نجه‌ى زياتر له‌سه‌ر نه‌خشه‌ى ره‌خنه‌ى كوردى ديارتر و به‌هادارتر ده‌بوو.

* ئه‌ى وا نابيينى كه ره‌خنه له هه‌فتاكاندا دوور بووه له په‌يره‌و و پرؤگرام، زياتر بارى سه‌رنج بووه؟

- راسته زۆربه‌ى ره‌خنه‌كانى ئه‌و سه‌رده‌مه بارى سه‌رنج بوون به تايه‌ته‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه له رۆژنامه‌كاندا كاربان ده‌كرد. نووسينه‌كانيان په‌له‌كردنى پيوه دياره و ميتۆديان نيين، هه‌روه‌ها بلاوكردنه‌وه‌ى ره‌خنه‌ى ئه‌ده‌بى زياتر بۆ گوڤار ده‌شيت نه‌ك رۆژنامه له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانه‌ى له‌و بواره‌دا كاربان ده‌كرد به ده‌گمه‌ن ليكوئينه‌وه‌يه‌كى به‌پيز و قووليان بلاوكردۆته‌وه.

* چ ره‌خنه‌گره‌يك، يان چ ته‌وژميكي ره‌خنه‌ى ئه‌وره‌ووپى، يان عه‌ره‌بى له سه‌ره‌تادا سوودى پيگه‌ياندوون؟

- له سه‌ره‌تاوه زياتر نووسينه‌كانى دكتور على جواد الطاهر بوو. پاشان به‌كه‌مين كتىب كه كارى لى كردم، ئاسۆى ره‌خنه‌ى فراونتر كردم. كتىبه‌كه‌ى دكتور شه‌وقى ضيف بوو به ناوى (الشعر ومذاهبه) له دواييدا به‌ره‌مه‌كانى فاضل ثامر، له ده‌ره‌وه، به‌ره‌مه‌كانى نووسه‌رانى ميسر د. محمد مندور و عزالدين اسماعيل و كمال ئه‌بو ديب... تاد. له ئه‌وره‌ووپيه‌كانى تره‌ش ئه‌ى، ئاى، رىچاردين.

*بۆچوونت ده‌رباره‌ى ره‌خنه‌ى ئه‌كاديمى چيه. ئايا لايه‌نه نه‌رئيه‌كانى ئه‌و له‌وه‌دان كه زياتر په‌ل بۆ ده‌ره‌وه‌ى ده‌ق ده‌هاوئى؟

- ئه‌و شيوازه‌ى ره‌خنه‌ى ئه‌كاديمى كه به‌ناو ئه‌كاديميه جوژه كووت و پيوه‌نديكه ئه‌و ئازاديه‌ى كه ره‌خنه‌گر وه‌ك مافييك به خوئى ده‌دات تا راده‌يه‌ك سنوورى بۆ ده‌كيشريئى، ته‌نانه‌ت له نامه‌ى ماسته‌ر و دكتوراشدا ئه‌و مه‌رجانه‌ى كه به‌سه‌ر نووسه‌رى نامه‌كه‌دا ده‌سه‌پنرين زۆر شت له كرؤكى بابته‌كه‌ ده شيوين كه ده‌كرت خاوه‌ن نامه‌كه پيوه‌نديدار نه‌بیت به‌و مه‌رجانه‌وه، له‌به‌رئه‌وه ده‌بينين زۆربه‌ى تيزه‌كان

پركراوهن لهلك و پۆپ و زياته، زياتر نزيك له راپۆرت نهك ليكۆلينهوهی زانستی و ههندي لهوانه رهنهگه نهتوانن بابهتيكي درشتن دارپژن له ههمان كاتدا بروانامههی ماستهر، يان دكتورايان پي رهوا دهبنري ئيشهكانيان تهنا تهت كوكردهوهی زانباريه لهه سهرحاوه و نهو سهرحاوه بي نهوهی خاوهنی بيروراو بوچوونی خويان بن. نهه لهلايهك له لايهكي ترهوه پابهنديوونی نووسهري تيزهكه بهرينومايههكاني ماموستاي سهريهريشتكار نهگه به ههلهشدا چوو پيت له پهل و پوي دهخات لهبهروه من وهكو رهخنهگريك كه زورجار نامادهی وتوويزهكاني زانكوي بهغدا و زانكوي سهلاحهدين بووم كهسانيك كه دوورن له بواری نهدهب و روشنبيري بهداخهوه له ريگهه بروانامهكانيانهوه دهخرينه ناو زانكو لهو ئاستهدانين بتوانن شتي بهشتي بكن. زياتر برهوهو مهلبنده بدن كه سهرحاوهی بالاي روشنبيري و زانسته.

* گۆران شاعيريكي داهينه ره كاريگهري بهسهر نهوهكانهوه ههبووه. ههفتاكان چيان له (گۆران) وهگرتهوه، لهكويدا به جيان هيشتهوه؟

- ئاشكرايه كه گۆران يهكه مين شاعيره كه كاري كردوته سهر شيعري نوئي كوردی. كهه شاعيراني شهستهكان و دواي شهستهكان بهرچاو دهكهون كه له سهرحاوهكهی گۆران ئاويان نهخوارد بيتهوه. ههنديكيان هه ره لهسهر نهو ريچكهيه مانهوه، ههنديكي تريشيان ههنگاويان بهرهو پيشهوه نا. ليرهه ههز دهكهه نامازه بهچمكي تيهپه راندن بكهه. ههلبهت ئاشكرايه كه شاعيراني دواي گۆران سنووري گۆرانيان بري، بهلام بهپي چوارچيهه ميژوويي ناكري بلين كه تهجاوزيان كردوه و جي پهنجهيان لهسهر شيعري كوردی بهقهه قهبارهی گۆران دياره. نهههش وا ناگهيه نيت كه تيهپه ركردن نيهه چونكه ئيمه نهگه ره رايه مان ههبيت ماناي نهوهيه حوكم لهسهر رهوتي بهرهو پيشهوهچوون دهدين، كه وهستاوه. دهمنيتهوه سهر مهسهلهی دابرايني مهعريفی كه ههندي كهس وا دهزانن بوونی ئيستا، يان وهكو دومه لانيكه لهخويهوه ههلتوقيهوه بي نهوهی حساب بو رابردوو رولي، يان نهوهكاني پيش خويان بكن.

لهو روانگهيهوه من لهو بروايه دام شيعري نهمرۆ مۆركي سهردهمی خوئي و ئايندهی ميلله تهكه مان بهخوه دهگريت به تايبه تي شيعري نهو شاعيرانههی كه

رابردوو به ئيستاوه دهبهستنهوه و ئيستاوه به دواپۆزهوه، كه بهراستي شاعيري رهسهن و زهمينهيهكي لهباريان بو خويان رهخساندوه كه دهتوانم بلیم ناههژين و له جيگاي خويان وهك كيوي توندوپتهو خويان راگرتوه.

* كين كه دهتوانن بلين گۆرانيان تيهپه ركردهوه؟

- بهكاريگهري گۆرانكاري ژيان و بهرهو پيشهوهچوونی رهوتي ميژوو، خهموپهژاره و خهموخولياي شاعيري نهمرۆ ناكرين له قالبه مهيهوهكهی پيشوودا بمينيتهوه بويه لهگه رهوتي رووداوه خيراكاني ژياندا ريگا دهكن. شتي تازهش ديننه بهرههه بويه چهنه شاعيريك ههن كه دهكري وهك نمونه ناماژهيان بو بكهين لهوانهش: لهتيف ههلمهت، شيركو بيكهس، سهباح رهجندهر، قويداي جهلي زاده، كهريم دهشتي، رهفيق سابير، نهنهر قادر محمهه، نهحمهه ماله، نهوزاد رهفعهه جهلال بهرنجي، دلشاد عدوللا... تاد.

* شاعيراني ههفتا و ههشتا به بهردهوامي حاله تي زنجيرههی دهبينی له فهزاي نوئيهگهريدا، يان نه مان جياوازن له گۆران. واته ئايا دهتوانين لهه بوارهه نهوهيهك جيا بكهينهوه؟

- دهتوانين نهه چهنه نهوهيه وهك زنجيريكي زيپين له شيعري كورديدا به چاوي بايهخهوه سهير بكهين كه بهراستي شاعيراني ليهاتوو رهسهن، هه ره نهوهيهك بهپي توانا و كارامهههه و وزهه شيعري لهه بوارهه خشتيكي لهسهر ديواي تهلاري شيعري كوردی داناوه. هه رهچهنده هه ره نهوهيههش ناكري له رووي قهبارهه كارتيكردنی لهسهر سهردهمی خوئي بهيهك چاو سهير بكریت. جو ره جياوازيههك ههيه له نيوانياندا له رووي وزهه شيعريهوه. دهتوانين نهوانه دابنين به تهواوكهري قوناعي سهردهمی گۆران، بهلام ههروهك گوتم هه موويان لهيهك ئاسته دانين ههنديكيان خاوهنی خودی نهزموونی خويان نين و ههنديك لهوانه بهقهه نهوهی كارتيكردنی شاعيراني غهيره كوردیان. چ له رووي فيكرهوه چ له رووي دارشتهوه پيهه دياره.

* شاعيراني سهردهمی گۆران و دهووبهري چ رولتيكيان له پيشهنگيدا بووه؟

- گۆران وهكو خۆی وتووێهتی كه وتبوونه ژێر كارتیكردنێ (شعرای فهجرى ئاتى) واته شاعيرانى عوسمانى وهكو توفیق فیکرته و ئهوانى تر. ئهم نوێكردنه وه به كارتیكردنێ دهره وه بووه كه گۆران و شیخ نوورى شیخ سالح و رهشید نهجیب و ئه وهرحممان به گى نفوس رچكه كه بیان شكاند. له پیشه وه بیاندا گۆران كه بوو به دیارده و رابهرى ئه و ریبازه، هه رچه نده له سه ره تادا كارتیكردنێ به سه ر شاعيرانى تره وه ئه وه نده به زه قى دیار نه بوو وهكو هه ر دیارده یه كه نوێ، به لام له ئه نجامدا به ره به ره رچكه كه فراوانتر بوو، شاعيرانى ترى به خۆ وه گرت وهكو: به ختیار زیوهر، دلزار، كامهران، كاكه ی فه للاح، هه ردى، دیلان، ع. ح. ب. له ناو ئه وانهدا گۆران به مامۆستا و رابه ر ده ناسرا و زیاتر كاریگه رى هه بوو له سه ر نوێكردنه وه و نوێخوازى. ئه وانى تریش هه ندى كیان هه رچه نده له قه باره ی خۆیان زیاتر نرخیان دانى بۆ نمونه: (كامهران موكرى) نه بوو به و شاعیره ی كه وىسترا راگه یانندن بىكات به و شاعیره گه وره و ئه لته رناتى گۆران.

* له چ ده قى كى ره خنه یییه وه چوارچۆه ره خنه یییه كانى هه فتاكانیان به جى هیشته وه؟

- ده توانم بلیم ئه و نووسینه كانى سالانى هه فتمان. چونكه من ئیستا به تیروانى نى كى نوێ وه دهنووسم و سوود له هه موو ریبازه كانى ره خنه سازى وه رده گرم، به قه د ئه وه ی كه خزمه تى نووسینه كام ده كهن، نه ك پابه ند بم به ریبازى ك، یان فه لسه فه یه كى تاییه تى. به لاشمه وه هه ر ئه م جوړه ریبازه خزمه ت به ئه دب و رۆشنیبرى كوردیمان ده كات، چونكه ریبازى ك نه ما وهكو پینشو به شیوه یه كى ره ها مامه له ی له گه ل بكه ین، ماده مه كى ژیان له گۆراندا یه هرز و بۆچوونیش ده بى له گه ل ره وتى ژیان هه نگا و بنیته، به لام ئه م لى كۆلینه وه یه ی دهرباره ی شیعرى كه لكیشى (سه باح ره نجه در) م نووسى نمونه ی به رچاوى بۆ چوونه كه مه.

* بنیادگه رى چى به ره خنه ی كوردى به خشیه وه، ئایا ئه م ریبازانه (بونیا دگه رى و پاش بونیا دگه رى و دیارده گه رى) هاتونه ته ناو ئیمه وه، یان زۆرمان ماوه لیان تى بگه ین؟

- بونیا دگه رى ریبازى كى تازه نییه كه هاتبێته ناو ره خنه ی ئه ده بییه وه. ره گى كى میژوو یی دیرى نییه هه یه، هه ر له سه رده مى یۆنانییه كانه وه تاكو ئیستا. ئه مه ی كه ئه مرۆ هه ندی به ناوى بنیا دگه ریه وه ده قه كان شى ده كه نه وه زۆریان له بنه ماكانى بنیا دگه رى نه گه یشتوون بۆ نمونه: رۆلان پارت بنیا دگه رى ره ت كرده وه، په ناى برده به ر له زه تى ده ق. بنیا تگه رى ته نیا ئه وه نییه كه ره خنه گر په نا ده با ته به ر ئه و ده قه ی كه له هه ندی شویندا (هاودژ) به خۆ وه ده گرى به لكو ئه ركى ره خنه گر ئه وه یه كه كاری ئه ر كیولۆژیا نه ی (هه لكو لى ن) پیاده بكات له پشت ده قه كه وه ده قى كى تر بخوینێته وه به مه رجى خاوه ن ده قه كه له خودى ده قه كه نه ترانزى نى و ده قه كه نه كات به ملكى خۆى. ده شكریته هه ر شتى ك كه لایه نى ئه فراندنى تیدا بیت، ره خنه گر شانى بداته به ر و بیخاته به ر پوونا كى بارى ورد و سه رنجى قووله وه، هه روه ها هیچ مه رج نییه ره خنه گرى كه ئه گه ر به شیوازى كى بنیا دگه ریا نه له ده قه كه نه كۆلته وه ره ت بكریته وه، گرینگ لیره دا جوړى دا هینانى ده قه كه یه كه له ره خنه ئه ده بییه كه دا ره نگ بداته وه، ده توانم لیره دا ره خنه یه كى لى كدانه وه له دیره شیعرى كى (أبو نواس) دا وه ك نمونه یه كى دا هینه رانه به یئمه وه كه (أبو نواس) ده لیت:

الا فاسقنى خمراً وقل لی هی الخمر
ولا تسقنى سراً ان امکن الجهر

ئه مه له كاتى كدا ته نیا أبو نواس بۆ ئه وه چوو ئه گه ر بكرى مه یه كه ی به ئاشكرا بداتى پیویست ناكات كه به نه ینى بیت له كاتى كدا یه كى كى تر دیت وه ك ره خنه گرى ك ده لیت مه به ستى أبو نواس به شدارى كردنى هه ر پینج هه سته كانه، كه چیژ له نوشینی مه یه كه وه ربگریته.

لیره ناكریت ئیمه به ته واوه تى ریبازى بنیا دگه رى چ به شیوه یه كى ره ها قبوولگه ین بیت، یان ره تى بكه ینه وه، به لكو ده بى زیره كانه و وریایانه مامه له ی له گه لدا بكه ین به قه د ئه وه ی خزمه تى ره وتى ئه ده بى و ره خنه ی ئه ده بیمان ده كات سوودى لى وه ربگرین. به داخه وه ش ئیمه زۆر جار هه ندی شت لای خو مان ده وروژین پیمان شتى كى زۆر تازه یه له كاتى كدا ده مێكه له ئه وروپا پووكا وه ته وه.

* نوێگه رى كوردى له هه شتاكاندا ده وله مندتر بووه له هه فتاكان، ئایا

چۆن لهوه دهروانن؟

- شتیکی ئاشکرایه که ئیش و ژانی میلیلهتی کورد به گشتی و شاعیرانی به تاییهتی له هفتاکان زیاتر بوو جگه له فراوانبوونی مهوای خۆ رۆشنبیرکردن، دهتوانم بڵیم ئەمه هۆکاری سهرهکی دهوله مەندبوونی شیعری سالانی ههشتاکان بوو. رۆشنبیربوونیش به هۆی زۆربوونی کتیب و چاپمهانی و ئاسانی گواستنوهی هۆیهکانی راگهیاندن که درێژبوونهوی دواي ریکهوتننامهی نازاری ۱۹۷۰ بوو. ئەم هۆکارانه کاریکی گهورهیان کرده سهر شیعری نوێ و شاعیرانی ههشتاکان، که زیاتر به ناخی گیروگرفتهکانی میلیلهتهکه مان شو ریبینهوه و کاری داهینهرا نه بخولقینن. دهتوانن بڵین ئەزموونی شاعیرانی ههشتاکان درێژبوونهوی ئەزموونی ههفتاکانه وهکو تهواوکهری بهکتر.

* مادام باس هاته سهر باسی شاعیرانی ههشتاکان، پیمان باشه بگه ریتینهوه بۆ سالانی شهستهکان، بۆ نموونه له لای عهرهب شهستهکان به دهیهیهکی پر پیت و گهرموگوری داهینان داده نریت نمونه: ئەگەر سهیری شاعیرانی سالانی شهستی عیراقی وهکو فازیل عهزازی و هاوهلهکانی بکهین، ههروهها له شهستهکاندا له میسر و سووریا و تهناهت له ئەدهبی ئەوروپاشدا زۆر گۆرانکاری گرینگ و گهوره روویان داوه، کهچی له بواری رۆشنبیری کوردیدا سالانی شهستهکانی نهک به رهو پیشه وهچوون نه بوو، به لکو کشانه وهیهکی له بهرچاو دهبنریت. بۆچی ئەمه وایه؟

- دهتوانم ئەو سهردهمه به سهردهمی تاریک له قهلهم بدهم. (گۆران) ی لئ بترازئ شاعیریک، یان چیرۆکنووستیکی وا لهم بوارهدا نادۆزیتهوه که روخساری داهینانی پیوه دیار بیت، به لای منیشهوه ئەم دیاردهیه بۆ نزمی ئاستی رۆشنبیری کوردی دهگه ریتهوه، به پێچهوانه ی شاعیران و نووسه رانی عه ره به وه که بۆ خویندنه وه له دایک بووبوون و خویندنه وه یان کردبوو به پیشه و قسه یه کی ئەته میس هیه (خویندنه وه کلیلی که سایه تیه) نمونه شمان له م رووه وه هیجگار زۆره. شاعیریک ی وهک (ئیلیهت) ئەگەر ههزمی سامانی کولتوری مرۆفایه تی نه کردبایه نهیده توانی

شاکاریکی وهکو (ویرانه خاک) به رههم بهینیت. یان فازیل عهزازی نهیده توانی رۆمانی (القلعة الخامسة) و (مخلوقات فاضل العزازی الجميلة) به رههم بهینیت. ئەمه و جگه له بارودۆخه سیاسییه که ههوا و کهشیکی ناسه قامگیری به خووه گرتبوو.

* سستی رهخه ی دروستی کوردی بۆچی دهگه ریته وه؟

- دوو هۆکاری بنچینه یی له م بوارهدا دهور ده بینن: یه که میان: سه رقالبوونی رهخه گر به کاری رۆژانه وه هه لپه کردنی به دواي ژياندا که ئەوهنده ناپه رژیته سه ر خۆ خه ریککردن و خۆ ته رخانکردن بۆ کاری رهخه یی. دووه میان: نه بوونی راده یه کی بهرز له رۆشنبیری که زمینه ی له بار بۆ رهخه گر ده ره خسیتیت. ئیستا هه ندیک له و رهخه گر له لوانه ی که ده ستیان داوته قه له م ئەوهنده باگراوندیکی رۆشنبیری و زمان ناسییان له هه گبه دا نییه به حوکمی ئەوه ی زۆربه ی هه ره زۆریان چ زمانی عه ره بی، یان هه ر زمانیکی تری زیندوو به چاکی نازانن به راستی و دروستی شان بدهنه بهر راپه راندنی ئەرکی رهخه، بۆیه ده بینن زۆر کهس له وانه ی خۆیان له قه ره ی رهخه ده دن نووسینه کانیان کرچ و کاله و نیشانه ناپیکت.

* چۆن هه ولبدریت بۆ دامه زراندنی (کۆمه له ی رهخه گرانی کورد). به لاتانه وه وا باشه وهک یه که یه کی سه ره به خۆ بیت، یان یه که یه کی سه ر به یه کیته ی نووسه ران؟

- به لای منه وه لام په سه ندره که کۆمه لکی سه ره به خۆ بیت، چونکه هیج مه رج نییه له چوارچیه ی یه کیته ی نووسه ران، یان هه ر ریکخراوه یه کی تر، رهخه له دایک بیت هینده ی ئەوه ی که پشت به خۆی رۆشنبیری و کارامه یی رهخه گر ده به سنیت. بۆیه ده کرى ئەو که سانه که به راستی رهخه گرن و جی په نه یان له سه ر نه خشه ی رهخه ی ئەده بیدا دیاره (کۆمه لیک) له و بابته دروست بکن و به حوکمی نیریک بوونه وه یان لیکتر و وتوێژی به رده وام ده توانن تا راده یه ک ئەو که له به رانه ی که له ناو رهخه ی ئەده بیدا به دی ده کرىت چاره سه ر بکن و ته کانیک به رهخه ی ئەده بی کوردی بدن. ده شکری گۆفاریک هه ر به ناوی رهخه وه، یان رهخه گره وه ده ربکریت.

* وهکو رهخه گریک که له گه ل چه ند نه وه یه کدا به رده وامیتان هه بوو. ئایا چۆن له دیارده یه کی وهکو هه ندی له هه شتاکانی هه ولیر ده روان.

لهوانهش شاعیرانی وهکو: ئه نوهر مه سیفی، سهباح ره نچدر، دلشاد
عهبدوللا، جهلال بهرزنجی، عهباس عهبدوللا یووسف؟

- دهکری ئه م دیاردهیه له چه نده لایه نیکه وه ههلبسه نگینین. که له کاتی خۆی پێیان
دهگوترا شاعیری (پیشره - تهلیعی) هه ندی لهوانه که وتبوونه ژیر کارتیکردنی
(خزعل ماجدی) و پێوه ندییه کی قوولیان له گه لیدا هه بوو، ئه مه له لایه که له لایه کی
تره وه خه م و په ژاره و ئیش و نازاری تایبه تی خۆیان هه بوو، که به شیوازی خۆیان
دهریان ده بری جگه له وه ی هه ندی لهوانه هه ولی ئه وه بیان دها که جوهر زمانیک
دروست بکه ن که به لای منه وه وهک بنچینه یه کی زانستی زمان دیارده یه کی
کومه لایه تییه نه ک کاریکی تاکه که سی. له بهرئه وه جوهر ئیشکالیتیکیان له زماندا
دروست کرد. ئه ویش به کارهینانی هه ندی وشه ی ناوچه یی به کارهینانی له بواری
زمانی ئه ده بی یه کگرتوودا ره ت ده کریته وه. نمونه: به کارهینانی (خۆر) به مانای
(خۆل و رۆژ)، له کاتیکدا خۆر به مانای رۆژ دیت. جگه له وشه ی تر که ئه مانه له
راستیدا ده بنه شیواندننی زمان نه ک ده وله مه ندکردنی، ههروه ها دارشتنی رسته و
بنه ماکانی ریزمان به و شیوه ی که ده یانویست ده بوایه گۆرانکاری له زماندا نه که ن
چه ندیک لهوانه پاش ماوه یه که به خۆیاندا چوونه وه له نیویاندا: (سهباح ره نچدر،
ئه نوهر مه سیفی، عهباس عهبدوللا یووسف، جهلال بهرزنجی، دلشاد عهبدوللا) ئه مه
له کاتیکدا هه ره له و سهرده مه شدا شتی تازه یان پێ بوو. دهکری هه لوپسته یه که له سه ر
به ره مه کانیا ن بکری و هه شه لهوانه زیاتر هه نگاو به ره و پیشه وه ده هاوی و
ئه زمونه شیعریه که ی زیاتر قوولتر ده کاته وه که ئهوانه ئیستا ده توانم پێیان بلیم
شاعیره نوپه گه ریخوازه کان که به راستی له بواری شیوازی ده ستنیشانکردن و
هه لگێرانه وه و ته نانته به کارهینانی واقعی سیحری گره و ی خۆیان بردوته وه.

دهکری به تیروانینیکی ئه مرۆ نه ک تیروانینی سهرده می هه شتاکان لیکولینه وه ی
به ره مه کانیا ن بکری و له و شیعرانه جیا بکریته وه که لاوازن. له کاتیکدا که
شیعریان تیدایه به زمانی سفت و سوئل و رۆحیه تیکی تازه دارپژراون، چونکه ئه و
شاعیرانه نمونه وهک: (هاشم سهراج، سهباح ره نچدر، دلشاد عهبدوللا، عهباس
عهبدوللا یووسف، جهلال بهرزنجی، ئه نوهر مه سیفی)، شیوازی تایبه تی خۆیان
هه یه و ده خرینه خانه ی شاعیره نوپه گه ریخوازه کان.

* له که یه وه ئاشنایه تیتان له گه ل نووسه رانی عه ره بدا په یدا کردووه و
کامانه ئه و نووسه رانه ی که پێوه ندی به هیزتان له گه لیان هه بووه؟

- پێوه ندیم له گه ل نووسه رانی عه ره بدا زیاتر بۆ سالی ١٩٥٩ ده گه ریته وه که چووم
بۆ کۆلیژی پهروه ده به شی عه ره بی که ژماره یه که له شاعیران و چیرۆکنووسانی
عه ره ب له کۆلیژه که له گه لئما بوون لهوانه ش فازیل عه زاوی، عبدالطیف، د. صلاح
نیازی، له دوایدا جهواهیريم له دهره وه ی زانکو ناسی، ههروه ها فازل ثامر و یاسین
نصر و فوزی که ریم و هاشم شه فیک و عامر به در حه سوون و روشدی عامل و حه مید
سه عید و یاسین ته ها حافظ و محمد خضیر و جلیل قیسی.

* چۆن دهروانیته چیرۆکی کوردی به تایبه تی لاهه کان؟

- من زیاتر هه ره له کونه وه به چیرۆکهکانی (ئیبراهیم ئه حمه د، شاکر فه تاح،
حوسین عارف، محه مه د مه ولوود مه م، ره وف بێگه رد، محه مه د فه ریق حه سه ن، کاکه
مه م بۆتانی، مسته فا سألج که ریم، موچه ره م محه مه د ئه مین، له تیف حامد، عه بدوللا
سه راج، ره وف حه سه ن... تاد) ئاشنابووم له دوایدا چیرۆکهکانی محه مه د موکری،
ئه حلام مه نسوور و محه مه د ره شید فه تاح و شیرزاد حه سه ن و جهلیل کاکه وه بیس و
ئه حمه د محمد ئیسماعیل. به پێی تواناش به کوردی و عه ره بی شتم دهرباره یان
نووسیون و هه ندیکیشیم لێ وه رگێراون بۆ عه ره بی، به لام یه که مین چیرۆک که کاری
تێ کردم چیرۆکی (چای شیرین) بوو که له گوڤاری شه فه ق دا بلاوکرابوووه و
پاداشتی یه که می وه رگرتبوو. ئیستا زۆرجار ماله وه پیم ده لێ له و ته مه نه چای
شیرین بۆ تۆ زۆر خراپه، به لام ئه و تێ ناگات که چای شیرین چ دال و مه دلولیتیکی
هه یه، دواتر چیرۆکی (شه به ق) بوو که له گه ل چه ند چیرۆکیکی ترا کومه له ی
رۆشنبیری کوردی بلاوی کرده وه. ئه م چیرۆکه لای من زۆر به هیزتر بوو له (چای
شیرین) که کۆتاییه که یم به چرکه ی ته قانده وه له قه له م دا که شتیکی گرینگ لا
وروژاندم. چیرۆکی شه گه ر حاله تی وروژاندنی تیدا نه بیت و شتیکی له لا دروست
نه کات ئه وه هه ر گێرانه وه یه و زیاتر نییه. به داخه وه له چیرۆکی لاهه کانماندا به
ده گمه ن ئه و حاله ته هه سته یی ده کریته، زۆربه یان دوورن له به کارهینانی ته کنیکی
نوپی چیرۆک. مه گه ر تاک و ته را هه بیت له ناویدا دوا رۆژیکی باش چاوه روانیا ن بیت

وهكو (كاروان عومەر كاكه سوور و جهبار جهمال غەریب) كه زمانێكى زۆر سفت و سۆل و رۆمانسییانەیان هەیه، هەر وهها (عهتا محەمهەد و فاروق هۆمەر و ئاكۆ كه ریم مه‌عرووف) كه ئەمانەش سەرەتایه‌كى باشیان هەیه. ئەگەر زیاتر خۆیان به‌ خۆیندنه‌وه و خۆ رۆشنبیرکردنه‌وه خەریك بکەن ئەوا دەشی ببنه‌ خاوه‌نى دەنگ و رهنگی تایبه‌تى خۆیان.

* ئەگەر خه‌لاتیكى رهنه‌ی هه‌بیت پيشنیاڕ ده‌كه‌یت به‌ ناوی كیوه بێت؟

– ئەمێن فه‌یزی

* بۆچوونت به‌رانبەر ئەم رهنه‌گرانه‌ چیه‌؟

– فاضل ئامر:

– ده‌توانم بڵێم یه‌كه‌مێن كه‌سه‌ كه‌ سوودم له‌ به‌ر هه‌مه‌كانی وه‌رگرتووه‌ له‌ نووسینه‌كاندا ئاماژه‌م پێ كردوون.

– یاسین النصیر:

– یه‌كه‌یكه‌ له‌ نووسه‌رانه‌ی له‌ جوانناسی شوین تی ده‌گات و مافی خۆی داوه‌تی. جگه‌ له‌ باری سه‌رنجی وردی ده‌رباره‌ی شانۆ.

– جابر عصفور:

– یه‌كه‌یكه‌ له‌ رۆشنبیره‌ گه‌وره‌كانی عه‌ره‌ب و پهبازی بونیاده‌گه‌ری زۆر چاك تی ده‌گات. كتیبی البنیویه‌ ئه‌و وه‌ریگێراوه‌ زۆر سوودم لێ وه‌رگرتووه‌.

– یمنی السعید:

– به‌ر هه‌مه‌كانی زیاتر چاویان كرده‌وه‌ تا له‌ بواری رهنه‌دا شاره‌زایی زیاتر په‌یدا بكه‌م.

– عبدالملك مرتاض:

– به‌ر هه‌مه‌كانیم خۆیندۆته‌وه‌، به‌لام زۆریش ماندووت ده‌كهن و سوودیكى وام لێ وه‌ر نه‌گرتووه‌.

– حاتم الصگر:

– یه‌كه‌یكه‌ له‌ براده‌ره‌كانم، له‌ بواری رهنه‌دا رۆلێكى باشی هەیه و نوێخوازه‌.

– عبدالله إبراهيم:

– شتیكى ئەوتۆیم نه‌خۆیندۆته‌وه‌.

– محمد الجزائری:

له‌ سه‌ره‌تادا شتیك بوو نووسینه‌كانیم به‌لاوه‌ زۆر باش بوو، به‌لام به‌داخه‌وه‌ كه‌ چووه‌ پال ده‌سه‌لاتی رژیم ئه‌و هیز و پهبه‌یان نه‌ما به‌ پهبه‌وانه‌ی كتیبه‌ زله‌كه‌یه‌وه‌ (ویكون التجاوز).

– عه‌زه‌دین مسته‌فا ره‌سوول:

– له‌ سه‌ره‌تادا كه‌ كتیبه‌كه‌ی خۆی (الواقعية في الأدب الكردي) كه‌ له‌ ۱۹۶۴ دا پێ به‌خشییم به‌لامه‌وه‌ سه‌ر كه‌وتن و كرانه‌وه‌یه‌كه‌ی نوێ بوو له‌ رهنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی كوردیدا. دواي ئەمیش كتیبه‌كه‌ی ده‌رباره‌ی خانی زۆركاری تیکردم (خانی شاعراً و مفكراً و فیلسوفاً) كه‌ رۆژی گه‌توگۆ كردن ده‌رباره‌ی به‌ رۆژی كوردستان له‌ قه‌له‌م درا.

– كه‌مال میراوده‌لی:

– به‌ چمکیكى پهبه‌وتن خوازانیه‌ی بابه‌تیانیه‌ و وردبینه‌انه‌ به‌ر هه‌مه‌كانی هه‌له‌سه‌نگانن به‌ تایبه‌تی ئەوانه‌ی ده‌رباره‌ی گۆرانی نووسیبوون، به‌لام ئیستا ئه‌و ده‌نگ و سه‌دایه‌ی نه‌ماوه‌.

– فوئاد قه‌ره‌داخی:

– یه‌كه‌یك بوو له‌و رهنه‌گرانه‌ی كه‌ به‌ رۆشنبیرییه‌کی فراوانه‌وه‌ هاته‌ ناو كۆری رهنه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی زۆریشه‌ له‌و بواره‌دا بێ ده‌نگه‌.

– فوئاد مه‌جید میسری:

– یه‌كه‌یكه‌ له‌و رۆشنبیرانه‌ی كه‌ داگردنێكى رۆشنبیری فراوانی هەیه، زیره‌كانه‌ ده‌چیته‌ ناو هه‌ر بابه‌تێك كه‌ لێی بدوێ، به‌لام جاروبار زۆر توندوتیژه‌.

– عه‌بدوڵلا تاهیر به‌رنجی:

– پهبه‌تر زیاتر به‌ عه‌ره‌بی ده‌ینووسی، نووسینه‌كانی به‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌لای منه‌وه‌ جۆره‌ ده‌نگ و سه‌دایه‌کی هه‌بوو، ئیستا نووسینه‌ كوردیه‌كانی به‌ حوكمی ئەوه‌ی كه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی زۆر. به‌ پهبه‌ر بۆرۆن له‌ نووسینه‌كانی

پیشووی تری و داهاتوویه کی گهشی لی چاوه پروان دهکهم.

۱۴- مەریوان وریا قانع:

– یهکیکه لهو گهنجه خوین گه مانه ی که به دلسۆزییه وه مامه له له گه له ئه دەب و رۆشنبیری دهکات و شتی نوپی پییه و له دهربرینه کانیدا مرۆقیکی بی فیزوهه وایه، ئەمەش نیشانه ی سه رکه وتنی رۆشنبیره. منیش گه شبینم که له دوا رۆژدا پانتایه ک له بواری رۆشنبیریدا بۆ خۆی بکاته وه.

۱۵- عه تا قهره داخی:

– یهکیکه لهو نووسه رانه ی به پروانینیکی نوێ و عه قلیکی کراوه مامه له له گه له بابته کان دهکات، جگه له سه رچاوه ی کوردی و عه ره بی په نا ده باته به سه رچاوه ی ئینگلیزی، تا ئیستاش کۆمه لی لیکۆلینه وه ی به پیزی پیشکه ش به رۆشنبیری کورد کردوه. نووسه ریکی به به ره هم و به سه لیه شه له هه لئار دنی بابته کانیدا، دانیام که جیگایه کی دیاری له رۆشنبیری کوردیدا بۆ خۆی ده کاته وه.

۱۶- نازاد عه بدولوا حید:

– یهکیکه لهو ره خنه گرانه ی که له بواری ره خنه دا توانیوه تی خۆی پی بگه یه نیت و به ره هم پیشکه یش بکات و جیگای خۆی کردۆته وه له بواری رۆشنبیری کوردیدا.

* کاتی ئه وه هاتوه کورد باسی خه لاتی نۆبلی بۆ خۆی بکات؟

– بۆ نا. ئیمه ش وه ک هه ر میلیه تیکی دنیا خاوه نی ئه ده بیکی له بن نه هاتووین هه رچه نده که داگیرکه ر ویستوو یه تی زمانه که مان بشیوینی و پیناسه ی نه ته وه ییمان بگۆرێ، به لام نه یه توانیوه گیانی کوردایه تیمان له ره گ و ریشه وه هه لکیشی. وه ک (سه لیم به ره کات) ده لی: من که به زمانی عه ره بی ده نووسم ده مه ویت رۆحی کورد به عه ره ب بنا سینم، ئه مرۆش ئه وه یه کیکه له نووسه ره داهینه ره کانی ناوچه که و شایه نی ئه وه خه لاتیه، هه ره وها یه شارکه مالی به نه ژاد و رۆح کورد و به زمانی تورکی نووس.

* ئایا بواری وه رگی پان هه قی خۆی دراوه تی به تایبه تی به ریژتان له م

بواره دا خزمه تیکی دیارتان هه یه؟

– پیش هه موو شتیکی ئه وه ی که ئه رکی وه رگی پان ده گریته ئه ستۆی خۆی ده بی له

هه ردوو زماندا شاره زابیت و له په ناو پیچی هه ردوو زمان بگات و به په له ده ست نه کات به وه رگی پان. به تایبه تی وه رگی پانی شیعر که (مه حمود ده رویش) به تاوانی له قه له م ده دات وه ک ئه وه ی ده شو به ینی که هه رچه نده وه رگی پان جوان بیت وه ک ماچکردنی ئه وه کچه شوخیه که له پشت شووشه ی په نجه ره وه بیت. بۆیه به داخه وه زۆربه ی ئه وه وه رگی پانه ی که ده کرین دوورن له ئه مانه ت، چونکه په له کردنی پیوه دیاره، چونکه وه رگی پان له گه له ده قه که ناژی، وه رگی پانیش ئه رکیکی یه کجار قورسه و به هه موو که سیک رانا په ری خۆ ئه گه ر بۆ نمونه به هه ندی ده قی عه ره بییدا که کراون به کوردی، یان به پیچه وانه وه بچینه وه به راوردیان بکه ین، ده بی گولله یان پیوه بنین.

* ده کری ئاوی ئه وه شاعیرانه مان پی بلتیت تۆ شیعی رانت کردوه به

عه ره بی، یان به پیچه وانه وه؟

– له تیف هه لمه ت، قوبادی جه لی زاده، سه لآح محمه د، عوسمان شه یدا، سه باح ره نجه د، تاد... نازم حیکمه ت، ئه راگۆن، نیرۆدا، لۆرکا، که له عه ره بییه وه کردوو من به کوردی.

* له سه ره تادا وتت شیعرم به عه ره بی نووسیوه. ئایا ئیستا

ده نووسی؟

– سالی ۱۹۶۱ له گرتوو خانه ی سه را له به غداد سی کۆپله ی شیرین به هاره ی (ئیه راهیم ئه حمه د) م کرد به عه ره بی که خه ریک بووم هه موویان بکه م، به لام بارودۆخه که ریگای نه دا هه مووی ته واو بکه م بۆ نمونه: ئه م چه ند کۆپله یه م وه رگی پاره ته سه ر زمانی عه ره بی به شیعر:

لا تعش للموت بل مت للحياة
كيف تسمو دون لقیا النکبات
لن تهاب القیید يدوي ابدأ
فالقیید للمعصم لا روح الأباة

یا حبیبی انا ادري اثر الجرح الدفین
انت مثلی برعم المربع دوماً تبتغین

لي انا بحر الأمانى ولك الغاية حيرى
انا ان ام اذمر كيف انت تياسين

يا حبيبي ضحك الروض لزهو السعداء
لكن القيد يذل الناس في ارض الشقاء
انما العيد وافراح الصبايا للربيع
كلها للشعب اذ ينعم حراً بالهناء

دوا شيعريشم كه به زمانى عه ره بى له سالى ۱۹۶۴دا نووسيوه ئيتز دواى ئەوه به
عه ره بى شيعرم نه وتوو ه ئەمه ش دهقه كه يه تى .

مع نيسم الذكرى

يلفني الصمت الغريب

وحدي مع الدرب الكئيب

كم انادي

والهفتاه!

هل من مجيب؟

فاذا الصوت يردد:

ماتت الذكرى وايام السكينة.

هه قبه يفينى: له تيف هه لمهت، عه تا قه ره داغى

عبدوللا تاهير به رزنجى

پيرست

- به رچا وروونى 5
هونراوهى رهگ داکوتان و خوشه ويستی خاک و مرؤف له کوشيعرى ... 7
پرؤسهى به شيعرکردنى ديار و ناديارى رووداو له جهستهى نامؤيدا ... 19
ئه حمه د دلزار و ههنگاونان به رهو نوپکردنه وه و نوپخووزى. 77
رپچکهى خوین، يان رپچکهى ژيننامهى نازاد دلزار. 89
پرديک له نيوان دوپنئى و ئەمرؤ له کؤ شيعرى هه ژانى بهردى نهوزاد په فعه تدا. 96
ئاوردانه وه يهک له ديوانى عه وونى. 110
جه لالى ميرزا که ريمى رابه ر و نوپخووز له ناوه وه و دهره وهى شيعردا. 125
فه رهنگى خه م- فه رهنگى ژان و هه ژانى هه سيب قه ره داخى. 139
فه رهنگى خه م- فه رهنگى باوه ر و خه باتى هه سيب قه ره داخى. 161
نامؤيسى و نيگه رانى له کوشيعرى مه رکانه شکاوه کانى جهنگى چنور ناميق هه سه ندا. 185
مه وه لوى شاعيرى ره وتى نوپخووزى. 196
نه پينيه کانى ژير ليوى هه قيقه تى ئارام سالح. 207
ناوم بنين ماله وه- کؤ شيعرى جه لال به رزنجى. 223
خوپندنه وه يهک بؤ ديوانى مه رگ و له دايبکيوونه وه يه کى نوپى عوسمان مسته فا خوشناو. 231
حاجى قادرى کؤبى رابه رى بزاشى فيکرى رپوشنکارى شوقر شگيرى. 251
ئه و شه هيدى گورانى دلدارى ده لئى- کؤ شيعرى قوباد به ره وه ر. 271
ئه خته ر. . ئه و شاعيرهى سنورى لاهووتى به زاند. 282
سيمفونىاي خوشه ويستی له گه رووى مه رگدا ... 299
خوپندنه وه يهک بؤ (زريکهى زاقي داره به نيکى) هه مه سه عيد که لارى. 315
به رجه سه ته کردنى شيعر له ديوانى تا فگه ي مه ند و ئه وانى ترى نه ژاد عه ريز سورميدا. 325
چه ند سه رنجيک دهر باره ي ژوانگه ي هه ژان و ژانى جه مال شارپاژيرى. 354
دو و چاوپيکه وتن له گه ل که مال غه مباردا. 360